

CATÀLEG DE BÉNS PATRIMONIALS DEL TERME MUNICIPAL DE BANYALBUFAR

- DOCUMENT PER APROVACIÓ INICIAL -

FITXES D'ELEMENTS PROTEGITS

FEBRER 2014

BANY-A-001

DENOMINACIÓ: ESSLÉSIA PARROQUIAL DE LA
NATIVITAT DE MARIA

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Església Parroquial de la Nativitat de Maria
Codi	BANY-A-001
Tipologia	Església
Ús actual	Església
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Plaça de la Vila, 2 a Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458275 Y: 4393138
Altitud	116 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8333701DD5983S0001IZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Església entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó amb l'altra, de planta rectangular, amb estructura de paret mestra i coberta amb volta de canó a l'interior que, exteriorment, es tradueix en dos vessants de teules.

FAÇANES. Principal. Plaça de la Vila. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta ampla d'argamassa i ciment mallorquí. Molt planimètrica i exempta de decoració. S'organitza de forma simètrica entorn a un eix vertical central i conformat per dos trams separats per una línia d'imposta de marès. Al tram inferior, el de més superfície, hi trobam el portal major de llinda, reformat, que s'obri damunt una escala de sis graons, que corregeix el desnivell del terreny. Al parament es pot seguir part d'una del traçat d'un portal antic d'arc ogival. A cada costat s'hi situen una petita zona ajardinada moderna. El segon cos, a la part central, just a damunt del portal, presenta una obertura rectangular de notables dimensions, amb un vitrall de vidre emplomat modern que representa un vaixell a veles; a cada costat hi ha una claraòia circular, amb vidres amb decoració geomètrica. Al tram superior és el coronament, que se situa damunt una línia d'imposta. És una testera o frontó triangular que conté una finestra amb coronament triangular i un vitrall modern amb la representació del colom de l'Esperit Sant. Al parament del frontó s'hi pot observar una modificació d'alçada, cap allà l'any 1913, que substituï l'espadaña antiga i deixà l'actual remat de motllura circular, coronada per una creu.

Lateral. Carrer de la Baronia. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta ampla d'argamassa i ciment mallorquí reconstruït a mitjan segle XIX. S'alça el campanar de base quadrada, situat més endins de la projecció de la façana; és de secció quadrangular, de reduïdes dimensions, amb una finestra de llinda en el segon cos i una altra d'arc rodó més amunt; damunt se situa una línia d'imposta de marès que separa les restes d'una finestra de secció circular cegada; un voladís de marès serveix de base al coronament triangular, marcat per la declivitat dels dos aiguavessos, amb coberta de teules. El campanar fou rebaixat arran de les obres de reforma del terratrèmol de 851. A l'esquerra del parament de la façana, vora el campanar, hi ha restes de dues orles arrebossades i amb petits còdols que dibuixen una llegenda amb mal estat de conservació. En una d'elles s'hi llegeix "Die 15 juii 18[...]", fent referència a l'acabament de les obres de reconstrucció de la façana. Fins a principis del segle XX, el temple disposava d'una segona porta que permetia l'accés des del carrer Baronia a l'interior, pel lloc on actualment trobam la pica baptismal.

Lateral. Carrer de Sebastià Moranta. Orientació: sud. Parament desornamentat de pedra vista amb junta de ciment i argamassa. Sense vans, excepte portal forà de llinda, amb brançal i dintell de pedra viva, que dona accés a la sagristia.

Posterior. Carrer de la Baronia. Orientació: oest. Parament desornamentat de pedra vista local (calcària), els primers metre i mig d'alçada; la resta arrebossada de ciment. Al cos inferior, d'esquerra a dreta, òcul i finestra de llinda. Al cos central, a l'esquerra, finestra de llinda i, a la dreta, altra finestra de llinda. Al coronament de la façana s'obri una finestra inacabada en forma d'espadaña.

INTERIOR. Una sola nau, amb coberta de volta de canó dividida en quatre trams més el presbiteri. El primer tram, en forma de vestíbul, és més baix, perquè té el cor a sobre. Cadascun dels altres, separats d'aquest darrer per un arc rebaixat, coincideix amb l'obertura de les capelles, quatre a l'esquerra i tres a la dreta, ja que en aquest costat es localitza l'escala que condueix al campanar i a l'esmentat cor.

Les capelles estan separades de la nau central per un sistema d'arcades en forma d'arc de mig punt, element que s'utilitza també per separar la nau de la capçalera, més elevada amb absis sense traducció a l'exterior.

La divisió dels trams queda remarcada pel reforçament de la volta amb un sistema de nervadures que desemboquen en les pilastres, les quals actuen de separació entre les capelles i, a la vegada, separen la nau de la capçalera, on se situa l'altar major. A cada costat del mateix, s'obri una porta que condueix a dos estatges, de planta quadrangular, amb volta d'aresta, amb la funció de sagristia, que, a la vegada, es comuniquen per darrere del retaule de l'altar major per un estret passadís. A la sagristia de l'esquerra del presbiteri s'hi conserva el tresor, a l'esquerra, amb un calze del segle XVI i una custòdia de 1711, una pintura d'un sant franciscà més amunt hi ha la pintura d'un sant franciscà. A la dreta es troba la calaixera. A la paret fronta, hi ha la pintura d'un sant Franciscà, i un santcrist. A la dreta del presbiteri, un portalet de llinda motllurada mostra un ninxolet amb una imatge de la Mare de Déu.

L'orgue situat al cor (l'antic sembla que fou venut l'any 1851 a l'església de Galilea per 30 lliures) procedeix de la capella del Roser de l'església del convent de Sant Domingo de Ciutat; després de la destrucció del convent l'any 1837, passà a la Reial Casa de Nines Òrfenes, d'on fou traslladat l'any 1847 a Banyalbufar. S'atribueix al dominicà Vicenç Pizà, del segle XVII. Mostra decoració pictòrica floral i conserva tecles originals. Fou restaurat l'any 1971 per l'alemany Gerard Greenzing i, una altra vegada, l'any 1994 pel mateix Greenzing i

BANY-A-001

DENOMINACIÓ: ESSLÉSIA PARROQUIAL DE LA NATIVITAT DE MARIA

pel solleríic Jaume Roig. La tribuna té una barana de fusta sobre la nau i conserva també una roda de campanetes.

El presbiteri s'alça un graó sobre la nau i conté l'altar major, aixecat un graó més amunt; té quatre columnetes i l'escut de Banyalbufar en el centre. El retaule major data de l'any 1787; és d'estil classicista i és obra de Mateu Colom. Dues columnes de tradició coríntia a l'esquerra i dues més a la dreta separen els carrers del retaule, amb volutes als laterals i amb gerros amb flors a la part superior. El retaule és presidit per una pintura que representa el naixement de la Mare de Déu. Les imatges laterals representen sant Francesc de Paula, a l'esquerra, amb el lema Charitas, i la de santa Gertrudis, a la dreta. A la base de les columnes, hi figuren les pintures dels quatre evangelistes (d'esquerra a dreta: sant Joan, sant Lluc, sant Mateu i sant Marc). En el segon tram hi ha un medalló amb una pintura de sant Francesc d'Assís.[1] A l'àtic, hi ha un frontó triangular amb l'Esperit Sant entre raigs i núvols.

Capelles de l'esquerra o de l'Evangelí:

- La primera, sota la tribuna, i oberta amb un arc rodó més reduït que la resta de capelles, és la de sant Antoni Abat, amb la imatge del titular en el centre d'un retaule de finals de segle XVIII, barroc tardà, amb medallons amb rocalla; el medalló superior és un llenç de sant Joan Baptista. El retaule va ser daurat i jaspiat l'any 1854. Fora de la capella, a la paret de l'esquerra, vora el portal major, es poden observar tres làpides sepulcrales del segle XVIII, de la família Albertí, que abans de la reforma del trespol estaven en el sòl del temple.

- La segona capella de l'esquerra és la de Santa Maria de Banyalbufar; conté un retaule barroc, de 1667, que emmarca la imatge romànico-gòtica coneguda amb els noms de Santa Maria de Banyalbufar i de la Mare de Déu de la Rosa; possiblement data del segle XIII. La imatge fou recuperada i restaurada l'any 1941 per l'escultor Tomàs Vila; ocupa aquesta capella des de l'any 1958.

El retaule conté els quinze misteris del Rosari en forma de quadrets que l'envolten, presidits per la Coronació, a l'àtic; les columnes són salomòniques. A la paret de la dreta hi ha un llenç de santa Catalina Tomàs.

- La tercera capella de l'esquerra és la de sant Josep, amb retaule barroc que mostra la imatge del titular, flanquejada per la de santa Bàrbara, a l'esquerra, i la de santa Rosa, a la dreta; a l'àtic, hi ha una pintura de sant Domingo. Sembla que fou Joan Deià Batlle l'autor del retaule de la capella de sant Josep, datat l'any 1728. A la paret de l'esquerra hi ha una pintura de la Mare de Déu del Perpetu Socors i a la de la dreta hi ha una imatge de la Immaculada.

- La quarta de l'esquerra és la de sant Pere, amb retaule obra de Gaspar Oms, de 1584.

Aquest moble fou el retaule major des de finals de segle XVI fins a finals de segle XVIII, quan fou reconvertit en retaule de sant Pere i traslladat a la capella actual. Aleshores es produí el canvi de la pintura central, una Mare de Déu, pel llenç de sant Pere, més moderna que la resta. Amb la restauració del retaule, l'any xxxx, per part del taller de Josep Maria Pardo, es retornà l'antiga imatge que presidia el retaule i que aleshores es trobava, a la mateixa capella, situada a la paret de l'esquerra. Es troba flanquejada per llenços originals, que representen sant Jaume i sant Francesc. La predel·la mostra representacions de l'Anunciació, la Nativitat i l'adoració dels Mags; a l'àtic, hi apareix un llenç de sant Ramon Nonat, amb l'escut dels mercedaris. Segons la GEPE (III, 367), Gaspar Oms I (1540-1614), «el 1584 contractava l'acabament del retaule major de Banyalbufar, ara convertit en el de sant Pere. Les pintures de l'actual titular i de sant Ramon Nonat són afegits posteriors, però s'ha conservat la primitiva pintura central, dedicada a la Mare de Déu. Just acabat ja era considerat "un bon retaule" en una visita pastoral, fet que justifica la confiança que el bisbe Joan Vic dipositava en el pintor». A la paret de l'esquerra hi ha una Mare de Déu (l'antiga imatge que presidia el retaule, mentre que a la de l'esquerra hi ha una imatge de sant Sebastià. Capelles de la dreta o de l'Epístola:

- La primera, sota la tribuna, només presenta un nínxol d'arc rodó que conté la pica baptismal, amb un cobre-piques piramidal de fusta; l'interior del cobre-piques mostra decoració pictòrica amb l'escena del Baptisme de Jesús. A la dreta hi ha el portalet de Llinda amb l'escala que puja al cor i al campanar, amb baraneta de fusta.

- La segona és la capella del Sant Crist, amb un retaule barroc, del segle XVII, amb Crist encreuat i, al fons, un llenç amb les representacions de Maria i sant Joan Evangelista. A la predel·la, una imatge del Nin Jesús, entre les pintures de santa Clara i de sant Gil; als laterals, l'escena de Crist caminant sobre les aigües a la dreta, i la Circumcisió de Jesús, a l'esquerra. A l'àtic, un llenç de la Mare de Déu dels Dolors. A la paret de l'esquerra hi ha una pintura de santa Teresa i a la dreta una altra de santa Ignasi de Loiola.

- La tercera és la de la Mare de Déu del Roser, amb retaule barroc, de 1762. A l'esquerra hi ha una imatge de santa Llúcia i, a la dreta, una altra de Ramon Llull. L'àtic reproduïx un llenç amb l'escena del Calvari.

- La quarta capella de la dreta és la del Sagrat Cor de Jesús; presenta un retaule modern, neobarroc, de final de segle XIX o principi del XX, que conté una imatge moderna del titular. Als laterals, hi figuren dos llenços de sengles religioses; a l'àtic, hi ha la pintura de Jesús i sant Joan infants. L'urna de l'altar conté la imatge de la Mare de Déu Morta. En la paret lateral de l'esquerra, hi ha la representació de la cova de Lourdes, amb una imatge de la Mare de Déu, de l'any 1908, donació dels senyors de la Baronia, mentre que a la paret de la dreta hi ha la imatge d'una santa.

Cronologia	Modern. S.XVI-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Arquitectura religiosa
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Religiosa
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Pedra em verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

El més probable és que l'existència d'un temple per al culte cristià a Banyalbufar es remunti a la segona meitat del segle XIII. Fins l'any 1913 l'església i la seva demarcació va tenir la categoria de vicaria i depenia de la parròquia de Sant Pere d'Esporles.

Fins a mitjans segle XVI el temple es trobava en un altre lloc, avui anomenat s'Era des Fossar, al principi del camí des Molí, baixant a mà dreta.

L'any 1545, aquest temple (probablement del segle XIII) fou destruït per una incursió de corsaris nordafricans. L'any 1553 l'església ja es trobava restablerta i guarnida de tot el necessari per al culte, però se cercava un altre lloc per aixecar un nou temple, més enfora de la mar i, per tant, més protegit d'altres possibles atacs corsaris.

L'any 1560 se signà el contracte per edificar la nova església, l'actual, amb el picapedrer Rafel Llunyà, segons els plànols de mestre Simó Ballester. L'obra havia de comptar amb la construcció d'una torre –avui desapareguda– per refugiar la població i defensar el temple d'un nou atac.

Molts banyalbufarins i alguns esporlerins contribuïren en les despeses; d'entre els qui més hi participaren podem destacar el rector d'Esporles i el senyor de la Baronia. Altres participaren en la construcció fent-hi jornals.

BANY-A-001**DENOMINACIÓ: ESSLÉSIA PARROQUIAL DE LA NATIVITAT DE MARIA**

El retaule major fou encarregat, l'any 1584, al conegut pintor ciutadà, Gaspar Oms. Actualment es conserva, restaurat, a la quarta capella de la part esquerra o de l'Evangelí, vora la trona.

L'any 1677 l'edifici ja es trobava molt degradat per haver-se fet tant a l'antigalla i, sobretot, per ser tan mancat de proporció a causa de les dues Caselles que s'hi havia construït: Nostra Senyora del Roser i santa Bàrbara. A més, el temple era massa petit per als dies en què només se celebrava una missa o per als dies de festa. Aleshores, el consell municipal aprovà allargar l'església una volta, on s'hi construiria la capella major i dues noves sagristies (les antigues servirien per edificar dues Caselles més). També considerà necessari alçar tota l'església en la mateixa proporció que demanaven les esmentades Caselles. Atès que l'únic lloc per on es podia allargar l'església era pel camí que passava pel seu darrera, el senyor de la Baronia donà un tros de terra per tal de poder recular l'antic camí.

El 4 de juny de 1691, l'ampliació de la nova església estava a punt de finalitzar, malgrat les penúries econòmiques.

A finals del segle XVIII les obres de reforma continuaven al temple. El 1783, el picapedrer Bartomeu Vich tapà de nou tota la teulada i, l'any 1785, els fidels banyalbufarins pagaren 56 lliures "para hacer un reloj de campana nuevo que se colocó en el campanario de esta iglesia".

L'any 1747, l'escultor Andreu Carbonell treballava a l'església de Banyalbufar i hi esculpi el retaule de santSebastià.

L'any 1787, el pintor Mateu Colom signava l'altar major d'estil classicista.

El terratrèmol de l'any 1851, que es féu sentir a bona part de Mallorca, afectà seriosament l'estructura de l'edifici. Els mestres picapedrers Joan i Bernat Bestard dirigiren les obres de reforma que consistiren a tornar a fer l'arc del cor, el portal major i concloure les obres de la façana.

Un dels murs més afectats i que amenaçava perillosament caure era el que dona al carrer Baronia. La família Cotoner, propietària del casal senyorial, féu les gestions pertinents per tal que tomassin els vell i en construïssin un de nou. Les obres varen durar fins a l'any 1860 i bona part del poble i el general Cotoner hi contribuïren aportant diners o jornals.

L'any 1847 es traslladà l'orgue minor de la Reial Casa de Nines Òrfenes de Ciutat, d'on fou traslladat fins a Banyalbufar. Provenia de la capella del Roser de l'església del Convent de Sant Domingo de Ciutat, destruït l'any 1837.

L'any 1862 la reina Isabel II atorgà 968 reials per a l'adquisició d'ornaments per al culte del temple.

L'any 1868, les obres encara continuaven i es construïa l'escala que conduïa al campanar, s'emblanquinaven les voltes i es tapaven els clivells de la volta de canó oberts a conseqüència del terratrèmol. El llenç de l'altar major, fou repintat per Melchor Humbert.

A les acaballes del segle XIX i començaments del segle XX, les obres de manteniment de l'edifici continuaren quasi sense interrupció.

L'any 1908 els senyors de la Baronia feren donació d'una imatge de la Mare de Déu, que se situa, en una representació de la cova de Lourdes, a la quarta capella de la dreta, del Sagrat Cor de Jesús.

L'any 1913, l'església de Banyalbufar deixà de ser vicaria in capite i s'eregi en parròquia. L'any 1941, la Verge de la Rosa fou restaurada (més malament que bé) i tornada al culte.

L'any 1965 s'adequà l'església al que deien les normes del Concili Vaticà II, especialment pel que fa a l'altar major, perquè, i seguint el que havia dictat el Concili, s'havia de col·locar de cara al poble.

L'any 1971 l'orgue barroc fou restaurat per l'alemany Gerard Greenzing i, una altra vegada, l'any 1994, pel mateix Greenzing i pel solleric Jaume Roig.

L'any el taller de José Maria Pardo restaurà l'antic retaule de Gaspar d'Oms.

BIBLIOGRAFIA

Albertí 1994b

Albertí 1998: 169-175

Albertí & Albertí 1998: 73-94

Berard 1983

Gran Enciclopèdia de Mallorca: III, 143

Gran Enciclopedia de la Pintura i Escultura: II, 53 i 100; III, 367

Morey 1989

Ripoll 1972

Rosselló & Albertí 1995: 43-49, 47-48

Valero & Albertí 2000: 31-43

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.

Causes del deteriorament

Erosió

Defectes de conservació

Estructures

Cobertes

Revestiments

Perills eventuais

Vandalisme

Treballs realitzats

Alteració de la fesomia original

Restauracions

Estudis específics

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

BANY-A-001**DENOMINACIÓ: ESSLÉSIA PARROQUIAL DE LA NATIVITAT DE MARIA****Grau de protecció:****A****Propietat**

Eclesiàstic

Classificació del sòl:

Urbà - Polígon 6 NNSS

Usos permesos:

Pràctica religiosa. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Béns mobles.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuïn el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, Cobertes, Revestiments i acabats de façana.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

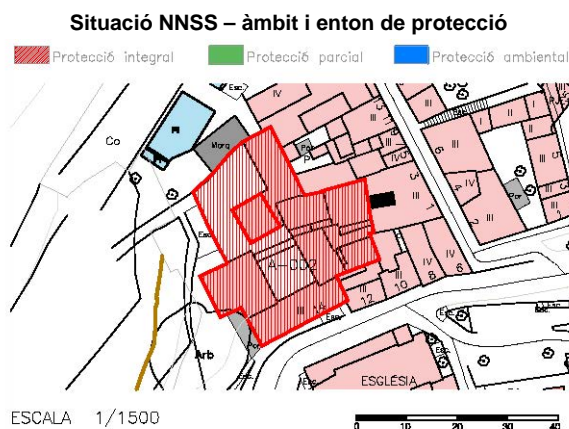
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Baroina
Codi	BANY-A-002
Tipologia	Conjunt urbà singular
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	BIC (Codi:RI-51-0008354) Per Decret 571/1963

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 14 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458270 Y: 4393159
Altitud	116 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8333409DD5983S0001XZ 8333409DD5983S0002MX 8333409DD5983S0001DZ 8333409DD5983S0002FX 8333409DD5983S0003GM 8333409DD5983S0004HQ 8333409DD5983S0003QM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Sa Baroina

Conjunt arquitectònic urbà d'origen medieval format per 6 nuclis: façana, clastra, celler, torre de defensa i habitatges (actual rectoria i hotel). L'accés al conjunt les cases actualment es troba en un nivell més baix que la carretera, producte de la reforma urbanística portada a terme els anys 1965-66.

15 graons de davallada deixen a la dreta el portal forà i a l'esquerra una pica d'aigua amb les restes d'una aixeta, avui inutilitzada.

FAÇANA. Principal. De pedra i marès revestida modernament. Se situa al costat de la carretera, davant el lateral de l'església parroquial, orientada a migjorn. De tres plantes d'alçat, amb tres finestres balconeres al primer pis i dues claraboies circulars al segon pis. El portal forà té arc rodó adovellat, de pedra maresa; la porta mostra una baula cavallera, i el llindar, en la part inferior, té un graó en davallada cap a l'interior.

VESTÍBUL. El portal comunica amb un vestíbul ample, amb el sòl enllosat de pedres rogenques, secundàries, i amb coberta de volta d'aresta; a ambdós costats del vestíbul, s'hi obren sengles portals de llinda.

CLASTRA. Des del vestíbul, passam a la clastra amb un arc rebaixat i amb un graó de davallada, cosa que ens indica la declivitat cap al nord del terreny. El sòl rogenç també apareix empedrat de lloses secundàries. El centre de la clastra és presidit per un coll de cisterna, de secció octogonal, amb un sòcol o cintell a la base també vuitavat; a la dreta hi ha una piqueta circular, sostinguda per una columneta de fàbrica moderna; en destacam també el ferro de la corriola, coronat per una creu i amb un curiós aucell vora la corriola. La part nord de la clastra mostra un espectacular arc rebaixat transversal que fa les funcions de pont. Data del segle XVII, i servia de corredor d'accés de les diferents estances del casal amb la torre, amb la qual comunicava per un pont llevadís, de fusta; encara es conserva el portelló que de l'arc comunicava amb el pont llevadís. L'arc té dues pilastres de sosteniment, una a cada lateral, adossades al mur corresponent, i amb capitell floral i restes heràldiques, avui indesxifrables. En el centre de l'arc, s'hi destria l'escut nobiliari quarterat que mostra les armes de Sales, Sureda, Verí i Santacília. Passat l'arc central, a la dreta hi ha un portal d'arc rodó adovellat, i una finestra més amunt; aquest portal comunicava amb l'antic celler del casal.

CELLER. A l'actualitat l'antic celler es troba dividit en tres parts: una forma part d'una estança de l'habitatge de la torre de defensa, altra de l'hotel que fou utilitzada com a discoteca als anys 70-80, i la tercera també és part d'altra habitatge. (c/ Font, núm. 3) El celler tenia dues entrades principals. Una es troba situada al carrer Font, núm. 3, que conserva un portal forà de llinda de marès i brancals de pedra viva, per on podien carregar i descarregar carruatges. L'altra, es troba a la façana de l'ala est de la clastra, vora la torre de defensa. Es tracte d'un portal d'arc rodó adovellat, que dóna accés a una escala que descendeix a un nivell de sòl inferior. El seu interior, que es troba a un nivell inferior que el sòl de la clastra, conserva tres voltes d'aresta i paviment amb rajoles de test.

TORRE DE DEFENSA. Situada al fons de la clastra, és destinada a habitatge unifamiliar. És de secció quadrangular i alçat compost per tres plantes. A l'alçat del sud, acarat a la clastra, hi destaca un portalet d'arc rodó adovellat, que sostenia el pont llevadís que comunicava amb el corredor de l'arc central; damunt el portalet d'accés a la torre hi ha dos forats que sustentaven una campana i, al capdamunt, hi ha una renglera de permòdols lobulats. La torre era antigament exempta, però, posteriorment, se li adossà un bloc constructiu a la dreta que la confegí amb la resta d'edifici; aquest afegit mostra un portal d'arc rodó. A l'alçat oest hi ha una gran terrassa, tancada amb balustrada moderna. Aquesta substituï uns antics merlets que conferien al recinte un caràcter de fortificació. **RECTORIA I HOTEL.** A la façana est que tanca la clastra s'aixeca una ala de l'edifici que, des de 1947, es destina a Rectoria. Formaven part de les antigues estances del casal. A l'esquerra de la façana, una escala de set graons, amb accés per un portal de llinda, dóna entrada a l'habitatge. A l'extrem dret de la façana hi ha un altre portal de llinda amb entrada a partir de tres graons en davallada. A la façana nord, fora de recinte de la clastra, hi ha una balconada a manera de corredor. Del seu interior cal destacar una ampla sala del pis superior, avui destinada a sala de reunions; conté un retrat de fra Joan Coll, frare trinitari natural de Banyalbufar, que morí l'any 1639.

BANY-A-002**DENOMINACIÓ: SA BARONIA**

A la banda dreta de la claustra, un arc rebaixat condueix a les actuals estances de l'Hotel Baronia, amb una escala en esquadra que puja als pisos superiors; al primer pis, notam un replà amb un portal de llinda a l'esquerra, i un banc de fusta amb l'escut dels Cotoner; a més, hi ha diversos quadres que ornamenten la pujada; en l'arrencada de l'escala, entre cossiols que guarneixen l'espai. El segon pis comunica amb l'actual sala-menjador de l'hotel que conserva un sòl de fusta de mitjan segle XIX. La sala dona pas al terrat original del conjunt, amb paviment de rajola de test i baulaestrada de pedra maresa, que fou ampliat modernament.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Referència directa. Estructures
Classificació general	Conjunt Urbà Element arquitectònic Arquitectura militar
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat Cultural Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd Marès. Pedra calcària local. Marès. Pedra en sec
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES**Sa Baronia**

El conjunt arquitectònic de la Baronia pot ser considerat un dels eixos històrics i identificatius del poble; centre de la vida feudal d'altres èpoques, que s'estenia per quasi la totalitat de la vall.

El primer propietari de la Baronia ben documentat és Arnau de Torrelles. Durant aquesta època, el rei Jaume III alliberà la baronia de Banyalbufar del sevei de cavall armat.

El mercader ciutadà Pere sa Vila, és el nou propietari de la Baronia arran d'haver-se casat amb Peirona, filla i hereva d'Arnau de Torrelles. Sembla que morí entre 1367 i 1370 i la Baronia fou heretada pel seu fill Ramon sa Vila. Durant aquesta època la Baronia exercia jurisdicció alta i baixa, civil i criminal entre la població banyalbufarina. L'any 1382 per pagar censals, sa Vila assignà subhastar la Baronia. Aleshores la comprà el rei al preu de 653 lliures. D'aqueixa manera la Baronia quedava integrada dins la jurisdicció reial. El 1392 el cavaller Ombert de Fonollar, deu anys després de la subhasta i incorporació de la Baronia al reialme, és el nou baró. El rei Joan I, atenant els bons serveis del seu conseller i majordom i atenant que prestà 2.000 florins d'or d'Aragó, li concedí en lliure i franc alou el senyoriu de Banyalbufar. Deprés de la mort de Fonollar, la Baronia es reintegrà a la porció reial, fins que el rei Alfons l'any 1444 la concedí a Llàtzer de Lloscos, cavaller i procurador reial de Mallorca. El llinatge Lloscos perdurà fins mitjan segle XVII (encara es conserva el topònim comuna dels Lloscos), fins que passà a la família Burgues Safortesa i d'aquesta a la Sales.

Maria de Sales, l'any 1737, deixà la Baronia al seu besnet Gabriel de Berga Safortesa i Sales, fill pubil de la seva neta Eleonor de Berga i Sales i de Gabriel de Berga i Safortesa.

Gabriel de Berga morí sense descendència i deixà la Baronia a Cecília Safortesa i Berga (1756). L'herència desencadenà un plet entre ella i Cecília i Francesc Cotoner i Sales, el qual es considerava amb dret a la propietat de la Baronia. El litigi que arribà al Supremo Real Consejo de Castilla, es va resoldre favorablement a les intencions de l'esmentat Cotoner. L'any 1761, Cecília Safortesa cedia definitivament les possessions i els drets de la Baronia a la família Cotoner.

A un inventari de l'any 1761 figuren les següents estances a la Baronia: rebedor, sala, estables, dues cambres, tres cambres sobreposades en la torre, menjador, rebost, cuina, botiga al replà de l'escala, estudi de l'entrada, estudi dels criats, pastador, estudi, botiga, cuina del majoral i celler. Sembla que la Baronia no posseirà capella fins l'any 1861 quan, a instància del general Cotoner (Ferran Cotoner i Chacón) i amb el permís del bisbe Salvà, fou beneïda pel rector d'Esporles.

Als anys quaranta totes les propietats es posaren a la venda i es parcel·laren. Les cases baronials es fraccionaren en quatre parts: l'ala Esquerra, les estances dels senyors, fou adquirida per la parròquia l'any 1947 i es dedicà a rectoria; la dreta passà a mans dels amos o majorsals que ja hi residien, els quals, l'any 1952, la convertiran en hotel; la part de la torre fou comprada per Llorenç Sastre, i l'edifici de can Toios (on hi havia part de l'antic celler que dona al carrer Font) fou adquirit per Pere Montaner i Gual, i després, l'any 1934, per Aina Bujosa i Albertí. Així, l'antic celler també restà dividit, quedant una part integrada dins l'habitatge de la Torre, una altra dins l'hotel (que s'utilitzà com a discoteca els anys 70-80) i una darrera part, la de can Toios, es transformà en edifici d'habitatges.

A l'actualitat la claustra és utilitzada per l'Ajuntament de Banyalbufar per organitzar actes socials i culturals, en virtut d'un conveni signat per tots els propietaris.

BIBLIOGRAFIA

- Albertí & Rosselló 2007: 54-55, 60-62.
Valero & Albertí 2000: 44-53.
Morey 1989: 10, 16, 17.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Neteja Restauracions

Estudis específics
Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

A

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS.

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular.

Elements destacats a preservar:

Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Béns mobles. Clastra. Portal forà. Buc rectoria. Celler. Horts i vegetació especial.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Consolidació estructural de les parts en mal estat. Restauració revestiments interior sud-est torre, rectoria i celler i parts sense ús. Restauració elements ornamentals no restaurats.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Escut heràldic (clastra de sa Baronia)
Codi	BANY-A-002-1
Tipologia	Escut
Ús actual	Escut
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Decret 571/1963

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Clastra de sa Baronia, al centre de l'arc rebaixat Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458270 Y: 4393159
Altitud	116 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Sobre la clau de l'arc rebaixat de la clastra de sa Baronia, mirant a l'interior (és a dir, en el punt més visible des de la clastra), hi ha adossat l'escut quarterat de pedra maresa amb les armes de Sales, Sureda, Verí i Santacília.

Cronologia	Modern s.XVIII
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element arquitectònic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Cultural
Materials i tècniques de construcció	Marès.
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Maria de Sales, Sureda, Verí i Santacília, baronessa de Banyalbufar entre 1689 i 1737.

BIBLIOGRAFIA

Vibot & Villalonga 2008: 38.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

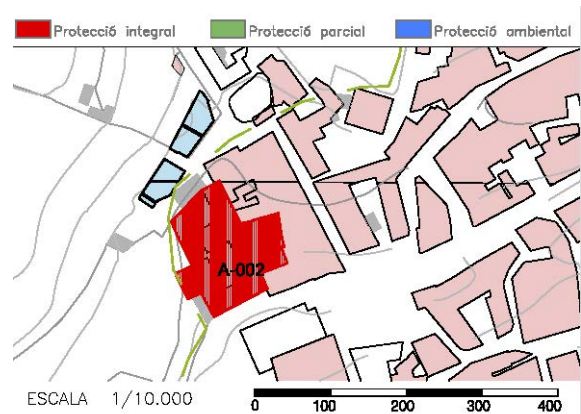
Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original Vandalisme
Treballs realitzats	Neteja Inventariat Estudis específics

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Classificació del sòl:

Urbà

Usos permesos:

Ús vinculat (element patrimonial).

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular.

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (element patrimonial)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Conservació de l'escut.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-A-002-2

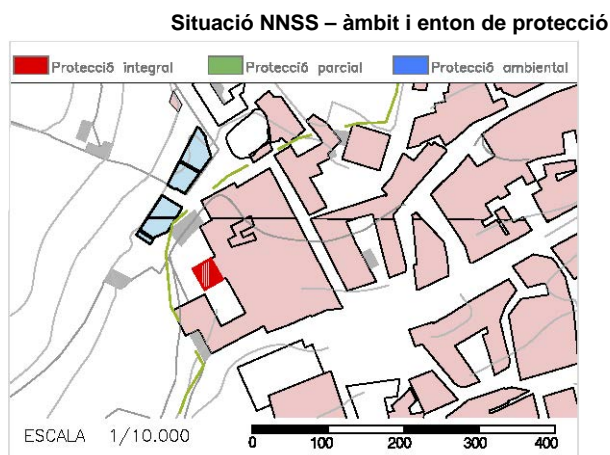
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torre de sa Baronia
Codi	BANY-A-002-2
Tipologia	Torre
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Clastra de sa Baronia Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458270 Y: 4393159
Altitud	116 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8333409DD5983S0001XZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

TORRE DE DEFENSA. Situada al fons de la clastra, és destinada a habitatge unifamiliar. És de secció quadrangular i alçat compost per tres plantes. A l'alçat del sud, acarat a la clastra, hi destaca un portalet d'arc rodó adovellat (a uns 6 metres d'alçada), que sostenia el pont llevadís que comunicava amb el corredor de l'arc central; damunt el portalet d'accés a la torre hi ha dos forats que sustentaven una campana i, al capdamunt, hi ha una renglera de permòdols lobulats. La torre era antigament exempta, però, posteriorment, se li adossà un bloc constructiu a la dreta que la confegí amb la resta d'edifici; aquest afegit mostra un portal d'arc rodó. A l'alçat oest hi ha una gran terrassa, tancada amb balustrada moderna. Aquesta substituï uns antics merlets que conferien al recinte un caràcter de fortificació.

Cronologia	Modern s.XVII-XVIII
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Pedra en sec
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Rosselló 2007: 54-55, 60-62. Valero &
Albertí 2000: 44-53.
Morey 1989: 10, 16, 17.
Vibot & Villalonga 2008: 35.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Revestiments Cobertes
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-A-002-2

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Grau de protecció:****A****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Pràctica religiosa, Sanitari, Socio-cultural, Espectacles, Administratiu i Industrial (exclusivament en tallers o indústries artesanies sense molèsties pels altres usos i en plantes interiors). Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular.

Elements destacats a preservar:

Torre. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuïn el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, façanes, coberta, revestiments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

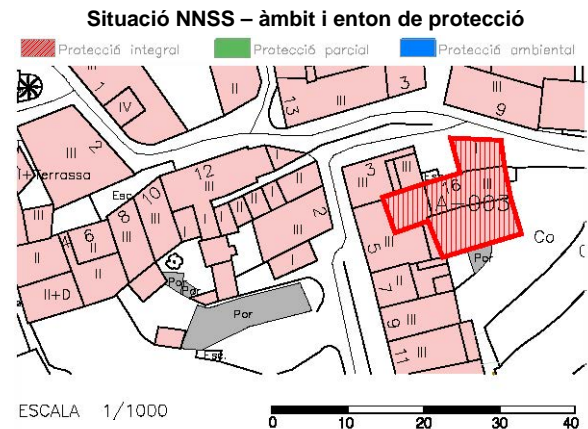
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Borguny a
Codi	BANY-A-003
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	BIC (Codi:RI-51-0008358)

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Borguny, 1 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458362 Y: 4393130
Altitud	124 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433802DD5983S0001DZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casal urbà alineat entre mitgeres, construït majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, planta irregular, alçat compost de tres plantes i coberta de dos aiguavessos.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta embutida de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana i entre ells. A la planta baixa, a la dreta, portal forà d'arc rodó adovellat, de pedra maresa, mutil·lat en part per l'edificació adossada; se situa per sobre del nivell del sòl del carrer, i salva el desnivell amb una escala exterior de quatre graons, amb bossells de pedra, i amb dos quintars de premsa de biga de vi, a cada costat. A l'esquerra del portal, una finestra rectangular de llinda. A cada un dels dos cossos restants s'obren, dins un ordre simètric, dues i tres finestres rectangulars de llinda, respectivament. Remata la façana un senzill voladís de teules de fàbrica moderna.

ALA ADOSSADA. A l'esquerra de la façana principal s'alça una edificació adossada al conjunt principal, i que sobresurt en relació a la línia de façana. Construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de dues plantes i coberta de teules d'una vessant cap al frontis. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta embutida de ciment mallorquí. Presenta escaire de pedra calcària des del sòl fins al primer terç d'alçada, des d'on es continua amb pedra maresa. A la façana del carrer Borguny, de dos cossos, s'obren al centre de cada una finestra rectangulars de llinda; mentre que a la façana que dona al carrer Jeroni Albertí només s'obri una finestra de llinda de reduïdes dimensions al cos superior. El voladís és de teules de fàbrica moderna. Algun autor ha identificat aquesta estructura amb la existència d'una torre de refugi.

INTERIOR. Destacam que a la planta baixa del cos principal, a la primera crugia, presenta quatre voltes d'aresta. La resta de les plantes han estat reformades per distribuir les habitacions de l'hotel, i presenten cobertes de llenyam escairat.

Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

L'edifici de Son Borguny pertanyia a la família que li donà nom, els Borgunys; nissaga de rellevància política, social i econòmica al poble. L'heretat dels borgunys es remonta al segle XVI. Antoni Borguny, participà a la Germania, fou conseller lloctinent de procurador reial i jurat de la vila (1526, 1527 i 1532). L'any 1578 les seves cases i vinyes foren estimades en 1.000 lliures.

L'any 1654 el casal de Son Borguny es componia de les estances següents: la sala, la cambra de la sala, la cambra damunt la sala, la cambra "com muntam a la torre", dues cambres a la torre (una damunt l'altra), l'estudi davall la torre, la cuina, el celler, i l'establa. Al celler s'hi trobaven, entre altres ormetjos, nou bótes congrenyades amb prop de 70 somades de vi, un cup gran de bullir vi, una premsa i un quintar de pedra, i sis esportins per premsa la molla. A la torre, de dues cambres, hi havia una caixa d'actes i escriptures de Son Borguny, un arcabús, un moquet, un matalàs i una vànava, entre altres objectes. Mentre que a la cuina destacava un curiós rellogte d'arena de mitja hora. L'any 1677 les cases foren estimades en 300 lliures. Vora l'edifici s'hi situava un hort i una important vinya valorada en 875 lliures. L'heretat, a més de Son Borguny, posseïa les terres anomenades el Montreal i Son Llinàs (camp i vinya), ca n'Ubach (tros de parral) i Son Creus (terra i garriga).

L'any 1730 era propietat d'Antoni Vives-Borguny Albertí que ho havia heretat en vida, amb la condició que no podia vendre res del patrimoni per tal de no dispersar-lo.

Al matí del diumenge de dia 3 de juliol de 1746, congregat tot el poble a l'església per assistir a missa, es produí un robatori al casal de Son Borguny. Els lladres s'emportaren entre 500 i 600 lliures a més d'algunes joies. Fou propietat d'Antoni Vives-Borguny Font (1725-80), rector de la parròquia de Sant Nicolau de Ciutat i de Manacor.

Segons J. Mascaró Passarius a les cases de Son Borguny hi havia una torre de defensa, que hem pogut constatar mitjançant la documentació consultada, i que a l'actualitat es troba desapareguda o modificada i emmascarada dins els paraments actuals. Pensam que

BANY-A-003**DENOMINACIÓ: SON BORGUNY a**

la torre de Son Borguny es localitzaria a l'esquerra de l'accés principal, on actualment hi ha una portassa, i que es troba exempta de l'habitatge. Sembla que en dates modernes la torre fou rebaixada fins arran de la marjada, potser per guanyar terreny de conreu. L'any 2000 l'interior del casal es reformà per obrir un hotel d'interior de 7 habitacions.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí: 59-60.
Mascaró Passarius. J. (Corpus, 2045).

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Voltes planta baixa. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana/obertures, tancaments. Manteniment elements ideosincràtics interiors (arcs i voltes)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A-004

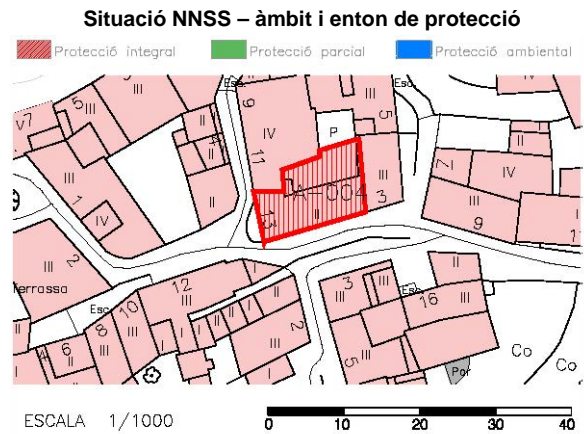
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Batle Negre
Codi	BANY-A-004
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	BIC (Codi: RI-51-0008355)

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Esperit Sant, 13 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458348 Y: 4393137
Altitud	124 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433535DD5983S0001PZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, excepte la façana lateral que fa cap de cantó; construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat de tres plantes a la façana principal i de dues a la lateral; coberta de teules de dos aiguavessos, el més petit cap al frontis i el major cap a la façana lateral.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. Parament de pedra local (calcària), arrebossada d'argamassa, ciment i pintada de blanc. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans s'estructuren de forma asimètrica respecte l'eix central de la façana i entre ells. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix de façana s'obri un portal forà d'arc rodó, lleugerament rebaixat, amb bossell de pedra i una finestra rectangular de llinda a l'esquerra. Al segon cos, damunt el portal principal, altra finestra rectangular de llinda. Al tercer cos, a la planta interior del porxo, s'obrin dues finestres petites, que se situen a cada costat de l'eix central de façana.

Lateral. Orientada cap el sud. Parament de pedra local (calcària), arrebossada d'argamassa i pintura blanca. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans s'estructuren de forma asimètrica. Al primer cos, a l'esquerra trobam un petit contrafort i un escupidor de pedra viva i dues finestres de llinda que donen llum a la planta baixa: una és antiga amb fiola de pedra i l'altre, quasi a peu de carrer, de fàbrica moderna. A l'extrem dret, s'aixeca un portal de llinda modern, amb coberta petita de teules, que dona accés al primer pis a través d'uns esglaons interiors. Al segon cos, s'obrin tres finestres rectangulars de llinda simètriques amb emmarcament de pedra viva (calcària), que en part es troba tapada per l'arrebossat d'argamassa i pintura. Al tercer cos s'obrin asimètriques tres finestres rectangulars de llinda, una de les quals és balconera.

INTERIOR. El cos de la planta baixa és de sostre d'embigat de llenyam i paviment de rajola de terra cuita antiga des de l'entrada a l'arc de mig punt. La resta de sòl és de factura moderna. És possible que l'empedrat originari sia de còdols. La paret de càrrega mitjera descansa sobre un arc de mig punt.

Cronologia	Modern s.XVII-XVIII
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Segons J. Mascaró Passarius (Corpus, 2045) a les cases de Son Borguny, Cas Batle Negre i Cas Moliner hi havia torres de defensa, avui desaparegudes o modificades i emmascarades dins els paraments actuals. La de Cas Batle Negre se situaria en la mateixa façana, damunt el portal forà.

Actualment hi ha un establiment comercial de restauració; el seu nom prové d'un batle del poble que era molt bru de pell.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000: 54-55

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.

BANY-A-004

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

A

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Consolidació estructural de les parts en mal estat. Intervenció en vinclament i deformació de murs. Elements faltants en murs. Restauració revestiments interiors i exteriors, desprendiments d'estucs obertures. Fusteries i porticons.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

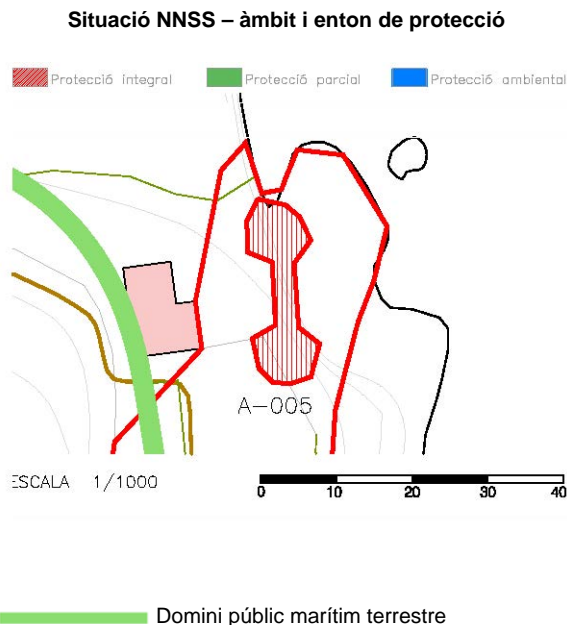
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Molins de la cala de Banyalbufar
Codi	BANY-A-005
Tipologia	Molí d'aigua
Ús actual	Molí d'aigua
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	BIC Codi:RI-51-0011602 Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_005

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Penya-segat cala de Banyalbufar. Pol.2 Parc. 133 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458401 Y: 4393616
Altitud	3 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A002001330000SB

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La identificació de les fonts que nodrien els molins és dubtosa, tot i que cal pensar que la font de la Vila, la font de la Canaleta i el torrent d'en Roig que recull els excedents de la font del Cireral i altres fonts més petites n'eren potencials alimentadors.

Els molins s'han de considerar com una unitat, ja que fan part d'un mateix sistema hidràulic. Tècnicament presenten un mateix tipus d'estructura bàsica, caracteritzada pel cup o dipòsit d'aigua amb la finalitat d'aconseguir la pressió necessària per fer moure el rodet. Tot i això, alguns autors consideren que el molí inferior és de construcció posterior al superior, basant-se en les diferències en l'aparell constructiu.

Han desaparegut els estris de ferro i fusta, conservant-se tan sols part de les moles. També han desaparegut les síquies que abastien ambdós molins.

L'accés als molins es pot fer per una escala, d'estrets escalons de pedra, rehabilitada i que comença a la vora del caminó que condueix a la cala. Aquesta baixada arriba fins a la mar, tot i que actualment és del tot desaconsellable pel mal estat del conjunt.

BASSA. El regulador de l'entrada de l'aigua al cup dels dos molins fou una bassa situada a la part superior del conjunt. Dita bassa, on s'emmagatzemava l'aigua, desaparegué al començament del segle XX quan s'omplí de terra per ampliar la marjada de creu. En canvi, s'ha conservat un safareig que abastia la bassa; està situat a uns dos-cents metres del conjunt dels molins, a la vora mateix del torrent d'en Roig. Té una capacitat d'uns 850 metres cúbics i una sola entrada d'aigua, on conflueixen dues sèquies diferents provinents de captacions subterrànies.

MOLÍ SUPERIOR. Cup: Presenta un cup característic, dipòsit en forma de torre troncocònica, on s'acumulava l'aigua per tal d'aconseguir la pressió suficient per posar en funcionament la roda que movia les moles. El cup fa sis metres d'alçària fins a la sortida al carcavà i rebia l'aigua a través d'una conducció de 80 cm. d'alçada i 35 cm. d'amplada. Podia contenir aproximadament uns 12 metres cúbics d'aigua. Està construït a base de pedres sense tallar i amb argamassa i conserva gran part d'un arrebossat exterior. Carcavà: L'entrada d'aigua al carcavà, cavitat dins la qual es movia la roda i queia l'aigua, es troba al costat dret, de tal manera que el rodet devia girar en el sentit de les agulles del rellotge. Es conserva el forat vertical que allotjava l'engegador, element que servia per obrir el pas de l'aigua dins del carcavà des de la sala de moles. Casal o obrador: Les moles estaven situades a l'obrador o casal, un edifici rectangular que es troba amarrat al roquissam, entre el molí superior i l'inferior. L'obra exterior és feta a base de pedres sense tallar i argamassa; la seva única cantonada exempta apareix reforçada amb carreus tallats més grans. L'interior del casal presenta zones fetes amb lloses de pedres i, a la paret del fons, altres zones fetes amb pedres sense tallar, cosa que fa pensar que va sofrir alguna reforma. L'entrada es fa mitjançant uns graons, el darrer dels quals queda a la mateixa alçada que la volta que cobreix el carcavà i que, alhora, fa de suport del mecanisme de les moles. De fet, l'accés estaria al nivell de les moles, on hi hauria un entarimat de fusta que separaria l'espai destinat a les tasques de moltura de l'espai inferior per on s'evacuaria l'aigua.

MOLÍ INFERIOR. Cup: Un cop utilitzada l'aigua en el molí superior, era abocada al cup de l'inferior, de dimensions lleugerament menors que el superior, forma troncopiramidal a l'exterior i igualment fet de pedres sense tallar i argamassa, amb un arrebossat que es conserva sols en part. L'interior del cup té uns 7 metres d'alçada i té una capacitat d'uns 15 metres cúbics. Rebia l'aigua a través d'un canal de 37 cm. d'alçada i 30 d'amplada, fet amb carreus grossos tallats, que actua també com a conducte de sortida d'aigües del molí superior. Carcavà: L'entrada de l'aigua al carcavà es fa pel cantó dret, com en el cas del molí superior. També aquí es conserva el forat de l'engegador. Casal o obrador: L'obrador en aquest cas també és de planta rectangular però, a diferència del casal del molí superior, no està recolzat en la roca sinó que és exempt. Presenta teulada d'una vessant i interior amb volta feta a base de lloses planes i argamassa. La paret del fons està davall el cup del molí i es reforça amb dues voltes superposades, una com a coberta del carcavà i suport de les moles i l'altra a sobre de les moles, formant una mena de nínxol. L'accés es fa per graons paral·lels a la paret exterior del casal que permetien entrar directament a la zona de moltura. Hi hauria també un entarimat de fusta. Després de passar per aquest segon molí, l'aigua es vesaria al mar.

Cronologia

Medieval cristià s.XIII-XX

BANY-A-005

DENOMINACIÓ: MOLINS DE LA CALA DE BANYALBUFAR

Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Preindustrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Llosa secundària local. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'origen de la construcció es remunta a l'època andalusí i sembla ser que, a més de la funció pròpia de la moltura, la seva peculiar situació servia com a càrrega i descàrrega de mercaderia per via marítima. L'any 1240, Gilabert de Cruïlles reconeixia posseir en feu del bisbe del Mallorca i la seva església la meitat del delme dels molins a les alqueries de Banyalbufar. Pocs mesos després, els dos molins es troben documentats compartits entre vuit individus, dels quals se'n vengueren 4'5 parts. L'any 1386, el governador manà que es donàs permís a un jueu el vi per embarcar al lloc anomenat el molí d'en Pere Joan tot el vi que havia comprat a Banyalbufar, per portar-lo a Ciutat. L'any 1595, l'historiador Binimelis, en la seva descripció de Banyalbufar, esmentà els molins des d'on s'abaixava a la mar per uns aferrals que servexen de scalons, i per on hi havien pujat els corsaris les vegades que havien atacat el poble, per no haver-hi altre pas per hont pujar ni desembarcar. Dia 2 de desembre de 2004, l'Ajuntament de Banyalbufar, en sessió plenària extraordinària, aprovà sol·licitar la declaració de Bé d'Interès Cultural. El Consell de Mallorca, en sessió ordinària de dia 2 d'abril de 2007, acordà declarar Bé d'Interès Cultural, amb la categoria de Monument, els molins d'aigua de la cala de Banyalbufar.

BIBLIOGRAFIA

Butlletí Oficial de les Illes Balears, (16 juny 2007), núm. 89, p. 50-51. Albertí 1994a.
 Carbonero 1982: 79-130. Carbonero 1984b: 63-64. Carbonero 1984c: 91-100. Carbonero 1984d: 133-136. Carbonero 1986a: 137-155.
 Carbonero 1986b: 223-246. Carbonero 1992: 243. Kirchner et al.: 1986.
 Rosselló & Albertí 1995: 105, 239. Rotger & Miralles 1981: 271-272.
 Soto 1987: 193-194.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Neteja Estudis específics

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Estat central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Consolidació estructural. Restauració urgent de tot el bé.
Afectació Llei de Costes	Línia de Delimitació de domini públic marítim-terrestre
Altres/Observacions:	

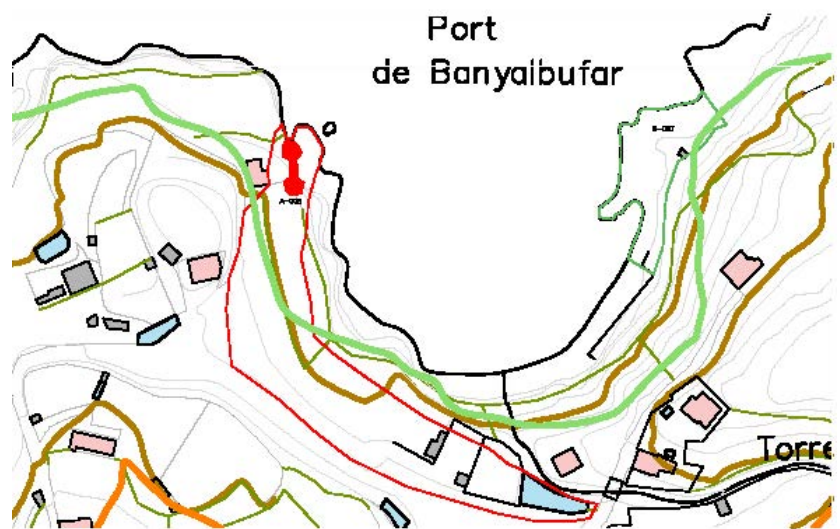
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

C

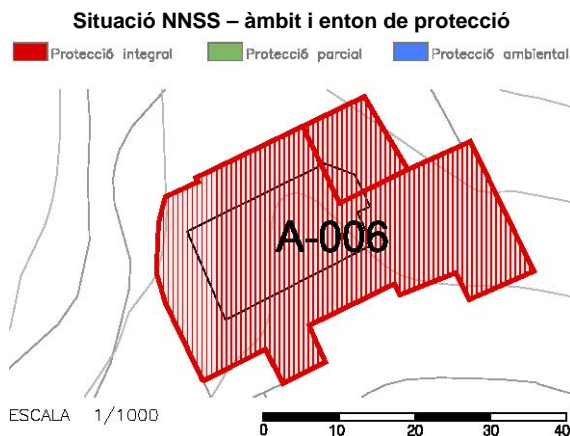
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Rafal
Codi	BANY-A-006
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	Tipologia tradicional
Grau de protecció	BIC Codi:RI-51-0008356

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector sud-oest del terme (parcel.1 pol.163) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457563 Y: 4392590
Altitud	298 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A001001630000SP 002300100DD59D0001EW
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La façana principal s'orienta en direcció nord-oest, davant una carrera que aboca la seva vista sobre Banyalbufar, guarnida per dos lledoners i quatre plàtans. El portal forà és d'arc rodó i adovellat, s'arenisca, i amb brancals polilítics; davant el llindar del portal hi ha una rampa amb dos graons amples. A la dreta del portal, observem un colcador que mostra un curiós relleu d'una carassa picat en la mateixa peça de pedra, on també hi ha una mossa per posar millor el peu.

L'alçat de la façana és de tres plantes. El primer pis té dues finestres emmarcades amb pedra calcària i el porxo té també dues finestres, més petites. A la esquerra, de la façana es pot entreveure la torre de defensa, de planta quadrada i avui embeguda per un referit d'argamassa de calç afegit posteriorment. El portal forà dóna accés a un vestíbul que amb un arc rebaixat comunica a la clastra emmarcada. El lateral nord-est mostra restes d'esgrafiat i un cossi ceràmic amb restes de canalitzacions integrat dins el mur; a més, observem dues portasses amb arc rebaixat i tres contraforts.

La casa dels amos apareix a la dreta del bloc edificat, orientat al sud-oest, per la part de la nostra arribada; mostra un aire molt més rústic que la casa dels senyors, amb façana sense referir i amb un portal de llinda sobre quatre escalons. Sota la carrera, rere el marge de sosteniment, hi ha una era de batre.

Cronologia	Medieval s.XIV-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta. En verd Pedra, morter, ciment, fusta, ferro. Tècniques de paredament en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

L'any 1396 l'alqueria Planícia, la qual incloïa el Rafal, era propietat del ciutadà Pericó Carreres. El 1450, pertanyia als germans Jaume i Gregori Joan. L'any 1584 n'era propietari Gaspar Joan, ciutadà de Mallorca. Per vincles matrimonials la possessió passà a la família Sunyer.

El 1611 pertanyia al senyor Francesc Sunyer Colomines (1556-1636), cavaller i ministre inquisitorial, i el 1632 era propietat de Joan Sunyer Joan (s. XVI-1649), cavaller de l'ordre de Calatrava i ministre inquisitorial. La seva única filla, Catalina Sunyer Caulelles, va contreure matrimoni amb l'advocat fiscal de la Reial Audiència Josep de Pueyo Muñoz (1628), de manera que la casa de Campofranco, a la seva mort, heretà tots els drets dels Sunyer i Joan de Planícia.

L'any 1652 el procurador reial atorgava llicència a Francesc de Pueyo per imposar bans al bestiar que feia tala i poder tenir corral. L'any 1689 pertanyia al noble Francesc de Pueyo Sunyer i Joan, de l'ordre de Calatrava. El

1710 era del senyor Antoni de Pueyo. Les pastures de la possessió de Planícia s'arrendaven conjuntament amb la possessió de Son Sunyer de Palma.

A la primera meitat del segle XVIII la possessió era propietat de Nicolau de Pueyo, cavaller de l'ordre de Calatrava i marquès de Campofranco, la qual era congestionada pel seu oncle i procurador Josep de Pueyo, tresorer i canonge de la Seu de Mallorca. L'explotació

de la possessió es realitzava mitjançant lloguers. La possessió tenia cases, tafona, molí de sang, un alambí per elaborar aigürent i celler. Tenia hort i era dedicada a olivars, garroveras, figuerals, vinyes i conreu de cerals. La vinya estava sembrada per diferents llocs de la possessió: vinya Gran, la font del Garbell i l'Hortet, la qual produïa fins a 20 somades de raïms.

L'any 1732 el celler de les cases estava provist de 7 bótes congrenyades, 3 bótes grans de menta i una petita, 9 carretells, 2cups de fust per fer el vi i la premsa amb els seus arreus. En tota la possessió hi havia inventariats

45 ovelles, tretze porcs, dotze mules i deu ases. Tenia un gran alzinar, amb producció de carbó. Feia una renda anual de 950 lliures, cinc odres d'oli, vuit portadores d'olives, un quintar de formatge, 80 lliures de millores, vuit porcs, quatre moltons, sis anyells, una somada de vi blanc, una somada de vi de pàmpol, una somada de vi negre, mitja de moscatell, mitja de malvasia i un paner de fruita cada dia. Durant aquest temps a la possessió hi havia els guarets següents: el sementer de Camp Gran, la Tanca, la Tanqueta de davant les cases, la rota de la Figuera i les marjades de damunt la font de Garbell.

Els pagesos mesclaven amb la terra, abans de sembrar, fems d'origen animal per facilitar el desplegament i creixença de les plates. A Planícia hi havia dos llocs on es depositaven i guardaven aquest adobs d'origen animal: la Tanca i la font del Garbell. L'any 1732 s'hi trobaren 800 i 30 somades de fems, respectivament.

L'explotació de l'olivar era una activitat econòmica de primer ordre. L'any 1734 Josep de Pueyo, procurador del senyor de Planícia Nicolau de Pueyo, aleshores a Saragossa, va reconèixer deure a Gabriel Aguiló, negociant de Ciutat, 540 peces de vuit reals de plata que els havia prestat. D'aquesta manera, es varen comprometre davant

el notari a retornar l'esmentat diner, obligant la collita d'oli de Planícia d'aquell any i, si no era suficient, amb diners efectius a un interès del 8%. A més d'olivar també hi havia una quantitat petita d'hortalissa regada per les petites fonts que brollen a la possessió. L'any 1803 i havia sembrades 22 parades de faves i 38 parades de cols.

Josep Pueyo i Pueyo (1733-1785), tercer marquès de Campofranco, fou un dels propietaris de Planícia i el Rafal més il·lustrats. El 1818 la possessió fou valorada en 66.099 lliures, comptava amb les cases de Planícia, amb 9 quarterades de vinya, 140 d'olivar, 112 de bosc i 120 de garriga. El 1863 encara pertanyia al marquès de Campofranco i el Rafal i Planícia, tenien 681 quarterades. A principis del segle XX, Planícia i el Rafal se separaren entre els mateixos membres de la família Rotten.

Des de fa uns anys és de la Societat Partero SL

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a Albertí & al. 2000

Albertí & Albertí 1998

Valero & Albertí 2000

Rosselló & Albertí 1995

GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Restauracions Estudis específics

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Béns mobles Portal forà.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuïn el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, façanes, coberta, revestiments. Consolidació estructural de les parts en mal estat. Restauració revestiments Restauració elements ornamentals no restaurats.
Afectació Llei de Costes	-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-A-006-1

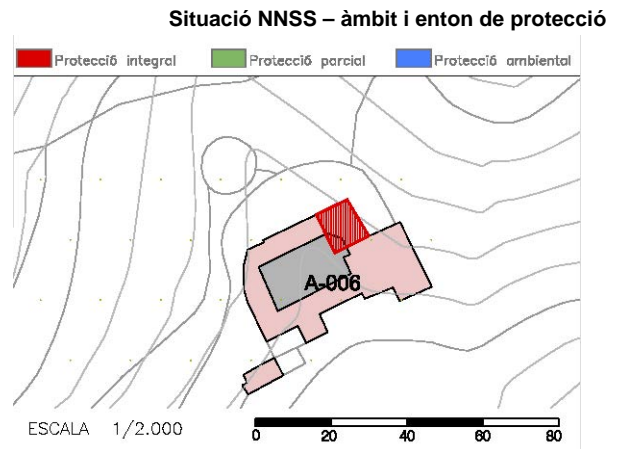
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torre des Rafal
Codi	BANY-A-006-1
Tipologia	Torre de defensa
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	BIC Codi:RI-51-0008356

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord-oest del terme Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457564 Y: 4392594
Altitud	298 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 002300100DD59D0001EW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La torre de les cases des Rafal se situa a l'angle esquerre de la façana principal. És de planta quadrada, de quatre plantes d'alçat més la terrassa i embeguda per un referit d'argamassa de calç afegit posteriorment. Exteriorment mostra dues cares, mentre que les altres dues es troben adossades a l'habitatge. Tant la cara que mira a la carrera (ponent) com la lateral (tramuntana) presenten la mateixa disposició d'obertures. Un portal a la planta baixa i tres finestres limitades amb persianes mallorquines per cada una de les plantes. Modernament s'hi afegí un sòcol per accedir a les dues entrades.

El primitiu portal d'accés se situa al primer pis, a la cara de llevant. Actualment s'hi accedeix des de la sala de la planta bona. És d'arc rodó, dovellat. Des d'aquí, arrenca l'escala de caragol que puja a les altres plantes i fins a la terrassa.

Cronologia	Medieval s.XVI
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment, fusta, ferro. Tècniques de paredament en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

L'any 1396 l'alqueria Planícia, la qual incloïa el Rafal, era propietat del ciutadà Pericó Carreres. El 1450, pertanyia als germans Jaume i Gregori Joan. L'any 1584 n'era propietari Gaspar Joan, ciutadà de Mallorca. Per vincles matrimonials la possessió passà a la família Sunyer.

El 1611 pertanyia al senyor Francesc Sunyer Colomines (1556-1636), cavaller i ministre inquisitorial, i el 1632 era propietat de Joan Sunyer Joan (s. XVI-1649), cavaller de l'ordre de Calatrava i ministre inquisitorial. La seva única filla, Catalina Sunyer Caulelles, va contreure matrimoni amb l'advocat fiscal de la Reial Audiència Josep de Pueyo Muñoz (1628), de manera que la casa de Campofranco, a la seva mort, heretà tots els drets dels Sunyer i Joan de Planícia.

L'any 1652 el procurador reial atorgava llicència a Francesc de Pueyo per imposar bans al bestiar que feia tala i poder tenir corral. L'any 1689 pertanyia al noble Francesc de Pueyo Sunyer i Joan, de l'ordre de Calatrava. El 1710 era del senyor Antoni de Pueyo. Les pastures de la possessió de Planícia s'arrendaven conjuntament amb la possessió de Son Sunyer de Palma.

A la primera meitat del segle XVIII la possessió era propietat de Nicolau de Pueyo, cavaller de l'ordre de Calatrava i marquès de Campofranco, la qual era congestionada pel seu oncle i procurador Josep de Pueyo, tresorer i canonge de la Seu de Mallorca. L'explotació de la possessió es realitzava mitjançant lloguers. La possessió tenia cases, tafona, molí de sang, un alambí per elaborar aigürent i celler. Tenia hort i era dedicada a olivars, garroveras, figuerals, vinyes i conreu de cereals. La vinya estava sembrada per diferents llocs de la possessió: vinya Gran, la font del Garbell i l'Hortet, la qual produïa fins a 20 somades de raïms.

L'any 1732 el celler de les cases estava provist de 7 bótes congrenyades, 3 bótes grans de menta i una petita, 9 carretells, 2cups de fust per fer el vi i la premsa amb els seus arreu. En tota la possessió hi havia inventariats 45 ovelles, tretze porcs, dotze mules i deu ases. Tenia un gran alzinar, amb producció de carbó. Feia una renda anual de 950 lliures, cinc odres d'oli, vuit portadores d'olives, un quintar de formatge, 80 lliures de millores, vuit porcs, quatre moltons, sis anyells, una somada de vi blanc, una somada de vi de pàmpol, una somada de vi negre, mitja de moscatell, mitja de malvasia i un paner de fruita cada dia. Durant aquest temps a la possessió hi havia els guarets següents: el sementer de Camp Gran, la Tanca, la Tanqueta de davant les cases, la rota de la Figuera i les marjades de damunt la font de Garbell.

Els pagesos mesclaven amb la terra, abans de sembrar, fems d'origen animal per facilitar el desplegament i creixença de les plates. A Planícia hi havia dos llocs on es depositaven i guardaven aquest adobs d'origen animal: la Tanca i la font del Garbell. L'any 1732 s'hi trobaren 800 i 30 somades de fems, respectivament.

L'explotació de l'olivar era una activitat econòmica de primer ordre. L'any 1734 Josep de Pueyo, procurador del senyor de Planícia Nicolau de Pueyo, aleshores a Saragossa, va reconèixer deure a Gabriel Aguiló, negociant de Ciutat, 540 peces de vuit reals de plata que els havia prestat. D'aqueixa manera, es varen comprometre davant el notari a retornar l'esmentat diner, obligant la collita d'oli de Planícia d'aquell any i, si no era suficient, amb diners efectius a un interès del 8%. A més d'olivar també hi havia una quantitat petita d'hortalissa regada per les petites fonts que brollen a la possessió. L'any 1803 i havia sembrades 22 parades de faves i 38 parades de cols.

Josep Pueyo i Pueyo (1733-1785), tercer marquès de Campofranco, fou un dels propietaris de Planícia i el Rafal més il·lustrats. El 1818 la possessió fou valorada en 66.099 lliures, comptava amb les cases de Planícia, amb 9 quarterades de vinya, 140 d'olivar, 112 de bosc i 120 de garriga. El 1863 encara pertanyia al marquès de Campofranco i el Rafal i Planícia, tenien 681 quarterades. A principis del segle XX, Planícia i el Rafal se separaren entre els mateixos membres de la família Rotten.

Des de fa uns anys és de la família Benson.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a Albertí & al. 2000

Albertí & Albertí 1998

Valero & Albertí 2000

Rosselló & Albertí 1995

GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Torre. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, façanes, coberta, revestiments. Consolidació estructural de les parts en mal estat. Restauració revestiments Restauració elements ornamentals no restaurats.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A-006-1**DENOMINACIÓ: TORRE DES RAFAL**

BANY-A-007

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

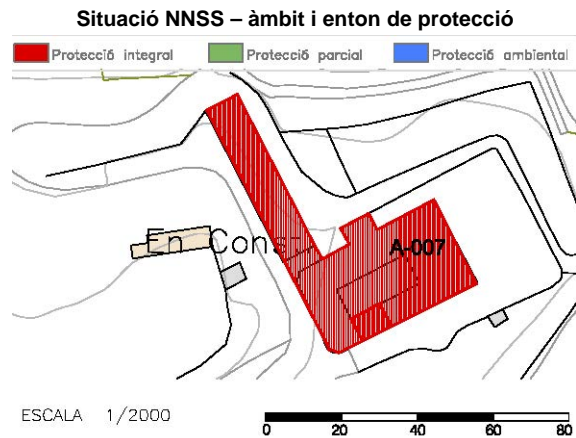
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Bunyola
Codi	BANY-A-007
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional, amb alguns trets modernistes i eclèctics.
Grau de protecció	BIC Codi: RI-51-0008359

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord (pol2. Parcel. 77) Plànol 1C-2C
Coordenades UTM	X: 460670 Y: 4393926
Altitud	114 m.
Entorn	Rural i Litoral

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les cases de Son Bunyola, tal com les coneixem avui dia, són el producte de moltes modificacions i reestructuracions al llarg de la seva història. Abans de la darrera reforma efectuada durant els primers anys de la dècada dels anys trenta pel seu propietari, Josep Puig i Canals, de l'estat i disposició de les cases només en tenim algunes pinzellades descriptives a partir de testimonis documentals. Si l'exhaustiu inventari dels béns de la possessió efectuat el 1747 tan sols ens esmenta les cambres, la ploma de l'Arxiduc quedà curta en la descripció de l'edifici a finals del XIX. D'ella, el noble Habsburg en digué: «Son Bunyola té una torre quadrada coberta per una teulada. Davant la casa hi ha una marjada amb dos lledoners i d'on s'obté una molt bona vista. Tota la casa sembla antiga i preparada per a la defensa, ja que no sols té la torre abans esmentada, sinó que damunt l'arcada del portal hi ha un matacà molt volat. Mitjançant un pontet, avui arruïnada, es passava des de l'ala anterior de l'edifici a la veïna torre. A la dreta del vestíbul hi ha una cisterna amb un drac damunt la corriola. A la dreta del vestíbul està la petita capella, amb un retaule que conté un Descendiment tallat en fusta i policromat, bastant antic, d'estil Renaixentista, amb una inscripció gravada al seu basament que diu: Hom. O. Quid. Pot. Pas. Sum. A la clau del creuer de la senzillera volta es veu un escut amb caps d'angelets i tres lliris d'or sobre camp vermell. A la gomera de la façana hi ha una espadanya amb una petita campana» (HABSBURG I LORENA, 2002, V: 110).

Les cases constitueixen un gran conjunt nu i sobri, d'una considerable alçària que es compensa per la considerable superfície. Les dues torres trenquen l'horitzontalitat de les línies, sensació que també es transmet a la clastra.

En línies generals, l'edifici es distribueix a partir d'una clastra envoltada per dos cossos principals: l'un (dreta), on s'alcen les dues torres, i l'altre (fons i esquerra) on s'ubica la planta noble i les antigues dependències dels amos. El primer es correspon amb tota l'ala meridional, la qual descansa sobre una planta rectangular. La torre cilíndrica, a la qual s'accedeix des de la terrassa situada sobre el portal forà, és de tres plantes i està coronada per merlets rectangulars i una barbana. A la part exterior s'obren tres finestres geminades. La torre quadrada, dita antigament Torre des Moro —probablement fou aixecada (o reestructurada) després de la conquesta catalana— compta amb quatre plantes d'alçat, la primera de la qual és de volta de canó. Està coronada per setze merlets rematats per un capell piramidal. Aquí encara resta el suport de fusta on va penjar durant trenta anys la campana del vaixell italià enfonsat davant els esculls de la costa de la possessió. Durant el segle XVIII sabem que hi servava dues cambres amb els seus corresponents llits. La torre, abans de la reforma feta per la família Puig, estava recoberta per una teulada a dos aiguavessos, la qual fou semiesbucada per un llamp a principis de segle. A la base de la torre se situà durant el segle XIX i part del XX el portal forà, tal com s'aprecia per sota del referit exterior i també per la rajola que resta amb el número de l'immoble (4). Les dues torres estan separades per una galeria ornamentada per una filada de columnes primes i estilitzades. En aquesta ala de l'edifici, a més a més, hi ha una cuina, un menjador, la cotxera (on es guardava el cotxe del senyor) i l'habitació del xofer. La part noble de les cases es distribueix a llarg de les dues façanes de tramuntana i ponent.

Exteriorment, el bloc nord acull una balconada moderna, mentre que la façana de ponent conté el portal que accedeix al vestíbul. Al davant d'aquesta ala se situa el jardí amb un brollador circular i una sèrie de bancs.

enrajolats policroms que descansen sobre la balustrada que limita tot aquest espai. Dins el vestíbul se situa l'entrada de la capella on fins fa una sèrie d'anys hi havia una imatge de la Mare de Déu Morta i una altra d'un sant Josep. La capella té coberta de volta d'aresta, amb les claus decorades amb relleus que representen caps d'àngel i l'escut de la família Safortesa (tres flors de lis), detalls citats per l'Arxiduc. Una altre element a destacar és una finestra neogòtica. A l'inventari de les cases de 1772 s'esmenta que a la capella hi havia «un quadro ab vasa dorada, figura de la Adoració de los Sants Reis, un quadret vell, y quatre estampes de diferents figuras; una peaña de escultura, ab una creu negra, vella, un faristol, misal y sacres tot usat; tres tovalles d'altar, dos de cotó velles, y la altre de fil ab rendeta; quatre canelobres de llautó, dos petits, y dos mitgensers; item una taula de pi, ab son calaix, usada; item dos banchs velles ab respallas, usats; una llàntia de llautó usada; item una campaneta; una campana demunt la teulada per tocar la missa; una cadira vella, ab una post de confessorari tot usat». Dins una caixa es guardaven els elements i ornaments de dir missa: «Ítem una casulla de domàs morat ab esterilla de plata, ab se estola y manipula usada; item altre casulla de mosas encarnat, ab galó de or, ab se estola y manipula usada; item altre casulla de tafetà blanc ab esterilla, ab se estola y manipula usada; item altre casulla de tafetà verd ab esterilla de plata ab se estola, y manipula usada; item altre casulla de tafetà morta, guarnida de veta groga molt vella; item dos bossas de corporals y tres cobricalis de tafetà, usat; item quatre palis, un de domàs carmesí; altre de vellut negre, altre de domàs verd, y lo altre de endiana molt vell; item un palis de tafetà

blanch, vell; item unas estovellitas ab randa blanca, a lo antiguo; item una palia brodada de seda ab diferents lluentors; item un camis ab son amit, y dos singulos, un de tafetà blanch, ab borles, y altre de fil; item un càliz (sic) ab se patena y copa, usats (ARM PROT. 2150 f. 164 i 166 v).

Al fons del vestíbul una bella porta amb reixa motllurada de regust modernista dóna pas a l'espaiosa clastra. Hi romanen dues cisternes, la central (construïda el 1937), i l'altra en un costat, d'una sola peça amb una piqueta al costat. Compta amb un coll de trenta-dos pams. Al damunt guaita un estilitzat dragó de ferro —descriu per l'Arxiduc— que sostenia la corriola. Al fons i al costat dret d'aquesta clastra és on es concentrava la major part de l'activitat dels amos. Aquí trobam en primer lloc el rebost, una escala que puja a la cuina del pis noble, una altra dependència destinada com a estable —on posteriorment s'ubicà el motor de l'electricitat—, una altra cuina, les habitacions dels amos i missatges i les escales que conduïen a les dependències subterrànies que guardaven l'antic celler, dos forns, el pastador i finalment la botiga de l'oli —composta de tres dipòsits d'oli i dos triadors—.

A través de la senyorívola escala de marbre que arrenca al vestíbul s'accedeix a la planta noble. Les diferents estances estan comunicades a través d'un passadís interior, dins el qual s'obre un conjunt de finestrals correguts que aporten gran il·luminació. Hi trobam una altra cuina, les cambres de bany, una sala, el gran saló amb balconada, la resta de les habitacions destinades als senyors (que es distribuïen en ambres d'hivern i cambres d'estiu) i les cambres dels servents (que en total sumen catorze). Als dos caps de l'esmentat passadís s'obren els corresponents accessos a les torres.

Damunt se situa el gran porxo. Es troba cobert per una teulada a dos aiguavessos, sobre la qual el senyor Josep Puig hi construí una balustrada per així evitar que els picapedrers es precipitassin durant les obres de reforma.

Al costat de ponent de les cases s'aixeca l'edifici que allotja la tafona —amb premsa mecanitzada—, la garrovera, un estable, els corrals i la pallissa. Més a ponent, trobam els llenyers, la bugaderia, els sestadors i els excusats. No molt lluny, uns corrals i uns pocs fonaments de la caseta des Vinyòvol, de la qual només resten les ruïnes d'una paret que descansa sobre el marge.

Cronologia	Mdieval s.XIII-XX
Criteris datació	Referències docunetals
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rdada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totso, ciment, fusa. En verd.
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Una vegada conquerida Mallorca el territori que abraçava Banyalbufar es dividí entre el bisbe de Mallorca, Ramon de Clusa, i Gilabert de Cruïlles. Fou aquest darrer a qui correspongué la part de Bunyola sa Mar, que comprenia tot el territori que va des de l'Hort de sa Cova fins a sa Bastida, és a dir, tota la vall que ocupa el port des Canonge. Però dins aquest territori, va ser un tal Pere Mates qui realment en potencià el repoblament efectuant gran quantitat de sotsestabliments. És en aquest moment quan surt a la llum l'alqueria de la Torre, la qual ocupà el territori (sinó el mateix) que la moderna Son Bunyola. Poc més tard, en 1282, Pere Mates

«estableix als germans Guillem i Pere Juyol el seu honor de la Torre, a Bunyola de sa Mar, que té pel rei a delme i tasca. El dit Mates es reté estatge a la Torre, al molí, a la taula jussana de l'hort, on hi ha un noguer hi arbres, i als horts de la Païssa, on hi ha una sèquia que hi passa entre el torrent i els arbres».

El 1340 es torna a mencionar l'alqueria, la qual es manté encara sota els hereus de Pere Mates. Però, a partir d'aquest moment fins al segle XVI no tenim notícies directes del que passa amb aquesta alqueria i les seves terres, encara que sí se succeeixen els documents que se centren en la vall de Bunyola i el seu litoral, sobretot pel delicat problema de la inseguretat marítima.

Entrat el segle XVI, al mes de juliol del 1531 apareix documentada la possessió amb una part del topònim modern. Així, la «possessionis de Bunyola» era del notari ciutadà Miquel Prexana qui l'arrendà a Guillem Mas de la Jordà, de Campos, juntament amb les bísties que tenia Simó Vic, durant el termini de cinc anys. Incloua tres-centes ovelles i la muntanya de sa Bastida —turó situat a ponent de la possessió, per on passa l'actual carretera pública—. A les condicions pactades es diu que podia fer ús de totes les fonts de la possessió i en temps adequat havia de socarrar tota la muntanya, fer bardisses per tancar l'olivari i baixar les ovelles al pla amb el corresponent senyal. Sabem també que en aquesta muntanya es conrava vinya, s'hi explotaven diverses rotes i també s'hi feia carbó. Per altra banda, encara haurem d'esperar fins al segle XVIII perquè el topònim aparegui encapçalat pel mot Son.

D'una manera encara poc clara, de la nissaga dels Vic passà a la família Valentí (llinatge que donà nom a la possessió veïna, i de la qual parlàrem en el primer volum de la col·lecció). En 1578, a les estimacions generals fetes a Mallorca s'esmenten «Dos possessions i rafals de mossèn Thedeu Valentí» (Son Valentí i Son Bunyola), que varen ser valorades amb un total de «dotze milia lliures».

El 12 d'abril de 1620 la possessió dita «Buniola» era d'Elionor Quint i Valentí, qui denuncià que era sovint molestada de molts particulars qui li entren en aquella fent-hi camins, trepitjant los samenters y olives, aprofitant ses llenyes, desfent-li bardisses y parets, tallant-li pins y altres arbres y axí bé trauen guix i li cremen ab les llenyies de dita poss. tot lo que fan sens licència de dita Quint i Valentí y axí bé es molestada de tot gènere de bestiar qui li entre en dita poss. y li menjen los samenters, olives y pastures, per tot lo qual li reduna molt gran dany». Per tot això, la propietària demanà «2589 franques» com a pena i que el batle ordenàs públicament que «no sia persona ninguna qui gose ni presumesca entrar en la dita possessió, fer camins, trepitjar los samanters y olives ni se'n aporten llenyies ni desfasser bardisses ni parets ni tallen pins, llenyies ni lres arbres ni tampoch trauen guix de la dita poss. ni coguen aquell dins dita poss. ab llenyies de aquella sens expressa llicència de dita Quint y Valentí». En aquesta època la possessió estava arrendada a un tal Jaume Tomàs.

D'Segons els Stims de 1685, la possessió «dita Buñola, part en alou de Sa Majestat el Rey y part en alou de la Baronia de Lloscos, dels hereus de Pere Antoni Çafortesa Donzell» va ser valorada en 19.000 lliures mallorquines. Tretze anys més tard, segons unes altres estimacions, va ser estimada en 10.600 lliures (igual que Son Valentí) de la qual constava com a propietària Uniça Safortesa i Berga.

El 1710 la possessió era de Elisabet Safortesa i Berga, vídua del senyor Gabriel de Berga i Santacília i filla de Pere Antoni Safortesa. Comptava amb cases, horts, vinyes, camp, olivar i garriga i va ser valorada amb un total de 10.000 lliures. Era també la propietària de la possessions veïnes de Son Valentí (amb el mateix valor) i Son Balaguer (amb 2.000 lliures). Set anys més tard, apareix el primer document amb el nom modern, Son Bunyola, encara que no serà fins al segle XIX quan s'estandarditza.

Daquí passà al seu fill, Gabriel de Berga i Safortesa. El dos de setembre de 1746 s'inventariaren el béns de la possessió. Per aquella època estava arrendada a un tal Jaume Llabrés. Se n'esmenten la sala, la quadra, la primera cambra, la cambra alta, la cambra de la cuina, la cuina, el menjador, el rebost, la cambra de la torre, l'altra cambra de la torre, la capella (on hi havia un altar, una Adoració dels Reis, un Descendiment i un Crist crucificat), l'entrada davant la capella, la cuina del majoral, la tafona (amb dues bigues), el celler (amb deu bótes congrenyades, entre d'altres de menor cabuda), la botiga de l'oli, la cambra dels missatges, els estudis, la cambra del majoral, un estable, la cambra del pa i la garrovera.

El 1756 morí Gabriel de Berga i Safortesa i la «possessionis dicta Buyola» passà a Lleonard Safortesa, qui en 772 n'inventarià els béns. A

més de les cambres abans esmentades se n'hi afegí «els estudis dels capellans». En aquell moment la possessió produïa garroves, malvasia, vins, horta en general i melons en particular. El 1788 era del senyor Joan Burgues Safortesa, també propietari de Son Valentí. En aquesta data va ser arrendada a Claudi Marcel de Sóller durant el termini de quatre anys. Però, un any més tard, Marcel cedí l'arrendament a Martí Mayol, cunyat seu. Posteriorment fou del senyor Tomàs Quint Safortesa.

Segons l'Apeo del 1818 la possessió de Son Bunyola, la propietària de la qual era de la viuda de Tomàs Quint Safortesa, Maria Francisca Dameto, va ser valorada amb un total de 31.234 lliures. Hi havia parrals, vinyes, terres de reguiu, vuitanta quarterades d'olivar i muntanya. Durant la primera meitat del segle XIX fou de Tomàs Quint Safortesa i Dameto, casat amb Maria Antònia de Togores i el 1866 la passà a Josep Quint Safortesa i Togores, fill del matrimoni.

En 1870 abans, l'Amillaramiento assenyalava que la possessió comptava amb 1 quarteró i 67 destres destinats a hortalisses de segona i tercera qualitat; 3 quarterades, 8 quartons i 67 destres a reguiu de cereals; un quartó i 200 destres a arbres fruiters; les terres de secà ocupaven 8 quarterades, 6 quartons i 145 destres; l'olivar estava distribuït en 66 quarterades i 54 destres; el garroverar, en 16 quarterades; pinar, 134 quarterades i 51 destres i la garriga al llarg de 101 quarterades, 1 quartó i 66 destres. A més a més, comptava amb una teulera, 8 cabres i 1 ase.

En 1870 l'Estat, per causes que desconeixem, va embargar la possessió durant un període de set anys. El mes de febrer del 1917 es va enfonsar el vaixell de càrrega italià "Luigina-Gi" davant les costes de Son Bunyola. Tres anys més tard, un violent incendi —segons sembla provocat per qüestions de política local— que es perllongà durant una setmana devastà la part occidental de la possessió.

Son Bunyola fou de Mateu Safortesa Crespí de Valldaura fins al 20 d'abril del 1931, quan la comprà el salleric Josep Puig i Canals, empresari dedicat a la indústria galletera a Veneçuela. En aquest moment la possessió posseïa dues someres de treball, dos ases, quaranta ovelles i deu cabres. Confrontava amb Son Valentí, amb la terra de Damià Font i Mateu Albertí, amb les de Francesc Aguiló i la mar. Comprenia una extensió de 277 hectàrees, 2 àrees i 16 centiàrees.

Durant aquesta dècada es realitzaren les darreres reformes de les cases, entre les quals destaca l'engrandiment del buc, el referit de les parets exteriors i interiors, l'edificació de la torre rodona i la construcció de la cisterna de la clastra. Quant a les terres de conreu, es dugueren a terme importants millores en les marjades i s'ampliaren els camins, tant el que accedeix a la possessió des de sa Bastida com el que connecta amb la Volta del General pel pinar de Baix (acabat en 1937).

DEI 18 de març de 1994 els hereus de Josep Puig i Canals, Emili i Magdalena Puig i Marquès, vengueren la possessió al magnat anglès Richard Branson qui també adquirí Son Valentí i Son Balaguer. Actualment és de Christian Hore.

BIBLIOGRAFIA

Roselló & Albertí 1996
 Vibot: 1999b
 Vibot: 2007
 Valero & Albertí 2000
 Albertí & al. 2000
 Albertí & Albertí 1998
 GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Feines agrícoles Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Ornamentació Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Restauracions Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric.
Elements destacats a preservar:	Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Coberta. Façanes. Revestiments. Obertures. Clastra. Porxo. Tafona. Corral, estable i pallissa. Torre de defensa. Llenyers, sestadors i excusats. Béns mobles. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

BANY-A-007

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.
Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.
Restauració revestiments. Encintats estuc brancals i llindes. Restauració elements ornamentals no restaurats.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Finques colindants

IMATGES

BANY-A-007-1

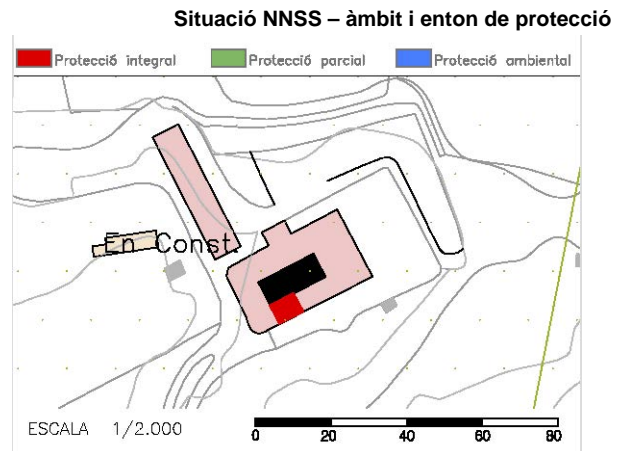
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torre de Son Bunyola
Codi	BANY-A-007-1
Tipologia	Torre de defensa
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	BIC

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord (pol2. Parcel. 77) Plànol 1C-2C
Coordenades UTM	X: 460676 Y: 4393913
Altitud	107 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La torre quadrada, dita antigament Torre des Moro —probablement fou aixecada (o reestructurada) després de la conquesta catalana— compta amb quatre plantes d'alçat, la primera de la qual és de volta de canó. Està coronada per setze merlets rematats per un capell piramidal. Aquí encara resta el suport de fusta on va penjar durant trenta anys la campana del vaixell italià enfonsat davant els esculls de la costa de la possessió. Durant el segle XVIII sabem que hi servava dues cambres amb els seus corresponents llits. La torre, abans de la reforma feta per la família Puig, estava recoberta per una teulada a dos aiguavessos, la qual fou semiesbucada per un llamp a principis de segle. L'arxiduc Lluís Salvador en digué: "Son Bunyola té una torre quadrada coberta per una teulada" A la base de la torre se situà durant el segle XIX i part del XX el portal forà, tal com s'aprecia per sota del referit exterior i també per la rajola que resta amb el número de l'immoble.

Cronologia	Medieval s.XVI
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment, ferro, fusta. Tècniques de paredament en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Una vegada conquerida Mallorca el territori que abraçava Banyalbufar es dividí entre el bisbe de Mallorca, Ramon de Clusa, i Gilibert de Cruïlles. Fou aquest darrer a qui correspongué la part de Bunyola sa Mar, que comprenia tot el territori que va des de l'Hort de sa Cova fins a sa Bastida, és a dir, tota la vall que ocupa el port des Canonge. Però dins aquest territori, va ser un tal Pere Mates qui realment en potencià el repoblament efectuant gran quantitat de sotsestabliments. És en aquest moment quan surt a la llum l'alqueria de la Torre, la qual ocupà el territori (sinó el mateix) que la moderna Son Bunyola. Poc més tard, en 1282, Pere Mates «estableix als germans Guillem i Pere Juyol el seu honor de la Torre, a Bunyola de sa Mar, que té pel rei a delme i tasca. El dit Mates es reté estatge a la Torre, al molí, a la taula jussana de l'hort, on hi ha un noguer hi arbres, i als horts de la Païssa, on hi ha una sèquia que hi passa entre el torrent i els arbres».

El 1340 es torna a mencionar l'alqueria, la qual es manté encara sota els hereus de Pere Mates. Però, a partir d'aquest moment fins al segle XVI no tenim notícies directes del que passa amb aquesta alqueria i les seves terres, encara que sí se succeeixen els documents que se centren en la vall de Bunyola i el seu litoral, sobretot pel delicat problema de la inseguretat marítima.

Entrat el segle XVI, al mes de juliol del 1531 apareix documentada la possessió amb una part del topònim modern. Així, la «possessionis de Bunyola» era del notari ciutadà Miquel Prexana qui l'arrendà a Guillem Mas de la Jordà, de Campos, juntament amb les bísties que tenia Simó Vic, durant el termini de cinc anys. Incloua tres-centes ovelles i la muntanya de sa Bastida —turó situat a ponent de la possessió, per on passa l'actual carretera pública—. A les condicions pactades es diu que podia fer ús de totes les fonts de la possessió i en temps adequat havia de socarrar tota la muntanya, fer bardisses per tancar l'oliviar i baixar les ovelles al pla amb el corresponent senyal. Sabem també que en aquesta muntanya es conrava vinya, s'hi explotaven diverses rotes i també s'hi feia carbó. Per altra banda, encara haurem d'esperar fins al segle XVIII perquè el topònim aparegui encapçalat pel mot Son.

D'una manera encara poc clara, de la nissaga dels Vic passà a la família Valentí (l'linatge que donà nom a la possessió veïna, i de la qual parlarem en el primer volum de la col·lecció). En 1578, a les estimacions generals fetes a Mallorca s'esmenten «Dos possessions i rafals de mossèn Thedeu Valentí» (Son Valentí i Son Bunyola), que varen ser valorades amb un total de «dotze milia lliures».

El 12 d'abril de 1620 la possessió dita «Buniola» era d'Elionor Quint i Valentí, qui denuncià que era sovint «molestada de molts particulars qui li entren en aquella fent-hi camins, trepitjant los samenters y olives, aprofitant ses llenyes, desfent-li bardisses y parets, tallant-li pins y

altres arbres y axí bé trauen guix i li cremen ab les llenyies de dita poss. tot lo que fan sens licència de dita Quint i Valentí y axí bé es molestada de tot gènere de bestiar qui li entre en dita poss. y li menjen los sementers, olives y pastures, per tot lo qual li redunda molt gran dany». Per tot això, la propietària demanà «2589 franques» com a pena i que el batle ordenàs públicament que «no sia persona ninguna qui gose ni presumesca entrar en la dita possessió, fer camins, trepitjar los samanters y olives ni se'n aporten llenyies ni desfasser bardisses ni parets ni tallen pins, llenyies ni altres arbres ni tampoch traugen guix de la dita poss. ni coguen aquell dins dita poss. ab llenyies de aquella sens expressa llicència de dita Quint y Valentí». En aquesta època la possessió estava arrendada a un tal Jaume Tomàs.

Segons els Stims de 1685, la possessió «dita Buñola, part en alou de Sa Majestat el Rey y part en alou de la Baronia de Lloscos, dels hereus de Pere Antoni Çafortesa Donzell» va ser valorada en 19.000 lliures mallorquines. Tretze anys més tard, segons unes altres estimacions, va ser estimada en 10.600 lliures (igual que Son Valentí) de la qual constava com a propietària Uniça Safortesa i Berga.

El 1710 la possessió era de Elisabet Safortesa i Berga, vídua del senyor Gabriel de Berga i Santacília i filla de Pere Antoni Safortesa. Comptava amb cases, horts, vinyes, camp, olivar i garriga i va ser valorada amb un total de 10.000 lliures. Era també la propietària de la possessions veïnes de Son Valentí (amb el mateix valor) i Son Balaguer (amb 2.000 lliures). Set anys més tard, apareix el primer document amb el nom modern, Son Bunyola, encara que no serà fins al segle XIX quan s'estandarditza.

D'aquí passà al seu fill, Gabriel de Berga i Safortesa. El dos de setembre de 1746 s'inventariaren el béns de la possessió. Per aquella època estava arrendada a un tal Jaume Llabrés. Se n'esmenten la sala, la quadra, la primera cambra, la cambra alta, la cambra de la cuina, la cuina, el menjador, el rebost, la cambra de la torre, l'altra cambra de la torre, la capella (on hi havia un altar, una Adoració dels Reis, un Descendiment i un Crist crucificat), l'entrada davant la capella, la cuina del majoral, la tafona (amb dues bigues), el celler (amb deu bótes congrenyades, entre d'altres de menor cabuda), la botiga de l'oli, la cambra dels missatges, els estudis, la cambra del majoral, un estabre, la cambra del pa i la garrovera.

El 1756 morí Gabriel de Berga i Safortesa i la «possessionis dicta Buyola» passà a Lleonard Safortesa, qui en 1772 n'inventarià els béns. A més de les cambres abans esmentades se n'hi afegí «els estudis dels capellans». En aquell moment la possessió produïa garroves, malvasia, vins, horta en general i melons en particular. El 1788 era del senyor Joan Burgues Safortesa, també propietari de Son Valentí. En aquesta data va ser arrendada a Claudi Marcel de Sòller durant el termini de quatre anys. Però, un any més tard, Marcel cedí l'arrendament a Martí Mayol, cunyat seu. Posteriorment fou del senyor Tomàs Quint Safortesa.

Segons l'Apeo del 1818 la possessió de Son Bunyola, la propietària de la qual era de la viuda de Tomàs Quint Safortesa, Maria Francisca Dameto, va ser valorada amb un total de 31.234 lliures. Hi havia parrals, vinyes, terres de reguiu, vuitanta quarterades d'olivar i muntanya. Durant la primera meitat del segle XIX fou de Tomàs Quint Safortesa i Dameto, casat amb Maria Antònia de Togoies i el 1866 la passà a Josep Quint Safortesa i Togoies, fill del matrimoni.

Tres anys abans, l'Amillaramiento assenyalava que la possessió comptava amb 1 quarteró i 67 destres destinats a hortalisses de segona i tercera qualitat; 3 quarterades, 8 quartons i 67 destres a reguiu de cereals; un quartó i 200 destres a arbres fruiters; les terres de secà ocupaven 8 quarterades, 6 quartons i 145 destres; l'olivar estava distribuït en 66 quarterades i 54 destres; el garroverar, en 16 quarterades; pinar, 134 quarterades i 51 destres i la garriga al llarg de 101 quarterades, 1 quartó i 66 destres. A més a més, comptava amb una teulera, 8 cabres i 1 ase. D'En 1870 l'Estat, per causes que desconeixem, va embargar la possessió durant un període de set anys. El mes de febrer del 1917 es va enfonsar el vaixell de càrrega italià "Luigina-Gi" davant les costes de Son Bunyola. Tres anys més tard, un violent incendi — segons sembla provocat per qüestions de política local— que es perllongà durant una setmana devastà la part occidental de la possessió..

Son Bunyola fou de Mateu Safortesa Crespí de Valldaura fins al 20 d'abril del 1931, quan la comprà el solleric Josep Puig i Canals, empresari dedicat a la indústria galletera a Veneçuela. En aquest moment la possessió posseïa dues someres de treball, dos ases, quaranta ovelles i deu cabres. Confrontava amb Son Valentí, amb la terra de Damià Font i Mateu Albertí, amb les de Francesc Aguiló i la mar. Comprenia una extensió de 277 hectàrees, 2 àrees i 16 centiàrees.

Durant aquesta dècada es realitzaren les darreres reformes de les cases, entre les quals destaca l'engrandiment del buc, el referit de les parets exteriors i interiors, l'edificació de la torre rodona i la construcció de la cisterna de la clastra. Quant a les terres de conreu, es dugueren a terme importants millores en les marjades i s'ampliaren els camins, tant el que accedeix a la possessió des de sa Bastida com el que connecta amb la Volta del General pel pinar de Baix (acabat en 1937).

El 18 de març de 1994 els hereus de Josep Puig i Canals, Emili i Magdalena Puig i Marquès, vengueren la possessió al magnat anglès Richard Branson qui també adquirí Son Valentí i Son Balaguer. Actualment és de Christian Hore.

BIBLIOGRAFIA

Roselló & Albertí 1996

Vibot: 1999b

Vibot: 2007

Valero & Albertí 2000

Albertí & Albertí 1998

GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Erosió

Defectes de conservació

Estructures

Perills eventuais

Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-A-007-1

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Grau de protecció:****A****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Torre. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, façanes, coberta, revestiments.

Consolidació estructural de les parts en mal estat. Restauració revestiments Restauració elements ornamentals no restaurats.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-A008

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

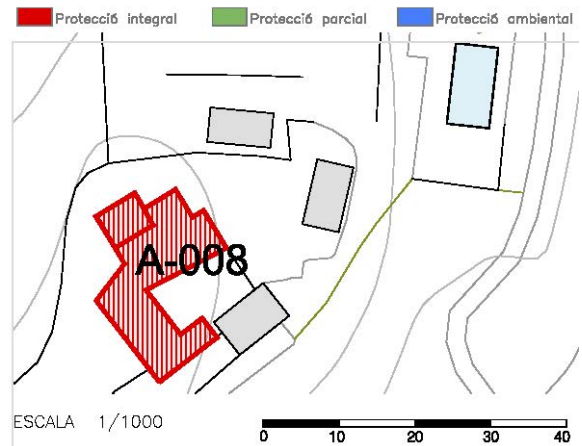
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Balaguer
Codi	BANY-A-008
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	BIC Codi: RI-51-0008357

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord del terme (pol.2 parcel.81) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461440 Y: 4393487
Altitud	116 m.
Entorn	Rural i litoral

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000810000SF

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Son Balaguer és una de les possessions amb més caràcter de tot el terme, tot i ha estat objecte d'una severa reforma que n'ha eliminat diversos elements històrics. Del conjunt d'edificis en destaca la torre de defensa. L'entrada es fa a través del portal forà, format per un alt arc de mig punt. Compta amb una petita coberta de teula a dues aigües. El portal forà condueix a una clastra, limitada per les mateixes cases. Al mig de la clastra s'alça un coll de cisterna, de planta quadrangular. Les cases es distribueixen a ambdós costats i al fons de la clastra. L'edifici principal (situat al fons) té dues plantes d'alçat, amb coberta de teula àrab orientada cap a la part posterior, on hi ha una terrassa. L'edifici de la dreta presenta un primer tram amb dos vessants mentre que el segon, adossat a la torre, en presenta només un. Finalment el bloc de l'esquerra té una coberta a una aigua, orientada a la clastra. Les finestres i portes de tota la construcció són de tipus ordinari.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX Medieval s.XVI
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge Arquitectura militar
Accessibilitat	Roada
Funcionalitat	Hàbitat Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

La possessió de Son Balaguer ha estat històricament vinculada a Son Valentí, Son Bunyola i ses Mosqueres. Al segle XVII era de Jaume Valentí, senyor també de Son Valentí. D'aquí passà a Miquel Sanglada Valentí. En 1645 la possessió fou segrestada a instància de creditors. En 1650 era de Jaume Sanglada i Sanglada, i s'arrendava a dos i terç. Al segle XVIII passà a Tomàs Quint-Safortesa i Dameto, marquès del Verger. Segons l'Apeo de 1818 fou valorada en 6.366 lliures. En 1893, la possessió passà a Faust Gual de Torrella, qui la deixà a Pere Gual de Torrella. L'any 1994, els hereus de l'anterior la varen vendre a l'entitat Son Balaguer SL.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002
 Albertí & Albertí 1998
 Albertí & al. 2000
 Rosselló & Albertí 1996GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Reutilització

BANY-A008

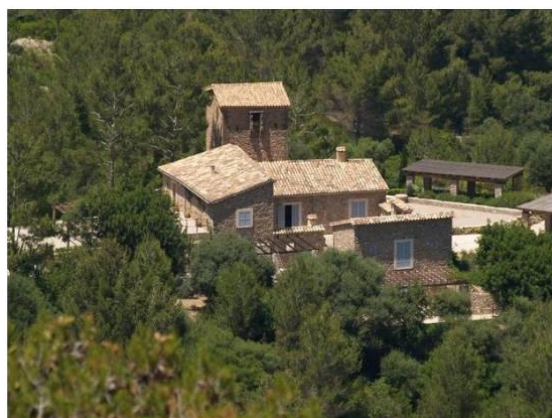
Defectes de conservació	Estructures
	Instal·lacions
Perills eventuais	Canvis d'usos
	Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Restauracions
	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Coberta. Façanes. Revestiments. Obertures. Torre de defensa. Arcades. Clastra. Pou. Torre de defensa. Béns mobles. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments. Restauració revestiments. Encintats estuc brancals i llindes. Restauració elements ornamentals no restaurats.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A008-1

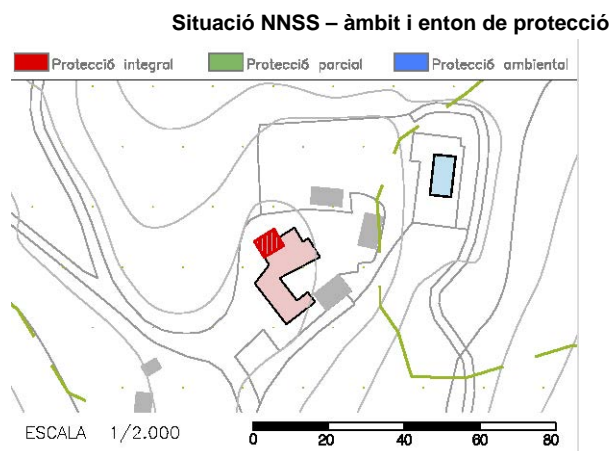
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torre de Son Balaguer
Codi	BANY-A008-1
Tipologia	Torre de defensa
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord del terme (pol.2 parcel.81) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461448 Y: 4393479
Altitud	112 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000810000SF

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La torre té tres plantes d'alçat, amb el portal d'accés situat a la planta baixa, orientat a llevant. Es troba aixecat damunt una graonada de pedra i perfila un arc rodó, dovellat. Un temps, el portal estigué cobert per una porxada. Entre ambdues plantes, coincidint amb l'escala, resta una espitllera. Al primer pis se situa un matacà flanquejat per dues espitlleres més. La façana nord, conté una finestra a la planta baixa, una d'arc rodó al primer pis més una espitllera i una darrera a la segona d'arc conopial. La cara sud conté una finestra al primer pis i una altra d'arc de mig punt sota el capcer. Finalment la façana de ponent compta amb una espitllera i una altra finestra d'arc rodó al segon pis.

Només la planta baixa compta amb volta de canó; la resta manté coberta de bigam. Des de la planta baixa arrenca l'escala de caragol que comunica l'interior de la torre.

Cronologia	Medieval s.XVI
Criteris datació	EReferències documentals
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment, fusta, ferro, teula. Tècniques de paredament en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

La possessió de Son Balaguer ha estat històricament vinculada a Son Valentí, Son Bunyola i ses Mosqueres. Al segle XVII era de Jaume Valentí, senyor també de Son Valentí. D'aquí passà a Miquel Sanglada Valentí. En 1645 la possessió fou segrestada a instància de creditors. En 1650 era de Jaume Sanglada i Sanglada, i s'arrendava a dos i terç. Al segle XVIII passà a Tomàs Quint-Safortesa i Dameto, marquès del Verger. Segons l'Apeo de 1818 fou valorada en 6.366 lliures. En 1893, la possessió passà a Faust Gual de Torrella, qui la deixà a Pere Gual de Torrella. L'any 1994, els hereus de l'anterior la varen vendre a l'entitat Son Balaguer SL.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002
 Albertí & Albertí 1998
 Albertí & al. 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuals	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****A****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Torre. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Volta de canó i bigam. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, façanes, coberta, revestiments.

Consolidació estructural de les parts en mal estat. Restauració revestiments Restauració elements ornamentals no restaurats.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-A-009

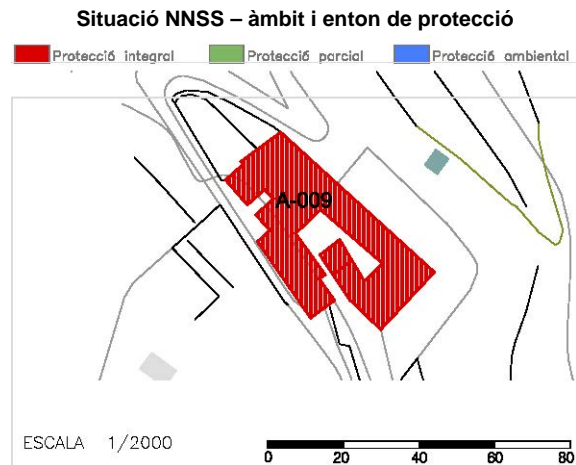
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	SonValentí
Codi	BANY-A-009
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	BIC Codi: RI-510008360

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord del terme (pol.2 parcel.80) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461226 Y: 4392841
Altitud	252 m.
Entorn	Rural i forestal

Referència cadastral 07007A002000800000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les cases de Son Valentí constitueixen un conjunt arquitectònic complex, fruit de les nombroses reformes i engrandiments que ha sofert a llarg de la història, sempre al voltant de l'eix de la vella torre de defensa. Tot i això, el resultat que avui dia podem contemplar es deu en gran mesura a la important rehabilitació duta a terme a finals del segle XIX, amb la compra de la família Gual.

L'edifici compta amb dues parts clarament diferenciades: la casa dels senyors (llevant) i la casa dels mos i les dependències agrícoles (ponent).

La casa dels senyors s'alça sobre la base d'un altíssim mur atalussat, limitat per una balustrada de ferro i pedra. Sobre l'espai que ocupa la miranda s'estén un jardí amb fassers, pasteres i brolladors. Aferrada a la façana, resta la pèrgola on un temps es col·locava una vela. Els jardins es tanquen per ponent amb una porta reixada sobre la qual es pot llegir la data "1926".

La façana principal desprèn un marcat aire senyoriol alhora que sobri. Es distribueix en tres plantes d'alçat. A la planta noble hi ha dues balconades que trenquen la linialitat del parament. La planta baixa del cos senyorial conté dues grans sales, una cuina (al cantó sud) i un vestíbul, des del qual s'accedeix a les cambres. N'hi ha un total de set, entre les quals destaquen les antigues habitacions dels senyors. A finals del segle XX encara hi restaven els llits amb cobricel, canteranos, pentinadors, miralls, cadires, armaris, gerres metàl·liques, saboneres, etc., tots dels primers anys de l'estada de la família Gual.

Des de la planta noble s'accedeix al pis superior mitjançant una escala de dos trams a escaire. Compta també amb set habitacions, de les quals tres es destinaven al servei. Des de l'escala, en direcció nord, es pot accedir per un llarg passadís fins al segon pis de la torre, passant prèviament per dues cambres on, segons els testimonis orals, dormien els missatges.

La torre compta amb quatre plantes d'alçat i coberta de teula a doble vessant.

Al voltant de l'espai de la clastra és on s'aprecien millor els detalls i les estructures d'arrel medieval, obretot en els paraments de la torre de defensa. El pati té una articulació en forma de caragol i compta amb dos accessos: un superior, a través d'una carrera amb graons empedrats; i un interior, mitjançant un estret passadís que comunica amb els jardins de la miranda. En el cantó de mestral, davant la casa dels amos, s'alça un coll de cisterna amb una pica annexa d'una peça. A la part baixa trobam la cisterna dels senyors, també d'una peça i amb pica.

La casa dels amos té dues plantes d'alçat, amb el portal forà de llinda. A l'esquerra hi ha els estables i altres dependències agrícoles.

La tafona ocupa el cos del nord-oest del conjunt. El trull es mostra complet i amb la particularitat de comptar amb una pala que neix al cantó de la perxa que serveix per decantar l'oliva esclafada. A la part central de la sala es troba un esportinador de pedra d'una sola peça, i darrere seu, la forn amb la caldera d'aram. Al costat esquerre s'ubica una gran biga d'om amb la cuixera. Al fons resta l'espigó, l'espigarda i el quintar amb els dos creuers. A l'altre costat resta la cuixera de la segona biga, avui en dia desinstal·lada. Hi trobam la premsa mecànica, accionada mitjançant un sistema d'eixos i engranatges que neixen del trull. Al cos central de la premsa es pot llegir la marca del fabricant: "La Maquinista. Juan Pieras. Palma de Mallorca".

Rere el trull s'ubiquen els graners, coberts de volta de canó, i la sala dels safareijos de l'oli. Com a trets curiosos, tant a la paret de ponent com a la sud, encara podem trobar els comptes de la producció d'oli i el nombre de trullades d'alguna temporada indatable, així com la signatura esgrafiada d'un dels amos més carismàtics del segle vint: l'amo en Roca.

Adossada la tafona hi ha la cotxeria. Al davant, separat pel camí principal, es localitza un galliner, utilitzat a principis de segle XX com a sala de jocs dels fills dels senyors. A la part meridional de les cases s'ubiquen les dependències agrícoles (sales d'eines, pallissa...).

Separat de l'edifici principal trobam la bugaderia i les banyeres dels senyors, de finals del segle XIX. Per les rodalies encara es poden contemplar les restes d'uns altres jardins on el darrer amo de Son Valentí, l'esporlerí Antoni Terrassa i Campomar, contava que senyora hi tenia sembrats cent cinquanta rosers.

Cronologia	Medieval s.XIV-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada

Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

La possessió pren el nom dels primers grans propietaris documentats sobre aquest territori. A Mallorca el llinatge Valentí es remunta a la Conquesta. Al 1230 Guillem Valentí Ses Torres figura entre els pobladors catalans que s'acabaven d'establir. Un descendent llunyà de Guillem Valentí Ses Torres fou Teseu Valentí i Dameto, reconegut humanista que, en una data que no es pot precisar, es féu amb una part important de territori situat a la vall de Bunyola Sa Mar (nom que es correspon amb l'actual vall de Son Bunyola i el port des Canonge). Des d'aquell moment els seus dominis passaren a dir-se Son Valentí.

Si per un costat sí es té constància que algunes possessions d'aquesta vall foren en origen una alqueria àrab, de Son Valentí no se n'ha pogut localitzar documentació que ho assegurari. Sembla que es tracta d'un edifici datat cap a finals del segle XIV o de ben entrat el XV.

El primer propietari de Son Valentí fou l'esmentat Teseu Valentí i Dameto (mort al 1511), qui destacà com a humanista gràcies a la seva obra *Sumari e repertori de les franqueses e privilegis del Regne de Mallorca*, conegut també amb la denominació de *La Valentina* (ALBERTÍ, ROSSELLÓ & VIBOT, 2002: 22).

Al 1517 es redacta el primer inventari de la possessió, on s'esmenten les estances del casal. Es diu que hi havia una sala, una cambra, el rebost, el celler, la cuina, la casa del molí, la pallissa, la tafona, la torre (amb una cambra) i l'habitació del majoral. La possessió fou heretada pel fill de Teseu, Jaume Valentí i Bartomeu, casat amb Francesca Juny. Posteriorment la tingué Teseu Valentí, senyor de Son Valentí i també de Son Bunyola, aquesta segona propietat incorporada al patrimoni familiar durant el segle XVI. Al 1578 ambdues foren valorades amb 12.000 lliures (ROSSELLÓ & ALBERTÍ, 1996: 161-165).

Teseu Valentí no visqué aliè a la vida banyalbufarina i contribuí a la construcció de la torre del Verger (avui dia coneguda amb el neotopònim la torre de ses Ànimes) i al pagament del retaule de Gaspar Homs que hi ha a l'església parroquial. En morir Teseu Valentí la possessió fou de diversos membres del clan familiar.

A partir de principis del segle XVII la possessió passà als Sanglada, atès el casament de Joana Valentí amb Pere Onofre Sanglada. D'aquesta etapa se n'han localitzat nombrosos contractes d'arrendament, tant de les imponents i retents vinyes que ocupaven els marges de ponent de les cases com de les rotes que s'obriren pels comellars d'aquesta complicada orografia. La documentació ens ha llegat alguns dels seus noms, bona part dels quals romanen vius entre els coneixedors més ancians del territori: na Pieres, el coll del Vent, les Tanquetes, el coll del Pi, el camp de l'Era, la coma Roja, el rafal Palet i la Coma, la rota del sen Font i la rota l'Esquenuda, els Planells, la rota d'en Timoner, la rota de Mateu Bosc, el Blanquer i les Rotasses.

A principis del segle XVII la possessió passà per raons matrimonials a una de les famílies més poderoses de Mallorca, els Berga. Gabriel de Berga i Gual es casà amb Beatriu Sanglada i Sanglada, hereva de Pere Sanglada i Valentí, amb la qual incorporen al patrimoni familiar les possessions banyalbufarines Son Valentí, ses Mosqueres i Son Bunyola. L'any 1698 la possessió Son Valentí comptava amb cases, hort, vinya, olivar, bosc, camp i garriga, i es valorà en 10.625 lliures (ALBERTÍ, ROSSELLÓ & VIBOT, 2002: 48-51).

Al 1716 Son Valentí fou de la família Safortesa pel casament d'Elionor de Berga i Safortesa amb Tomàs de Quint-Burgues-Safortesa i Dameto. En un document de 1756 s'estimen tots els béns Son Valentí. Del celler (avui dia desaparegut), se n'inventarien: «Deu bótas congreñadas, de cent-y-trenta somadas (...). Més desset carratells, tres ab cercols de ferro y quatre ab cercols de fust. Un afollador y quatre portadoras (...), més dos grifons de bronso y un xespador (...), un cup de fust de tenor de qoranta somadas, ab son afollador (...), més vint-y-quatre esportins usats (...), més un ambut de ferro y un de estañy, estimat quatre sous (...). Més dos fustas, quartero y cortillo, ab cercols de ferro».

Al 1818 era de Josep Quint-Safortesa i fou valorada en 25.899 lliures. A més de les cases, la propietat comptava amb 1 quarterada de vinya, 67 d'olivar, 33 de bosc i 36 de muntanya improductiva. A l'Amillaramiento de 1863 s'esmenta que la possessió de Joan Burgues-Safortesa i Borràs era estimada amb un total de 730.433 reials i 33 cèntims. Consistia en olivar, bosc, pinar, garriga i casa rústica, amb una extensió de 460 quarterades i 6 destres. Uns anys més tard, l'arxiduc Lluís Salvador dedica unes poques paraules a descriure-la: «Però, la vista de Son Balaguer i de Son Valentí, més gran aquesta, al peu de la carretera de Banyalbufar, és certament bella. Ambdues propietats tenen torres quadrangulars que els hi confereixen aspecte de castell» (HABSBURG I LORENA, vol. 5, 2002:108).

Al 1891 Son Valentí fou venuda a Faust Gual de Torrella, juntament amb el rafal de ses Mosqueres. El nou senyor de Son Valentí reformà profundament les cases. Les obres començaren a mitjan 1894 i es prolongaren durant tot l'any següent. Gaspar Vallès en fou el mestre picapedrer.

DPocs anys després passà al seu fill Pere Gual i Gual, qui al 1937 la donà, juntament amb Son Balaguer, a Pere Gual i Moragues. Finalment, al 1994 els hereus de la família Gual vengueren Son Valentí a una societat limitada (ALBERTÍ, ROSSELLÓ & VIBOT, 2002: 87-90).

Les cases es troben incloses a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002
 Albertí & Albertí 1998
 Rosselló & Albertí 1996
 Vibot 2006

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Clandestins

BANY-A-009

	Erosió
	Altres
Defectes de conservació	Estructures
	Cobertes
	Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos
	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja
	Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Coberta. Façanes. Revestiments. Obertures. Casa dels Senyors, casa dels amos i dependències agrícoles. Serralleria i porta reixada. Torre de defensa. Clastra. Tafona. Trull i sistema de premsa mecànica. Graners. Safarejos, cotxeria, antiga bugaderia i banys. Restes dels jardins. Béns mobles. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments. Restauració revestiments. Encintats estuc brancals i llindes. Restauració elements ornamentals no restaurats.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

BANY-A-009

IMATGE

BANY-A-009-1

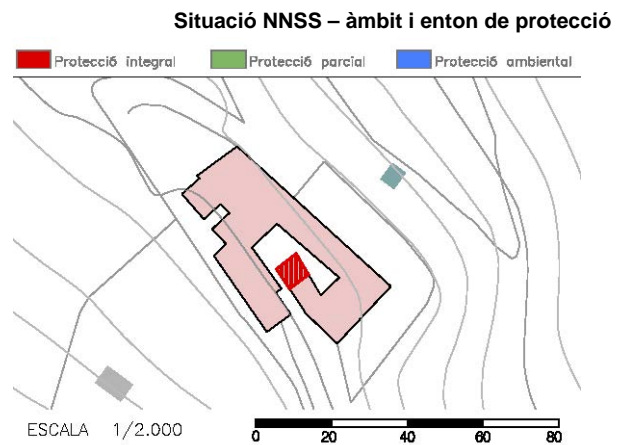
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torre de Son Valentí
Codi	BANY-A-009-1
Tipologia	Torre de defensa
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	BIC Codi: RI-510008360

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord del terme(pol.2 parc.80) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461241 Y: 4392823
Altitud	240 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000800000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La torre compta amb quatre plantes d'alçat i coberta de teula a doble vessant. A la base s'aprecia el marcat talús que suporta la pressió dels vells murs. Sobre la cara septentrional es veu encara el primitiu portal d'accés, d'arc rodó adovellat. Al damunt s'obren quatre finestres més, una de les quals amb restes del matacà. Sobre el parament encara s'entreveuen les traces de les antigues espilleres, avui cegades. La façana de ponent és més simple, amb dues finestres, una d'arc rodó i l'altra de llinda. L'interior de la torre es comunica mitjançant una escala de caragol.

Cronologia	Medievals.XVI
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, teula, fusta. Tècniques de paredament en verd
Categoria	b) Patrimoni Rural

NOTES HISTÒRIQUES

La possessió pren el nom dels primers grans propietaris documentats sobre aquest territori. A Mallorca el llinatge Valentí es remunta a la Conquesta. Al 1230 Guillem Valentí Ses Torres figura entre els pobladors catalans que s'acabaven d'establir. Un descendent llunyà de Guillem Valentí Ses Torres fou Teseu Valentí i Dameto, reconegut humanista que, en una data que no es pot precisar, es féu amb una part important de territori situat a la vall de Bunyola Sa Mar (nom que es correspon amb l'actual vall de Son Bunyola i el port desCanonge). Des d'aquell moment els seus dominis passaren a dir-se Son Valentí.

Si per un costat sí es té constància que algunes possessions d'aquesta vall foren en origen una alqueria àrab, de Son Valentí no se n'ha pogut localitzar documentació que ho asseguri. Sembla que es tracta d'un edifici datat cap a finals del segle XIV o de ben entrat el XV.

El primer propietari de Son Valentí fou l'esmentat Teseu Valentí i Dameto (mort al 1511), qui destacà com a humanista gràcies a la seva obra Sumari e repertori de les franqueses e privilegis del Regne de Mallorques, conegut també amb la denominació de La Valentina (ALBERTÍ, ROSSELLÓ & VIBOT, 2002: 22).

Al 1517 es redacta el primer inventari de la possessió, on s'esmenten les estances del casal. Es diu que hi havia una sala, una cambra, el rebost, el celler, la cuina, la casa del molí, la pallissa, la tafona, la torre (amb una cambra) i l'habitació del majoral. La possessió fou heretada pel fill de Teseu, Jaume Valentí i Bartomeu, casat amb Francesca Juny. Posteriorment la tingué Teseu Valentí, senyor de Son Valentí i també de Son Bunyola, aquesta segona propietat incorporada al patrimoni familiar durant el segle XVI. Al 1578 ambdues foren valorades amb 12.000 lliures (ROSSELLÓ & ALBERTÍ, 1996: 161-165).

Teseu Valentí no visqué allè a la vida banyalbufarina i contribuí a la construcció de la torre del Verger (avui dia coneguda amb el neotopònim la torre de ses Ànimes) i al pagament del retaule de Gaspar Homs que hi ha a l'església parroquial. En morir Teseu Valentí la possessió fou de diversos membres del clan familiar.

A partir de principis del segle XVII la possessió passà als Sanglada, atès el casament de Joana Valentí amb Pere Onofre Sanglada. D'aquesta etapa se n'han localitzat nombrosos contractes d'arrendament, tant de les imponents i retents vinyes que ocupaven els marges de ponent de les cases com de les rotes que s'obriren pels comellars d'aquesta complicada orografia. La documentació ens ha llegat alguns dels seus noms, bona part dels quals romanen vius entre els coneixedors més ancians del territori: na Pieres, el coll del Vent, les Tanquetes, el coll del Pi, el camp de l'Era, la coma Roja, el rafal Palet i la Coma, la rota del sen Font i la rota l'Esquenuda, els Planells, la rota d'en Timoner, la rota de Mateu Bosc, el Blanquer i les Rotasses.

A principis del segle XVII la possessió passà per raons matrimonials a una de les famílies més poderoses de Mallorca, els Berga. Gabriel de Berga i Gual es casà amb Beatriu Sanglada i Sanglada, hereva de Pere Sanglada i Valentí, amb la qual incorporaren al patrimoni familiar les possessions banyalbufarines Son Valentí, ses Mosqueres i Son Bunyola. L'any 1698 la possessió Son Valentí comptava amb cases, hort, vinya, olivar, bosc, camp i garriga, i es valorà en 10.625 lliures (ALBERTÍ, ROSSELLÓ & VIBOT, 2002: 48-51).

Al 1716 Son Valentí fou de la família Safortesa pel casament d'Elionor de Berga i Safortesa amb Tomàs de Quint-Burgues-Safortesa i Dameto. En un document de 1756 s'estimen tots els béns Son Valentí. Del celler (avui dia desaparegut), se n'inventarien: «Deu bótes congregadas, de cent-y-trenta somadas (...). Més desset carratells, tres ab cèrcols de ferro y quatre ab cèrcols de fust. Un afollador y quatre portadoras (...), més dos grifons de bronso y un xespador (...), un cup de fust de tenor de qoranta somadas, ab son afollador (...), més vint-y-quatre esportins usats (...), més un ambut de ferro y un de estañy, estimat quatra sous (...). Més dos fustas, quartero y cortillo, ab cèrcols de ferro».

Al 1818 era de Josep Quint-Safortesa i fou valorada en 25.899 lliures. A més de les cases, la propietat comptava amb 1 quarterada de vinya, 67 d'olivar, 33 de bosc i 36 de muntanya improductiva. A l'Amillamiento de 1863 s'esmenta que la possessió de Joan Burgues-Safortesa i Borràs era estimada amb un total de 730.433 reials i 33 cèntims. Consistia en olivar, bosc, pinar, garriga i casa rústica, amb una extensió de 460 quarterades i

6 destres. Uns anys més tard, l'arxiduc Lluís Salvador dedica unes poques paraules a descriure-la: «Però, la vista de Son Balaguer i de Son Valentí, més gran aquesta, al peu de la carretera de Banyalbufar, és certament bella. Ambdues propietats tenen torres quadrangulars que els hi confereixen aspecte de castell» (HABSBURG I LORENA, vol. 5, 2002:108).

Al 1891 Son Valentí fou venuda a Faust Gual de Torrella, juntament amb el rafal de ses Mosqueres. El nou senyor de Son Valentí reformà profundament les cases. Les obres començaren a mitjan 1894 i es prolongaren durant tot l'any següent. Gaspar Vallès en fou el mestre picapedrer.

Pocs anys després passà al seu fill Pere Gual i Gual, qui al 1937 la donà, juntament amb Son Balaguer, a Pere Gual i Moragues. Finalment, al 1994 els hereus de la família Gual vengueren Son Valentí a una societat limitada (ALBERTÍ, ROSSELLÓ & VIBOT, 2002: 87-90).

Les cases es troben incloses a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

Albertí & Albertí 1998

Rosselló & Albertí 1996

Vibot 2006

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Torre. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Escala. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, façanes, coberta, revestiments. Consolidació estructural de les parts en mal estat. Restauració revestiments Restauració elements ornamentals no restaurats.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
----------------------------	---

BANY-A-009-1Definició de les intervencions
preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-A-010

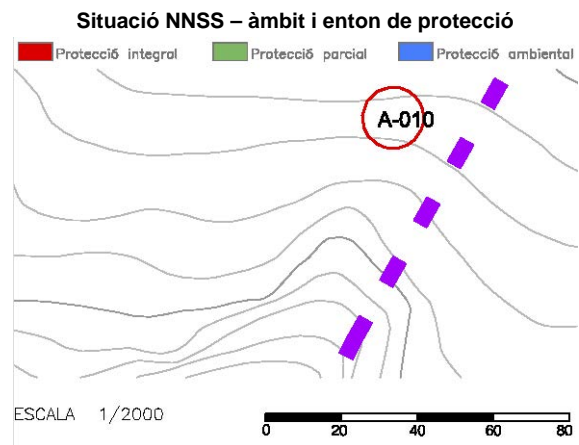
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Aljub des Puig
Codi	BANY-A-010
Tipologia	Bassa
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Dalt la mola de Planícia (pol.1 parc.157) PLÀNOL 4B
Coordenades UTM	X:459254 Y:4391223
Altitud	905 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07045A002001640000QA

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És tracta d'una bassa coberta per una volta paredada en sec, molt irregular. Recull l'aigua del coster veí, a través de la boca, la qual compta amb una llinda de pedra.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Sembla que l'Arxiduc, a finals del segle XIX, en fa menció, ja que diu que prop del cim de la mola hi ha una bassa.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió Altres
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones

BANY-A-010

Just. valor patrimonial / protecció	d'ús limitat.
Elements destacats a preservar:	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Intervencions permeses	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions no permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Afectació Llei de Costes	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Altres/Observacions:	Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)
	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A-011

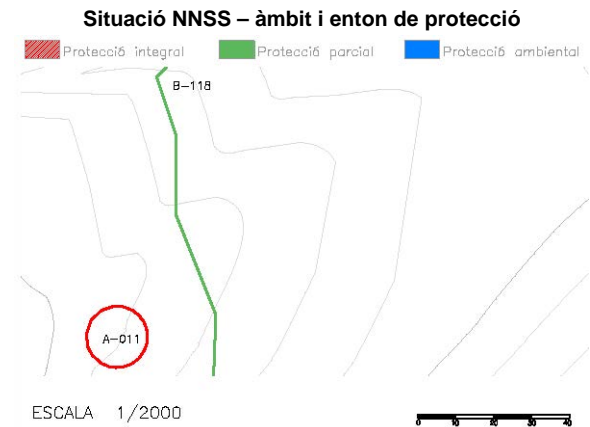
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Forn des Pla des Diners
Codi	BANY-A-011
Tipologia	Forn de calç
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Bosc des Rafal (pol.1 parc.156) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:458159 Y:4391518
Altitud	656 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001560000SB

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És l'únic forn de calç que presenta encara la portada. Es troba vora el camí des Carro, a la zona coneguda com el pla des Diners. A l'exterior presenta talús.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-A-011**DENOMINACIÓ: FORN DES PLA DES DINERS**

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (forn)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (forn)

Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

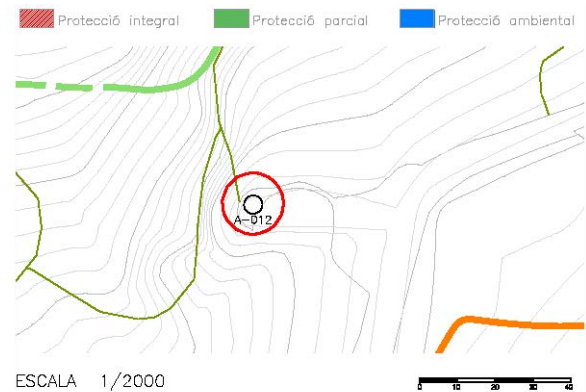
BANY-A-012

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torre des Verger
Codi	BANY-A-012
Tipologia	Torre
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	BIC Codi: RI-510008353

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Verger
Coordenades UTM	X: 457132 Y: 4392775 X: 457188 Y: 4392780
Altitud	166 m. / 177m
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A001000400000SF	—	Servitud de protecció
	07007A001090030000SK		

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La talaia és coneguda en la literatura històrica amb els noms de talaia des Verger, des coll d'en Verger o de Banyalbufar; recentment se la coneix més amb el nom de talaia de ses Ànimes i, els banyalbufarins, amb el nom de sa Torreta. Se situa en la carretera de Banyalbufar a Estellencs, a l'altura del quilòmetre 88,600.

Configura un indret panoràmic emblemàtic de la costa de Tramuntana. La torre de guaita apareix esvelta i agosarada damunt el penya-segat; data de 1579 i ha estat restaurada recentment. Es pot accedir a peu per un pontet i esgalons, fins als seus peus. És de secció circular, d'uns 4'70 metres de diàmetre i de només uns 2'70 metres d'altària des del trespol de la planta baixa al del terra, però per damunt d'aquest hi ha un parapet que s'alça cosa d'1'10 metres des de la part de damunt el portal i la que dona cap a la mar, lloc on hi ha una rústica gàrgola.

A la part de terra el parapet s'alça uns 2'70 metres de màxima, i va descendint formant el rost d'una teulada a un aiguavés que origina un petit porxo, on s'aixoplugaven els torrets i les seves armes de foc per fer les guardes, al mateix temps que evita que pugui entra l'aigua de pluja per l'obertura que comunica la cambra amb el terrat.

En aquest parapet, davall la teulada, hi ha una finestra i tres espitlleres per poder vigilar i disparar cap a terra. A la resta del parapet, com és més baix, només hi ha el matacà damunt el portal.

Aquest és petit i senzill, com tota la construcció, d'uns 1'60 metres de fletxa i només cosa de 70 centímetres de llum.

S'arriba a ell des de la roca mare on s'aixeca la torre per una curta escalonada de cinc graons en arc de cercle.

La planta baixa és coberta per una volta, i no conté més que les obertures del portal i la que condueix a la terrada o plataforma superior. La capacitat interna, considerant el diàmetre total i el gruix de les parets, no és més que d'uns 3'80 metres quadrats. Per això és possible que els torrers habitassin una barraca devora la torre.

Cronologia	Modern s.XVI
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment, fusta, ferro, teules. Tècniques de paredament en verd
Categoría	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

Pel que es coneix, era l'única talaia que feia senyals de foc i fum a Banyalbufar. Abans de la seva edificació hi havia, al mateix lloc, una barraca destinada a la vigilància de la marina, perquè ens consta que el 29 de desembre de 1553 el clavari de la parròquia d'Esporles pagà a Bernat Font 8 sous "per la barraca del col del Verger".

La primera notícia de la construcció de l'actual torre data de la reunió del Consell municipal celebrat el 25 de febrer de 1579. Aleshores el batle, a instància de Teseu Valentí, féu manament que dintre 10 dies es començàs a construir "la torra del coll del Verger". Els jurats i consellers determinaren presentar una súplica al virrei i exposar que la parròquia era "poqua y pobra i que los hòmens de bé que paguan a nosaltres per a fer dita torra".

El 10 de maig de 1580, el Consell es tornà reunir per tractar de les talles per sufragar les despeses quesuposava la construcció de l'emblemàtica i ara turística torre.

Com ja hem esmentat la torre des Verger era una talaia especial perquè estava encarregada de rebre i emetre senyals. Els avisos es realitzaven durant el dia amb fum i amb foc a la nit. El fum es feia a sobre de la terrassa de la torre quan es prenia foc a herba verda dins un fester de llenya. Les intermitències del mateix foc indicaven el nombre de naus avistades. En cas que les fossin superiors a un nombre de 10, es deixava el foc encès durant un quart d'hora. Després, durant els segles XVIII i XIX, fou habitual que algunes torres realitzassin els senyals de fum (Pag.133) amb dispars sense bala, encara que aquest sistema no el tenim constatat a la torre des Verger ja que no disposava d'artilleria.

Les intermitències del mateix foc indicaven el nombre de naus avistades. En cas que les naus fossin superiors a un nombre de 10 es deixava el foc encès durant ¼ d'hora.

La torre des Verger prenia els focs que feia la torre de la Pòpia (sa Dragonera) i a la vegada donava els seus senyals a les torres de Trinitat (Valldemossa), Pedrissa (Deià), Pedrapicada (port de Sóller),... i així es recorria tot el litoral de la Serra de Tramuntana.

Davant la notícies de naus hostils els torrers, a més d'efectuar els senyals de fum o foc, feien sonar uns corns. A més, un dels talaiers avisava el batle, el qual ràpidament donava avís a Ciutat.

Dia 30 de juny del 1597, la torre fou visitada per l'inspector general, Benet Verger. Aquest informà que no hi havia més armes que les que eren propietat dels torrers, o sia, un arcabús cada un i dos coltells. La ressenya diu així: < Als 30 de juny amb companya del balle Pere Tomàs som anat i pujat a la torre de Banyalbufar i allí he trobat per guarda Montserrat Contestí i Joan Plamer, tots de dit lloc, hòmens, lo dit Contestí, de 45 anys pròpies de dites guardes, que és un arcabús cada un i dos coltells. En els quals he manat lo que Va. Sa. Mana amb les ordres m'ha donades> (Benet Verger: Memòria inventari... AHM, lligall 32, 1597).

Una informació de 1648 diu així: <Torre del Coll del Verger, té de salari lo any, 80 lliures i lo mes 6 lliures 13 sous 4 diners. Són guardes: Jaume Joan Vives i Francesc Albertí. Són pagats fins a 9 de desembre 1647> (AHM Llibre Guardes i altres pagaments, 1647-49, f. 36).

L'any 1669 la torre des Verger estava dotada de dos espingarts (canó d'artilleria de poc calibre) els quals havien estat proporcionats pels jurats del Regne. La universitat de Banyalbufar-Esporles estava obligada a subministrar als torrers les municions (pólvora, metxa i bales). Els talaiers, cada vegada que descarregaven munició, havien de manifestar la quantitat de descàrregues i els motius. Així, el municipi podia portar un (Pag.134) estricte control de les municions que existien al poble, les quals s'inventariaven cada any quan es pesaven a una romana.

El salari dels torrers el pagava la Universitat del Regne de Mallorca dels fons per aquest motiu ja destinat. Malgrat tot, en moltes ocasions, els torrers havien d'instituir procurador – representant- perquè reclamassin el seu salari. En els pitjors del casos, si no cobraven el sou, ja de per si baix, abandonaven el sue lloc de guarda per fer de jornalers a alguna possessió propera.

Una altra informació diu: <Torre del Coll del Verger (1693). Són guardes: Antoni Albertí i Joan Albertí. Tenen armes: dos spingarts amb sos flascos, dos arcabussos, un botavant. Té pólvora 2 lliures. Té bales 2 dotzenes de spingat i 3 dotzenes arcabús. A 8 juny se li han donat una dotzena de bales de spingat i dues dotzenes d'arcabús i mig mas de metxa. Als 12 juliol 1701 se li ha baratat un spingart i un arcabús. Als 29 octubre 1701 se li ha entregat 20 lliures de pólvora; e a dits el dit, 5 dotzenes de bales de spingat, e a dits el dit, 5 dotzenes de bales d'arcabús; e a dits el dit un mass de metxa> (AHM Llibre T.A., f. 33).

En la relació de 1769 es diu que la torre té dos talaiers que està situada en el predi denominat Can Morera, propietat de Jaume Borguny. A més, s'indica que damunt aquesta talaia hi ha la de Planícia, és a dir, la talaia o torre del Rafal de Planícia,denomiada així també, l'avançada immediata que està entre la torre i el Rafal (Cladentey: DM, 18-2-65).

La torre apareix cituada per Vicent Mut en el mapa de 1683, amb el nom del Verger, i pel cardenal Despuig en el seu de 1784.

L'Estat espanyol, propietari de la torre, quan varen desaparèixer les causes que motivaren la seva construcció, la (Pag. 135) subastà dia 24 d'agost de 1875 i fou adquirida per Francesc Manuel de los Herreros, en nom l'arxiduc Lluís Slavador. La informació oficial prèvia a la subasta ressenyava la torre com en mal estat i amb el terreny de mola de roca. Superfície 79 m2. Murs de la torre 1,20 m d'espessor. Taxació: 70ptes. (BOP 1316, del 27 de juliol de 1875). Després, l'Arxiduc, també adquirí el pinaret que hi havia entre la torre i la carretera i restaurà l'edifici. Quan l'any 1915 morí l'Arxiduc, la Torre passà a ser dels seus hereus, i le Foment del Turisme projectà adquirir-la dues vegades, el 1922 i 1967.

Actualment un 25% de la torre és propietat municipal, mentre que la resta pertany als hereus de l'arxiduc Lluís Salvador d'Àustria

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Albertí 2000
Valero & Albertí 2000
Rosselló & Albertí 1996
Segura 1998

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars

BANY-A-012

Classificació del sòl:
Usos permesos:

No Urbanitzable

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Valor Patrimonial i Valor Històric

Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Coberta. Façanes. Revestiments. Obertures. Elements defensius. Camí i pont d'accés. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Coberta (posterior). Reposició teules.

Delimitació de servitud de protecció.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

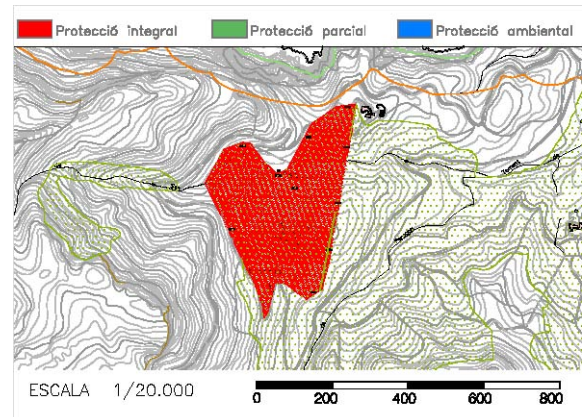

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt marjat de la vinya de Son Bunyola
Codi	BANY-A-013
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 par.77) Plànol 1C – 2C
Coordenades UTM	X: 460540 Y: 4394106
Altitud	102 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Aquest indret preferent, de reduïda extensió, està constituït per un camp marjat de secà situat a la propietat de Son Bunyola, concretament un seguit de marjades situades aovra les cases que es destinaren al conreu de vinya. La seva vàlua es basa en els següents aspectes:

- Disposició paral·lela concèntrica que constitueix un exemple paradigmàtic d'aquest ipus de disposició.
- Singulars dimensions dels murs en alçària i longitud. L'alçària mitjana és de 4'1 m i la longitud de 212m.
- Hi estan representats diversos tipus de paredat força singulars pels diversos graus d'adobament i dimensions de les pedres.
- Pujadors (rampes, escales laterals) de dimensions singulars com a conseqüència de les alçàries dels murs.
- Presència de grans aixoplucs integrats en els marges, que destaquen per la dimensió i la perfecció tècnica en la seva construcció, sobretot pel que fa a la coberta adintellada realitzada amb una única i gran llosa.
- Permet observar un enginy hidràulic bastit per deturar l'efecte de l'escorrentia sobre els espais conreats. Es tracta de la canalització del torrent de Son Bunyola que travessa l'indret per un extrem.

La zona corresponent al sector 9 del catàleg de Camps Marjats del TM de Banyalbufar, la vinya de Son Bunyola, respon a unes característiques constructives que es podrien definir com a paral·lel concèntric. Els marges que la conformen són de longituds considerables que arriben fins als 242m i alçàries també notables de fins a 4,90m. El paredat dels murs és de diferent factura segons el material amb què s'ha bastit, així trobam trams on les pedres són petites i molt adobades, trams on les dimensions dels pedreny és considerable (quasi ciclopi amb diàmetres que arriben fins als 180 cms) i trams on la forma de les pedres és quasi rectangular. Així també cal esmentar la inclusió dins el paredat de grans ressals rocallosos. L'estat de conservació del paredat es pot qualificar de bo, encara que ha sofert esbaldrecs que han estat reparat o en fase de reparació. S'han observat nombroses capginyes al llarg del paredat.

El sistema per accedir a les terrasses és mitjançant escales (situades als extrems dels murs) i també de rampes.

Tenen dins el seu paredat elements destacables com puguin esser l'existència d'aixoplucs de factura molt adobada i de dimensions considerables (fins i tot a un d'ells trobam un banquet de pedra). Cal esmentar també la coberta adintellada d'aquest elements que respon a grans lloses de pedra.

Un extrem del sector es veu limitat pel torrent de Son Bunyola que hi roman canalitzat i empedrat i com a element curiós cal esmentar la passadora feta d'una gran llosa de pedra.

Les terrasses d'aquest sector eren utilitzades pel conreu de vinya i actualment només hi romanen arbrat de secà amb pastures. Aquest fet i el que siguin amples superfícies llaurades amb assiduitat fa que la flora pertanyi principalment al grup de les plantes arvenses de petit tamany. Les gramínies, les rapes i els cards són els grups que s'estenen per tot arreu.

L'altre sector proper a les cases (sector 8) està conformat per marges rectilinis, amb un paredat poc adobat, encara que trobam trams adobats, que solen coincidir amb les zones reparades. El seu estat de conservació és dolent ja que, malgrat les reparacions, els murs presenten nombrosos esbaldrecs. L'abandonament també es fa palès en l'aspecte agrícola ja que només es destina a pastura i al conreu de garrovers, però a altres èpoques la seva constitució i la forta humitat del substrat permeté altres conreus d'horta i cereals.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, terra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Les possessions de l'àrea 2 es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

Les vinyes a Son Bunyola són documentades des de l'època medieval. Ara bé, sobre aquest conjunt marjat només es documenten a partir del segle XIX. Després de la fil·loxera (1891), la vinya fou arrabassada. Actualment hi torna a haver.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

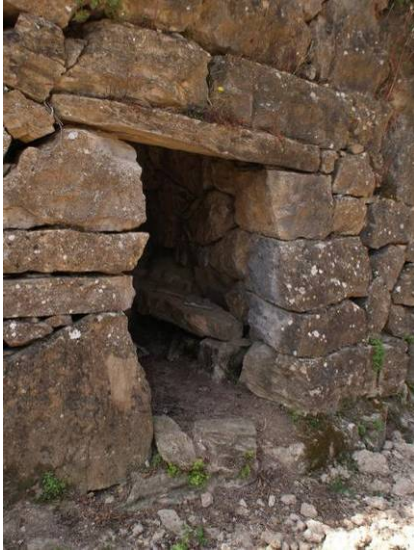
PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària). Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (agrícola)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)
Intervencions preferents	Murs (contenció), Escales i coronament
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar, i el que diu el present catàleg en l'annex d'intervencions en marjades. Correspondència amb element àrea 2 – sector 8 i 9 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

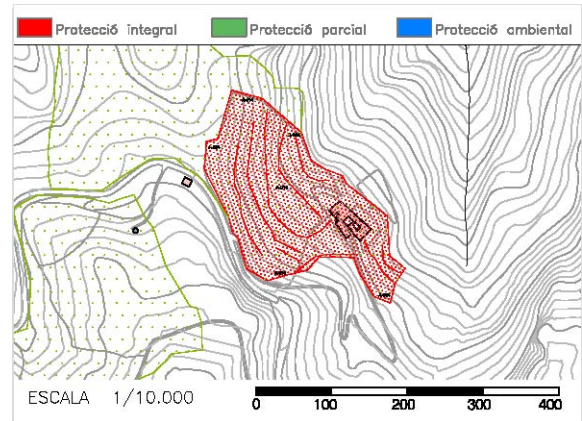
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt marjat de sa Vinya de Son Valentí
Codi	BANY-A-014
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí (pol.2 parc82) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461122 Y: 4392865
Altitud	-
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000820000SM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Els marges presenten grans esbaldrecs i es troben coberts de vegetació. La llargària és notable ja que s'estenen de banda a banda de coster (entre els 85 i els 180 metres) i només són interromputs per qualche accés, ja que la majoria es fa per rampes del mateix terreny situades als extrems del paredat i per escalons volats. Les amplàries que conformen són reduïdes no superant els 10 metres. El paredat dels marges segueix trams d'adobament que solen correspondre a les parts centrals dels murs i trams molt poc acurats situats als extrems dels marges.

Cronologia	Medieval s.XVI-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, terra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

La vinya a Son Valentí apareix documentada al segle XV. Fins i tot, a les cases hi havia un petit celler.

Aquestes possessions es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

A

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

A Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: Zones d'ús limitat i Capítol IV: zones d'ús compatible.

grícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (agrícola)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Escales i coronament

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar, i el que el present catàleg recull en l'Annex d'intervencions en marjades Correspondència amb element àrea 2 – sector 3 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

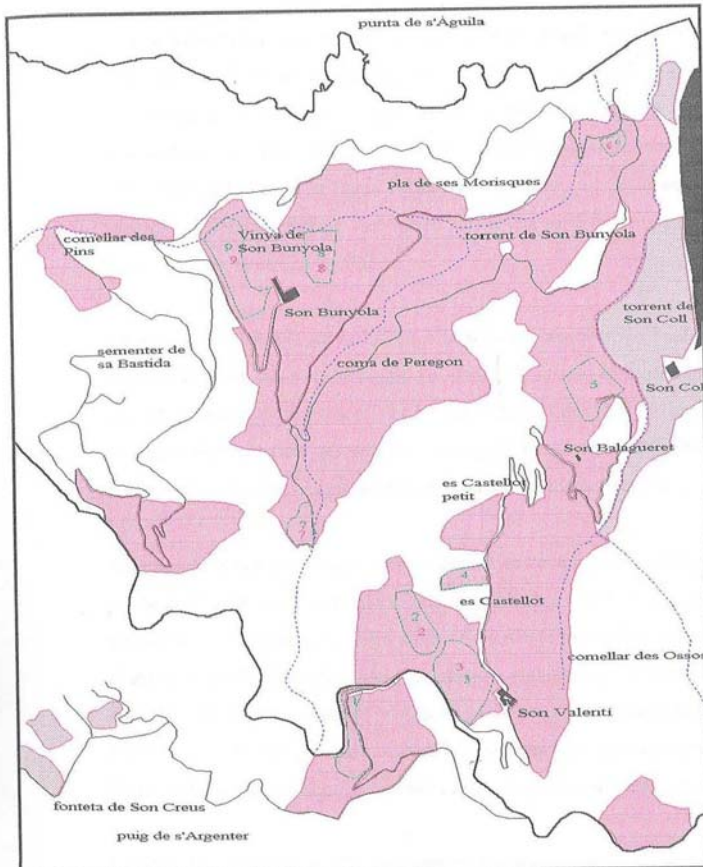
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

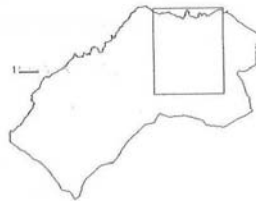

BANY-A-014

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- CMI
- terme municipal
- riera

correspondencia àrea 2

BANY-A-015

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

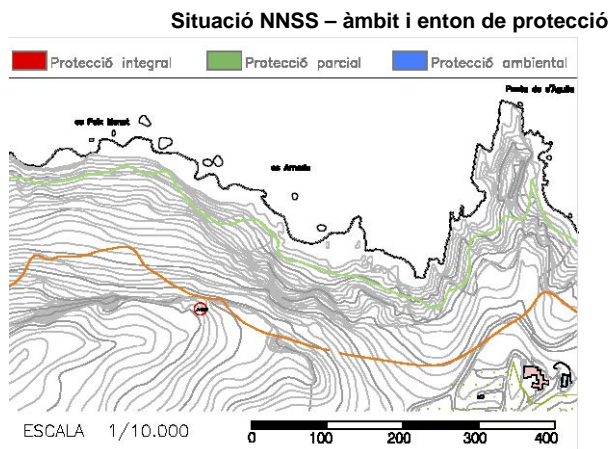
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Corral Fals
Codi	BANY-A-015
Tipologia	Cova natural
Ús actual	Cova
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_020

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc.77) Plànol 1C
Coordenades UTM	X: 460464 Y: 4394376
Altitud	125 m.
Entorn	Forestal-litoral

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'una gran balma situada damunt el camí de Baix de Son Bunyola en què foren trobares a finals del la dècada dels setanta restes d'enterraments humans.

Cronologia	Bronze 3000aC-1400aC
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Jaciment arqueològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Funerària
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç.
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

Les restes trobades daten aproximadament entre el 3000-1.400 aC, el que demostra que hi existí alguna comunitat prelatiniàtica a la zona, situada no molt enfora d'aquest indret. Per desgràcia, aquesta necròpoli fou expoliada reiteradament per part de particulars i anònims, el que provocà la desaparició de molts d'elements importants per al seu estudi global.

BIBLIOGRAFIA

Merino & Torres 1998
Vibot 1999b
Albertí & al.: 2000
Valero & Albertí 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Altres
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-A-015

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Grau de protecció:****A****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

La totalitat del bé.

Intervencions permeses

Conservació i manteniment.

Intervencions no permeses

Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.

Intervencions preferents

Conservació i manteniment.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.****ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-A-016

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

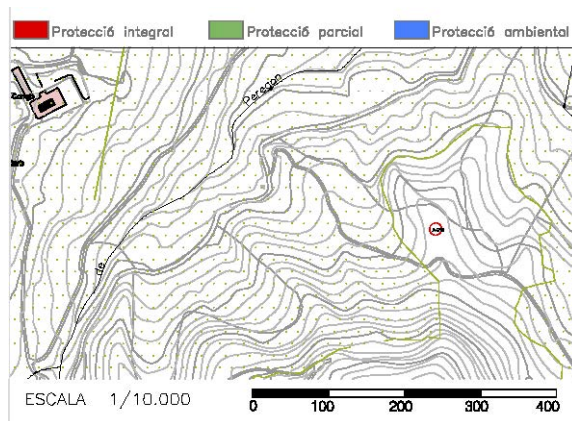
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Talaiot de ses Cases d'en Jordi
Codi	BANY-A-016
Tipologia	Talaiot
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica: 6_017

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc.77) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461138 Y: 4393846
Altitud	98 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Damunt un petit turó que domina visualment els vessants de Son Bunyola i Son Balaguer, s'alçen les restes de l'únic talaiot conservat al municipi. De la construcció pròpiament dita només en resten uns fonaments circulars de la cara exterior, elevats uns dos metres i mig de la base de roca natural. En total es mantenen sis filades de pedres.

Cronologia	Ferro. Devers 1000 aC
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Jaciment arqueològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

Tot aquest jaciment data vers l'any 1.000 aC. El talaiot constituïa un nucli de control del territori i de la petita cala que segurament era ja utilitzada com a lloc d'intercanvi i comunicacions. Per proximitat, s'ha de posar en contacte directe amb el poblat talaiòtic situat en es Castellot, ja dins la propietat de Son Valentí. En època moderna s'emprà com a basament d'un coll de caçar tords.

Es troba inclòs a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

Merino & Torres 1998

Vibot 1999b

Albertí & al.: 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Feines agrícoles Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Altres
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

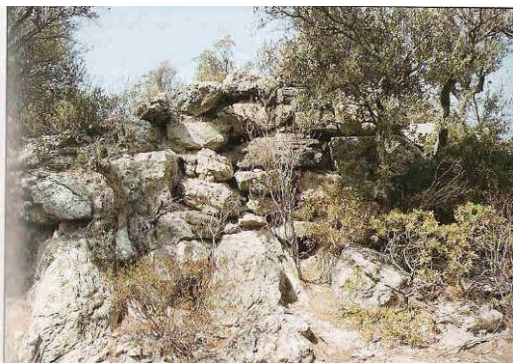
BANY-A-016

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	La totalitat del bé.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

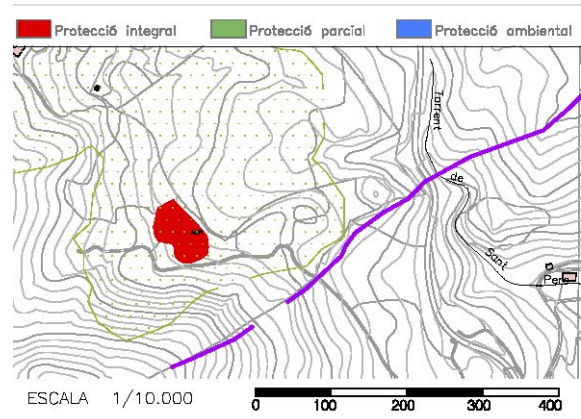
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Jaciment des Creuer de ses Mosqueres
Codi	BANY-A-017
Tipologia	Jaciment arqueològic
Ús actual	Jaciment arqueològic
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	BIC Codi: RI-51-0001815

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Ses Mosqueres (pol.1 parc.245) Plànol 3D
Coordenades UTM	X:461932 Y:4391669
Altitud	343 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002450000SZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'un possible talaiot molt malmès (gairebé no es destriuen les estructures) al voltant del qual es troba gran quantitat de ceràmica en superfície corresponent a l'època talaiòtica i romana.

El talaiot fou reutilitzat pels camperols durant les tasques de roturació de les rodalies, i més actualment, fou emprat com a lloc d'amagatall de caçadors. Presenta forma ovoïdal, el diàmetre del qual oscil·la entre el 6 i els 8'30 metres. A la part exterior de tramuntana, s'hi observa un basament de pedres ciclòpies sobre el qual s'amunteguen de dos a tres filades més blocs de dimensions mitjanes. El mur de la cara est s'assenta sobre una gran roca natural, sobre la qual tan sols resten uns quants blocs. La cara sud està parcialment envaïda per una alzina i matoll. L'alçada del mur de la cara més ben conservada (nord-est) fa 1'20 m.

Cronologia	Ferro 900 aC s.V d.C
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Jaciment arqueològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

El jaciment pot emmarcarse entre el 900 aC fins al s. V dC.

Segons l'Inventari Arqueològic és denominat com a "Racó de Banyalbufar", sense cap descripció.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Feines agrícoles Reutilització Clandestins
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Canvi d'usos

Treballs realitzats

Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

A

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Històric

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

La totalitat del bé.

Intervencions permeses

Conservació i manteniment.

Intervencions no permeses

Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.

Intervencions preferents

Conservació i manteniment.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions
preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-A-018

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Castellot
Codi	BANY-A-018
Tipologia	Poblat prehistòric
Ús actual	Poblat prehistòric
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_003

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí (pol.2 parc.82) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 460908 Y: 4393142
Altitud	262 m.
Entorn	Forestal-rural

Referència cadastral 07007A002000820000SM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Cap a ponent de les cases de Son Valentí, es troba el penyal des Castellot, on foren localitzades les restes d'un poblat talaiòtic molt esvaït, així com gran quantitat de restes de ceràmica. S'hi poden observar restes de parets fetes amb pedres de grans dimensions.

Cronologia	Ferro. 900 aC-123aC
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Jaciment arqueològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

El jaciment ha de posar-se en relació amb el talaiot de ses Cases d'en Jordi. Fou bastit entre el 900 aC fins al 123 aC.

Es troba inclòs a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

DMerino & Torres 1998
DAlbertí, Rosselló & Vibot 2002

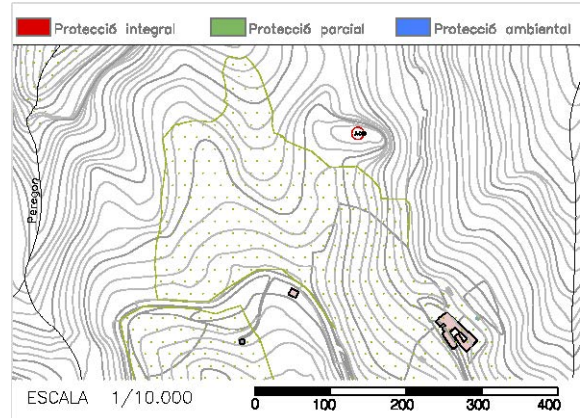
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Reutilització Clandestins Altres
Defectes de conservació	Estructures Altres
Perills eventuais	Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

BANY-A-018

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	La totalitat del bé.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A-019

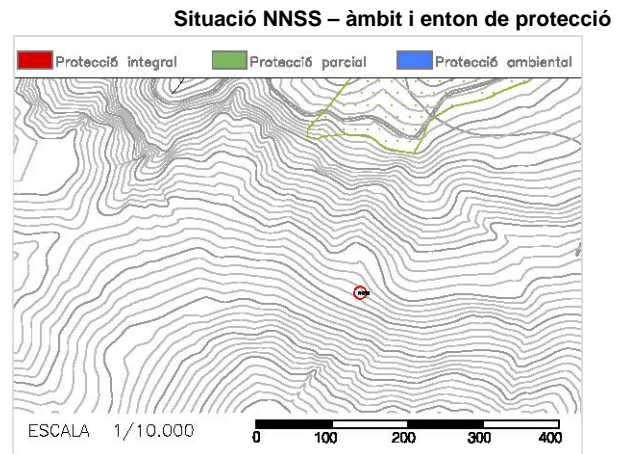
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	S'Era des Moro
Codi	BANY-A-019
Tipologia	Poblat prehistòric
Ús actual	Poblat prehistòric
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	BIC RI-51-0001813 IMPP 0153 Codi Carta Arquitectura Municipal: 6_012

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí (pol.1 parc.244) Plànol 3C
Coordenades UTM	X: 461051 Y: 4392489
Altitud	368 m.
Entorn	Forestal
Referència cadastral	07007A001002440000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'una era de batre situada al camí des Correu, no molt enfora del puig de s'Argenter. Per a algunes fonts, sembla que una de les parets de sostiment daten d'aquesta època.

Cronologia	Ferro. 900aC-123dC
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Jaciment arqueològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es troba inclòs a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002
Valero & Albertí 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Reutilització Erosió
Defectes de conservació	Estructures Altres
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

BANY-A-019

Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	La totalitat del bé.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A-020

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

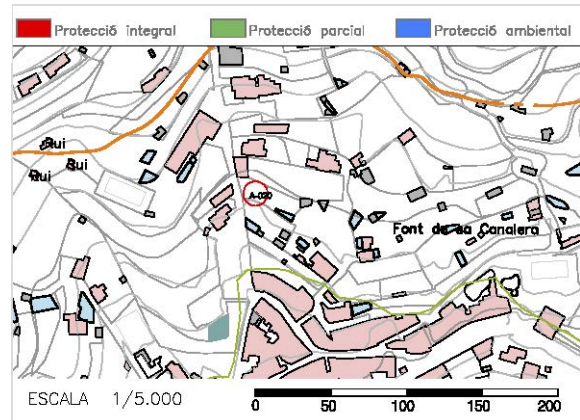
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Antic Fossar
Codi	BANY-A-020
Tipologia	Cementiri
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí de sa Cala (pol.2 parc.1) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458332 Y: 4393291
Altitud	85 m.
Entorn	Urbà-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000010000SH

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

A la part dreta del camí del Molí, segons sentit de davallada, hi hagué fins al segle XVI l'església i el fossar o cementeri.

Cronologia	Medieval s.XIII-XVI
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Jaciment arqueològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Funerària
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

Segons Ramon Rosselló & Jaume Albertí, el seu estudi confirma definitivament la situació de la primitiva església de Banyalbufar i també el fossar o cementeri, ubicat just a la vora. Segons aquests autors "el camí del Molí, topònim que encara vui es conserva, quasi sempre està relacionat amb la ubicació del fossar i de l'església amb el seu porxo. Pel que fa a la ubicació del fossar, a les esglésies medievals quasi sempre se situava a prop o confrontant amb el temple. El lloc del fossar primitiu, fins als nostres dies, es coneix pel topònim de s'Era des Fossar, o el que es el mateix, s'Era del Cementeri".

BIBLIOGRAFIA

Albertí & al. 2000
Rosselló & Albertí 1995

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	0 Quan no hi ha restes visibles. Desaparegut/ no localitzat
Causes del deteriorament	Reutilització
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà

BANY-A-020

Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Pràctica religiosa, Sanitari, Socio-cultural, Espectacles, Administratiu i Industrial (exclusivament en tallers o indústries artesanes sense molèsties pels altres usos i en plantes interiors). Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	La totalitat del bé.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment, Adecuació de l'entorn immediat, esbrossada.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A-021

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Era de Son Bunyola
Codi	BANY-A-021
Tipologia	Jaciment arqueològic
Ús actual	Jaciment arqueològic
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_023

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc.77) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 460628 Y: 4393919
Altitud	114 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

L'era de Son Bunyola es localitza a ponent de les cases, a escassos metres. S'hi troben gran quantitat de restes de ceràmica en superfície de diverses èpoques, tant talaiòtica com islàmica.

Cronologia	Romà. 900aC s.XIII
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Jaciment arqueològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

Les restes localitzades, a falta d'estudis més profunds, són d'una cronologia que va des del 900 aC fins al 1229 dC.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

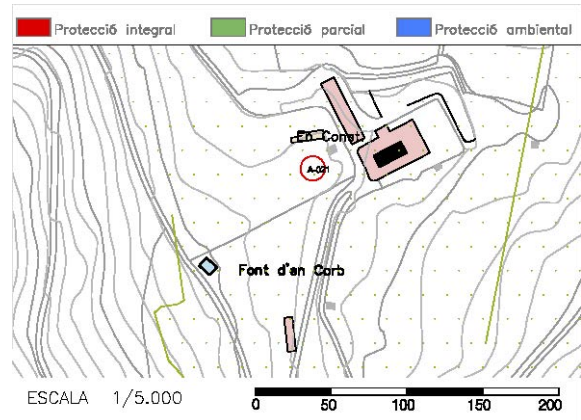
Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Obres privades Feines agrícoles Reutilització
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

BANY-A-021**DENOMINACIÓ: ERA DE SON BUNYOLA**

d'ús compatible.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Històric

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

La totalitat del bé.

Intervencions permeses

Conservació i manteniment.

Intervencions no permeses

Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.

Intervencions preferents

Conservació i manteniment.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-A-022

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

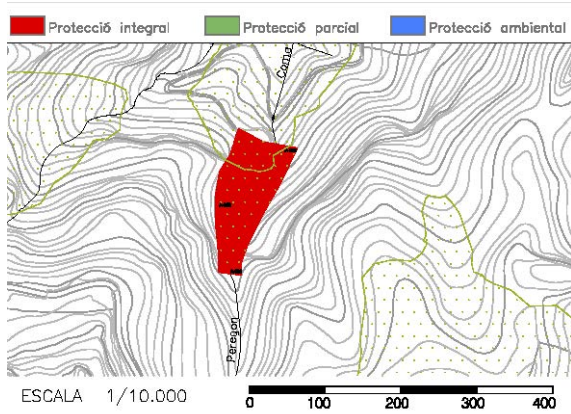
Denominació	Hort de sa Torre
Codi	BANY-A-022
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_018

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc.96) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 460702 Y: 4393250
Altitud	146 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000960000SU

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És sens dubte un dels llocs més encisadors i al mateix temps rics de la possessió, tant per la composició del topònim com per la gran quantitat de restes que s'hi troben. Tot aquest espai ombrívol està compost per les dues fonts de mina, de les quals surt un complex sistema de síquies, amb parts fetes de teula, que aboquen les seves aigües a l'immens safareig (d'una capacitat de 3524m³). Si durant els darrers temps foren sembrades les marjades que es troben a la part inferior del safareig, en resten un grup de petites, enfilades gairebé fins al penya-segat que tanquen tot aquest indret, que amb tota seguretat són les més antigues de la possessió. Quant a l'origen i significat del determinant Torre, amb la documentació fins a la data trobada, no es pot més que proposar dues hipòtesis.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

La primera es basa en la ubicació en aquest indret d'un antic molí d'aigua. L'existència d'aquest element queda constatada el 1275, quan sobre aquestes terres s'alçava l'Alqueria de la Torre (Rosselló; Albertí 1996). Encara que la ubicació d'aquest enginy hidràulic no està definida pel document, la lògica condueix a emplaçar-lo aquí (fonts properes, bots d'aigua molt acusats, etc). A l'actualitat, es poden constatar unes més que probables restes arquitectòniques d'aquest element hidràulic al marge del Torrent de Son Bunyola, tot i que no són prou evidents per afirmar-ho mab rotunditat. A partir de les característiques físiques que ofereix un molí d'aigua, on l'element exterior més destacat és l'alta torre (per on cau l'aigua damunt les rodes, prèviament conduïda mitjançant una síquia), poden fer pensar que la sobrealçada columna de pedra es pogués destriar des de la llunyania i d'aquesta manera s'originàs la designació. Amb el determinatiu de sa Torre es podia distingir, doncs, aquest hort amb un altre situat dins la finca (com per exemple, algun situat prop de les cases o davall l'aixugada Font d'en Corb). Seguint altres exemples de molins de la muntanya mallorquina i partint de les característiques de la xarxa hidràulica tradicional i de la pluviometria, és molt probable que aquest desaparegut molí fes ús de l'aigua provinent de la font per fer moure les moles, molt més constant que no la del torrent.

La segona ve donada per l'existència documentada de la musulmana Alqueria de la Torre, treta a la llum gràcies al treball abans esmentat. A partir dels manuscrits catalans del segle XIII sabem que a tota aquesta vall durant l'ocupació musulmana hi havia dues alqueries: l'Alqueria Roja (emmarcada damunt l'espai dominat per les terres vermelles) i l'Alqueria de la Torre, més o manco ocupant l'espai de l'actual Son Bunyola. En aquest cas, la determinació "Torre" faria referència a la torre de defensa bastida durant l'època musulmana o catalana i que per pervivència històrica quedàs fossilitzat en aquell racó (i d'aquesta manera s'opossàs a l'hort o horts de l'altra alqueria, per tal d'evitar confusions).

Es troba inclòs a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Feines agrícoles
Defectes de conservació	Erosió
Perills eventuais	Estructures Instal·lacions
Treballs realitzats	Esbucament Canvi d'usos Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitada i Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	La totalitat del bé.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en compte totes les disposicions de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-A-023

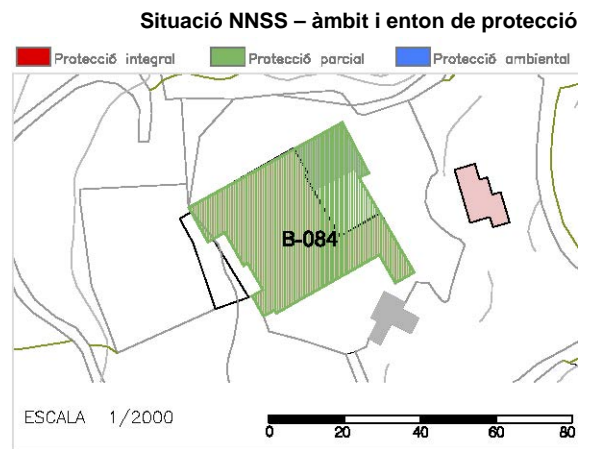
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sistema hidràulic son Coll
Codi	BANY-A-023
Tipologia	Sistema hidràulic Son Coll
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_016

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Coll.
Coordenades UTM	X: 461850 Y: 4393970
Altitud	75 m.
Entorn	Rural-forestal

Referència cadastral	07007A002000780000SF 07007A002000780001DG
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Sistema hidràulic format per un forat amb galeria curta, sèquia i safareig. La zona irrigada està molt prop.

Cronologia	Medieval islàmic
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Enginyeria
Materials i tècniques de construcció	Pedra.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	-

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	A
Propietat	Particular
Classificació del sòl:	No urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les

BANY-A-023

Just. valor patrimonial / protecció	NNSS Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Elements configuradors del conjunt hidràulic, entorn immediat
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

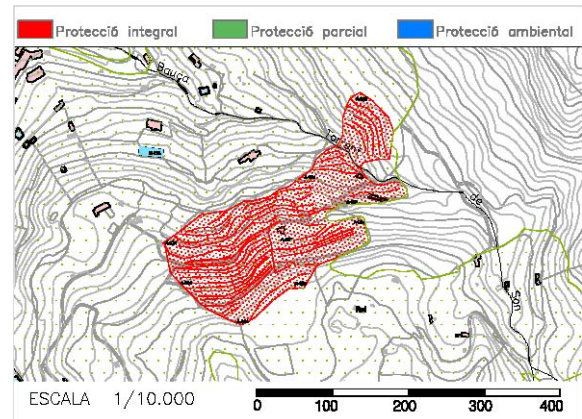
BANY-A-024

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt marjat de Can Prim
Codi	BANY-A-024
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Can Prim (pol.3 parc.71) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 459485 Y: 4392999
Altitud	227 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300071 07007A00300122 07007A00300122 07007A00300071 07007A00300121 07007A00300071

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conjunt constituït per un total de 7 marges situats al coster occidental del torrent de Son Bauçà. Les característiques que el fan valuós són:

- Formen un seguit de murs amb traçat paral·lel continu seguint les corbes de nivell i adaptant-se al relleu, fet que li dona un aspecte sinuós.
- La seva longitud és similar a tots els murs i tan sols resten poc metres de diferència entre uns i els altres (116 m- 117 m)
- Assoleixen alçàries considerables (2'65 m i 3 m) i conformen també terrasses d'igual superfície.
- Estan bastides amb un desenvolupat sistema d'accés entre elles.
- El seu estat de conservació és molt bo i es manté en ús.

En relació a la categorització del catàleg de Marjades, el sector 6 el conformen marjades amb fruiters que tenen un traçat curvilini i són suportades per marges de paredat poc adobat que inclou ressals rocallosos i que es troben en molt mal estat de conservació (bombaments i esbaldrecs).

En aquest sector de mostreig, un sementer de fruiters en ús, l'absència d'aixermades als marges ha propiciat que molts arbusts es desenvolupin cobrint bona part dels marges i, fins i tot, la part de la marjada no recentment llaurada.

El sector 6 el conformen marjades amb fruiters que tenen un traçat curvilini i són suportades per marges de paredat poc adobat que inclou ressals rocallosos i que es troben en molt mal estat de conservació (bombaments i esbaldrecs).

El sector 7 es caracteritza i es diferencia fonamentalment pel paredat de lloses que assoleix fins a 2,25 metres d'alçària, la poca amplitud de la terrassa (3-4m) i el sistema d'accés en rampes escalonades i escalons volats. Aquest sector d'arbrat de secà té actualment un aspecte molt cuidat gràcies a unes llaurades recents que han fet desaparèixer quasi tota la flora silvestre a excepció de petites plantes de ràpida germinació, peus de marges i espècies amb orgues reproductius subterranis (rapes).

El sector 8 esdevé per les seves característiques tècniques un indret i força diferenciat dels dos sectors anteriors. La singularitat ve donada per l'adaptació de la planta dels marges a la sinuositat del relleu, per la disposició paral·lela contínua que formen, per l'homogeneïtat dimensional (alçàries entre 2,65 i 3m i longituds quasi constants -116,117m-) i per l'accés amb escales integrades en el paredat. Tots aquests trets configuren un camp marjat de gran impacte visual que es troba encara en ús i en bon estat de conservació.

Els marges estan relativament menys colonitzats del que seria esperable per la terra abundosa a les esclertes i l'exposició fresca per estar encarats al nord. Malgrat tot, tenen una molt major diversitat que les marjades, fruit del maneig abans comentat. El sector 8 esdevé per les seves característiques tècniques un indret i força diferenciat dels dos sectors anteriors. La singularitat ve donada per l'adaptació de la planta dels marges a la sinuositat del relleu, per la disposició paral·lela contínua que formen, per l'homogeneïtat dimensional (alçàries entre 2,65 i 3m i longituds quasi constants -116,117m-) i per l'accés amb escales integrades en el paredat. Tots aquests trets configuren un camp marjat de gran impacte visual que es troba encara en ús i en bon estat de conservació.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, terra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd

Categoría

e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquesta àrea d'estudi abasta una gran extensió del terme de Banyalbufar dedicada en la seva major part a conreus de secà, concretament inclou els camps marjats de secà que es localitzen a ambdues vessants del torrent de Son Bauçà, les terres de Son Sanutges, Son Guia, s'Arboçar, fins arribar a la partió des Rafals.

En aquesta contrada neixen la major part dels torrents que configuren la xarxa hídrica del terme de Banyalbufar, tals com les capçaleres dels torrents de Son Bauçà, den Roig, de can Fura i des Munreal.

Actualment els usos de l'àrea són heterogenis, ja que els pocs indrets on es manté l'activitat agrícola, conviuen amb nous usos especialment residencials que han donat lloc a noves construccions. A la vegada s'ha de tenir present que aquesta àrea forma part de rutes excursionistes, tant pel que fa al camí de Planícia com pel camí des Correu.

La xarxa de camins que travessa l'àrea és força desenvolupada i hi destaquen el camí de Planícia, que esdevé l'eix fonamental de comunicació; part del camí des Correu; el camí des Comellar de Son Guia, que connectava el camí de la font de la Vila amb s'Arboçar, i el camí que uneix l'esmentada font amb ses Teuleres i sa Terra Nova.

El marjament d'aquesta àrea presenta característiques constructives i d'ús força heterogènies, així s'hi observen camps marjats coberts de desenvolupats pinars (costers entre Son Sanutges i es Rafals), d'altres encara en ús (vessant de sa Terra Nova i de can Prim) i zones molt degradades a causa de factors derivats d'incendis o inestabilitat de vessants (Son Creus, Son Sanutges).

Dins aquesta zona s'hi localitzen petits indrets que constitueixen els horts de les cases de possessió, tals com l'hort de Son Creus, relacionat amb la font del mateix nom, i l'hort de Son Sanutges, també amb una font de mina.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Consolidacions Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

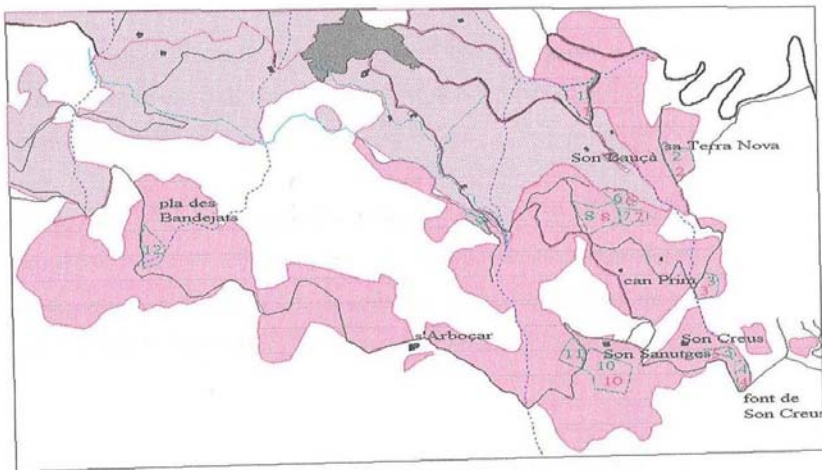
Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (agrícola)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)
Intervencions preferents	Murs (contenció), Escales i coronament
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar, així com el Annex de intervencions en Marjades del present catàleg Correspondència amb elements àrea 1 – sectors 6, 7 i 8 i àrea 3-sector 3 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

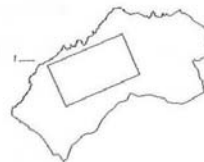
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindanta

IMATGES

BANY-A-024

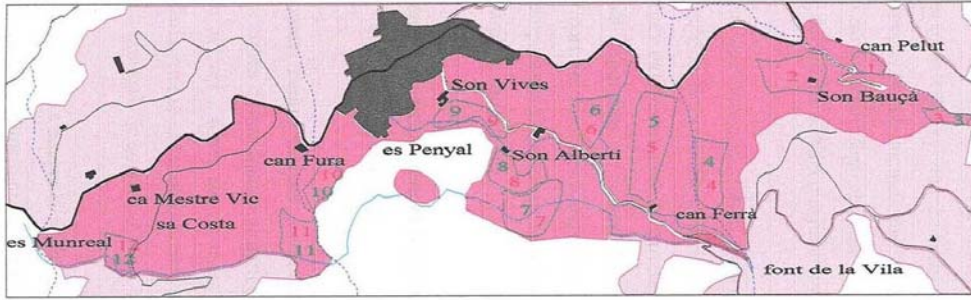

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

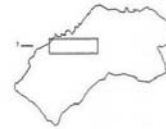

correspondència àrea 1

BANY-A-024

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

correspondencia área 3

BANY-A-025

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Potada des Cavall	Situació NNSS – àmbit i enton de protecció
Codi	BANY-A-025	
Tipologia	Monument arqueològic	
Ús actual	-	
Autoria	-	
Estil o corrent	-	
Grau de protecció	BIC RI-51-0001814	
	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6-021	

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Ses Mosqueres
Coordenades UTM	-
Altitud	-
Entorn	Rural-Forestal

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Una petita marca a la roca en forma de ferradura. A la zona coneguda cim a "la potada des Cavall" no s'han trobat inicis de l'existència d'un jaciment arqueològic.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Arqueologia
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Roca
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

La petita marca a la roca en forma de ferradura dóna l'excusa per situar-hi una de les petjades del mític cavall del Rei en Jaume. Trobem indrets semblants en tota la Serra: vora l'entrada del Castell d'Alaró, als Coscolls de Santa Maria, al Puig de Son Cós de Marratxí, a la Roca Saltadora de Bini a Escorca, o a la desapareguda pica del cavall del rei Jaume as Pantaleu. En tot cas fan referència a la mateixa o semblant llegenda, són les petjades del cavall del rei en Jaume en les seves anades i vingudes, sempre en persecució dels sarraïns o agafant embranzida per als seus salts màgics fins a Catalunya.

BIBLIOGRAFIA

Guia de la Mancomunitat de Tramuntana, Ordinas – Reynés. 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	-
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Vandalismo, esbucament. Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	-

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	A
Propietat	Particulars

BANY-A-025

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	La totalitat del bé.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

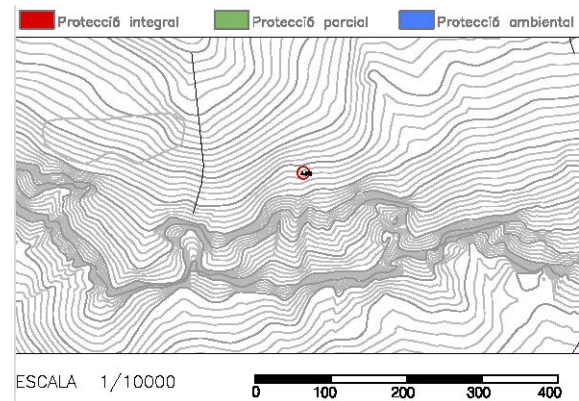
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Sa tanca Perra / Son Valentí
Codi	BANY-A-026
Tipologia	Monument arqueològic
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	BIC RI-51-0001812
	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_022

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció**IDENTIFICACIÓ ESPAIAL**

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X:459556 Y:4392123
Altitud	-
Entorn	Rural
Referència cadastral	-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	-
Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Arqueologia
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	-
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Esbucament, vandalisme. Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	-

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	A
Propietat	Particular
Classificació del sòl:	Rural
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa

BANY-A-026

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Històric

La totalitat del bé.

Conservació i manteniment.

Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.

Conservació i manteniment, recuperació d'entorn natural i esbrossada, manteniment per la visualització adequada del bé.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Definició de les intervencions

preferents s/ l'entorn de l'element:

Segons Determinacions Art. 41.3 Llei 12/1998 de Patrimoni Històric de les Illes Balears

Finques colindants

IMATGES

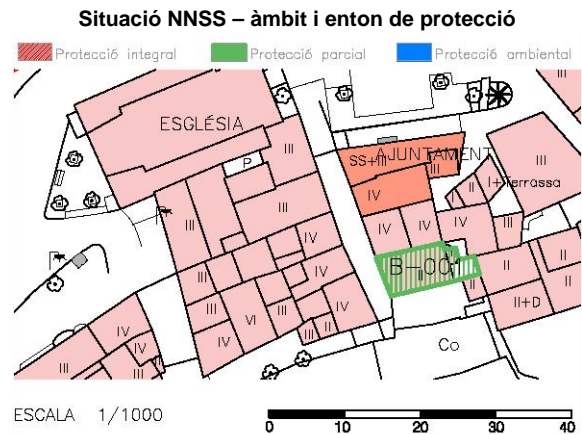
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Morera
Codi	BANY-B-001
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Amargura, 5 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458303 Y: 4393118
Altitud	117 m
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433121DD5983S0001PZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres a la part posterior, a la dreta i fent cap de cantó a l'esquerra. Construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de dues plantes amb coberta de teules a doble vessant cap als laterals i funeral antic.

FAÇANA. Principal. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta ampla repujada de ciment i escairada de marès arrebossat de ciment. De dos cossos sense línia d'imposta. La disposició dels vans respecte de l'eix central és simètrica i es troben emmarcats de marès arrebossat de ciment. El primer cos, al centre, presenta portal forà de llinda i, a cada costat, una finestra rectangular de llinda. Al segon cos s'obren tres finestres rectangulars de llinda, simètriques, i de les mateixes dimensions que les situades al cos inferior.

Lateral. Carrer Amargura. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta ampla repujada de ciment, escairada de marès arrebossat de ciment. Presenta una sola finestra rectangular de llinda i enmarcada d'arrebossat de ciment. La resta de parament, inferior, és de pedra vista local (calcària), arrebossada d'argamassa, que es correspon amb l'habitatge inferior.

CARRERA. L'habitatge s'alça sobre una carrera comunitària a la qual s'hi accedeix des del carrer Amargura a través d'una escala de pedra. És de planta rectangular i el sòl es troba encimentat al mateix nivell que la planta baixa de la casa. Presenta cisterna de fàbrica moderna, adossada a l'habitatge veïnat.

Cronologia	Contemporani. s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà - Polígon 1 NNSS

BANY-B-001**DENOMINACIÓ: SA MORERA****Usos permessos:**

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu.
Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Tipologia de les obertures.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, Cobertes, Revestiments i acabats de façana.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

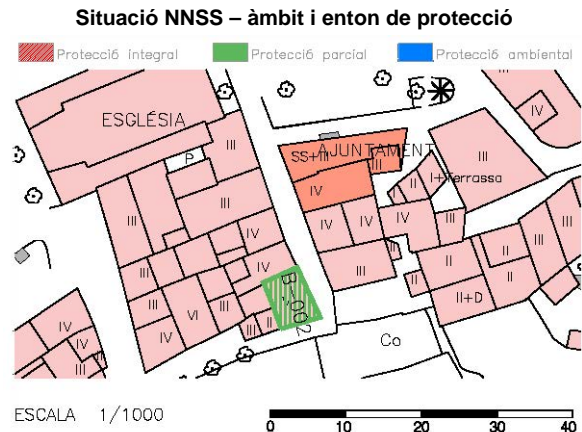
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Doctor
Codi	BANY-B-002
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Amargura, 10 i 12 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458294 Y: 4393113
Altitud	132 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8333705DD5983S0001ZZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana, amb divisió horitzontal, alineada entre mitgeres en un lateral i a la part posterior i fent cap de cantó a l'altre, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd; de planta rectangular i alçat compost per de tres plantes a la façana principal i per dues a la lateral; coberta de teules d'una vessant cap al frontis amb fúmeral antic. A l'habitatge del carrer Amargura 10 li correspon la planta baixa i el primer pis i té l'accés per la façana principal. A l'habitatge del carrer Amargura, 12 li correspon el 3 i 4 cos de la façana principal i té el seu portal d'accés per la façana lateral.

FAÇANA. Principal. Carrer Amargura, 10. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), arrebossada d'argamassa. De quatre cossos, sense línia d'imposta. A l'esquerra, escairada de pedra viva a la base i de pedra maresa a la resta. Els vans, tots allindats, es disposen en simetria respecte de l'eix central, excepte en el primer cos o planta baixa, on presenta portal forà desplaçat per causa del desnivell que suposa el carrer esglaonat. Antigament era de mig punt, adovellat i emmarcat de marès. Ara es troba allindat, amb emmarcament d'arrebossat de morter modern que segueix part de l'antic arc rodó; conserva els brancals i l'esgraó de pedra viva. Vora el portal dues finestres asimètriques de fàbrica moderna. A cadascun dels cossos següents s'hi obrin dues finestres, simètriques entre elles. Al segon cos es troben emmarcades d'arrebossat modern, mentre que als dos restants no hi ha emmarcament.

Lateral. Carrer Amargura, 12. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), amb restes d'arrebossat d'argamassa i, al cos superior i inferior, amb junta de ciment repujada. De dues plantes d'alçada. El primer cos presenta portal forà de llinda d'obra moderna que dona accés a una escala que puja al segon habitatge i que es correspon amb el tercer cos de la façana principal. Damunt l'esmentat portal, s'obri un finestra balconera de llinda, també de fàbrica moderna.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra local calària. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà - Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, Cobertes, Revestiments Façana, Tancaments, proteccions solars i fusteries, canals i baixants de pluvials.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

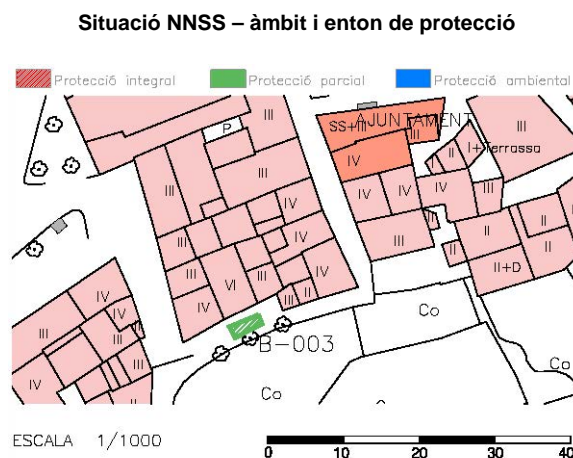
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Abeurador de sa Baronia
Codi	BANY-B-003
Tipologia	Abeurador
Ús actual	Abeurador
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 14 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458259 Y: 4393148
Altitud	116 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Estructura hidràulica urbana d'abastament d'aigua potable al conjunt arquitectònic de sa Baronia. Composta per un aljub (carrer Amargura, 14) que tenia per funció emmagatzemar aigua que provenia de la síquia de Dalt de la Font de la Vila (quan així pertocava a la propietat), i per un abeurador, amb aixeta i pica, que en regulava la provisió, i que es troba situat per davall el nivell de l'aljub.

L'abeurador és troba encastat dins el marge de la carretera que travessa el poble, just davant el portal forà de sa Baronia (carrer Baronia, 14), a manera de nínxol, enmarcat per un arc de pedra de mig punt que s'arranca des del sòl. El frontal de la pica és format per quatre peces de carreus de pedra viva treballada, rematada per una fiola de test. L'aixeta de coure, es troba mutilada. El sistema avui es troba inutilitzat.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Ciment. Fang
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Històricament la provisió d'aigua potable al poble es feia a sa Canal, rentadors públics d'origen medieval, datats al segle XV, situats rera l'església, i que foren destruïts a mitjans segle XX per eixamplar la carretera que condueix a Estellencs. Més modernament, l'any 1902, a iniciativa de l'Ajuntament, es construí un dipòsit d'aigua a la plaça per abastament de la població i que encara avui es conserva: es Grifó. Malgrat tot, quasi tots els habitatges urbans, també es proveïen directament d'aigua gràcies a la síquia la font de la Vila que travessa bona part dels carrers de la vila, i que podia omplir aljubs, cisternes i piques que es trobaven dins de les mateixes cases. Un d'aquests exemples d'abastament d'aigua privada domèstica, la construcció de la qual s'ha conservada fins a l'actualitat, és el de sa Baronia.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió Abandonament
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

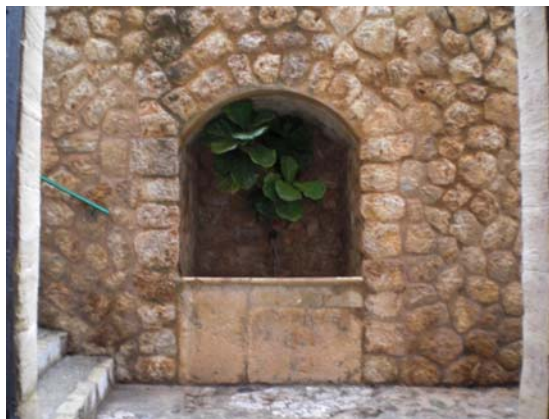
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-003**DENOMINACIÓ: ABEURADOR DE SA BARONIA**

Classificació del sòl:	Urbà, Viari s/ NNSS
Usos permesos:	Ús vinculat (hidrològic).
Just. valor patrimonial / protecció	Valor historic i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Murs, Arc, impermeabilitat dels paraments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

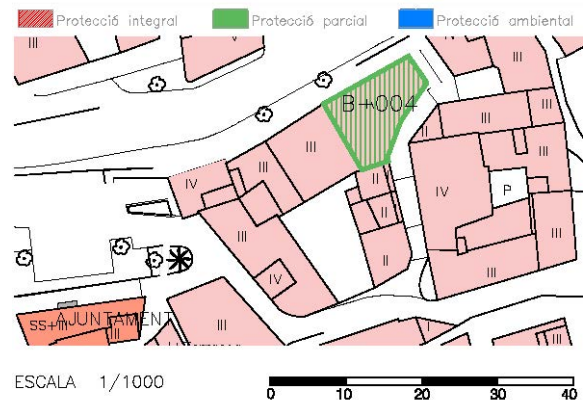
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Cosí a
Codi	BANY-B-004
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 1 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458342 Y: 4393164
Altitud	109 m.
Entorn	Urbà

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 8433204DD5983S0001UZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casal urbà alineat entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construït amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost per quatre plantes amb coberta de teules d'una vessant cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta repujada de ciment. De quatre cossos, sense línia d'imposta. Els vans s'obrin en disposició simètrica respecte de l'eix central, a excepció dels oberts al primer cos, més moderns. Tots ells es troben emmarcats d'arrebossat de ciment i són de llinda, a excepció de dos òculs situats al tercer cos. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa.

Al primer cos, a la planta baixa, és on hi ha hagut més modificacions; al centre s'hi obri el portal forà amb brancals de pedra maresa i amb emmarcament d'arrebossat adovellat modern. A la seva dreta una finestra rectangular i, a continuació, cinc graons, el primer d'ells de pedra viva i la resta de test, que donen accés a un portal de llinda que puja al primer pis de l'edifici adossat (Cas Cosí b, carrer Baronia 3). L'extrem esquerra de la façana, presenta dues obertures de fàbrica moderna, asimètriques entre elles, i respecte l'eix de façana. Al segon cos, al centre de la façana i a sobre el portal forà, s'obri una finestra amb balcó i, a cada costat seu, una finestra rectangular. El tercer cos presenta tres finestres rectangulars i dos òculs de fàbrica moderna. Al quart cos se segueix la disposició simètrica de tres finestres rectangulars més.

INTERIOR. La planta baixa es correspon amb un negoci de restauració que té comunicació directa amb l'edifici més antic (Cas Cosí b), i presenta paviment de rajola de test i restes d'arcs antics que varen aparèixer durant la darrera reforma. La coberta de tots els pisos és de bigat de llenyam escairat.

Cronologia	Modern s. XVII-XX
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà - Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, tancaments, revestiments façana, fusteries i proteccions solars, balconades, encintats estuc brancals i llindes obertures.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques Colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

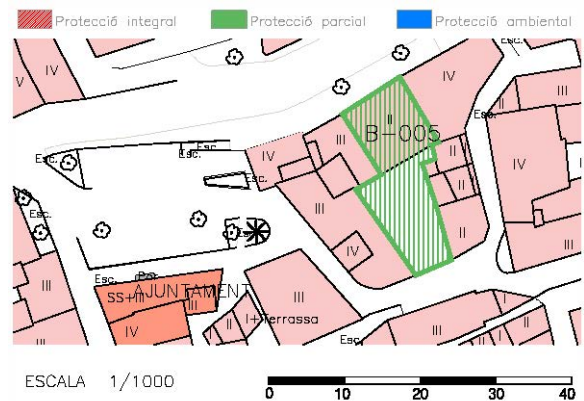
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Cosí b
Codi	BANY-B-005
Tipologia	Casal urbà
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 3 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458331 Y: 4393155
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 8433203DD5983S0001ZZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casal urbà alineat entre mitgeres, construït majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de planta baixa i dos pisos, i coberta de teules de dos aiguavessos. FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb arrebossat d'argamassa. De tres cossos, sense línia d'imposta. La disposició dels vans respecte de l'eix central és de simetria. Tots són de llinda a excepció del portal forà. Al primer cos, a la planta baixa, al centre, s'obri el portal forà d'arc rodó adovellat, amb carcanyol o emmarcament; les dovelles i el carcanyol són de pedra maresa, mentre que els brancals són de pedra viva. Damunt la dovella clau hi ha el petit relleu d'una estrella de fàbrica moderna i, al capdamunt, una làpida amb l'anagrama de Crist [IHS] i la data de 1661. El portal principal, que té sòl empedrat a l'entrada, amb un esglaó de davallada, té un llindar de pedra que comunica a l'interior també en davallada. A cada costat del portal forà s'obrin una finestra de fàbrica moderna. El segon i tercer cos de la façana presenten una distribució regular de dues finestres per a cada nivell, totes amb ampit, amb fiola i amb emmarcament de marès adovellat. Finalitza la façana principal un voladís també de pedra maresa.

INTERIOR. L'interior de la planta baixa, destinada a cafè-restaurant, mostra dos aiguavessos transversals, que defineixen dues naus amb dos trams de volta d'aresta cadascuna, amb la corresponent clau de volta, ornamentades amb motius vegetals; separen els aiguavessos dos pilars centrals amb tres arcs, rebaixats els dos de l'esquerra i rodó i més reduït el de la dreta, en part estucats. Al fons, a la dreta de la barra del cafè-restaurant, s'obre dins el mur una cisterna, mentre que a l'esquerra del primer aiguavés, hi ha una foganya. El paviment és de rajola de test, antiga. La coberta dels dos pisos restants, que actualment no es troben habitats, és embigada de llenyam i el seu accés es realitza pel portal lateral esglaonat de l'edifici de l'esquerra (Cas Cosí (a), carrer Baronia,1)

Cronologia	Modern. 1661
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Els propietaris de Cas Cosí eren durant els segles XIX i XX la família Albertí, propietaris de Son Salvà. Un dels seus membres, Joan Albertí, fou batle del poble a principis de segle XX (1900-1906 i 1912-20); el seu fill, Antoni Albertí, també fou batle, durant la dictadura de Primo de Rivera, com a primer contribuent resident a Banyalbufar. Fa algunes dècades, Cas Cosí constituïa la seu d'un establiment que era a la vegada cafè, tenda de queviures i merceria. Ara la planta baixa és destinada a cafeteria i restaurant.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2^a – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

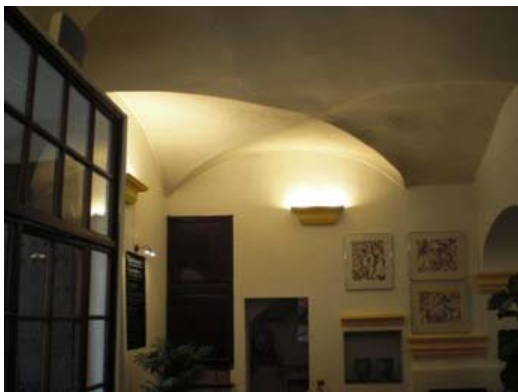
Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

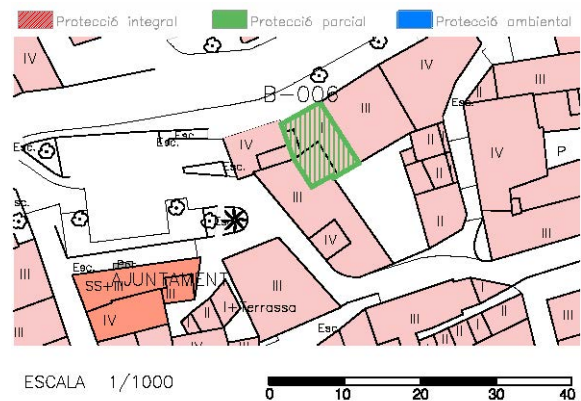
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Forn de Casino
Codi	BANY-B-006
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 5 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458325 Y: 4393151
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 8433202DD5983S0001SZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost per tres plantes, amb coberta plana i de teules.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), tota arrebossada de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda, es disposen de forma asimètrica respecte l'eix central de la façana i entre ells. Al primer cos, a la planta baixa, a la dreta de l'eix central de façana, s'obri el portal forà de llinda, amb brancals de pedra viva (calcària). Probablement fos d'arc rodó adovellat, seguint la tipologia de Cas Cosí (b) (carrer Baronia, 3). A cada costat del portal principal s'obri una finestra de fàbrica moderna. Entre el primer i segon cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'hi troba una orla arrebossada amb una inscripció de còdols regulars: AÑY 1661. Al segon cos, a l'esquerra de l'eix central de la façana, s'obri una finestra amb restes visibles d'emmarcament de pedra viva, el que demostra que forma part del disseny original dels vans de façana; a la seva dreta mostra un finestró modern. Al tercer cos hi ha dues finestres de desiguals dimensions, ambdues allindades. La situada a l'esquerra de l'eix de façana és balconera (modificació moderna), mentre que la situada a la dreta sembla de proporcions originals. Remata la façana balustrada de marès que tanca la coberta plana superior.

INTERIOR. La planta baixa, que es destina a botiga, mostra coberta de llenyam escairat al primer aiguavés i al segon volta d'aresta; ambdues separades per un arc rebaixat. El segon pis, destinat a forn, és de coberta embigada de llenyam escairat. El tercer pis i la coberta plana, destinat a habitatge, es comuniquen i formen actualment part de l'habitatge familiar d'Es Casino (Jeroni Albertí, 1).

Cronologia	Modern. 1661
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Edifici datat l'any 1661, a l'igual que el seu veïnats (Cas Cosí b, sa Baronia, 3); són de la mateixa tipologia constructiva, malgrat les modificacions efectuades.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiment façana (estuc de calç), Voltes de la planta baixa. Banc. Escut de façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuïn el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, fusteries i proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes obertures, canals i baixants de pluvials. Tractament d'humitats, cornises, barana balconet, acroteri.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

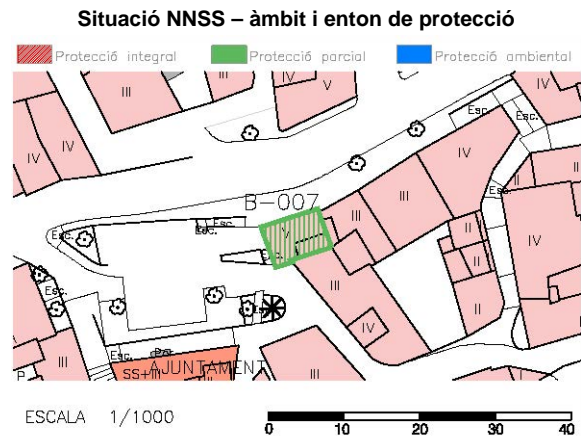
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can carabasseta
Codi	BANY-B-007
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 7 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458315 Y: 4393151
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433201DD5983S0001EZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres i fent cap de cantó a l'altre, de planta rectangular, alçat compost per quatre plantes i coberta de teules quatre aiguavessos amb terrat tancat de balustrada al centre.

Les tres façanes són acabades per un voladís de pedra maresa. Rehabilitada integralment, l'alçada de l'edifici ha estat incrementada i el portal forà de llinda fou reconvertit en portassa.

FAÇANA. Principal. Carrer Baronia. Orientació: nord. De parament de pedra vista local (calcària) amb junta repujada de ciment mallorquí. De quatre cossos, sense línia d'imposta, i amb escaires de marès arrebossats de ciment al cap de cantó. Els vans, tots de llinda, són asimètrics respecte la disposició de l'eix central de façana i entre ells, ateses les modificacions de dimensions que s'hi efectuaren. Al primer cos, a la planta baixa, a l'esquerra, portassa de llinda, amb brancals de pedra viva (antigament portal de llinda); a la seva esquerra, finestró. A la dreta de l'eix central de façana, finestra de grans dimensions, moderna.

A cada un dels cossos superiors s'obrin dues finestres emmarcades de ciment que estructurin un eix simètric i regular, només trencat per la finestra modificada cap a balconera situada a la segona planta Lateral. Plaça de la vila. Orientació: est. De parament de pedra vista amb junta pujada i escaires de marès arrebossat de ciment. Només presenta una finestra de llinda al cos superior.

Lateral. Carrer Jeroni Albertí. Orientació: sud. De parament de pedra vista amb junta pujada i escaires de marès arrebossat de ciment; s'hi obri un portal forà de llinda de fàbrica moderna, amb coberta de teula i amb emmarcament de pedra no local.

INTERIOR. L'interior ha estat objecte d'importants reformes. A la planta baixa s'hi situava l'antic celler amb premsa de biga, avui desapareguda.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

L'interior de la planta baixa, era destinada a celler. Fins a principis de la dècada dels anys 60 hi va haver una premsa de biga.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-007**DENOMINACIÓ: CAN CARABASSETA****PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Sòcio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular.

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

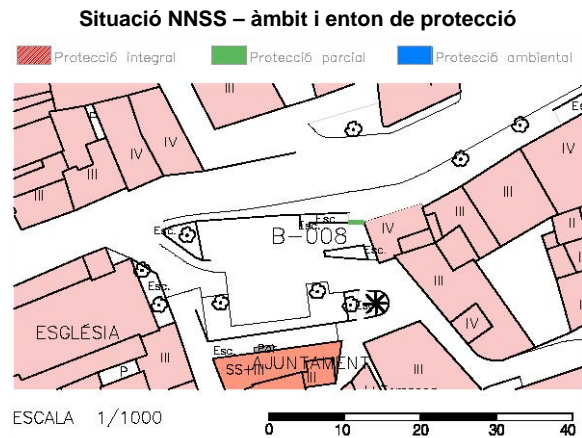
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Grifó
Codi	BANY-B-008
Tipologia	Abeurador
Ús actual	Abeurador
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, s/n Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458311 Y: 4393152
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Abeurador d'aigua potable per a ús de la població i el bestiar. L'abeurador s'abastia des d'un aljub que es troba situat per sobre ell, soterrat a la plaça de la vila, i que s'omplia d'aigua de la font de la Vila. És formada per una concavitat amb arc d'arrebossat de morter modern i tancada a la base per tres cossos de pedra viva picada, un de central (el més gran) i dos de més petits laterals que s'alcen des d'un esglaó compost per tres bossells de pedra viva, amb set rajoles de fang. Al seu interior, al centre, s'hi troba una peça quadrada de pedra, que feia les funcions de basament per als diferents estris que es podien utilitzar per al transport d'aigua.

Cronologia	Contemporani 1902
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Rajoles de fang. Morter modern.
Categoria	e) element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Durant l'estiu de 1902 s'acordà la construcció d'un dipòsit d'aigua a la plaça per a l'abastiment de la població, incentivat per fer front a la manca d'aigua durant els dies en què aquesta s'aprofitava tota per als regants. Pel març de l'any següent es posà una aixeta al carrer Major per a major comoditat en el proveïment de l'aigua.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Albertí 1998: 209.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres públiques Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	Urbà, Viari s/ NNSS
Usos permesos:	Ús vinculat (hidrològic).
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)

BANY-B-008**DENOMINACIÓ: ES GRIFÓ**

Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Conservació de Murs, Arc, impermeabilitat dels paraments. Protecció de l'estucat enfront fongs.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

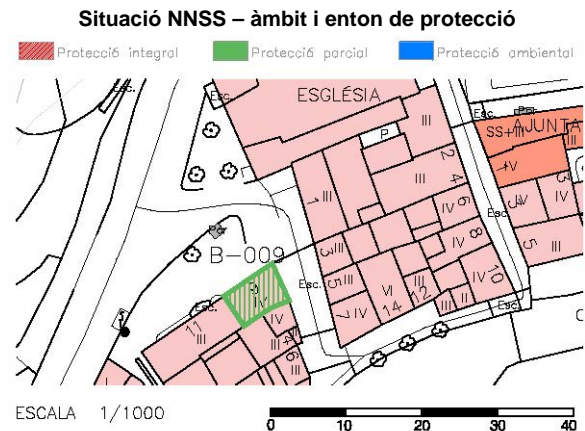
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Güia a
Codi	BANY-B-009
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 9 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458265 Y: 4393111
Altitud	129 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332920DD5983S0001DZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana, alineada entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, planta rectangular, alçat compost de tres plantes i coberta de teules d'una vessant cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta embutida de ciment, de quatre cossos, sense línia d'imposta, escairada a l'esquerra de marès arrebossat de ciment, excepte al basament. Els vans, tots de llinda, són emmarcats de marès arrebossat de ciment i pintats de blanc; la disposició respecte de l'eix central és de simetria respecte a la façana i entre ells. Al primer cos, a la dreta, s'obri el portal forà, amb bossell i brancals de pedra viva. A la seva esquerra s'obri una finestra rectangular. A cada un dels 3 cossos superiors, se succeeixen l'obertura de dues finestres rectangulars, simètriques entre elles; les obertes a la planta del porxo són de menor dimensions. Acarada amb la façana principal, carrera comunitària que és compartida amb l'habitatge can Güia b (carrer Baronia, 11); damunt un marge arrebossat en part d'argamassa que, a la vegada, s'alça sobre la carretera comarcal Banyalbufar-Estellencs.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

BANY-B-009**DENOMINACIÓ: CAN GÜIA a**

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Estructura, cobertes, façana, tancaments. Volumetria, envoltent, revestiments i acabats de façanes. (substitució canals actuals de pvc)

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

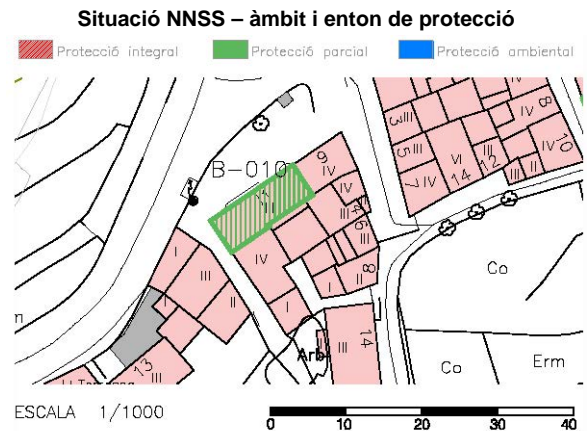
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Güia b
Codi	BANY-B-010
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 11 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458255 Y: 4393105
Altitud	129 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332905DD5983S0001QZ 8332906DD5983S0001PZ 8332921DD5983S0001XZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, planta rectangular, alçat compost per tres plantes amb coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. S'alça sobre una carrer comunitari compartida amb l'habitatge can Güia a (carrer Baronia, 9), a sobre el marge de la carretera.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta embutida de ciment i pedra maresa, arrebossada de ciment als vans i a l'escairat dret. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, emmarcats de marès arrebossats de ciment, es disposen de manera asimètrica respecte la façana i entre ells. El primer cos, a la planta baixa, a l'esquerra, presenta portal forà amb arc rebaixat, amb brançals de pedra viva (calcària); a la seva dreta una finestra rectangular de llinda. Al segon cos s'obren, ordenades simètricament, tres finestres rectangulars de llinda. Al tercer cos, que es correspon amb el porxo interior, s'obren tres finestres rectangulars de llinda més petites, a excepció de la que ocupa el centre de la façana que és balconera.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.

BANY-B-010**DENOMINACIÓ: CAN GÜIA b**

Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

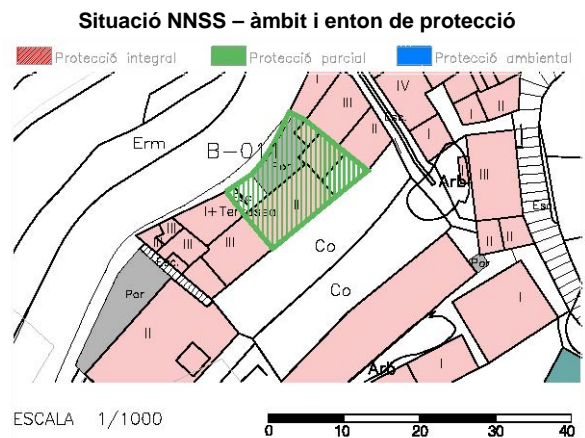
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	S'hort d'en Valé-Can Dera
Codi	BANY-B-011
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia,13 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458240 Y: 4393084
Altitud	129 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332904DD5983S0001GZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de planta baixa i dos pisos i amb coberta d'una vessant cap al frontis. Segueix la línia d'alçada i façana de l'habitatge veïnat (Baronia, 13). Davant tota la façana principal una carrera, tancada per una balustrada moderna, situada damunt un marge parcialment arrebossat d'argamassa, que s'alça damunt la carretera que condueix cap a Estellencs. S'hi accedeix per una escala.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta de ciment embutida. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots allindats i emmarcats d'arrebossat de ciment, es disposen simètricament respecte de l'eix central de façana i entre ells. Al primer cos, a la planta baixa, al centre, s'obri el portal forà i, a cada costat seu, una finestra rectangular. A cada un dels dos cossos superiors restants i seguint un ordre de proporcions regulars i simètrics, s'obrin tres finestres rectangulars. Les del cos superior, al nivell de planta de porxo interior, són de dimensions més petites. Remata la façana un senzill voladís de marès.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Asistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Vernacular

BANY-B-011**DENOMINACIÓ: S'HORT D'EN VALÉ-CAN DERA**

Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Terrassa frontal.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

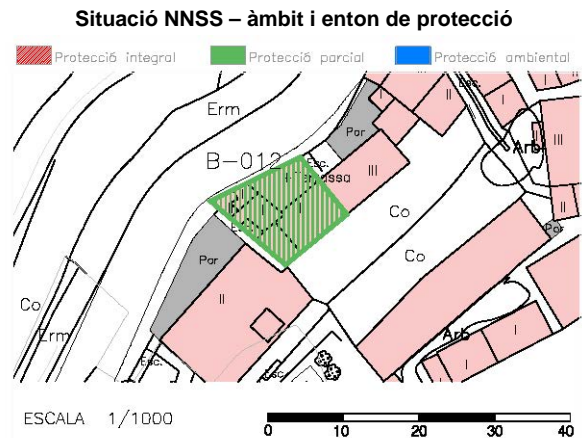
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Ferrà a
Codi	BANY-B-012
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Baronia, 15 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458230 Y: 4393080
Altitud	112 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332903DD5983S0001YZ 8332903DD5983S0002UX 8332903DD5983S0003IM 8332903DD5983S0004OQ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes i coberta de teules d'una vessant cap al frontis. Segueix la línia de façana i de coberta de l'habitatge veïnat (Baronia, 11). Davant tota la façana principal, una carrera tancada per una barana moderna de ferro, a la qual s'hi accedeix des de la carretera comarcal Banyalbufar-Estellencs per una escala. Règim de divisió horitzontal.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta repujada de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Les finestres, rectangulars, totes de llinda i emmarcades amb arrebossat de ciment pintat de blanc, es disposen simètricament respecte de l'eix central de façana i entre ells; es distribueixen dues per cada planta. Remata la façana un senzill voladís de marès pintat de blanc. A la dreta de la façana principal, s'alça una edificació de fàbrica nova per on s'accedeix a l'estructura descrita.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoría	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	-
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu.

BANY-B-012**DENOMINACIÓ: CAN FERRÀ a**

Just. valor patrimonial / protecció	Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Terrassa i barana.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

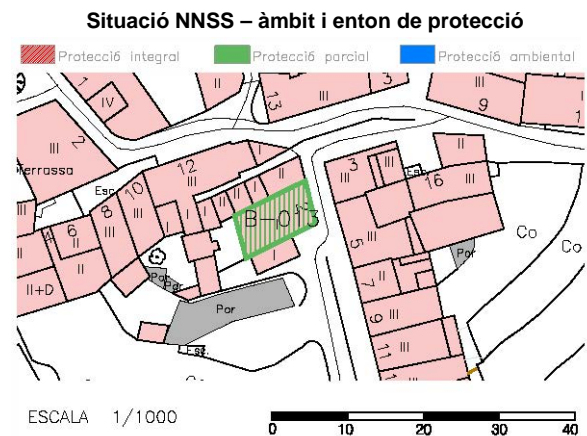
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Borguny b
Codi	BANY-B-013
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Borguny, 2 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458352 Y: 4393124
Altitud	124 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433117DD5983S0001QZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, excepte a un lateral que fa cap de cantó, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes i coberta de teules de dos aiguavessos, amb funeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa i escaires de pedra maresa. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots allindats i emmarcats amb pedra maresa adovellada, es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana i entre ells. Al cos inferior, al centre, a la planta baixa, s'obri un portal forà de llinda de marès. Al segon cos s'obrin dues finestres rectangulars amb filloles de test i, al cos superior, altres dues finestres rectangulars de dimensions més petites que donen llum al porxo.

Lateral. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa i escaires de pedra maresa. No s'hi obrin vans. Al cos inferior s'hi troba adossada una caseta d'eines de fàbrica nova.

Posterior. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa i escaires de pedra maresa. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots allindats i emmarcats amb pedra maresa adovellada, es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana i entre ells. Al primer cos s'obri un portal que dona accés al pati posterior; a la dreta una finestra rectangular. El cos central i superior, seguint la mateixa disposició que a la façana principal, presenten dues finestres rectangulars simètriques entre elles.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-013**DENOMINACIÓ: SON BORGUNY b**

Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, tancaments,
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

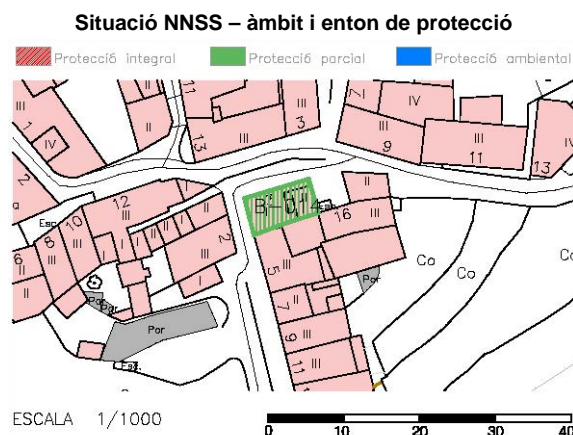
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Borguny c
Codi	BANY-B-014
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Borguny, 3 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458373 Y: 4393127
Altitud	124 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433801DD5983S0001RZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, excepte a un lateral que fa cap de cantó, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes i coberta de teules d'una vessant cap al frontis amb terrat.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta de ciment repujada i escaires de pedra maresa arrebossada de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta.

Els vans, tots allindats i emmarcats amb ciment. Al cos inferior, al centre de l'eix de façana, a la planta baixa, s'obri un portal forà allindat. A cada costat seu una finestra. Al segon cos, a l'esquerra i al centre, s'obrin dues finestres rectangulars de llinda. Al cos superior, i seguint la mateixa disposició que al cos central, s'hi obrin dues finestres més petites. Al segon i tercer cos, a la dreta de l'eix central de façana, no hi ha cap va.

Lateral. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada, d'alçada composta per tres plantes. El primer cos és cegat. Al segon i tercer cos, es presenta finestra rectangular de llinda; ambdues simètriques entre elles.

INTERIOR. Coberta de pisos interiors de bigues de llenyam.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

L'edifici actual és més modern que Son Borguny (a), però antigament formaven part d'un sol conjunt arquitectònic.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu.

BANY-B-014**DENOMINACIÓ: SON BORGUNY c**

Just. valor patrimonial / protecció	Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana/obertures, tancaments
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-015

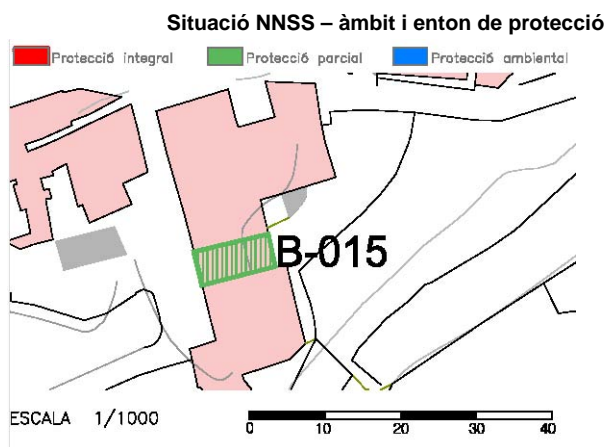
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Borguny, 9
Codi	BANY-B-015
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Borguny, 9 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458362 Y: 4393110
Altitud	133 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8433805DD5983S0001JZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	
Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu/rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Marès. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particular
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

BANY-B-015**DENOMINACIÓ: SON BORGUNY, 9****Intervencions preferents**

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

Proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes, obertures, canals i baixants de pluvials

Altres/Observacions:

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

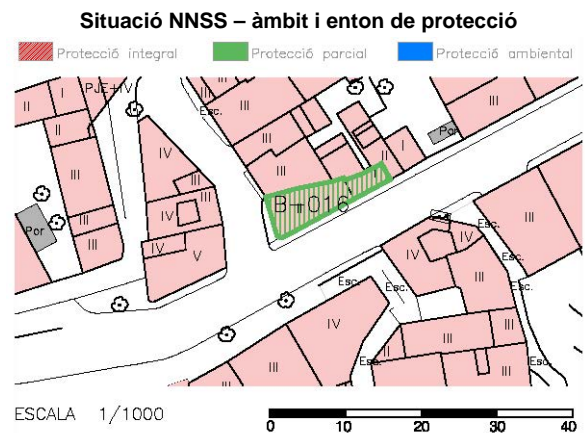
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Penga-sa Ceràmica
Codi	BANY-B-016
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Comte de Sallent, 1 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458334 Y: 4393175
Altitud	105 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434722DD5983S0001WZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres excepte a un lateral que fa cap de cantó. De planta rectangular i alçat compost de tres plantes amb una ala adossada d'un sol pis. La coberta, excepte l'ala annexa que és plana, és de dos aiguavessos, un cap al frontis i l'altre cap a la façana lateral (carrer Major). Els vans són tots allindats; i a la façana principal i lateral es troben emmarcats al seu nivell superior per pedra maresa adovellada i amb clau que es junta amb la línia d'imposta dels dos primers cossos i amb el voladís de marès del cos superior.

FAÇANA. Principal. Carrer Comte de Sallent. Orientació: sud-est. Parament de marès, amb arrebossat de ciment. De 3 cossos, amb línia d'imposta de marès. Els vans es disposen de forma simètrica respecte l'eix central de façana. El cos inferior, al centre, presenta portal forà i, a cada costat, una finestra, simètriques entre elles. A l'extrem esquerra superior hi ha la làpida original del carrer Comte de Sallent. Al segon cos, al centre, damunt el portal forà, una finestra amb balcó tancat de ferro de forja; la seva base de marès segueix la línia d'imposta. A cada costat, s'obri una finestra balconera. Tots tres vans són simètrics. El cos superior o porxo mostra en simetria tres finestres quadrades de petites dimensions. Remata la façana un voladís de pedra maresa.

Lateral. Carrer Major. Orientació: oest. Parament de marès amb arrebossat de ciment. De 3 cossos, amb línia d'imposta de marès. Els vans s'obren en disposició simètrica respecte de l'eix central de façana. Al cos inferior s'obri un portal, cegat a la part superior, i una finestra balconera. Al cos central s'obren dues finestres rectangulars simètriques i, al tercer cos o porxo, dues finestres quadrangulars simètriques d'identiques dimensions que les situades a la façana principal. Al davant de la façana hi ha una petita carrera empedrada que segueix la línia de la voravia del carrer Comte de Sallent, i que es troba tancada modernament per barana i restes d'emparrat de ferro.

ADOSSAT. Carrer Comte de Sallent. Edificació adossada a la principal. D'alçada d'una sola planta i coberta plana amb terrat que connecta amb el primer pis de l'edificació principal. A la façana principal, de parament de marès amb arrebossat de ciment, s'obren dos vans de forma asimètrica (un portal i una finestra), tots dos de llinda, sense enmarcament. El terrat és de balustrada de marès. Davall d'ella segueix la línia d'imposta que recorre tot el primer cos de la façana principal i lateral, fent en aquest cas funció de voladís.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Antic habitatge unifamiliar de la família de pescadors de mal nom Penga. A l'actualitat s'ha reconvertit en negoci de venda de ceràmica-souvenir.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Sòcio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

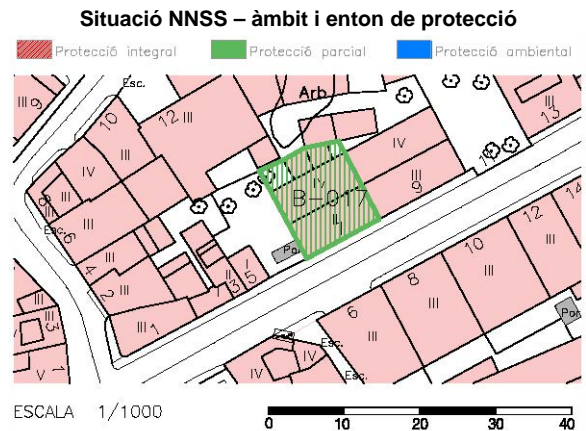
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Doi
Codi	BANY-B-017
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Comte de Sallent, 7 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458358 Y: 4393191
Altitud	109 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8434719DD5983S0001WZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, excepte a un lateral que fa cap de cantó amb un solar urbà. Construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost per tres plantes, coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud. Parament de pedra vista (calcària) amb junta prima repujada de ciment i cantons escairats de morter pintat. De tres cossos, amb línia d'imposta, els vans es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana i es troben emmarcats de pedra maresa arrebossada de ciment i pintada. Al primer cos o planta baixa s'obri, al centre, un portal de llinda, amb brancals de pedra viva que a l'actualitat fa la funció de mostrador de l'apotecaria. A cada costat seu, una portassa d'arc rodó, amb brancals de pedra viva, simètriques originàriament; una d'elles s'ha reformada i convertit en portal forà de llinda. El segon cos, al centre, presenta finestra balconera i, a cada costat, simètriques entre elles, dues finestres rectangulars de llinda. Al cos superior s'obrin, també simètriques entre elles, tres finestres rectangulars de llinda de la mateixa tipologia que les del cos central. Acaba la façana amb un voladís modern de caps de biga.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Des de l'any 1987, a la planta baixa, hi ha l'apotecaria del poble.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS

BANY-B-017**DENOMINACIÓ: CAN DOI**

Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total. Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Restitució de materialitat en mitgera, vol coberta, Canals, proteccions solars i revestiments obertures (encintats estuc brancals i llindes)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

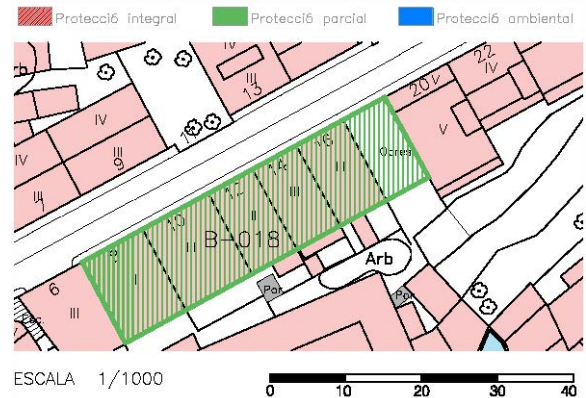
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt façanes carrer Comte de Sallent
Codi	BANY-B-018
Tipologia	Façana
Ús actual	Habitatges
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Comte de Sallent, 8,12, 14 i 16 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458374 Y: 4393177 X: 458389 Y: 4393187 X: 458394 Y: 4393191 X: 458401 Y: 4393193
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433504DD5983S0001LZ 8433506DD5983S0001FZ 8433507D

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Quatre façanes d'una mateixa tipologia constructiva, pròpia de la localitat, fruit de l'edificació de nous habitatges familiars durant la dècada dels anys 20 del segle passat. Es construïren en els solars urbans nous que es formaren alineats a l'obertura del principal carrer que travessa la població, d'ençà popularment coneguda com a "carretera nova", ara carrer Comte de Sallent. Caracteritzen les façanes un mateix dibuix d'emmarcament superior dels vans, repujat, de formes geomètriques, i de arrebossat modern de morter, a més del parament de la façana de pedra vista local (calcària).

Comte de Sallent, 8. Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost de 3 plantes, coberta de dos aiguavessos cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada; escaires de pedra viva calcària al basament i de marès emmarcat d'arrebossat de ciment a la resta. De tres cossos, sense línia d'impоста. Els vans es disposen simètricament respecte de l'eix central de façana amb el característic emmarcament superior. Al primer cos, al centre de façana, s'obri el portal forà de llinda, amb brancals de pedra viva local (calcària) i emmarcament. A la dreta una finestra de llinda rectangular i a l'esquerra una portassa amb arc rebaixat i brancals de pedra vista local (calcària) i bossell de pedra viva.. Al segon cos, al centre, s'obri una finestra balconera, i a cada costat una finestra rectangular, simètriques entre elles dues. Al tercer cos, que correspon a la planta del porxo, s'obrin tres finestres quadrades de llinda de dimensions més petites, i simètriques entre elles. Remata la façana un voladís de pedra maresa.

Comte de Sallent, 12. Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost de 3 plantes, coberta de dos aiguavessos cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta prima de ciment mallorquí a nivell de pedra, escaire de pedra viva calcària al cantó dret. De tres cossos, sense línia d'impоста. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de la façana, s'obri el portal forà de llinda, amb brancals de pedra viva local (calcària), amb bossell de pedra viva i emmarcament superior. A la dreta una portassa amb brancals de pedra i emmarcament. Al cos central, a l'esquerra, s'obri una finestra balconera, i, a la dreta, una finestra rectangular de llinda. Al cos superior, dues finestres rectangulars de llinda, de més reduïdes dimensions, simètriques entre elles. Remata la façana un voladís de pedra maresa.

Comte de Sallent, 14. Té la mateixa descripció que l'anterior, fora escaires en la façana. A causa d'una reforma, s'augmentà la seva alçada i les finestres del cos superior o planta del porxo es convertiren en balconeres. La planta baixa presenta reforma de vans. Divisió horitzontal.

Comte de Sallent, 16. Segueix la mateixa tipologia descriptiva que la Comte de Sallent 12

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Conjunt Urbà
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoría	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

BANY-B-018**DENOMINACIÓ: CONJUNT FAÇANES CARRER COMTE DE SALLENT**

El 25 d'agost de 1906, s'elevava una petició raonada al Ministre d'Obres Públiques per variar el tram del carrer Major, fins llavors la principal via interurbana i que, pel seu gran pendent, obligava a descarregar en moltes ocasions els carros i pujar la carretada en dues o tres vegades i el mateix s'informava que havien de fer els turistes que amb freqüència visitaven el poble. Al llarg de 1916 es construí la nova carretera que anava recta des de l'entrada del poble fins a la plaça, substituint-se l'entrada pel carrer Major, més estret i penós per al trànsit i transport de mercaderies. Sembla que per a la seva construcció desplegaren la seva influència a Madrid els diputats conservadors a Corts, el comte de Sallent i Josep Sociés, quant a l'aprovació dels expedients de les obres i d'expropiació dels terrenys de la travessia. Del resultat del nou carrer foren la construcció de nous edificis. Amb motiu del nomenament de Josep Cotoner i Allendesalazar com a fill llustre del poble, l'any 1927, la "carretera nova" porta el seu càrrec nobiliari: Comte de Sallent.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Albertí 1998: 209-210

ESTAT DE CONSERVACIÓ**Estat de conservació**

II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

No s'aprecien

Perills eventuais

Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:**

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria, envoltent. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuïn el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Revestiments Façana, Elements Volats, Tancaments, proteccions solars,

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

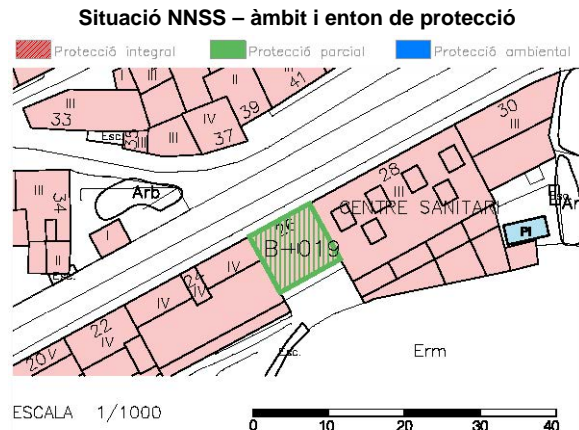
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Ca na Narcisa
Codi	BANY-B-019
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Comte de Sallent, 26 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458444 Y: 4393220
Altitud	112 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433513DD5983S0001RZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Habitatge familiar alineat entre mitgeres, construït majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost de tres plantes, coberta de teules de dos aiguavessos.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), a excepció del basament de façana que ho és de pedra forana, amb junta de ciment mallorquí repujada; escaires de marès arrebossats de ciment i pintats; el mateix acabat per a l'emmarcament de tots els seus vans de llinda. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans s'estructuren seguint l'eix central de simetria de la façana. Al primer cos, al centre, s'obri el portal forà de llinda. A la dreta una portassa de llinda i a l'esquerra una finestra quadrangular, de grans dimensions, d'obra moderna. Al cos central, a sobre del portal principal, una finestra balconera, i a cada costat una finestra rectangular de llinda. Al cos superior, que es correspon amb el porxo interior, s'obrin tres finestres rectangulars de llinda, de dimensions més reduïdes, simètriques entre elles. Acaba la façana amb una senzilla volada de marès pintada.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

BANY-B-019**DENOMINACIÓ: CA NA NARCISA**

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Altres/Observacions:

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-020

DENOMINACIÓ: CONJUNT DE FAÇANES CARRER
CONSTITUCIÓ a

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

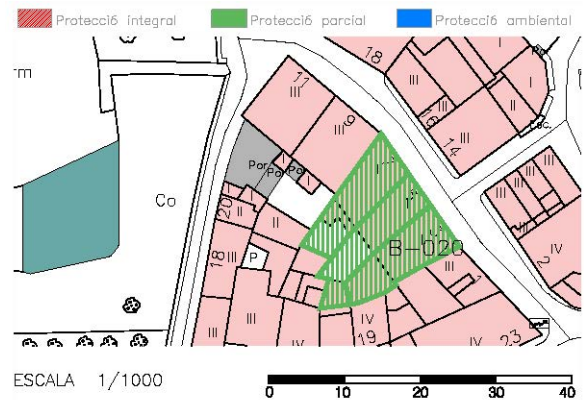
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt de façanes carrer Constitució a
Codi	BANY-B-020
Tipologia	Façana
Ús actual	Habitatges
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Constitució, 3, 5 i 7 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458339 Y: 4393254 X: 458342 Y: 4393250 X: 458344 Y: 4393246
Altitud	98 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434203DD5983S0001EZ 8434204DD5983S0001SZ 8434205DD5983S0001ZZ

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conjunt de façanes de tres habitatges familiars alineats entre mitgeres, construïts majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost de 3 plantes, coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. Se segueix una mateixa tipologia d'estructuració de façana, de tres cossos, amb portal forà de llinda al centre del cos inferior, i amb dues finestres rectangular de llinda en disposició de simetria respecte de l'eix central de façana i entre elles, amb algunes variacions i particularitats fruit de reformes modernes. Els tres habitatges segueixen la mateixa línia de coberta, a excepció de Constitució 7, on fou incrementada l'alçada de coberta.

Can Membrillo. Constitució, 3. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra, tota arrebossada de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans s'estructuren seguint l'eix central de simetria de la façana i entre ells, a excepció dels oberts al cos inferior (planta baixa). Al primer cos, a la dreta de l'eix central de façana, s'obri el portal forà de llinda i al centre del cos, una finestra rectangular de llinda i emmarcada. Sembla que aquesta disposició, diferent a les altres dues façanes, s'explica per tal de salvar el desnivell del carrer. A cadascun dels cossos central i superior s'obrin, dues finestres rectangulars de llinda, simètriques entre elles, i de més reduïdes dimensions les del porxo. Remata la façana un voladís de marès.

Ca Madò Paula Baca. Constitució, 5. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida, a excepció del primer metre des del sòl que és paredat modernament amb pedra forana. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans s'estructuren seguint l'eix central de simetria de la façana i entre ells. Al primer cos, al centre de façana, s'obri el portal forà, de marès adovellat. Al cos central, dues finestres rectangulars de llinda, amb fillola de test, i dintell de fusta; sense emmarcament. Al cos superior o porxo, altres dues finestres rectangulars de llinda de més reduïdes dimensions, amb dintell de fusta i sense emmarcament. Remata la façana un voladís de marès.

Es Bell Resguard. Constitució, 7. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment mallorquí repujada. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans es disposen simètricament respecte de l'eix central de façana i entre ells. Al primer cos, a la planta baixa, al centre de la façana, s'obri un portal de llinda amb emmarcament de pedra forana moderna; s'hi accedeix des del carrer a través de dos esglaons de pedra. Al segon i al tercer cos s'obrin, respectivament, dues finestres rectangulars de llinda simètriques entre elles, emmarcades de ciment. Remata la façana un senzill voladís de marès. L'alçada de la façana sembla que fou incrementada modernament, el que explica les majors dimensions de les finestres del porxo.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Conjunt urbà
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

BANY-B-020

DENOMINACIÓ: CONJUNT DE FAÇANES CARRER
CONSTITUCIÓ a**ESTAT DE CONSERVACIÓ**

Estat de conservació

II. Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

No s'aprecien

Perills eventuais

Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS.

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Revestiments, façana, elements volats, tancaments, proteccions solars. Sòcol, coberta, fusteries.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

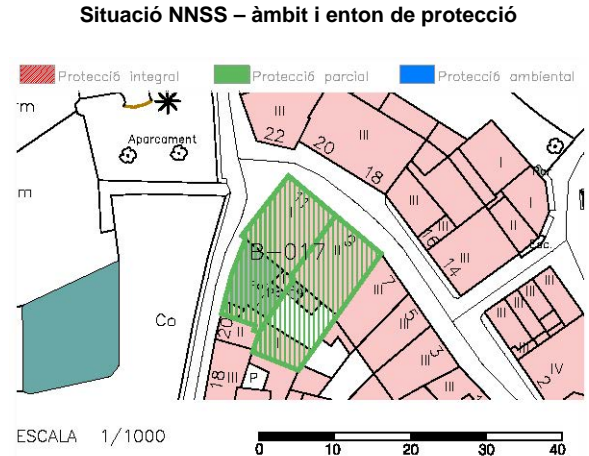
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt de façanes carrer Constitució b
Codi	BANY-B-021
Tipologia	Façana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Constitució, 9 i 11 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458334 Y: 4393257 X: 458327 Y: 4393262
Altitud	93 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434202DD5983S0001JZ 8434201DD5983S0001IZ 8434201DD5983S0002OX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conjunt de dos habitatges urbans, de construcció coetània, compartint un mateix disseny; alineats entre mitgeres, excepte en el lateral de Constitució, 11 que fa cap de cantó. Construïts majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost de 3 plantes, coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis. Se segueix una mateixa tipologia d'estructuració de façana, de tres cossos, amb vans allindats, emmarcats de marès referit de morter modern, a la façana principal, i seguint una disposició simètrica respecte de l'eix central. També segueixen la mateixa línia de coberta.

Ca s'Esquerrà. Constitució, 9. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), de junta repujada amb ciment mallorquí. De tres cossos, amb línia d'imposta. Els vans es disposen en simetria respecte l'eix central de façana i tots es troben emmarcats de marès arrebossat de morter modern. Al primer cos, al centre, s'obri el portal forà de llinda, amb brancals i bossell de pedra viva. A la seva esquerra una finestra rectangular de llinda i, a la seva dreta, una portassa de llinda, amb brancals de pedra viva. Al cos central, a damunt el portal principal, una finestra balconera; a cada costat una finestra d'identiques dimensions que la del cos inferior. Al cos superior o porxo tres finestrons quadrangulats s'ordenen simètricament. Remata la façana un senzill voladís de marès.

Ca Madò Paula Sorda. Constitució, 11. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), de junta prima a nivell de pedra i escairat de marès referit de morter modern al cap de cantó. De tres cossos, amb línia d'imposta. Al primer cos, al centre, s'obri un portal forà de llinda, amb brancals de pedra viva, al qual s'hi accedeix des del carrer a través de tres esgraons (el darrer bossell de pedra viva) A cada costat una finestra rectangular de llinda. Al segon cos, al centre, a damunt el portal principal, una finestra balconera; a cada costat una finestra rectangular de llinda. Al cos superior o porxo s'estructuren simètricament tres finestrons quadrats. Remata la façana un senzill voladís de marès.

Lateral. Orientació: nord-oest. Parament de pedra vista local (calcària), de junta de ciment embutida, escairada de pedra maresa. De tres cossos. A la dreta de l'eix central de façana, s'obrin, a cada cos, una finestra rectangular balconera de llinda amb emmarcament de marès. Totes simètriques. A l'esquerra de l'eix central de façana, no s'hi obrin vans.

Posterior. Orientació: sud-oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment embutida, escairada de pedra maresa a l'esquerra. De tres cossos. Els vans es disposen simètricament respecte de l'eix central de façana, i tots presenten emmarcament de pedra maresa. Al primer cos, al centre, portal de llinda i, a cada costat, una finestra rectangular de llinda. Al segon i tercer cos, s'ordenen tres finestres rectangulars de llinda, essent les del cos superior de menor dimensions. Davant la façana hi ha un pati amb cisterna al centre.

INTERIOR. Destacam a la planta baixa l'arc rodó estucat que separa les cruïlles, el paviment de rajola de test i l'embigat de llenyam escairat. El seu interior, especialment el segon pis i porxo, ha estat reformat per donar lloc a tres habitacions per a ús d'hotel d'interior.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Ambdues edificacions d'inici del segle XX, foren dissenyades i construïdes coetàniament per un mateix mestre d'obres. Ca madò Paula es destina a hotel d'interior.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

II. Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

No s'aprecien

Perills eventuais

Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Revestiments Façana, Elements Volats, Tancaments, proteccions solars,

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

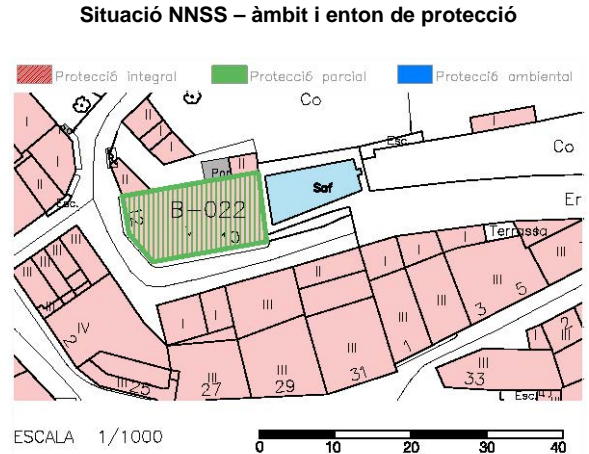
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt de façanes carrer Constitució c
Codi	BANY-B-022
Tipologia	Façana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Constitució, 10 i 12 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458382 Y: 4393259 X: 458372 Y: 4393259
Altitud	98 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434502DD5983S0001YZ 8434503DD5983S0001GZ 8434503DD5983S0002HX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conjunt de dos habitatges familiars alineats entre mitgeres excepte els laterals que fan cap de cantó. Construïts majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost de 3 plantes, coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis. Se segueix una mateixa tipologia constructiva i d'estructuració de façana, de tres cossos, amb vans allindats, emmarcats de marès referit de ciment i pintat de blanc, seguint, majoritàriament, l'eix central de simetria de la façana.

També se segueix la mateixa línia de coberta.

Ca Joan Toni. Constitució, 10. FAÇANA. Principal. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), de junta ampla a nivell de pedra de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans es disposen simètricament respecte l'eix central de façana i entre ells. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri el portal forà de llinda amb brancals i bossell de pedra viva local (calcària). A la seva dreta una finestra rectangular de llinda. Al cos central i al superior s'obren dues finestres rectangulars de llinda; les del cos superior o porxo són de dimensions més reduïdes.

Lateral. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), de junta ampla a nivell de pedra, amb ciment mallorquí. Només s'obri un finestro al cos inferior i una finestra al cos superior, ambdós a l'esquerra de l'eix central de façana.

Posterior. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), de junta ampla a nivell de pedra. De quatre cossos. El primer, situat per sota del nivell de carrer Constitució. En el segon cos s'obren vans de forma asimètrica entre ells; al centre, un portal de llinda i a la seva esquerra altra portal de majors dimensions que donen accés a un terrat tancat per balustrada i parral de fàbrica moderna; a l'esquerra del portal central una finestra. Al tercer i quart cos s'estructuren, a cada un d'ells i en simetria, tres finestres de llinda; les del quart cos que es correspon al porxo són de menors dimensions.

INTERIOR. Destacam que es conserva l'arc estucat que separa les dues crugies. Cobertes d'embigat de llenyam.

Sa vinya des Fasser. Constitució, 12. FAÇANA. Principal. Orientació: sud. Antiga façana principal. Parament de pedra vista local (calcària), de junta ampla a nivell de pedra de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans es disposen simètricament respecte l'eix central de façana i entre ells. Al primer cos, d'esquerra a dreta, antic portal d'accés, ara finestra, que conserva els brancals antics de pedra viva, més dues finestres de llinda. Al segon i tercer cos s'obren tres finestres a cada un d'ells, essent les de la planta de porxo de dimensions més petites.

Posterior. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), de junta ampla a nivell de pedra. De quatre cossos. El primer, situat per sota del nivell de carrer Constitució, s'hi obri el portal forà i una finestra. El segon, tercer i quart cos presenten tres finestres respectivament que es disposen simètricament respectes l'eix central de façana i entre ells. Al centre del primer cos la finestra és balconera.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Conjunt urbà
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoría	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

La casa de Joan Toni, fa referència al seu propietari Joan Font i Albertí (1917-1993), àlies Joan Toni; mentre que sa Vinya des Fasser, fa

referència al lloc a on s'edificaren les cases: a unes vinyes a on antigament hi havia hagut el fossar del poble.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

II. Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

No s'aprecien

Perills eventuais

Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuïn el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Revestiments Façana, Elements Volats, Tancaments, proteccions solars,

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

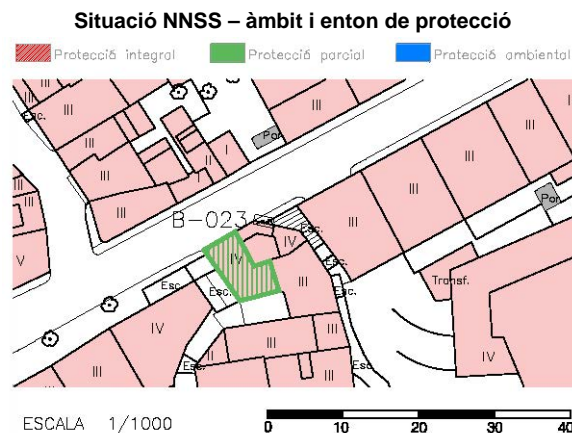
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Masset a
Codi	BANY-B-023
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Esperit Sant, 1 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458349 Y: 4393169
Altitud	109 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433501DD5983S0001GZ 8433501DD5983S0002HX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Edifici d'habitatges familiars aïllat, actualment 4 en règim de divisió horitzontal. Construït majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat màxim compost per fins a sis plantes, des de la base de la carretera principal (carrer Baronia) i 4 en la resta; coberta de teules de quatre aiguavessos. Parament de les façanes de pedra vista local (calcària) amb junta ampla repujada de ciment mallorquí i escaires de pedra maresa. Els vans que s'obren en totes les finestres són de fàbrica moderna i s'estructuren majoritàriament de forma anàrquica i asimètrica respecte l'eix central de façana. L'alçada fou lleugerament augmentada com a conseqüència d'una rehabilitació de coberta.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Ciment. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

L'edificació té uns centenar d'anys, atesa la informació oral proporcionada per un dels seus propietaris. En un principi formava un únic habitatge unifamiliar, i era del mateix propietari que Can Masset b-Can Telm (Esperit Sant, núm. 5). Posteriorment es fou dividint.

BIBLIOGRAFIA

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

BANY-B-023**DENOMINACIÓ: CAN MASSET a**

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Altres/Observacions:

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-024

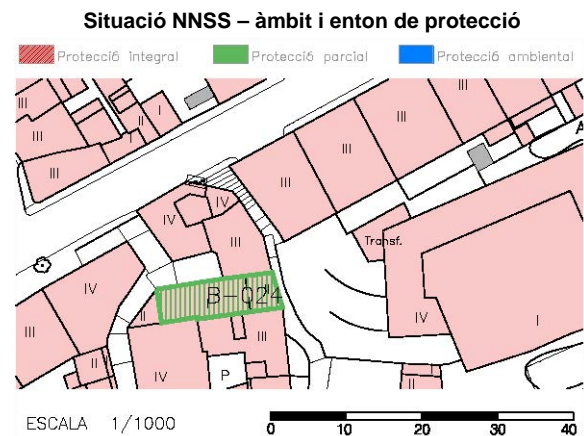
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Masset b – Can Telm
Codi	BANY-B-024
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Esperit Sant, 5 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458358 Y: 4393166
Altitud	109 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433540DD5983S0001TZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana, alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i alçat compost de tres plantes, amb coberta d'un aiguavés cap al frontis. Rehabilitada integralment la façana i l'interior, amb increment d'alçada de coberta.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb arrebossat de ciment. Escairada al cantó dret de pedra maresa. De tres cossos, sense línia d'imposta. Les finestres, totes de llinda, i emmarcades d'arrebossat de ciment, es disposen simètricament respecte l'eix central de la façana i entre elles, en el segon i tercer cos. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri el portal forà d'arc rodó, adovellat de marès, amb brancals i bossell de pedra viva; al centre placa de rajola esmaltada de blanc amb número 5 blau. A la seva dreta s'obri un finestró i una finestra de grans proporcions, rectangulars, d'obra moderna. Al segon cos, ordenades simètricament, tres finestres rectangulars de llinda. Al cos superior, o planta de porxo, al centre, òcul de marès i a cada costat, una finestra de llinda rectangular, simètriques entre elles. Acaba la façana amb un voladís, d'obra moderna, de doble filera de mitges teules.

INTERIOR. Paviment de rajoles de test. Presenta volta d'aresta a la planta baixa.

Cronologia	Contemporani s.XVII-XVIII
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge. Arquitectura civil.
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS

BANY-B-024**DENOMINACIÓ: CAN MASSET b – CAN TELM****Usos permesos:**

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-025

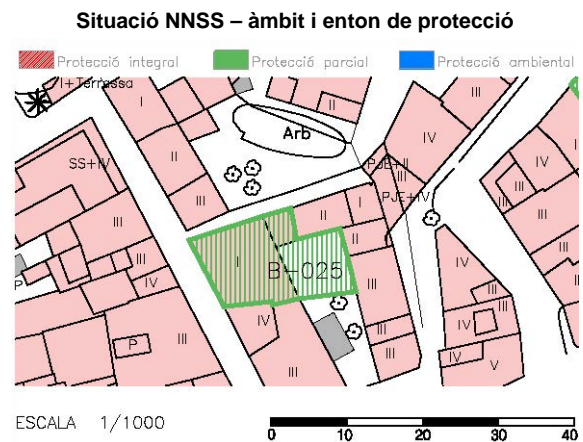
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas ses Monges
Codi	BANY-B-025
Tipologia	Convent
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Font, 6 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458287 Y: 4393184
Altitud	105 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8333501DD5183S0001MR

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Antic convent de monges, ara habitatge familiar alineat entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construït amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes a la façana principal i de 4 plantes a la posterior i lateral, amb coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud-oest. Parament de marès arrebossat i pintat de blanc. De tres cossos, amb línia d'imposta repujada. Els vans, tots de llinda i emmarcament repujat, es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana i entre ells, en el segon i tercer cos. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa. Al primer cos, a la planta baixa, a la dreta de l'eix central, portal forà de llinda, amb brancals de pedra viva local (calcària); el dintell presenta un medalló de fang amb la figura central desapareguda i amb la inscripció: BENDECIRE ESTA CASA / AÑO 1901; es troba en mal estat. Al centre de la façana, una finestra petita de llinda, i a l'extrem esquerra una finestra balconera amb brancals de pedra viva local (calcària); antigament fou portal forà. Al segon i tercer cos de façana, separats per una línia d'imposta, s'obrin en simetria tres finestres rectangulars de llinda, de dimensions més reduïdes en el cos superior. Lateral. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta ampla de ciment a nivell de pedra. Alçada composta per quatre plantes. A la planta baixa, d'esquerra a dreta, portal forà de llinda,

finestra de llinda i restes de presència d'una finestra cegada pel desnivell de carrer esglaonat. Al primer pis, dues finestres rectangulars de llinda i finestra cegada. La tercera planta presenta tres finestres rectangulars de llinda simètriques entre elles. A la quarta planta, al porxo, no hi ha presència de vans. Posterior. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta ampla de ciment mallorquí a nivell de pedra, excepte al cos superior que es troba arrebossat de ciment. Composta per 4 plantes d'alçada. La planta baixa se situa al mateix nivell que el pati posterior, presenta un portal de llinda. Al segon cos, s'hi obrin tres finestres i un portal de llinda que dona accés a un terrat. Al tercer cos s'obrin tres finestres, una de les quals és balconera. El cos superior, a la planta del porxo, presenta quatre finestres amb arc rodó, simètriques.

PATI. A la part posterior, hi ha un pati amb cisterna i trespol de pedres rogenques secundàries, amb junta repujada.

INTERIOR. La coberta dels pisos és de llenyam escairat.

Cronologia	Contemporani 1901
Criteris datació	Referències documentals. Referència directa. Estructures
Classificació general	Arquitectura religiosa
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Religiosa
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoría	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

L'any 1885 el vicari de Banyalbufar Albert Cirer sol·licità permís a l'Ajuntament per instal·lar una comunitat de Germanes Agustines a la vila "para mayor seguridad de la instrucción moral y religiosa de esta villa y para proveer con mayor energia a las necesidades perentorias de estos habitantes cuando estos se vean sujetos a graves enfermedades". Les germanes arribaren dia 12 de març d'aquell mateix any i foren rebudes solemnement per l'Ajuntament i amb mostres d'alegria per part del poble. Acabat l'ofici, les tres germanes fundadores foren acompanyades a la casa de Can Pere Borguny, al carrer de l'Amargura, que primerament havien d'habitar. L'Ajuntament habilità un local propi a la plaça perquè les monges poguessin atendre l'ensenyança dels prop de 70 nines que hi havia al poble. Al cap d'uns anys les monges es traslladaren a una casa situada al carrer constitució, vora l'Era des Fossar, fins que el 3 de març de 1903 les autoritats civils compraren un solar al carrer Font a Antònia Vives Picornell, propietària de la finca anomenada Can Sec. En aquest solar s'hi edificà el convent i les sales de classe per a l'ensenyança gràcies a l'esforç de tot el poble. Les obres foren acabades l'any 1904 i el convent fou beneït amb l'assistència de les autoritats civils i religioses locals i de tot el poble.

Les monges es dedicaren a l'ensenyança de nins i nines (fins a 6 anys) i a l'ensenyança primària de les nines. Una part important de l'educació era l'aprenentatge de feines com brodar o fer randa. D'aquí ve la dita popular "d'anar a costura" com a sinònim d'anar a escola.

Encara avui es recorda al poble les actuacions de les monges durant l'epidèmia del grip (1918) de cura i assistència dels malalts del poble. Així mateix també és present l'intent, durant el final de la II República (1936), de l'inspector Miquel Sunyer de voler clausurar l'escola de les

BANY-B-025

monges .

Banyalbufar va contar amb els serveis de les monges fins a gairebé 73 anys, fins el 1958 quan es tancà definitivament el convent i es va vendre a un particular.

BIBLIOGRAFIA

Albertí 1996: 31

Valero & Albertí 2000: 62-64

ESTAT DE CONSERVACIÓ**Estat de conservació**

II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

Erosió

Perills eventuais

Revestiments

Treballs realitzats

Alteració de la fesomia original.

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:**

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS.

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Religios, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Pati.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes obertures, canals i baixants de pluvials

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-026

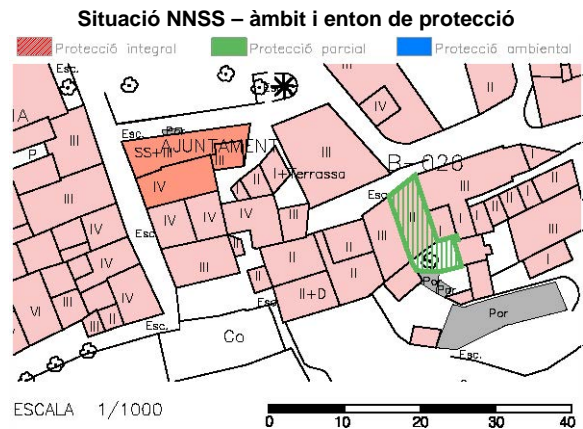
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Qesso
Codi	BANY-B-026
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Jeroni Albertí, 10 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458331 Y: 4393124
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8433109DD5983S0001WZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes, coberta de teules d'un aiguavés cap a la façana posterior.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista amb arrebossat d'argamassa i ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda, s'obrin asimètrics en relació a l'eix central de façana. Al primer cos, a l'esquerra, presenta portal forà de llinda, amb emmarcament pintat de blanc; al dintell rajola esmaltada de blanc amb el número 10 en blau. Al cos central, a sobre del portal principal, s'obri una única finestra rectangular de llinda, amb emmarcament repujat de morter modern i fiola de test.

Al cos superior, a la dreta, altra finestra rectangular de llinda amb emmarcament repujat de morter modern i fiola de test. El voladís de la façana és de filera de mitges teules, antiga.

INTERIOR. La coberta dels pisos és de llenyam escarlat.

Cronologia	Contemporani s.XIX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-026**DENOMINACIÓ: CAS QUESSO****Classificació del sòl:**

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-027

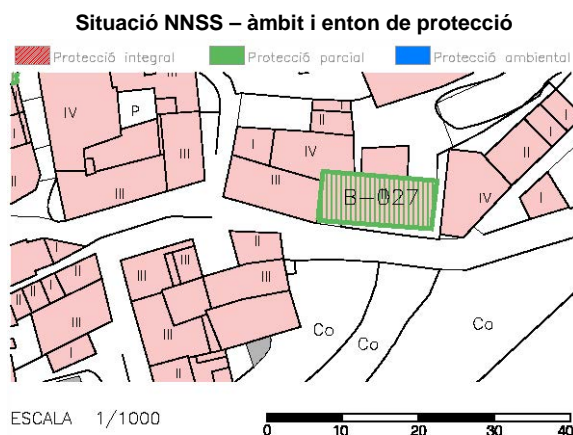
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Llorencet
Codi	BANY-B-027
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Jeroni Albertí, 11 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458394 Y: 4393137
Altitud	130 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8433529DD5983S0001YZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost per tres plantes i coberta de teules de dos aiguavessos.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud. Parament de pedra local (calcària), amb arrebossat d'argamassa i escairada al cantó dreta de pedra maresa. Al primer cos, al centre de l'eix de simetria de façana, s'obri el portal forà de llinda, de pedra maresa, arrebossada de ciment i pintada, amb brancals i bossell de pedra viva; a l'esquerra s'obrin dues finestres rectangulars de llinda emmarcades de ciment, la més propera al portal ha estat reduïda. A la dreta del portal forà no s'obrin finestres. Al segon i tercer cos, a cadascun d'ells, s'obrin quatre finestres rectangulars de llinda, simètriques entre elles, excepció de la finestra balconera que se obri al tercer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I. Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Pol
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu.

BANY-B-027

Just. valor patrimonial / protecció	Segons secció 2 ^a – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, proteccions solars, fusteries, encintats estuc brancals i llindes.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

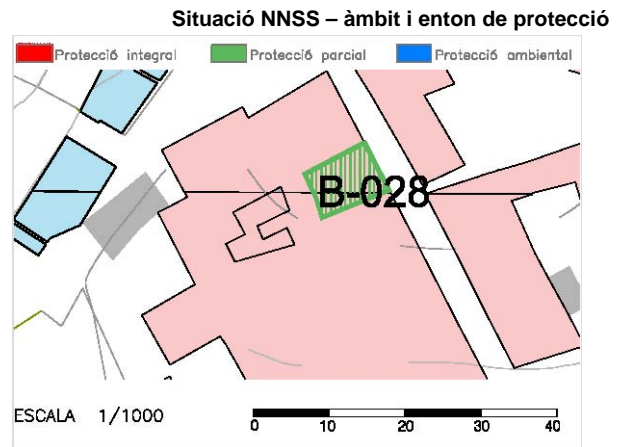
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font, 11 i 13
Codi	BANY-B-028
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Font, 11 i 13 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458272 Y: 4393189
Altitud	104 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral	8333402DD5983S0001TZ
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	
Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Marès. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

BANY-B-028**DENOMINACIÓ: FONT, 11 I 13****Intervencions preferents**

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes, obertures, canals i baixants de pluvials

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-029

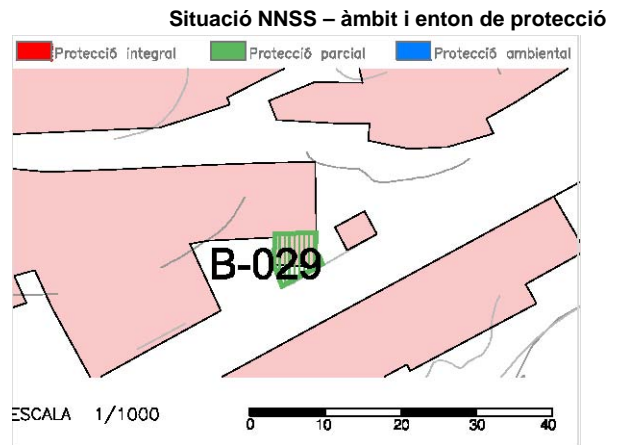
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Major, 21-23
Codi	BANY-B-029
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Major, 21-23 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458352 Y: 4393232
Altitud	98 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral	8434207DD5983S0001HZ	Escala 1/200
	8434208DD5983S0001WZ	

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	
Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Marès. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particular
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter

BANY-B-029**DENOMINACIÓ: MAJOR, 21-23**

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

patrimonial del bé.

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-030

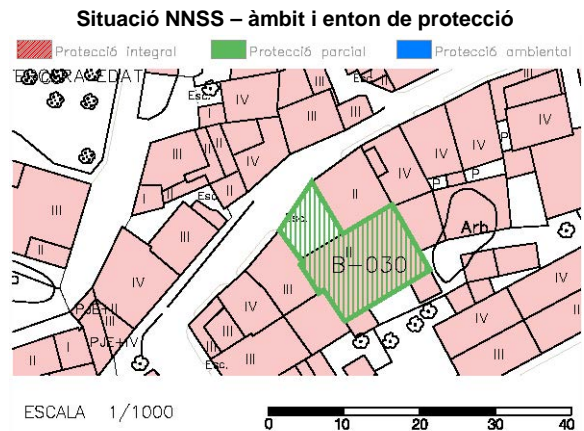
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Font a
Codi	BANY-B-030
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Major, 12 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458338 Y: 4393204
Altitud	109 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434703DD5983S0001MZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd; alçat compost per tres plantes i coberta de teules de dos aiguavessos. L'accés al cos principal es realitza a través de tres esglaons, amb bossells de pedra viva que donen accés a una carretera ampla on s'hi alça la façana principal. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra local (calcària), arrebossada d'argamassa. De tres cossos. Al cos inferior, al centre, portal forà d'arc rodó adovellat i arrebossat de ciment amb brancals de pedra vista viva; s'hi accedeix a través de dos graons amb bossells de pedra viva. A l'esquerra finestra rectangular de llinda. Al cos central, dues finestres de llinda, amb emmarcament de marès arrebossat de ciment, amb fiola de pedra maresa. Al cos superior o planta de porxo, dues finestres de llinda. A l'esquerra de la façana principal, s'alça l'edificació can Font (b).

INTERIOR. La primera crugia presenta dues voltes d'aresta. Actualment és destinat a forn, estany i bar.

Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	(segons demana art. 12 esmenes SSTT)

BANY-B-030**DENOMINACIÓ: CAN FONT a****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes, obertures.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-031

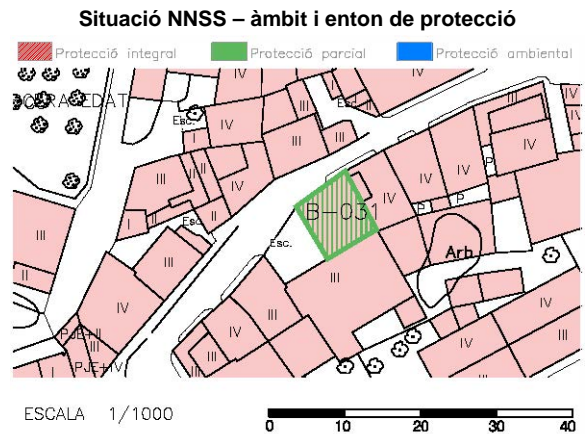
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Font b
Codi	BANY-B-031
Tipologia	Cotxeria
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Major, 14 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458341 Y: 4393213
Altitud	109 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8434704DD5983S0001OZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Cotxeria i establa, alineada entre mitgeres a un lateral i fent cap de cantó a l'altre. De planta rectangular, alçat compost per dues plantes i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra viva local (calcària), arrebossat d'argamassa que es conserva en part, especialment a la segona planta. El primer cos, a la dreta, mostra portassa modificada, de llinda; s'hi observen restes d'antic portal forà d'arc rodó; a l'esquerra, una finestra rectangular de llinda. A l'extrem, quasi a nivell de sòl, finestra de llinda amb dintell de fusta, cegada. El segon cos presenta dues finestres rectangulars de llinda i volada de marès.

Lateral. Orientació: sud-oest. Parament de pedra via local (calcària), amb arrebossat d'argamassa i de ciment, amb còdols que dibuixaven figures geomètriques; es conserva només parcialment. El primer cos presenta dues finestres rectangulars de llinda i, entre ambdós vans, arrebossat d'argamassa amb còdols, fent dibuix amb la inscripció: ANY 1797. Al cos superior, a la dreta finestra de porxo.

Cronologia	Contemporani 1797
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Era l'antiga establa i cotxeria de l'habitatge Can Font (a). Actualment fa les funcions de magatzem de l'establiment.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Proteccions solars, fusteries.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-032

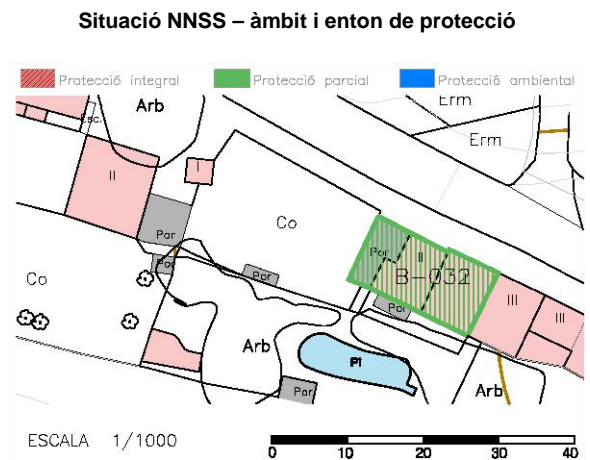
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Fàbrica a – Can Calons
Codi	BANY-B-032
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Miramar, 4 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458553 Y: 4393204
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8633501DD5983S0001XZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana, alineada entre mitgeres, de planta rectangular, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, d'alçat compost per tres plantes, amb coberta de teules de dues vessants.

Façana. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra viva vista local, amb junta de ciment repujada. Escalera de pedra a la base i de marès arrebossat de morter modern, a la resta. Composta per tres cossos, amb línia d'imposta. Els vans es disposen de forma simètrica respecte de l'eix central, amb emmarcament de morter modern. El primer cos presenta, d'esquerra a dreta, finestra rectangular de llinda, dos portals forans simètrics, amb brancals de pedra viva, i altra finestra rectangular de llinda. El segon cos, al centre, dues finestres balconeres simètriques i, a cada costat seu, una finestra rectangular de llinda. Al cos superior o planta de porxo, s'ordenen simètricament quatre finestres rectangulars de llinda.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 2 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular

BANY-B-032

Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Llotja pis superior.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, façana, tancaments. Proteccions solars.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

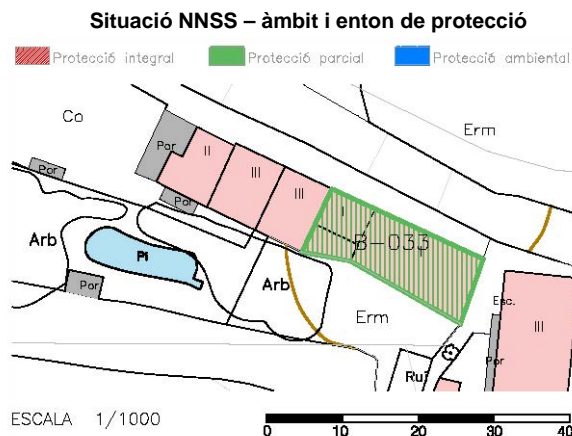
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Fàbrica b
Codi	BANY-B-033
Tipologia	Fàbrica d'electricitat
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Miramar, 8 Plànol 2B X: 458572 Y: 4393196
Coordenades UTM	
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8633503DD5983S0001JZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Antiga fàbrica d'electricitat, actualment casa urbana. Edificació alineada entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construït majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, planta rectangular, alçat compost per dues plantes, coberta de teules de tres vessants, un cap al frontis i els altres dos cap els laterals. Els vans, emmarcats de morter modern, estan oberts seguint un eix de simetria respecte la façana i ells.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta ampla d'argamassa a nivell de pedra, de dos cossos, amb línia d'imposta, escairada de marès referit de morter modern.. Al primer cos, a la dreta de l'eix central de la façana, s'obri una portassa i a l'esquerra un portal, ambdós de llinda Al segon cos s'obrin tres finestres allindades. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa.

Lateral. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta ampla d'argamassa a nivell de pedra. De dos cossos, amb línia d'imposta, escairada de marès referit de morter modern. Al primer cos s'obrin quatre finestres rectangulars, acabades amb arc de mig punt i al segon cos altres quatre finestres allindades, de més reduïdes dimensions. A cada cos d'aquesta façana, els vans són simètrics entre ells i respecte l'eix central de façana. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa.

Cronologia	Contemporani 1913
Críteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element industrial
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

El 9 de novembre de 1913 s'inaugurà la fàbrica d'electricitat dels germans Joan i Francesc Albertí i Coll. D'aquesta manera Banyalbufar fou el tercer poble de Mallorca amb il·luminació elèctrica.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-033**DENOMINACIÓ: SA FÀBRICA b**

Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 2 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, façana, tancaments. Proteccions solars.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

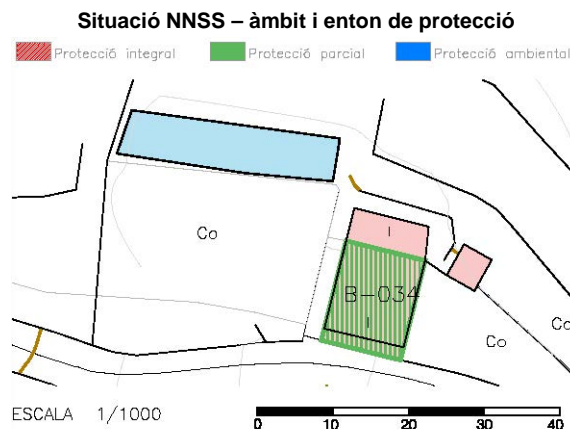
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Ses Cases Noves a
Codi	BANY-B-034
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Miramar, 3 Plànol 2B X: 458634 Y: 4393208
Coordenades UTM	X: 458634 Y: 4393208
Altitud	114 m.
Entorn	Forestal
Referència cadastral	07007A002000460000SF 07007A002000460001DG

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de planta baixa i dos pisos, amb coberta de teules de quatre aiguavessos.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. Parament de pedra local (calcària), amb arrebossat d'argamassa, de tres cossos, amb línies d'imposta. Els vans es disposen en simetria seguint l'eix central de façana. Al primer cos, al centre, s'obri el portal forà d'arc rodó de marès adovellat, amb brancals de pedra viva. A cada costat una finestra rectangular de llinda. Al segon cos, al centre, damunt el portal principal, una finestra amb balcó tancat de ferro forjat, a cada costat una finestra rectangular de llinda. Al cos superior o porxo, s'obrin tres finestrons quadrangulars.

Lateral. Orientació: sud. Parament de pedra local (calcària), amb arrebossat d'argamassa, de tres cossos, amb línies d'imposta. Al primer cos, no s'obri cap va. Al segon cos hi ha presència de l'emmarcament de dues finestres rectangular de llinda, cegades. Al tercer cos, s'obri una finestra rectangular de llinda, a l'esquerra de l'eix central de façana, i un finestró (de la mateixa tipologia que els oberts a la façana principal), a la dreta.

Lateral. Orientació: nord. Parament de pedra local (calcària), amb arrebossat d'argamassa, de tres cossos, sense línia d'imposta. Al primer cos, s'adossa a la façana una edificació, de secció rectangular, i alçada d'una sola planta, amb coberta de teules d'un aiguavés. Al segon cos no s'hi obri cap va. Al tercer cos, dues finestres; a l'esquerra un finestró (de la mateixa tipologia que els oberts a la façana principal) i a la dreta una finestra rectangular, ambdós de llinda. Aquest cos segueix la mateixa disposició que el de la façana lateral de la carretera.

Posterior. Orientació: est. Parament de pedra local (calcària), amb arrebossat d'argamassa, de tres cossos, amb línies d'imposta. Al primer cos, al centre, portal de llinda amb bossell de pedra, a la seva dreta, finestra rectangular de llinda i, a la seva esquerra, altra portal de llinda, des d'on s'alça una escala exterior d'obra que puja a la segona planta. Al segon cos, al centre, finestra balconera de llinda; a la dreta finestra rectangular de llinda i, a l'esquerra, portal d'entrada a l'escala exterior i finestra rectangular de llinda. Al tercer cos o porxo, tres finestrons simètrics, de la mateixa tipologia que els oberts en la façana principal. Davant aquesta façana s'estructura un pati amb cinc columnes, amb cisterna al centre. A la dreta, exempta, altra edificació d'una planta d'alçada amb coberta de teules d'un aiguavés cap a la façana posterior. Feia la funció de celler.

INTERIOR. En estat ruïnós. L'interior presentava paviment de rajola de test i coberta de llenyam embigat.

Cronologia	Contemporani s.XIX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Dia 1 de juliol de 1849, reunida la Junta de Sanitat i Beneficència de Banyalbufar, s'acordà convertir en hospital ses Cases Noves. (AMB, Actes Ajuntament, 1849)

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades

BANY-B-034

Defectes de conservació	Erosió Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Encintats estuc brancals i llindes.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-035

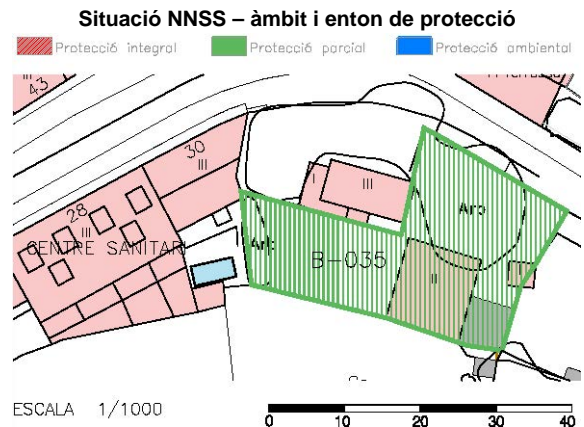
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cal Tio
Codi	BANY-B-035
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	DS Palma Cr 2 pol.3 parc. 23 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458642 Y: 4393163
Altitud	126 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433518DD5983S0001EZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, de planta rectangular, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, alçat compost de tres plantes i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. Objecte de rehabilitació integral amb increment d'alçada de la planta del porxo.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament pedra vista local (calcària), amb junta de ciment mallorquí a nivell de pedra. Composta per tres cossos, sense línia d'imposta; escairada amb pedra maresa. Els vans, emmarcats de pintura, es disposen simètricament respecte l'eix central de façana. El primer cos presenta, de dreta a esquerra, dues finestres rectangulars de llinda, simètriques entre elles, portal forà de llinda, cisterna i altra finestra rectangular de llinda.

Sobresurt perpendicularment una edificació adossada, d'alçada d'una planta, amb coberta plana i tancada de balustrada. Al segon cos, al centre, finestra balconera i, a cada costat, una finestra rectangular de llinda. Al tercer cos o planta de porxo, s'ordenen tres finestres rectangulars de llinda, simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Habitatge Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd Pedra. Fusta. Ciment
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

És la casa rural originària de la finca denominada Cal Tio. L'habitatge, del mateix nom, on s'hi troba situada una tafona d'oli (Vid. núm. 40) era la seva casa d'eines. Posteriorment se segregà de la finca i es convertí en habitatge.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

BANY-B-035

Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

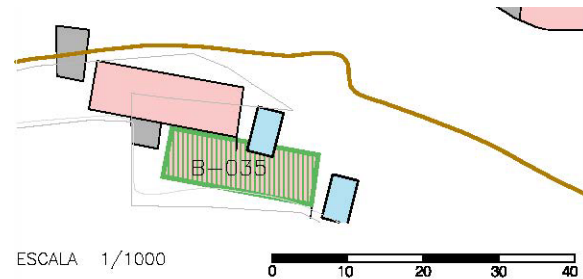
BANY-B-035-1

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Tafona de cal Tio
Codi	BANY-B-035-1
Tipologia	Tafona
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	DS Palma Cr 2 pol.3 parc. 23 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458642 Y: 4393163
Altitud	126 m.
Entorn	Rústic
Referència cadastral	07007A003001330000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La tafona de Cal Tio està annexa a les cases de la finca del mateix nom, construïdes inicialment com a magatzem de productes agrícoles i avui convertides en habitatge.

Es tracta d'una construcció de planta rectangular, d'uns 40 metres quadrats, amb coberta plana que substitueix una anterior coberta a dues vessants. L'accés des de l'exterior es fa per una única porta i, com a ventilació presenta una única finestra.

Les parets estan construïdes en pedra i morter i el sòl és de terra amb alguns trams empedrats o encimentats.

Com a elements de la producció de l'oli hi podem distingir:

- Dos petits graners, just a l'entrada.
- La fornal, damunt la qual hi ha la caldera, d'aram, dins una construcció cúbica de totxos, de manera que el foc de la fornal permet encalentic l'aigua per a escaldar l'oli.
- La premsa.
- El trull.
- Els safareigs de l'oli.

Com a annex a la tafona, presenta una habitació de planta rectangular, de 10 metres quadrats, utilitzada com a magatzem de l'oli.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Habitatge Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd Pedra. Fusta. Ciment
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Les dependències de la tafona daten de l'any 1939 aproximadament. La premsa procedeix de l'antiga tafona de Planícia, que hi arribà a través de compra.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-035-1

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Rústic.

Usos permesos:

Estructura i ús vinculat (habitatge i permesos)

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Tafona i elements industrials associats. Estructura i acabats de la edificació. Façanes. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, façanes, tancaments. Conservació Tafona.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-036

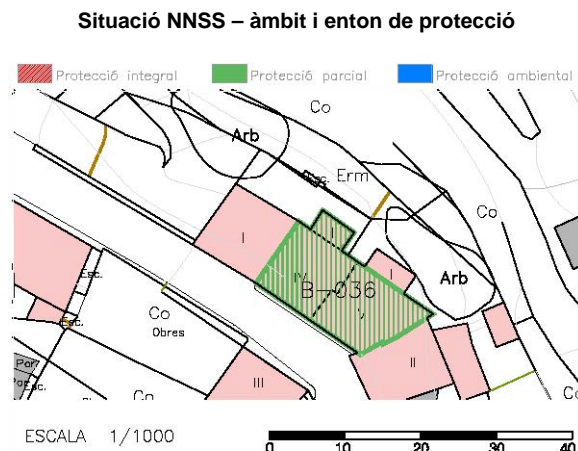
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt Façanes es Comellà a
Codi	BANY-B-036
Tipologia	Façana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Miramar, 9-9a Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 458855 Y: 4393206
Altitud	118 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8934903DD5983S0001FZ 8934903DD5983S0002GX 8934903DD5983S0003HM 8934903DD5983S0004JQ 8934903DD5983S0005KW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana, inicialment concebuda per a dos habitatges, i finalment reestructurada per donar cabuda a 6 habitatges. L'edifici de tècnica constructiva de pedra en verd, planta rectangular, alçat de tres plantes i coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis i la part posterior.

Miramar 9a. FAÇANA. Principal. Orientació: sud-oest. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment embutida i amb escaires de marès arrebossats de ciment; de tres cossos, sense línia d'imposta; els vans, tots de llinda, emmarcats de ciment. Al primer cos, al centre de façana, portal forà de llinda, a la dreta finestra rectangular de llinda i a l'esquerra altre portal forà de llinda, modern, que s'obrí substituïnt una antiga finestra. Al segon cos, damunt el portal forà central, finestra balconera i, a cada costat, una finestra rectangular de llinda. Al cos superior o porxo dues finestres rectangulars de llinda de menors dimensions.

Miramar 9. FAÇANA. Principal. Orientació: sud-oest. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment embutida, i amb escaires de marès arrebossats de ciment, de tres cossos, sense línia d'imposta; els vans es disposen seguint l'eix de simetria entre ells i la línia central de façana, emmarcats de ciment. Al primer cos, al centre, finestra de llinda que s'obri a l'antic portal forà; a cada costat una finestra de llinda. Al segon cos, al centre, finestra balconera i, a cada costat seu, una finestra de llinda. Al cos superior o porxo, finestres rectangulars de llinda de menors dimensions.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Conjunt urbà
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Joan Vich Tomàs, que fou batle de Banyalbufar, morí l'any 1902 deixant unes obres ja començades amb la intenció de construir-hi dos habitatges. Aleshores el vicari Bauçà (àlies mestre Taconé), que tenia afició per l'arquitectura, recomanà la seva viuda, amb 5 fills, que renunciàs a la idea d'edificar-hi només 2 habitatges i li projectà fins a 6 habitatges (amb dos porxos). Potser sia el primer exemple a Banyalbufar d'edificació plurifamiliar. Informació facilitada pel seu nét: Joan Vich Tomàs.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 3 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volum. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Obertures.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Revestiments. Façana. Tancaments, proteccions solars.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-037

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

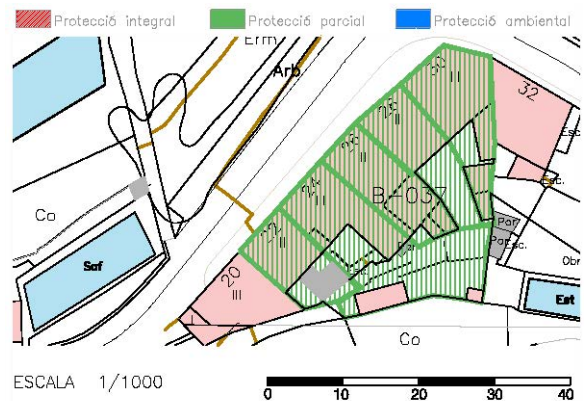
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt Façanes es Comellà b
Codi	BANY-B-037
Tipologia	Façana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Miramar, 22-30 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458785 Y: 4393196 X: 458792 Y: 4393200 X: 458796 Y: 4393206 X: 458802 Y: 4393210 X: 458809 Y: 4393216
titud	132 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8934102DD5983S0001LZ 8934103DD5983S0001TZ 8934103DD5983S0001FZ 8934103DD5983S0002GX 8934103DD5983S0003HM 8934103DD5983S0001MZ 8934103DD5983S0001OZ

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conjunt de façanes principals del nucli urbà del Comellar des Llims, que conserven una mateixa tipologia de disseny i de construcció. Es troben situades a habitatges familiars entre mitgeres, de planta rectangular, d'alçada de tres plantes i coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis.

Miramar, 22. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada, de tres cossos, sense línia d'imposta. Tots els vans són de llinda, emmarcats de ciment, s'obrin a la dreta de l'eix central e façana. El cos inferior presenta portal forà de llinda. Al segon i tercer cos, seguint la línia del portal principal, una finestra; la del cos superior o planta del porxo és de dimensions més petites. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa.

Miramar, 24. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment a nivell de pedra, de tres cossos, sense línia d'imposta; tots els vans són de llinda a excepció del situats al cos superior que ho són amb arc rodó, amb emmarcament de ciment. S'obrin seguint l'eix central de simetria de la façana. Al primer cos, al centre, portal forà de llinda, amb brancals i bossell de pedra viva, al qual s'hi accedeix amb esgrao antic de llosa de pedra rogenques secundàries; a cada costat, una finestra; la situada a la dreta, reduïda. Al segon cos, a sobre el portal principal, s'obri una finestra balconera i, a cada costat, una finestra d'iguals dimensions. Al cos superior, a nivell de la planta de porxo, s'obrin tres finestrons simètrics amb arc rodó. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa, que segueix la línia de Miramar 22 i, per tant, d'igual alçada pel que fa a la planta. INTERIOR. Arc rebaixat estucat a la planta baixa amb trespol de rajoles de fang.

Miramar, 28. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment mallorquí repujada (a excepció del darrer tram del cos superior que és d'arrebossat de morter modern, a causa de l'increment d'alçada), de tres cossos, sense línia d'imposta, escairada de marès a l'esquerra. Tots els vans són de llinda, emmarcats de ciment, i es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana. Al primer cos, a l'esquerra, s'obri el portal forà, amb brancals i bossell de pedra i, al seu costat, una finestra rectangular. Al segon cos s'obrin dues finestres rectangulars, simètriques, i al cos superior altres dues que han estat transformades en balconeres quan s'aixecà la planta de porxo. Miramar, 30. FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada, de tres cossos, sense línia d'imposta. Tots els vans són de llinda, emmarcats de ciment mallorquí i s'estructuren al voltant de la línia central d'eix de simetria de façana. Al primer cos, a l'esquerra, s'obri el portal forà, amb brancals de pedra viva i, a la dreta, una finestra rectangular. A cadascun del segon i tercer cos s'obrin, simètriques entre elles, dues finestres rectangulars, essent les del darrer cos més petites.

Lateral. Orientació: nord. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada, escairada de pedra maresa, de tres cossos, sense línia d'imposta. Al primer cos, portassa de llinda amb brancals de pedra viva, originalment amb arc de marès de mig punt. Al segon cos, una finestra rectangular de llinda i, al tercer cos, finestra de porxo.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Conjunt urbà
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat

BANY-B-037

Materials i tècniques de construcció
Categoria

Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
 a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

No s'aprecien

Perills eventuais

Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 3 NNSS.

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Asistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volum. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Obertures.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Revestiments. Façana. Tancaments, proteccions solars.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-037

BANY-B-038

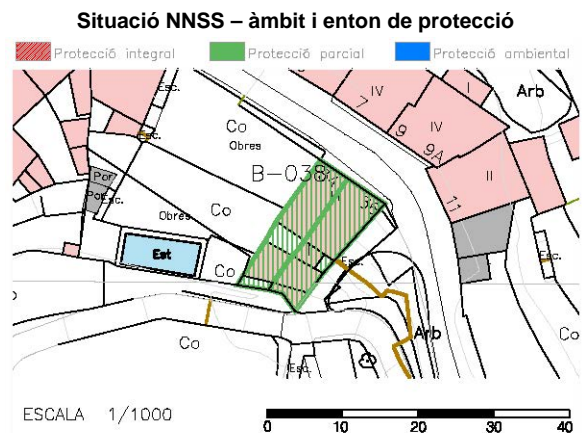
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Porret
Codi	BANY-B-038
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Miramar, 34-36 Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 458844 Y: 4393196 X: 458848 Y: 4393192
Altitud	118 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8934109DD5983S0001DZ 8934110DD5983S0001KZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana, originalment unifamiliar, ara composta per dos habitatges; alineada entre mitgeres, excepte a un lateral que fa cap de cantó; de planta rectangular, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, alçat compost per tres plantes i coberta de teules de dues vessants.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida, de tres cossos, sense línia d'imposta, amb escaires de pedra maresa. Tots els vans són de llinda, amb emmarcament de marès; es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana. El cos inferior presenta, d'esquerra a dreta, finestra de llinda, portal de llinda d'obra nova (que dona accés a Miramar 36), portal major de llinda amb brancals i bossell de pedra viva (que dona accés a Miramar 34) i finestra rectangular de llinda, cegada. Al segon cos, al centre de façana, finestra balconera amb emmarcament de marès, cegada. Al seu costat, dues finestres rectangulars de llinda amb emmarcament de marès. Al cos superior, quatre finestres rectangulars, simètriques entre elles, de dimensions més reduïdes que les dels cossos inferiors.

Lateral. Orientació: sud-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida, de tres cossos, sense línia d'imposta, amb escaires de pedra maresa. Al primer cos, al centre, portal de llinda de nova construcció. Al segon cos, al centre, finestra rectangular de llinda de nova construcció i, al cos superior, a la dreta, altra finestra rectangular de llinda, també d'obra nova.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoría	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

La casa fou dividida per la meitat per causa d'una herència entre dos germans.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-038**DENOMINACIÓ: CAN PORRET**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Poligon 3 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Consolidació de la façana. Estructura, cobertes, revestiments. Tancaments, proteccions solars, estucs, brancals i llindes.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-039

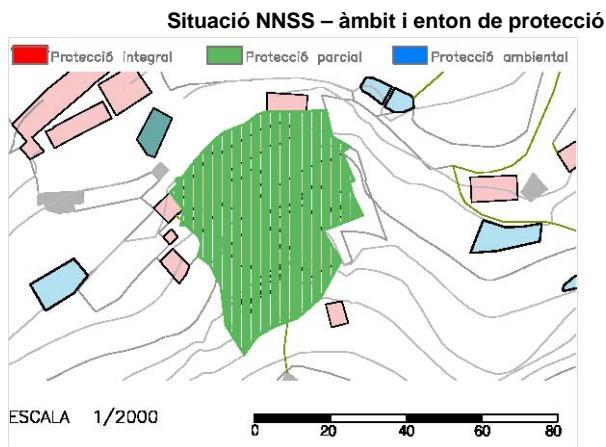
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cases Penyal
Codi	BANY-B-039
Tipologia	Cases Urbanes
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Cases Penyal Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458305 Y:4393033
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8332607DD5983S0001UZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Destaca "Es penyal", un nucli de cases que es troba en el punt més elevat del poble. S'hi accedeix per les escales situades davant de l'església com per les del darrera .

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatges
Accessibilitat	A peu/rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Marès. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Docent, Comercial (en P.B.), Asistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

BANY-B-039**DENOMINACIÓ: CASES PENYAL**

Intervencions preferents

Revestiments Façana, Elements Volats, Tancaments, proteccions solars,

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

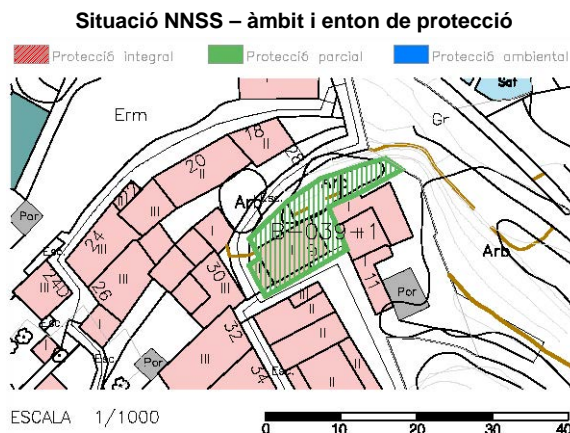
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Caramay
Codi	BANY-B-039-1
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Penyal, 9 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458312 Y: 4393042
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8432201DD5983S0001ZZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana aïllada construït majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de dues plantes, coberta de teules d'un aiguavés cap a la part posterior i fúnebre antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra local (calcària), arrebossada d'argamassa i ciment, amb escaires de pedra local (calcària). De dos cossos sense línia d'impota. Al cos inferior, al centre de façana, portal forà de llinda amb emmarcament pintat de blanc, amb rajola antiga amb esmalt blanca amb el número 9 pintat de blau. A la dreta, finestra rectangular de llinda amb mateix emmarcament. Al segon cos, al centre de façana, damunt el portal principal, finestra rectangular de llinda amb emmarcament pintat de blanc.

Posterior. Orientació: sud-est. Parament de pedra local (calcària), arrebossada d'argamassa i ciment, amb escaires de pedra local (calcària). De dos cossos, sense línia d'impota. Els vans es disposen de forma asimètrica respecte de l'eix central de façana. Al primer cos, a l'esquerra, finestra rectangular i portal de llinda amb emmarcament pintat de blanc que dona accés a una terrassa de planta rectangular tancada de balustrada. Al segon cos s'obren altres dues finestres rectangulars de llinda, simètriques, amb mateix emmarcament. La terrassa s'alça sobre un penyal natural des del sòl del carrer, i el seu parament és compost de pedra local (calcària), amb junta d'argamassa i ciment.

Lateral. Orientació: nord-est. No presenta vans.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
--------------------	----------

BANY-B-039-1**Propietat**

Classificació del sòl:

Usos permesos:

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Particulars

Urbà. Polígon 3 NNSS

Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura i acabats. Terrassa i murs. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

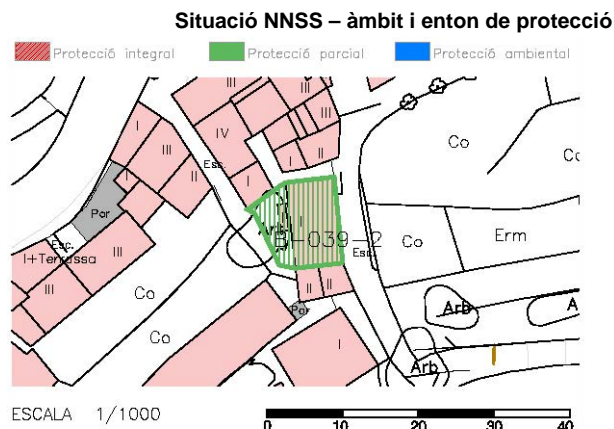
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Pelut
Codi	BANY-B-039-2
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Sebastià Moranta / Penyal, 14 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458267 Y: 4393089
Altitud	129 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332914DD5983S0001OZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres a un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes, coberta de teules de doble aiguavés amb fumeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: est. Parament de pedra local (calcària) i pedra maresa, arrebossada de ciment en la seva totalitat i pintada de blanc. De dos cossos sense línia d'imposta. Els vans es disposen asimètricament respecte de l'eix central de façana. Al cos inferior, a l'extrem dret, portal principal de llinda, amb brancals i bossell de pedra viva; al dintell rajola esmaltada de blanc amb el número 14. A l'extrem esquerra, altre portal forà de llinda, amb dos esglaons de pedra d'accés des del carrer. Al segon cos, a damunt el portal principal, s'obri una finestra de llinda. Al tercer cos, a nivell de planta de porxo, s'obren en simetria tres finestres de llinda més petites.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causas del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular

BANY-B-039-2**DENOMINACIÓ: CAN PELUT****Elements destacats a preservar:**

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Materialitat i revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments. Fusteries, tancaments, proteccions solars.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

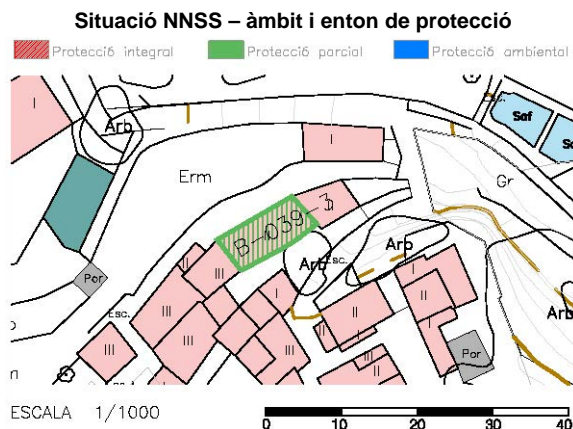
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Rei
Codi	BANY-B-039-3
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Penyal, 20 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458302 Y: 4393053
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332603DD5983S0001JZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de dues plantes, coberta de teules d'un aiguavés cap al frontís i fumeral antic. S'alça sobre una carrera comunitària que dona accés a altres immobles veïnats.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra local vista (calcària) amb junta embutida de ciment. De dos cossos sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda, rectangulars, i amb emmarcament pintat de blanc, es disposen asimètricament respecte de l'eix central de façana i entre ells, excepte les finestres del cos superior. Al primer cos, lleugerament desplaçat a la dreta de l'eix central de façana, portal forà de llinda, a la dreta una finestra i a l'esquerra, a nivell de sòl, un finestror. Al segon cos únicament s'obri una finestra a l'esquerra. Al tercer cos, a nivell de planta de porxo, s'ordenen tres finestres simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2 ^a – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la

Intervencions permeses	seva tipologia constructiva.
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Cornises.
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-039-4

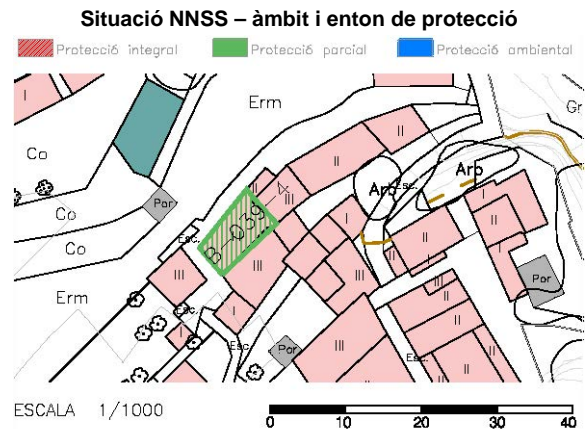
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Pato
Codi	BANY-B-039-4
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Penyal, 24 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458287 Y: 4393044
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332601DD5983S0001XZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, menys un lateral que fa cap de cantó. Construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes, coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis i fúmeral antic. S'alça sobre una carrera comunitària que dóna accés a altres immobles.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra local vista (calcària), amb junta embutida de ciment i amb escaires de marès arrebossats de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda i amb emmarcament arrebossat de ciment, es disposen asimètricament entre ells i respecte l'eix central de façana, excepte al cos central. Al primer cos, lleugerament desplaçat a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri el portal forà de llinda, de fàbrica moderna; a la seva esquerra una finestra i a l'extrem dret altra finestra. El segon cos o central presenta tres finestres simètriques i el cos superior, a la planta de porxo, mostra dues finestres més petites que se situen al centre i a l'esquerra de l'eix central de façana.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Proteccions solars i fusteries.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

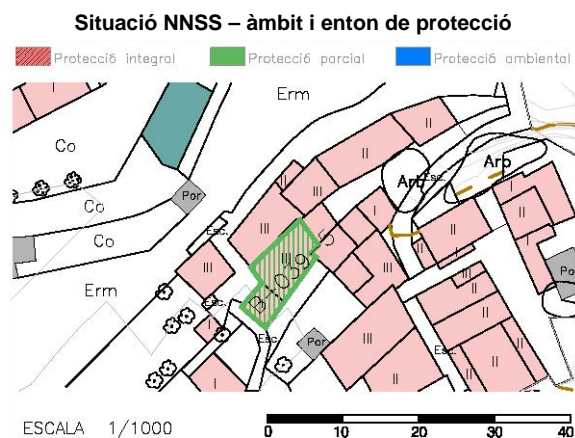
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Coix
Codi	BANY-B-039-5
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Penyal, 26 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458288 Y: 4393034
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332610DD5983S0001UZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, menys a un lateral que fa cap de cantó, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes, coberta de teules de dos aiguavessos i fúmeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: est. Parament de pedra local (calcària), arrebossada i pintada de blanc. De tres cossos sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda i amb emmarcament de pintura, es disposen asimètricament respecte de l'eix central de façana i entre ells, excepte al cos superior. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri el portal forà de llinda, amb bossell de pedra viva, al qual s'hi accedeix des d'un esglaió. A la dreta, una edificació adossada a la façana, de pedra vista local (calcària) i junta embutida de ciment, d'alçada d'un pis i coberta plana en forma de terrassa. Al segon cos, a damunt el portal forà s'obri una finestra i a la dreta un portal d'accés a la terrassa esmentada (antigament finestra). Al cos superior s'obrin dues finestres simètriques.

Lateral. Parament de mateixes característiques que la façana principal. Se separa del marge superior a través d'un passadís. Des de l'exterior s'aixeca una escala, perpendicular a la façana, que puja fins a un portal que dona accés a la planta de porxo al primer aiguavés.

Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

BANY-B-039-5**DENOMINACIÓ: CAS COIX**

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Cornises, porticons, proteccions solars, fusteries.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-039-6

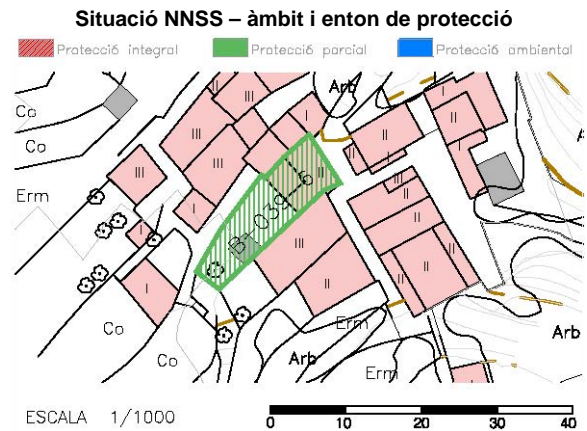
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Sal
Codi	BANY-B-039-6
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Penyal, 30 Plànol 2B X: 458304 Y: 4393038
Coordenades UTM	
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332606DD5983S0001ZZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes, coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis i a la part posterior i fúmeral antic. A l'aiguavés posterior, part de la coberta és plana per la presència d'un terrat d'obra moderna a nivell de planta de porxo. Fou objecte de rehabilitació de façana i increment d'alçada de coberta.

FAÇANA. Principal. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta embutida de morter modern. De tres cossos sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda i amb emmarcament repujat de morter modern. Al primer cos, a la dreta de l'eix de façana, s'obri el portal forà de llinda. A l'esquerra una finestra quasi a nivell de sòl, per raó del desnivell de carrer. A cadascun del segon i tercer cos, dues finestres simètriques entre elles, essent més petites les del cos superior.

Posterior. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta embutida de morter modern. De tres cossos sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda, es disposen asimètricament entre ells i respecte de la línia de façana. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri un portal de llinda i a la dreta una finestra. Al segon cos, a cada costat de l'eix central, s'obri una finestra de llinda, asimètriques entre elles. Al cos superior, a l'esquerra, a nivell de coberta s'hi troba el terrat i a la dreta, sota la teulada del segon aiguavés, una finestra. Davant la façana un pati.

Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

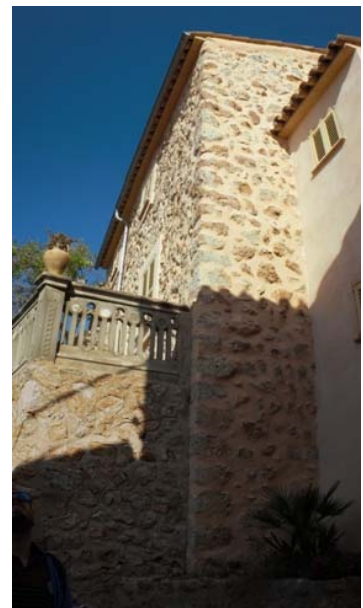
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

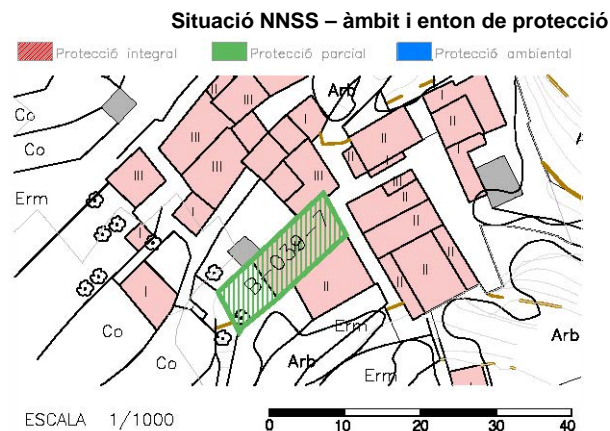
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Betlem
Codi	BANY-B-039-7
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Penyal, 32 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458305 Y: 4393031
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332607DD5983S0001UZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçada composta per tres plantes, coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis i a la part posterior (aquest de major llargària), i fúmeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra local (calcària), arrebossat de ciment i pintat. De tres cossos sense línia d'imposta. El primer cos mostra portal forà amb bossell, brancals i arc rodó adovellat de pedra viva. A la dreta, perpendicular a la façana, un pedrís de pedra. Al segon cos, dues finestres de llinda. El tercer cos presenta dues finestres petites de llinda, asimètriques.

Posterior. Orientació: sud-oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa i escaires de pedra. De dos cossos sense línia d'imposta. Al primer cos, lleugerament desplaçat del centre de façana, portal d'arc rodó, que dona accés al pati i, a la dreta, finestra rectangular de llinda, ambdós vans reformats. Al segon cos, al centre de façana, finestra rectangular de llinda, originària.

Lateral. Orientació: sud-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa i escaires de pedra i marès. De tres cossos, on s'hi obrin en ordre asimètric 5 finestres de llinda: dues al primer (la de majors dimensions fou modificada modernament), dues al segon i una al tercer. La façana descrita es correspon amb el segon aiguavés.

Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS

BANY-B-039-7**DENOMINACIÓ: CAN BETLEM**

Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Restitució de la volumetria original per eliminació de recrescut sobre coberta.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

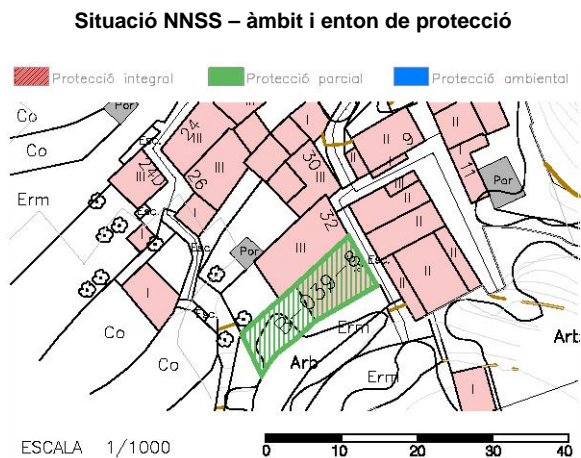
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Rigo – Son Montserrat
Codi	BANY-B-039-8
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Penyal, 34 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458308 Y: 4393025
Altitud	156 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8332608DD5983S0001HZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, menys un lateral que fa cap de cantó; construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçada de dues plantes i coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis i a la part posterior amb fumeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra local (calcària), arrebossat en la seva totalitat i pintat. De dos cossos sense línia d'imposta. Al centre de façana, portal forà amb arc rebaixat i, a l'esquerra, finestra de llinda. Al cos superior, al centre i a l'esquerra de l'eix central de façana, dues finestres de llinda simètriques.

Lateral. Orientació: sud-est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa. No presenta vans.

Posterior. Orientació: sud-oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa i escaires de pedra a un cap de cantó i de marès a l'altre. De dos cossos, sense línia d'imposta. Al primer cos, al centre de façana, portal de llinda que dona accés a un pati; a l'esquerra, finestra de llinda i, a la dreta, adossat a la façana, construcció moderna d'una sola planta, de secció rectangular, amb coberta de teules d'un aiguavés. Al segon cos, damunt el portal, finestra de llinda i, a l'esquerra, altra finestra de llinda, simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu.

Just. valor patrimonial / protecció	Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes, obertures, canals i baixants de pluvials
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

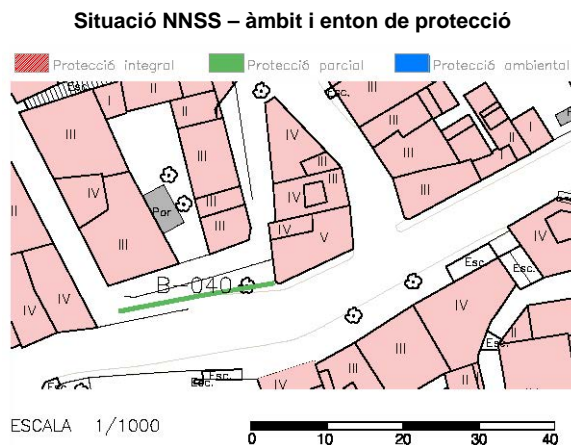
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marge del carrer Pont
Codi	BANY-B-040
Tipologia	Marge
Ús actual	Marge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Inici del carrer Pont fins a Pont, nº 2 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458304 Y: 4393166
Altitud	105 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marge de pedra calcària local, amb junta de ciment ampla. Té 24 metres de llargària. La seva alçada va des del nivell del sòl a 7 m. a la sevaçada màxima, aproximadament. Remata el marge un pedris de pedra que se situa al carrer Baronia.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Ciment
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es construí quan foren derruïdes unes cases a mitjan segle XX per aixemplar al carrer Baronia.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Altres
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Ús vinculat (element de contenció)
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular.
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (element de contenció)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat.
Intervencions preferents	Murs (contenció), coronament, barana.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-B-040

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Finques colindants

IMATGES

BANY-B-041

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

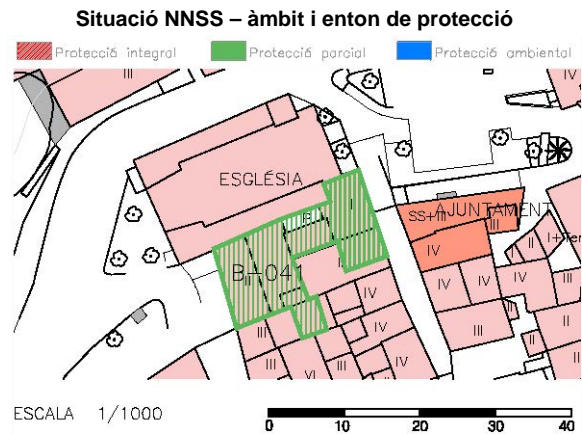
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Martí
Codi	BANY-B-041
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carrers Sebastià Moranta 1 i Amargura 2 Plànol 2B

Coordenades UTM	X: 458285 Y: 4393134
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8333712DD5983S0001AZ 8333712DD5983S0003DM 8333712DD5983S0002SX 8333712DD5983S0004FQ 8333712DD5983S0005GW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçada composta de tres plantes i coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis i a la part posterior. Reformada íntegrament amb increment d'alçada a la coberta. En règim de divisió horitzontal.

FAÇANA. Principal. Sebastià Moranta, 1. Orientació: oest. Parament de pedra local vista (calcària), amb junta embutida de ciment. De tres cossos, sense línia d'imposta. Al primer cos, al centre de façana, portal forà d'arc rodó adovellat de pedra maresa i brancals de pedra viva. A la dreta, finestra de llinda amb emmarcament i fiola de pedra maresa. A l'esquerra, portassa de llinda, amb emmarcament de marès i brancals de pedra viva. Al segon cos, a damunt el portal principal, finestra balconera de llinda, amb emmarcament de marès, d'accés a balcó amb barana de ferro i llosana amb voladís de marès amb dues mènsules decoratives de marès de rostre humà; a cada costat altres dues finestres balconeres, amb emmarcament i fioles de marès, totes simètriques. Al tercer cos, tres finestrons de llinda, de forma apaisada amb emmarcament i fiola de marès, simètriques. Acaba la façana amb voladís de marès amb mènsules petites espaïades seguint un ordre simètric.

Posterior. Amargura 2. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta embutida de ciment; escairada de pedra maresa al cantó dret. De tres cossos, sense línia d'imposta. La majoria dels vans són moderns amb emmarcaments de marès irregulars arrebossats amb morter. Al primer cos, a la dreta de l'eix central de façana, quasi a nivell de sòl, i per sota del nivell de planta de l'edifici, finestra de llinda. A damunt finestra en forma d'espillera i, a l'esquerra, altres dues finestres balconeres. Al segon i tercer cos, a cada un d'ells, s'obrin dues finestres balconeres, simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoría	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

L'any 1956 s'inaugura l'hotel Costa-Mar, situat a Can Martí; només roman obert 9 anys. A l'actualitat la parcel·la és formada per varis immobles (divisió horitzontal).

BIBLIOGRAFIA

Sastre 1998: 38

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

Urbà. Polígon 1 NNSS

Usos permesos:

Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, tancaments. Proteccions solars i paraments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants.

IMATGES

BANY-B-042

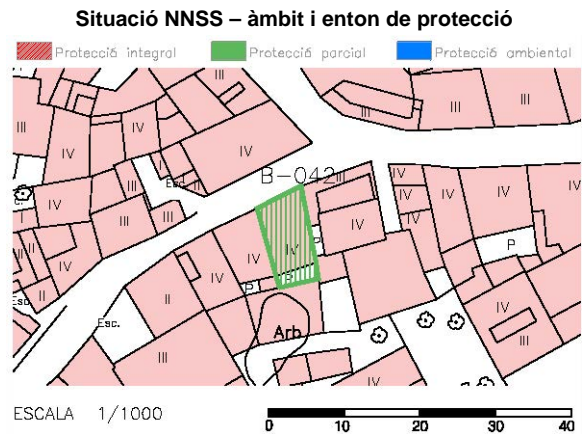
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Llorenç Pep
Codi	BANY-B-042
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Major, 20 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458357 Y: 4393222
Altitud	98 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	843470DD5983S0001DZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçada composta de quatre plantes i coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis i a la part posterior.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra local vista (calcària), amb junta prima. De quatre cossos, amb línia d'imposta. Els vans, tots de llinda i amb enmarcament, es disposen en simetria respecte de l'eix central de façana i entre ells. El primer cos presenta porta forà i finestra. El segon cos hi ha una finestra balconera i l'altra, també concebuda com a balconera, ha estat reduïda. Al tercer i quart cos s'obren dues finestres respectivament, essent més petites les de la planta de porxo. Remata la façana una volada de marès.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS.
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

BANY-B-042**DENOMINACIÓ: CAN LLORENÇ PEP****Intervencions permeses**

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, façana.

Afectació Llei de Costes

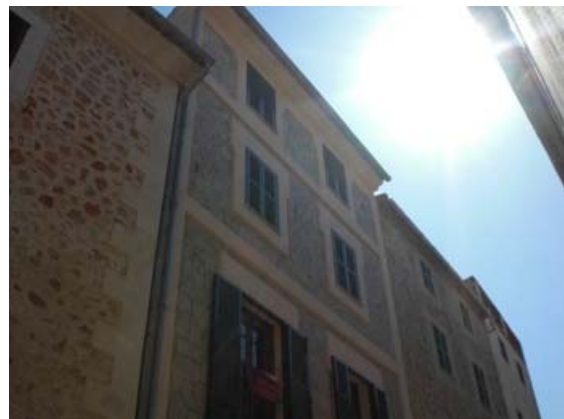
-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-043

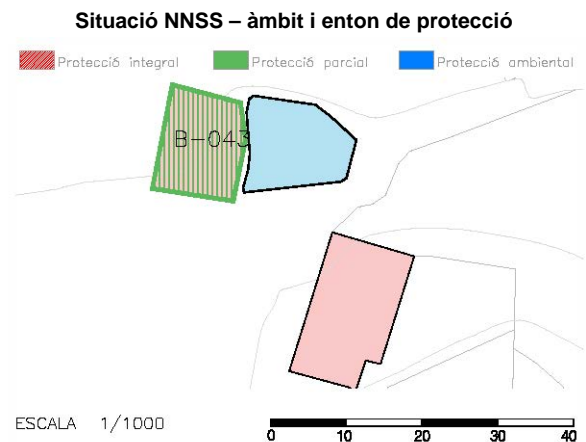
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Vinya Gran (a)
Codi	BANY-B-043
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Final camí des Cireral, Pol. 2. Parcel·la 56 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458758 Y: 4393336
Altitud	88 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A002000560000SI 07007A002000560001DO

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de secció rectangular i tres plantes d'alçada, amb coberta de teules de dos aiguavessos. Davant la façana principal es dibuixa una carrera de planta rectangular amb parral i cisterna de fàbrica moderna.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra de ciment i escaires de pedra maresa arrebossats de ciment. De tres cossos. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri el portal forà de llinda i a la dreta una finestra de llinda. Al segon i tercer cos s'obrin dues finestres de llinda respectivament, en disposició simètrica respecte l'eix central de façana i entre elles.

Lateral. Camí des Cireral. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra de ciment i escaires de pedra maresa arrebossada de ciment. De dos cossos. El primer cos és de paret cega i al segon, en simetria, s'obrin dues finestres de llinda a nivell de planta de porxo.

Posterior. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra de ciment mallorquí i escaires de pedra maresa referida de ciment. D'alçada de tres plantes. Al primer cos, a la dreta de l'eix central de façana, s'obri un portal que dona accés a la part posterior de l'edificació on s'hi alça un safareig; a l'esquerra finestra de llinda. Al segon cos, al centra de façana, s'obri un finestró i a cada costat dues finestres de llinda. Al cos superior, tres finestres de llinda en disposició simètrica.

PORTASSA. Adossada a l'esquerra de la façana principal, s'alça una portassa que mostra parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra de ciment mallorquí, de dues plantes d'alçada. A la planta baixa, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri un portal i a la dreta una finestra, ambdós vans de llinda. Al segon pis s'obrin dos vans: a l'esquerra una finestra de llinda i a la dreta altra finestra balconera.

La coberta és plana, amb terrat tancat de balustrada de marès, moderna.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

BANY-B-043

Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****B****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial I Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Consolidació. Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-044

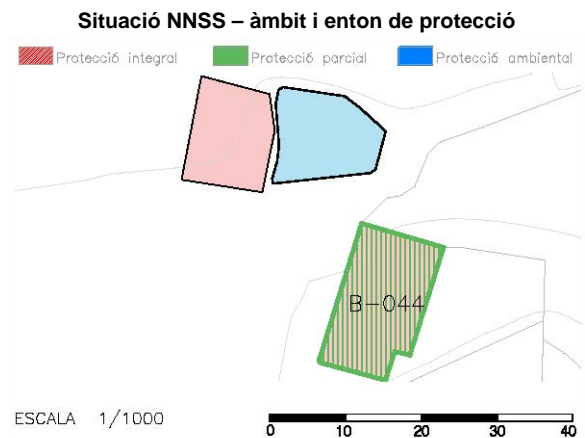
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Vinya Gran (b)
Codi	BANY-B-044
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Final camí des Cireral, Pol. 2. Parcel·la 55 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458777 Y: 4393317
Altitud	88 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A002000550000SX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, planta rectangular i alçat compost de dues plantes, coberta de teules de dos aiguavessos.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra local (calcària), arrebossada de ciment i pintada. De dos cossos, amb línia d'imposta pintada. Vans i escaires amb emmarcament de pintura blanca. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri el portal forà i una finestra, ambdós de llinda; a la dreta de l'eix de façana altra finestra de llinda i una portassa amb arc rebaixat. Al segon cos s'obrin quatre finestres rectangulars de llinda en disposició simètrica respecte de l'eix central de façana i entre elles. Voladís de pedra maresa.

Lateral. Camí des Cireral. Orientació: sud-oest. Parament de pedra local (calcària), arrebossada de ciment i pintada. De dos cossos, amb línia d'imposta pintada. Vans i escaires amb emmarcament de pintura blanca. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, finestra de llinda, a la dreta, parament cegat. Al segon cos, dues finestres rectangulars de llinda, simètriques.

Lateral. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta repujada de ciment i escaires de pedra viva. De dos cossos, sense línia d'imposta. Tots els vans s'obrin al primer aiguavés. Al primer cos, al centre, escala exterior de pedra vista local (calcària), amb junta pujada de ciment, amb escaires i bossells de pedra viva que puja fins al segon cos de façana, on s'obri un portal de llinda. A cada costat de l'escala s'obrin dos finestrons quadrats, a nivell de planta baixa.

Posterior. Orientació: sud-est. Parament de pedra local vista (calcària), amb junta repujada de ciment i escaires de pedra viva. De dos cossos, sense línia d'imposta. Tots els vans, de llinda, es disposen simètricament respecte l'eix central de façana i entre ells. Al primer cos, al centre de façana, portal de llinda i a cada costat dues finestres. Al segon cos s'ordenen altres tres finestres. Al davant de la façana posterior, separat per un estret corredor, s'alça un marge.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-044

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Consolidació. Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-045

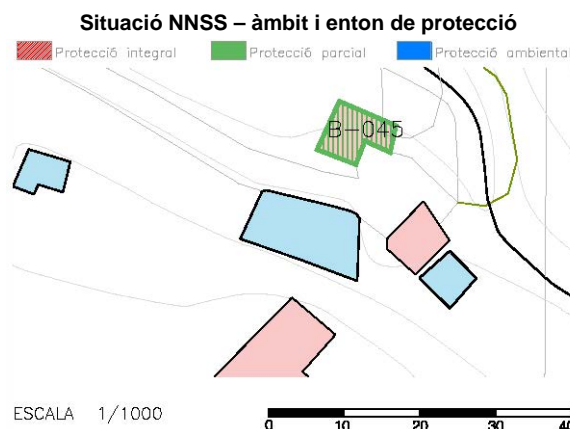
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Molí d'aigua des Cireral
Codi	BANY-B-045
Tipologia	Molí d'aigua
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_011

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Dins la finca des Cireral. Vorera torrent d'en Roig (pol. 2 parc. 68) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 458885 Y: 4393314
Altitud	92 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A002000680000SB 07007A002000680001DZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La font des Cireral és la mina d'aigua que nodria el molí. (Vid. 109) BASSA. Actualment desapareguda.

CUP. Dipòsit en forma troncopiramidal, amb tècnica constructiva de pedra en verd, amb parament de pedra local (calcària) arrebossat d'argamassa que es conserva majoritàriament.

CASAL O OBRADOR. Compost per un nucli principal (sembla el més antic), porxo i edificacions annexes. Construït amb la tècnica de pedra en verd, de secció rectangular, i alçat compost per dues plantes; coberta d'un aiguavés de teules cap a un lateral. La façana principal, de parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa, presenta dos cossos. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, portal forà de llinda, a la dreta finestró de llinda i porxo adossat perpendicularment a la façana, amb coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis i fúmeral antic. Al cos superior de façana, damunt el portal principal, finestró de llinda.

A l'ala esquerra del nucli principal s'hi adossa una edificació de parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa, de secció rectangular, d'una sola planta d'alçada, amb coberta d'un aiguavés cap al lateral i portal de llinda. A sobre s'alça la façana lateral del nucli principal central on s'hi obrin dos finestrons de llinda, un a sobre l'altre, que donen llum a les dues plantes.

Cronologia	Modern
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Preindustrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El camí que conduïa a les terres del Cireral es troba documentat el 1389.

BIBLIOGRAFIA

Rosselló & Albertí 1995: 107
Carbonero 1984b: 51 i 62

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Estructures Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-045

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permessos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Consolidació dels murs i estabilitat dels paraments. Coberta, protecció solar, fusteries.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-045

BANY-B-046

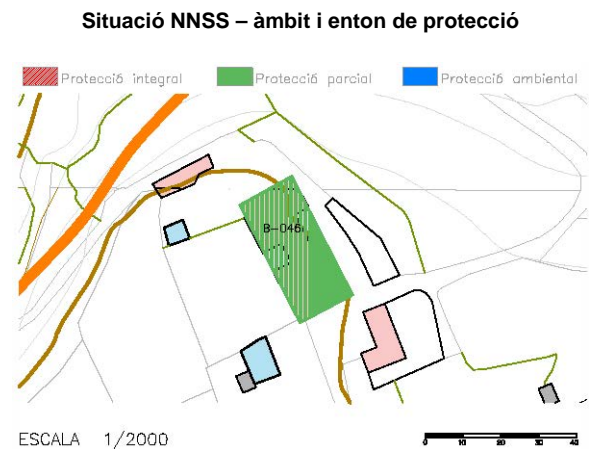
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de Can Pico (de sa Mina)
Codi	BANY-B-046
Tipologia	Font de mina
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_007

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Dins la finca des Cireral. Vora torrent d'en Roig (Pol. 1 parc. 69) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457785 Y: 4393107
Altitud	108 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001000690000SF

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Font de mina de tipologia qanat, compost per un pou mare, un pou de ventilació i una galeria subterrània de 100 metres de llargària que canalitza l'aigua del primer pou fins al seu aflorament exterior.

El pou mare és de secció circular i paredat de pedra seca calcària local. Les seves dimensions són de 12 m. aprox. de profunditat, de 2'20 m. de diàmetre exterior i d'1'10 m de diàmetre interior.

El pou de ventilació és de secció circular i paredat de pedra seca calcària local. Les seves dimensions són de 9 m. de profunditat, de 2'66 m. de diàmetre exterior i d'1'50 m. de diàmetre interior.

La mina és de volta de canó arrebossada de ciment i es troba canalitzada per tubs. Té unes dimensions aproximades d'1 m. d'amplada, 2'20 m d'alçada i 100 m. de profunditat fins al pou mare. El tram final de la mina és un afegit modern i es realitzà durant l'ampliació de la marjada superior.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma Neteja Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-046

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Grau de protecció:****Propietat****Classificació del sòl:****Usos permesos:****Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:****B**

Particulars

No Urbanitzable

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Conservació dels Murs, estabilitat dels paraments.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:****Definició de les intervencions****preferents s/ l'entorn de l'element:**

-

Finques colindants

IMATGES

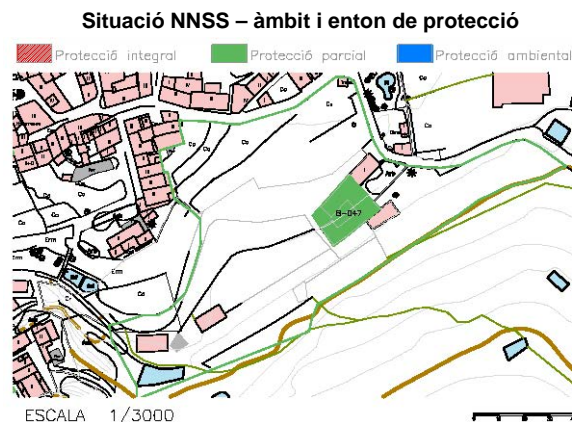
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Vives
Codi	BANY-B-047
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí Font de la Vila, s/n Pol.3 parcel.10 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458450 Y: 4393097
Altitud	151 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000100000SH 07007A003000100001DJ 07007A003000100002FK

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd. De planta rectangular, s'estructura al voltant d'un clastra que ocupa el centre de l'edifici; alçat de tres plantes i coberta de teules de dos aiguavessos. Objecte de restauració integral.

FAÇANA. Principal. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment embutida; acarada al camí de la font de la Vila, s'alça al final d'una pèrgola i presenta tres cossos. Al primer cos, al centre, portal forà d'arc rodó, a l'esquerra finestra de llinda i, a la dreta, s'alça una edificació adossada perpendicularment a la façana, d'una planta d'alçada, amb coberta plana, que permet l'existència d'un terrat tancat amb una balustrada amb hídrries ornamentals. La façana presenta portassa d'accés al celler. Al segon cos de la façana principal s'obrin tres finestres de llinda i, a la dreta portal de llinda d'accés a l'esmentat terrat. Al tercer cos s'obrin quatre finestres de llinda que es corresponen al porxo.

Lateral. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment embutida, de tres cossos, sense línia d'imposta. Al primer cos, portal forà d'arc rodó, situat a la dreta de la façana, mentre que a l'esquerra hi ha tres finestres. Al segon cos s'hi obren tres balcons i al tercer cos, que es correspon amb el porxo, tres finestres de llinda. Un bloc constructiu a l'esquerra permet l'existència d'un terrat, de planta rectangular i una planta d'alçada, tancat amb una balustrada amb hídrries ornamentals.

CLASTRA. El centre de l'edifici és ocupat per una clastra, amb sòl empedrat i oberta a la part posterior amb un curiós corredor estret o freu; de l'alçat interior de la castra, en destaca una llotja o galeria de tres arcs, amb balustrada. El primer acull la casa dels senyors, mentre que el porxo encara conserva l'embigat de fusta on s'hi penjaven enfilalls de tomàtiques. Una terrassa amb un brollador octogonal amb rajoles blanques i blaves i marjades enjardinades, completen la imatge d'aquest habitatge.

INTERIOR. Destaca el celler originari i les rajoles hidràuliques del primer pis.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

El 1631 era un rafal que pertanyia a l'honor Pere Vives, de la família de la qual prengué nom. Tenia cases, amb vinyes, murteres veres, parrals i hort. El 1656 era de l'honor Bernat Vives; tenia dret a l'aigua de la síquia de la vila. El 1688, pertanyia a l'honor Pere Jeroni Vives i feia una renda anual de 72 lliures. El 1733 era de Ramon Nadal. L'any 1842 hi residia el matrimoni pagès format per Gabriel Cabot i Prudència Albertí, amb els seus 8 fills. A principis de segle XX fou de la família Ferrà Alcover. Antònia Ferrà Aloy la posà a la venda i fou adquirida l'any 1915 per Sebastià Font Cabot, qui va fer importants reformes a les cases amb un cert aire modernista. Des de 1984 és propietat de la família Ramon Darder Bauzà i Teresa Alorda Thomàs, residència actual de la família. La finca es destina actualment a la producció i elaboració de vi de la varietat malvasia.

BIBLIOGRAFIA

- GEM: XVIII, 217
Segura 1992
Valero & Albertí 2000: 59-60

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.

Causes del deteriorament

Obres privades

Defectes de conservació

No s'aprecien

Perills eventuais

Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Clastra. Balcons. Celler. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

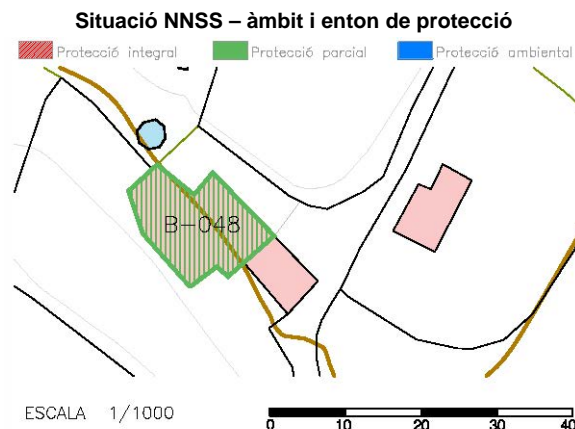
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Albertí
Codi	BANY-B-048
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí Font de la Vila, s/n pol.3 parcel.27 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458582 Y: 4392991
Altitud	181 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	001905000DD59D0001TW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta irregular, alçat de dues plantes i coberta de teules de dos aiguavessos cap als laterals, amb volada de mitges teules i fumental antic. **FAÇANA**. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra i argamassa; arrebossada i pintada de blanc, composta per dues plantes d'alçada. Al primer cos, a la dreta de l'eix central de façana, portal de llinda aixecat sobre dos graons de pedra i, a l'esquerra, una finestra de llinda. El segon cos mostra dues finestres de llinda, simètriques i volada de teules.

Lateral. Orientació: nord-oest. Parament de pedra i argamassa, arrebossat i pintada de blanc, composta per dues plantes d'alçada. La segona planta presenta una gran finestra rectangular de llinda, cegada.

Lateral. Orientació: sud-est. Parament de pedra i argamassa, arrebossat i pintat de blanc, composta per dues plantes d'alçada. A la planta baixa, a l'esquerra, presenta finestra de llinda i a la dreta edificació adossada. Al cos superior, al nivell de planta de porxo, presenta dues finestres quadrangulars de llinda. **EDIFICACIONS ADOSSADES**. A l'esquerra de la façana principal, s'hi adossa una edificació d'una planta d'alçada i coberta de teules d'un aiguavés cap a un lateral que acollia el celler. A l'esquerra hi ha un forn. La seva façana presenta, d'esquerra a dreta, portal forà de llinda, finestró i altra portal forà de llinda. La meitat es troba arrebossada i pintada de blanc i la resta presenta parament de pedra viva vista local (calcària), amb junta d'argamassa.

A la dreta, més endins de la línia de façana principal, s'alça altra edificació de dues plantes, amb parament de pedra i argamassa, arrebossat i pintat de blanc amb coberta d'un aiguavés cap a un lateral, amb voladís de mitges teules al frontis. Al cos inferior presenta una finestra de llinda i, a la dreta, un finestró. Al cos superior, al centre una finestra de llinda.

La façana posterior presenta una edificació adossada moderna, que fou alçada a la marjada superior. **INTERIOR**. Destaca la cuina, a la dreta de la sala d'entrada, amb coberta de volta rebaixada. A l'antic celler només es conserva un bassi de la premsa de biga de vi.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Possiblement sia el primer habitatge d'establiment de la família Albertí a Banyalbufar, llinatge documentat a la vila, per primera vegada, al segle XVI. A la primera meitat del segle XVII en fou propietari Mateu Albertí, que féu donació de l'heretat al seu fill Mateu. Aquest Mateu Albertí, casat amb Margalida Font, arribà a ser batle reial de la vila, el que demostra la posició social que ostentava la família dins el poble. Sembla va tenir els fills següents: Antoni, Miquel, Joan (que arribà a ser notari), Joana i Pere, qui heretà el béns fideïcomisats. L'any 1842 hi residia el matrimoni pagès format per Joan Cabot i Margalida Tomàs. Al segle XIX la finca Son Albertí era propietat de la família Cotoner. A finals de segle l'hereta maria Cotoner Allendesalazar, filla de Fernando Cotoner i Chacon (General Cotoner). Aleshores tenia una extensió de 10 quarterades i estava estimada en 2.520 pessetes. A mitjan segle XX era propietat de Pere Josep Ribot Riera, de qui passà al seu fill Nicolau Ribot.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000: 60-61

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió

BANY-B-048

Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Proteccions solars, fusteries, manca de material en façana.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

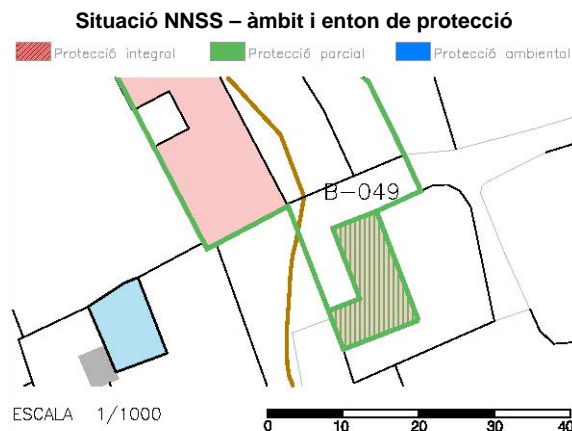
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Pico
Codi	BANY-B-049
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí de can Pico. Dins la finca can Pico (pol.1 parcel.69) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457753 Y: 4393169
Altitud	102 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	001801900DD59D0001DW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, i coberta de quatre aiguavessos que, a la part posterior, és trencat degut a la presència d'un pati. Les demés construccions annexes són d'obra moderna.

Arquitectònicament, les cases han estat molt reformades, sobretot al seu interior. L'edificació se situa en un graó natural, més baix que el camí d'accés a la finca. Les façanes presenten parament de pedra vista local (calcària) amb junta de ciment mallorquí a nivell de pedra.

Façana Principal. Orientació: nord-est. De dues plantes d'alçat, s'alça davant una carrera empedrada, d'obra moderna. Al cos inferior, d'esquerra a dreta, presenta els vans següents: portal d'accés a un terrat adossat a façana, tres finestres de llinda simètriques, portal modern amb brancals i llinda de pedra, amb marca conopial, al qual s'hi accedeix a través de doble escala, altra finestra de llinda i portal de llinda sota una galeria d'arcs de marès, d'obra moderna, amb coberta de teules i que sobresurt de la línia de façana. Totes les finestres amb emmarcament de pedra maresa. Volada de mitges teules.

Façana lateral. Orientació: sud-est. De tres plantes d'alçat, on s'hi obrin vans que s'ordenen en simetria respecte l'eix central de façana i entre ells. Al cos inferior: dues portasses amb arc rebaixat d'accés al celler. Al cos central: dos portals de llinda amb balcons. Al cos superior: altres dues finestres de llinda. Tot amb emmarcament de marès.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

L'any 1823 era propietat de Catalina Ramis, muller de Rafel Mulet. La finca constava d'una peça de terra, camp, garriga, pinar i marjades. Era contigua a una peça de terra anomenada Can Tomàs. En aquell mateix any la finca es llogà al pagès Jaume Albertí per preu de 100 lliures anuals. Els anys 1930 era propietat de Sebastià Font Cabot, que l'havia adquirida a la família Mut. El 1995 pertanyia a Gabriel Cànaves qui la va rehabilitar. Actualment la finca es destina a producció i elaboració del vi de la varietat malvasia.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000: 130-131

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Consolidacions Restauracions Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-049

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-050

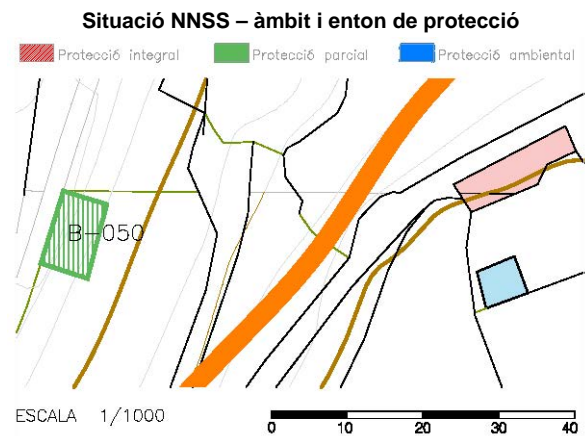
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de Calapus
Codi	BANY-B-050
Tipologia	Font de mina
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_008

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Finca can Pico (pol,1 parcel.69) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457663 Y: 4393143
Altitud	102 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100069

— Servitud de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Font de mina. Inaccessible per haver-se esllavissat el camí d'accés.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

BANY-B-050

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Delimitació de Servitud de Protecció.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-051

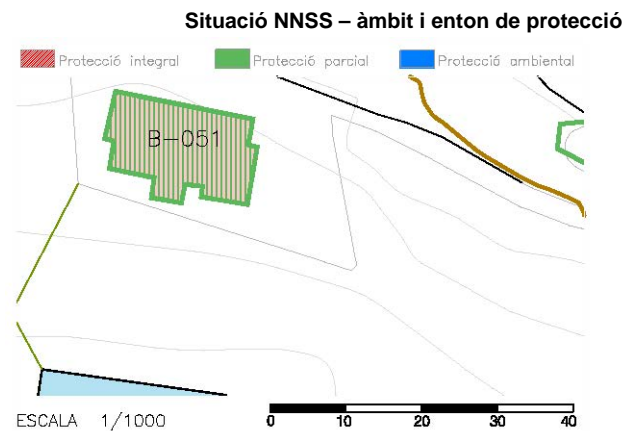
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Bauçà
Codi	BANY-B-051
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 86. Polígon 3. Parcel·la 69 Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 459245 Y: 4393142
Altitud	188 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	002001600DD59D0001RW 002001600DD59D0002TE 002001600DD59D0003YR

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, amb divisió horitzontal constituïda per tres habitatges. El buc originari és construït amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta d'un aiguavés cap al frontis. El segon aiguavés de la part posterior, és d'obra nova. Objecte de reforma integral, a la seva esquerra s'hi adossà una edificació d'obra nova de tres plantes d'alçada i, a la part posterior, s'incrementà el volum amb un segon aiguavés.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Buc originari. De parament de pedra arrebossada de ciment i pintada, composta per tres plantes d'alçada, amb línia d'imposta que separa tres cossos. Al cos inferior, d'esquerra a dreta, portal forà amb arc rebaixat i dues finestres de llinda. Al cos central, d'esquerra a dreta, finestra de llinda i, a continuació, dos portals de llinda que donen accés a una terrassa moderna. Al cos superior o porxo, tres finestres de llinda.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial I Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Obertures. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-052

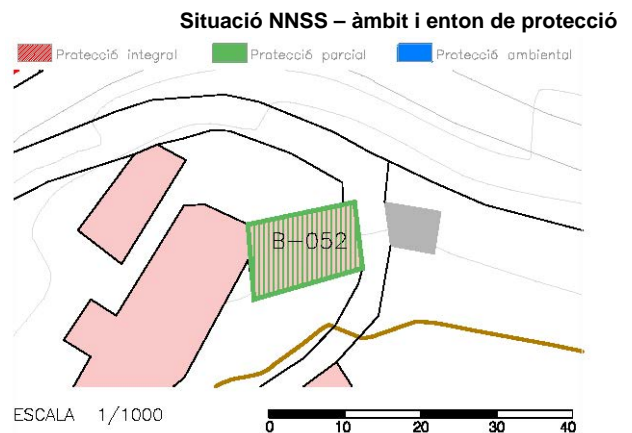
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Nyoc
Codi	BANY-B-052
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 86. Polígon 3. Parcel·la 66 Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 459077 Y: 4393234
Altitud	148 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000660000SJ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de dos aiguavessos, amb fumeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa, conserva part de l'arrebossat primitiu. Al cantó de l'esquerra, escairada amb pedra a la part inferior i marès a la superior. Composta per dues plantes d'alçada. A la planta baixa, d'esquerra a dreta, finestra de llinda amb emmarcament parcial de pedra maresa, portal forà d'arc rodó adovellat de marès i al dintell rajola esmaltada de blanc amb el número 8 amb blau; altra finestra de llinda i finestró de llinda quadrat (sembla va originari). Al pis superior, tres finestres quadrades de llinda, simètriques, sense emmarcament.

Lateral. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), antigament arrebossada, ara amb restes de junta d'argamassa embutida. Composta per una planta d'alçada, atès el desnivell del camí. Presenta a l'esquerra portal de llinda i a la dreta obertura circular, moderna.

Posterior. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), composta d'una plana d'alçada, només presenta 2 finestres de llinda, simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XIX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-052

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor patrimonial

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

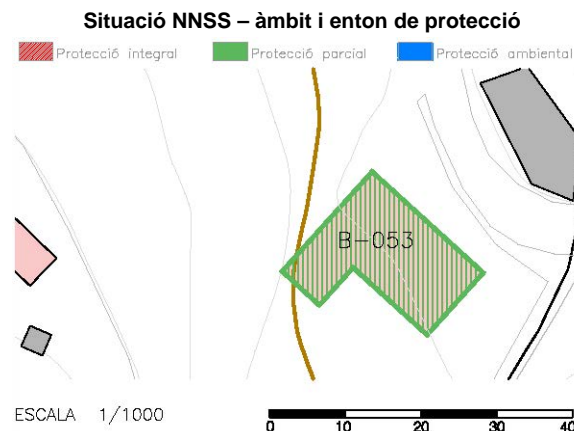
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Fura
Codi	BANY-B-053
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	DS Baronia, 21 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458143 Y: 4392999
Altitud	124 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 001904300DD59D0001GW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de dos aiguavessos, amb volada moderna de teules. Coberta rehabilitada i incrementada alçada en planta superior. Hi destaca un esplèndid fasser, plantat a l'extrem dret de la façana principal.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord De parament de pedra local (calcària), arrebossada de ciment. Composta per tres plantes d'alçada. A la planta baixa, al centre, portal forà amb arc rodó; a sobre una imatge religiosa de fang. A l'esquerra una finestra de llinda i, a la dreta, finestró de llinda. Al cos central, tres finestres de llinda, simètriques entre elles. Al cos superior o porxo, altres tres finestres de llinda, simètriques entre elles. A la dreta de la façana principal, s'adossa una edificació moderna, compost per tres plantes d'alçada i dos habitatges, en règim de divisió horitzontal. Quintar de pedra. Al cantó dret de la façana principal, a sobre la carrera, hi ha plantat un quintar de premsa de vi.

Lateral. Orientació: Est. De parament de pedra local (calcària), arrebossada de ciment. Composta per tres plantes d'alçada. A la planta baixa, d'esquerra a dreta, portal forà i finestra, ambdós de llinda. Al cos central, a l'esquerra de l'eix central de façana, finestra de llinda, i a la dreta sense obertura. Al cos superior o porxo, dues finestres simètriques de llinda.

INTERIOR. A la planta baixa hi destaca un arc rebaixat estucat. Coberta embigada de llenyam a tots els pisos i trespol de rajoles de fang.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-053**DENOMINACIÓ: CAN FURA**

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Balcons. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Consolidació estructural. Revestiments (desprendiment de remolinat), repàs laterals brancals i llindes. Proteccions solars.
Afectació Llei de Costes	Línia de Deslinde domini públic marítim-terrestre / servitud de protecció.
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

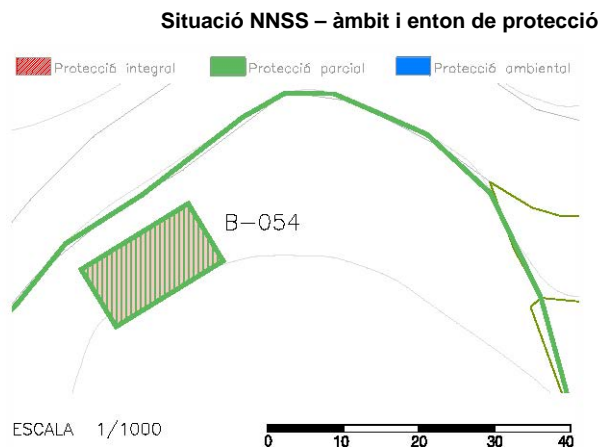
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Salvà
Codi	BANY-B-054
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	DS Estellencs Cr 5 Carretera Ma-10, km. 87.7 (pol.1 parcel.137) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457877 Y: 4393001
Altitud	145 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001001370000SK 001800600DD59D0001GW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana aïllada construïda amb la tècnica de pedra en verd, de secció rectangular, alçat compost de tres plantes, coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis amb dos fumerals antics. Carrera davant façana principal.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta repujada de ciment mallorquí. De tres cossos, sense línia d'imposta; amb escaires pedra vista i de marès referit de ciment. Vans oberts seguint l'eix de simetria de façana amb emmarcament de referit de ciment.

Al primer cos, a la planta baixa, al centre, portal forà de llinda. A l'esquerra, portassa d'arc rebaixat i a la dreta finestra balconera. Al segon cos, al centre de façana, a sobre el portal forà, finestra de llinda balconera; a cada costat una finestra de llinda, simètriques entre elles. Al tercer cos, que es correspon amb el porxo, tres finestres de dimensions més reduïdes, simètriques entre elles.

Posterior. Orientació: sud-est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta embutida d'argamassa. D'una alçada (es correspon a nivell amb la marjada superior), amb escaires de marès. A dreta i esquerra de l'eix central de façana, dues finestres de llinda, simètriques, amb emmarcament de marès. S'hi troba adossada una edificació d'obra nova.

Lateral. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra d'argamassa. De tres cossos, amb escaires de marès. Al primer cos s'alça una terrassa adossada a façana fins al primer pis. Al segon cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, portal de llinda d'accés al terrat, amb coberta de teules. Al tercer cos, dues finestres de llinda, simètriques, amb emmarcament de pedra maresa.

Lateral. Orientació: sud-oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra d'argamassa. De dos cossos, amb escaires de marès. Vans ordenats asimètricament. Al primer cos, al centre, finestra de llinda i, a la dreta, a nivell de marjada, escala exterior de pedra maresa. Al segon cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, finestra de llinda i, a la dreta, portal de llinda d'accés de l'esmentada escala.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Son Salvà es documenta l'any 1671 com un rafal propietat de Mateu Albertí, de Son Albertí, que acabava de morir; la seva vídua, Antònia Albertí i Vich, en fou usufructuària. Tenia cases i un celler que contenia tres bótes congrenyades i sis quarteres de xeixa de la collita d'aquell any. La finca era dedicada a vinya i a cultiu de cereals. A principis de segle XX la finca pertanyia a Joan Albertí, propietari també de cas Cosí i batle de Banyalbufar entre els anys 1900-1906 i 1912-1920.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000: 130

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien

Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Consolidació. Proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes, obertures.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-055

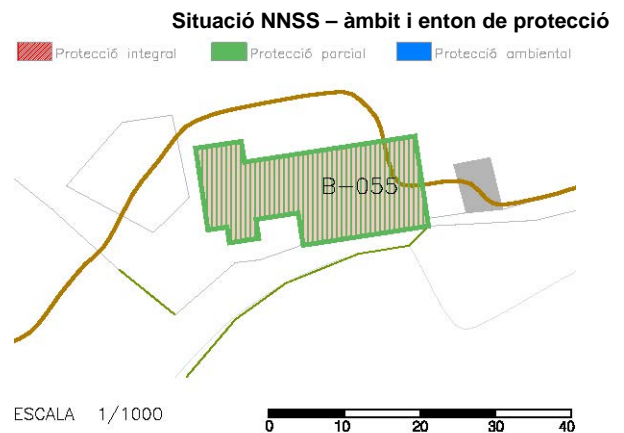
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cas Mestre Vich
Codi	BANY-B-055
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 87.8 DS Estellencs Cr 65 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457782 Y: 4392922
Altitud	149 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	001801200DD59D0001LW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de dos aiguavessos. Els vans amb emmarcament de morter modern. Coberta rehabilitada i alçada incrementada en planta del porxo amb edificacions modernes adossades al buc originari.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra local (calcària), arrebossada de ciment i pintada de blanc Composta per tres plantes d'alçada. A la planta baixa, al centre, portal forà amb arc rebaixat; a cada costat portals de llinda, moderns. Al cos central, tres finestres balconeres, simètriques entre elles. Al cos superior o porxo, tres finestrons quadrats, simètriques entre ells. A la dreta de la façana principal, alineada i amb la mateixa alçada, a la primera crugia, s'hi adossà una ala composta de tres plantes d'alçada i coberta de teules d'un sol aiguavés cap al frontis; amb una finestra de llinda per planta. A continuació, sortint de la línia de façana, edificació moderna d'una planta, amb coberta plana. Tot arrebossat de ciment i pintat de blanc. Carrera al davant la façana, amb cisterna.

Lateral. Orientació: est. Parament de pedra local (calcària), amb junta de ciment repujada. Composta per tres plantes d'alçada. A la planta baixa, dues finestres quadrades, simètriques. Al cos central, dues finestres de llinda, simètriques. Al pis superior o porxo, a l'esquerra de l'eix central de façana, una sola finestra de llinda.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-055

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-056

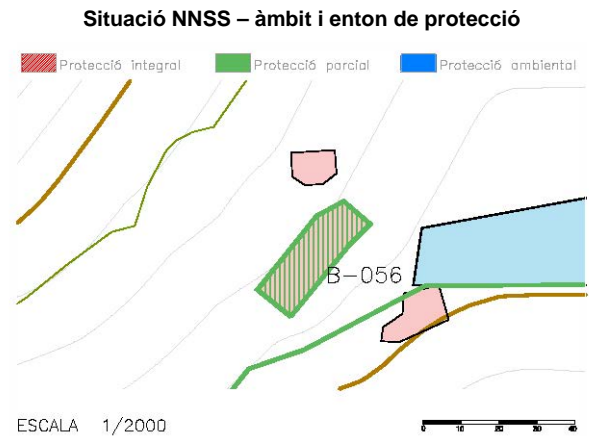
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Caderner
Codi	BANY-B-056
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 82.2 Polígon 1 Parcel·la 49 DS Estellencs Cr 9 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457423 Y: 4392916
Altitud	139 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001000490000SE 001801600DD59D0001OW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. Buc originari rehabilitat íntegrament, amb coberta nova i alçada incrementada en planta del porxo.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra local (calcària), amb junta de ciment embutida. Escairada amb mitjans de marès. Vans de llinda amb emmarcament de pedra maresa. Alçada composta per dues plantes. A la planta baixa, portal forà i, a cada costat, una finestra de llinda. La planta superior presenta tres finestres de llinda, simètriques.

Lateral. Orientació: sud-oest. Parament de pedra local (calcària), amb junta de ciment embutida; escairada amb mitjans de marès. Vans de llinda amb emmarcament de pedra maresa. Alçada composta per dues plantes. A la planta baixa, al centre, portal forà i, a la segona planta, també al centre, una finestra. Posterior. Orientació: sud-est. Parament de pedra local (calcària), amb junta de ciment embutida. Escairada amb mitjans de marès. Vans de llinda amb emmarcament de pedra maresa. Alçada composta per dues plantes. A la planta baixa, al centre, portal forà; la planta superior mostra tres finestres simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Críteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-056

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	(segons demana art. 12 esmenes SSTT)
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	Línia de Delimitació de servitud de protecció.
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

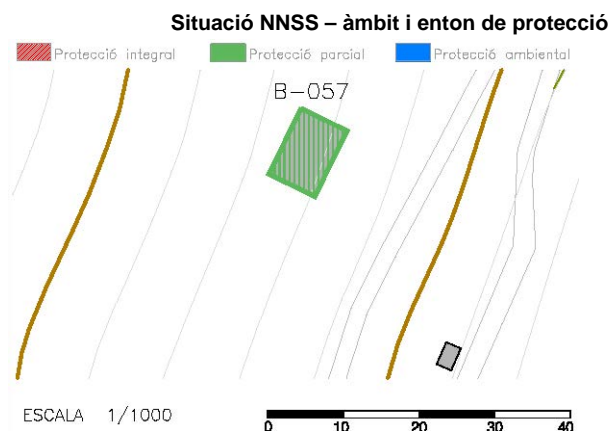
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Cova
Codi	BANY-B-057
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 84.4 Polígon 1 Parcel·la 15 Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 456875 Y: 4392053
Altitud	184 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	000201500DD59B0001RU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, d'alçada composta per dues plantes de secció quadrada i coberta de teules de dos aiguavessos, amb fúmeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud-oest. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa embutida. Escalera de pedra. Composta per dos cossos. Al primer cos, a la planta baixa, portal forà de llinda, amb coberta de teules, i finestra de llinda. El segon cos presenta finestra de llinda.

Posterior. Orientació: nord-est. Parament de pedra local (calcària), amb junta de ciment embutida. Escalera de pedra. Composta per dos cossos, amb dues finestres de llinda, simètriques entres elles, sense emmarcament, a cada un d'ells.

Lateral. Orientació: nord-oest. Parament de pedra local (calcària), amb junta de d'argamassa embutida. Escalera de pedra. Composta per dos cossos. A la planta baixa, portal forà de llinda amb coberta de teules. Al seu davant terrat semicircular, modern. A la planta superior dues finestres de llinda, simètriques, sense emmarcament.

Lateral. Orientació: sud-est. Parament de pedra local (calcària), amb junta de ciment embutida. Composta per dos cossos. Al cos inferior, a la dreta, finestra de llinda i caseta adossada, d'obra nova. El cos superior presenta dues finestres de llinda.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Pren el topònim de l'abric rocós, situat a sobre l'edificació, denominat Cova de n'Aleta.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

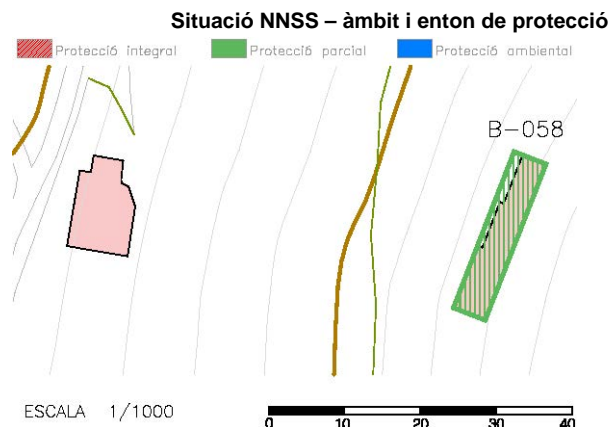
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Verger c
Codi	BANY-B-058
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 89.1 Polígon 1 Parcel·la 19 DS Estellencs Cr 11 Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 456998 Y: 4392289
Altitud	177 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	000300100DD59B0001WU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. Reforma integral de coberta i interior, amb increment d'alçada de planta superior, amb arrebossat de ciment a façana.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida, escairada amb mitjans de marès. La part superior, arrebossada de ciment, mostra l'increment d'alçada durant la darrera reforma. A la planta baixa, al centre, portal forà de llinda i, a cada costat, una finestra de llinda, simètriques; emmarcament de pedra maresa. A la planta superior, quatre finestres de llinda, sense emmarcament, d'obra moderna.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones

d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

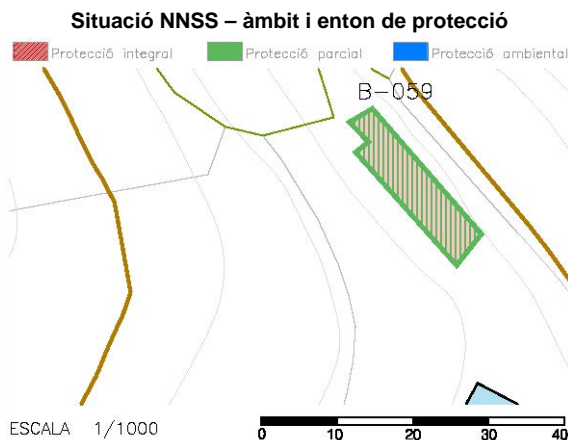
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	S'Hort Nou
Codi	BANY-B-059
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 89.5 Polígon 1 Parcel·la 7 DS Sa Pedra de Sase 25 Plànol 3A
Coordenades UTM	X: 456671 Y: 4391871
Altitud	110 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	000201700DD59B0001XU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. Els vans s'ordenen de forma asimètrica respecte l'eix central de façana, amb emmarcament de morter modern. Reforma integral de coberta i interior, amb increment d'alçada de planta superior. Presenta edificació adossada d'alçada de dues plantes.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. En el buc originari, parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment; a l'esquerra escairada de pedra. Composta per tres plantes d'alçada, a l'extrem esquerra, i per dues a la resta, atès el desnivell del terreny on s'alça l'edificació. Al nivell més baix de la façana s'obri un portal forà de llinda. A la planta baixa, d'esquerra a dreta, finestra de llinda, portal forà de llinda i finestra de llinda. La planta superior o porxo, presenta quatre finestres de llinda.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

Just. valor patrimonial / protecció	130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

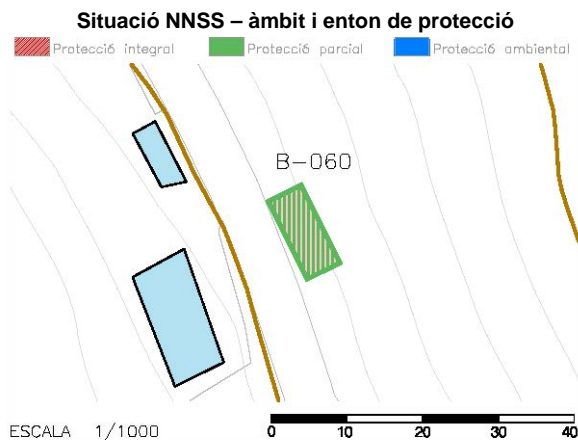
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Menta
Codi	BANY-B-060
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 89.8 (pol.1 parcel.235) DS Estellencs Cr 14 Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 456874 Y: 4391654
Altitud	167 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	000700200DD59B0001IU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de secció rectangular i alçat compost per dues plantes, amb coberta d'un aiguavés cap al frontis. Buc originari ampliat per la part posterior, seguint la mateixa línia de coberta.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud-oest. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa embutida, escaire de marès, de dos cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda i amb emmarcament de pedra maresa, es disposen simètricament respecte l'eix central de façana. Al primer cos, al centre de façana, portal forà de llinda. A la dreta, dues finestres i, a l'esquerra, finestra i portal. Al cos superior, a nivell de planta de porxo, s'ordenen 5 finestres de llinda, simètriques.

Lateral. Orientació: sud-est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa embutida, escaire de marès. S'hi observa l'ampliació de planta, que separa la façana en dos cossos verticals. Al primer cos, finestra de llinda. Al segon cos, portal de llinda. Ambdós vans, d'obra moderna.

Edificació adossada. Portassa d'una sola planta, rectangular. Coberta d'un aiguavés cap al frontis. Façana d'un sol cos, de parament de pedra vista local (calcària) amb junta embutida de morter modern. Al centre de façana, portassa de llinda i, a l'esquerra, un finestró. Escaires de pedra. Recentment rehabilitada la coberta i augmentada l'alçada que es correspon amb l'acabat d'arrebossat de morter a la façana.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoría	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Antoni Font i Serra (Banyalbufar, 1924-2002), l'any 1986, hi elaborà per primera vegada vi de malvasia que havia plantada a la finca sa Menta, dintre d'un projecte de recuperació de la varietal autòctona, subvencionat pel Govern de les Illes Balears.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Rosselló 2007: 124-125.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-060**DENOMINACIÓ: SA MENTA**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Consolidació pedra, estuc brancals i llindes, fusteries, protecció solar.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-061

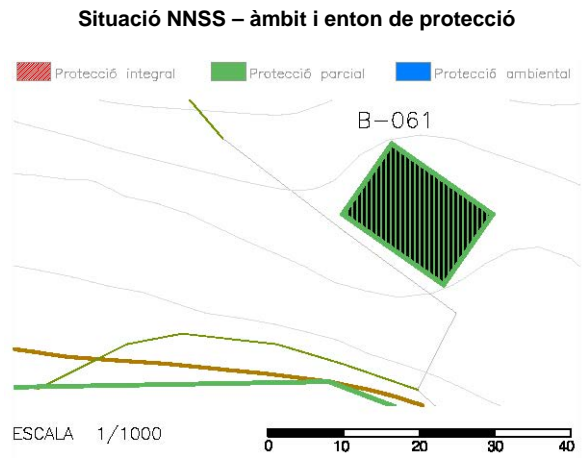
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cases de s'hort de Planícia
Codi	BANY-B-061
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 90.2. Polígon 1. Parcel·la 1 Plànol 3A- 3B
Coordenades UTM	X: 456756 Y: 4391536
Altitud	164 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001000010000SQ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, alçada composta per dues plantes, de secció rectangular i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis, amb fúneral antic. Estructures adossades modernes.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb restes d'arrebossat d'argamassa. De dos cossos, sense línia d'imposta. Al cos inferior, presenta dues finestres de llinda. Al cos superior, portal forà de mig punt de pedra maresa, i dues finestres de llinda. Voladís de pedra maresa. Posterior. Orientació: sud-oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb restes d'arrebossat d'argamassa. Composta per un sol cos, presenta dues finestres de llinda.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Forma part de la possessió Planícia. És finca pública des de l'any 2009.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones

BANY-B-061

d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial i Valor Històric

Estructura. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació. Addició.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Reconstrucció volumètrica i funcional, mantenint façanes.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

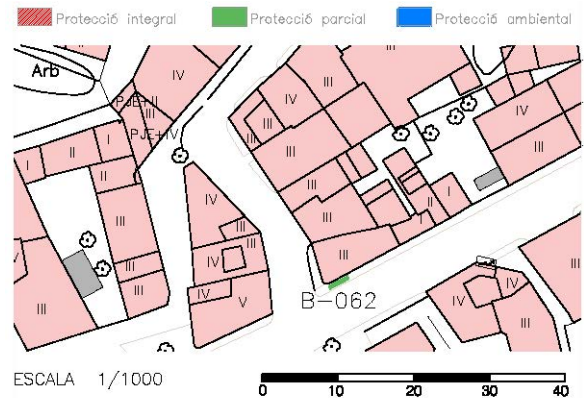
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Placa de carrer Comte de Sallent.
Codi	BANY-B-062
Tipologia	Làpida commemorativa
Ús actual	Làpida
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	A la façana de l'habitatge Comte Sallent, 1. Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458332 Y: 4393172
Altitud	105 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434722DD5983S0001WZ

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Placa de carrer commemorativa en honor al fill il·lustre de Banyalbufar, Josep Cotoner i Allendesalazar. De pedra maresa amb la inscripció: CALLE / DEL / CONDE DE SALLENT. Es troba a una alçada d'uns 2'40 m. i les seves mides són de 40 x 40 cm. aprox.

Cronologia	Contemporani 1927
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Marès
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El dia 8 de setembre de 1927 fou proclamat fill il·lustre de Banyalbufar Josep Cotoner i Allendesalazar, comte de Sallent, senyor de la Baronia, que havia mort el 22 de juny del mateix any.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Vandalisme
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Ús vinculat (rètol).
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor historic i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (rètol)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total o parcial, Transformacions tipologia, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (rètol)

BANY-B062

DENOMINACIÓ: PLACA DE CARRER COMTE DE
SALLENT

Intervencions preferents

Conservació del bé.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

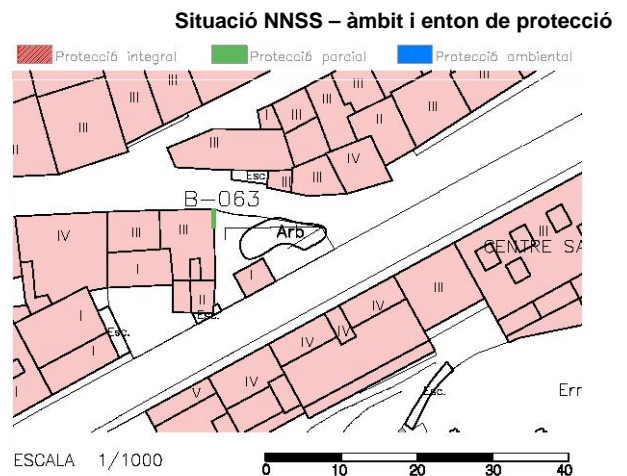
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Placa d'inici de nucli urbà
Codi	BANY-B-063
Tipologia	Làpida commemorativa
Ús actual	Làpida
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	A la façana de l'habitatge carrer Major, 34 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458415 Y: 4393230
Altitud	101 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434715DD5983S0002DX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Placa d'inici de nucli urbà. De rajola de ceràmica esmaltada de blanc, de forma rectangular, amb la inscripció: PROVINCIA DE LAS BALEARES / PARTIDO JUDICIAL DE PALMA / PUEBLO DE BAÑALBUFAR. Se situa a una alçada de 2 m. i té unes dimensions de 53 x 38 cm. aprox.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Rajola esmaltada
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Vandalisme
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Ús vinculat (rètol).
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (rètol)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total o parcial, Transformacions tipologia, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (rètol)
Intervencions preferents	Conservació del bé.

BANY-B-063

Afectació Llei de Costes -

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Finques colindants

IMATGES

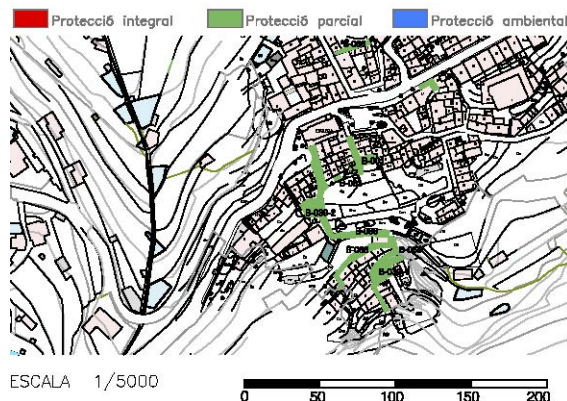
BANY-B-066

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Carrers esglaonats i empedrats
Codi	BANY-B-066
Tipologia	Carrer empedrat
Ús actual	carrer
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Esperit Sant amb Pont i c/ Penyal 9-11 i 8-18 c/ d'Es Penyal, c/ de l'Amargura, c/ Sebastià Moranta Plànol 2B
Coordenades UTM	-
Altitud	vàries
Entorn	Urbà
Referència cadastral	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció**DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT****Descripció constructiva / estructures**

Carrer Esperit Sant. Carrer esglaonat de pedra de llosa rogenca secundària, composta per 33 esglaons de 2 m. d'amplada aproximada. La base de l'escala al carrer Comte de Sallent és un marge de pedra viva amb junta prima embutida d'argamassa. A l'extrem esquerra s'hi obri un portalet forà amb llinda i brancals de pedra viva. Es denomina Escala Nova.

Carrer Font amb Pont. Carrer esglaonat de pedra de llosa rogenca secundària, amb junta de ciment repujada, composta, per un replà al carrer Font (davant el núm. 9), 35 esglaons i un carreró de 12 x 2 m. que enllaça amb el carrer del Pont.

Penyal.

- Entre núm. 9 i 11. Carreró en desnivell, de paviment de lloses rogenques secundàries. D'uns 27 m2. Amb un esglaó d'accés, amb bossell de pedra secundària. Al fons, pedris de pedra. Deteriorat.

- Entre núm. 8 i 18. Carrer esglaonat de pedra de llosa rogenca secundària. Compost per 51 esglaons amplades diferents.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Arquitectura civil.
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Llosa rogenca secundària local. Argamassa. Ciment
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'Escala Nova fou construïda durant l'obertura del carrer Comte de Sallent. El buit de l'escala, fins fa pocs anys, s'utilitzava com a oficina de correu postal.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres públiques Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-066

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

Propietat

Classificació del sòl:

Usos permesos:

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

C

Municipal

Urbà. Viari.

Ús vinculat (peatonal).

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (peatonal)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (peatonal)

Conservació del bé.

-

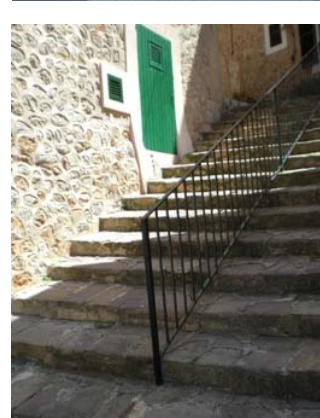
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

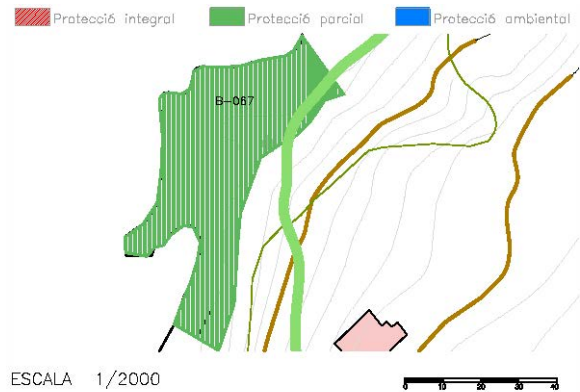
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Port de s'Arenal – de Cala de Banyalbufar
Codi	BANY-B-067
Tipologia	Escar
Ús actual	Port
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Cala de Banyalbufar (pol.2 parcel.61) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458562 Y: 4393612
Altitud	3 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	-	 Deslinda dominio público marítimo-terrestre
----------------------	---	---

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Hi destaquem les construccions següents.

AVARADOR. El varador té unes dimensions aproximades de 9 x 15 metres i dóna cabuda a 35 barques. Els parats són de fusta, mentre que l'estructura que guarda les embarcacions és de ferro i el trespol de ciment.

CASETA DE PEDRA. A l'extrem dret superior del varador, hi ha una caseta de secció semicircular, de dues plantes d'alçada, amb coberta de teules d'un sol aiguavés cap a un lateral. El parament és de llosa de pedres secundàries de la zona (llovella) i argamassa. A la façana que dóna a l'avarador presenta, a la planta baixa un portal de llinda i a la superior dos finestrons. La façana posterior també presenta altre portal d'accés a la segona planta. S'hi pot accedir des de l'avarador a través d'una escala de pedra llovella local o des del camí de sa Galera.

ALCOVES. Escars situats vora l'avarador principal, fins a vuit alcoves s'alineen compartint paret per al resguard d'embarcacions. Són asimètrics entre ells, de planta rectangular i d'unes dimensions mitjanes de 12 m². El trespol és de ciment amb parats de fusta i tancats de reixa de ferro. La coberta interior és de volta de canó (3) o plana (5).

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Llosa secundària (llovella), argamassa, ciment
Categoria	c) Patrimoni litoral

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres públiques Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Altres
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Estat Central

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Vernacular i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura, coberta, acabats i fusteries de les casetes de pedra. Estructura i, trespol i parats dels avaradors. Estructura i acabats de les Alcoves. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

Consolidació i tractaments enfront corrosió i desprendiments de material.

Altres/Observacions:

Delimitació domini públic marítim-terrestre

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-068

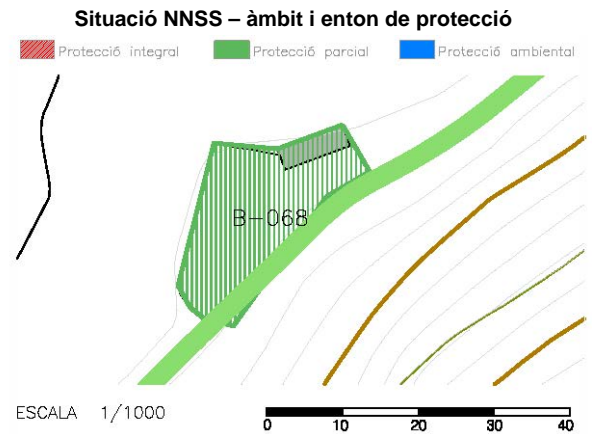
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Galera
Codi	BANY-B-068
Tipologia	Escar
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Galera (pol.2 parcel.77) Plànol 2B-2C
Coordenades UTM	X: 458827 Y: 4393884
Altitud	3 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000770000ST Deslinde dominio público marítimo-terrestre

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conjunt de tres alcoves de formigó, alineades entre elles, de secció quadrada, d'una sola planta d'alçada i amb coberta plana. S'alcen per damunt del nivell de cala. Part del seu interior s'endinsa dins la roca de pedra llovella. La portassa d'accés és quadrangular i, al seu davant, s'alça una carrera amb porxada de fusta.

A la dreta de alcoves, hi ha un avarador tancat on s'hi resguarden la major part de les barques recreatives de sa Galera. És de formigó i lloses, de secció rectangular i coberta plana. Al seu davant hi ha parats de fusta i formigó que possibiliten l'entrada i sortida de les embarcacions per damunt la cala de pedres.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Ciment
Categoria	c) Patrimoni litoral

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Altres
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central

BANY-B-068

Classificació del sòl:
Usos permesos:

No Urbanitzable
Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.
Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Valor patrimonial i Valor Vernacular
Volumetria original. Estructura, coberta, de les alcoves. Avarador tancat. PARats de fusta i formigó. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.
Delimitació domini públic marítim-terrestre

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

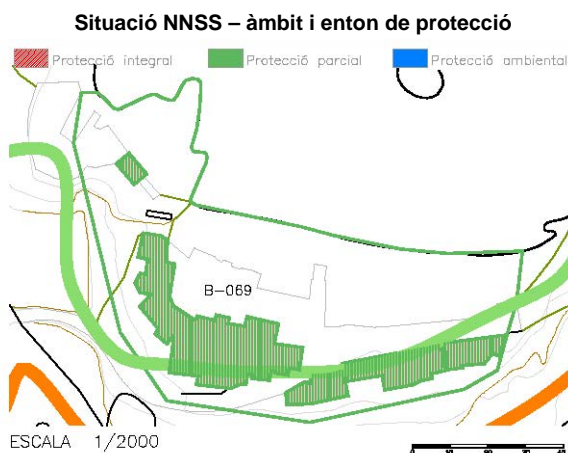
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Port des Canonge
Codi	BANY-B-069
Tipologia	Escar
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Port des Canonge (pol.2 parcel.78) Plànol 1D
Coordenades UTM	X: 461784 Y: 4394578
Altitud	9 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A002000780000SF 07007A002000780001DG
----------------------	--

Deslinde dominio público marítimo-terrestre

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Se situa al nord-est de la vall de Son Bunyola, vora la partió de terme de Banyalbufar amb el de Valldemossa.

Hi ha 25 edificacions per al resguard d'embarcacions. Solen ser de planta rectangular d'unes dimensions mitjanes d'uns 15-20 m2 i es disposen l'una al costat de l'altre compartint paret. Les cobertes tant poden ser de teula, terrat i fins i tot en volta disposant algunes d'elles de porxo. Els colors són variats dominant els tons dels colors de l'entorn. Les barreres solen ser de fusta amb barres verticals tot i que també n'hi ha algunes de ferro. Hi ha rampes de ciment que envaeixen la cala on antigament s'hi situaven les anomenades "escales" de fusta que feien de pla inclinat movable i que permetien a les barques entrar i sortir de la mar i refugiar-se a l'alcova.

Cronologia	Contemporani s.XX
Críteris datació	Referències documentals. Estructures. Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Ciment
Categoria	e) Patrimoni litoral

NOTES HISTÒRIQUES

Sembla que el topònim del port des Canonge esdevé del fet que el canonge de la Seu, Miquel López, era propietari de part d'aquesta contrada a finals del segle XV. Apareix documentat al Mapa del cardenal Despuig, de 1785. Fins al segle XX, era un portet que posava a recer les barques de pesca. Antigament les alcoves (escars) ja ocupaven la cala des d'on els pescadors sortien a la mar i portaven el peix a Esporles. Així mateix algunes petites caetes situades sobre el port servien perquè els pescadors hi poguessin romandre. Abans de 1944 existien les alcoves de can Poneró, can Grau i ca l'Arròs, i les casetes de ca la Gata, can Goscana, sa Casa Blanca, ca na Tibi i can Romanones. A partir de 1944, al voltant de les antigues casetes de pescadors, es formà una urbanització d'habitatges unifamiliars d'estiueig, que majoritàriament eren propietat de esporlerins.

Els solars i vials de la nova urbanització bàsicament ocupaven terrenys de la possessió de Son Coll, al sud del primitiu nucli d'alcoves. La urbanització només que només es densenvolupà inicialment, incrementà la presència de barques i la pressió sobre les primitives construccions. A l'actualitat hi ha l'Associació Veïnats del Port des Canonge.

Les alcoves del Port del Canonge foren construïdes paral·lelament a les cases del nucli del Port del Canonge, que data del 1944, fins al 1975 que s'edifica la darrera. Malgrat tot l'anomenada Ca l'Arròs sembla que data d'abans de la Guerra Civil espanyola. Dues d'aquestes alcoves tenen el seu origen en la pesca professional (Can Poneró i Can Grau) mentre que la resta s'ha dedicat sempre al resguard d'embarcacions no professionals. Anteriorment a la construcció de les alcoves es feien barraques de pi sobre la platja que, segons compten, autoritzava el senyor de Son Coll.

En nom d'alcova, front al més comú d'escar, podria estar relacionat amb el primitiu ús d'aquestes edificacions on segurament el propietaris de les embarcacions i podien dormir.

BIBLIOGRAFIA

Rullan 1993
Rodríguez & Rullan 1998

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
----------------------	---

Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Revestiments Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original Altres
Treballs realitzats	Estudis específics Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura, coberta, i acabats de les casetes. Estructura i trespol i parats dels avaradors. Estructura i acabats de les Alcoves. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	Consolidació i tractaments enfront corrosió i desprendiments de material.
Altres/Observacions:	Delimitació de domini públic marítim-terrestre.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-070

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

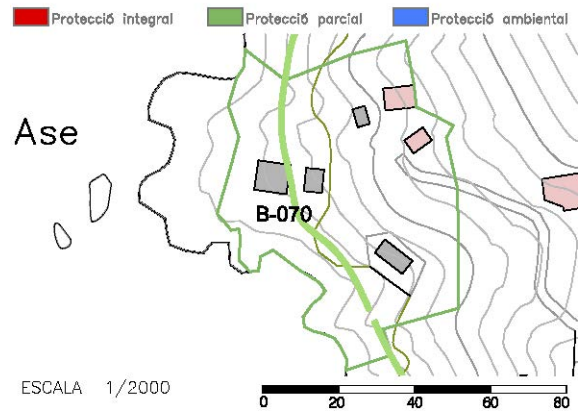
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Port de sa Pedra de s'Ase
Codi	BANY-B-070
Tipologia	Avarador
Ús actual	Port
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Al final del camí de sa Pedra de s'Ase (pol.1 parcel.13) Plànol 3A
Coordenades UTM	X: 456642 Y: 4392259
Altitud	11 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A001000130000SD	Deslind de domini públic marítimo-terrestre
----------------------	----------------------	---

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Avarador. Orientació: sud. De planta rectangular, de 23 m. x. 10 m. aproximadament, on s'hi guarden 20 embarcacions. No hi ha presència d'alcoves. Presenta fins a 20 casetes de nova construcció, on s'hi guarden els motors i ormetjos de pesca. Destaquen a sobre l'avarador, a l'est, dues casetes amb parament pedra, d'una sola planta, amb coberta d'un aiguavés.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Ciment. Fusta
Categoria	c) Patrimoni litoral

NOTES HISTÒRIQUES

Va tenir certa importància per a l'economia de Banyalbufar a principis de segle XX.

El port està assentat en un dels terrenys més antics de Banyalbufar (al voltant dels 300 milions d'anys). Prova d'aquesta longevitat són les restes de fòssils de l'era secundària (triàsic) que s'han trobat en les proximitats del port. També s'han localitzat petjades d'uns dels rèptils més arcaics (Crhiopterium) i que actualment es troben exposats a la Universitat de les Illes Balears.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original Altres
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-070

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i materialitat avaradors. Estructura, cobertes i volum casetes de pedra a l'est, d'una sola planta. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	Consolidació i tractaments enfront corrosió i desprendiments de material.
Altres/Observacions:	Deslinde domini públic marítim-terrestre.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-071

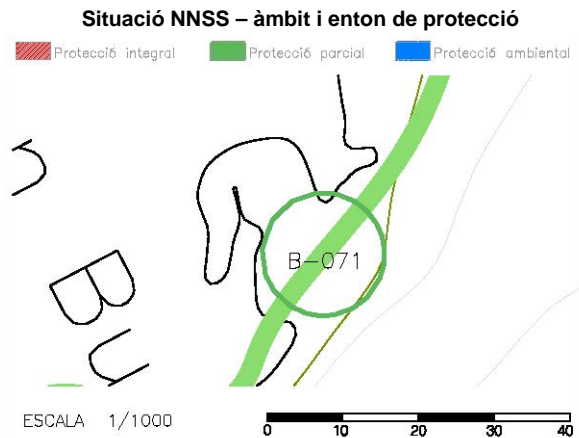
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Alcova de son Bunyola
Codi	BANY-B-071
Tipologia	Escar
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Cala de son Bunyola (pol.2 parcel.77) Plànol 1D
Coordenades UTM	X: 461156 Y: 4394514
Altitud	3 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	-	Deslind de dominio público marítimo-terrestre
----------------------	---	---

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Construcció de fusta, de base rectangular i d'un metre setanta d'alçat, situada a la cala de Son Bunyola. La coberta original era de fusta i càrritx, la qual fou substituïda per una uralita en època recent.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Fusta. Uralita
Categoria	c) Patrimoni litoral

NOTES HISTÒRIQUES

Fou coneguda com l'alcova de l'amo en Tomeu, ja que fa referència a Bartomeu Bosch Alemany (1959), ja que tenia aquí varada la barca.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

BANY-B-071

Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments. Substitució coberta actual per tipologia original.
Afectació Llei de Costes	Línia de Delimitació de domini públic marítim-terrestre
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-072

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

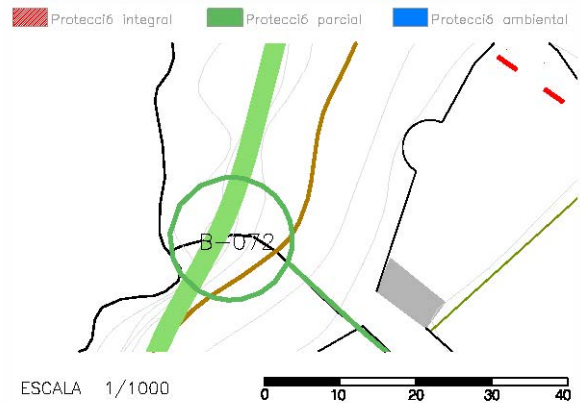
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Alcova de sa cala des Suïssos
Codi	BANY-B-072
Tipologia	Escar
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Final camí can Font o torrent de can Fura (pol.1 parcel.103) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458018 Y: 4393411
Altitud	36 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001030000SM Deslinde dominio público marítimo-terrestre

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Se situa al final del camí de can Font o de can Gelabert, a la desembocadura del torrent de can Fura, parteix un camí, en part esglaonat, que davalla fins a l'alcova.

Alcova de formigó, orientada cap al sud-oest, d'uns 15 metres quadrats, amb forma d'arc de canó. Les dimensions de la boca són de 2'5 x 2,25 m. i la seva fondària és de 7 m, aproximadament.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral.
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Formigó
Categoria	c) Patrimoni litoral

NOTES HISTÒRIQUES

La història de la seva construcció va aparellada a l'edificació, a principi de la dècada dels anys 70 del segle passat, per part d'una família de Suïssa, d'un xalet situat a sobre l'alcova.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

BANY-B-072

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

les NNSS.

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura. Escales. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments.

Adequació funcional del recorregut.

Línia de Delimitació de domini públic marítim-terrestre

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

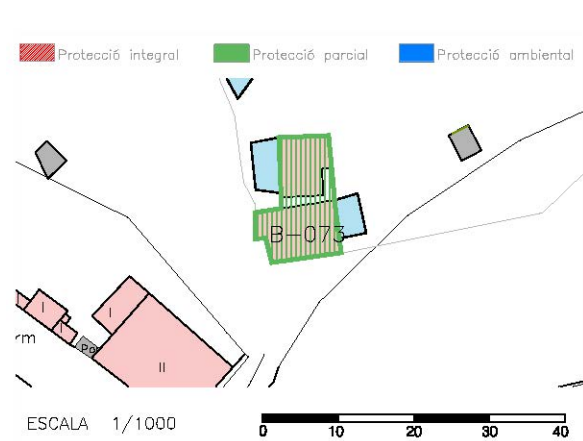
Denominació	Conjunt hidràulic de la Font de sa Canaleta
Codi	BANY-B-073
Tipologia	Conjunt hidràulic
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_006

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carrer Constitució, s/n Vora finca sa Batalla (pol.2 parcel.8) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458568 Y: 4393599
Altitud	17 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La font de sa Canaleta se situa al final del carrer Constitució i s'hi accedeix per una escala que davalla a uns antics rentadors públics. A 70 m. sobre el nivell de la mar, aproximadament, serveix per garantir l'abastiment d'aigua a les terres més baixes i més allunyades de la captació principal (font de la Vila). Conjunt hidràulic, format per:

FONT.- Font formada per dues galeries de mina que se situen dins una gran capella paredada de pedra seca amb volta redona de marès. Aflora cap a uns antics rentadors públics.

IIRENTADORS.- Antics rentadors públics que ocupen un espai restaurat i actualment tancat, d'uns 50 mt2. La zona de safareig se situa perpendicularment a la font, al centre de l'esmentat espai, i té unes dimensions de 5 x 1'60 m; es troba paredat de pedra calcària. A cada un costat se situen bancs de pedra calcària i llosa secundària com a replà.

IIESPAI DE REG. Des del vessant dels rentadors es reguen, a través de 600 m. de sèquia principal, fins a 12 safareigs aproximadament. El sistema de repartició d'aigua entre els seus propietaris és denominat ma'jil.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en sec. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural.

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Carbonero 1992: 227

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres públiques Erosió
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Consolidacions Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Municipal

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

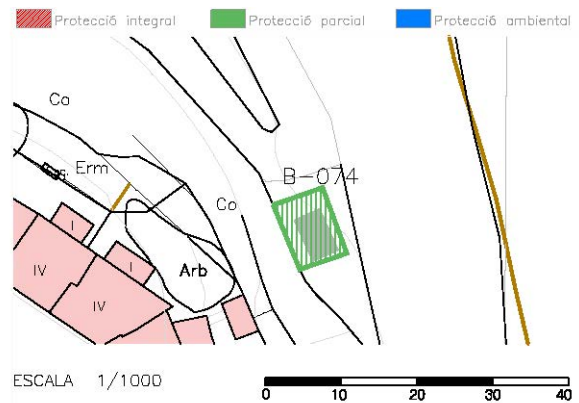
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt hidràulic de la Font des Cireral
Codi	BANY-B-074
Tipologia	Conjunt hidràulic
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_010

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Finca des Cireral. Vora torrent d'en Roig (pol. 2 parcel. 117) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 458944 Y: 4393242
Altitud	101 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002001170000SX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La font se situa en el torrent d'en Roig, a 70 m. sobre el nivell de la mar, a la finca es Cireral. (Polígon 2, Parcel·la 69)

Font de mina, de tres galeries de pedra voltada, amb aflorament d'aigua per gravetat. Sistema de repartició horària entre el seus propietaris (ma'jil). Orientada cap al nord-est rega les terres de cada costat del torrent d'en Roig i nodreix una trentena de safareigs, fins a la seva desembocadura a la mar. L'accés a la font es realitza a través d'una galeria descoberta (7 x 2 m.), situada al marge dret del torrent d'en Roig, i composta, a la part del torrent, com a defensa del torrent, per una paret de pedra en verd, amb pedrís, i per un marge de pedra seca. La canalització, durant els primers metres, és a través d'una síquia entubada modernament. A uns 100 metres apareix una primera bassa de planta quadrada, vora el llit del torrent d'en Roig d'uns 25 m3 de capacitat.

Galeria A. Galeria major. Boca d'entrada de 1'70 x 70 cm i longitud de 8 metres, aproximadament. El paradament de la galeria és de pedra seca amb coberta plana de formigó durant els primers 4 metres. Galeria B. Galeria menor. Boca d'entrada 80 x 50 cm i longitud de 5 metres. Paradament de pedra seca amb volta.

Galeria C. Se situa en un nivell superior de les esmentades galeries. S'hi accedeix a través d'una escala de pedra, a l'esquerra de la galeria B. Actualment no s'hi pot accedir a causa de la vegetació del torrent.

Cronologia	Contemporani
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en sec. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Antigament servia, a més de per regar, per al funcionament del molí des Cireral i, probablement, l'excedent d'aigua també s'aprofitaven per al funcionament dels molins d'aigua de la cala de Banyalbufar.

BIBLIOGRAFIA

Carbonero 1992: 237

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

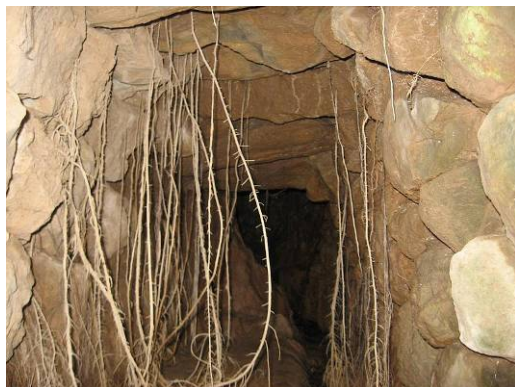
Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

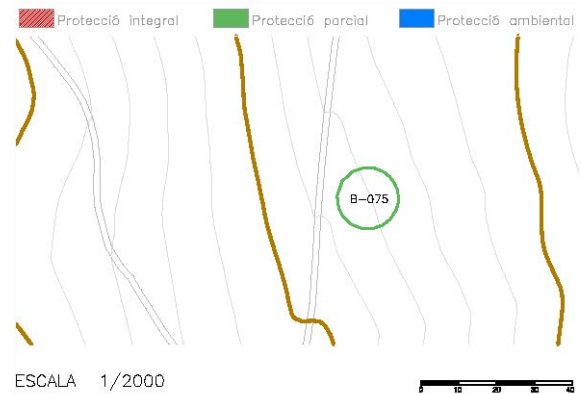
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt hidràulic de la font sa Menta
Codi	BANY-B-075
Tipologia	Conjunt hidràulic
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km 90. Vora torrent de sa Menta (Pol.1 parcel.157) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 457003 Y: 4391726
Altitud	287 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Font de mina formada per dues galeries excavades en paral·lel, orientada cap el nord-est, de parament de pedra seca. Rega per gravetat les terres situades a la dreta i esquerra del torrent de sa Menta, que transcorre en direcció nord-oest, en règim de repartició horària.

Galeria A. Principal. Boca: 180 x 120 cm, que dona pas gran capella amb parament i coberta de volta de pedra seca, d'uns 3 m. d'alçada.

Galeria B. Secundària. Boca: 100 x 40 cm, amb parament i coberta de volta de pedra seca.

Bassa comunitària. L'aigua que emergeix de la font és conduïda subterràniament, a través d'una sèquia, a una bassa comunitària d'una capacitat aproximada de 260 m³. Des d'ella és conduïda per un disseny de sèquies secundàries fins als safareigs de les finques que tenen dret aigua de la font de sa Menta.

Cronologia	Contemporani s.XVIII
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Marès. Pedra en sec. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

La Font de sa Menta és propietat de la possessió Planícia. El safareig fou construït els anys 1746 i 1747, a instàncies del senyor de Planícia Nicolau Pueyo, marquès de Campofranco, probablement per regular el repartiment d'aigua entre les parcel·les de finques inferiors.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Etnològic i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

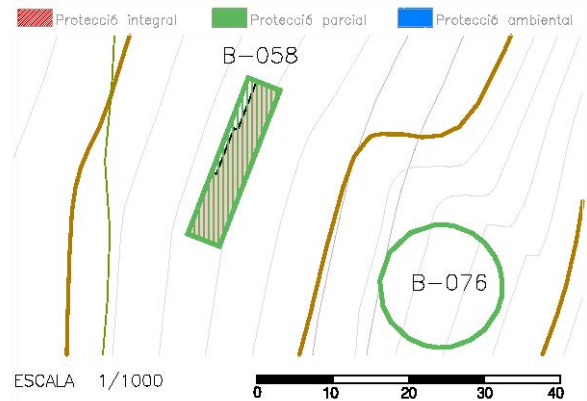
Denominació	Conjunt hidràulic de la font des Verger (Can Fura)
Codi	BANY-B-076
Tipologia	Conjunt hidràulic
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km 89.2. Finques es Verger Pol. 1 parc. 161) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 456912 Y: 4392041
Altitud	236 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001001610000SG

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Font natural orientada cap al nord-oest, sense mina, que omple una bassa petita rectangular. L'excés d'aigua travessa subterràniament la carretera i rega per gravetat les finques des Verger.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Marès. Pedra en sec. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

BANY-B-076

Just. valor patrimonial / protecció	Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

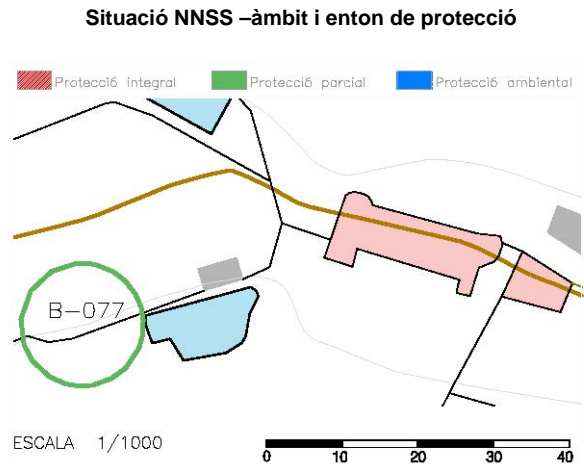
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt hidràulic de la font de la Vila
Codi	BANY-B-077
Tipologia	Cojunt hidràulic
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_015

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí font de la Vila. Vora torrent d'en Roig (pol.3 parcel.70) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 459166 Y: 4392966
Altitud	232 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000700000SE

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La Font de la Vila, la principal del poble, s'obri en el llit empedrat del torrent d'en Roig, on evacua l'aigua excedentària, a 270 m. sobre el nivell de la mar.

Conjunt hidràulic. La font pot regar prop de 70 hectàrees de terreny, a través d'unes sèquies generals que es desvien cap a les sèquies particulars. La sèquia principal, en termes de capacitat, és la sèquia d'Abaix, en segon lloc la de Dalt i per últim, la sèquia de Son Bauçà. El sistema de repartició d'aigua entre els seus propietaris és el denominat ma'jil.

Qanat. Galeria amb volta de pedra seca, de 25 m. de longitud, d'un pou mare i d'una sèrie de sortides a l'interior del torrent per desviar els excessos d'aigua; una galeria lateral compleix, també, aquesta funció. El cabdal d'aquesta captació s'ha considerat que oscil·la aproximadament entre 20 tm./hora a l'estiu i 70 tm. a l'hivern. Fa pocs anys, amb fons econòmics de la conselleria d'Agricultura, s'ha construït amb parament de pedra una volta de canó davant l'ull de la font, amb porta de ferro tancada per evitar-hi l'accés.

Sèquies i ramals. S'han de distingir entre sèquies generals o comunitàries i les particulars que distribueixen l'aigua des del safareig de la parcel·la. Les antigues eren de morter de calç i algunes més secundàries de teules. Per a les generals un camí acompanya la sèquia per facilitar tant la seva neteja com el repartiment de l'aigua. Els trestalladors i les fibres serveixen per desviar l'aigua cap a les sèquies particulars a través d'unes posts de fusta o rajoles de fang que s'encaixen a les regates prèviament picades a la pedra. Actualment les dues sèquies principals i alguns ramals es troben canalitzats per tubs de PVC i tapades amb formigó.

La sèquia d'Abaix té una longitud de 880 m i subministra aigua a 90 safareigs distribuïts entre els ramals següents: Can Tit, la Calçada, es Carreró, es raig d'en Bac, sa Marina, el ramal de sa Baronia, el del camí del Molí i el de can Gelabert. Els més importants de la sèquia d'Abaix, pel nombre de safareig que reguen, són el de sa Calçada (1000 m. de llargària i 20 safareigs) i sobretot, el de sa marina, de 1.140 m. i 23 safareigs que se n'abasten. La sèquia d'Abaix davalla des de la font fins al poble a partir d'on es bifurga i rega els horts de la part inferior i de l'oest.

La sèquia de Dalt rega la franja superior de la vall; és la sèquia més llarga, 2.152 m. però sols subministra aigua aproximadament a uns 40 safareigs. Ramals principals: cas Batle (5 safareig), l'Hospital (15 safareigs), sa Costa i can Pico (400 m. i 6 safareig).

Safareigs. Aproximadament la font de la Vila abasteix uns 190 safareigs. Les seves formes i capacitats són variables, perquè s'adaptessin a les condicions del terreny i als angles que formem les marjades.

Construïts amb la tècnica de pedra en verd (pedra i morter), malgrat també n'hi ha de ciment

Cronologia	Medieval islàmic s.X-XX
Críteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

El qanat de la font de la Vila, s'ha d'entendre conjuntament a la concepció d'assentament d'una comunitat andalusí a la vall de Banyalbufar i la conseqüent planificació per a l'explotació del territori.

BIBLIOGRAFIA

Albertí 1984a Carbonero 1982

Carbonero 1983
 Carbonero 1984b Carbonero 1984c Carbonero 1984d
 Carbonero 1992: 231-243

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Obres públiques

Defectes de conservació

Erosió

Perills eventuais

Instal·lacions

Treballs realitzats

Alteració de la fesomia original.

Estudis específics

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Just. valor patrimonial / protecció

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Elements destacats a preservar:

Valor patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Intervencions permeses

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions preferents

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Afectació Llei de Costes

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

Altres/Observacions:

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

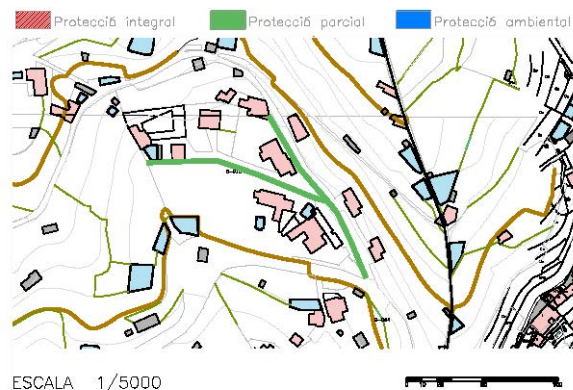
BANY-B-078

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Marge del camp d'en Toios
Codi	BANY-B-078
Tipologia	Marge
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí de can Pico – camí particular (pol. 1 parc. 184) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458114 Y: 4393084
Altitud	120 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001840000SU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Marge construït amb la tècnica de pedra en sec adobada. Es correspon a la finca denominada Camp d'en Toios. Compost per tres trams: Primer.- Principi camí de can Pico fins a camí particular. En desnivell de davallada cap al nord-oest. D'uns 80 m. lineals. Alçada irregular. Sustenta un talús natural.

Segon.- Camí particular. D'uns 130 m. de llargaria x 12 m. d'alçada, aproximadament. Orientat cap al nord. Al final del camí és interromput per un safareig de pedra. Presenta pedres significativament grosses: 52 x 60 cm, per exemple. Els primers metres es troben reconstruïts atès un portell.

Tercer.- Continuació de camí de can Pico fins a la casa Camp d'en Toios. D'uns 100 m. de llargaria i 7 m. d'alçada, aproximadament.

Cronologia	Contemporani 1869
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

La construcció del marge sembla fou finalitzat l'any 1869, tal i com figura a la placa descrita núm. 99.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Vandalismo Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Grau de protecció: **B**

Propietat

Classificació del sòl:

Usos permesos:

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Particulars

No Urbanitzable

Ús vinculat (element de contenció)

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Estructura i ús vinculat (element de contenció)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)

Murs (contenció), coronament, barana.

Consolidació estructural.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

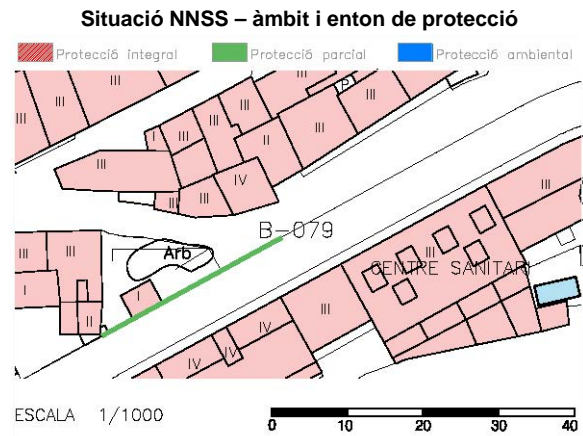
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marge del carrer Major
Codi	BANY-B-079
Tipologia	Marge
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carrer Major, 1 a Major, 34 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458462 Y: 4393243
Altitud	112 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marge que fonamenta la carretera que travessa el poble. De pedra adobada, amb junta d'argamassa, segueix el desnivell del carrer Major durant uns 200 metres i amb una alçada màxima de 6 metres aprox. Rematava el marge un pedrís de pedra, a nivell del carrer de Comte de Sallent, que recentment substituït per peces de formigó.

Cronologia	Contemporani 1916
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Al llarg de 1916 es construí la carretera Nova, que va recta des de l'entrada del poble fins a la plaça de la Vila. Aquest marge fonamenta l'inici de la carretera.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Albertí 1998: 210

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres públiques
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	Urbà
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Pràctica religiosa, Sanitari, Socio-cultural, Espectacles, Administratiu i Industrial (exclusivament en tallers o indústries artesanies sense molèsties pels altres usos i en plantes interiors). Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

BANY-B-079**DENOMINACIÓ: MARGE DEL CARRER MAJOR**

Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (element de contenció)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)
Intervencions preferents	Murs (contenció), coronament, barana.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-080

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

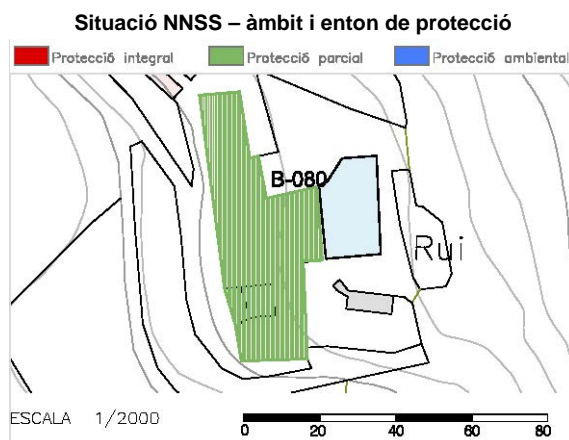
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Planícia
Codi	BANY-B-080
Tipologia	Casal de possessió Tafona
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tipologia tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector sud-oest del terme (pol.1 parcel.157) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 457644 Y: 4391344
Altitud	428 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A001001570000SY 000800200DD59B0001DU
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les edificacions són complexes i presenten una façana principal orientada al nord-oest, amb un alçat de dues plantes per tot el seu perímetre, excepte sobre el portal, on només hi ha una planta, coronada per una balustrada. El portal forà és d'arc rebaixat, flaquejat per dues finestres; dona accés a un vestibul amb quatre graons amples que condueixen a una clastra petita i harmoniosa. Aquesta clastra separa la casa dels senyors, a la dreta més moderna, i la des amos, a l'esquerra. L'angle del fons esquerra és ocupat per un bell coll de cisterna. De la casa dels amos, ampla i ben conduïda, destaquen una preciosa cuina amb campana i pinte. Des de la carrera exterior observem la part de la casa dels senyors amb quatre finestres i cobertura a dos aiguavessos, i la dels amos, amb dos finestrons i una finestra al primer pis i cobertura d'un aiguavés. A l'esquerra de la casa dels amos s'entenen dos volums laterals adossats, destinats a usos agrícoles i a cotxeria; tenen ampla façana de dues plantes, el primer amb quatre portals de llinda i un total de nou finestres, i el segon amb dues portasses i set finestres.

Especial deteniment mereix la immensa tafona, mostra de l'activitat més important d'aquesta gran possessió olivarera. És una tafona moderna, amb mecanització de les seves peces: les olives pujaven des del graner cap a la tremuja per un tub, amb aplicació d'energia elèctrica; el trull té dos rutlons i tremuja, arbre i engranatges de ferro; la premsa és hidràulica. La cobertura, molt alta, presenta dos aiguavessos. A la paret esquerra descobrim la data de 1724. A l'època de l'Arxiduc Lluís Salvador, cap a 1880, la tafona comptava amb dues premses de biga. La botiga de l'oli, adjunta a la tafona, té les piques de triar i el safareig per emmagatzemar el líquid.

Vora l'edifici central de les cases trobam altres dependències d'ús agrícola.

Cronologia	Medieval
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, teules, fusta, ferro teules. En verd
Categoría	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

III L'any 1396 l'alqueria Planícia era propietat del ciutadà Pericó Carreres. El 1450, pertanyia als germans Jaume i Gregori Joan. L'any 1584 n'era propietari Gaspar Joan, ciutadà de Mallorca. Per vincles matrimonials la possessió passà a la família Sunyer.

II El 1611 pertanyia al senyor Francesc Sunyer Colomines (1556-1636), cavaller i ministre inquisitorial, i el 1632 era propietat de Joan Sunyer Joan (s. XVI-1649), cavaller de l'ordre de Calatrava i ministre inquisitorial. La seva única filla, Catalina Sunyer Caulelles, va contreure matrimoni amb l'advocat fiscal de la Reial Audiència Josep de Pueyo Muñoz (1628), de manera que la casa de Campofranco, a la seva mort, heretà tots els drets dels Sunyer i Joan de Planícia.

III L'any 1652 el procurador reial atorgava llicència a Francesc de Pueyo per imposar bans al bestiar que feia tala i poder tenir corral. L'any 1689 pertanyia al noble Francesc de Pueyo Sunyer i Joan, de l'ordre de Calatrava. El 1710 era del senyor Antoni de Pueyo. Les pastures de la possessió de Planícia s'arrendaven conjuntament amb la possessió de Son Sunyer de Palma.

IIA la primera meitat del segle XVIII la possessió era propietat de Nicolau de Pueyo, cavaller de l'ordre de Calatrava i marquès de Campofranco, la qual era gestionada pel seu oncle i procurador Josep de Pueyo, tresorer i canonge de la Seu de Mallorca. L'explotació de la possessió es realitzava mitjançant lloguers. L'any 1732, els marquès llogà a Miquel Canyelles, pagès d'Establiments, per temps de 4 anys, els conrons, les pastures i les pertinències de Planícia, incloses les pastures de la font de la (pag 115)Menta. El llogater tenia com a obligació collir l'oliva i conrar la vinya que havia de cavar en febrer a març. Així mateix havia de conrar els arbres que es trobaven a la

possessió. A més havia de mantenir de pa i companatge a tots els tafoners, majoral de dones i traginers de sacs. El marquès aportava una barcella de blat per a cada home que desenvolupava aquestes feines. El mateix es feia amb l'alimentació dels etsecalladors i empaltadors durant el temps que treballaven a la possessió; en aquest cas, però, el arquès no aportava res.

II La possessió tenia cases, tafona, molí de sang, un alambí per elaborar aigürent i celler. Tenia hort i era dedicada a olivars, garroveras, figuerals, vinyes i conreu de cereals. La vinya estava sembrada per diferents llocs de la possessió: vinya Gran, la font del Garbell i l'Hortet, la qual produïa fins a 20 somades de raïms.

III L'any 1732 el celler de les cases estava provist de 7 bótes congrenyades, 3 bótes grans de menta i una petita, 9 carretells, 2cups de fust per fer el vi i la premsa amb els seus arreus. En tota la possessió hi havia inventariats 45 ovelles, tretze porcs, dotze mules i deu ases. Tenia un gran alzinar, amb producció de carbó. Feia una renda anual de 950 lliures, cinc odres d'oli, vuit portadores d'olives, un quintar de formatge, 80 lliures de millores, vuit porcs, quatre moltons, sis anyells, una somada de vi blanc, una somada de vi de pàmpol, una somada de vi negre, mitja de moscatell, mitja de malvasia i un paner de fruita cada dia. Durant aquest temps a la possessió hi havia els guarets següents: el sementer de Camp Gran, la Tanca, la Tanqueta de davant les cases, la rota de la Figuera i les marjades de damunt la font de Garbell.

II Els pagesos mesclaven amb la terra, abans de sembrar, fems d'origen animal per facilitar el desplegament i creixença de les plates. A Planícia hi havia dos llocs on es depositaven i guardaven aquest adobs d'origen animal: la Tanca i la font del Garbell. L'any 1732 s'hi trobaren 800 i 30 somades de fems, respectivament.

III L'explotació de l'olivar era una activitat econòmica de primer ordre. L'any 1734 Josep de Pueyo, procurador del senyor de Planícia Nicolau de Pueyo, aleshores a Saragossa, va reconèixer deure a Gabriel Aguiló, negociant de Ciutat, 540 peces de vuit reals de plata que els havia prestat. D'aqueixa manera, es varen comprometre davant

el notari a retornar l'esmentat diner, obligant la collita d'oli de Planícia d'aquell any i, si no era suficient, amb diners efectius a un interès del 8%. A més d'olivar també hi havia una quantitat petita d'hortalissa regada per les petites fonts que brollen a la possessió. L'any 1803 i havia sembrades 22 parades de faves i 38 parades de cols.

II Pe que fa a les cases sembla que sempre foren modestes, tant pel que fa al nombre de les estances com a la categoria dels mobles. L'any 1636 les cases es distribuïen en les estances següents: tafona, cuina, sala i botiga de l'oli.

II Josep Pueyo i Pueyo (1733-1785), tercer marquès de Campofranco, fou un dels propietaris de Planícia més il·lustrats. Segons Bover: "Muchas de sus obras las escribió en su amena granja de Planícia, solar antiquísimo de los Juanes, conocido en tiempo de los moros con el nombre de Almaluig según escribe Marsilio, donde moraba buena parte del año". Deixà inèdita una obre literària titulada: "Descripción en verso de la deliciosa granja de Planícia" (Bover, J.M – Medel, R., 1847-1849: 768-769).

II El 1818 la possessió fou valorada en 66.099 lliures, comptava amb les cases de Planícia, amb 9 quarterades de vinya, 140 d'olivar, 112 de bosc i 120 de garriga. El 1863 (Pag. 117) encara pertanyia al marquès de Campofranco i tenia 681 quarterades. Ja dins el segle XX, era d'Antoni Rotten i Sureda. Des de 1938 i fins a l'actualitat, és propietat de la família Balle.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a Albertí & al. 2000

Albertí & Albertí 1998

Albertí & Valero 2000

Roselló & Albertí 1995

GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original. Altres
Treballs realitzats	Neteja Restauracions Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Gran Balear
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Tot el conjunt. Volumetria original i envoltent. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Arcs i portals. Clastra. Coll de cisterna. Volums adossats agrícoles i de cotxeria. Tafona i sistema de mecanització de les seves peces. Trull i premses. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Béns mobles.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuïn el caràcter patrimonial del bé.

BANY-B-080**DENOMINACIÓ: PLANÍCIA****Intervencions preferents**

Consolidació estructural de les parts en mal estat. Restauració revestiments interior sud-est torre, rectoria i celler i parts sense ús. Restauració elements ornamentals no restaurats.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

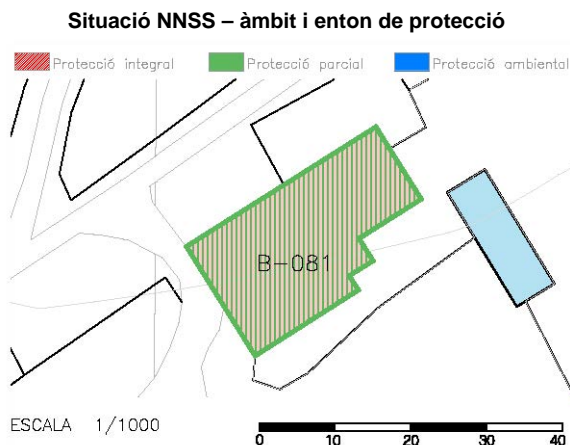
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	S'Arboçar
Codi	BANY-B-081
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	Tipologia tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector del nord del terme, sota la mola de Planícia (pol.1 parcel.156) DS Sa Font de la Vila, 17 Plànol 3C
Coordenades UTM	X: 458926 Y: 4392298
Altitud	371 m.
Entorn	Rural i forestal
Referència cadastral	07007A001001560000SB 002500400DD59D0001JW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Tenen alçat de dues plantes, amb la façana orientada a ponent. El portal principal és de llinda, amb una finestra a l'esquerra i una altra a la dreta; el primer pis mostra tres finestres. A la dreta, hi ha un altre portal de llinda, que correspon a la tafona, amb una finestra al primer pis; més a la dreta, hi ha una escaleta exterior, de deu graons i amb un portalet de llinda al capdamunt; acaba la façana amb una portassa, amb un titller davant la carrera.

Cronologia	Modern
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, fero, totxos, morter, ciment fusts. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

No sabem amb seguretat els orígens de les cases de s'Arboçar. Segons els documents on es troben les primeres referències, les terres de "Sesbosar" apareixen en 1543 i el propietari de les quals era un tal Gabriel Ferrà "Major". Aquestes terres delimitaven amb el camí reial que anava a la Ciutat. En 1698 eren propeitat de Mateu Bauçà, senyor de Son Bauçà de Banyalbufar. Trenta anys més tard passaren a un germà seu, Pere Joan Bauçà, propietari també de Son Sanutges. En 1698, aquestes terres foren valorades en 130 lliures.

Cap a la meitat del segle XVIII aquestes terres foren adquirides pels marquesos de Campo-franco, creant així una extensió vastíssima i un veritable latifundi oliverar. Se suposa que durant aquesta etapa s'alcen les cases, destinades bàsicament a l'explotació agrícola i forestal.

En 1851, morí Maria Antònia Rossinyol, qui deixà s'Arboçar al seu segon fill, Tuli O'Neill. D'aquesta manera, s'Arboçar se separà definitivament de Planícia. En 1855, les cases i terres de s'Arboçar foren valorades en 33.000 lliures i tenia 315 quarterades.

En 1877 era d'Adolf Rotte i Guzmán. A principis del segle XX la comprà Mateu Escarrer Sitjar.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a
 Albertí & Albertí 1998
 Valeró & Albertí 2000
 Rosselló & Albertí 1995
 GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades

Defectes de conservació	Altres Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial, valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Portals i finestres. Tafona. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments, tafona.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-082

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

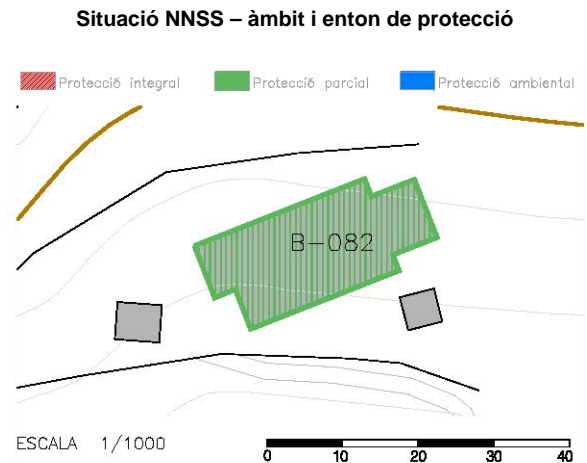
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Creus
Codi	Tafona de Son Creus
Tipologia	BANY-B-082
Ús actual	Casal de possessió
Autoria	Tafona
Estil o corrent	Habitatge
Grau de protecció	-
	Rural
	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector del nord del terme. (pol.3 prcel.89) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 459782 Y: 4392647
Altitud	342 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A003000890000SO 002500100DD59D0001DW
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es troba situada entre Son Sanutges i la font des Biscains. Les cases tenen un alçat de tres plantes, la part superior de les quals ha estat afegida posteriorment al pla de l'obra. El portal forà és de llinda. El primer pis hi ha una finestra balconera al centre i dues finestres a cada costat.

En el seu interior s'hi troba una tafona.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

En 1865 era propietat de Francesc Aguiló i tenia 18 quarterades de superfície.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & al. 2000
Vibot 1999 a
Valero & Albertí 2000
Albertí & al. 2000
GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Consolidacions Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-082**DENOMINACIÓ: SON CREUS**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, valor historic i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Tafona. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura original, cobertes, revestiments, tafona, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-083

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

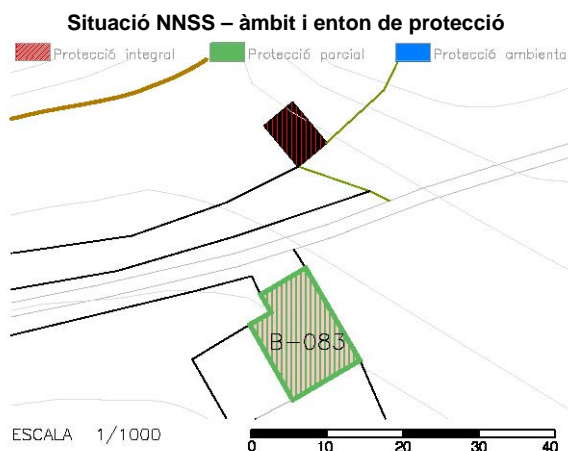
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Sanutges
Codi	BANY-B-083
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector central del municipi. DS sa Font de la Vila 16. Pol. 1 parc. 240 Plànol
Coordenades UTM	X:459546 Y:4392554
Altitud	362 m.
Entorn	Rural i forestal

Referència cadastral	07007A001002400000SX 002500300DD59D0001IW
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El bloc principal de les cases, a la dreta de la façana té alçat de tres plantes; el portal forà és d'arc rodó, amb restes de dovelles, amb contraforts laterals, segurament afegits amb posterioritat a l'aixacament de l'edifici; en el contrafort de la dreta, s'hi situa un finestró, i vora el de l'esquerra hi ha una piqueta de pedra viva. En el primer pis hi ha dues finestres amb ampit, mentre que en el segon pis les dues finestres són llises. El bloc de l'esquerra, més rústic, té alçat de dues plantes i mostra un portal de llinda de fusta, amb una finestra a l'esquerra, amb un esvoranc que amenaça ruïna; en el primer pis hi ha dues finestres, la de l'esquerra amb ampit; a l'interior d'aquest bloc, el sosgon aiguavés es dedicava a estable, i conté menjadores.

Cronologia	Modern.XVI-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge. Arquitectura civil.
Accessibilitat	A peu/rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra ferro, totxos, morter, ciment, fusta
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

A principis del segle XVI es documenta el banyalbufari Sanuja Bauçà; aquest nom ens explicaria l'origen del topònim Son Sanutges, lligat des d'antic a la família Bauçà. A la primera meitat del segle XVII era propietat de Pere Bauçà. El seu fill Bartomeu Bauçà heretà la possessió i l'any 1689 consta que sol·licità el Procurador Reial poder imposar bans al bestiar que fes tala a la seva possessió. El 1685 tenia cases i era dedicada a olivar; fou valorada en 2.000 lliures. L'any 1728 l'esmentat senyor Bartomeu Bauçà reconeixia el dot de 250 lliures, or i argent que el seu pare havia promès pel matrimoni de sa filla Anna amb l'honor Guillem Albertí. L'any 1865 la possessió era propietat de Bartomeu Bauçà i tenia una superfície de 83 quarterades. El 1995 era de Maria Bauçà Quijada i tenir 53 quarterades.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000
Albertí & al. 2000
Vibot 1999 a
GEM

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions

BANY-B-083

Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Canvi d'usos Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	-

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments. Fusteries.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-084

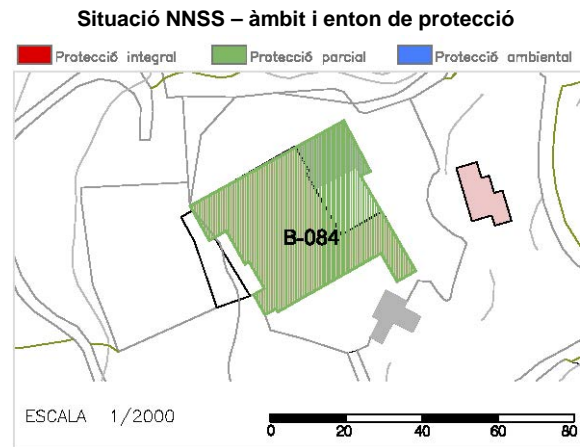
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Coll
Codi	BANY-B-084
Tipologia	Casal de possessió
	Tafona
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord-est del terme Pol. 2 parcel. 78 Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461712 Y: 4393701
Altitud	79 m.
Entorn	Rural i litoral

Referència cadastral	07007A002000780000SF 07007A002000780001DG
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les cases tenen façana orientada a ponent, de tres plantes d'alçat. El portal forà és d'arc rebaixat, i al primer pis hi ha finestres balconeres; el porxo mostra finestres rectangulars de reduïdes dimensions. El portal forà comunica amb un vestíbul de dos trams amb dos arcs rebaixats, que dona accés a una petita clastra de cisterna. Les cases tenien oratori i tafona.

Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Segons Joaquin M. Bover, al segle XVIII, dins la propietat de Son Coll s'hi trobaren restes romanes. La possessió era un rafal andalusí denominat l'Alqueria Roja. L'any 1714 morí assassinat a Son Coll el seu propietari, Miquel Coll, de la família del qual prengué nom la possessió. En 1742 la finca figura a nom de Francesc Fuster. Apareix en el Mapa del cardenal Despuig (1785). L'any 1786 era propietat de Joan Miró i Ballester, fill de Joan Miró, doctor en ambdós drets, i d'Antònia Ballester. La finca s'explotava agrícolament mitjançant lloguers a pagesos, els qual conreaven l'hort, l'olivar, els garrovers, la vinya i els parrals de malvasia que hi havia. A l'esmentat hort s'hi collien melons, síndries, carabasses vermelles i de fogasseta de primera flor, cebes, raïms, faves, fesols i pebres dolç i de cirereta. Segons l'Apeo de 1818, era propietat de Joan Miró i es valorà en 18.699 lliures. El 1867 la finca era de Joan Palou i aleshores tenia una extensió de 96 ha. Al final del segle XIX, la possessió era propietat de Paula Rosselló Bernat, casada amb Josep Francesc Ramis d'Ayreflor Gálvez-Valderrama. En 1973, tenia 101,70 ha. En 1991, després de la segregació de la part corresponent a la urbanització, la part restant, que encara abastava 88 quarterades, també fou venuda.

Es troba inclosa a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & al. 2000
Vibot 1999 b
Rosselló & Albertí 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Restauracions

BANY-B-084

Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****B****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Tafona. Oratori. Portal. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-085

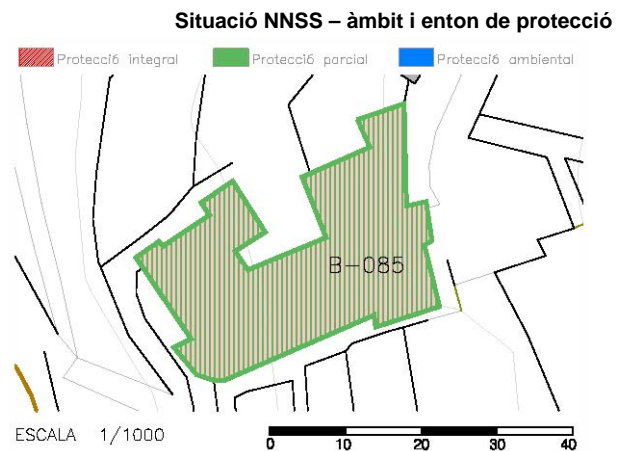
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Bujosa
Codi	BANY-B-085
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Tafona
Autoria	Habitatge
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Tradicional
	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord-est del terme Pol. 2 parcel. 83 Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 462274 Y: 4393891
Altitud	113 m.
Entorn	Rural i forestal

Referència cadastral	07007A002000830000SO 07007A002000830001DP
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les cases de Son Bujosa presenten un conjunt arquitectònic format per diversos blocs, alguns d'additament recent. L'edifici principal s'articula a partir de dues plantes d'alçat, amb coberta de teula àrab. A causa de la declivitat del terreny, per la part posterior té un alçat de tres cossos. En conjunt mostra aparell rústic tradicional. El bloc principal té planta rectangular. Per la part posterior resta un petit jardí.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Referència directa
Classificació general	Habitatge Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Altres
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial I Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Tafona. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-086

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

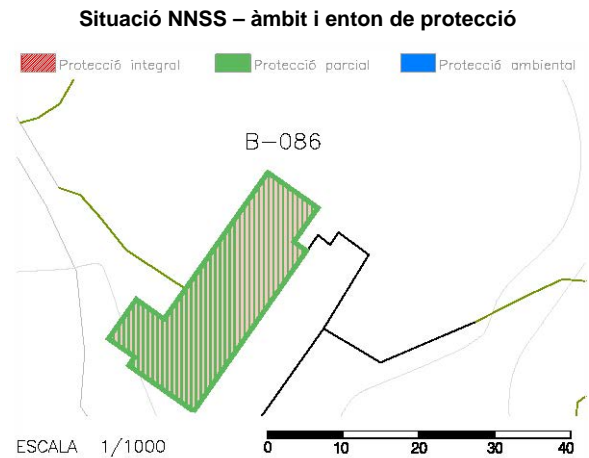
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Ses Mosqueres
Codi	BANY-B-086
Tipologia	Casal de possessió
Ús actual	Tafona
Autoria	Habitatge
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Tradicional
	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector est del terme (pol.1 parcel.245) DS Palma CR 25 Plànol 3D
Coordenades UTM	X: 461743 Y: 4391893
Altitud	366 m.
Entorn	Rural i forestal

Referència cadastral	07007A001002450000SZ 000200100DD69A0001BW
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Són una de les cases de possessió més senzilles del terme. Són de planta rectangular, amb dues plantes d'alçat i obertes a una carrera que actua de miranda. En època moderna tota aquesta part fou dotada d'una pèrgola feta de marès i trams de vies de tren. Al centre resta un coll de cisterna. La coberta de les cases és de teula àrab a dos aiguavessos. A l'eix central s'obre el portal forà de llinda. A l'esquerra se situen dos portals més: el de la tafona i el dels dipòsits de l'oli. El portal forà comunica amb el menjador, a la dreta del qual hi ha la cuina, de tipus tradicional. Des del menjador també s'accedeix, mitjançant una graonada, a un primer nivell de dona al rebost, a una exucsat i a l'estable. Des d'aquí, mitjançant una escala d'un ram, es puja al primer pis. Tota la coberta interior és de bigam. La tafona ocupa una gran sala rectangular, amb coberta de bigues. Compta amb tots els elements: forn (acompanyada d'un termòmetre), premsa mecanitzada, trull i graners. A la cambra contigua hi ha els dipòsits de l'oli, perfectament conservats. Al cantó meridional de les cases resta el forn i la cotxera.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Habitatge
	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Ses Mosqueres ha estat una propietat tradicionalment lligada a Son Valentí. El 1650 era del senyor Jaume Sanglada, donzell, de l'orde de Sant Jaume de l'Espasa. Tenia cases i es dedicava a olivars. El 1680 apareix documentada en un contracte d'arrendament de pastures de la finca, juntament amb les de Son Valentí i Son Bunyola. En el segle XVIII tenia olivars, garrovers, garrigues, bosc i pinar. L'any 1990 la finca era dels germans Gual Vidal i tenia 228 quarterades de superfície.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002
Valero & Albertí 2000
Albertí & al. 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Canvi d'usos
Treballs realitzats	Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Tot el conjunt. Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Tafona. Portals. Forn i cotxera. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-087

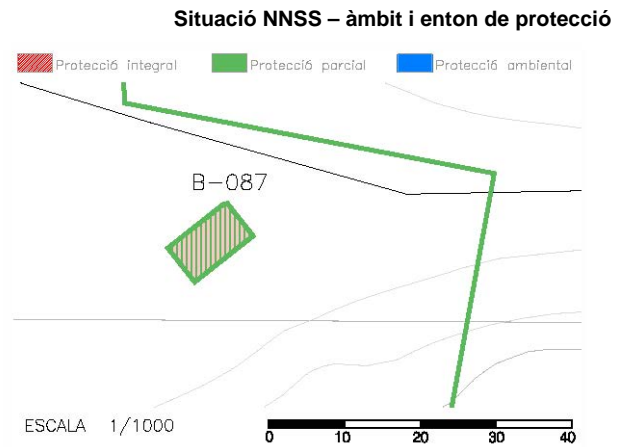
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Aljubets
Codi	BANY-B-087
Tipologia	Aljub
Ús actual	Aljub
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Dalt la mola de Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X: 458683 Y: 4390883
Altitud	741 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Se situa aproximadament a 750 m sobre el nivell de la mar, en una plana de la mola de Planícia. És un gran dipòsit d'aigua de muntanya, molt ben conservat, de planta rectangular, amb unes considerables dimensions (13'80 per 6'53 m). Consta d'una part destinada a l'abastament animal (porcs) i una altra a l'humà. El primer conté una gran volta de canó, paredada en sec; antigament l'entrada era limitada per una barrereta que impedia l'entrada indiscriminada d'animals. El cos humà compta amb dos accessos: un frontal, on una finestra quadrada ens indica la utilització d'una porteta per evitar l'entrada de fulles i animals, i un altres superior per on, amb un poal o una gerra, es treia l'aigua. Aquest cos també presenta una volta de pedra en sec.

Cronologia	Contemporani 1882, sobre base anterior
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ferro. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Segons la data inscrita a la llinda de l'accés, l'aljub va ser construït el 1882. Els testimonis orals vius a finals de la dècada dels noranta del segle passat, apuntaven que va ser aixecat per una colla d'esporlerins, la mateixa que bastí la bassa de Son Vic, dita també de na Boscana, a sa Fita del Ram.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999a
Valero & Albertí 2000
Albertí & al. 2000
Albertí & Albertí 1998.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió Altres
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Altres
Treballs realitzats	Neteja

BANY-B-087

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****B****Propietat**

Estat Central

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-088

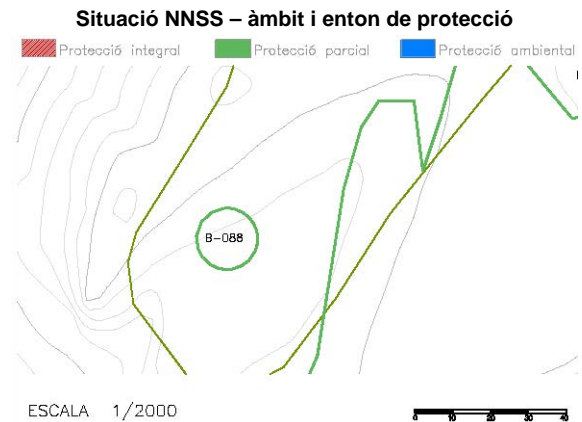
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Bassa Roja
Codi	BANY-B-088
Tipologia	Bassa
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Mola de Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X:458195 Y:4390344
Altitud	768 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Té planta rectangular (7'93 per 3'20 m) i està coberta per una volta de pedra en sec, en regular estat de conservació. Probablement deu el seu nom a la coloració del morter emprat per unir les juntes de la boca. Una barraca de carboner aprofita l'estructura del dipòsit com a paret lateral.

Cronologia	Contemporani. Primera meitat del s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, teula, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Possiblement fou bastida a finals del segle XIX o principis del XX, coincidint amb la gran necessitat de carbó per part de Ciutat.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Altres
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Altres

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Estat Central

BANY-B-088

Classificació del sòl:	No urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric I Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-089

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

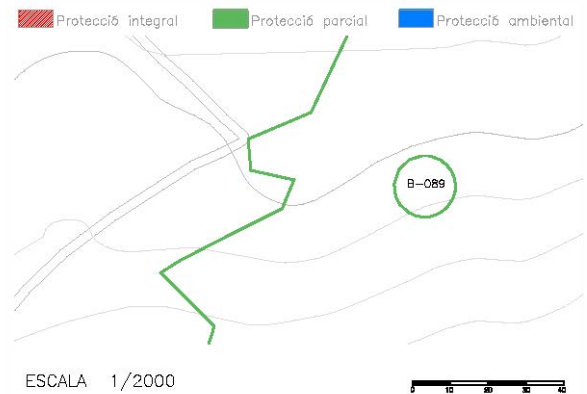
Denominació	Aljub del comellar des Teixos
Codi	BANY-B-089
Tipologia	Aljub
Ús actual	Aljub
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Rossegueres del comellar des Teixos (pol.1 parc.156) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:458680 Y:4392003
Altitud	439 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001560000SB

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Bassa de planta rectangular, d'uns 3'5 m per 1'5 m, parcialment soterrada. Replega aigua de coster. Té en un extrem un petit accés zenital que actua a la manera de coll.

Cronologia	Modern. Primera meitat del s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de parament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Altres

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones

BANY-B-089

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

d'ús limitat.

Forestal. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-090

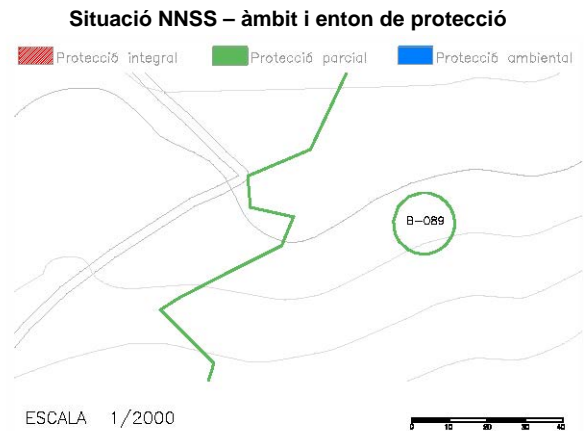
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Aljub des Porxo
Codi	BANY-B-090
Tipologia	Bassa
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Coster de la mola de Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X:458121 Y:4390957
Altitud	686 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Fou coneguda com sa Bassa Nova, designació que correspon a la seva tipologia. Es tracta d'un dipòsit de planta rectangular, amb una obertura frontal per accedir-hi a l'aigua i amb una altra posterior, per on entrava el líquid procedent del coster. Els murs exteriors són dispostos en talús. A la vora hi ha un porxo que servia per guardar animals, especialment porcs.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnoògic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment mallorquí. Tècniques de parament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Possiblement la bassa i tot el conjunt fou bastit a finals del segle XIX o principis del XX.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a
Valero & Albertí 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Reutilització Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Canvi d'usos Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-090**DENOMINACIÓ: ALJUB DES PORXO****Grau de protecció:****B****Propietat**

Estat Central

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor patrimonial

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-091

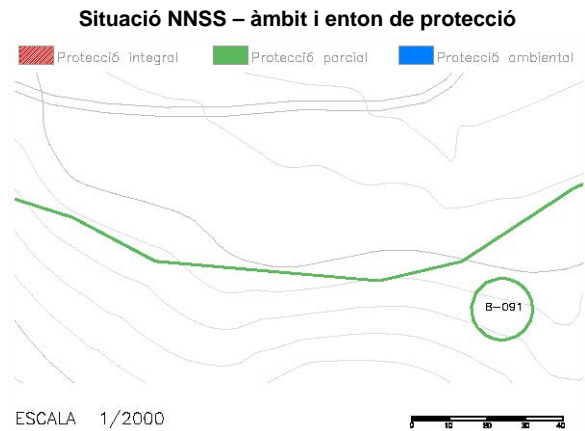
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Bassa Petita
Codi	BANY-B-091
Tipologia	Bassa
Ús actual	Bassa
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Coster de la mola de Planícia (pol.1 parc.156) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:458596 Y:4391835
Altitud	486 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001560000SB

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es localitza vora el camí des Carro, damunt la Roca Fesa. Es troba excavada damunt la pedra viva i s'omple a partir del coster i del propi camí. Té un paretó lateral, paredat en verd. Al damunt resten encara els forats on descansava la coberta feta de brancam per evitar-ne l'evaporació.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment mallorquí. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Fou bastida possiblement al segle XIX o principis del XX, durant l'etapa de màxima explotació del bosc.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

BANY-B-091

Just. valor patrimonial / protecció	les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)
Altres/Observacions:	Deslind de domini públic marítim-terrestre

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-092

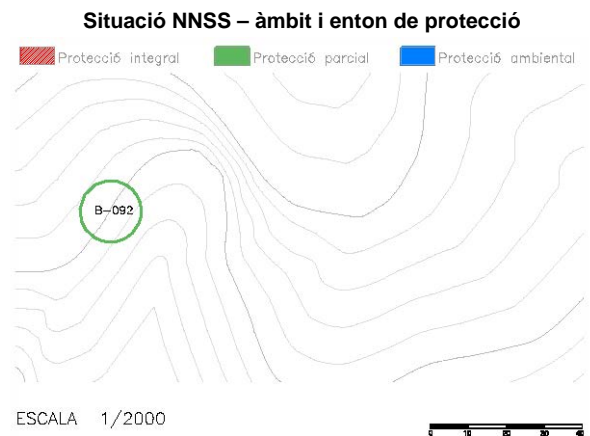
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Bassa Llarga
Codi	BANY-B-092
Tipologia	Bassa
Ús actual	Bassa
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Coster de la mola de Planícia (pol.1 parc.156) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:458595 Y:4391664
Altitud	603 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001560000SB

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Fou coneguda com la bassa dels Teixos. Té una estructura allargassada, de prop de 9 metres. El seu traçat és totalment regular. Recull l'aigua que davalla tant del coster proper com del lisar de roques cap on té orientada la boca.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment mallorquí. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Fou bastida possiblement al segle XIX o principis del XX, durant l'etapa de màxima explotació del bosc.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II. Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

Just. valor patrimonial / protecció	les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)
Altres/Observacions:	-
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT	
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-093

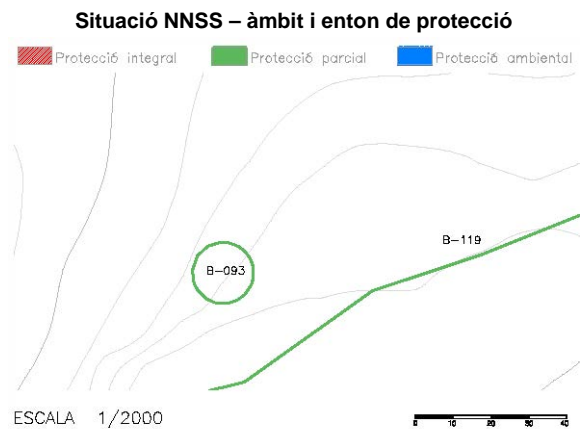
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Aljub des Cristians
Codi	BANY-B-093
Tipologia	Aljub
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Dins del bosc de Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X: 457420 Y: 4390674
Altitud	446 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Se situa a la part baixa del bosc Gran. És un dipòsit de pedra, de planta rectangular i volta de canó una mica rebaixada. Compta amb una basseta exterior que recull l'aigua que més tard es diposita a l'interior. La boca del dipòsit, avui parcialment oberta, tenia una paret feta de marès per tal d'actuar com a filtre. A la part posterior s'obre un coll per on s'hi pouava l'aigua.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

BANY-B-093

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-094

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Pouet
Codi	BANY-B-094
Tipologia	Pou
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Bastida (pol.2 parc.79) Plànol 1C
Coordenades UTM	X:459678 Y:4393950
Altitud	313 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Per fer conduir l'aigua cap a l'interior se solcaven uns recs orientats cap a una petita entrada (a uns 80 cm des de la boca) just arran de terra i aprofitant el pendent, l'aigua es dipositava dins la cisterna. Probablement en aquesta obertura s'afegia un filtre fet de brancolins per evitar que fulles caiguessin a l'interior. Té un coll de 59 cm i la boca actualment sobresurt uns 30 centímetres del terra.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

No sabem l'any del seu bastiment però amb seguretat fou abans de la Guerra Civil, a càrrec dels carboners i calciners que traginaven per aquesta planada.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Vandalisme Canvi d'usos
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció

Just. valor patrimonial / protecció	de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Murs (contenció)
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-095

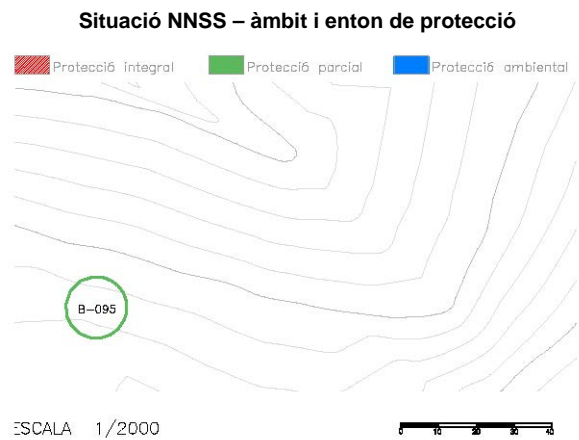
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Bassa de ses Rotasses
Codi	BANY-B-095
Tipologia	Aljub
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Bosc de son Valentí (pol.1 parc.244) Plànol 3C
Coordenades UTM	X:460861 Y:4391973
Altitud	524 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001002440000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Tipològicament respon a un aljub. Té planta rectangular, volta de canó i està paredada en verd. L'interior està referit de ciment mallorquí per tal de retenir l'aigua. Al damunt hi trobam el forat sense coll de forma rectangular per on es treia el líquid mitjançant un poal. Rebia aigua de l'escorriment del comellar, mitjançant una mica de síquia que la conduïa fins a uan basseta ubicada a la part nord-oest i d'aquí es filtrava per un forat. Compta amb una altra bassa annexa, al nivell del terra i de forma semicircular, per a l'abastament animal, la qual s'omplia o bé mitjançant un forat de vessament de l'excés de l'aigua de l'aljub o bé a partir d'extraccions mitjançant poal dels cabroners durant les èpoques seques.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Canvi d'usos Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-095

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Murs (contenció), Volta (cobriment) i impermeabilitat dels paraments (esquerdajat/estucat original)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

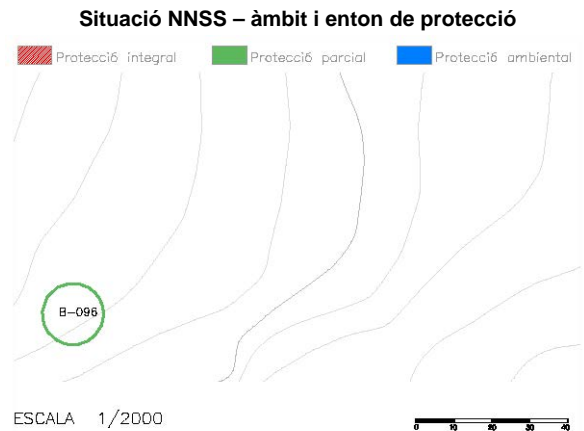
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Guixos
Codi	BANY-B-096
Tipologia	Forn de guix
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Bastida (pol.1 parc.77) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:460019 Y:4393661
Altitud	286 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'un conjunt de forns de guix situats al vessant de llevant de sa Bastida. Tenen la mateixa estructura que les olles de calç, encara que de dimensions molt més petites. Les olles són aixecades de dos en dos, és a dir, una al costat de l'altra, aprofitant una de les parets laterals. Tot això s'explica perquè, mentre coïen un forn, ja aparellaven el segon, tot per la rapidesa i agilitat del procés. De la mateixa manera que els de calç, els forns de guix tenen la forma troncocònica i les juntes de les parets interiors estan arrebossades d'argila per aguantar millor la força del foc i evitar que així sortís. La boca, molt estreta i apuntada, té una mida mitjana de 160 cm d'alt per 40 d'amplada.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Damunt l'any 1912, hi va haver en aquestes terres una gran tragèdia que ha restat fins avui dia a la ment dels informadors més ancians. Tres guixers esporlerins, conduïts pel mestre Gabriel Mates, morien aquí sepultats. Uns conten que per treure les millors pedres feren una mena de mina excavant la paret però aquesta no aguanta a bastament i es derruï soterrant tothom. D'altres conten que la tragèdia es degué a la caiguda d'un gran terrer després de fer esclatar un barrobí. Un ca que vivia amb ells tornà per la carretera fins a Esporles el que, juntament amb el retard injustificat dels guixers i la preocupació del mestre en "Mates" qui veia que els seus homes no arribaven, alertà les famílies. A partir d'aquí, aquesta explotació de guix esdevingué més i més eventual fins que als anys quaranta s'abandonà definitivament.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-096**DENOMINACIÓ: ES GUIXOS**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (forns de guix)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Murs (contenció), Volta (cobriment)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

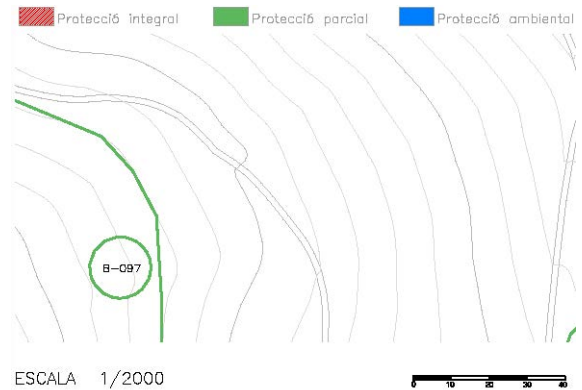
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Forn des Bosc de ses Mosqueres
Codi	BANY-B-097
Tipologia	Forn de calç
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Ses Mosqueres (pol.1 parc.245) Plànol 3D
Coordenades UTM	X:461129 Y:4392023
Altitud	456 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002450000SZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El trobam al camí des Correu, vora la paret del bosc de la possessió.

Presenta una olla que fa 4'90 m mentre que la portada queda en 2'60 m. La gruixa dels murs és de 1'60 m i la fondària és de 4'15 m. Compta amb un porxo a l'altra banda del camí, que fou emprat en els seus orígens com la barraca dels calciners i més tard, com a soll.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç. Tècniques de paredament en verd i en sec.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Fou cuit per la família esporlerina dels "Caparrons".

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002.

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III zones d'ús limitat.

BANY-B-097

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (forn)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (forn)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-098

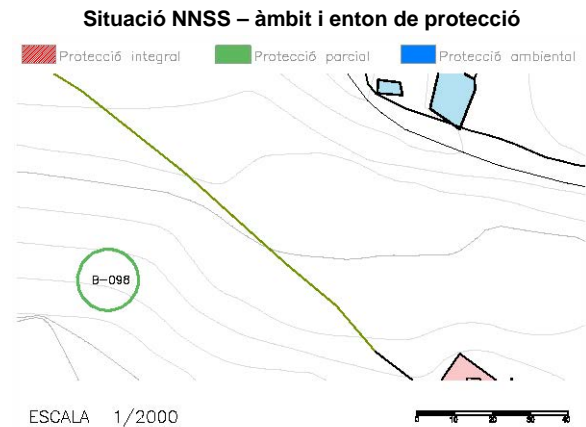
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Forn de sa Barrereta
Codi	BANY-B-098
Tipologia	Forn de calç
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 3A
Coordenades UTM	X:456690 Y:4391490
Altitud	192 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es troba devora la barrera d'entrada a la possessió des de la carretera. L'olla es troba plena de reble i pedres procedents de les esclavissades de terreny.

Cronologia	Contemporani 1940
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Fou bastit en 1940 per mestre Mateu Bou.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-098**Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (forn)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (forn)

Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-099

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

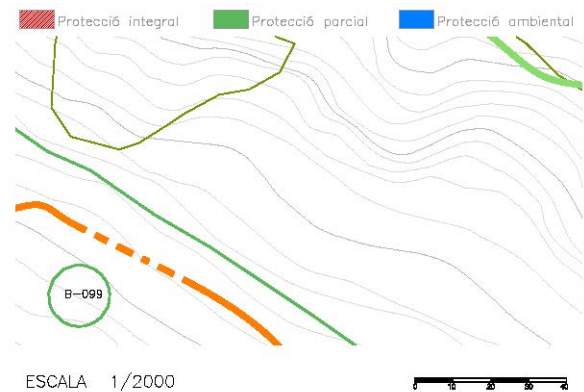
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Forn des Pi de as Consulta
Codi	BANY-B-099
Tipologia	Forn de calç
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc.77) Plànol 1C
Coordenades UTM	X:459914 Y:4394403
Altitud	186 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es troba vora el camí de Baix de Son Bunyola, al lloc conegut com el pi de sa Consulta. L'olla, de grans dimensions, es troba parcialment excavada en el coster del terreny.

Cronologia	Contemporani principis s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalismo Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Just. valor patrimonial / protecció	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (forn)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (forn)
Afectació Llei de Costes	Murs (contenció), i revestiment dels paraments
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-100

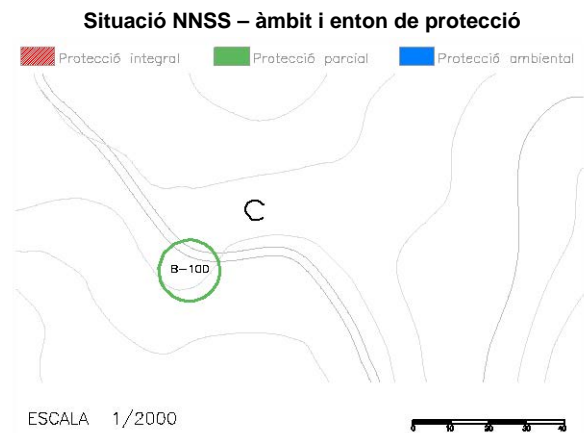
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Forn de ses Planes
Codi	BANY-B-100
Tipologia	Forn de calç
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Ses Planes (pol.2 parc.77) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459770 Y:4393811
Altitud	298 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Té una olla de 410 cm de diàmetre. A la part posterior compta amb una obertura per descarregar la cendra que ocasionva la combustió de la llenya (cosa no molt comuna a Mallorca) i que per això el fa excepcional dins el terme.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Fou bastit i cuit per Guillem Balaguer "Merido" i per Biel "Bielí", d'Establiments.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Altres entitats
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-100**DENOMINACIÓ: FORN DE SES PLANES****Just. valor patrimonial / protecció**

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (forn)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (forn)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-101

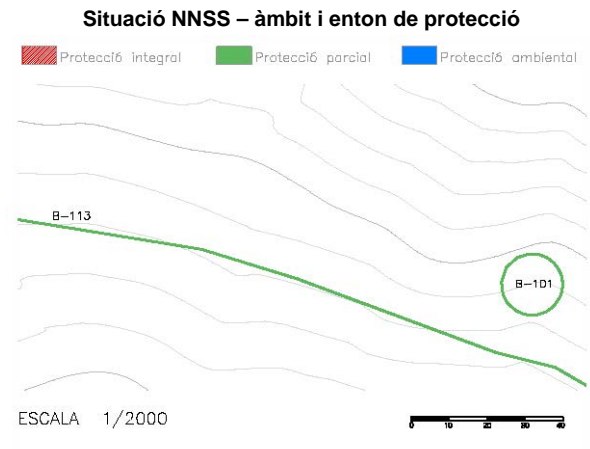
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Forn d'en Porxer
Codi	BANY-B-101
Tipologia	Forn de calç
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Bosc de Son Valentí (pol.1 parc.244) Plànol 3C
Coordenades UTM	X:460649 Y:4392340
Altitud	465 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001002440000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es troba en el mateix camí des correu. Presenta una olla amb un diàmetre de 5'30 metres, mentre que la portada fa 1'80 m. La fondària és de 5'20 metres. La portada està limitada per un petit mur i al seu costat esquerre hi ha una escala de nou graons, la qual puja el cintell. Descata el lleó de grans dimensions. El talús no és gaire pronunciat. A la vora hi ha un porxo de planta rectangular.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, calç. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Fou cuit per la família dits "els Porxers".

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No urbanitzable

BANY-B-101**DENOMINACIÓ: FORN D'EN PORXER****Usos permesos:**

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (forn)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (forn)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-102

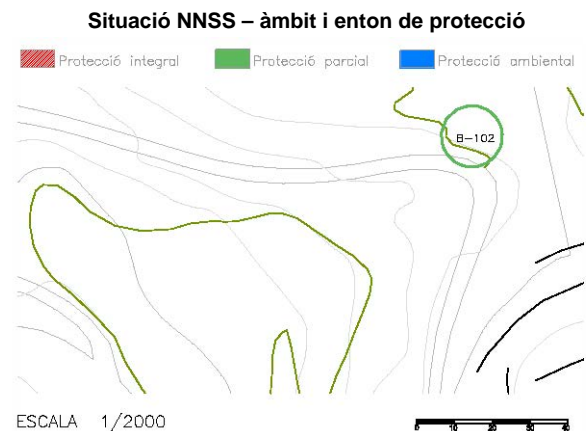
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Barraca del Camí de Baix
Codi	BANY-B-102
Tipologia	Caseta
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2parc.77) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:460242 Y:4393364
Altitud	246 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Barraca de carboner que aprofita com a coberta un gran penyal caigut des del puig de ses Planes. Als costats s'hi afegiren sengles murs de pedra en sec per tancar l'habitatge.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

BANY-B-102

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (barraca de carboner)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (barraca de carboner)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

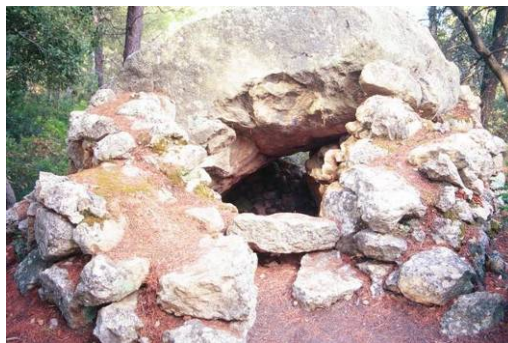
Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-103

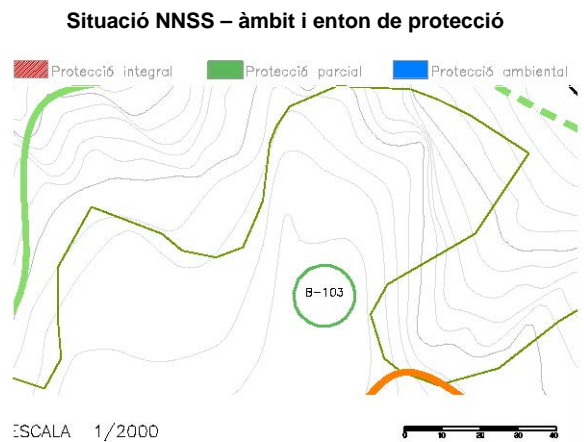
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Caseta des Torrер
Codi	BANY-B-103
Tipologia	Caseta/barraca
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Marina de Son Bunyola (pol.2 parc.77) Plànol 1D
Coordenades UTM	X: 460851 Y: 4394478
Altitud	33 m.
Entorn	Litoral

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

A la Punta de s'Àguila, damunt l'estreta carena, just abans de precipitar-se damunt el buit, s'alcen les restes d'una barraqueta, de base circular i que els antics habitants de Son Bunyola la coneixien amb el nom de la Caseta des Torrер. Tot i que l'apel·latiu "torrer" inconfusiblement al·ludeix qui habita o roman en una torre, l'autor abans citat ja demostra que en molts casos aquest nom era sinònim de talaier i que, per tant, amb torre en realitat s'esmentava genèricament un lloc destinat a la vigilància.

Cronologia	Modern s.XVIII-XIX
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

D'aquest punt, és en el segle XVIII on trobam la majoria de notícies documentals (encara que ja des de l'edat mitjana s'enviaven guardes per tota la marina de la vall de Bunyola). Concretament, el 1704, hi apareix un tal Joan Calafell com a vigilant i immediatament després el seu successor la deixà vacant per "obit de Juan Cunill...que morí abaxant de dita torre" (Segura 1998). El 1719, un tal Antoni Contestí amb Pere Bosc apareixen com a guardes del Peñal de l'Àliga. Trenta-cinc anys més tard, es diu que "a la Guardie del Aguila deste mon districte es sentinella per las nits y se tenen dos fusell bons y cosa de dotze o quinze tirs de polvora i bales". Ja en el segle XIX, apareixen dins el anys vint, uns tals Antoni i Joan Barceló com a vigilants i el 1867 la caseta de la guarda de la Punta de s'Àguila fou valorada amb cent pessetes. Les darreres referències que ens han arribat ja són de mà de l'Arxiduc, qui comenta que aquí hi havia una caseta però de poc valor. A dins el nostre segle aquesta construcció fou habilitada i utilitzada pels carabiners que controlaven el litoral.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b
Segura 1998

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Reutilització Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.

BANY-B-103

Treballs realitzats

Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****B****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Enològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (barraca)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (barraca)

Intervencions preferents

Murs (contenció), i revestiment dels paraments.

Afectació Llei de Costes

Delimitació de servitud de protecció.

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-104

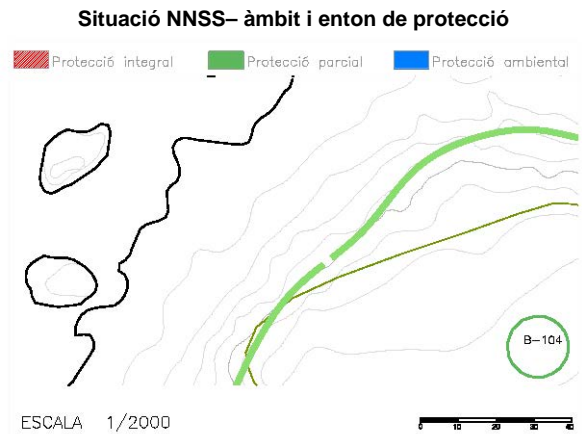
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Barraca des Cavall
Codi	BANY-B-104
Tipologia	Caseta/barraca
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Punt des Cavall (marina Son Bunyola) (pol.1parc.77) Plànol 1C
Coordenades UTM	X:459577 Y:4394638
Altitud	51 m.
Entorn	Litoral

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La Punta des Cavall o es Cavall Bernat fou l'altre lloc important destinat a haver-hi les guardes. Malgrat no comptar amb unes restes tan evidents com a la Punta de s'Àguila, són encara visibles una filada de pedres també al costat immediat del precipici. Un poc més a l'interior, descansen dues barraques que aprofiten els abrics que formen les grans roques, molt acostades a un ben notori claper. Afirmar que tots aquests elements -o part d'ells- siguin les ruïnes o indicis d'aquesta tasca és molt arriscat, encara que es pot apuntar vers aquesta possibilitat.

Cronologia	Modern s. XIV-XIX
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Ja des de molt antic, es tenen notícies d'aquest lloc i la seva funció vetlladora: el 1343, el governador del Regne de Mallorca, en un recompte dels llocs més perillosos de la costa on podien desembarcar els enemics, esmenta que a la mateixa punta des Cavall Bernat hi havia ja destinada una guarda. Durant els segles successius les guardes es continuaven mantenint, tal com ens ho demostra l'historiador Binimelis el 1595 que diu al respecte "après més avant està la punta que diuen Cavall Bernat devant un illot sobre la qual fa guarda de dia y de nit dos hòmens de peu a los quals la Universitat de Mallorca de 84 lliures descobren estas guardes tota la costa fins a Buñola y per l'altre part dins el coll del verger". L'historiador Dameto, el 1633 les torna esmentar. En el segle XVIII, Pere Mas guardà en aquesta punta, des de juliol fins a novembre.

Una de les poques pervivències de totes aquestes activitats de defensa que han restat a la ment dels darrers informadors (on és prou evident que el marge de veracitat és molt flexible) conta que quan les escoltes de nit detectaven un vaixell enemic, avisaven el poble perquè des de sa Galera sortís una petita barca i es dirigís davant es Cavall. Una vegada allà, encenia una torxa i la feia venir cap a ells i, mitjançant àgils maniobres arran de costa, els enemics que la seguien quedaven embarrancats entre els esculls i tenasses. També, encara que sense elaborar, els més vells habitants recorden que a Cala Gata, en temps des moros hi hagué vigilants que vetllaven per si s'acostaven els temuts enemics.

BIBLIOGRAFIA

Segura 1998
Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió

BANY-B-104

Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Instal·lacions Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (barraca)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (barraca)
Intervencions preferents	Murs (contenció)
Afectació Llei de Costes	Delimitació de servitud de protecció.
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-105

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

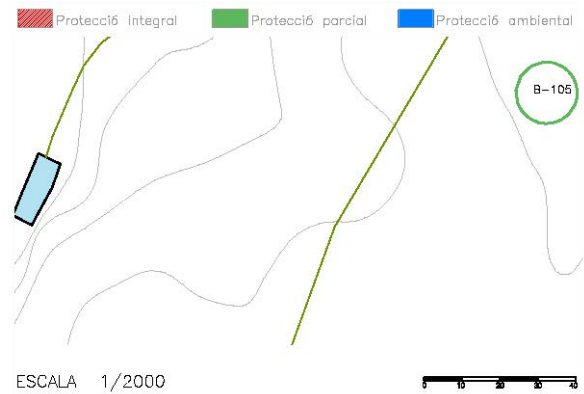
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Talaia des Rafal
Codi	BANY-B-105
Tipologia	Caseta/barraca
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Rafal 15 (pol.1 parc.163) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457549 Y: 4392591
Altitud	298 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 002300100DD59D0001EW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És un mirador artificial, situat a ponent de les cases des Rafal, des d'on es contempla pràcticament tota la costa des de sa Dragonera fins a les marines de Deià. Com a límit, té un paretó d'un metre i mig d'alçada, amb forma de semicercle. Al centre s'alça un vèrtex geodèsic. Vora el camí d'accés es troben dues barraques.

Cronologia	Modern s.XVIII-XIX
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ciment, morter. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	d) Patrimoni arqueològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'Arxiduc Lluís Salvador la descriu així: "en arribar al segon tombant del camí es té una magnífica vista dels cims llunyals i de les puntes que avancen i la mateixa Torre del Verger es veu des d'un punt elevat".

L'origen d'aquesta talaia està relacionada amb la viligància marítima i servia de complement de la torre del Verger.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió Altres
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Altres

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-105**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****B****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (mirador)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (mirador)

Intervencions preferents

Murs (contenció)

Afectació Llei de Costes

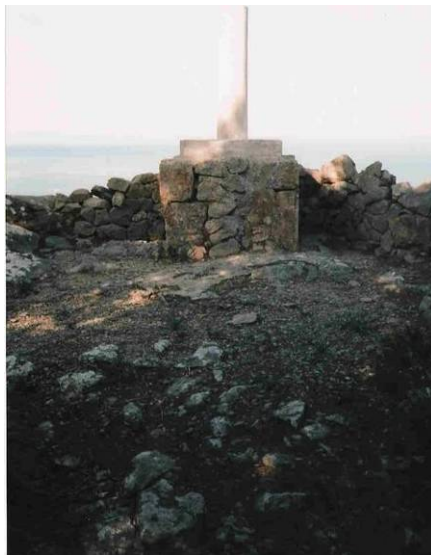
-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-106

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

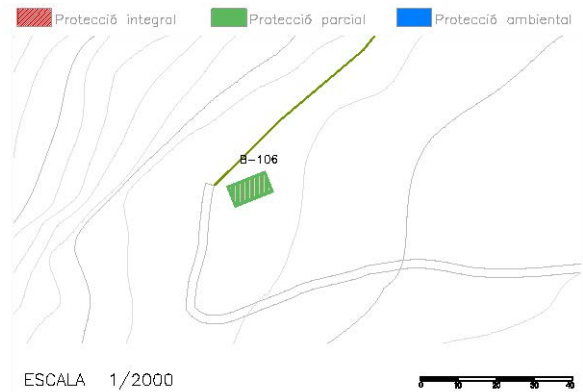
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Observatori de ses Planes
Codi	BANY-B-106
Tipologia	Instal·lació militar
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Militar
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Ses Planes (pol.2 parc.77) Plànol 1C
Coordenades UTM	X:459345 Y:4393821
Altitud	291 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'un conjunt arquitectònic amb finalitat militar dins la qual es destrien dues construccions independents i de moments històrics diferents. La primera que trobam quan accedim des del camí de carro que surt des de sa Bastida data de després de la Guerra Civil espanyola amb la finalitat de controlar els avions aliats i el possible moviment marítim. Així, dins la garita es poden observar els magnífics dibuixos dels avions aliats que s'aviem de controlar. Al costat de la garita s'alça una casa composta de dos cosos, amb rebost i una gran xemeneia. Davant, un pou de coll rectangular abastava els milicians.

Damunt el punt culminant s'alcen uns fonaments més antics (anteriors a la Guerra Civil). Consten d'una altra garita i al capdavant trobam dos habitacles en estat d'avançada ruïna. No molt enfora, hi ha un abeurador per a bèsties que aprofita un cocó. A tot aquest conjunt, s'hi accedia directament mitjançant un camí (actualment en molt mal estat) independent a l'anteriorment esmentat.

Cronologia	Contemporani 1939
Criteris datació	Referència oral
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Ciment, fusta, ferro. Tècniques de parament en verd.
Categoría	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Amb tota seguretat, aquest punt fou utilitzat durant i després del conflicte espanyol amb l'objecte de controlar el contraban i la possibilitat d'evasions i auxiliis enemics.

BIBLIOGRAFIA

Albertí 1996
Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original.

BANY-B-106

Treballs realitzats -

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (military)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (militar)

Intervencions preferents

Murs i revestiment dels paraments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-107

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

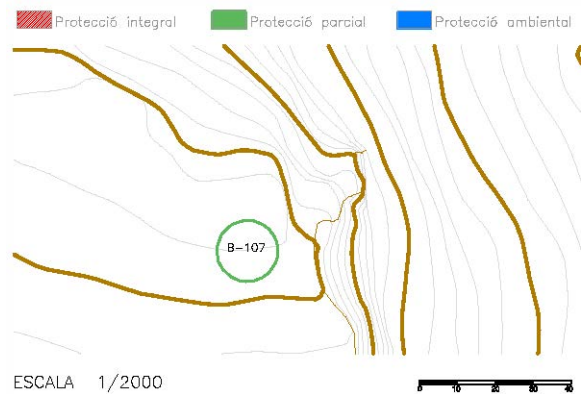
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Mirador de ses Son Bunyola
Codi	BANY-B-107
Tipologia	Mirador
Ús actual	Mirador
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Ses Planes (Son Bunyola) (pol.2 parc.77) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:460292 Y:4393750
Altitud	298 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS –àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És un bell mirador artificial que es limita amb un mur paredat en verd de mitja alçada, de forma semicircular, des del qual es pot contemplar des de les cases i vall de Son Bunyola i fins a sa Foradada. Aprofitant les possibilitats del terreny, hi ha condicionats tres pedrissets.

Cronologia	Contemporani s.XX
Críteris datació	Estructures
Classificació general	Altres
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Cultural
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Sembla bastit a la dècada dels trenta del segle XX, durant les obres d'engrandiment i condicionament per part de Josep Puig.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuals	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

BANY-B-107

Just. valor patrimonial / protecció	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (mirador)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (mirador)
Afectació Llei de Costes	Murs (contenció), revestiments.
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-108

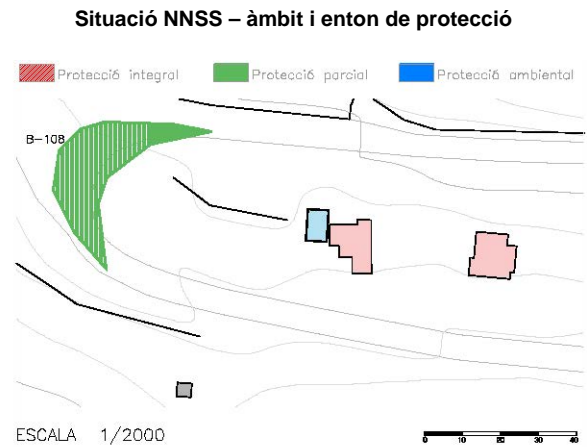
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Mirador de sa Volta des General
Codi	BANY-B-108
Tipologia	Mirador
Ús actual	Mirador
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Inici del camí de Baix (pol2 parc.76) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:458965 Y:4393465
Altitud	173 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000760000SL

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'un mirador format per un paretó, avui acompanyat d'un arrambador de ferro, conegut popularment com sa Barandilla, que actua de límit de la carretera i del camí de Baix de Son Bunyola.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Altres
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment, ferro. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

D'Segons tradició oral, el general Cotoner (Ferran Cotoner i Chacón), propietari de sa Baronia, pujava fins a aquest mirador per contemplar el poble.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000
Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones

BANY-B-108

d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial I Valor Històric

Estructura i ús vinculat (mirador)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (mirador)

Murs (contenció), revestiments.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-109

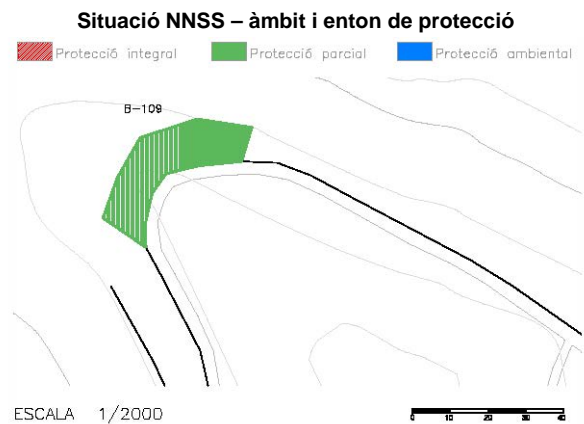
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Mirador des Rafal
Codi	BANY-B-109
Tipologia	Mirador
Ús actual	Mirador
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí vell de Planícia (pol.1 parc.254) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:457789 Y:4392519
Altitud	346 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001002540000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'un petit mirador artificial bastit sobre una penya. Compta amb un paretó que el limita. Es troba comunicat per un caminet de ferradura que neix al camí vell de Planícia.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Altres
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter i ciment. Tècniques varies i de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció

BANY-B-109

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (mirador)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (mirador)

Murs (contenció), revestiments.

-

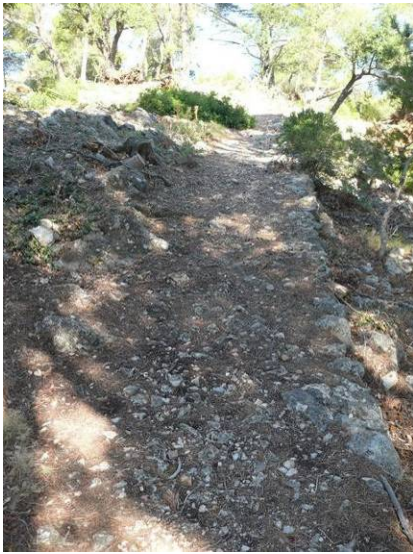
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-110

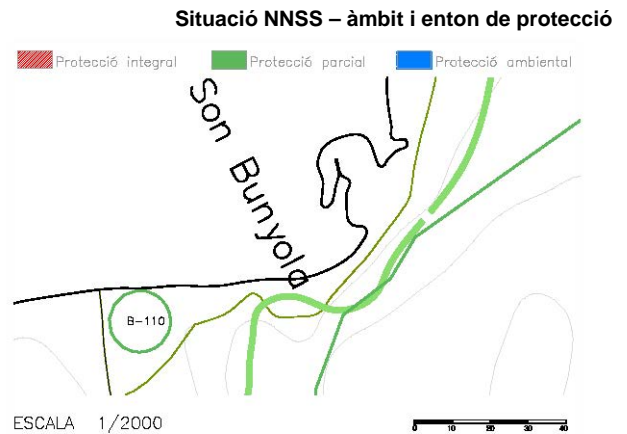
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Vestidors
Codi	BANY-B-110
Tipologia	Altres
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Platja de Son Bunyola (pol.2 parcel.77) Plànol 1D
Coordenades UTM	X: 461491 Y: 4394454
Altitud	8 m.
Entorn	Litoral

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És un habitacle petit, de forma cúbica, on hi havia un sostre fet de teules. Davant, trobam un petit pedrís.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Altres.
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Fou una construcció erigida aproximadament durant els anys trenta d'aquest segle duta a terme pel propietari Josep Puig i Canals. Servia de vestidors als senyors i familiars que volien anar a nedar a la Platja de Son Bunyola.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-110

Classificació del sòl:
Usos permesos:

No Urbanitzable
Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i valor Històric

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (habitable)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (habitable)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments

Afectació Llei de Costes

Línia de Delimitació domini públic marítim-terrestre

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

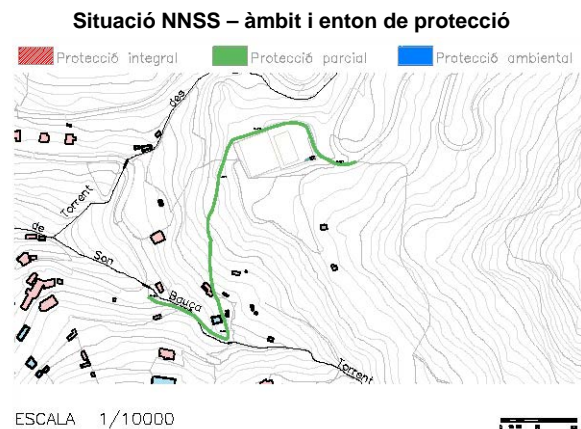
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Camí de Son Bauçà
Codi	BANY-B-111
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bauçà Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459465 Y:4393404
Altitud	230 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És un camí veïnal de ferradura amb trams de carro que enllaça el camí de sa Terra Nova amb la carretera Ma-10 Presenta un tram central empedrat, amb altres elements com cadenes, parets, escalons, paretons i marges.

Cronologia	Modern s.XVIII
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

És documentat per primer cop el 1712 en un plet. Posteriorment, els diversos trams són documentats al segle XX. L'Arxiduc Lluís Salvador el va citar: "El camí, fent un llarg revolt, baixa a la dreta per una valleta i llavors puja anguilejant el turó, fins que arriba a la cresta de la punta de s'Àguila, coberta de pins melis. D'aquesta manera passa per una teulera, a la qual des del fons de la vall de Banyalbufar condueix un camí empedrat que estalvia moltes corbes. Per damunt d'aquest mateix camí hi hatambé moltes dreteres, que fan sobretot les dones carregades de peix que van cap a Esporles a fi de pujar més aviat a dalt del coll...".

BIBLIOGRAFIA

Habsburg-Lorena 2002 V
CIM 1993
Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Restauracions Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-111

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

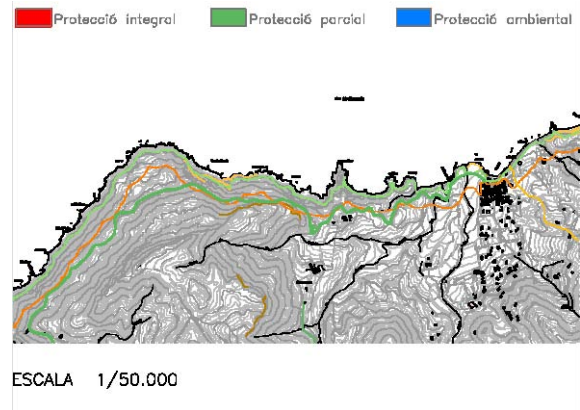
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Camí vell des Port des Canonge (o Camí de baix de Son Bunyola)
Codi	BANY-B-112
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Al sector nord-oest del terme PLÀNOL 1C
Coordenades UTM	X:458954 Y:4393466
Altitud	173 m.
Entorn	Rural i forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Camí de ferradura i carro que connecta el Port des Canonge amb Mirant de Mar i Esporles. Compta amb elements constructius d'interès com ara marges i escalons.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El Catàleg dels antics camins de la Serra de Tramuntana diu (1993: 105): "Antiga via d'accés al Port des Canonge des de la vila d'Esporles (...).

El camí és de carro fins a la desviació de Ca n'Alenyar, després es converteix en tirany fins a trobar-se amb la carretera i torna esser de carro fins a Mirant de Mar. D'aquí fins a la urbanització retorna el tirany, i ja en els vials es tdestria un camí de carro per dins el pinar.

A la part final del camí trobam una canaleta i nombrosos rotles de sitja".

Fou netejat pel Grup Excursionista de Mallorca i el Consell de Mallorca el 1998. També fou senyalitzat pel Consell.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & al. 1998
Ordinas & Reynés 2002
CIM 1993

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Canvi d'usos.
Treballs realitzats	Neteja Consolidacions Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Afectació Llei de Costes	Deslinde domini públic marítim-terrestre / servitud de protecció.
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-113

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

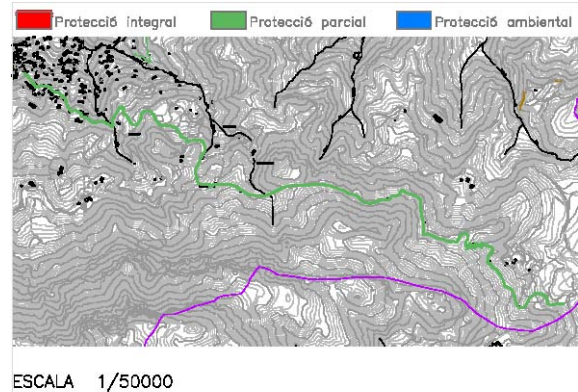
Denominació	Camí des Correu
Codi	BANY-B-113
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector de ponent del municipi Plànol 2B-2C-3C-3D
Coordenades UTM	X:458480 Y:4393114
Altitud	136 m.
Entorn	Rural i forestal

Referència cadastral -

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Camí de carro de titularitat pública que comunica les viles d'Esporles amb Banyalbufar. Des del punt de vista constructiu presenta trams empedrats, escopidors, marges de sosteniment, escalons, cadenes i ratlletes.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El camí des Correu apareix documentat denominat de diferents maneres: camí del Correu, camí de Ciutat, camí de Son Sanutges, camí de la Font de la Vila, camí de Son Albertí, Camí de Son Burguny i camí d'Esporles. El camí vell del Correu és un camí reial d'origen medieval, documentat ja en el segle XV. El nom fa referència als antics oficials reials que portaven la comunicació als pobles. En època islàmica formava part, molt possiblement, de la denominada via o carrera de Banalbahar, documentada en el Llibre del repartiment de Mallorca (1232).

El 1442 es torna a parlar dient que el camí és de «profit e utilitat de la cosa pública e del caminants e aportants blats, fruytes e vitualles de Banyalbufar a Ciutat». I així en molts d'altres documents posteriors.(1557, 1786, 1811, etc.).

Com a dada curiosa, i a més inèdita, l'any 1842 (nou anys abans de l'inici de la construcció de l'actual carretera Ma-10) l'Ajuntament de Banyalbufar treu a subhasta pública l'arranjament del «camino que conduce a Esporlas», donat que «debe recomponerse», sota les següents condicions:

«Primero un trozo de camino empedrado en el punto llamado Barrera de las Mosqueras estensivo a veinte y cinco (sic) varas castellanas y se calcula en valor en cantidad de 15 libras.

Item otro trozo de camino empedrado llamado arriba de las casas de las Mosqueras de estensivo de veinte varas con igual coste que arriba espresada.

Item otro trozo de camino empedrado, en el lugar llamado la font del Creué, de longitud de ochenta y cuatro varas.

Item otro trozo del camino empedrado en el punto llamado coll del Pi, de longitud de cuarenta varas

Item dos trozos de recomposició de camino al medio al medio de la barrera de las Mosqueras y la potada del Cavaill, su recomposició consiste en hacer las gradas para llenar las zanjas de piedra y rípio y poner tierra encima del rípio de longitud de noventa varas».

I, al final, acaba enumerant les condicions de les obres:

«1º. Será obligación del empresario hacer las gradas en los cuatro trozos de camino de uno al otro, de longitud tres varas, por seguir de abajo directamente en el de adelante y de tirar el agua del camino.

2º. Será obligación del empresario buscar toda la piedra que se necesita por dichos trozos, llenar bajo el empedrado de rípio, porque el empedrado siga.

3º. Será obligación del empresario quitar una piedra que hai a la parte de arriba, en el seguido trozo indicado, y también otra piedra en el cuarto trozo del coll del Pi y bajan por los lados de ella hasta que sea el punto del adelante, y este Ayuntamiento deberá entregar pólvora por romper las dos piedras.

4º. No podrá poner tierra en el empedrado el empresario, a los cuatro trozos dichos de empedrado hasta que sea mesurado por esta corporación o comisionado que nombrase.

5º. Finalmente será de obligación del empresario el de pagar los perjuicios de cita obra si acaso resultase y dar fianza por la partida del remate.

Sabem que el 1889, gràcies a l'Acta de Deslinde y amojonamiento del término municipal de Bañalbufar, l'entrada al camí des de la carretera estava limitada per una barrera.

Per altra banda, hi existeixen encara les restes d'un petit tram empedrat que es corresponia al primitiu traçat. Aquest va gairebé paral·lela a l'actual camí, per la banda superior, molt a prop del coll des Pi pel seu vessant nord-est. Una vegada oberta l'actual via, aquest camí fou emprat pels carboners.

L'Arxiduc Lluí Salvador, a finals del segle XIX, diu: "La carretera de Banyalbufar, que es va construir a despeses de diversos propietaris i sobretot del general Cotoner, abandona el poble pel carrer Major, [...]. El camí es prolonga pels vessants del turó [...]. El camí circumscriu la vall, torna a rebre la vista de Banyalbufar i travessa un segon torrentó, [...]. El camí, fent un llarg revolt, baixa a la dreta per una valleta i llavors puja anguilejnt el turó, fins que arriba a la cresta de la punta de s'Àliga, [...]. D'aquesta manera passa per una teulera, a la qual des del fons de la vall de Banyalbufar condueix un camí empedrat, que estalvia moltes corbes. Per damunt d'aquest mateix camí hi ha també moltes dreteres, [...]. El camí torna a circumscriure altres dues depressions, franqueja un torrentó per damunt un pont i llavors fa una llarga corba al voltant d'una gran clotada, [...]. Son Bunyola, [...], a la dreta, el camí va pujant quasi pla cap al rafal de Planícia. A dalt de tot hi ha la mola de Planícia, [...] hom baixa en dos revolts, llavors, sempre pujant dolçament, el camí circumscriu una vall clsa, situada entre vessants escorrancats, que després es va estrenyent progressivament. A l'esquerra deixam el camí de carro, que baixa per dessota del nostre cap a les possessions de Son Coll i Son Bunyola, ..."

Amb les reformes viàries iniciades el segle XIX, aquest camí acabà per ser abandonat. A partir del segle XX, hi ha nombrosa documentació referent al tram que va des del poble fins a Son Sanutges.

El ple municipal del 14 de novembre de 1989 acordà dirigir-se al Consell Insular de Mallorca perquè el rehabilitàs. D'ençà fou rehabilitat i senyalitzat.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & al. 1998

DCM 2007

García Pastor 1967

GEM 1991

Habsburg-Lorena 2002 V Ordinas & Reynés 2002

Rosselló & Albertí 1995

Sastre & Sastre 2002 I Peña 2001

Valero & Albertí 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Consolidacions Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.

BANY-B-113**DENOMINACIÓ: CAMÍ DES CORREU****Intervencions preferents**

Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (cami), empedrats existents (paviment)

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

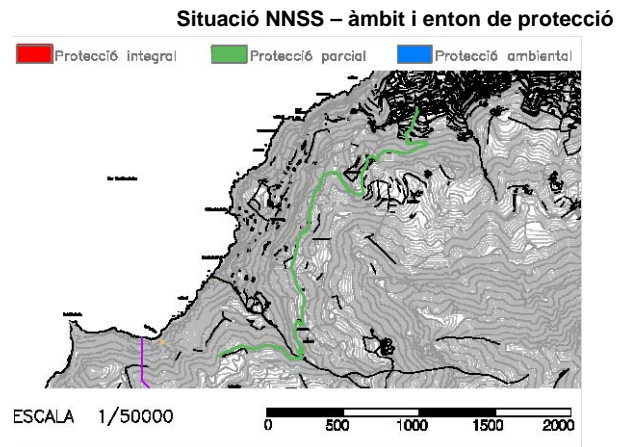
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Camí des Rafal
Codi	BANY-B-114
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Costa-Es Rafal Plànol 3A-3B-2B
Coordenades UTM	X:457847 Y:4392944
Altitud	160 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És el camí que comunicava el poble de Banyalbufar amb Estellencs, tot passant per les propietats de sa Costa, es Rafal de Planícia i Planícia. Presenta trams d'interès constructiu, amb marges, escalons, empedrat i parets. Neix prop de Ca mestre Vic i mor en el camí vell d'Estellencs. Puja per sa Costa, passa davant les cases des Rafal i per damunt la font des Garbell. Llavors, baixa per davall la font de s'Obi i s'uneix al camí vell d'Estellencs.

Cronologia	Modern s.XVIII
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El camí apareix documentat des del 1784. Posteriorment, apareix en altres documents com en la sessió plenària del 13 de juliol de 1885, on es diu: "el Sr. Presidente manifesto que para poder dar cumplimiento a una circular del Sr. Gobernador de provincia hera necesario que el Ayuntamiento declarase y acordase cuales heran los caminos vecinales de este distrito municipal. Enterados dichos señores de la citada circular despues de haberse discutido largamente se acordo unanimamente declarar vecinal el camino antiguo de palma y rurales los caminos denominados del Rafal, el de la pedra de Sasa, el de los Amarados, el de la Galera y el de las Teulas, quedando a cuenta del Ayuntamiento la reparacion y concervacion de dichos caminos en cuanto lo permitan los recursos de los fondos municipales..." (CM 2007: 128).

El 20 de març de 1890 "se acordó la recomposicion de un portillo en el camino del Rafal que aconsecuencia de las lluvias del presente invierno habia caido por ser de pura necesidad dado el encargo de la mencionada obra a D. Antonio Alberti Coll y que el se encargaria de pagar el gasto del albañil y los materiales que fuesen a cargo del Ayuntamiento..." (id.).

Al llarg del segle XX, apareix documentat en nombroses ocasions com el camí de sa Costa, amb el qual feien partió diverses finques.

BIBLIOGRAFIA

- Albertí & al. 2000
- García 1967
- Ordinas & Reynés 2002
- Sastre & Sastre 2002
- Valero 1993
- Valero & Albertí 2000
- Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
----------------------	---

BANY-B-114

Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	Erosió
Perills eventuais	Estructures
	Canvi d'usos
	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja
	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: Zones d'ús limitat, capítol IV: zones d'ús compatible i capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

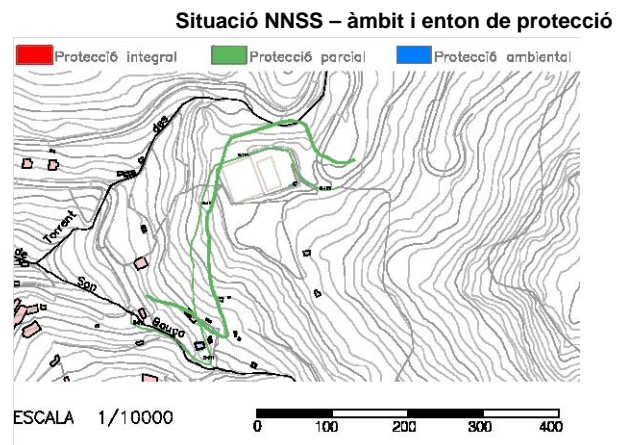

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Camí de Can Tit
Codi	BANY-B-115
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	A l'entrada del poble Plànol 2B-2C
Coordenades UTM	X:458855 Y:4393176
Altitud	118 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Camí de ferradrua que neix a la carretera Ma-10, prop des Cireral i mor al camí des Correu. Té una distància de 278 metres i compta amb escalons i marges.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El 14 d'abril de 1952, i amb motiu de la formació de la contribució territorial i urbana, es feia declaració jurada mitjançant la qual Antoni Gelabert Cardona registrava una finca situada a Miramar, que feia partió a la dreta amb el camí de Can Tit, a l'esquerra amb terres d'Antoni Bujosa i al fons amb vivenda (Cm 2007: 334).

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

BANY-B-115**Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial, Valor historic i valor Etnològic

Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.

Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.

Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

-

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

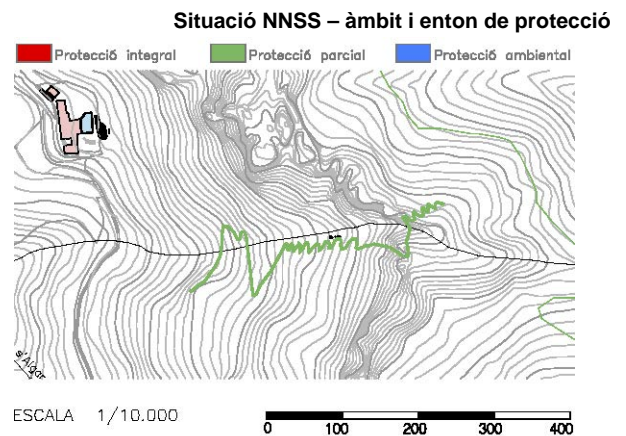
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Pas de sa Mola
Codi	BANY-B-116
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia Plànol 3B-4B
Coordenades UTM	X:457689 Y:4391179
Altitud	415 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És un camí de ferradura que connecta el camí Antic de Planícia amb el camí des Carro, molt a prop de l'Ajub des Porxo. Conté una sèrie d'elements constructius d'interès, com ara escopidors, marges.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'Arxiduc Lluís Salvador en parla dient: "Per sota de la casa condueix a Puigpunyent un carrerany, que llavors s'ajunta amb el camí que va d'Estellencs a Puigpunyent a través del bosc de Son Fortuny. Hom camina un tros per aquest carrerany, i llavors, passant en part per un pintoresc congost, puja per un viaró costerut que anqueleja amunt fins al bosc de Planícia".

El camí de sa mola de Planícia i també el pas de sa Mola estan inclosos en el Catàleg dels antics camins de la Serra de Tramuntana, publicat pel Consell Insular de Mallorca (1993). "Comença com una pista forestal a la primera volta darrere s'Arboçar però després torna un camí clàssic de carro dedicat a l'explotació de l'alzinar. Té un recorregut bastant llarg per evitar els penyals situats damunt s'Arboçar.

És l'únic camí de carro que puja a dalt de la Mola de Planícia.

Trobam al llarg de l'itinerari gran quantitat d'elements singulars entre els quals cal destacar els aljubts.

De la zona dels Aljubets, parteix una desviació cap a les cases de Planícia coneguda com Pas de sa Mola".

BIBLIOGRAFIA

- Albertí & al. 2000
 CIM 1993: 89
 Vibot 1999a
 García 1967
 Hasburg- Lorena 2002 V

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures

BANY-B-116

Perills eventuals	Altres
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Historic i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

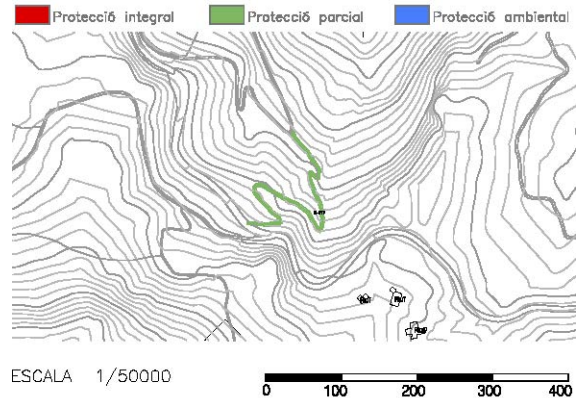

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Camí vell de Son Valentí
Codi	BANY-B-117
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí Plànol 2D-3D
Coordenades UTM	X:461403 Y:4392525
Altitud	312 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Neix a la carretera Ma-10 fins al camí de Son Valentí. Es tracta d'un camí de ferradura que presenta com a elements constructius, escalons, marges i escopidors.

Cronologia	Medieval s.XV-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoría	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa

BANY-B-117**Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.

Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.

Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

-

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

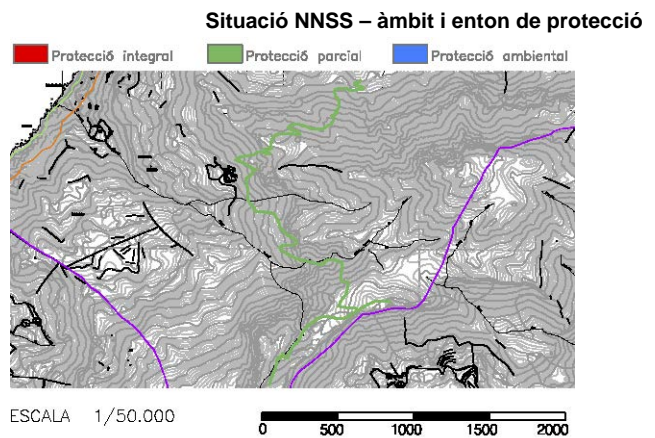
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Camí des Carro
Codi	BANY-B-118
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia, es Rafal i s'Arboçar Plànol 3B-4B
Coordenades UTM	X:458769 Y:4392228
Altitud	374 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

S'inicia al camí Antic de Planícia, prop de la possessió de s'Arboçar i cacaba a la mola de Planícia i als Puntals. És un camí de carro, dotat de marges i escopidors d'una distància de 5.311 metres.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Referència oral
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	Altres
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El camí de sa mola de Planícia està inclòs en el Catàleg dels antics camins de la Serra de Tramuntana, publicat pel Consell Insular de Mallorca (1993). " Comença com una pista forestal a la primera volta darrere s'Arboçar però després torna un camí clàssic de carro dedicat a l'explotació de l'alzinar. Té un recorregut bastant llarg per evitar els penyals situats damunt s'Arboçar.

És l'únic camí de carro que puja a dalt de la Mola de Planícia.

Trobam al llarg de l'itinerari gran quantitat d'elements singulars entre els quals cal destacar els aljubts.

De la zona dels Aljubets, parteix una desviació cap a les cases de Planícia coneguda com Pas de sa Mola".

BIBLIOGRAFIA

Albertí & al 2000
CIM 1993
Habsburg-Lorena 2002 V García 1967
Llofriu 1992
Valero & Albertí 2000
Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Estudis específics

BANY-B-118

Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****B****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

Intervencions permeses

Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.

Intervencions no permeses

Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.

Intervencions preferents

Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.****ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-119

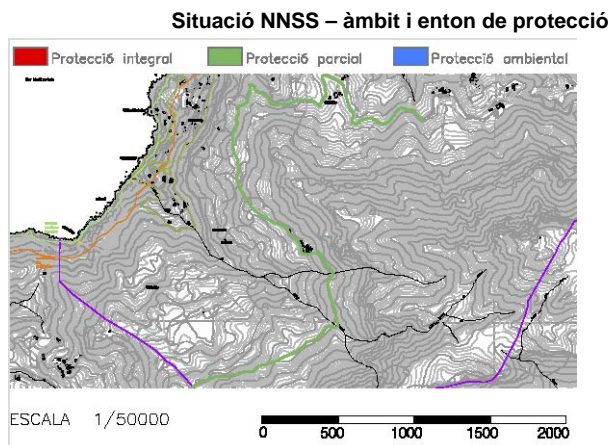
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Camí Antic de Planícia
Codi	BANY-B-119
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	S'Arboçar, es Rafal i Planícia Plànol 3B-3C-4B
Coordenades UTM	X:458173 Y:4391902
Altitud	484 m.
Entorn	Rural i forestal

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

S'inicia al camí des Correu i acaba a la partió amb el terme municipal d'Estellencs. Té una longitud de 6450 metres. Presenta alguns elements d'interès constructiu com ara parets, marges, escalons, parets, empedrat i ratlletes.

Cronologia	Modern s.XIX
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

En sessió plenària celebrada el 23 de setembre de 1851, "Reunidos los Señores del Ayuntamiento al consistorio del mismo, y los Señores de varios predios que han de empalmar con el nuevo camino D. Pablo Albertí presidente manifestandoles el oficio del Señor Gobernador de esta Provincia su fecha de ocho del corriente relativo a la demarcacion de nuevas lineas que desde varios predios han de empalmar en el nuevo camino de esta villa, según lo dispuesto por el Señor Gobernador con el citado oficio, exortandoles el Señor Presidente por ver si entre ellos tendrían una evanencia o algun medio de transaccion por el nuevo ramal que debe abrirse en los terrenos de los propietarios presentes y resultó lo siguiente=Pedro Francisco en enombre y acomision de D. Joaquin Zaforteza propietario del predio son Valenti, dice que da el terreno por el nuevo ramal que debe construirse de la rota hasta el predio son Creus. D. Francisco Aguiló propietario del predio son Creus manifiesta que se reselva al derecho del camino viejo sin perjuicio de admintir la oferta del Señor de son Valenti; No se presento D. Juan Onell propietario del predio se Erbosa pero se presenta su arrendatario Juan Bordoy manifestando que gusta tener salvo los derechos de su amo. D. Bartolome Bauza del predio son Senutges, dice que protesta que quiere el camino viejo. El Señor Marques de Campo franco Viduo propietario del predio Plenisia, dice que en caso de darle un ramal por donde desde el camino viejo que sirve para ir de Plenisia a Palma pueda pasar al nuevo sin perjudicarle en la distancia y en la comodidad del transito, convendria en que se imposibilite dicho camino antiguo (...)" (CM 2007: 204), reversió que per altra banda no consta que s'arribàs a produir.

En sessió plenària celebrada per l'Ajuntament de Banyalbufar l'1 de novembre de 1919 "...se acuerda conceder un crédito de cincuenta pesetas al Exmo. Sor. Marques de Campo franco, como indemnización de los desperfectos que el tránsito de los carros ocasiona en el camino vecinal de Planisi..." (AMB. Sign. 26).

L'any 1934 l'Ajuntament de Banyalbufar pagava una partida de 75 pessetes "...a los propietarios del camino vecinal de Planicie subvención conservación anual para conservación del mismo" (CM 2007: 204).

En sessió plenària celebrada per l'Ajuntament de Banyalbufar el 27 de febrer de 1958 "...En atención al caracter de camino público de que goza el tramo del denominado de los Predios comprendido entre la confluencia con el municipal de la Fuente y la carretera del Estado, cuyo tramo se viene utilizando por los vecinos de esta villa, por lo que este Ayuntamiento en muchas otras ocasiones ha contribuido a su conservación, si bien hace algunos años ha dejado de contribuir, y, considerando que en este año se tiene proyectado por los propietarios interesados llevar a efecto una reparación del piso del expresado tramo, se acuerda por unanimidad que el Ayuntamiento contribuya con la cantidad de 500 pesetas a las obras de este año y que en lo sucesivo destine 200 pesetas anuales a la conservación del mismo" (CM 2007: 205-206).

BIBLIOGRAFIA

BANY-B-119

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat, capítol IV: zones d'ús compatible i capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

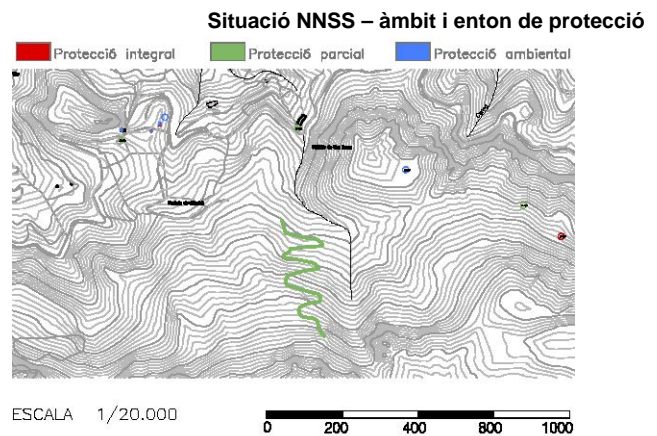
IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Es Mal Pas
Codi	BANY-B-120
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Sanutges Plànol 3C
Coordenades UTM	X:459933 Y:4392384
Altitud	412 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Camí de ferradura dotat de marget de sosteniment lateral, molt espectacular. Salva un gran desnivell.

Cronologia	Modern s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Tècniques de parament en sec i tècniques viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-120**DENOMINACIÓ: ES MAL PAS****Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor patrimonial i Valor Etnològic

Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.

Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.

Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

-

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-121

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

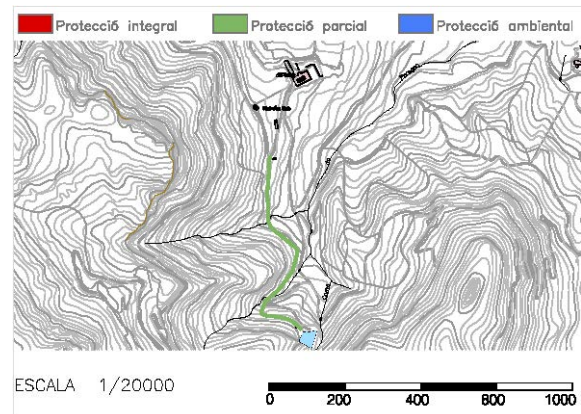
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Camí vell de Son Bunyola
Codi	BANY-B-121
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola Plànol 2C
Coordenades UTM	X:460596 Y:4393724
Altitud	117 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Camí de ferradura empedrat que comunicava sa Bastida amb les cases de Son Bunyola. Només en resten dos trams: un primer que va des del coll de sa Bastida fins al camí modern de les cases, i un segon situat vora la caseta des Vinyòvol.

Cronologia	Medieval s.XIII-XIX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra i terra. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Feines agrícoles Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

BANY-B-121**Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.

Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.

Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)

-

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

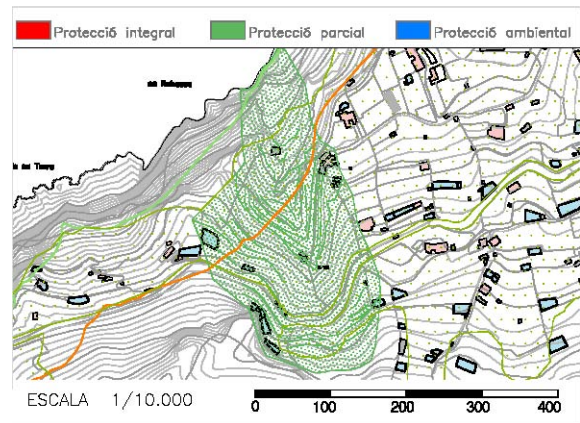
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt marjat del torrent d'en Roig al Munreal
Codi	BANY-B-122
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Entre la vila i la mola de Planícia Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458739 Y: 4393124
Altitud	140 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A003000400000SZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Segons el Catàleg i anàlisi dels espais marjats de Banyalbufar (1996: 112) aquest indret preferent comprèn dues grans àrees d'estudi que com a indrets a preservar s'han considerat conjuntament perquè constitueixen una unitat paisatgística al voltant del nucli de població de Banyalbufar. Es tracta, doncs, de tota l'extensió d'horta que s'estén des del torrent d'en Roig fins a les immediacions des Munreal (on acaba la xarxa de reg de sa font de la Vila) i que té com a límit altitudinal el que marca la Siquia de Dalt.

La valoració d'aquesta contrada com a indret preferent s'ha bast en línies general, en la seva constitució com a gran extensió d'horta a la serra de Tramuntana, en les seves característiques constructives i en l'impacte paisatgístic que suposa pel seu emplaçament. Els factors determinants i concrets d'aquesta valoració han estat:

- constituir una extensió d'horta de 0'91 km2 en costers de muntanya, aconseguida a partir de l'esglaonament
- Bastir-se el marjament en base a disposicions paral·leles contínues que respectes la sinuositat del terreny amb l'adopció de plantes curvilínies.
- Singulars dimensions dels marges en alçària i longitud. L'alçària mitjana dels murs és de 3'2 m, mentre que la longitud assoleix els 66'75 m. Aquestes dimensions s'expliquen per la necessitat d'obtenir la màxima superfícies de conreu per a una activiata intensiva.
- Tècnica molt acurada en el sistema de pujadors observats (escales laterals, escalons volats, camminois esglaonats, rampes), indispensables en disposicions paral·leles. Aquests pujadors són especialment singulars en els casos amb marges de gran alçària, tals comels trobats a sa Costa.
- Singular xarxa de reg en base a la font de la Vila i tot el seu sistema de síquies i ramals, així com de fonts més petites incloses en els camps marjats (font de sa Canaleta, font des Cireral...)
- Valor paisatgístic per trobar-se emplaçat en una de les rutes turístiques per excel·lència de l'illa.
- Valor emblemàtic per se considerada una de les imatges més estereotipades del marjament de la serra de Tramuntana i del municipi de Banyalbufar, tant a nivell popular om dins bibliografia culta o dins obres de divulgació.
- Presentar marges i safareigs datats que permeten inicar estudis sobre el bastiment del marjament al municipi i la seva evolució.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, terra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació

II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica

Causes del deteriorament

Erosió

Defectes de conservació

Estructures

Perills eventuais

Esbucament

Treballs realitzats

Canvi d'usos

Consolidacions

Restauracions

Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Vernacular i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (agrícola)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Escales i coronament

Afectació Llei de Costes

Línia de Delimitació de domini públic marítim-terrestre i línia de Delimitació de servitud de protecció.

Altres/Observacions:

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

Correspondència amb elements àrea 4 – sectors 13 i 14 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

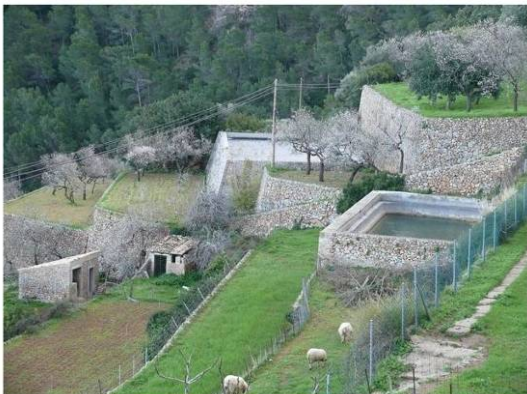
Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

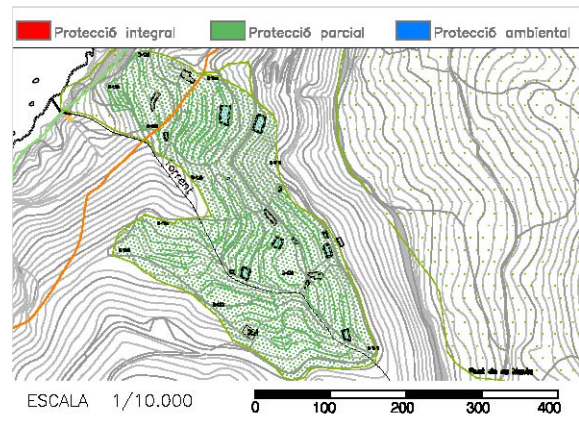
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt marjat de la font de sa Menta
Codi	BANY-B-123
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Font de sa Menta Plànol 3A - 3B
Coordenades UTM	X: 456861 Y: 4391589
Altitud	156 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002000000SM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

L'indret d'interès preferent anomenat de sa Font de sa Menta està conformat per les marjades d'horta bastides en el comellar on neix la font i que n'aprofitaven les seves aigües per al reg. Diversos factors tècnics i d'ús les fan valuoses.

- Adaptació de la planta dels marges a la topografia del comellar respectant la seva sinuositat.
- Singulars dimensions en longitud i alçària dels marges.
- Excel·lent estat de conservació de les marjades del vessant oriental del comellar, al que se l'hi ha d'afegir ser un indret en ús.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, terra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Neteja Consolidacions Restauracions Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (agrícola)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)
Intervencions preferents	Murs (contenció), Escales i coronament
Afectació Llei de Costes	Delimitació de servitud de protecció.
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.
Correspondència amb elements àrea 5 – sectors 6 i 7 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

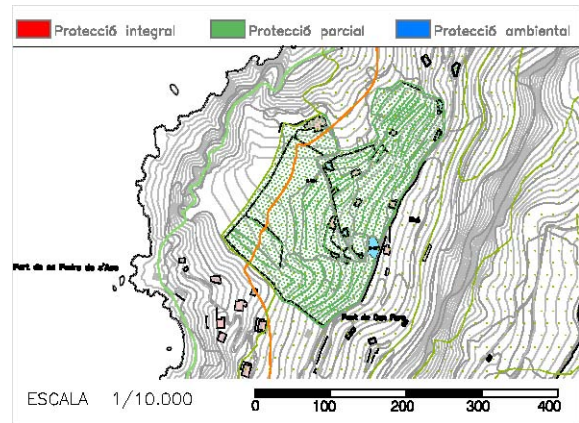
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt marjat des Verger
Codi	BANY-B-124
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Verger (pol.1 parc.222) Plànol 3A – 3B
Coordenades UTM	X:456848 Y:4392317
Altitud	104 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002220000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

L'indret preferent anomenat es Verger es troba configurat per una extensió reduïda de marjades situada prop de la Pedra de s'Ase, concretament en elc oster que des de la font de Can Fura descen fins al replà del planyal de ses Figuerasses. Aquesta contrada esdevé singular per les següents característiques:

- Disposició paral·lela contínua amb marges que segueixen les inflexions topogràfiques amb plates curvilínies.
- Petit grup de marjades a l'extrem més septentrional que presenten braó sobreïxit del replà de la terrassa, és doncs, un dels dos únics indrets del terme municipal on s'han observat braons.
- Desenvolupat sistema de pujadors amb rampes, escales laterals i frontals.
- Singulares dimensions de les alçàries dels murs.
- Bon estat de conservació de la contrada amb algunes marjades en ús.
- Conservació del sistema hidràulic de canaletes verticals.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, terra, morter, ciment. Tècniques de paredament m sec i en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Esbucament
	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-124

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Grau de protecció:****B****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (agrícola)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Escales i coronament

Afectació Llei de Costes

Línia de Delimitació de servitud de protecció.

Altres/Observacions:**Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.**

Correspondència amb elements àrea 5 – sector 3 i 4 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-125

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

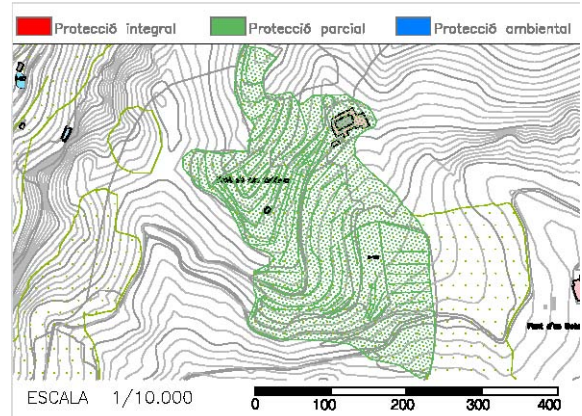
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Conjunt marjat des Rafal
Codi	BANY-B-125
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Rafal (pol.1 parc.163) Plànol 2B – 3B
Coordenades UTM	X: 457424 Y: 4392571
Altitud	261 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001630000SP

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

A la possessió des Rafal existeix una reduïda extensió marjada, concretament la part baixa del comellar situat a l'oeste de les cases de possessió, que esdevé per les seves característiques tècniques un indret d'interès preferent:

- pot apreciar-s'hi una disposició paral·lela contínua amb murs que es prolonguen pel fons del tàlveg i els vessants, per tant, assoleixen considerables longituds.
- S'hi observa una tècnica molt acurada en els sistemes de pujadors, entre els quals destaquen les escales laterals a causa de la considerable alçària dels murs.
- Un mur de planta semicircular segmentat al seu centre per oncloure una gran rampa frontal esdevé l'element més ingular de la contrada.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, terra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones

BANY-B-125

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (agrícola)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)

Murs (contenció), Escales i coronament

-

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

Correspondència amb element àrea 1 – sector 12 i àrea 8 – sectors 3 i 4 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

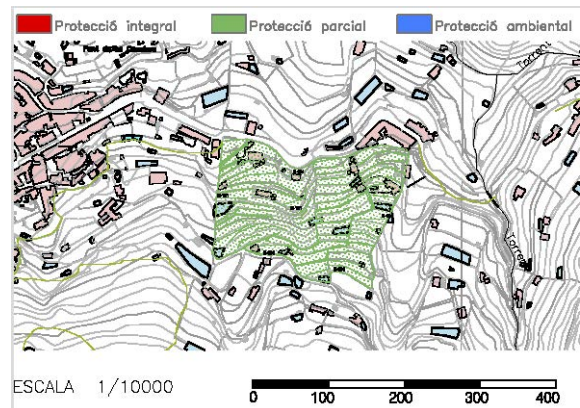
BANY-B-126

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades ses Cases Noves
Codi	BANY-B-126
Tipologia	Marge
Ús actual	zones abandonades i zones amb arbrat de secà
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Creus (pol. 3 parc. 134) Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458699 Y:4393077
Altitud	154 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00300023
	07007A00300024
	07007A00300025
	07007A00300035
	07007A00300036
	07007A00300037
	07007A00300039
	07007A00300040
	07007A00300041
	07007A00300042
	07007A00300134
	07007A00300133
	07007A00300038

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marjades d'ametllers i unes altres molt abandonades dedicades a pastures (que tenen restes d'uns pocs fruiters no cuidats o morts).

Les alçàries dels murs del sector es troben per sota de la mitjana de l'àrea (3,2 m), de fet s'hi observen murs de menys de 2 m. Les longituds no superen els 50 m, per tant tampoc no arriben a la mitjana de l'àrea. Cal esmentar la presència, dins el seguit de marges, de totes les tipologies de paredat des del sense adobar fins al molt adobat.

Disposició del marjament paral·lela contínua i traçat dels marges curvilini. Tipus de paredat irregular molt adobat, poc adobat i sense adobar, coronament de rasant. Forma d'accés entre marjades per rampes i camí empedrat. Morfologia de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'àrea anomenada Horta Alta està constituïda per camps marjats pròxims al nucli de població i dedicats tradicionalment a conreus d'horta. Concretament abasta els que s'estenen entre el torrent de Son Bauçà i el penyal des Munreal, com a límits oriental i occidental, respectivament, mentre que la carretera comarcal i la síquia de dalt delimiten la part meridional i septentrional. Aquesta àrea suposa un total de 456.100 m² de superfície.

El principal camí que comunica l'àrea amb el poble és el camí des Correu que connectava el nucli de Banyalbufar amb Esporles. La resta de la xarxa de camins comuniquen petites extensions amb la carretera principal. Existeixen una sèrie de camins empedrats importants per la seva funció de via de comunicació en els que hem de destacar part del camí des Rafals, la dracera del camp de futbol i altres -no necessàriament empedrats- lligats a la xarxa hidràulica, camí des Regants, camí de la Síquia de Dalt, camí de sa Calçada.

BANY-B-126

La xarxa de torrents coincideix amb el trams mitjans del torrent de Son Bauçà, el torrent den Roig i el torrent de can Fura.

L'ús actual d'aquests camps marjats presenta una certa heterogeneïtat donada la convivència entre zones d'abandonament agrícola i amb absència de qualsevol altre ús, zones d'horta actives i zones abandonades agrícolament que han adoptat usos residencials. L'Horta Alta té uns usos agrícoles menors que l'Horta Baixa i només en queden restes molt puntuals de conreus d'horta ben cuidats actualment.

L'estructura del marjament s'adapta al relleu de coster sense seguir la sinuositat del terreny, i això fa que els camps marjats tenguin un aspecte més compartimentat i geometritzat.

Les terrasses es troben creuades per tota una sèrie de canaletes i síquies per tal de reconduir l'aigua des de la font de la Vila arreu de tots els horts. Aquesta part de l'Horta de Banyalbufar integra les síquies més importants del sistema de reg com són la Síquia d'Alt (1,87 km), la Síquia Baix (1,06 km) i el seu principal ramal conegut com sa Calçada (0,294 km).

Les característiques definitòries del marjament de l'Horta Alta poden resumir-se en:

- Els marges, encara que adoptin traçats curvilinis, no adquireixen formes gaire sinuoses sinó més bé geometritzades adaptant-se al coster.
- La disposició més freqüent al marjament és la de paral·lela contínua, per obtenir el màxim replà per al conreu.
- Dimensionalment la marjada es caracteritza per una amplària mitjana del replà de 6,6 metres, una llargària mitjana del mur de 61 i una alçària de 3,2 metres.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS

Correspondència amb elements àrea 3 – sector 6 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

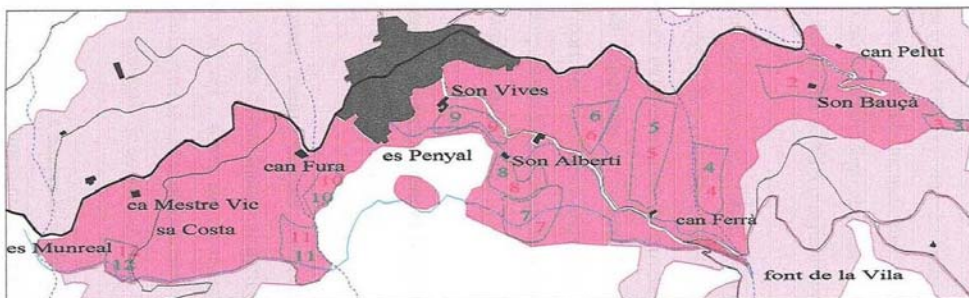
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

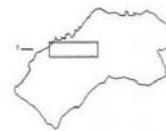
IMATGES

BANY-B-126

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

BANY-B-127

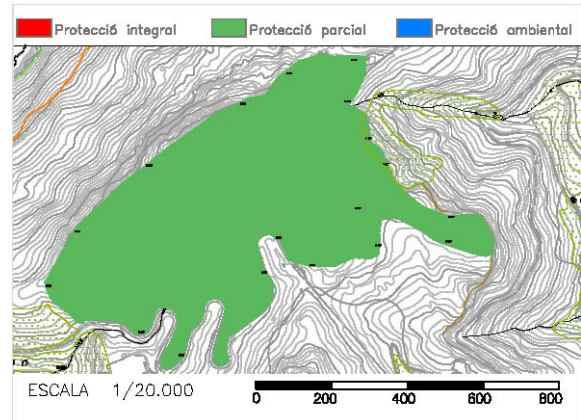
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Sa Bastida
Codi	BANY-B-127
Tipologia	Espai natural
Ús actual	Espai natural
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa bastida (pol.2 parc.77) Planol 1C – 2C
Coordenades UTM	X: 459997 Y: 4393648
Altitud	286 m.
Entorn	Rural i forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Es un coll natural del terreny, que separa la vall de Banyalbufar amb la vall de Son Bunyola. Es troba limitat per ses Planes i la serra d'en Sec.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres públiques Obres privades Clandestins
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: Zones d'ús limitat i Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa

Just. valor patrimonial / protecció	secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Tot l'element vegetal i entorn immediat.
Intervencions no permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions preferents	Tala i poda descontrolada.
Afectació Llei de Costes	Conservació i manteniment.
Altres/Observacions:	-
	Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-128

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

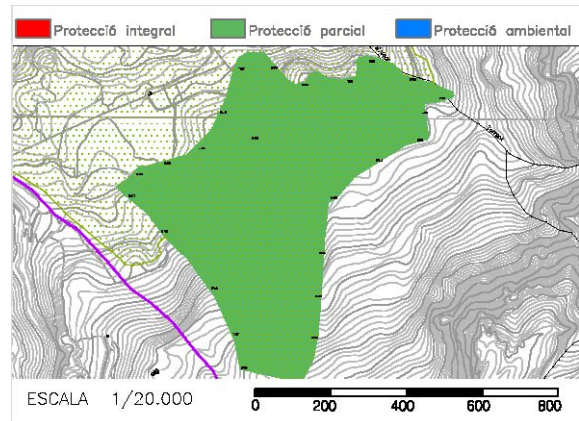
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Bosca Gran de Planícia
Codi	BANY-B-128
Tipologia	Espai natural
Ús actual	Espai natural
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol. 1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X: 457110 Y: 4390444
Altitud	497 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És un extens bosc que se situa a l'extrem sud-occidental del terme, entre els Puntals de Planícia, es Bocs Gran, les cases de Planícia i el terme d'Estellencs.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat i Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-128**Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Tot l'element vegetal i entorn immediat.

Conservació i manteniment.

Tala i poda descontrolada.

Conservació i manteniment.

-

Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-129

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

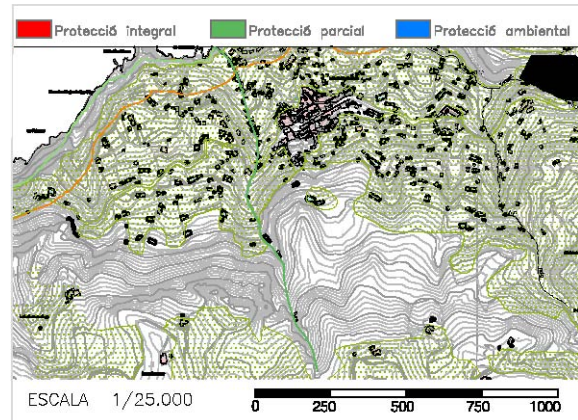
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torrent de Can Fura
Codi	BANY-B-129
Tipologia	Torrent empedrat
Ús actual	Torrent empedrat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Can Fura (pol.1 parc.103) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458054 Y: 4393359
Altitud	50 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001030000SM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Torrent empedrat, encaixat entre marges.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. En sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Canvi d'usos
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat, Capítol IV: zones d'ús compatible i Capítol V: zones d'ús general
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, empedrats existents (llera)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, empedrats existents (llera)

Afectació Llei de Costes -
Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Finques colindants

IMATGES

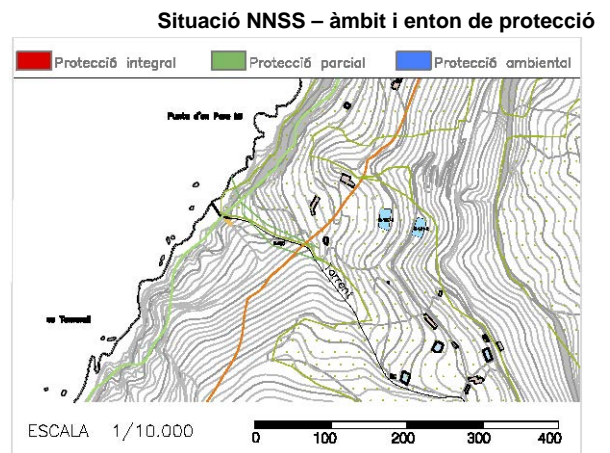
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torrent de Can Cerdà
Codi	BANY-B-130
Tipologia	Torrent empedrat
Ús actual	Torrent empedrat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Font de sa Menta-Can Cerdà (pol.1 parc.5) Plànol 3A
Coordenades UTM	X: 2.495333 Y: 39.673621
Altitud	129 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001000050000SF

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El torrent neix a la font de sa Menta i desemboca a la mar. Recull a més els sobrants dels comellars de Planícia. Des de la font de sa Menta fins a Can Cerdà presenta trams empedrats i encaixats entre els murs de les diverses propietats.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoría	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Govern Balear
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial

BANY-B-130

Elements destacats a preservar:	Traçat original, empedrats existents (llera)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, empedrats existents (llera)
Afectació Llei de Costes	Delimitació de servitud de protecció
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-131

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

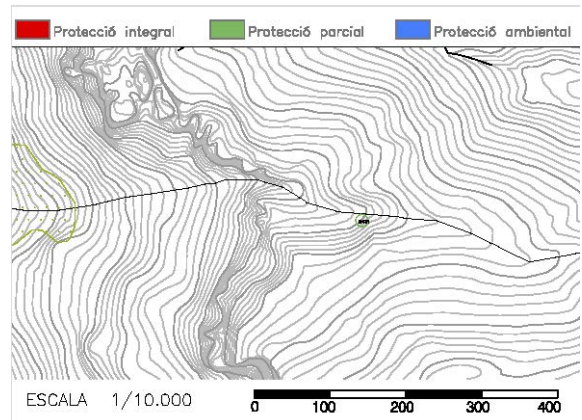
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Teixos
Codi	BANY-B-131
Tipologia	Arbre singular
Ús actual	Arbre singular
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Costers de la mola de Planícia (pol.1 parc.156) Plànol 4B
Coordenades UTM	X: 459023 Y: 4391506
Altitud	-
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001560000SB

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Els teixos de la mola de Planícia constitueixen una de les poblacions amb més biomassa de Mallorca, i d'aquí la seva importància. Se situen al vessant nord-oest, sobre la possessió de s'Arboçar. Es distribueixen en dos grups, es Teixos (situats sota el puig de sa Mola, al comellar des Teixos) i es Teixos de Baix, ubicats més a ponent. Segons un darrer recompte, al primer grup n'hi ha més de 100 exemplars, mentre que al segon, molt més petit, només arriben als 10.

Cronologia	Indeterminada
Críticis datació	Referència directa
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Des del 2004 l'Associació Cultural Bany-al-Bahar du a terme la catalogació i seguiment dels teixos de Banyalbufar. Guillem Alomar en comptà devers 110 exemplars.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a
Llofriu 2003

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuals	Altres
Treballs realitzats	Neteja Estudis específics Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

BANY-B-131**DENOMINACIÓ: ES TEIXOS**

Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Tot l'element vegetal i entorn immediat.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Tala i poda descontrolada.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-132

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

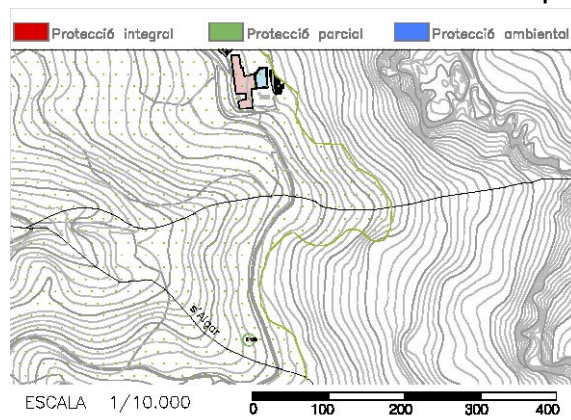
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Pins Vers
Codi	BANY-B-132
Tipologia	Arbre singular
Ús actual	Arbre singular
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X: 457681 Y: 4391176
Altitud	401 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Segons Pere Llofriu "és un conjunt singular de quatre exemplars que individualment s'ha fet nosa durant segles i han hipotecat la seva estructura, amb resultat imperatiu de capçades excèntriques i unilaterals en grau diferent per a cada exemplar, però el conjunt és esplèndid i amb la capçada comuna. L'exemplar més gros (...), ell sol ja és un arbre monumental, i probablement el més gros de l'illa de la seva espècie. Seguint l'òrbita del rellotge, el pi ver 2 és de soca bastant inclinada i capçada unilateral; el pi ver 3, és del més inclinat i exèntric i el pi ver 4 queda també amb sa capçada unilateral".

Cronologia	Indeterminada
Criteris datació	Referència directa
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Llofriu 2003
Vibot 1999a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Altres
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Tot l'element vegetal i entorn immediat.

Intervencions permeses

Conservació i manteniment.

Intervencions no permeses

Tala i poda descontrolada.

Intervencions preferents

Conservació i manteniment.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-133

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

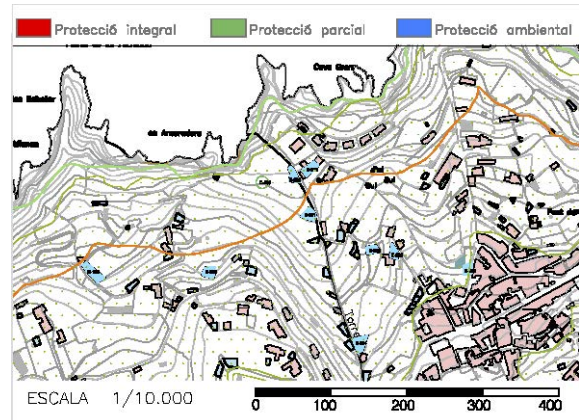
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Pins de sa Marina
Codi	BANY-B-133
Tipologia	Arbre singular
Ús actual	Arbre singular
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Marina (pol.1 parc.91) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457924 Y: 4393344
Altitud	64 m.
Entorn	Litoral i rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001000910000SH

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Són dos pins situats al lloc de sa Marina. Esdevenen dos exemplars molt singulars ateses les alçàries i també el fet de ser els únics a les rodalies.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Altres
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Altres
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-133**DENOMINACIÓ: ES PINS DE SA MARINA****Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor patrimonial i Valor Vernacular

Tot l'element vegetal i entorn immediat.

Conservació i manteniment.

Tala i poda descontrolada.

Conservació i manteniment.

Línia de Delimitació de servitud de protecció.

Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

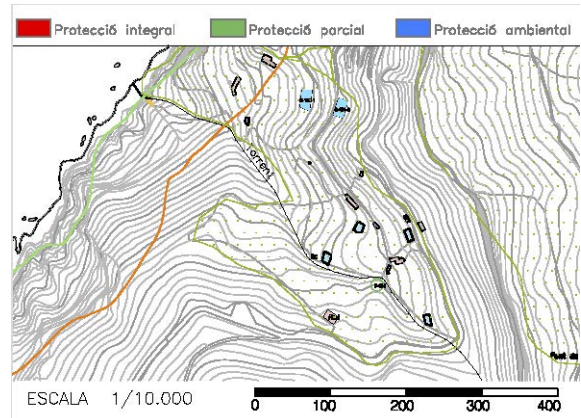
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Platero de Planícia
Codi	BANY-B-134
Tipologia	Arbre ingular
Ús actual	Arbre ingular
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.1) Plànol 3A - 3B
Coordenades UTM	X:456811 Y:4391581
Altitud	148 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001000010000SQ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Té una alçada i una amplada de més de 20 metres. La capçada és màxima, espessa i completa. Segons P. Llofriu és un exemplar magnífic, el més gran de la seva espècie a Banyalbufar.

Cronologia	Contemporani 1947
Criteris datació	Referència oral
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Segons referències orals, es va plantar el 1947.

BIBLIOGRAFIA

Llofriu 2003

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Clandestins
Defectes de conservació	No
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Altres

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial i Valor Vernacular

BANY-B-134

Elements destacats a preservar:	Tot l'element vegetal i entorn immediat.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Tala i poda descontrolada.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

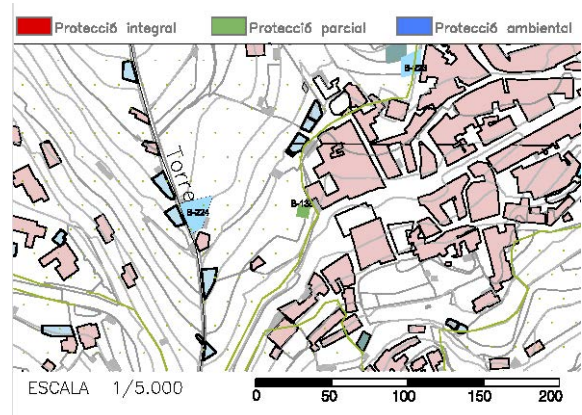
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Arbre de pisos de la Rectoria
Codi	BANY-B-135
Tipologia	Arbre singular
Ús actual	Arbre singular
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vora la rectoria (pol.1 parc.127) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458241 Y: 4393147
Altitud	116 m.
Entorn	Urbà

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A001001270000SQ
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Se situa vora la rectoria i sa Baronia. Té una alçada d'uns quinze metres.

Cronologia	Contemporani
Criteris datació	-
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Pràctica religiosa, Sanitari, Socio-cultural, Espectacles, Administratiu i Industrial (exclusivament en tallers o indústries artesanies sense molèsties pels altres usos i en plantes interiors). Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial I Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Tot l'element vegetal i entorn immediat.

BANY-B-135

Intervencions permeses
Intervencions no permeses
Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Conservació i manteniment.
Tala i poda descontrolada.
Conservació i manteniment.
-
Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Finques colindants

IMATGES

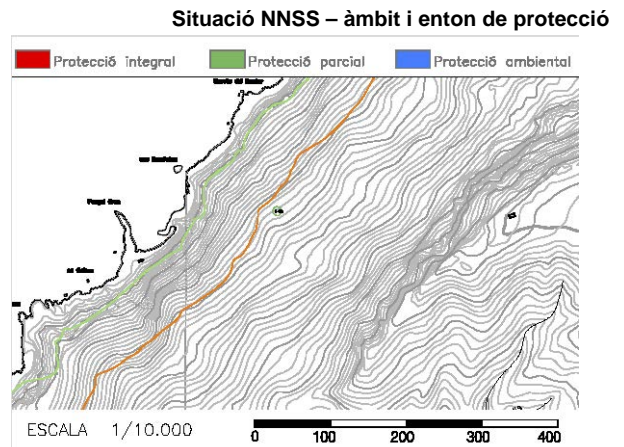
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font d'en Quelet
Codi	BANY-B-136
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Pinar de Baix de Son Bunyola (pol.2 parc.77) Plànol 1C
Coordenades UTM	X:459105 Y:4393955
Altitud	143 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A002000770000ST

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Situada al Pinar de Baix, està enrengada per una síquia alçada a mig metre sobre un petit replà. Des d'aquesta síquia que recullia petites filtracions es vessava l'aigua dins una escudella situada en terra.

Cronologia	Modern s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter. Tècniques de paredament en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Era utilitzada pels carboners, pels caçadors de tords i sobretot pels llenyaters que rondjaven per tota aquesta contrada. Antigament hi havia un caminet que conduïa fins a ella des del camí de carro que davalla al Pla des Cavall.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

BANY-B-136

Just. valor patrimonial / protecció	Forestal. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS.
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-137

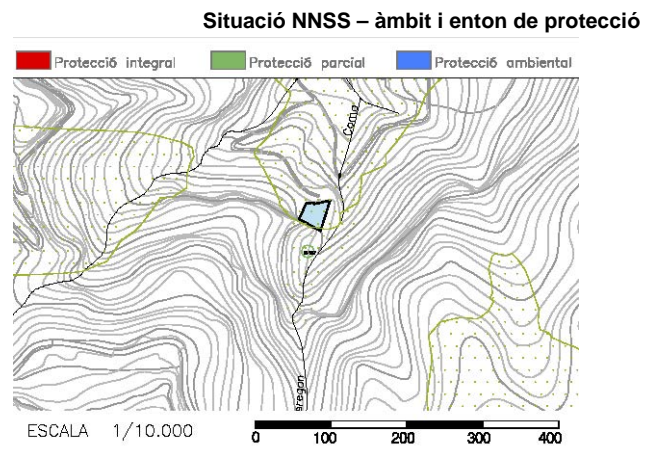
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de sa Pella
Codi	BANY-B-137
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc.96) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 460701 Y: 4393191
Altitud	163 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000960000SU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La trobam davall la Font des Degotís, emplaçada dins l'espai denominat l'Hort de sa Torre. Té una mina curta i rebaixada, on a la seva part esquerra trobam un forat per on s'abocava l'aigua canalitzada des de la font de damunt. Just a la seva entrada hi ha un petit receptacle d'emmagatzament i retenció de l'aigua que es devia controlar mitjançant una paleta. D'aquí surt una síquia fins al safareig.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd.
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Possiblement fou bastida en època andalusí per tal d'irrigar l'alqueria de la Torre, documentada al segle XIII.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament Canvi d'usos
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

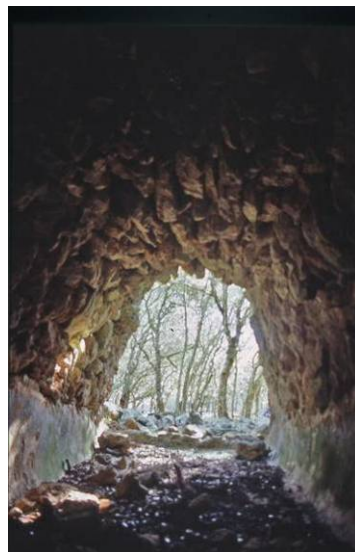
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Just. valor patrimonial / protecció	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-138

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

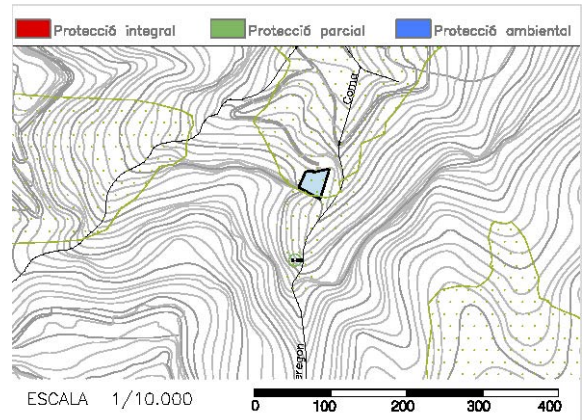
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de sa Torre
Codi	BANY-B-138
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc.96) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:460685 Y:4393181
Altitud	169 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000960000SU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Consta d'una llarga mina parabòlica que penetra dins terra fins arribar a la gran paret de roca que constitueix un dels bots del torrent, el qual aproximadament és a uns vuit metres. Donava aigua a tot aquest conjunt marjat així com també al safareig proper passant per la mina de baix seu, mitjançant un solquet que originàriament devia estar enteulat per tal de fer córrer millor l'aigua. Tot i ser la font amb més cabal de tota la finca, les collidores recorden que aquesta aigua era massa "blana" (és a dir, que no saciava mai a bastament) i per això, moltes vegades era preferible, si les ganes hi acompanyaven, pujar fins a sa Font d'en Roca -dins Son Valentí- que no beure'n d'aquesta.

Cronologia	Medieval s.XIII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Sembla que el topònim té una relació directa amb l'Alqueria de la Torre, primitiva designació de la possessió de Son Bunyola. Això li dona un origen possiblement medieval. Modernament fou coneguda també com font des Degotís.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 b

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Canvi d'usos Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

BANY-B-138**Propietat****Classificació del sòl:****Usos permesos:****Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Particulars

No Urbanitzable

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Valor patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

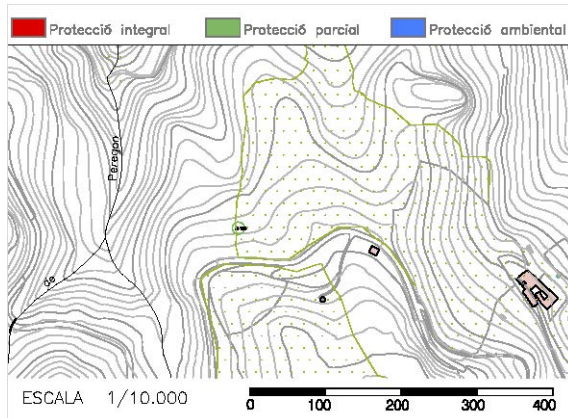
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font d'en Roca
Codi	BANY-B-139
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí (pol.2 parc.82) Plànol 2D
Coordenades UTM	X:460863 Y:4392912
Altitud	293 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000820000SM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És una font de mina de curt recorregut, amb volta parabòlica (1'10 m d'altura per 70 cm d'amplada). A la part fonda, la mina hi esdevé molt més petita (uns 20 cm d'altura) d'on surt una canaleta feta de teules encimentades que abocava el líquid dins un cossi de pedra de mig metre de diàmetre. Durant els darrers anys d'explotació tradicional de la possessió es va afegir-hi un dipòsit exterior d'uralita amb un sistema de control de l'aigua per abeurar el bestiar que parturava per aquesta zona.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Segons informacions orals, era una de les surgències més privilegiades de la contrada ja que l'aigua no feia gust de llim. Deu el nom a un dels darrers amos que tingué Son Bunyola i també Son Valentí: l'amo en Roca.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones

d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-140

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

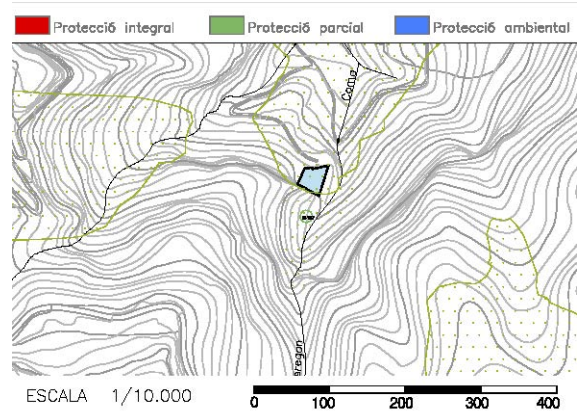
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font d'en Boter
Codi	BANY-B-140
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	S'Arboçar (pol.1 parc. 253) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:457790 Y:4392328
Altitud	365 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002530000SB

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La mina té uns 12 metres de llargària i està recorreguda per una síquia que du l'aigua fins a una pica exterior, de planta rectangular i amb dos compartiments.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ciment, morter. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Unes obres dutes a terme a finals dels anys 90 del segle passat li feren malbé.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

BANY-B-140**DENOMINACIÓ: FONT D'EN BOTER****Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-141

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

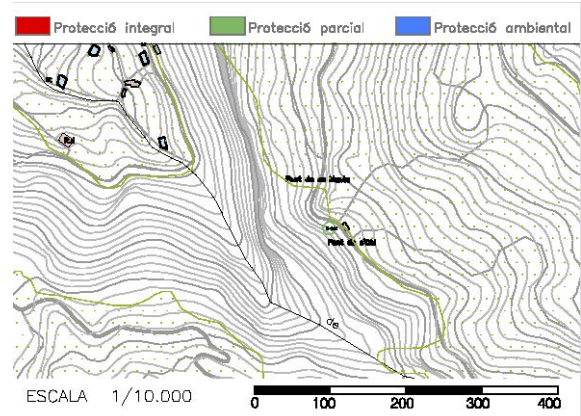
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de s'Obí
Codi	BANY-B-141
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 457178 Y: 4391729
Altitud	340 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'una surgència que brolla entre dues roques i des d'aquí l'aigua és canalitzada fins a un abeurador situat a l'altra banda del camí, vora el caire del marge.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

És possible que antigament hi hagués un obi que recollís l'aigua. La seva presència és molt important atès que es troba vora el camí vell d'Estellencs.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament Canvi d'usos
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones

d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

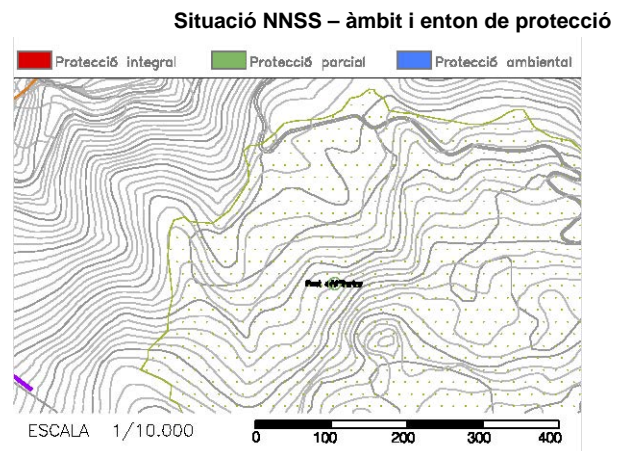
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Cartar
Codi	BANY-B-142
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4A
Coordenades UTM	X: 456621 Y: 4391118
Altitud	272 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Té una mina curta i baixa, paredada en sec. L'interior és recorregut per una síquia que aboca les aigües dins una gran pica, un temps destinada al bestiar.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

BANY-B-142**DENOMINACIÓ: FONT DES CARTAR**

Just. valor patrimonial / protecció	130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-143

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

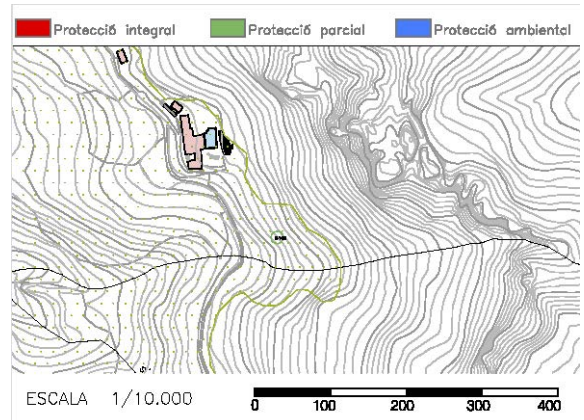
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de na Ferrera
Codi	BANY-B-143
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 2.509703 Y: 39.668994
Altitud	534 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Consta d'una mina no molt llarga i estreta, amb una boca que perfila un arc parabòlic molt agut. L'accés es fa a través d'un corredor paredat en sec, fet de pedra molt adobada. L'aigua era conduïda fins a les cases de Planícia mitjançant una síquia adossada al camí que va fins al racó des Aragalls i que també coincideix amb el primer tram del pas de sa Mola. Quan l'aljub de les cases estava ple, una paleta desviava l'aigua per un xaragall empedrat que connectava amb la font des Pins Vers.

Cronologia	Medieval s.XIV-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Era la font que proveïa les cases de Planícia. Cap a la dècada dels setanta del segle XX, deixà de brollar.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Abandonament
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones

BANY-B-143

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

d'ús limitat.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

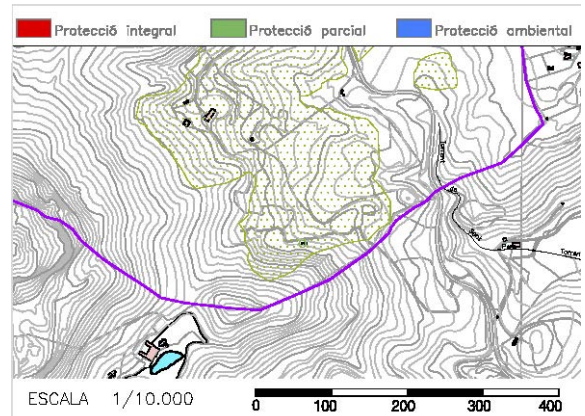
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Creuer
Codi	BANY-B-144
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Ses Mosqueres (pol.1 parc.245) Plànol 3D
Coordenades UTM	X:461926 Y:4391623
Altitud	343 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002450000SZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La mina és curta (tres metres i mig) i forma un arc parabòlic, no gaire agut, i una mica irregular. A l'exterior hi ha una petita pica, recentment reformada, que sereix de punt d'abeuratge del bestiar.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Segons informacions orals, era la font més cabalosa de ses Mosqueres.

BIBLIOGRAFIA

DAlbertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament Canvi d'usos
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

BANY-B-144**DENOMINACIÓ: FONT DES CREUER**

Just. valor patrimonial / protecció	130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial, Valor historic i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-145

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

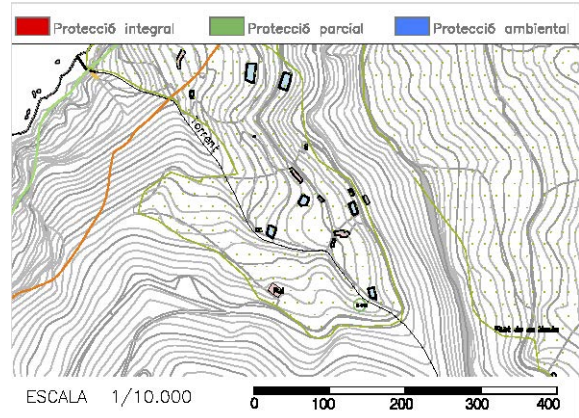
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font d'Enmig
Codi	BANY-B-145
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.1) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:456874 Y:4391519
Altitud	157 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001000010000SQ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És la font de surt per davall les cases de l'hort de Planícia. Es tracta d'una síquia que arreplega una ramal de la font de sa Menta, i mitjançant una mina de pedra, treu l'aigua fins a un gran safareig de planta rectangular.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter i ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

És una font feta a principis del segle XX. El seu origen es deu al canvi de cultiu de la vinya pel de la tomàtiga. La marquesa de Campofranco va habilitar la canalització de l'aigua que sortia de la Font de la Menta fins a les cases.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Abandonament
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
	Canvi d'usos
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

BANY-B-145**DENOMINACIÓ: FONT D'ENMIG**

Just. valor patrimonial / protecció	130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-146

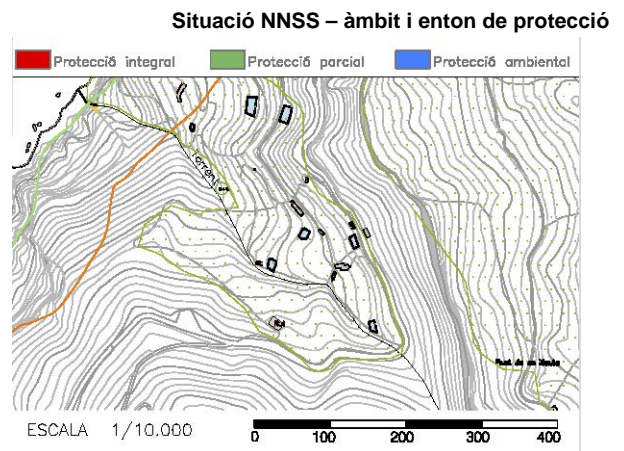
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de na Fonoi
Codi	BANY-B-146
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.6) Plànol 3A
Coordenades UTM	X:456702 Y:4391729
Altitud	124 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001000060000SM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És una mina curta i ampla, d'arc lleugerament parabòlic. A l'interior hi ha una síquia que treu l'aigua fins a una pica. Des d'aquí, a través d'una nova síquia, l'aigua va fins a Can Cerdà.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter i ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció

BANY-B-146**DENOMINACIÓ: FONT DE NA FONOI**

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

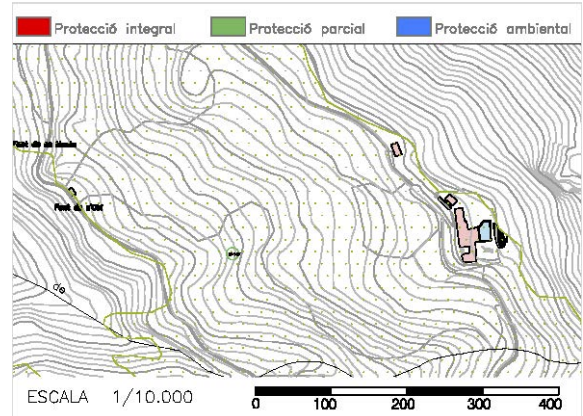
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Pins Vers
Codi	BANY-B-147
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:457313 Y:4391324
Altitud	336 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Consta d'una mina de volta rodona, paredada en sec a l'interior; s'obre en un mur travat amb argamassa. Les aigües es dipositen en una pica o abeurador situat al costat de la boca. Aquí també es troba dipositada una mola.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-147**DENOMINACIÓ: FONT DES PINS VERS****Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial i Valor Històric

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-147

BANY-B-148

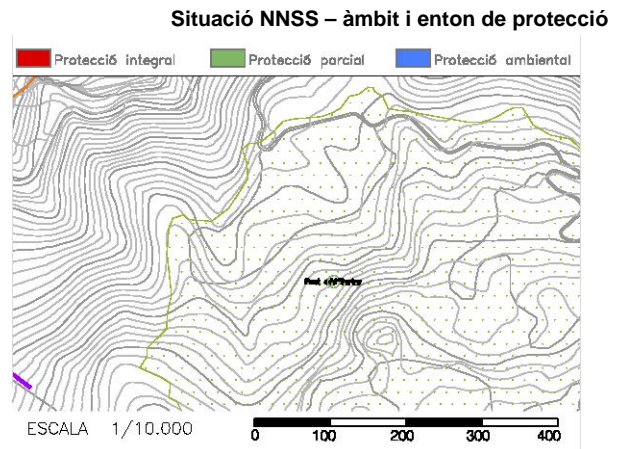
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Cossi
Codi	BANY-B-148
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	S'Arboçar (pol.1 parc.156) Plànol 3B
Coordenades UTM	X:457964 Y:4392186
Altitud	362 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001001560000SB

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Se situa dins les rotes de s'Arboçar. La mina té uns dos metres de fondària i al fons hi ha el cossil i piqueta que li dona nom.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Aquesta surgència era molt prima i només brollava durant l'hivern compta amb un petit aljub que servia per emmagatzemr el que vessava.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció

BANY-B-148

Just. valor patrimonial / protecció	de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-149

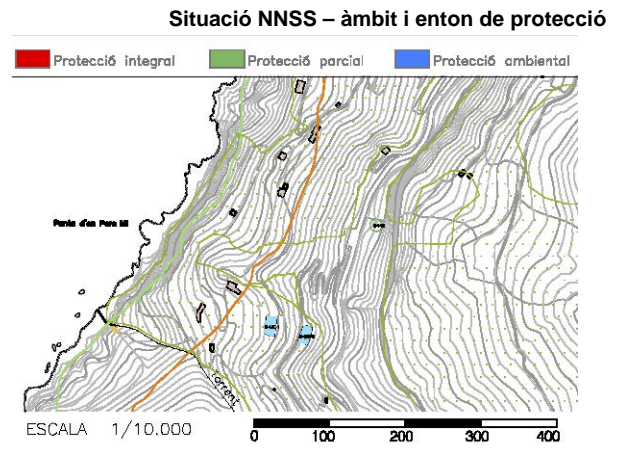
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Garbell
Codi	BANY-B-149
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_014

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Rafal (pol.1 parc.163) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 457279 Y: 4392589
Altitud	274 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001001630000SP

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Se situa sota un marge alte que s'aixeca en el gegantí coster nord de la mola de Planícia. Presenta al davant una ampla esplanada amb pins que configura un lloc certament idil·lic. La font pròpiament dita mostra una mina de pedra seca que defineix una volta apuntada. A l'interior de la mina circula una canaleta que cau a l'exterior sobre una pica quadrangular. A l'esquerra de la mina de la font, hi ha un nínxol amb coberta absidal dissenya sens dubte amb la intenció d'albergar alguna imatge religiosa que santificàs la font, però aquest conjunt resta sense acabar o prou malmès. De la mina de la font parteix una canaleta exterior adossada al marge que arriba a un safareig situat a la banda de ponent. En aquest indret, al sud-oest, es pot observar l'exploració agrícola antigament existent, en forma de restes d'una petita casa i de diverses marjades que devien fer la funció d'hort, gràcies a l'aprofitament de l'aigua. Per les rodalies en resta una segona barraca.

Cronologia	Modern s.XVII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Tradicionalment, els banyalbufarins, el Diumenge de l'Àngel hi pugen i celebren el Recreo.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Ornamentació Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-149

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Intervencions preferents	Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

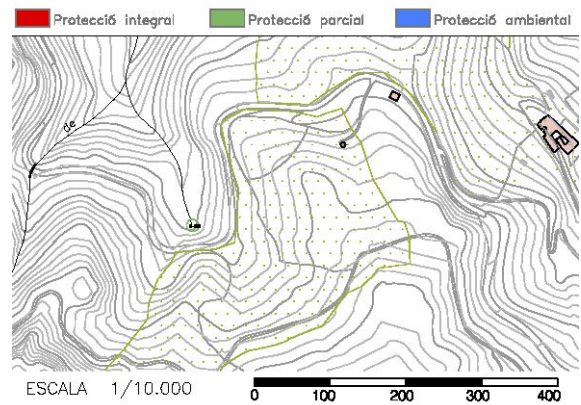
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Biscaïns
Codi	BANY-B-150
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí (pol.3 parc.88) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 460753 Y: 4392669
Altitud	295 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A003000880000SM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Té una mina de volta rodona. Actualment es troba total eixuta.

Cronologia	Modern s.XIX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. Tècniques de paredament en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Tal com indica el seu nom, fou construïda o condicionada per una colla de treballadors biscaïns, antics lluitadors de la causa carlista i que foren duts pel general Cotoner, propietari de sa Baronia de Banyalburar. Algunes informacions orals, asseguren que antigament hi havia un pedrís a l'exterior.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002: 150

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

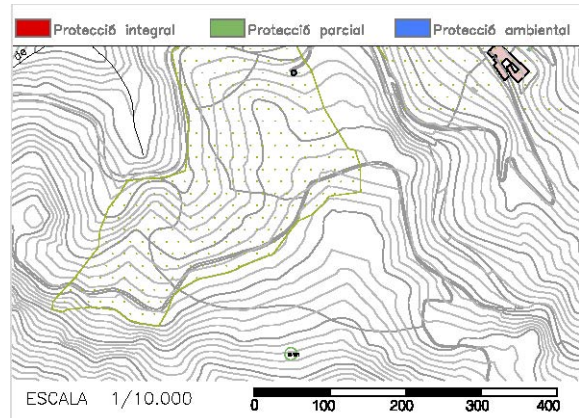

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Font des Mirador
Codi	BANY-B-151
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí (pol.1 parc.244) Plànol 3D
Coordenades UTM	X:460944 Y:4392480
Altitud	377 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002440000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Es tracta d'una font de mina de curt recorregut i de volta parabòlica, paredada en verd. Raja davall un penyal. Al davant resten una sèrie de pedrissos i una taula de pedra que servia com a refrescador als propietaris de Son Valentí.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Segons informacions orals, era la millor aigua de la possessió. A la dècada dels cinquanta del segle XX, el carboner esporlerí Arnau "Balança", per ordre de l'amo, va tapiar la boca.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Altres entitats
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones

d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-152

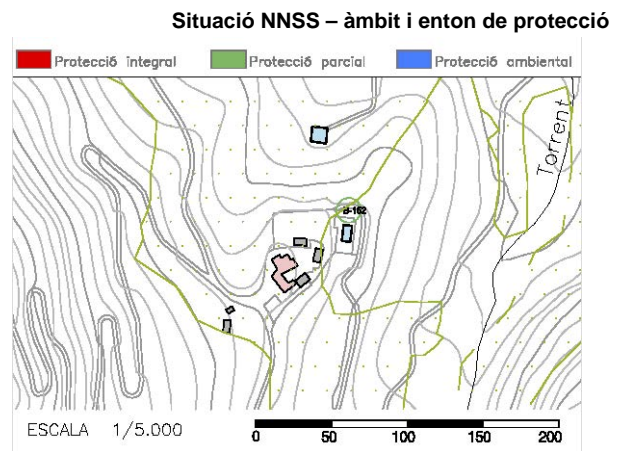
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Safareig
Codi	BANY-B-152
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_001

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Balaguer (pol.2 parc.81) Plànol 2D
Coordenades UTM	X:461464 Y:4393507
Altitud	112 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A002000810000SF

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És una font de mina, de llarg recorregut i de boca petita. La treu per una canal que la diposita en un safareig que servia per fer una mica d'horta. La boca de la mina s'ubica dins un nínxol de volta rebaixada i amb pedrissos per descansar-hi.

Cronologia	Medieval s.XV-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Atesa la cronologia de la possessió de Son Balaguer, creim que la font data de la mateixa època (s XV). Es troba inclosa a la Carta Arqueològica.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Reutilització
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos
Treballs realitzats	Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones

BANY-B-152**DENOMINACIÓ: FONT DES SAFAREIG**

d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-153

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

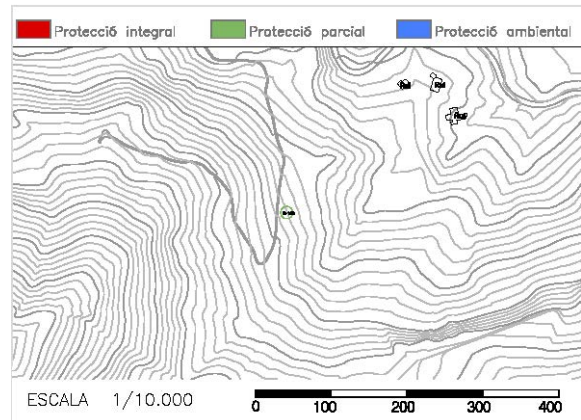
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font des Covo
Codi	BANY-B-153
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí (pol.1 parc.245) Plànol 3D
Coordenades UTM	X:461295 Y:4392304
Altitud	364 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002450000SZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Font de mina de fondària curta (6 m) i de volta parabòlica, que a l'exterior forma un arc de sis filades de pedres més la clau. Aboca les aigües dins una petita bassa de la qual surt una síquia feta de pedra i morter que antigament devallava l'aigua (al llarg de més de tres-cents metres) fins a la fàbrica de ciment de Son Valentí.

Cronologia	Modern s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Fou coneguda també com la font des Còdol.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Altres entitats
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

BANY-B-153

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Fincques colindants

IMATGES

BANY-B-154

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Font de Son Creus
Codi	BANY-B-154
Tipologia	Font
Ús actual	Font
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica Municipal: 6_013

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Creus (pol.3 parc.89) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:460009 Y:4392587
Altitud	366 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A003000890000SO

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Font de mina amb boca d'arc parabòlic, amb un recorregut d'una vintena de metres, dins la qual corre una síquia. La boca es troba protegida per un tancat de pedra amb un portell de fusta que li permet l'accés.

Cronologia	Modern s.XVI-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment, ferro. Tècniques de paredament en sec i en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Es troba inclosa a la Carta Arqueològica de la Direcció General de Cultura.

BIBLIOGRAFIA

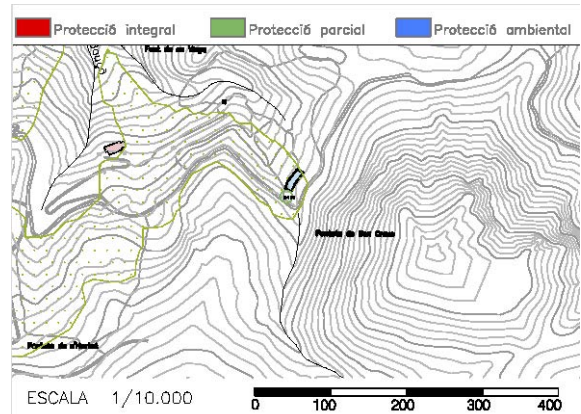
-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanístic
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12-- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Intervencions preferents

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

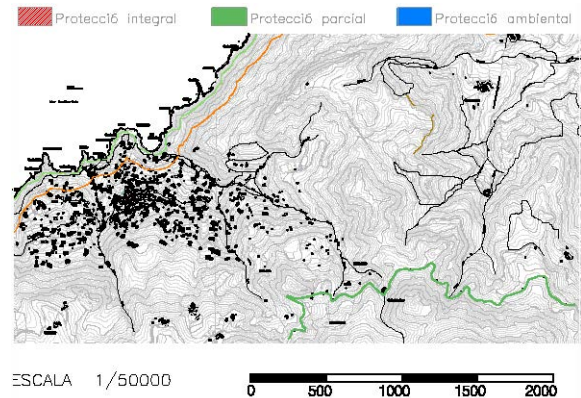
BANY-B-155

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	CAMÍ NOU DE PLANÍCIA
Codi	BANY-B-155
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia
Coordenades UTM	X:461262 Y:4392515
Altitud	337m
Entorn	rural
Referència cadastral	07007A00309001

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

S'inicia a la carretera Ma-10, km 80.7 i acaba al camí Antic de Planícia. Té una longitud de 4251 metres. Presenta alguns elements d'interès constructiu com ara marges,

Cronologia	
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Terra i grava. Viàries
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

- L'any 1851 es construeix la carretera Esporles Banyalbufar (ara Ma 10) i es planteja la necessitat de construir un camí de carro que uneixi aquesta nova via amb les finques de Son Sanutges, s'Arboçar i Planícia. Aquest camí de carro es fa l'any 1868 en part amb un nou traçat entre la carretera Ma 10 i la partió de les finques de s'Arboçar i Son Sanutges, i un tram a les finques des Rafal i Planícia i en part sobre l'antic camí de ferradura de Planícia.

El camí de carro de Planícia en els trams on es superposa a l'antic camí de Planícia és igualment públic pel que fa a l'accés peatonal i amb bèstia. Pel que fa als trams de l'esmentat camí que es crearen al marge de l'antic camí de Planícia, estam davant un camí on l'Ajuntament de manera reiterada ha contribuït al seu manteniment, i ha tengut ús públic i pacífic de manera continuada.

BIBLIOGRAFIA

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	regular
Causes del deteriorament	Manca de manteniment
Defectes de conservació	El ferm es troba puntualment en mal estat
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja i inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

BANY-B-155

Propietat	Pública –privada: Prop del final del tram 3, a la partió de Planícia i es Rafal, hi ha una barrera tancada amb pany amb un cartell de "Prohibido el paso. Propiedad privada".
Classificació del sòl:	No urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'us limitat, capítol IV: zones d'ús compatible i capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg de Camins del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-156

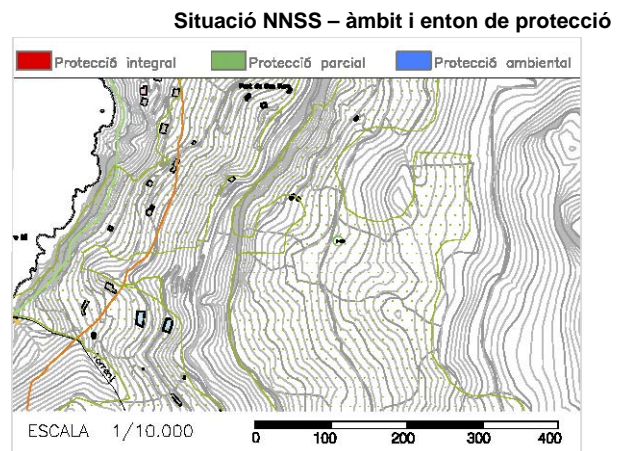
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Pedrís de sa Senyora
Codi	BANY-B-156
Tipologia	Pedrís
Ús actual	Pedrís
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 457058 Y: 4391768
Altitud	318 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es tracta d'un pedrís d'uns 2'50 metres de llarg, amb respalller, orientat a ponent.	
Cronologia	Modern s.XVIII-XIX
Criteris datació	Referència oral
Classificació general	Altres
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Social
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Segons fonts orals, la senyora de Planícia, la marquesa de Campo-franco, solia seure-hi per veure la posta de sol.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines

BANY-B-156

Just. valor patrimonial / protecció	segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial, valor Històric i Valor Etnològic
Intervencions permeses	La totalitat del bé.
Intervencions no permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions preferents	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Afectació Llei de Costes	Conservació i manteniment.
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-157

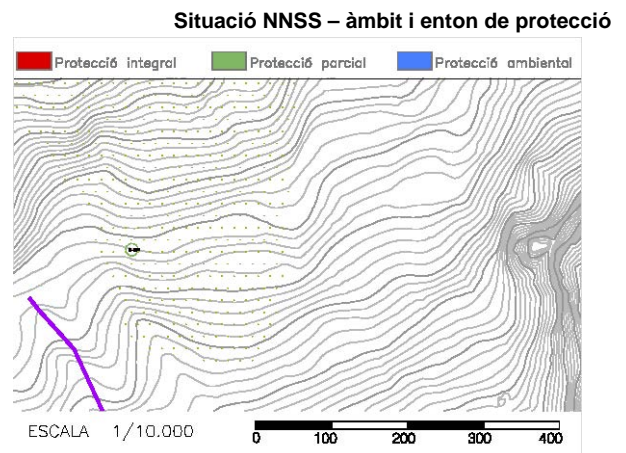
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Aljub des Bosc Gran
Codi	BANY-B-157
Tipologia	Aljub
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X: 457318 Y: 4390228
Altitud	580 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Aljub de planta rectangular (4'50 per 3 m), paredat en verd i amb coberta exterior plana. L'interior perfila una volta de canó rebaixada. A l'exterior s'obre una boca (50 cm per 50 cm) que un temps estigué limitada per una reixa de filferro. Al damunt s'alça un coll fet de blocs de marès d'estructura prismàtica.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. En verd
Categoría	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

BANY-B-157

Just. valor patrimonial / protecció	130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (hidrològic)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)
Afectació Llei de Costes	Murs (contenció), cobriment i impermeabilitat dels paraments
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-158

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

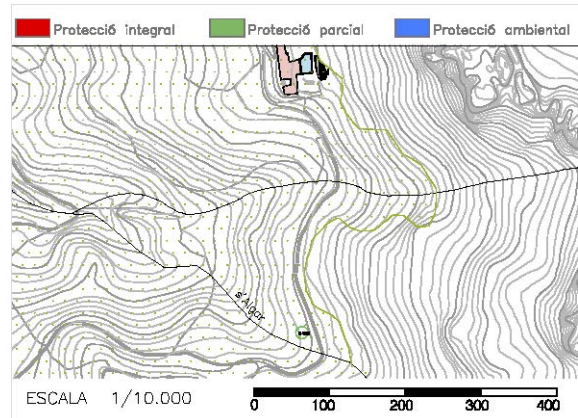
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Forn des Aragalls
Codi	BANY-B-158
Tipologia	Forn de calç
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.157) Plànol 4B
Coordenades UTM	X: 457916 Y: 4390828
Altitud	493 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001570000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Forn de calç d'extraordinàries dimensions, situat just a sota des Aragalls i del camí des Bosc Gran. Actualment es troba en estat de conservació regular.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, calç. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999a-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Instal·lacions
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines

BANY-B-158

Just. valor patrimonial / protecció	segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Intervencions permeses	Estructura i ús vinculat (forn)
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (forn)
Afectació Llei de Costes	Murs (contenció), Volta (cobriment) i revestiment dels paraments
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

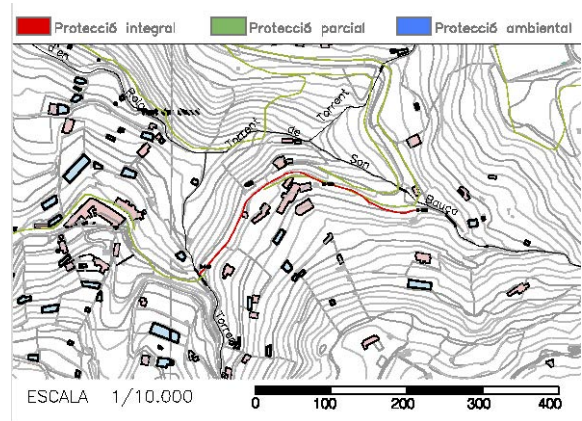
IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marge del torrent des Focais al torrent d'en Roig
Codi	BANY-B-159
Tipologia	Marge
Ús actual	Marge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, entre torrents des Focais i d'en Roig
Coordenades UTM	X: 458943 Y: 4393117 X: 459200 Y: 4393376
Altitud	131 m. 159 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A003090010000SU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Mur de pedra seca que flanqueja la carretera per la part superior entre el torrent des Forcáis i el torrent d'en Roig. Mostra un paredat amb pedres semiescairades, de gran alçat (assoleix en alguns punts gairebé els 5 metres). Es troba interromput per alguns camins d'accés a cases. Vora el camí d'accés a Son Bauçà, hi ha una cotxeria encastada en el mur d'arc rebaixat, sobre la qual s'ha apuntat la possibilitat de ser una antiga estructura de torre.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra. En sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Neteja Restauracions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Mixta

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130-133 de les NNSS.

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (agrícola)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)

Intervencions preferents

Murs (contenció), Escales i coronament

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-160

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

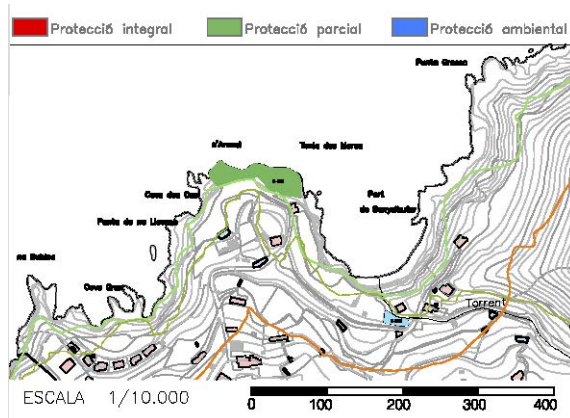
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Cós
Codi	BANY-B-160
Tipologia	Espai d'interès geològic
Ús actual	Espai d'interès geològic
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vora s'Arenal (pol.1 parc.247) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458334 Y: 4393651
Altitud	27 m.
Entorn	Litoral

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002470000SH

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La singularitat de la zona des Cós fou explicada pels professors de geologia de la UIB A. Rodríguez i L. Pomar així: "El sendero que descende por el pequeño acantilado permite una buena observación del tramo superior e inferior de esta asociación, así como del basamento. Obsérvese en el tramo superior las pasadas de cantos flotando en las calcarenitas ricas en rodófeas, las perforaciones que presentan los cantos y su angulosidad. El tramo inferior muestra una brecha heterométrica y oligométrica con textura cantosoportando, producto del retrabajamiento del basamento mesozoico. Se observan bloques métricos en la base. La nitidez de los contactos, la geometría canaliforme del depósito y los planos de cizalla apoyan la interpretación de flujos en masa como los generadores de estos depósitos"

Cronologia	Indeterminada
Criteris datació	-
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

DBujosa, Rodríguez & Rul•lan 1998
Rodríguez & Pomar 1983

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

BANY-B-160

Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial
Elements destacats a preservar:	La totalitat del bé.
Intervencions permeses	Conservació i manteniment.
Intervencions no permeses	Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Conservació i manteniment.
Afectació Llei de Costes	Delimitació de domini públic marítim-terrestre
Altres/Observacions:	Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1*1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramontana.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-161

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

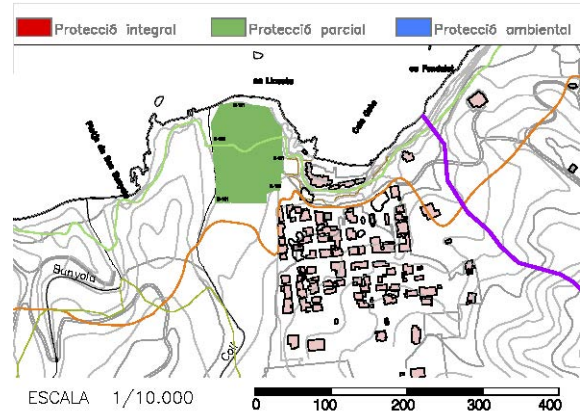
Denominació	Plana de Son Coll
Codi	BANY-B-161
Tipologia	Espai d'interès geològic
Ús actual	Espai d'interès geològic
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	A ponent del port des Canonge (pol.2 parc.78) Plànol 1D
Coordenades UTM	X: 461719 Y: 4394596
Altitud	9 m.
Entorn	Litoral

Referència cadastral	07007A002000780000SF 07007A002000780001DG
----------------------	--

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

A la zona del port des Canonge afloren els materials més antics de Mallorca, concretament del Carbonífer. El basament del port des Canonge es troba compartit entre els dipòsits miocens i les lutites vermelles del Triàssic inferior. Vora la desembocadura del torrent de Son Coll, se situa la Plana sobrelevada damunt el terreny. Segons estudis geològics, es tracta d'una plana al·luvial, originada a partir d'un primitiu curs de riu.

Cronologia	Indeterminada. Triàssic superior
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Espai natural
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Indeterminada
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Bujosa, Rodríguez & Rul·lan 1998: 11-16

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Reutilització Erosió
Defectes de conservació	Altres
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Estat Central
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

BANY-B-161

DENOMINACIÓ: PLANA DE SON COLL

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat i Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial

Elements destacats a preservar:

La totalitat del bé.

Intervencions permeses

Conservació i manteniment.

Intervencions no permeses

Qualsevol que suposi una alteració dels valors intrínsecs del bé.

Intervencions preferents

Conservació i manteniment.

Afectació Llei de Costes

Línia de Delimitació de domini públic marítim-terrestre i línia de Delimitació de servitud de protecció.

Altres/Observacions:

Tenir en consideració les disposicions de la Llei 1/1991, de 30 de gener, PORN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Tramuntana.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

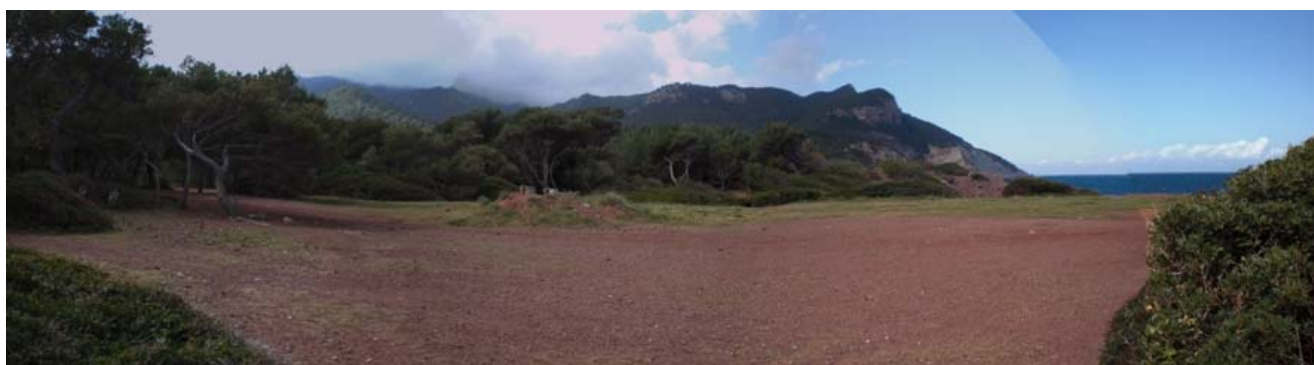
Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-161

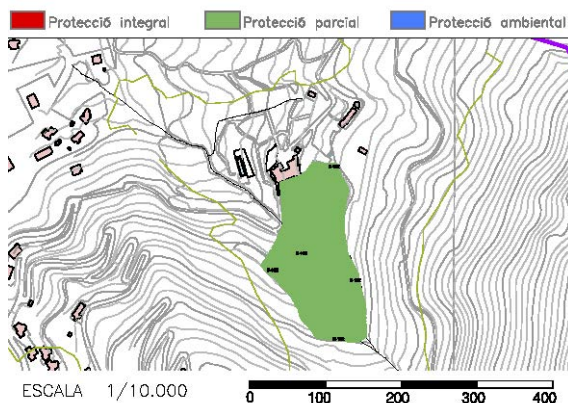
BANY-B-162

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Hort de Son Bujosa
Codi	BANY-B-162
Tipologia	Conjunt marjat
Ús actual	Conjunt marjat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica: 6_004

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Àrea del port des Canonge (pol.2 parc.83) Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 462348 Y: 4393737
Altitud	143 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000830000SO

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Conjunt marjat d'horta, compost per un seguit de marges de disposició paral·lela, amb paredat regular en sec. Aquest conjunt s'irriga a partir de la font de Son Bujosa, una surgència de mina de curt recorregut, de coberta de volta parabòlica. Des d'aquí, l'aigua es diposita en dues basses de planta rectangular.

Cronologia	Modern s.XVI-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ciment, morter. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	-
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja Inventariat

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Altres entitats
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat i Capítol IV: zones d'ús compatible.

BANY-B-162**DENOMINACIÓ: HORT DE SON BUJOSA**

Just. valor patrimonial / protecció	Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària).
Elements destacats a preservar:	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Intervencions permeses	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions no permeses	Estructura i ús vinculat (agrícola). Basses.
Intervencions preferents	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Afectació Llei de Costes	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)
Altres/Observacions:	Murs (contenció), Escales i coronament
	-
	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar, així com de la Carta Arqueològica del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-163

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Font de sa Marina
Codi	BANY-B-163
Tipologia	Font de mina
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	Codi Carta Arqueològica: 6_009

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Finca de sa Marina (pol.1 parc.89) Plànol 2B
Coordenades UTM	X:457788 Y:4393324
Altitud	60 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A001000890000SW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Font de mina encastada en un marge, amb parament de pedra en sec i amb canalització moderna de tub de pvc. De gran fondària i de dimensions de boca interior de 80 x 80 cm. aprox. Una bassa gran, de secció rectangular, dividida modernament en dues, de gran dimensions (19 x 4 x 3 m. aprox.), amb parament de pedra en verd, serveix per recollir l'aigua aflorada i per regular la irrigació de les marjades inferiors. A l'esquerra de la boca de la font, hi ha una escala exterior de pedra de 10 graons que comunica el conjunt hidràulic amb la marjada superior.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures. Referència oral
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Pedra en sec. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

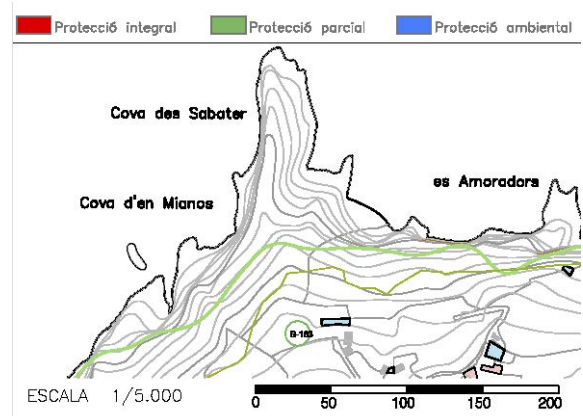
Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Neteja

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura i ús vinculat (hidrològic)

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (hidrològic)

Elements configuradors de la font, via d'aigua, entorn immediat

Delimitació de servitud de protecció.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

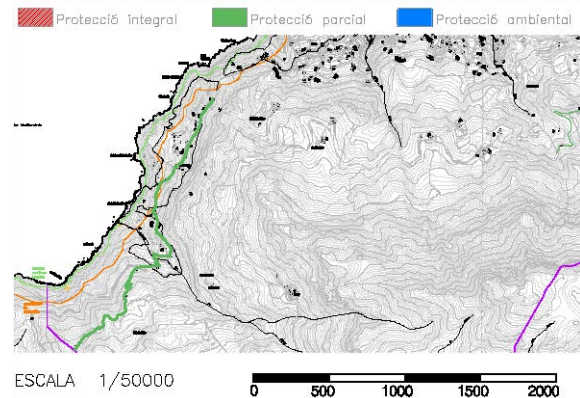
Denominació	Camí d'Estellencs
Codi	BANY-B-168
Tipologia	Camí
Ús actual	Camí
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	-
Altitud	-
Entorn	Rural

Referència cadastral -

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Planícia està solcada de camins que comuniquen tots els sementers de la finca i que, sobretot, permeten arribar a tots els indrets del bosc. Abunden també els passos que permeten accedir a sa Mola de Planícia i al cim conegut com es Puntals de Planícia. El Camí Reial d'Estellencs a Banyalbufar que transita per baix dels Sementer Gran fins que, devora la barrera de l'Oliveret de Mar, es bifurca: per avall en direcció a la Font de Sa Menta i cap a Sa Torreta, mentre que continua planer en direcció cap a Sa Font de s'Obi i la veïna possessió des Rafal.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element de comunicació
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	-
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

La possessió de Planícia (informació elaborada per associació cultural Bany.al.bahar) 2009

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	-
Causas del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària).
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

BANY-B-168

Elements destacats a preservar:	Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Intervencions permeses	Consolidació, manteniment, reposició, restauració.
Intervencions no permeses	Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
Intervencions preferents	Recuperació de: Traçat original, murs de pedra seca laterals, vegetació de delimitació lateral (camí), empedrats existents (paviment)
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-172

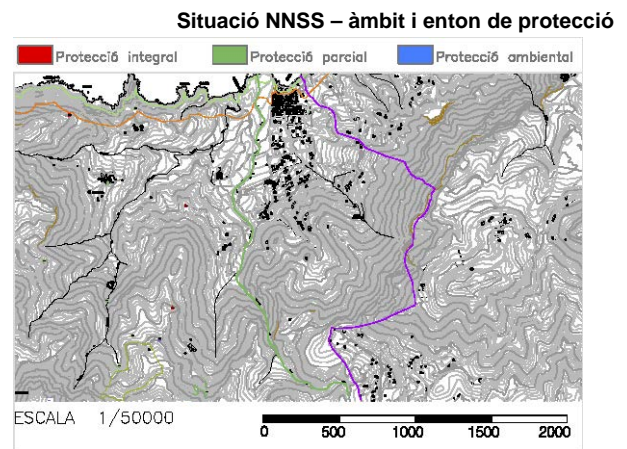
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Torrent de Son Coll
Codi	BANY-B-172
Tipologia	Torrent
Ús actual	Torrent
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Plànol 1D-2D-3D
Coordenades UTM	X:461670 Y:4394611
Altitud	-
Entorn	Rural

Referència cadastral -

— Domini Públic Marítim Terrestre
— Servitud de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conca del torrent de Son Coll de Banyalbufar amb 6,5 Km2 de superfície. La seva desembocadura és a la vessant litoral de mestral de la serra de Tramontana. Aquesta es caracteritza per torrents de recorregut molt curt i pendents pronunciades, que baixen gairebé directament a la línia de cims cap a la costa. La presència de fonts, en alguns casos, afavoreix una notable funcionalitat com es pot apreciar al Torrent de Son Coll.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu/rodada
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra.
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particular. Infraestructura hidràulica.
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramontana. Capítol III: zones d'ús limitat, Capítol IV: zones d'ús compatible i Capítol V: zones d'ús general
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Traçat original, empedrats existents (llera)

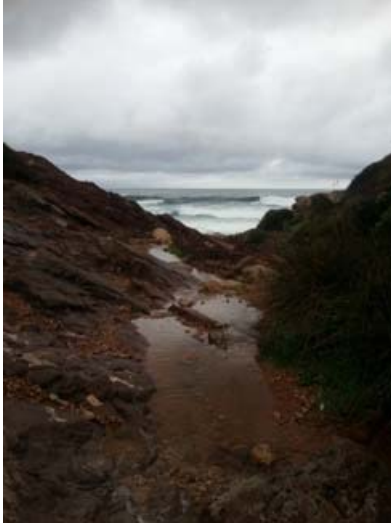
BANY-B-172

Intervencions permeses
Intervencions no permeses
Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Consolidació, manteniment, reposició, restauració, rehabilitació, reforma.
 Variació de traçat original, desvirtuar els valors intrínsecs del bé.
 Recuperació de: Traçat original, empedrats existents (llera)
 -

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Finques colindants

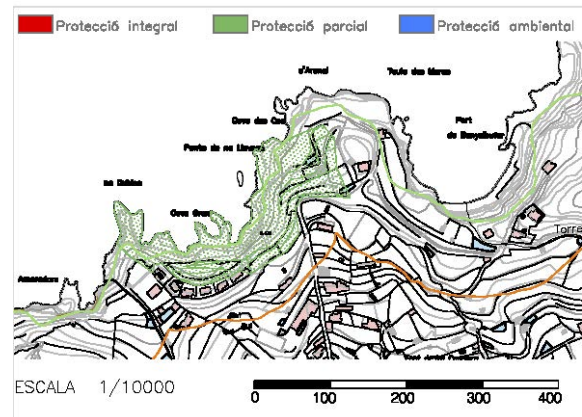
IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades sa Cova Gran
Codi	BANY-B-173
Tipologia	Marge
Ús actual	Heterogeneïtat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Pol.1 parcel. 110 Sa coma Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458192 Y:4393435
Altitud	44 m.
Entorn	Litoral

Referència cadastral 07007A001001100000SD

Domini Públic Marítim Terrestre
Servitud de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marge situat arran de mar, està configurat per un total de 6 marges amb disposició paral·lela continua que esdevenen, per la seva proximitat a la mar i pel bon estat de conservació, com a indret singular. Les característiques tècniques a esmentar cal distingir les seves longituds semblants, (al voltant dels 50 metres) i les alçàries que oscil·len entre 2,80 i 5,15 m. El marge que delimita el sector amb la mar és el que assoleix la major alçària (6,50m).

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'àrea anomenada Horta Baixa comprèn part dels camps marjats pròxims al nucli de població i dedicats tradicionalment a conreus d'horta. Antigament dedicat a horta, avui no presenta cap tipus d'activitat agrícola i es troba lligat a cases de segona residència. Aquests camps marjats tradicionalment no presentaven una vivenda de caràcter permanent, la proximitat al nucli permetia que els seus propietaris tenguessin la residència en el poble, per tant, l'explotació agrícola es trobava separada espacialment de l'habitatge. A l'actualitat aquesta fesomia ha variat amb la construcció d'equipaments hotelers i vivendes secundàries o permanents.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

BANY-B-173

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Domini Marítim Públic-Terrestre i Servitud de Protecció

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-174

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

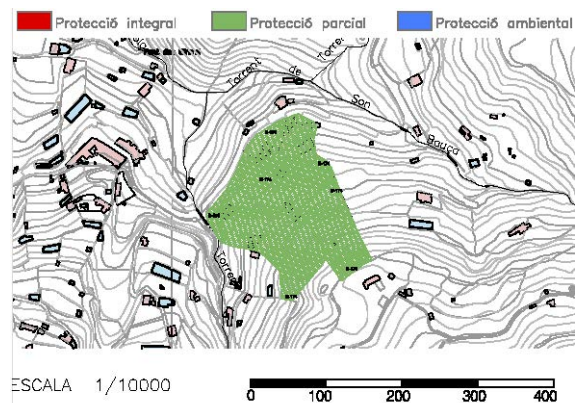
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades sa Font
Codi	BANY-B-174
Tipologia	Marge
Ús actual	Heterogeneïtat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Creus Pol.3 1 parc. 64) Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459053 Y:4393147
Altitud	166 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A003000640000SX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El bon estat de conservació de l'indret és un dels trets a assenyalar com a característic, així com els trets constructius dels murs. La longitud d'aquests marges és força semblant entre els 60 - 90 metres. Aquest sector de reguiu està principalment dedicat al conreu d'arbres fruiters i al conreu d'horta (i també de cereals per a pastures). Com a bona part de l'horta del poble la propietat micronitzada duu a diversos graus de maneig i estat d'abandonament. Els marges són generalment coberts d'enfiladisses entre les que l'heura és espècie principal i també l'aritja i la vidalba. hi ha marjades de parescudes característiques però, dedicades a conreu de secà (oliveres, garrovers i ametllers). Tenen un aspecte molt més descuidat, per no dir que pareixen abandonades.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-174

BANY-B-175

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

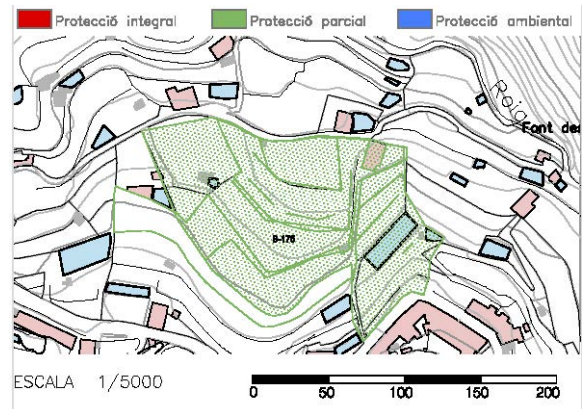
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades sa Vinya Gran
Codi	BANY-B-175
Tipologia	Marge
Ús actual	Conreu d'horta
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	situat entre la carretera 710 i el camí des Cireral Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458942 Y:4393225
Altitud	101 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A002001170000SX

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Correspon a marges d'horta que s'han observat fins al moment on destaquen les seves longituds (arribant als 125 m) i les alçàries que assolixen fins 6'80 m. Un fet a esmentar és l'aparició de sistemes d'accés per rampes entre les marjades que suposava una pèrdua d'espai fèrtil pel conreu.

Hi ha marjades dedicades al conreu d'ametllers amb pastura d'herbàcies davall i amb sembres d'horta i fruiters.

La disposició del marjament és paral·lela i continua amb un traçat dels marges curvilini. El tipus de paredat és irregular adoba i el tipus de coronament és de filada de dalt i rasant. La forma d'accés entre marjades és a través de rampes, escales i escalons volats. L'estat de conservació és bo.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Conforma un dels darrers costers que es marjaren aproximadament cap als anys 40. De fet un gran safareig situat a una de les terrasses del sector està datat a l'any 1940 i signat pel mestre Pau Vic.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines

BANY-B-175

Just. valor patrimonial / protecció	segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Estructura i morfologia del bé
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Conservació i Consolidació del bé
Altres/Observacions:	-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

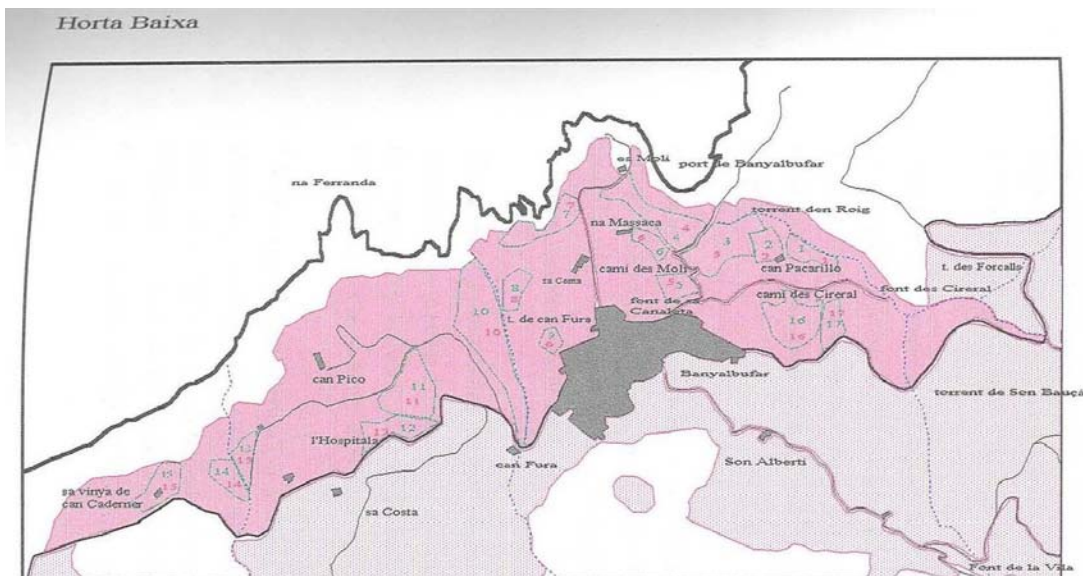
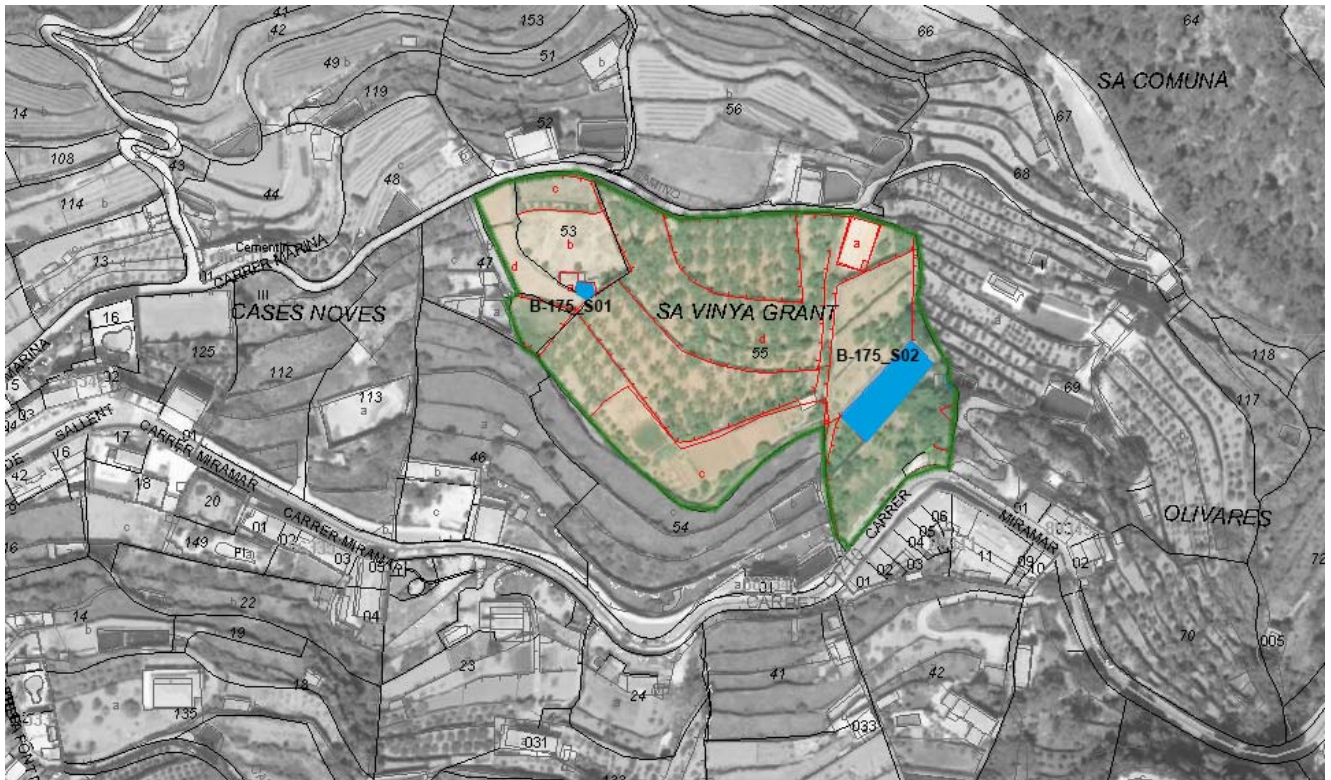
Correspondència amb elements àrea 4 – sector 16 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-175

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

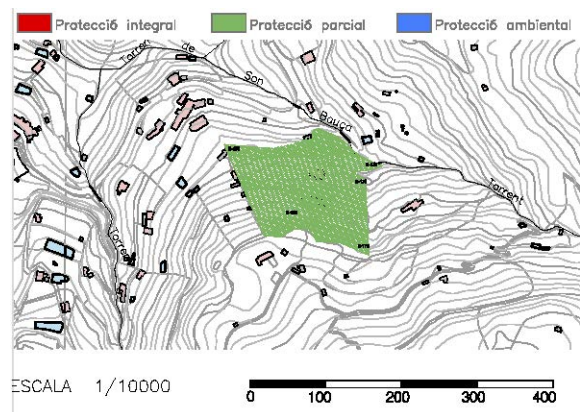
correspondència àrea 4

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades Torrent Can Bauçà
Codi	BANY-B-176
Tipologia	Marge
Ús actual	Marjades amb arbrat de reguiu, amb vegetació ornamental i zones abandonades
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vessant occidental del torrent de Son Bauçà Plànol 3C
Coordenades UTM	X:459414 Y:4393000
Altitud	264 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000710000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Disposició del marjament paral·lela contínua amb un traçat dels marges curvilini. El tipus de paredatm és irregular adobat i poc adobat. Tipus de coronament de rasant i la forma d'accés entre marjades és mitjançant rampes, escales laterals, escalons volats. Es troben en bon estat de conservació.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El principal camí que comunica l'àrea amb el poble és el camí des Correu que connectava el nucli de Banyalbufar amb Esporles. La resta de la xarxa de camins comuniquen petites extensions amb la carretera principal. Existeixen una sèrie de camins empedrats importants per la seva funció de via de comunicació en els que hem de destacar part del camí des Rafals, la dracera del camp de futbol i altres –no necessàriament empedrats– lligats a la xarxa hidràulica, camí des Regants, camí de la Siquia de Dalt, camí de sa Calçada. L'estructura del marjament s'adapta al relleu de coster sense seguir la sinuositat del terreny, i això fa que els camps marjats tinguin un aspecte més compartimentat i geometritzat.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

BANY-B-176

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

Correspondència amb element àrea 3 – sector 2 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

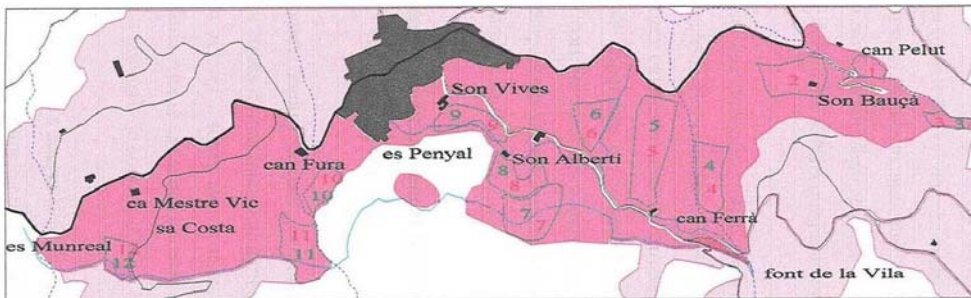
Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

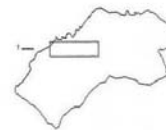
IMATGES

BANY-B-176

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

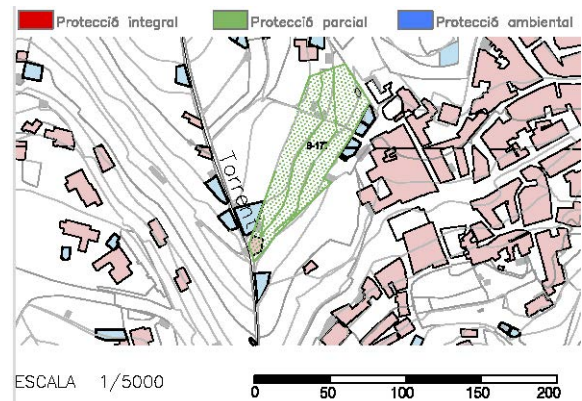
correspondència àrea 3

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades Torrent de Can Fura
Codi	BANY-B-177
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament del conreu
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Conca del torrent de can Fura, concretament en el seu vessant oriental. Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458182 Y:4393222
Altitud	85 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001002560000SQ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marjades abandonades agrícolament, però que romanen en bon estat de conservació. Com a la resta d'horta, adopten traçats curvilinis i s'alcen amb murs superiors als 2 metres que excepcionalment arriben a assolir 5,10 metres d'alçària. Hi ha marges que presenten longituds al voltant dels 80 metres que en altres no superen els 40.

Disposició del marjament paral·lela contínua amb un traçat dels marges rectilini i curvilini. El tipus de paredat és irregular adobat i el tipus de coronament és de filada de dalt i rasant. La forma d'accés entre marjades és mitjançant un camí i rampes.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

La conca del torrent de can Fura, concretament en el seu vessant oriental, ambdós sectors estan conformats per marjades abandonades agrícolament, però que romanen en bon estat de conservació. Com a la resta d'horta, adopten traçats curvilinis i s'alcen amb murs superiors als 2 metres que excepcionalment arriben a assolir 5,10 metres d'alçària. Les diferències entre ambdós sectors radiquen en les longituds dels murs que es deuen a la petita propietat, en aquesta zona de l'horta baixa les senyes de propietat es reflecteixen en els marges tot i separant físicament el marjament.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisacment i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

BANY-B-177

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

Correspondència amb elements àrea 4 – sector 9 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

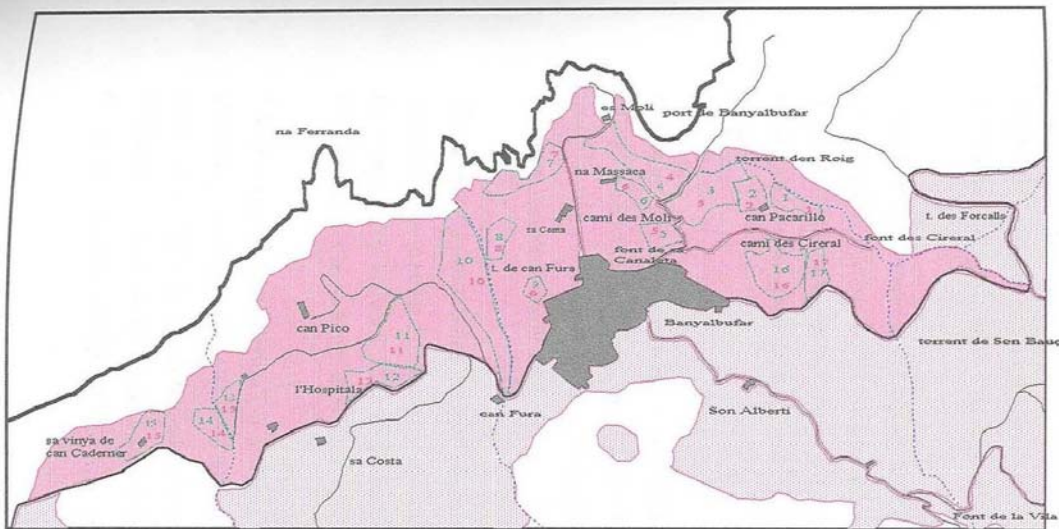
IMATGES

BANY-B-177

Horta Baixa

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

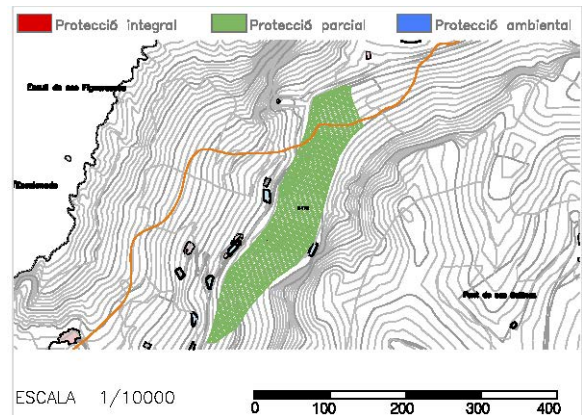
correspondència àrea 4

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades del Pas de'n Vallés
Codi	BANY-B-178
Tipologia	Marge
Ús actual	Marjades amb fruiters de reguiu i zones d'abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es troba localitzat a les immediacions de la torre de ses Ànimes Plànol 2B
Coordenades UTM	X:457181 Y:4392704
Altitud	213 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100162 07007A00100035 07007A00100036 07007A00100038 07007A00100037 07007A00100170 07007A00100169 07007A00100039 07007A00100046

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les alçàries i les amplàries tenen mesures constants (al voltant dels 3 metres les primeres i dels 4 metres les segones). Són les longituds les que presenten mesures més oscil·lants que responen a l'adaptació al límit de propietat. Aquesta àrea marjada, després d'haver estat abandonada, s'ha començat a rehabilitar per al conreu, sobretot mitjançant tasques d'aixermada.

La disposició del marjament és paral·lela contínua amb un traçat dels marges curvilini. Tipus de paredat irregular adobat amb coronament de rasant. Forma d'accés entre marjades és per rampes i escales. Morfologia de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

La majoria de l'extensió marjada de l'àrea es dedicava a horta, la qual s'abastia de dues fonts, la font de sa Menta i la font de can Fura, essent la primera la que alimentava una major extensió de marjades. Actualment conviuen petites extensions encara conreades amb grans zones abandonades i d'altres associades a usos residencials.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

BANY-B-178

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar. Correspondència amb elements àrea 5 – sector 2 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

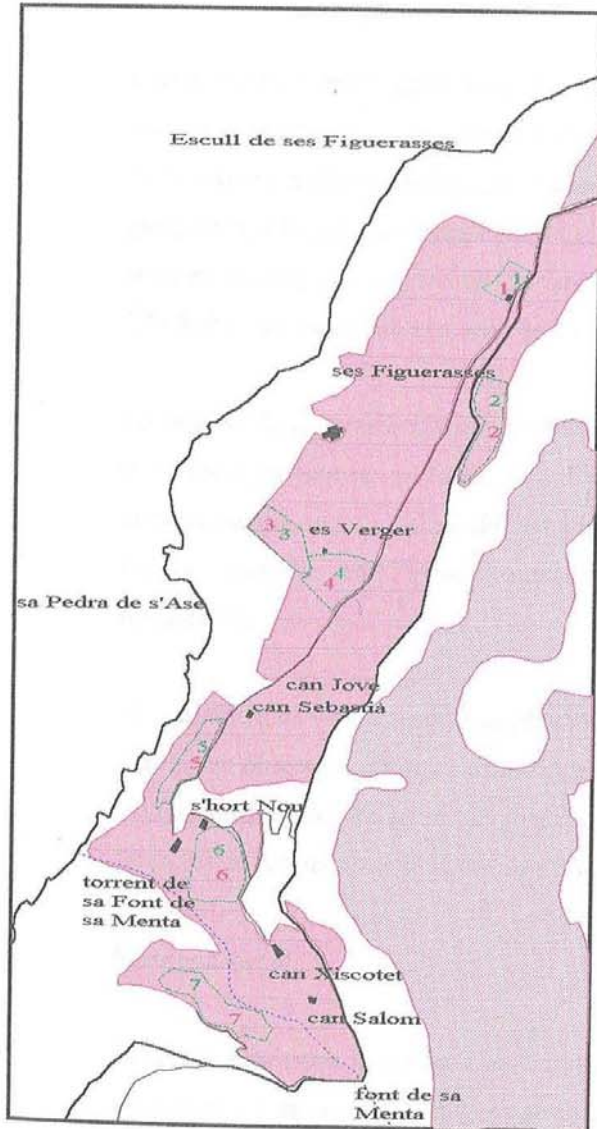
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

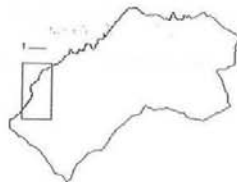

BANY-B-178

sa Font de sa Menta

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- síquies

correspondència area 5

BANY-B-179

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

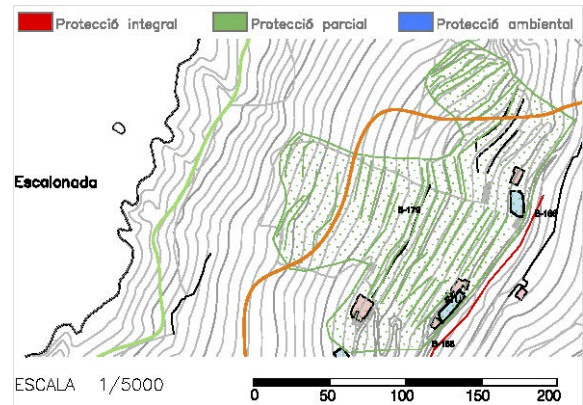
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades ses Figuerasses
Codi	BANY-B-179
Tipologia	Marge
Ús actual	Abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Per la zona de Sa Torreta Plànol 2B
Coordenades UTM	X:456959 Y:4392281
Altitud	143 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100017 07007A00100018 07007A00100019 07007A00100020 07007A00100021 07007A00100022 07007A00100024 07007A00100025 07007A00100026 07007A00100027 07007A00100028 07007A00100029 07007A00100030 07007A00100031 07007A00100032 07007A00100034 07007A00100033

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

— Servitud de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Correspon a un indret de conreu de secà, (restes d'arbrat: ametllers i garrovers) avui molt abandonat i dedicat a pastura, i que s'ha vist afectat pel traçat de la carretera. Constituïa una sèrie de marges de traçat curvilini que s'adaptaven al terreny i assoleixen una planta convexa. Les restes que encara hi romanen ens reflecteixen murs de gran longitud, amb paredats adobats i de pedres molt regulars i petites, entre 20-30 cms, encara que en alguns trams s'inclouien grans ressals rocallosos. Les terrasses que es conformaven tenen poca amplària i s'accedia a elles mitjançant rampes i algunes escales. El principal factor de risc que trobam al sector, llevat de l'abandonament que és considerable, és la situació davall d'un penyal i exposat a la caiguda de blocs i als esllavissaments. Avui dia l'estat d'abandonament ha provocat l'entrada de pins, càrritx i mates i el que s'instal·lés majoritàriament la comunitat de lletrera arbustiva. La forta pressió de les cabres manté una molt baixa diversitat.

Disposició del marjament paral·lela en ziga-zaga i un traçat dels marges curvilini. Tipus de paredat irregular adobat amb un coronament de filada de dalt i rasant. Forma d'accés entre marjades per rampes i escales. Estat de conservació dolent. Morfologia de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es troba localitzat a les immediacions de la torre de ses Ànimes i està conformat per un seguit de arges que antigament es dedicaven a horta.

Actualment el conreu resta abandonat i sols hi romanen alguns arbres fruitals.

L'aigua que abastia l'hort provenia de la font de sa Menta i aquesta és la causa de que encara restin vestigis de la infraestructura per a la

reconducció de l'aigua.

Les alçàries i les amplàries tenen mesures constants (al voltant dels 3 metres les primeres i dels 4 metres les segones). Són les longituds les que presenten mesures més oscil·lants que responen a l'adaptació al límit de propietat.

Aquesta àrea marjada, després d'haver estat abandonada, s'ha començat a rehabilitar per al conreu, sobretot mitjançant tasques d'aixermada. La comunitat vegetal que s'havia instal·lat entre i als peus dels fruiters és una mescla de flora arvense amb espècies molt marcades per la nitrofilia o el caràter costaner. A redols on la humitat del medi és suficient s'hi desenvolupa un *Brachypodium phoenicoides*. Unes marjades més avall la pastura d'ases i la invasió de la vegetació circumdant (*Euphorbia dendroidea*) li dona un altre aspecte, amb menys herbàcies i més importància de arbusts punxosos i lletreres.

Els marges estan molt coberts per arbusts enfiladissos i és també ressenyable l'abundància d'una planta tan necessitada de la proximitat de la mar com és el fonoll marí (*Chritum maritimum*).

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Estructura i morfologia del bé
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Línia de Delimitació servitud de protecció.
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar. Correspondència amb elements àrea 5 – sector 1 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

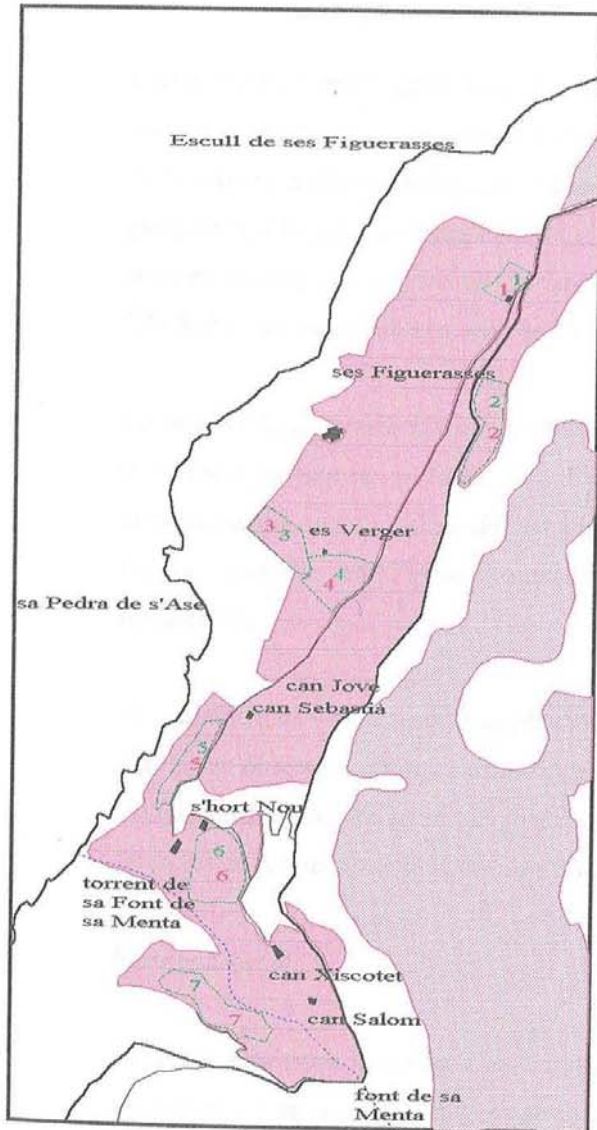
IMATGES

BANY-B-179

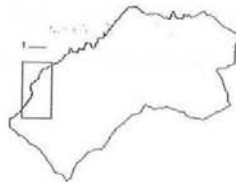

BANY-B-179

sa Font de sa Menta

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- síquies

correspondència area 5

BANY-B-180

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

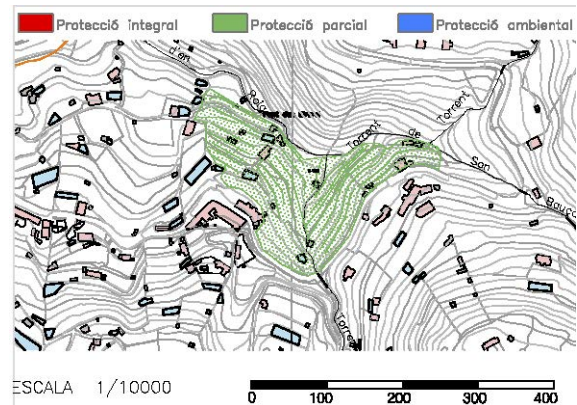
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades es Cireral
Codi	BANY-B-180
Tipologia	Marge
Ús actual	Conreu d'horta
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vessant meridional del torrent den Roig Plànol 2C
Coordenades UTM	X:458942 Y:4393219
Altitud	101 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200110 07007A00200111 07007A00200110 07007A00200072 07007A00200070 07007A00200069 07007A00200117 07007A00200118

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està dins l'horta Baixa, comprèn part dels camps marjats pròxims al nucli de població i dedicats tradicionalment a conreus d'horta. Es correspon amb una zona d'horta actualment en ús i en un bon estat de conservació. Si bé, quasi tot el comellar està regat per la font des Cireral, aquest sector reb l'aigua de quatre fonts de mina que tenen sortida en aquest indret. L'aigua s'arreplega en una bassa i d'allà parteixen les canaletes que abasten els marges propers. Una singularitat a esmentar és la surgència d'aquestes fonts en un mateix marge a peu del qual hi ha la bassa.

Una de les característiques tècniques principals és la planta sinuosa dels marges que s'adapta al relleu del coster. Aquesta sinuositat fa que assoleixin unes longituds considerables al voltant del centenar de metres. Les longituds esmentades impliquen tenir un sistema d'accés a les terrasses molt desenvolupat, així trobem rampes laterals que donen accés des de l'inici de la marjada, i escales i escalons volats distribuïts al llarg del paredat que permeten l'accés entre una i altra marjada. Els marges es conformen en alçàries que oscil·len entre 2'30 - 2'50 i obtenen terrasses de poca amplària.

El vessant meridional del torrent den Roig contrasta fortament amb el vessant septentrional; les diferències es basen en l'estat de conservació derivat de la litologia i l'ús de la terra. Els marges que es bastiren tenen una construcció relativament moderna, fonts orals ens indiquen que gran part d'ells foren alçats als anys 40. La meitat occidental del vessant septentrional la configura un fort pendent i una litologia altament esllavissable (margues) que determinen que el marjament estigui reduït a la part inferior del coster i la resta romani cobert de pinar. Aquestes característiques físiques obliguen a un camp marjat reduït de 3/4 marges de gran alçària, poca amplària i gran longitud.

Una singularitat a destacar és la utilització del pedreny de la zona que dona un paredat de lloses característic i diferent als altres paredats que hi podem trobar. La zona on s'ubiquen aquests marges és fàcilment alterable.

Disposició del marjament paral·lela contínua i un traçat dels marges curvilini. Tipus de paredat irregular adobat amb coronament de filada de dalt i rasant. Forma d'accés entre marjades per rampes, escales i escalons volats. Morfologia de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquests camps marjats tradicionalment no presentaven una vivenda de caràcter permanent, la proximitat al nucli permetia que els seus propietaris tenguessin la residència en el poble, per tant, l'explotació agrícola es trobava separada espacialment de l'habitatge. A l'actualitat aquesta fesomia ha variat amb la construcció d'equipaments hotelers i vivendes secundàries o permanents. En aquesta àrea s'han trobat indicis de l'època de construcció dels murs que actualment poden observar-se en alguns indrets.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisacment i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar. Correspondència amb elements àrea 4 – sector 17 del Catàleg de Marjades del TM de Banyalbufar.

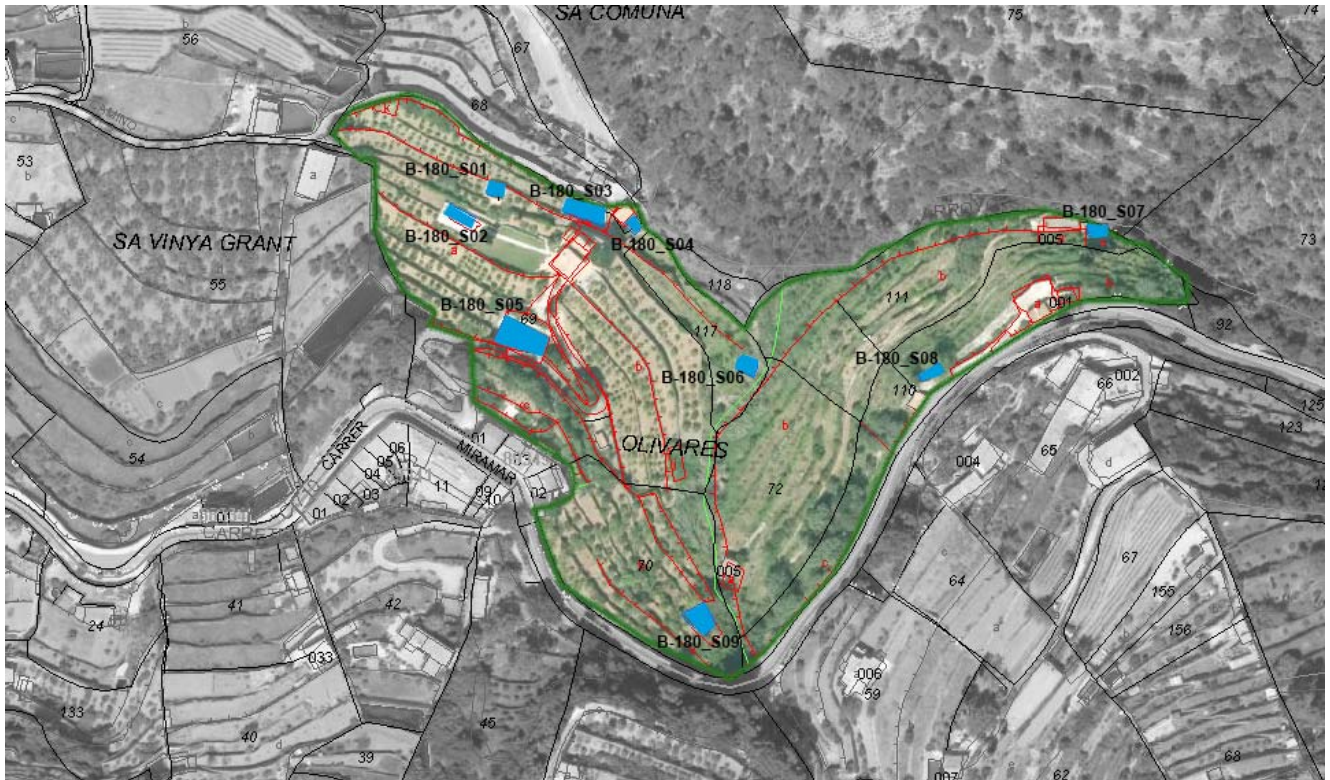
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

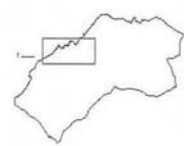
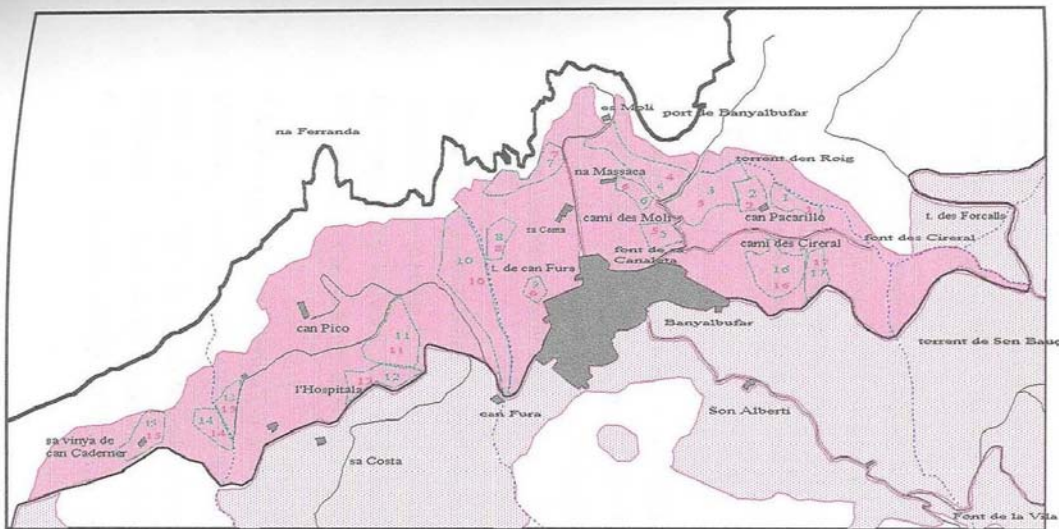
IMATGES

BANY-B-180

Horta Baixa

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

correspondència àrea

BANY-B-183

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig son Creus
Codi	BANY-B-183
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Creus (pol.1 parc.31)
Coordenades UTM	X:458742 Y:4392912
Altitud	224 m
Entorn	Forestal-Rural

Referència cadastral 07007A001000310000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial I Valor Etnològic

BANY-B-183

Elements destacats a preservar:	Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica
Intervencions permeses	Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.
Intervencions no permeses	Enderroc, desmuntatge, cobriment.
Intervencions preferents	Conservació, manteniment
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Entorn immediat
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-185

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

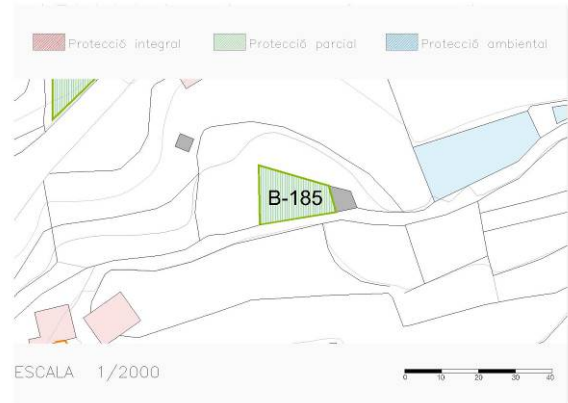
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig son Salva 1
Codi	BANY-B-185
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Salva (pol.1 parc.137)
Coordenades UTM	X:457903 Y:4392964
Altitud	149 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001370000SK

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial I Valor Etnològic

BANY-B-185

Elements destacats a preservar:	Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica
Intervencions permeses	Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.
Intervencions no permeses	Enderroc, desmuntatge, cobriment.
Intervencions preferents	Conservació, manteniment
Afectació Llei de Costes	Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Entorn immediat
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-186

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

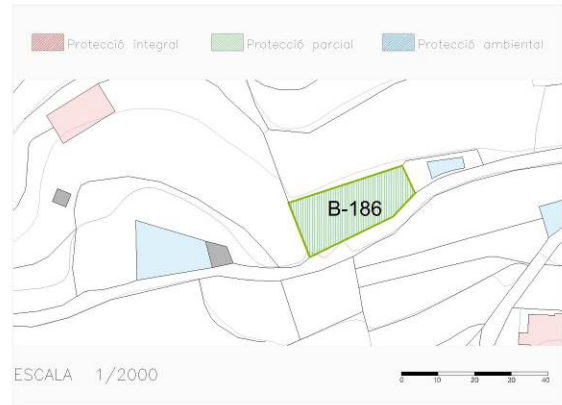
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig son Salva 2
Codi	BANY-B-186
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Salva (pol.1 parc.136)
Coordenades UTM	X:457952 Y:4392977
Altitud	148 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001360000SO

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-186

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-187

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

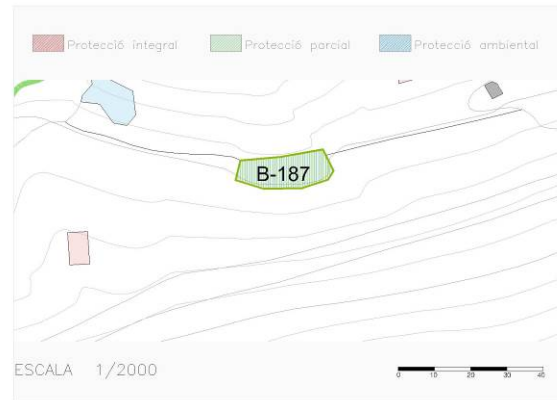
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig sa Torre 2
Codi	BANY-B-187
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son sa Torre (pol.1 parc.198)
Coordenades UTM	X:457305 Y:4392854
Altitud	166 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A001001980000SF
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-187

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-188

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

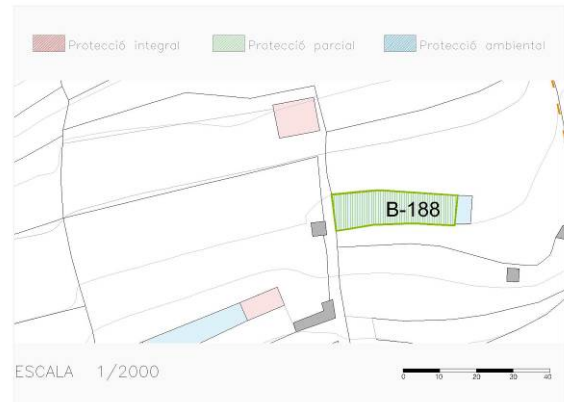
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig sa Vinya 1
Codi	BANY-B-188
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son sa Vinya (pol.1 parc.75)
Coordenades UTM	X:457305 Y:4392854
Altitud	166 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001980000SF

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-188

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

Planol informatiu. Sense valor normatiu.

BANY-B-192

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Safareig sa Vinya 4
Codi	BANY-B-192
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Vinya (pol.1 parc.77)
Coordenades UTM	X:457845 Y:4392999
Altitud	145 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A001000770000SD
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-192

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

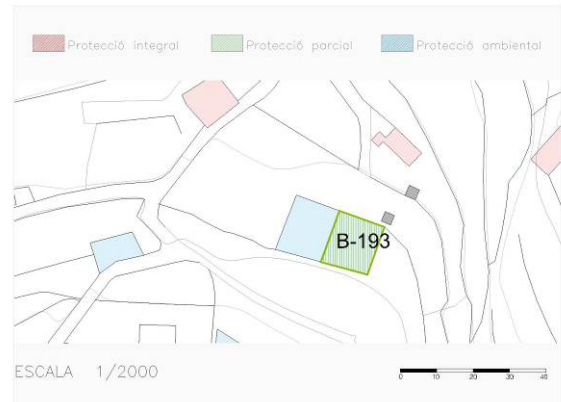
BANY-B-193

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Safareig es Rafal 1
Codi	BANY-B-193
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Rafal (pol.1 parc.218)
Coordenades UTM	X:458077 Y:4392973
Altitud	152 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A001002180000SB
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Críteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-193

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-195

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig can Groga
Codi	BANY-B-195
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Can Groga (pol.1 parc.181)
Coordenades UTM	X:457923 Y:4392850
Altitud	178 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001810000SE

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-195

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-196

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

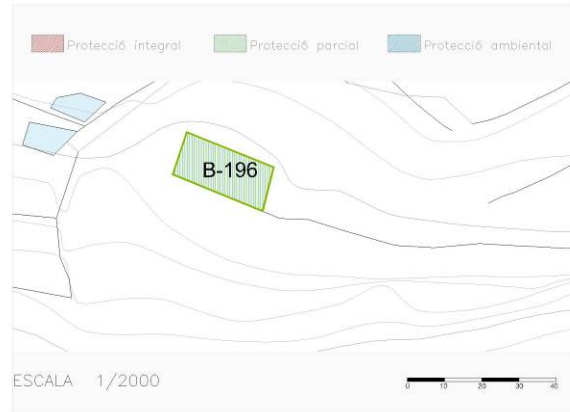
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig sa costa
Codi	BANY-B-196
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	As Costa (pol.1 parc.143)
Coordenades UTM	X:457815 Y:4392768
Altitud	198 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001430000SX

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-196

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Safareig sa Font de la Vila 1
Codi	BANY-B-197-1
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Font de la Vila (pol.3 parc.11)
Coordenades UTM	X:458203 Y:4392777
Altitud	212 m
Entorn	Forestal-Rural

Referència cadastral 07007A003000110000SW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

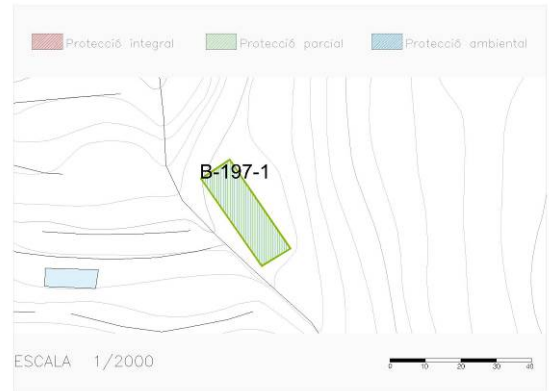
-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial I Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica
Intervencions permeses	Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.
Intervencions no permeses	Enderroc, desmuntatge, cobriment.
Intervencions preferents	Conservació, manteniment
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Entorn immediat
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

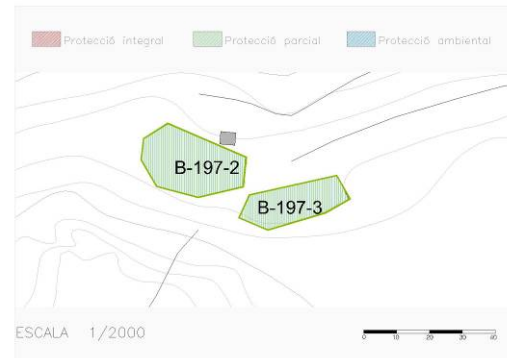

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig sa Font de la Vila 2
Codi	BANY-B-197-2
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Font de la Vila (pol.3 parc.11)
Coordenades UTM	X:458353 Y:4392910
Altitud	224 m
Entorn	Forestal-Rural

Referència cadastral 07007A003000110000SW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Entorn immediat

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-197-3

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Safareig sa Font de la Vila 3
Codi	BANY-B-197-3
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Font de la Vila (pol.3 parc.11)
Coordenades UTM	X:458379 Y:4392898
Altitud	224 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A003000110000SW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial I Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica
Intervencions permeses	Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.
Intervencions no permeses	Enderroc, desmuntatge, cobriment.
Intervencions preferents	Conservació, manteniment
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Entorn immediat
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-199

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

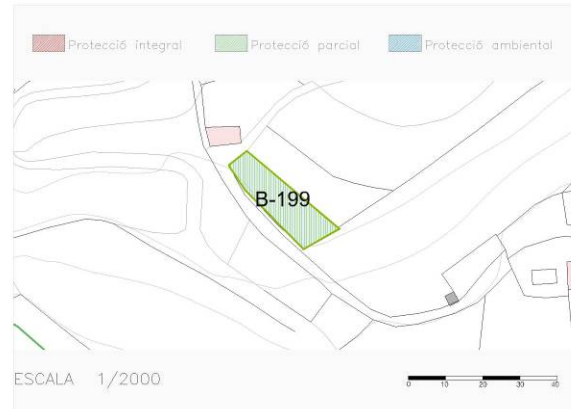
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig sa Marina
Codi	BANY-B-199
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Marina (pol.1 parc.87)
Coordenades UTM	X:457815 Y:4393234
Altitud	81 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001000870000SU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd i en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-199

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-202

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

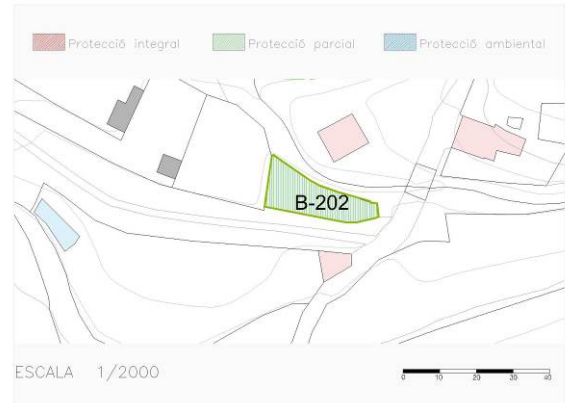
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig s'Hort 2
Codi	BANY-B-202
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	S'Hort (pol.2 parc.37)
Coordenades UTM	X:458514 Y:4393463
Altitud	46 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000370000SY

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-202

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-208

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

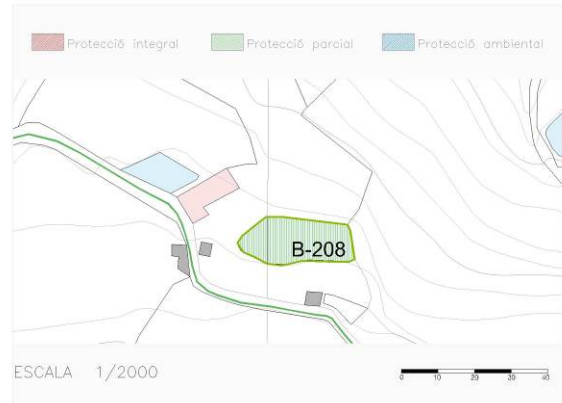
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig son Creus 4
Codi	BANY-B-208
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Creus (pol.3 parc.144)
Coordenades UTM	X:458919 Y:4392858
Altitud	224 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A003001440000SG
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-208

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

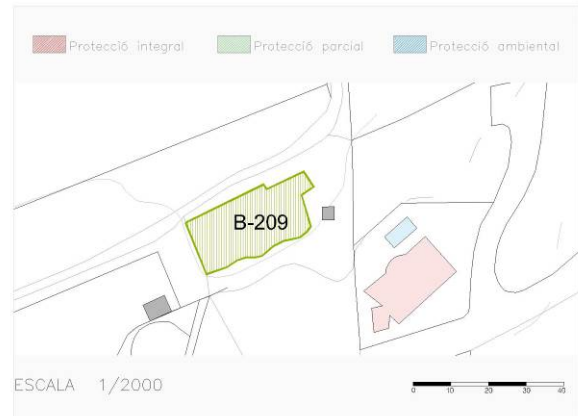
Finques colindants

IMATGES

BANY-B-209

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Safareig son Coll
Codi	BANY-B-209
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció**IDENTIFICACIÓ ESPAIAL**

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Coll (pol.2 parc.78)
Coordenades UTM	X:461736 Y:4393922
Altitud	47 m
Entorn	Forestal-Rural

Referència cadastral 07007A002000780000SF

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-209**Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

Plànol informatiu. Sense valor normatiu.

BANY-B-211

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Safareig es Rafal 2
Codi	BANY-B-211
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Rafal (pol.1 parc.217)
Coordenades UTM	X:457933 Y:4392795
Altitud	194 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A001002170000SA
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-211

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-217

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

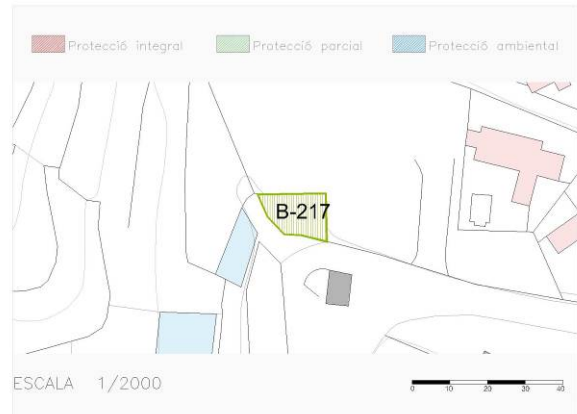
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig sa Vinya 8
Codi	BANY-B-217
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Vinya (pol.1 parc. 152)
Coordenades UTM	X:457998 Y:4393116
Altitud	125 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001001520000SU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-217

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-218

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig son Bunyola
Codi	BANY-B-218
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Bunyola (pol.2 parc. 96)
Coordenades UTM	X:460704 Y:4393248
Altitud	146 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A002000960000SU

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-218

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-219

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig can Ferit
Codi	BANY-B-219
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Can Ferit (pol.1 parc.224)
Coordenades UTM	X:458104 Y:4393373
Altitud	49 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002240000SQ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial I Valor Etnològic

Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica

Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.

Enderroc, desmuntatge, cobriment.

Conservació, manteniment

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Entorn immediat

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-B-225

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig son Creus 8
Codi	BANY-B-225
Tipologia	Safareig
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Tradicional
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Creus (pol.3 parc.50)
Coordenades UTM	X:458860 Y:4392819
Altitud	223 m
Entorn	Forestal-Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A003000500000SG
----------------------	----------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures	
Cronologia	Contemporani s.XVIII-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Peatonal
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	particular
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-225

Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial I Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura original i ús com a infraestructura hidràulica
Intervencions permeses	Conservació, Manteniment, reforç i consolidació.
Intervencions no permeses	Enderroc, desmuntatge, cobriment.
Intervencions preferents	Conservació, manteniment
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	Entorn immediat
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

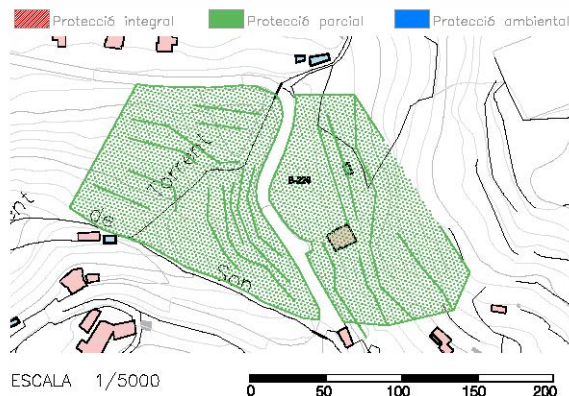
BANY-B-226

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-1
Codi	BANY-B-226
Tipologia	Marge
Ús actual	Abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	zona de confluència amb l'afluent del torrent des Forcalls i torrent son Bauçà Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459159 Y:4393303
Altitud	115-160 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200073 07007A00200075 07007A00200064 07007A00200092 07007A00200110

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Són camps amb una disposició paral·lela en ziga-zaga, amb marges de traçats fonamentalment curvilini, la qual cosa implica menors dimensions longitudinals (entre 20 – 70 metres). S'inclouen dins el paredat grans ressals rocallosos i el pedreny presenta una factura poc adobada. Com element a ressenyar les alçàries són reduïdes respecte a les alçàries que solen assolir a la resta del municipi.

Traçat dels marges curvilini, litologia del paredat calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: rasante i forma d'accés entre marjades.

El primer sector (1) es va realitzar al vessant oriental del torrent, concretament a la zona de confluència amb l'afluent del torrent des Forcalls. Malgrat la proximitat a la font des Cireral i als cursos d'aigua es tracta d'un indret de secà que actualment es troba en un elevat estat de degradació. Són camps amb una disposició paral·lela en ziga-zaga, amb marges de traçats fonamentalment curvilini, la qual cosa implica menors dimensions longitudinals (entre 20 - 70 metres). S'inclouen dins el paredat grans ressals rocallosos i el pedreny presenta una factura poc adobada. Com element a ressenyar les alçàries són reduïdes respecte a les alçàries que solen assolir a la resta del municipi.

L'estat d'abandonament del conreu de secà d'aquest sector és avançat, no observant-se ni tan sols indicacions de què hi hagi pastura ocasional. La vegetació silvestre és esponerosa i, entre taques extenses d'herbàcies (sobretot graminioides), els arbusts han crescut donant-li tot l'aspecte d'una garriga. Malgrat l'absència d'algunes espècies característiques s'enquadra perfectament en una vegetació de Rosmarino-Ericion, amb marges i rodalies del torrent amb bardisses tancades d'abatzer.

A mesura que descendim des de la carretera cap a la font, les marjades en desús estan també densament cobertes, però aquí la flora de la garriga de xiprell és menys abundant i es veuen colonitzades principalment per Inulo-Oryzopsietum i Rubo-Crataegetum. Els marges, més coberts que al redol mostrejat, tenen abundància d'enfiladisses (heura, vinca, abatzer, vidalba, aritja, etc.). També hi ha redols de canyar, amb equisets, Cyperus, Ipomoea, i plantes menys comuns com Lactuca serriola.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El primer sector (sector 1) es va realitzar al vessant oriental del torrent, concretament a la zona de confluència amb l'afluent del torrent des Forcalls. Malgrat la proximitat a la font des Cireral i als cursos d'aigua es tracta d'un indret de secà que actualment es troba en un elevat estat de degradació.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

BANY-B-226

ESTAT DE CONSERVACIÓ

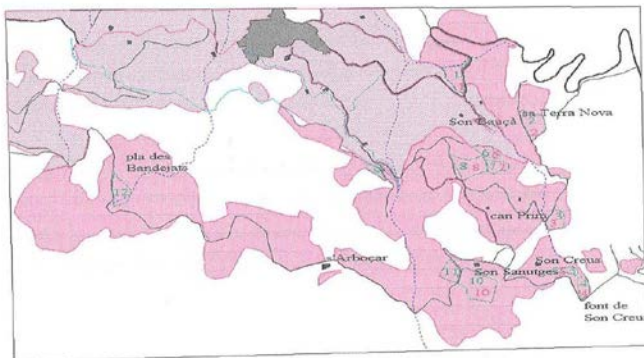
Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-226

BANY-B-227

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

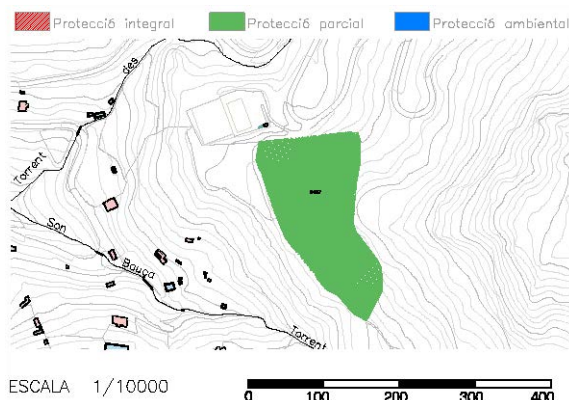
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-2
Codi	BANY-B-227
Tipologia	Marge
Ús actual	arbrat de secà i pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sa Terra Nova Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459505 Y:4393284
Altitud	240-275 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A00300084

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

L'alçària (265-300 m sobre el nivell de la mar) L'alçària del mur que arriba a 3,80 i les longituds de fins a 65 metres en una disposició en ziga-zaga que envolta el coster. Traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat calcària, tipus de paredat irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant. Forma d'accés entre marjades rampes.

Aquest camp marjat es dedica actualment a la pastura, aquest fet juntament amb la naturalesa litològica del terreny (margues) accelera el procés de degradació dels marges i la profusió d'esbaldrecs. El fort pendent i la pedregositat determinen que les terrasses no presentin replans horitzontals. Com a element constructiu característic a assenyalar cal esmentar l'alçària del mur que arriba a 3,80 i les longituds de fins a 65 metres en una disposició en ziga-zaga que envolta el coster.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

En el mateix vessant oriental, però a major alçària (265-300 m sobre el nivell de la mar) es va dur a terme el sector 2 a l'indret conegut com sa Terra Nova.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

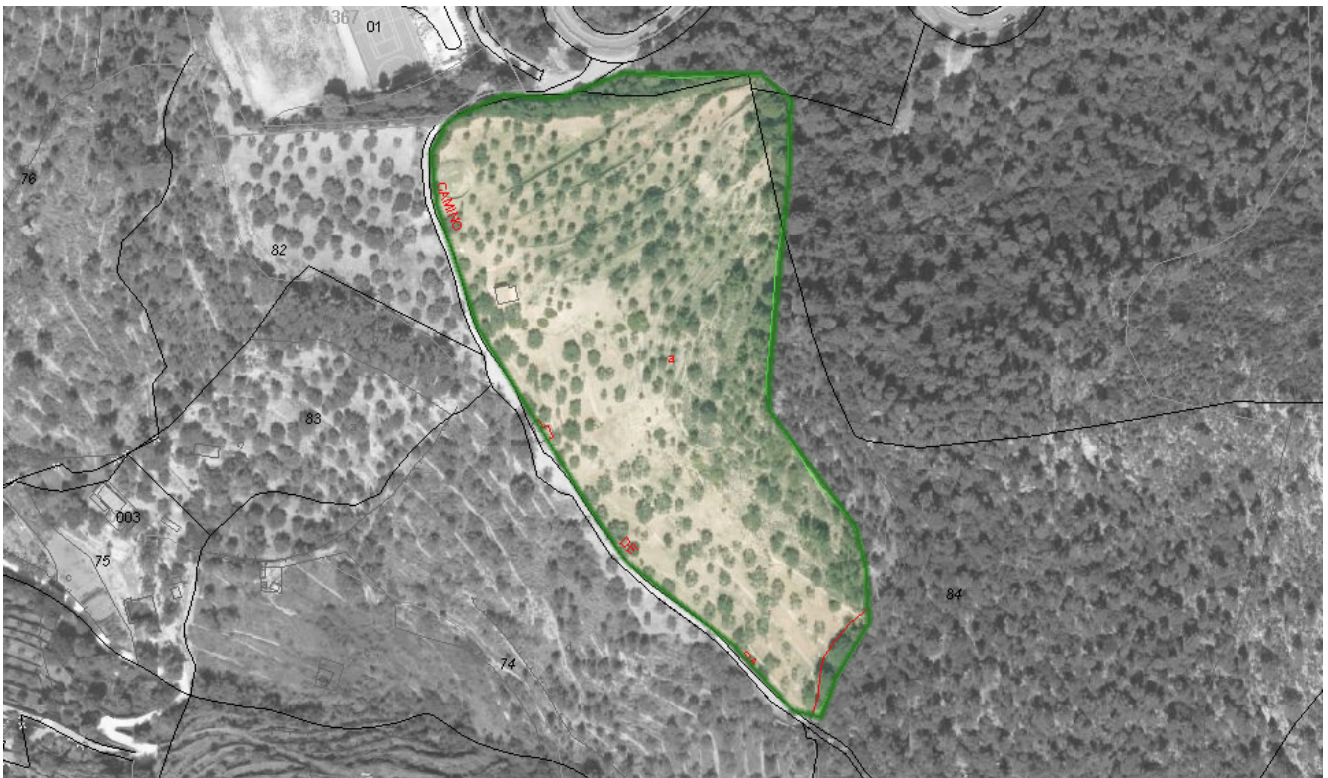
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones

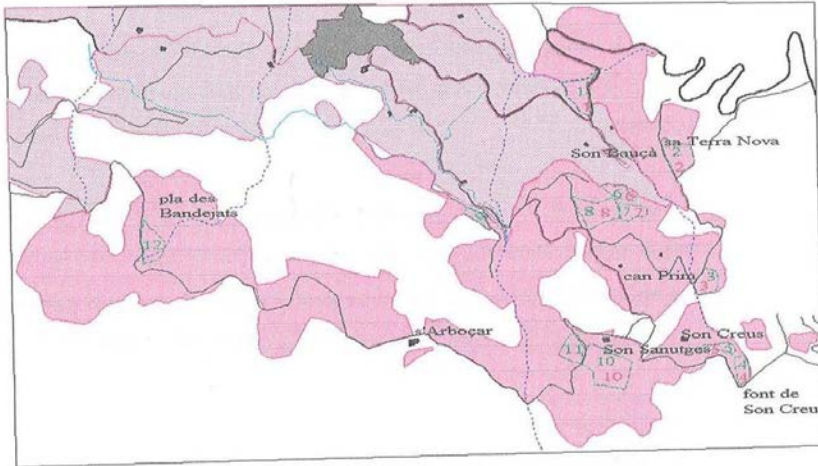
BANY-B-227

	d'ús general.
	Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

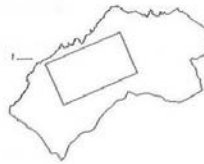
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

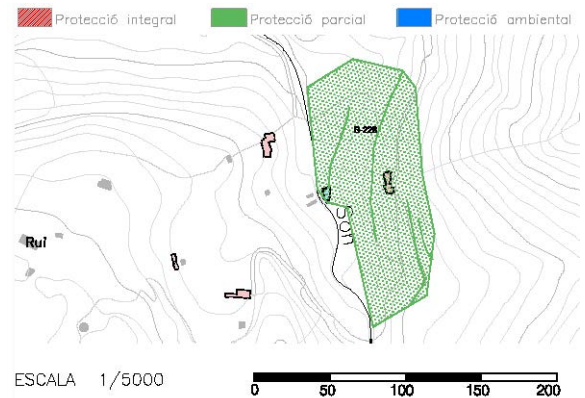
BANY-B-228

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-3
Codi	BANY-B-228
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Costat Oriental torrent son Bauçà Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459718 Y:4392942
Altitud	270-300 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300093 07007A00300095 07007A00300146

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està constituït per una disposició del marjament en ziga-zaga que utilitza la rampa com a forma d'accés. Els traçats dels marges són curvilinis i destaca la seva poca alçària (menys d'1,70m), el paredat poc adobat i la petita dimensió dels seu pedreny (mitjana de 25 cm). Disposició del marjament: paral.lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat calcària, tipus de paredat irregular poc adobat, tipus de coronament de rasant. Forma d'accés entre marjades rampes

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Tota la zona va sofrir el mateix incendi que fa uns anys afectà Son Creus. Les marjades estan totalment abandonades i cobertes per la garriga amb pins fins al punt que gairebé són intransitables. Quasi no queden arbres de l'antic conreu, que era d'ametllers, garrovers, oliveres (possiblement) i figueres.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisacment i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

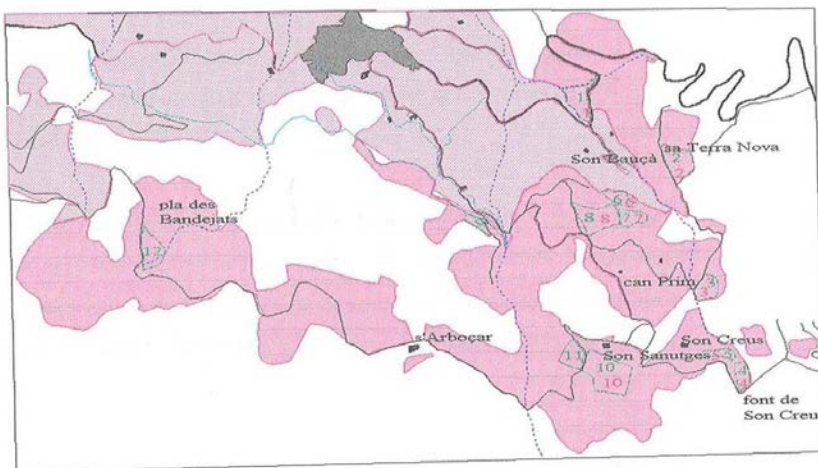
BANY-B-228

Just. valor patrimonial / protecció	Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions no permeses	Conservació i Consolidació del bé
Intervencions preferents	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

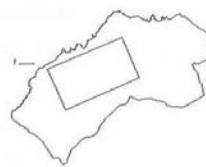
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

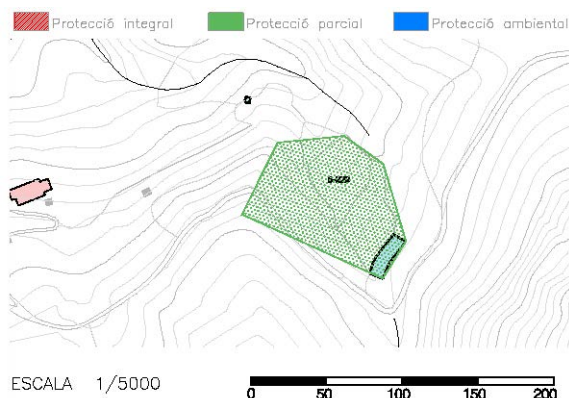
BANY-B-229

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-4
Codi	BANY-B-229
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vessant nord-occidental del puig de s'Argenter i associat al torrent de Son Bauçà Plànol 2C-3C
Coordenades UTM	X:459987 Y:4392654
Altitud	340-365 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A00300089

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les longituds dels marges ocupaven tota l'extensió entre el llit del torrent i la paret Cabrera que delimitava l'hort i el separava de l'alzinar. L'alçària dels murs 1'60- 3'30. El paredat dels marges presenta dues factures bem diferenciades, una poc adobada que es correspon amb els murs de menors dimensions i que curiosament són els més conservats; un paredat quasi enqueixelat que corresponen a les de major alçària i també les més esboldregades. Disposició del marjament: paral.lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: marges poc adobats i marges quasi enqueixelats, tipus de coronament: filada de dalt i forma d'accés entre marjades: camí empedrat a un extrem

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'únic sector d'horta realitzat a tota l'àrea el constitueix l'hort de sa Font de Son Creus.

La font de Son Creus abastia un gran safareig situat a la part superior de l'hort i que suposa l'inici de l'àrea marjada. Aquest safareig donava aigua a tot un seguit de marges mitjançant una síquia principal superficial situada a un extrem del mur i des d'aquesta es distribuïa l'aigua per síquies a peu de paredat. L'excident que es pogués originar s'abocava cap al torrent, que a aquest tram es troba canalitzat i empedrat. el conreu es regava aprofitant l'aigua del safareig.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

BANY-B-229

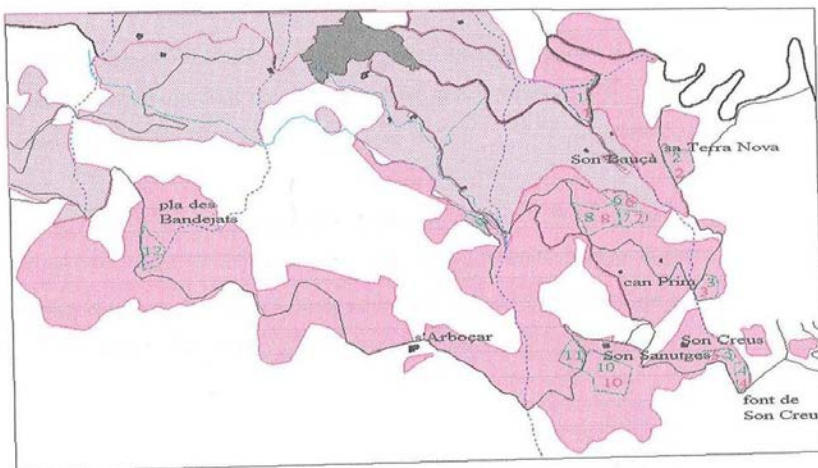
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions no permeses	Conservació i Consolidació del bé
Intervencions preferents	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

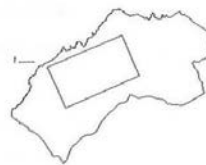
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-229

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

BANY-B-230

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

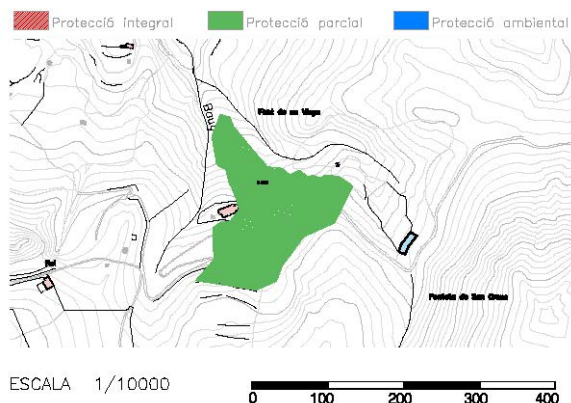
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-5
Codi	BANY-B-230
Tipologia	Marge
Ús actual	arbrat de secà
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Creus i en el vessant occidental del torrent de Son Bauçà Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459831 Y:4392779
Altitud	335-350 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300089

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Els marges segueixen el traçat curvilini adaptant-se al terreny i assoleixen longituds de fins 64 m. S'hi localitzen murs de fins a 4 metres d'alçària amb terrasses de poca amplària (4 i 7 metres). Els accessos entre els marges es feia per rampes .
Disposició del marjament: paral·lela, traçat dels marges: curvilini i rectilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat i molt adobat, tipus de coronament: filada de dalt.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'únic sector d'horta realitzat a tota l'àrea el constitueix l'hort de sa Font de Son Creus.

La font de Son Creus abastia un gran safareig situat a la part superior de l'hort i que suposa l'inici de l'àrea marjada. Aquest safareig donava aigua a tot un seguit de marges mitjançant una síquia principal superficial situada a un extrem del mur i des d'aquesta es distribuïa l'aigua per síquies a peu de paredat. L'excedent que es pogués originar s'abocava cap al torrent, que a aquest tram es troba canalitzat i empedrat. El conreu es regava aprofitant l'aigua del safareig.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

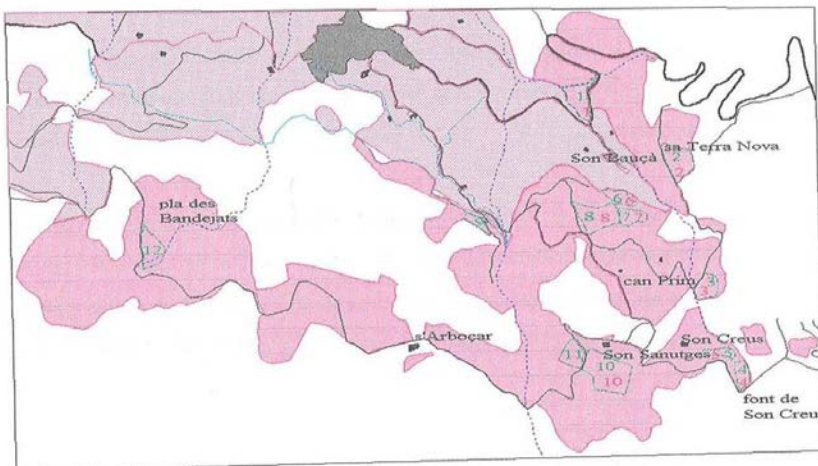
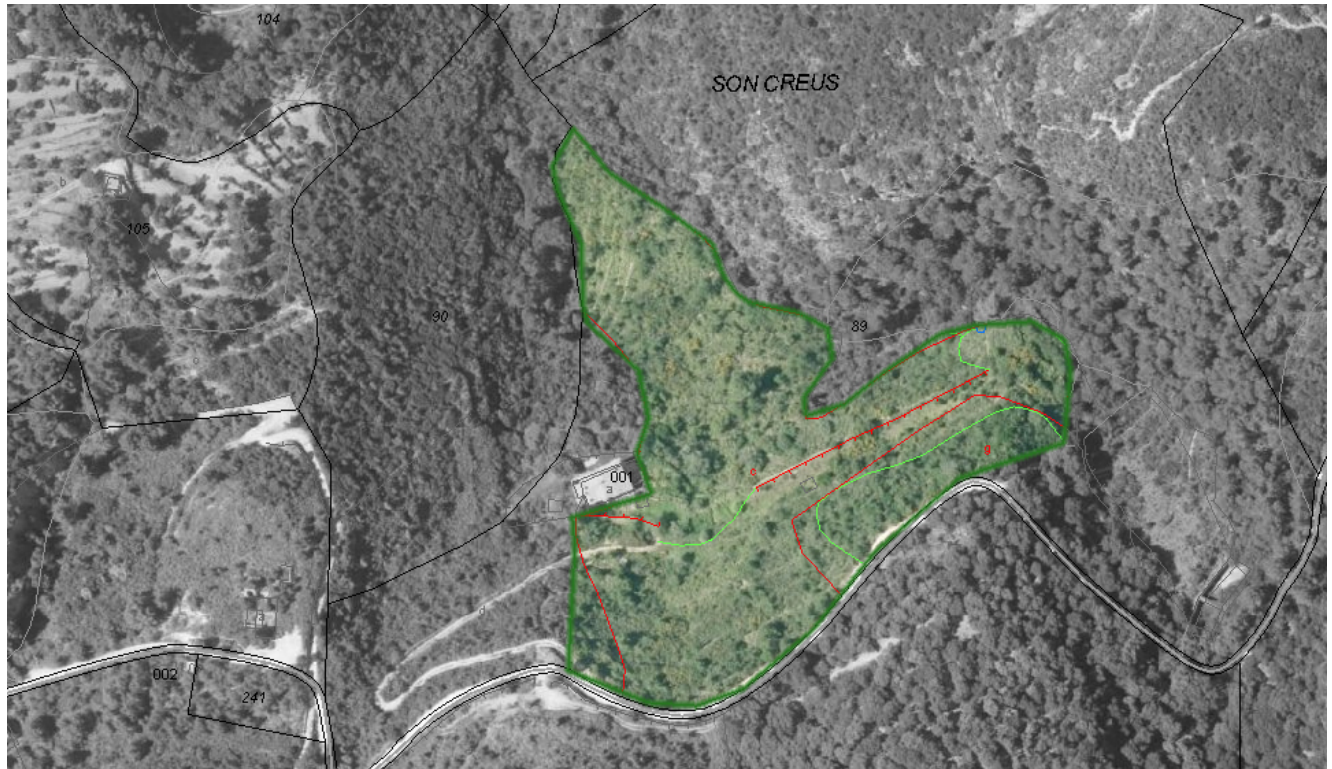
Just. valor patrimonial / protecció	Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Estructura i morfologia del bé
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Conservació i Consolidació del bé
Altres/Observacions:	-
	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS
	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

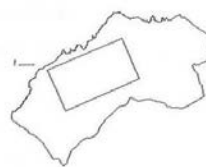
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

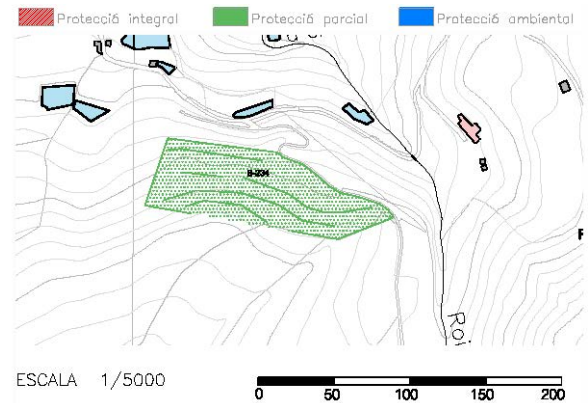
BANY-B-234

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-9
Codi	BANY-B-234
Tipologia	Marge
Ús actual	ametlleres, garrovers, oliveres.
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Plànol 2C
Coordenades UTM	X:458963 Y:4392776
Altitud	225-265 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A00300052

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Adaptació de la planta dels marges a la sinuositat del relleu, disposició paral·lela contínua que formen, homogeneïtat dimensional (alçàries entre 2,65 i 3m i longituds quasi constants -116,117m-) i accés amb escales integrades en el paredat.

Tots aquests trets configuren un camp marjat de gran impacte visual que es troba encara en ús i en bon estat de conservació.

Aquestes marjades tenen una estructura constructiva i de substrat que li donen un aspecte botànicament diferent.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant i forma d'accés entre marjades: rampes i escales

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

La proximitat de la garriga amb pinar i l'alzinar fa que la majoria d'espècies silvestres inventariades al sector pertanyin a aquestes comunitats principalment. En el cas dels trams més descuidats, sobretot per les roques aflorants que no permeten el pas de l'arada, es pot parlar principalment de l'enquadrament del sector dins una comunitat del Rosmarino-Ericion en la que manquen les espècies més termòfiles.

Com es pot veure aquestes característiques permeten una molt gran diversitat amb estratègies pròpies de ruderals, de les arvenses i nitròfiles, i de competidores i tolerants a restriccions, de les comunitats amb més representació arbustiva.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

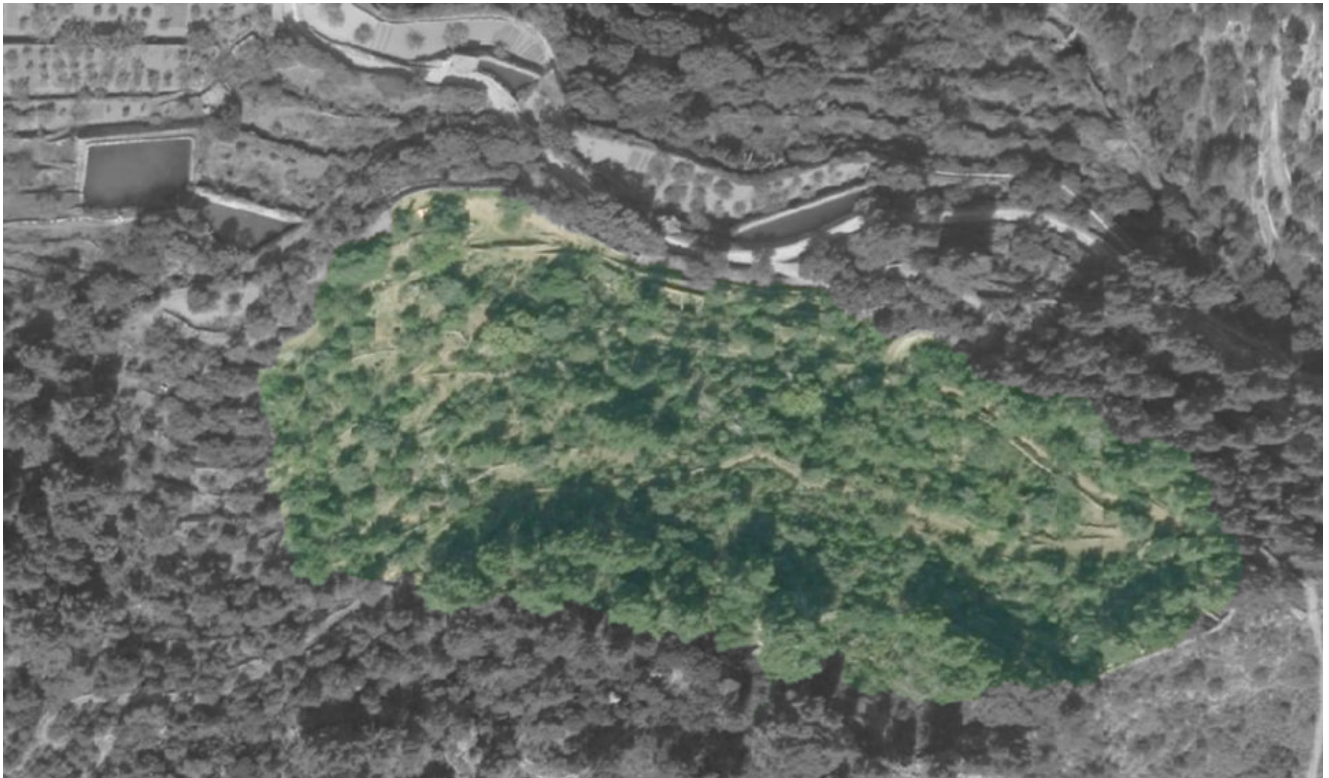
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

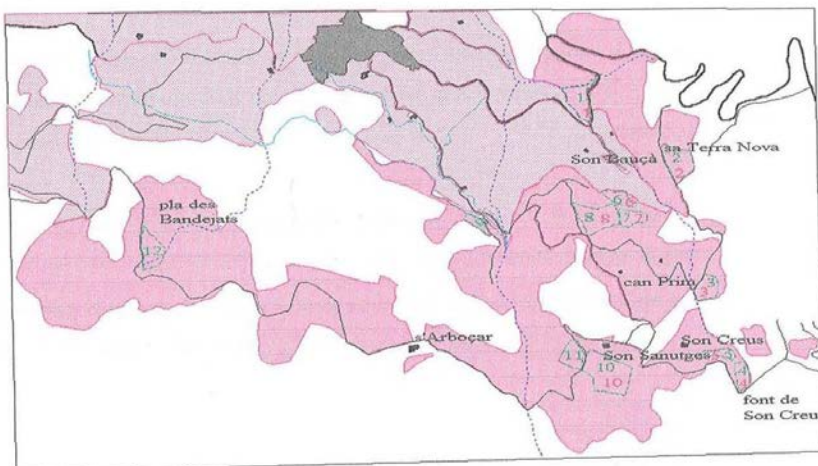
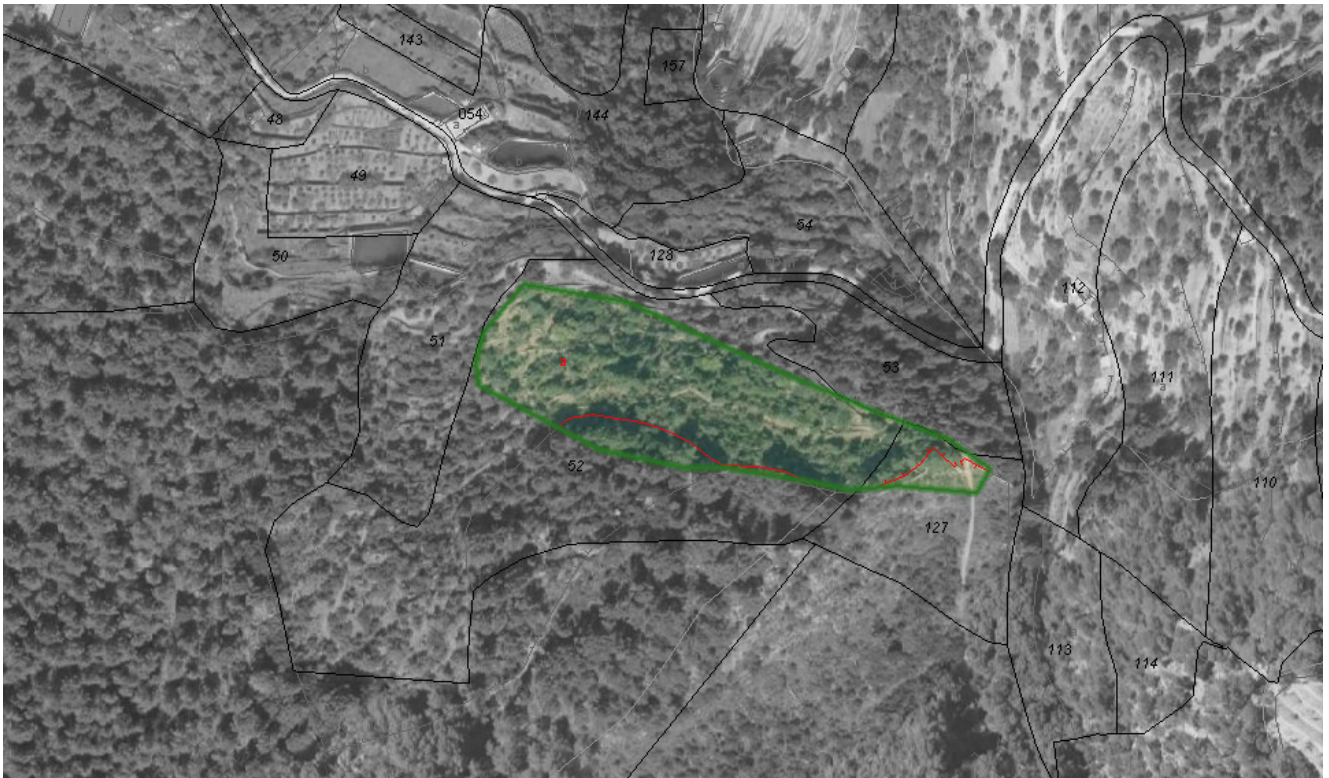
BANY-B-234

Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

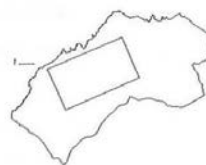
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- séquies

BANY-B-235

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

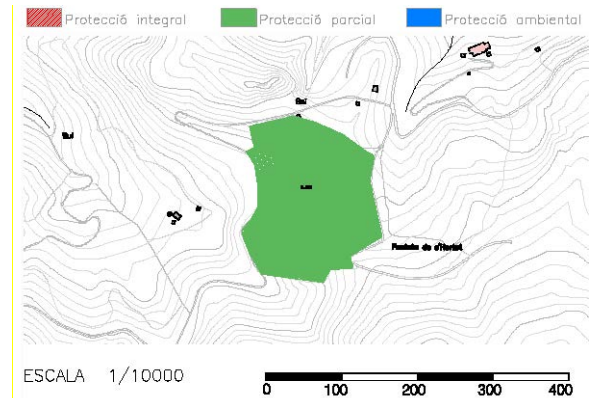
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-10
Codi	BANY-B-235
Tipologia	Marge
Ús actual	oliveres, garrovers.
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vora les cases de Son Sanutges Plànol 3C
Coordenades UTM	X:459586 Y:4392498
Altitud	350-380 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral	07007A00100240 07007A00100239
----------------------	----------------------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està actualment invadint per plantes de Quercion ilicis, Rosmarino-Ericion, d'Oleo-Ceratonion i, en un taxon de major jerarquia per aglapir millor l'espectre de la heterogeneïtat existent, de Ruderali-Secalietaea.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Em el primer sector establert (sector 10), vora les cases de Son Sanutges, els marges no tenen espècies ni comunitats que siguin particularment interessants, ja que l'elevada nitrofilia del medi i els incendis fa que, a la zona mostrejada, es trobin ben representats tan sols *Parietarium judaicae* i *Rubus-Crataegum brevispiniae*.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els

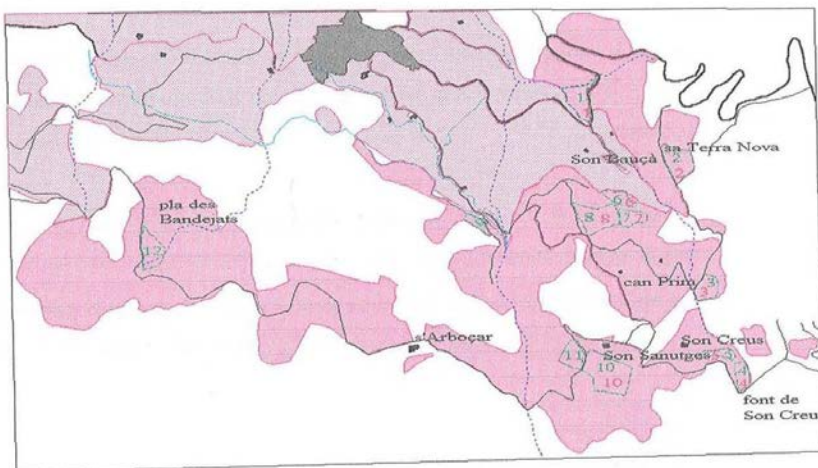
BANY-B-235

Just. valor patrimonial / protecció	art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Estructura i morfologia del bé
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Conservació i Consolidació del bé
Altres/Observacions:	-
	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS
	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

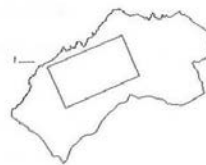
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

BANY-B-236

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

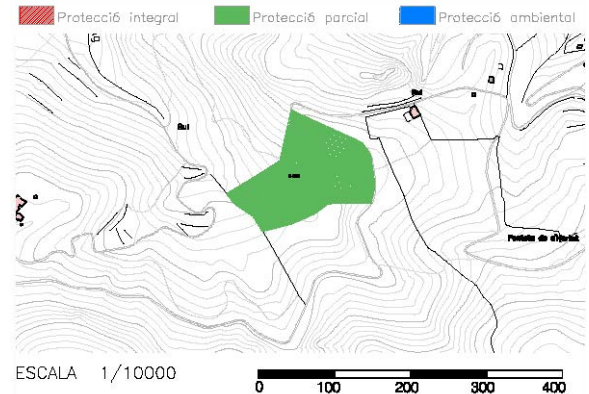
Denominació	Marjades àrea-1 sector-10
Codi	BANY-B-236
Tipologia	Marge
Ús actual	Abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vora les cases de Son Sanutges Plànol 3C
Coordenades UTM	X:459409 Y:439248
Altitud	370-385 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00300106 07007A00300116
----------------------	----------------------------------

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Mostra un major recobriment de plantes silvestres, tant als marges com a les marjades, essent destacables el nombre i tamany d'alguns arbusts.

Des del comellar de Son Guia fins a la partió des Rafals, els camps marjats estan sofrint un procés de parcel·lació derivat de les noves residències que s'hi basteixen. A tota aquesta contrada són majoritaris els camps coberts de pinar que fan difícil una tipificació del marjament.

Des del caire constructiu a tota l'extensió des del comellar fins es Rafals, els elements que cal esmentar-hi es veuen relacionats amb enginyers hidràulics, com és el cas de la capçalera del torrent de can Fura, on després d'un seguit de marges amb funció de parat, el curs d'aigua es veu canalitzat després de travessar el camí. Aquesta canalització a un tram s'integra dins el paredat dels marges del fons del tàlveg implicant una caiguda vertical de l'escorrentia cada vegada que ha de salvar el desnivell del mur, mentre que després continua únicament canalitzada per un extrem dels marges.

Les característiques generals del marjament de tota aquesta contrada poden resumir-se en: la disposició en ziga-zaga dels marges, utilitzant-se com a forma d'accés el pendent del terreny en els extrems dels murs; el poc acurament del pedreny dels paredats i la menor dimensió dels murs tant pel que fa a alçàries com a longituds.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El segon sector (sector 11), no afectat pels focs, mostra un major recobriment de plantes silvestres, tant als marges com a les marjades, essent destacables el nombre i tamany d'alguns arbusts.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-236

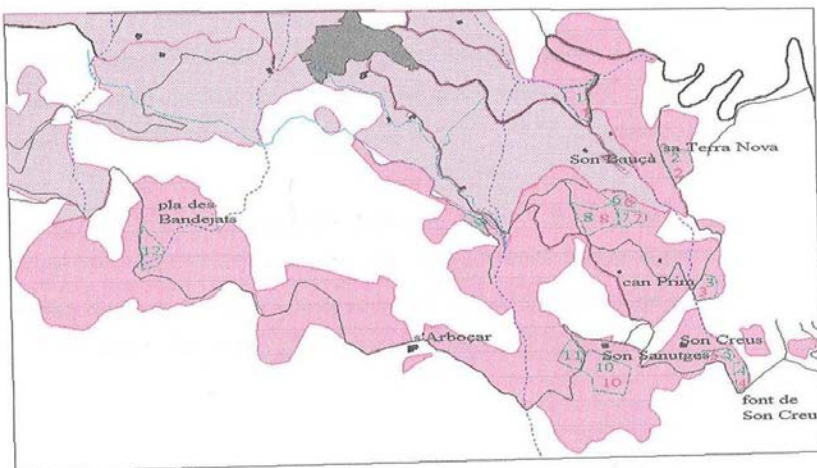
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

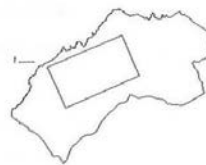
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-236

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

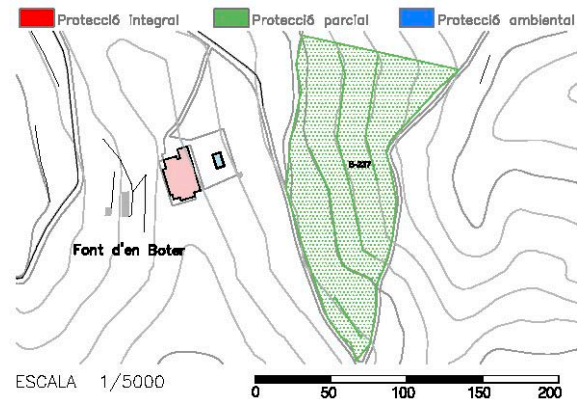
BANY-B-237

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-1 sector-12
Codi	BANY-B-237
Tipologia	Marge
Ús actual	Abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Part superior del torrent de can Fura Plànol 3B
Coordenades UTM	X:457988 Y:4392381
Altitud	325-365 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100254

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

En el cas que ens ocupa el conreu de secà, d'olivar concretament, està abandonat com a bona part de l'àrea i no s'observen les alteracions pròpies dels terrenys marjats veïns on ara s'està edificant activament. Malgrat quedar, per ara, lliure d'aquesta amenaça sí s'observa l'alteració pròpia d'una circulació rodada cada vegada major pel camí de la vora, amb la conseqüent deposició de pols i aixermades que afecten als vegetals.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Realitzat a la part superior del torrent de can Fura és representatiu d'una extensió bastant gran que ocupa aquests costers de la Mola de Planícia. En el cas que ens ocupa el conreu de secà, d'olivar concretament, està abandonat com a bona part de l'àrea i no s'observen les alteracions pròpies dels terrenys marjats veïns on ara s'està edificant activament. Malgrat quedar, per ara, lliure d'aquesta amenaça sí s'observa l'alteració pròpia d'una circulació rodada cada vegada major pel camí de la vora, amb la conseqüent deposició de pols i aixermades que afecten als vegetals.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els

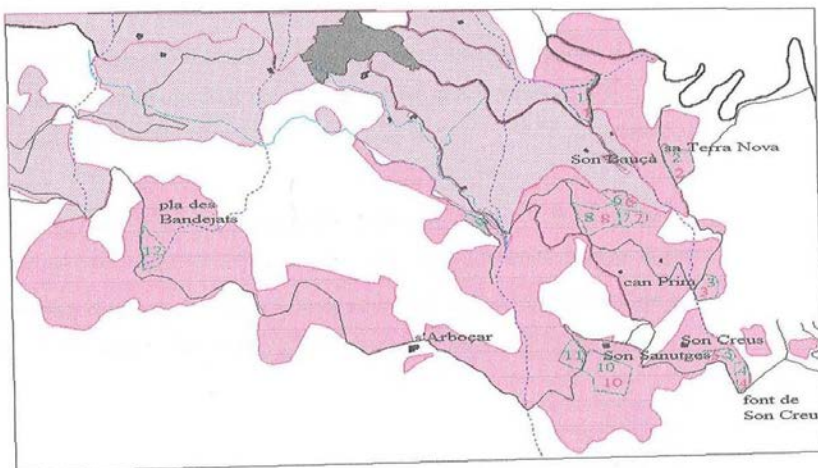
BANY-B-237

Just. valor patrimonial / protecció	art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Estructura i morfologia del bé
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Conservació i Consolidació del bé
Altres/Observacions:	-
	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS
	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

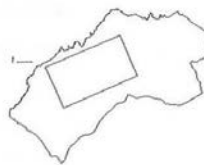
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

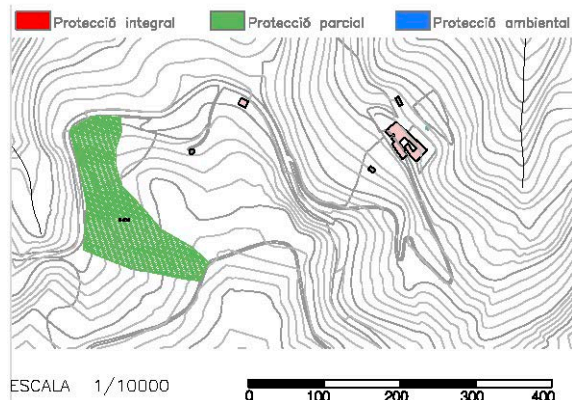

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-2 sector-1
Codi	BANY-B-238
Tipologia	Marge
Ús actual	Abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Rota des BegotsPlànotl 2D
Coordenades UTM	X:460850 Y:4392745
Altitud	295-330 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A00300088

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La topografia condiona una disposició de les marjades amb distintes orientacions i això permet que hi hagi una sensible diferència florística d'unes zones respecte de les altres, si més no per l'abundància d'algunes espècies.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquestes possessions es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

El sector 1 es correspon amb l'àrea marjada en recuperació després de l'acció d'un incendi.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-238

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

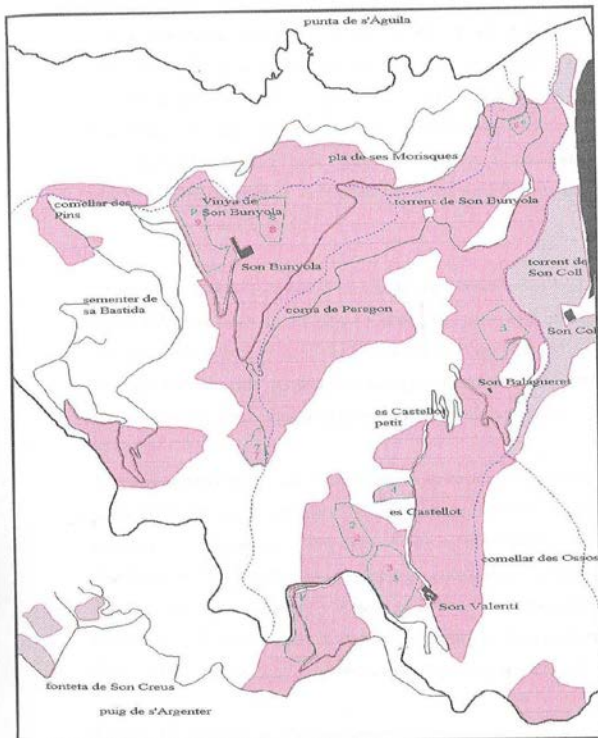
-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

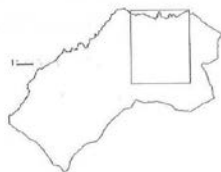
BANY-B-238

N

0 500m

- les marjades d'entorn
- extensió marjada
- sector d'entorn del nucli urbà
- sector d'entorn de vegetació
- torrens
- canals
- línia municipal
- siques

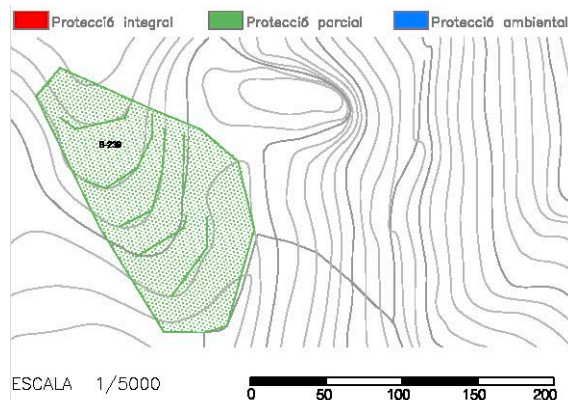
BANY-B-239

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-2 sector-2
Codi	BANY-B-239
Tipologia	Marge
Ús actual	garrovers i oliveres.
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí Plànol 2D
Coordenades UTM	X:461025 Y:4393033
Altitud	255-290 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A00200082

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Zona d'olivar on els marges es disposen als costers i als fons del comellar fent funció de parat. Els conreus estan, avui en dia, abandonats i la zona es dedica majoritàriament a la pastura. El seu estat de conservació és dolent amb nombrosos esbaldrecs i bombaments. Les longituds abasten de banda a banda del tàlveg i arriben als 52 metres. Les alçàries varien segons el desnivell del terreny, encara que els murs assoleixen la màxima altura a la seva part central; és a aquest indret on s'observen també reparacions fetes a causa de l'acció de l'aigua. El paredat és poc adobat i amb coronament de filada.

La zona marjada més propera a les cases mantingué durant un temps, abans d'abandonar-se, un conreu mixte d'horta, fruiters i ametllers, amb aprofitament de les marjades de secà per a pastures.

Disposició del marjament: orgànica Traçat dels marges: curvilini i rectilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: filada de dalt i forma d'accés entre marjades: sense pujadors.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquestes possessions es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

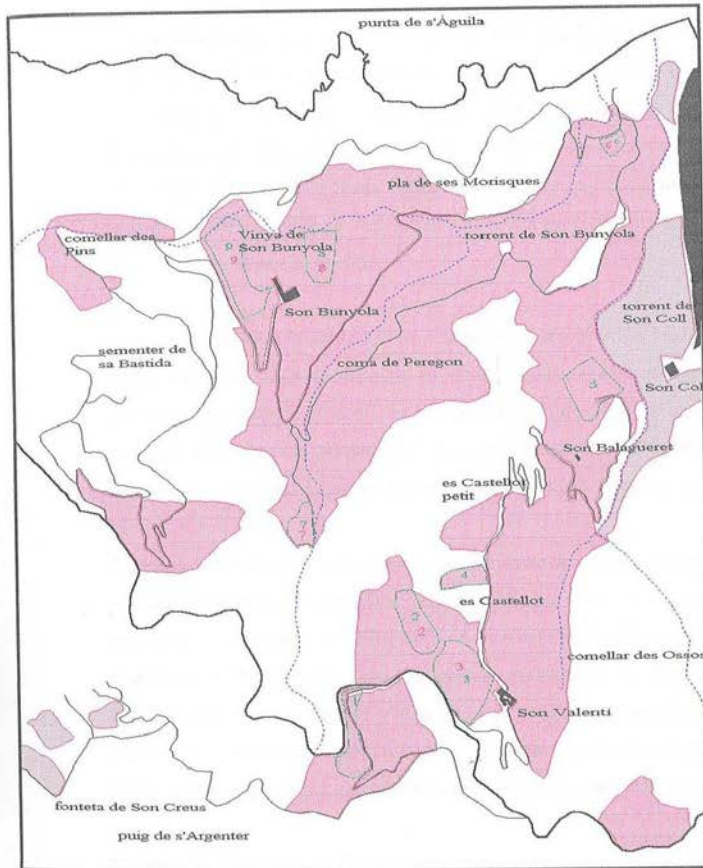
BANY-B-239

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària). Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

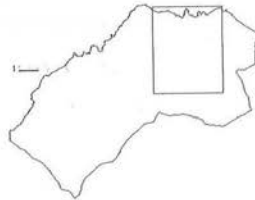
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- s'iques

BANY-B-241

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

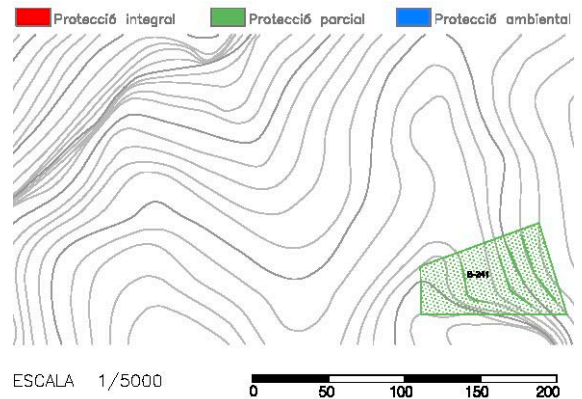
Denominació	Marjades àrea-2 sector-4
Codi	BANY-B-241
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Valentí Plànol 2D
Coordenades UTM	X:461135 Y:4393164
Altitud	220-265 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A00200082

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Es va dur a terme dins un olivar abandonat molt invadit pels arbusts, algunes alzines i els pins. El temps que fa que no es cuida provoca que on els arbres silvestres són més grossos s'observi un descens de la diversitat al nivell de les petites herbàcies, encara que la seva cobertura és important, i un augment de la flora no vascular.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquestes possessions es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

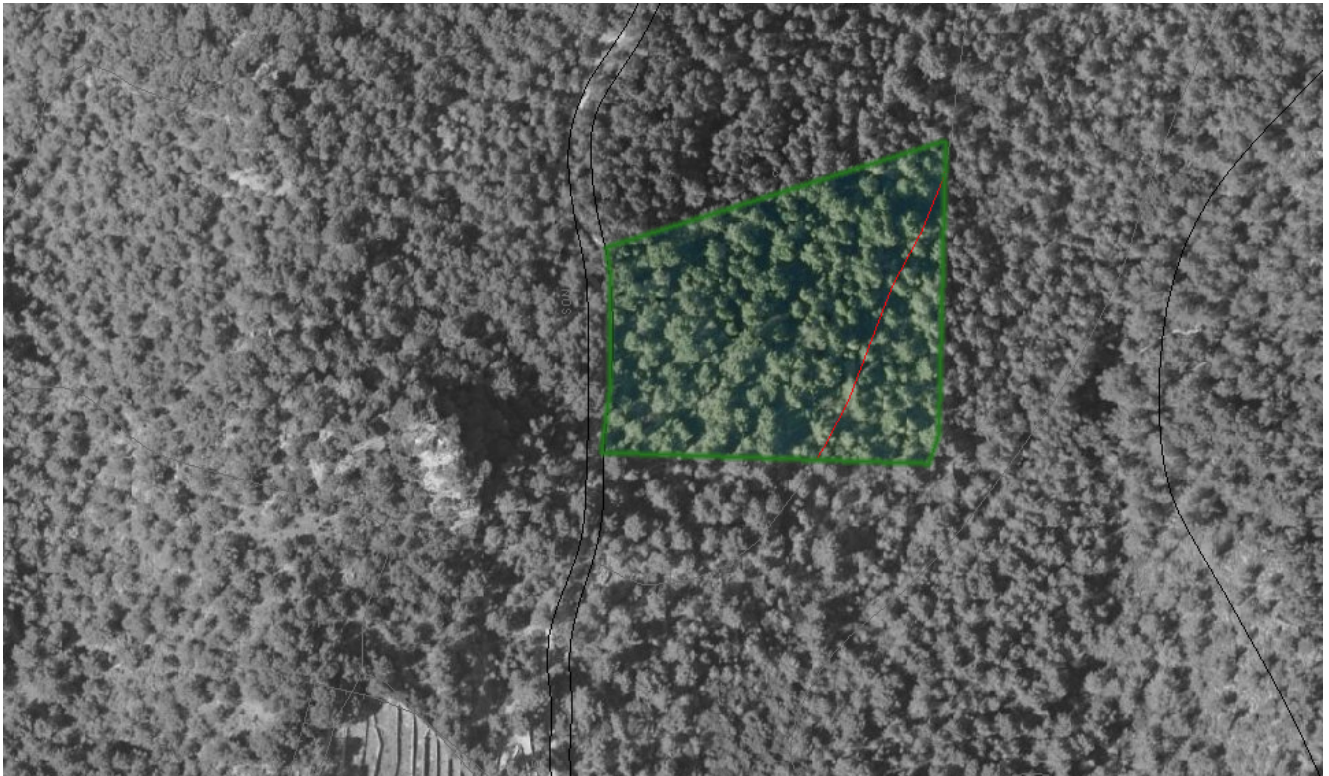
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària). Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els

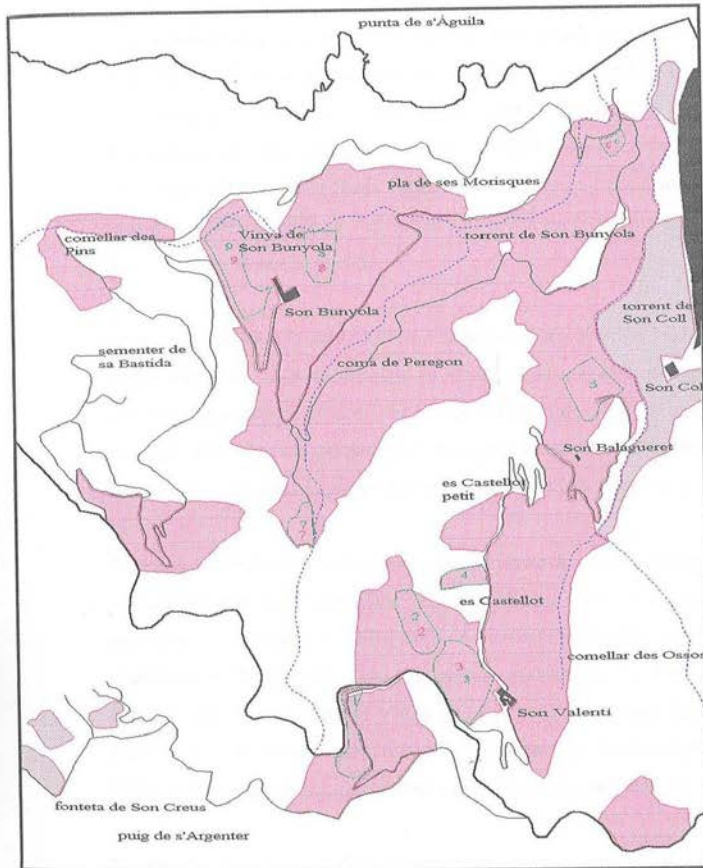
BANY-B-241

Just. valor patrimonial / protecció	art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Estructura i morfologia del bé
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Conservació i Consolidació del bé
Altres/Observacions:	-
	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS
	Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

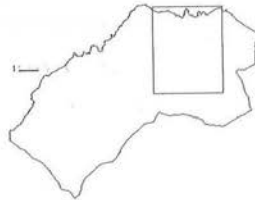
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- s'iques

BANY-B-242

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

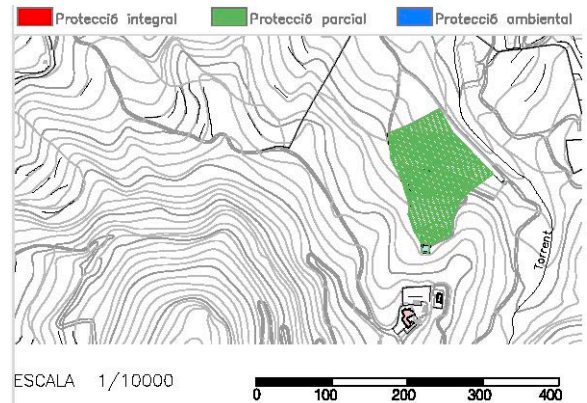
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-2 sector-5
Codi	BANY-B-242
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	vora les cases de Son Balagueret. Plànol 1D-2D
Coordenades UTM	X:461491 Y:4393680
Altitud	30-45 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200081

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

L'abandonament ha suposat la mort de quasi tots els fruiters i la total invasió del camp marjat fins al punt que gairebé tota la superfície està coberta per arbusts silvestres.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquestes possessions es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària). Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

BANY-B-242

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

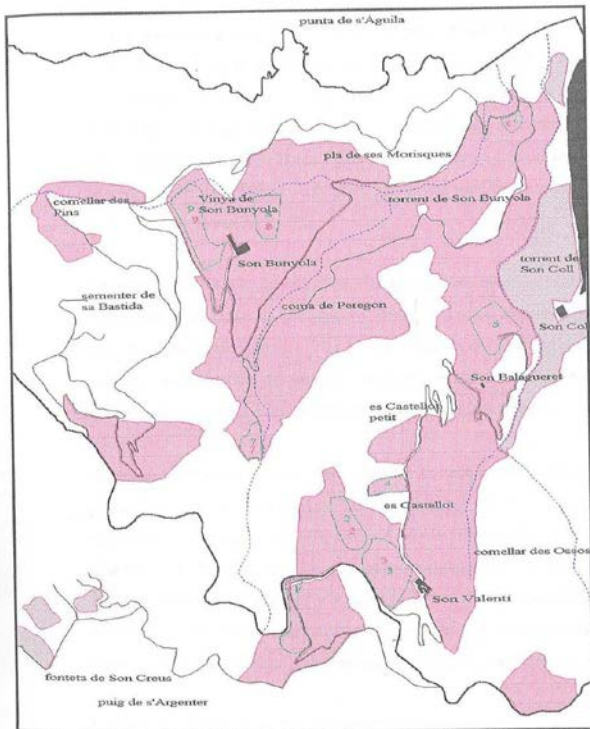
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

- àrea marjada d'entorn
- extensió marjada
- sector d'entorn del nucli urbà
- sector d'entorn de vegetació
- torrent
- cova
- terme municipal
- riques

BANY-B-243

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

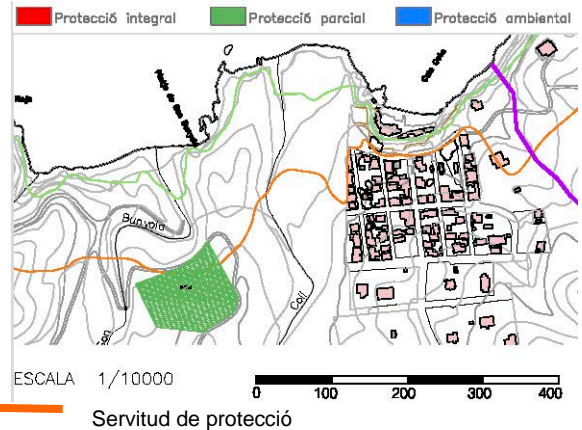
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-2 sector-6
Codi	BANY-B-243
Tipologia	Marge
Ús actual	manteniment de l'arbrat de secà i pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	pla de Son Coll Plànol 1D
Coordenades UTM	X:461582 Y:4394343
Altitud	15-25 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200077

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La suavitat del relleu permet terrasses amb replans amplis on es du a terme una tasca de neteja deixant els exemplars d'arbrat de secà i llaurant les terrasses. Els factors més característics són el sobreixement del nivell del replà a causa de la deposició de materials fruit de l'escorrentia i la construcció dels marges amb la pedra extreta del propi terreny, que en aquest cas correspon a "pedra foguera".

Disposició del marjament: orgànica, traçat dels marges: curvilini, tipologia del paredat: material silícic, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt i forma d'accés entre marjades: sense pujadors Morfologia: plana al.luvial.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquestes possessions es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisacment i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària).

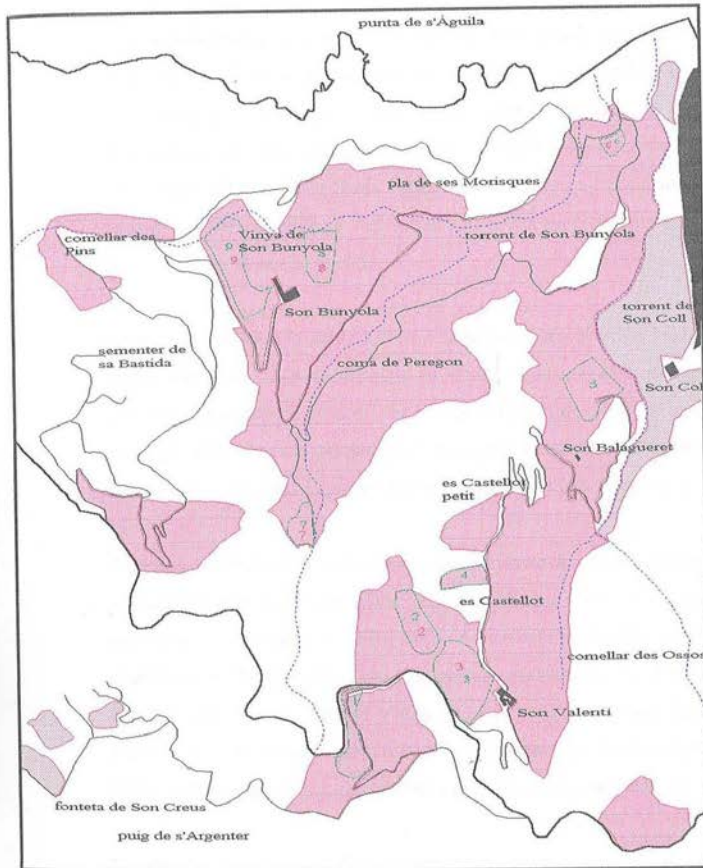
BANY-B-243

Just. valor patrimonial / protecció	Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Intervencions permeses	Estructura i morfologia del bé
Intervencions no permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions preferents	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Afectació Llei de Costes	Conservació i Consolidació del bé
Altres/Observacions:	Delimitació servitud de protecció. APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

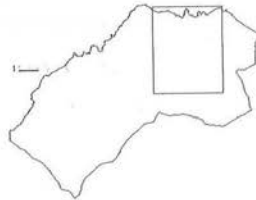
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- s'iques

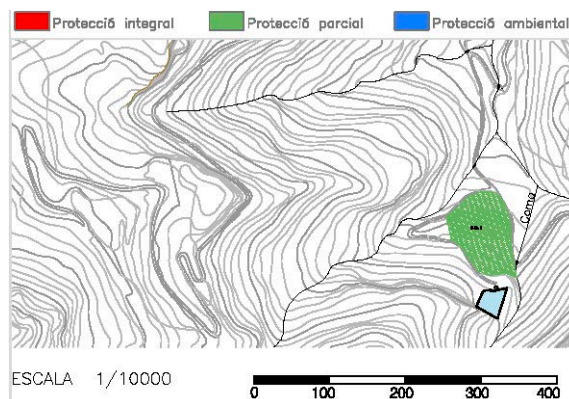
BANY-B-244

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-2 sector-7
Codi	BANY-B-244
Tipologia	Marge
Ús actual	manteniment de l'olivar
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	pla de Son Coll Plànol 2D
Coordenades UTM	X:460717 Y:4393387
Altitud	120-145 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00200077 07007A00200096
----------------------	----------------------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Disposició del marjament: paral·lela en ziga-zaga, traçat dels marges: curvilini, tipologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: filada de dalt i forma d'accés entre marjades: sense pujadors.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquestes possessions es dedicaven a conreus de secà (cereals i olivar), amb extensions dedicades a vinya per a la producció de vi i malvasia, i les hortes restaven reduïdes a les sorgències d'aigua properes a les cases. Actualment en aquesta àrea pràcticament els conreus es troben abandonats i s'han iniciat tasques de neteja i manteniment de l'olivar.

A l'àrea de la font és realitzà el sector 7 de vegetació, concretament a un coster protegit pels penyals i alzinar propers, donant-li una certa humitat ambiental que queda reflectida en les catifes de briòfits i falgueres del terra i murs. Malgrat aquesta humitat ambiental els arbres sembrats avui dia (que com a quasi tota la finca són bàsicament garrovers i oliveres) en són indicadors d'un conreu de secà.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

BANY-B-244

Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària).

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

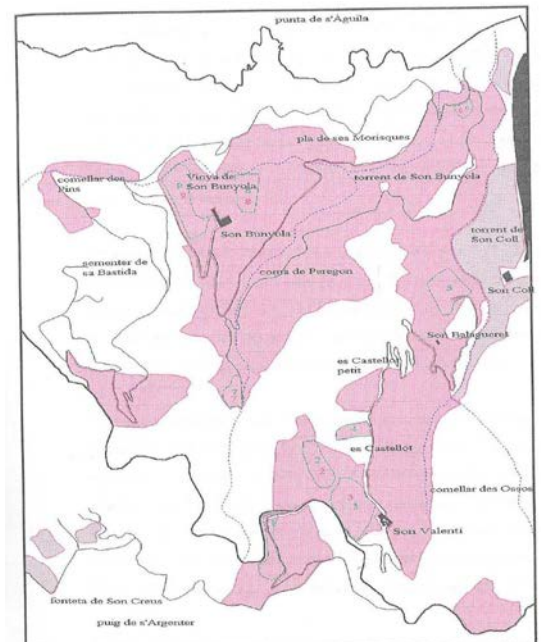
-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

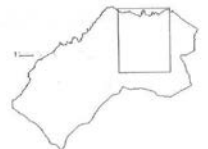
IMATGES

N

0 500m

- línia marjada d'entorn
- entorn marjada
- sector d'entorn del nucli
- sector d'entorn de vegetació
- línia
- casa
- línia municipal
- línia

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

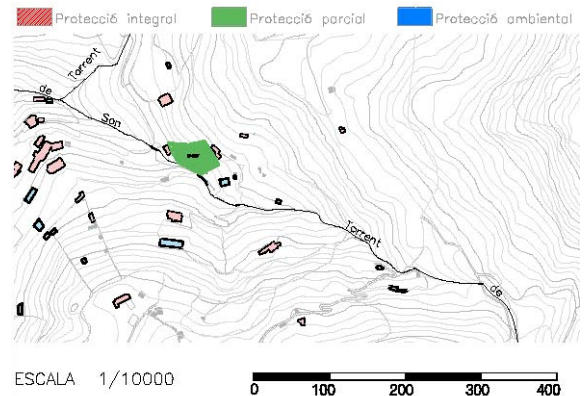
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-1
Codi	BANY-B-247
Tipologia	Marge
Ús actual	marjades abandonades i algunes amb pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Vessants del torrent de Son Bauçà. Àrea de can Pelut Vessant oriental Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459304 Y:4393188
Altitud	165-185 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300075

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

S'hi accedeix a ell per un camí empedrat que actualment connecta la carretera amb el camp de futbol. Dimensionalment cal destacar l'heterogeneïtat de les mesures dels elements que el conformen; pel que fa a l'alçària dels murs oscil·la entre 1,40 i 4,20 metres, la longitud no supera els 55 metres i les terrasses adopten amplàries des de 3 a 14 metres.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: rectilini/curvilini, litologia del paredat: calcari, tipus de paredat: irregular adobat / irregular poc adobat, tipus de coronament: rasant / filada de dalt, forma d'accés entre marjades: rampes i morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoría	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'àrea anomenada Horta Alta està constituïda per camps marjats pròxims al nucli de població i dedicats tradicionalment a conreus d'horta. Concretament abasta els que s'estenen entre el torrent de Son Bauçà i el penyal des Munreal, com a límits oriental i occidental, respectivament, mentre que la carretera comarcal i la síquia de dalt delimiten la part meridional i septentrional.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisacment i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

BANY-B-247

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

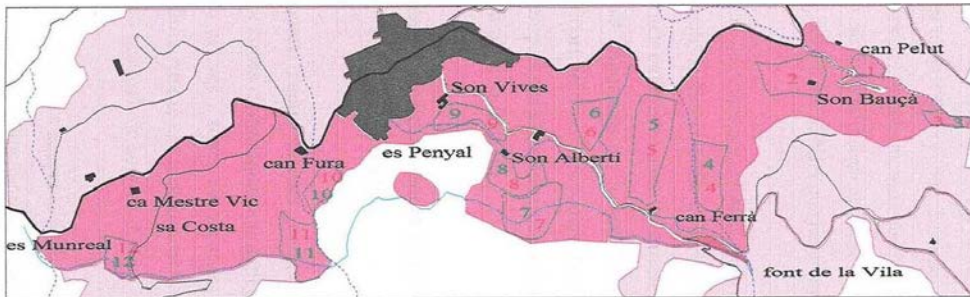
-

Definició de les intervencions

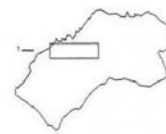
Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-B-247

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

BANY-B-248

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

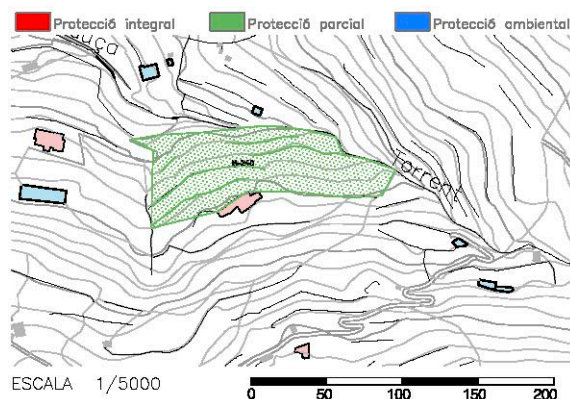
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-3
Codi	BANY-B-248
Tipologia	Marge
Ús actual	marjades amb arbrat de reguiu,
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	situada al vessant occidental del torrent Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459189 Y:4393175
Altitud	150-190 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300124 07007A00300123

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Algunes de les marjades que conformen aquest sector es troben actualment en ús, amb conreu d'arbrat de reguiu. Els murs presenten alçàries entre 3 i 5,50 metres i longitudinalment les seves dimensions oscil·len entre 37 i 70 metres.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'àrea anomenada Horta Alta està constituïda per camps marjats pròxims al nucli de població i dedicats tradicionalment a conreus d'horta. Concretament abasta els que s'estenen entre el torrent de Son Bauçà i el penyal des Munreal, com a límits oriental i occidental, respectivament, mentre que la carretera comarcal i la síquia de dalt delimiten la part meridional i septentrional.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular

BANY-B-248

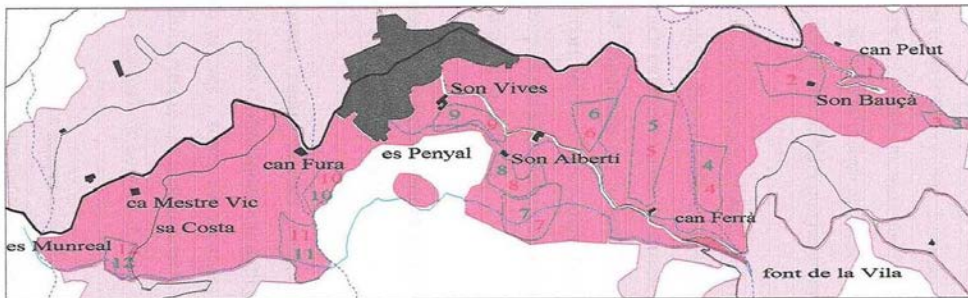
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

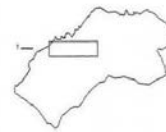
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-248

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

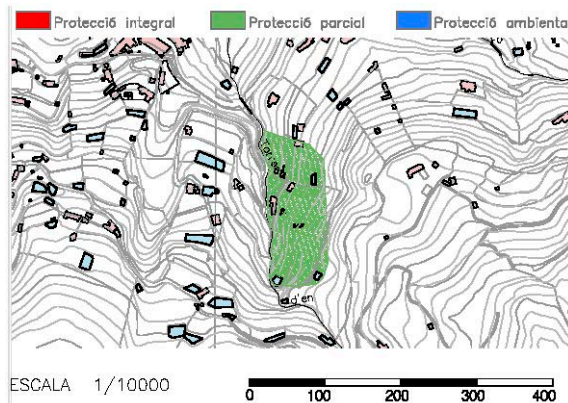
BANY-B-250

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-4
Codi	BANY-B-250
Tipologia	Marge
Ús actual	horta en ús
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	can Ferrà Plànol 2C
Coordenades UTM	X:459014 Y:4392991
Altitud	150-200 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00300061 07007A00300140 07007A00300060
----------------------	--

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La disposició del marjament és paral·lela contínua amb un desenvolupat sistema d'accessos en base a rampes incloses dins el paredat. La superació del pendent s'assoleix mitjançant un esglaonament dens i que tracta de guanyar terres de conreu a partir de la longitud dels murs (superiors als 70 metres), ja que les terrasses resultants, a causa del rost, tenen una amplària limitada (entre 2 i 5 metres). Cal esmentar també les alçàries compreses entre 3,40 i 5,50 metres. S'han dut a terme tasques de reconstrucció d'esbaldrecs i del sistema d'accessos, encara que utilitzant ciment per fer-les.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes, escales i escalons volats, hidràulica: 2 safareigs sistema de síquies subterrànies, superficials i canals verticals de teula, torrent canalitzat a un extrem i morfologia: de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

És un dels indrets on s'exemplifica el màxim aprofitament d'un vessant de gran rost per al conreu. En els marges queden encara alguns arbusts de difícil erradicació o bé d'estratègia de ràpids colonitzadors, però el gruix ho constitueixen petites herbàcies arvenses o ruderals. L'associació *Polypodium serrati* està molt restringida, poc desenvolupada i és poc diversa en aquest indret.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-250

Classificació del sòl:
Usos permesos:

No Urbanitzable

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

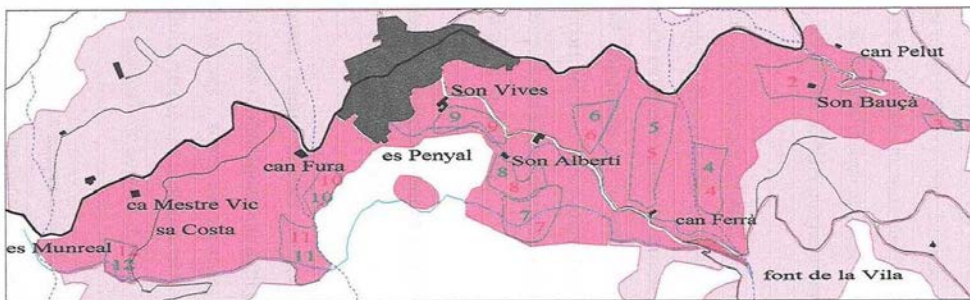
-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

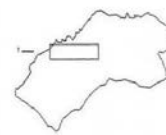
Finques colindants

IMATGES

BANY-B-250

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

BANY-B-251

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

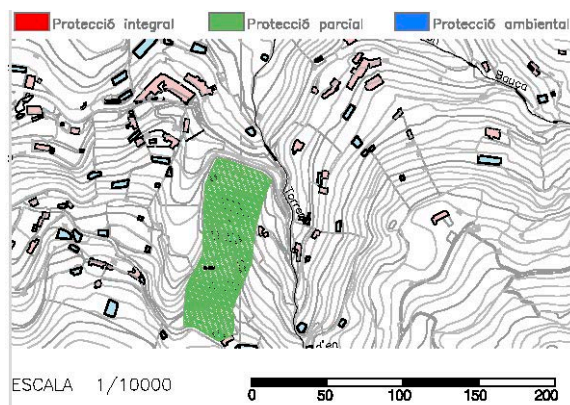
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-5
Codi	BANY-B-251
Tipologia	Marge
Ús actual	fruiters de reguiu i pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	propietats de can Ferrà i de cas CatalàPlànol 2C
Coordenades UTM	X:458889 Y:4392999
Altitud	145-207 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300058 07007A00300056 07007A00300047

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El bon estat de conservació de l'indret és un dels trets a assenyalar com a característic, així com els trets constructius dels murs. Els marges de cas Català són els més alts de l'indret arribant a assolir 5 metres d'alçària. La longitud d'aquests marges és força semblant entre els 60 - 90 metres. Aquest sector de reguiu està principalment dedicat al conreu d'arbres fruiters i al conreu d'horta (i també de cereals per a pastures). Com a bona part de l'horta del poble la propietat micronitzada duu a diversos graus de maneig i estat d'abandonament.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes. Hidràulica: sistema de rec associat a la síquia d'Abaix (síquies subterrànies, superficials, canals verticals, piques i safareigs). Morfologia: de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El constitueixen un seguit de marjades que abasten les propietats de can Ferrà i de cas Català. El bon estat de conservació de l'indret és un dels trets a assenyalar com a característic, així com els trets constructius dels murs. Els marges de cas Català són els més alts de l'indret arribant a assolir 5 metres d'alçària. La longitud d'aquests marges és força semblant entre els 60 - 90 metres.

Aquest sector de reguiu està principalment dedicat al conreu d'arbres fruiters i al conreu d'horta (i també de cereals per a pastures). Com a bona part de l'horta del poble la propietat micronitzada duu a diversos graus de maneig i estat d'abandonament. Les marjades estudiades tenen una flora silvestre composta principalment per espècies herbàcies i arvenses del *Diplocladum* i d'*Urtica-Smyrniacum olusatrum*, caracteritzat per la presència dels aleixandrins (*Smyrniacum olusatrum*). Sorprenentment no hi ha poblacions massa esponeroses de blets i amarants, malgrat la indiscutible nitrofilia del medi.

Els marges són generalment coberts d'enfiladisses entre les que l'heura és espècie principal i també l'arreja i la vidalba. Afavorit i també parcialment cobert per lianes i altres arbusts hi és ben esponerós *Polypodium*.

A la vora del sector hi ha marjades de parecsudes característiques però, dedicades a conreu de secà (oliveres, garrovers i ametllers). Tenen un aspecte molt més descuidat, per no dir que pareixen abandonades i la majoria presenta un cobriment d'*Inula-Oryzopsisietum* amb alguns arbusts grans (*Pistacia*, *Rhamnus alaternus*, *Olea europaea*, *Erica multiflora*, ...) que no és més que el pas, la transició, cap a la garriga de la zona.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-

Perills eventuais
Treballs realitzats

Llisament i abandonament
Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

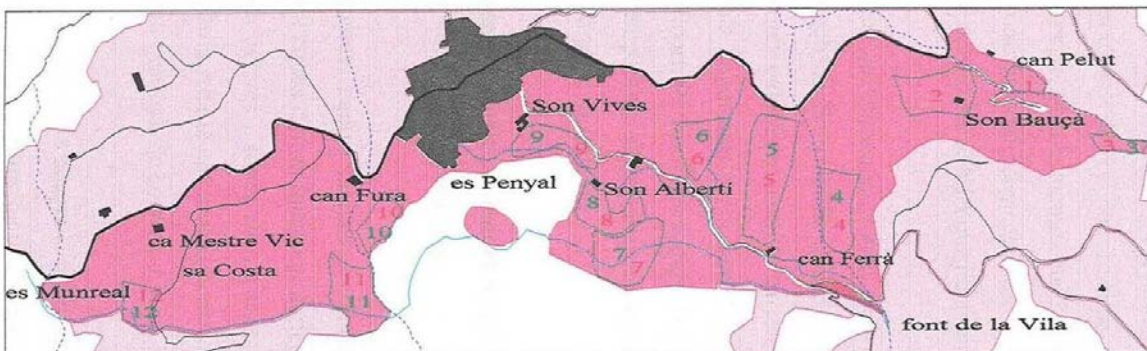
-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

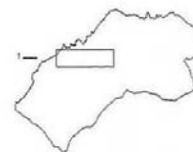
Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- síquies

BANY-B-253

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

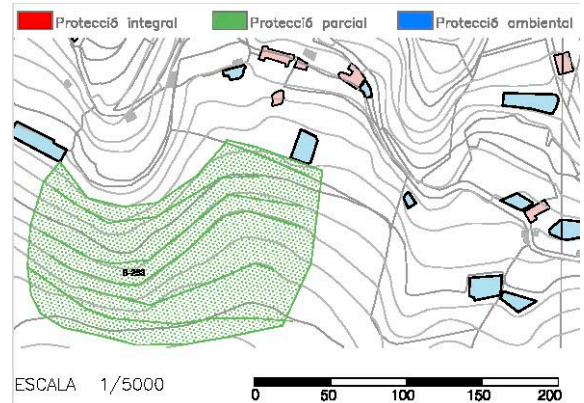
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-7
Codi	BANY-B-253
Tipologia	Marge
Ús actual	zones abandonades i zones amb arbrat de secà (ametlers)
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Albertí Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458608 Y:4392920
Altitud	150-180 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300028 07007A00300029 07007A00300032

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Respon a un sector de secà, antigament conreat d'oliveres i garrovers, que s'ha inclòs dins l'àrea perquè hi transcorre la Síquia d'Alt. Es tracta d'un sementer actualment fora d'ús i molt poc cuidat, essent tan sols emprat per pastures ocasionals. El tipus de marges que encara hi romanen tenen un paredat poc adobat o sense adobar, amb unes dimensions en alçària menors dels 2 metres i una disposició paral·lela en ziga-zaga.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Respon a un sector de secà, antigament conreat d'oliveres i garrovers, que s'ha inclòs dins l'àrea perquè hi transcorre la Síquia d'Alt. Es tracta d'un sementer actualment fora d'ús i molt poc cuidat, essent tan sols emprat per pastures ocasionals. El tipus de marges que encara hi romanen tenen un paredat poc adobat o sense adobar, amb unes dimensions en alçària menors dels 2 metres i una disposició paral·lela en ziga-zaga.

L'àrea, en el seu origen, és d'un alzinar (que poc a poc es va recuperant), tot i que ara els pins i els arbusts de la garriga són molt més abundosos i determinen la imatge del sector.

Malgrat el relativament voluminós catàleg traslladat a la taula, es pot considerar que s'ha recollit sols una part de la diversitat existent, ja que no s'ha estudiat en detall una superfície massa ampla de l'àrea que aquest sector representa. Als redols més oberts domina una vegetació composta principalment pels arbusts heliòfils de la garriga (xiprell, argelaga), el fenàs rüell, l'aritja i la rotjeta. Baix la cobertura densa de l'arbrat (alzines i garrovers vells) són majoritaris *Brachypodium sylvaticum*, la rapa de frare, l'esparaguera d'ombra (*Asparagus acutifolius*), *Clematis flammula*, l'heura, les rotgetes, etc.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

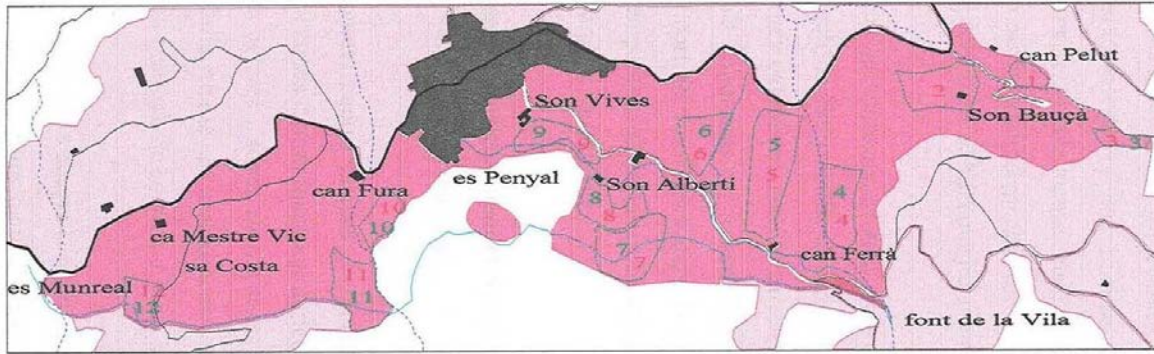
BANY-B-253

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

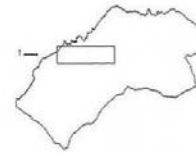
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

BANY-B-254

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

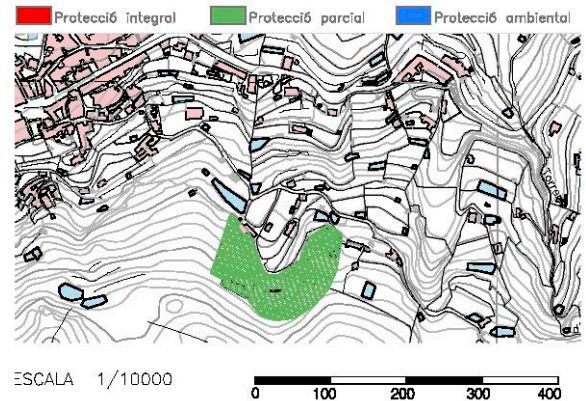
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-8
Codi	BANY-B-254
Tipologia	Marge
Ús actual	zones abandonades i zones amb arbrat de secà (ametlers)
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Albertí Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458654 Y:4392880
Altitud	175-205 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00300030 07007A00300031

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marges regats de traçats còncaus que actualment es troben en ús amb conreus d'horta i fruiters i en bon estat de conservació. A la part superior del sector s'hi troben el marges amb alçàries superiors a la mitjana, que van minvant a mesura que descen el coster i amb paredat poc adobat. Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, ipus de coronament: filada de dalt i rasant

Forma d'accés entre marjades: rampes

Hidràulica: la síquia de d'Alt abasteix els safareigs i es distribueix l'aigua amb síquies subterrànies, superficials i canals verticals. Morfologia: de tálveg.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Immediatament inferior a l'anterior i separat d'ell per una paret cabera, repon a marges regats de traçats còncaus que actualment es troben en ús amb conreus d'horta i fruiters i en bon estat de conservació. A la part superior del sector s'hi troben el marges amb alçàries superiors a la mitjana, que van minvant a mesura que descèn el coster i amb paredat poc adobat. El llaurat freqüent condiciona una flora arvense enquadrada en Diplotaxietum, amb no excesiva nitrofilia pel que sembla si es té esment a les espècies indicadores, de presència molt evident a altres indrets de l'àrea.

Els marges conserven algunes espècies arbustives silvestres i, com no, amples superfícies d'heura. Amb menys transcendència pel que fa al manteniment dels murs i, per tant, molt més rarament arrebassades, les espècies del Polypodietyum incluint les espècies de briòfits amb menys requeriments d'ombra es fan molt bé entre les pedres.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-254

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

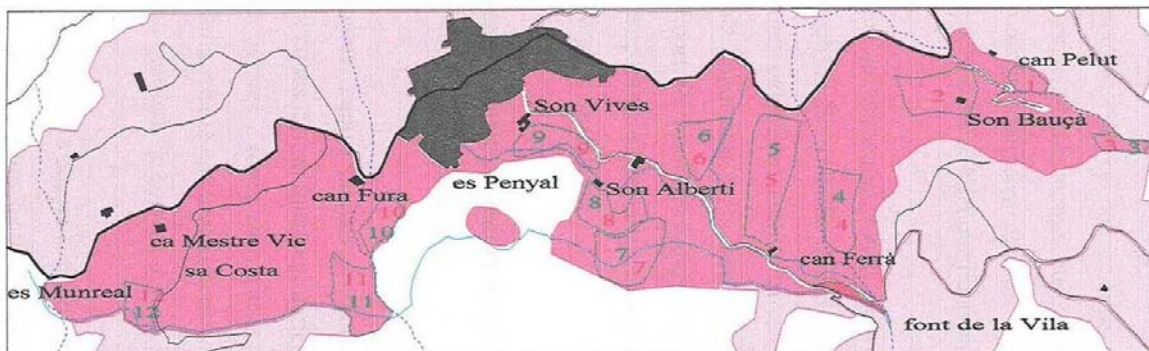
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

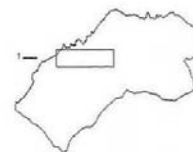
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-254

0 500m

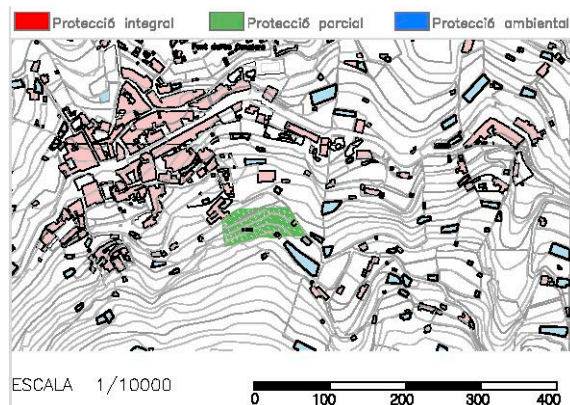
- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-9
Codi	BANY-B-255
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament agrícola
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Vives Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458499 Y:4393077
Altitud	150-165 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00300001 07007A00300003
----------------------	----------------------------------

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El seu estat de conservació és bo i element que el caracteritza és la longitud així com l'alçària dels murs. En bona part abandonat el conreu per a consum humà però mantingudes per ferratge, només una petita part vora casetes tenen sembrades unes filades d'horta i cuiden els quatre fruiters. A alguns punts l'abatzer ha invadit marges i marjades fent-les intransitables.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant forma d'accés entre marjades: rampes i escales. Hidràulica: sistema de rec a partir de la síquia de Dalt i la síquia d'Abaix en base a safareigs, síquies superficials, síquies subterrànies i canals verticals. Morfologia: de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues, arenisques i conglomerats
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Localitza a les immediacions de Son Vives i per ell discorre la Síquia d'Abaix i el camí dels Regants lligat a ella. El seu estat de conservació és bo i element que el caracteritza és la longitud així com l'alçària dels murs.

En bona part abandonat el conreu per a consum humà però mantingudes per ferratge, només una petita part vora casetes tenen sembrades unes filades d'horta i cuiden els quatre fruiters. A alguns punts l'abatzer ha invadit marges i marjades fent-les intransitables. Malgrat no haver-hi poblacions importants de blets i amarants es pot observar alguns punts d'elevada nitrofilia a causa de la forta empremta dels animals domèstics que hi ha hagut; les acumulacions d'alexandrins i ortigues vora sestadors o solls en són bones indicacions.

Els marges estan coberts per algunes de les espècies del Rubo-Crategetum, de les comunitats arvenses i també del Polypodietum.

A les vores del sector establert unes marjades, que duen encara més temps abandonades, mostren que la dinàmica ha duit a la substitució dels camps graminioides per la bardissa. Hi ha també entrada d'alguns arbusts provinents dels penyals i bosc veïns tan d'ambients més o menys ombrívols i humits (alzines, assots, heura, vidrielles, cirerers de betlem, xuclamels, per exemple)

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-255

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

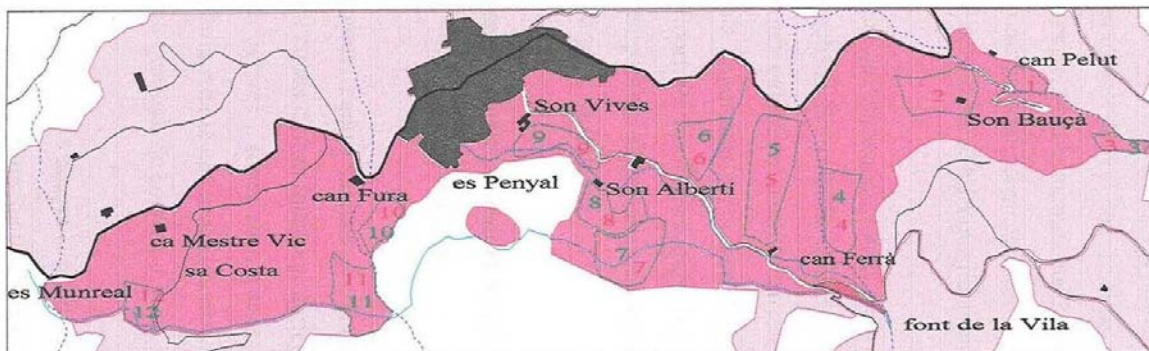
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

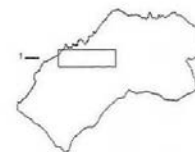
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-255

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

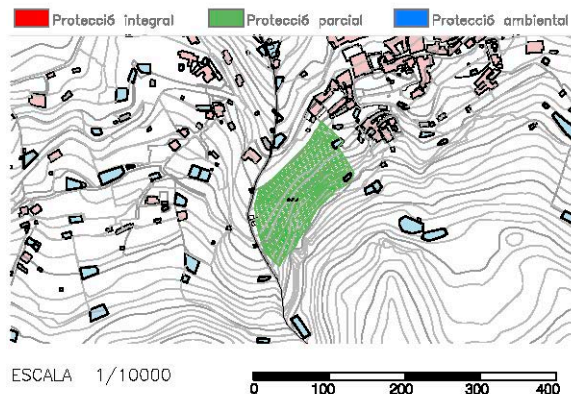
BANY-B-256

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-10
Codi	BANY-B-256
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament agrícola i pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	vessant oriental del torrent de can Fura Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458190 Y:4392949
Altitud	140-170 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100150 07007A00100173

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

S'hi localitza un camp marjat afectat per la caiguda de blocs dels penyals superiors que han originat nombrosos esbaldrecs. Actualment s'observen vestigis d'ametllerar i l'existència d'un sistema de redistribució d'aigua ens remet a conreus de reguiu. Aquest sistema, actualment destruït, constava d'una canaleta volada que des del marge superior redistribuïa l'aigua cap a les marjades inferiors mitjançant un sistema de siques subterrànies o superficials que travessaven la terrassa per caure verticalment cap a la terrassa inferior per canals de teula. Suposadament aquesta canaleta és un ramal de la font de la Vila. Cal esmentar l'absència en aquest indret d'elements d'emmagatzamament d'aigua.

Les dimensions longitudinals dels marges coincideixen amb l'extensió del camp marjat, quan ho permeten els ressals rocallosos, així els que comencen en el llit del torrent i arriben fins a la partió del camp presenten dimensions que oscil·len entre els 50 i 88 metres. L'alçària per superar el desnivell no és inferior als 2 metres i arriba a assolir els 3 metres.

La part baixa d'aquest sector està cuidada i llaurada fa poc temps, per la qual cosa la flora inventariada és molt escadussera; a la part alta l'abandonament és major, havent-hi major diversitat i, també, més esbaldrecs als marges.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes, escalons volats i rampa empedrada. Hidràulica: sistema d'irrigació a partir de la conducció de la font de la Vila. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues, arenisques i conglomerats
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

S'hi localitza un camp marjat afectat per la caiguda de blocs dels penyals superiors que han originat nombrosos esbaldrecs. Actualment s'observen vestigis d'ametllerar i l'existència d'un sistema de redistribució d'aigua ens remet a conreus de reguiu.

Aquest sistema, actualment destruït, constava d'una canaleta volada que des del marge Els conreus hi resten abandonats i l'aprofitament es redueix a la pastura de cabres.

El sistema d'accés s'iniciava amb un camí paral·lel al torrent que es transformava en un sistema de rampes i escalons volats a la part superior.

La part baixa d'aquest sector està cuidada i llaurada fa poc temps, per la qual cosa la flora inventariada és molt escadussera; a la part alta l'abandonament és major, havent-hi major diversitat i, també, més esbaldrecs als marges.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments, abandonament, pendent i caiguda de blocs

Treballs realitzats

Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

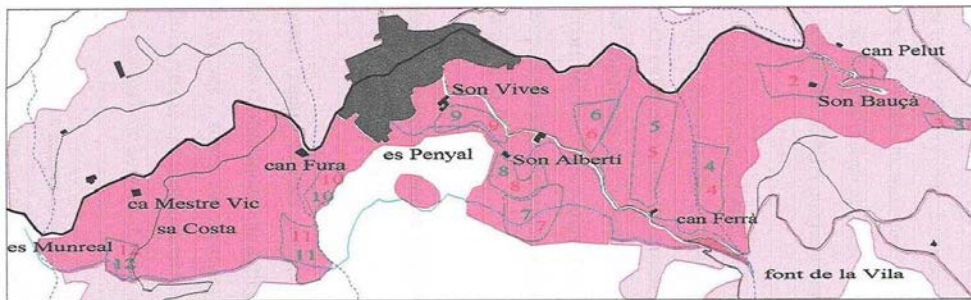
-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

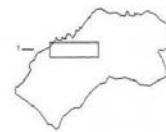
IMATGES

BANY-B-256

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

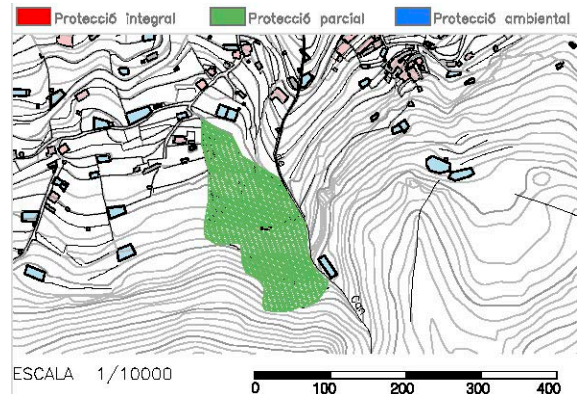
BANY-B-257

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-11
Codi	BANY-B-257
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament agrícola i pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	vessant occidental del torrent de can Fura Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458106 Y:4392855
Altitud	195-240 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100150 07007A00100249 07007A00100173

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Camp marjat que es troba limitat a la part superior per una paret cabrera que el separa de l'alzinar que cobreix es Bandejats. El seu límit occidental és una paret que separa propietats i que es troba coberta d'un desenvolupat pinar sota el qual els marges romanen en un estat de degradació que en molts de casos es redueix a la presència de petits vestigis de paredat, el límit oriental del marjament és el propi torrent de can Fura.

El marjament es configura a partir de terrasses de poca amplària (3-4m) i murs de longituds majoritàriament superiors als 50 metres. El paredat, que oscil·la entre 2 i 2,80 metres d'alçària, presenta una factura poc adobada a la part superior, mentre que a mesura que es descén el coster poden observar-se pedres més treballades.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcari, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes, escalons volats. Hidràulica: absent a la part superior i marjades inferiors amb sistema d'irrigació (safareigs i siquies) en base a la conducció que prové de la font de la Vila, a la font de mina del sector i al torrent de can Fura. Morfologia: de vessant

Singularitats: ressalts rocallosos inclosos en el paredat

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	bretxes calcàries, calcàries i dolomies
Categoría	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es troba situat al vessant occidental del torrent de can Fura i es correspon amb un camp marjat que es troba limitat a la part superior per una paret cabrera que el separa de l'alzinar que cobreix es Bandejats. El seu límit occidental és una paret que separa propietats i que es troba coberta d'un desenvolupat pinar sota el qual els marges romanen en un estat de degradació que en molts de casos es redueix a la presència de petits vestigis de paredat,

el límit oriental del marjament és el propi torrent de can Fura.

El torrent de can Fura transcorre encaixat dins el seu llit natural fins aproximadament els 200 m sobre el nivell de la mar. A partir d'aquesta cota comença a sofrir diverses accions per preservar el conreu de la seva acció erosiva.

La primera és la presència, en un dels indrets on presenta una forta caiguda vertical, d'un marge perpendicular al jaç, sota el qual una galera separa la riba del camp marjat.

El curs d'aigua continua sense canalitzar i a partir dels 160 m esdevé un curs canalitzat i empedrat fins a la seva desembocadura.

El sistema d'accés en el camp marjat es fa mitjançant la combinació en un mateix marge de rampes laterals i escalons volats a causa de la seva llargària. Duit a terme a la part alta del camp marjat, fins on comença a estar ben desenvolupat el pinar amb alzines que ha soterrat antigues marjades.

El grau d'invasió de la vegetació silvestre és alt a tot el sector, essent el més freqüent que el carritjar cobreixi aquí i allà extenses àrees. Associades a aquest i repartides en forma de mosaic, hi ha un nombre apreciable d'espècies pròpies d'associacions diverses. Les ruderals i nitròfiles són menys abundoses que a altres indrets, apareguent agrupacions de Parietarietum o Inulo-Oryzopsietum domés de forma localitzada o bastant puntual i mancant-hi poblacions de blets o d'espècies d'horta i conreus més o menys regats.

L'exposició frescal i la protecció de grans arbres, principalment garrovers, permet que els murs duguin associada una flora diversa pròpia dels Polypodietum i Sibthorpio-Arenarietum. Cal destacar espècies exigents en requeriments com són la falguera Asplenium onopteris o la llengua de cero (Phyllitis sagittata), que apareixen molt rarament a les marjades fins ara estudiades de la Serra.

BANY-B-257

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

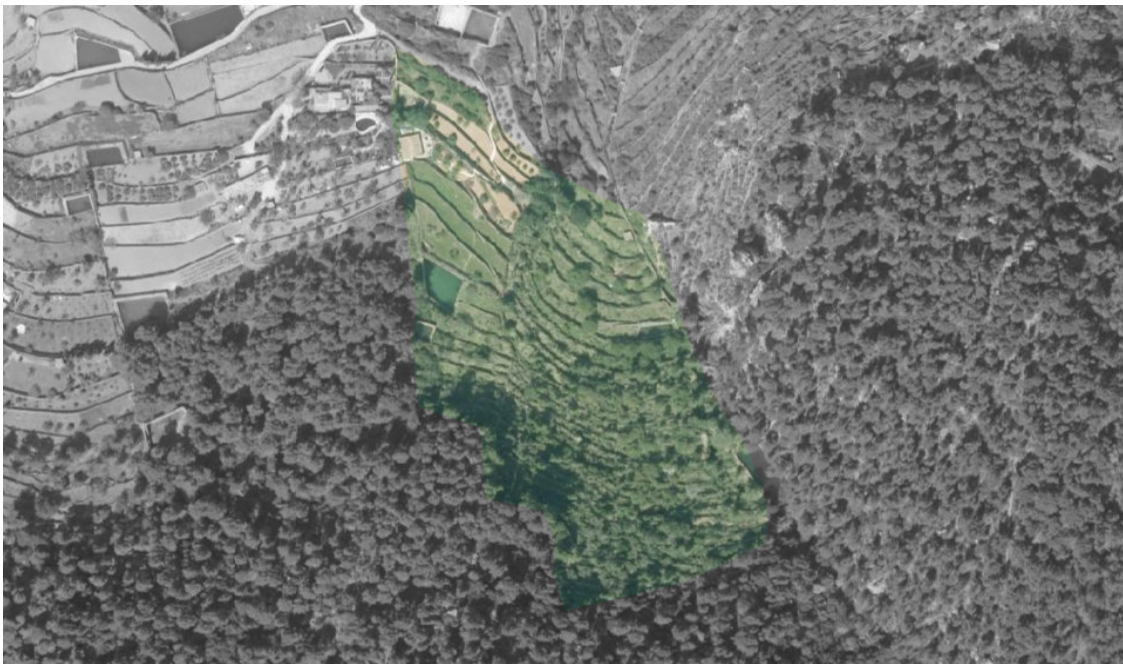
Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments, abandonament, pendent i caiguda de blocs
Treballs realitzats	Consolidacions

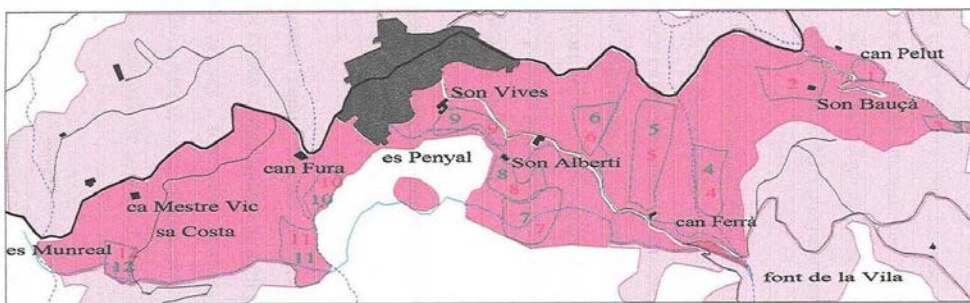
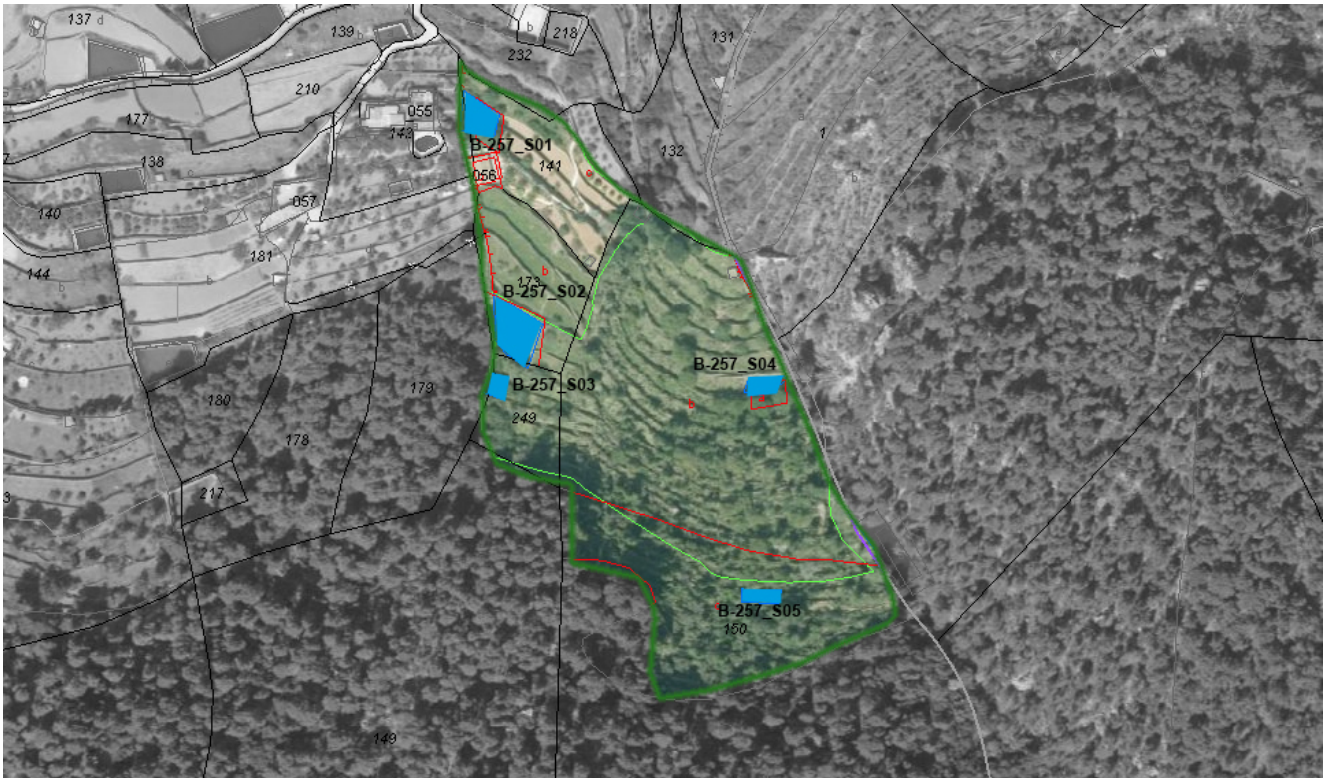
INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

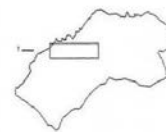
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siquies

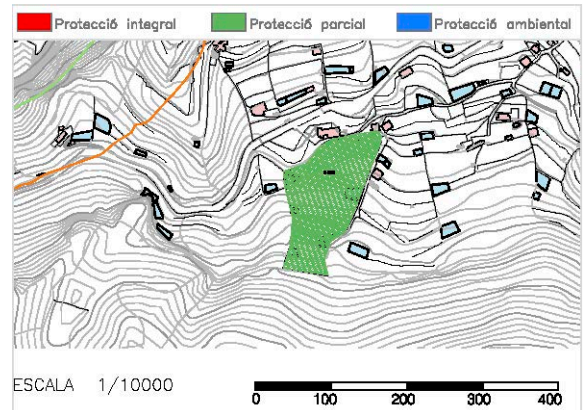
BANY-B-258

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-3 sector-12
Codi	BANY-B-258
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	camí des Rafals Plànot 2B
Coordenades UTM	X:457758 Y:4392799
Altitud	200-220 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00100059
	07007A00100060
	07007A00100061
	07007A00100201
	07007A00100062
	07007A00100063

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Constitueix un conjunt singular a causa de diferents trets constructius: les alçàries dels marges de la part superior (5,80 - 4,30m), el paredat quasi enqueixelat, els sistemes d'accés en rampa i el fet que la superfície de paredat supera la superfície de la Terrassa en algun cas. El grau d'adobament de la pedra, així com les grans dimensions, fan d'aquest indret el més acurat en tècnica constructiva del terme, si exclouem el marge de sa Baronia.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: angulars i rectilinis, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: quasi enqueixelat i molt adobat, tipus de coronament: filada de dalt, forma d'accés entre marjades: rampes. Hidràulica: marjades de secà i marjades irrigades (safareigs, aljub i síquies) a partir de la font de la Vila i de les fonts de mina del sector. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	bretxes calcàries, calcàries i dolomies
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

La presència del camí empedrat que comunicava el nucli de població amb la possessió des Rafals dóna també una importància afegida a l'indret, perquè forma part d'una ruta excursionista.

La presència del camí empedrat que comunicava el nucli de població amb la possessió des Rafals dóna també una importància afegida a l'indret, perquè forma part d'una ruta excursionista.

El sementer és molt heterogeni en quant a la seva conservació i ús. A la zona ara coberta per pinar i alzinar amb pins, els arbres silvestres ocupen quasi el 100% de la superfície, el 10-20% d'arbusts i un sotabosc herbaci de fins el 40%, protagonitzat principalment pel càrritx i el fenàs reüll.

Les marjades mostrejades són les que avui dia es conserven en ús, amb conreu d'arbrat de secà. La flora és principalment arvense, amb petites herbàcies i anuals on les gramínies i la rapa tenen poblacions molt nombroses en exemplars i cobreixen bona part de l'àrea. Els marges són coberts de Polypodietum, amb importants extensions de briòfits i falgueres, i, aquí i allà, arbusts o càrritx de la garriga veïna.

A partir de la zona estudiada, i ara descendint de nivell, les marjades mostren un major abandonament, apareixent amb més força les dues comunitats heliòfiles principals dels espais marjats del terme: la bardissa i la comunitat amb fenàs de canonet (*Piptatherum miliaceum*) i olivarda (*Dittrichia viscosa*): *Inulo-Oryzopsietum*. Entre les plantes característiques d'ambdues agrupacions apareixen altres pròpies de l'alzinar i de la garriga veïnes, augmentant la diversitat i donant-li una aspecte de zona de vegetació molt inestable i canviant.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
----------------------	--

BANY-B-258

Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament, pendent
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

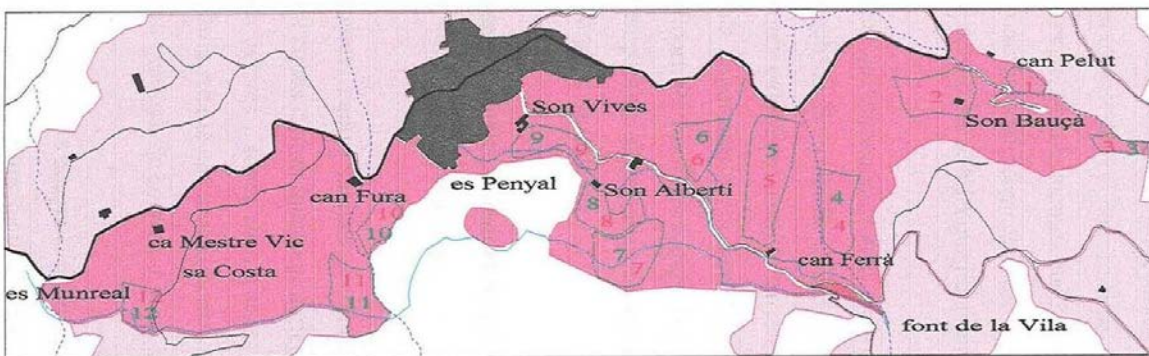
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

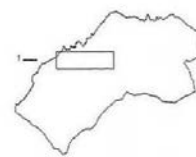
IMATGES

BANY-B-258

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 1 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- síquies

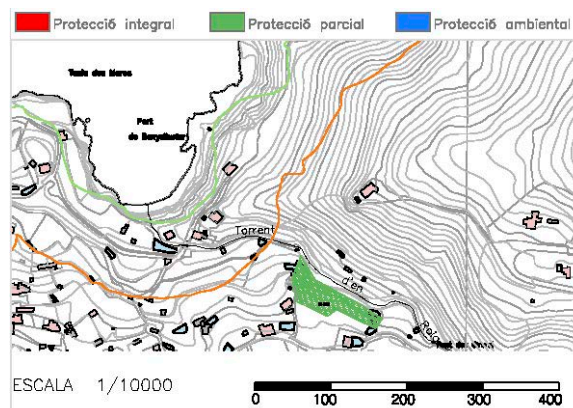
BANY-B-259

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-1
Codi	BANY-B-259
Tipologia	Marge
Ús actual	conreu d'horta
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	vessant meridional del torrent den Roig Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458737 Y:4393391
Altitud	60-75 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200056 07007A00200050

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Correspon amb una zona d'horta actualment en ús i en un bon estat de conservació. Si bé, quasi tot el comellar està regat per la font des Cireral, aquest sector reb l'aigua de quatre fonts de mina que tenen sortida en aquest indret. L'aigua s'arregla en una bassa i d'allà parteixen les canaletes que abasten els marges propers. Una singularitat a esmentar és la surgència d'aquestes fonts en un mateix marge a peu del qual hi ha la bassa.

Una de les característiques tècniques principals és la planta sinuosa dels marges que s'adapta al relleu del coster. Aquesta sinuositat fa que assoleixin unes longituds considerables al voltant del centenar de metres.

Les longituds esmentades impliquen tenir un sistema d'accés a les terrasses molt desenvolupat, així trobam rampes laterals que donen accés des de l'inici de la marjada, i escales i escalons volats distribuïts al llarg del paredat que permete l'accés entre una i altra marjada.

Els marges es conformen en alçàries que oscil·len entre 2'30 - 2'50 i obtenen terrasses de poca amplària. L'ús actual i el llaurat de les marjades fa que la flora silvestre herbàcia d'aquest sector quedi principalment arreconada a la vora dels murs i envoltant els arbres fruiters.

Vessant meridional del torrent den Roig contrasta fortament amb el vessant septentrional; les diferències es basen en l'estat de conservació derivat de la litologia i l'ús de la terra. Els marges que es bastiren tenen una construcció relativament moderna, fonts orals ens indiquen que gran part d'ells foren alçats als anys 40.

La meitat occidental del vessant septentrional la configura un fort pendent i una litologia altament esllavissable (margues) que determinen que el marjament estigui reduït a la part inferior del coster i la resta romani cobert de pinar. Aquestes característiques físiques obliguen a un camp marjat reduït de 3/4 marges de gran alçària, poca amplària i gran longitud.

Una singularitat a destacar és la utilització del pedreny de la zona que dona un paredat de lloses característic i diferent als altres paredats que hi podem trobar. La zona on s'ubiquen aquests marges és fàcilment alterable.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: rampes, escales i escalons volats. Hidràulica: 4 fonts de mina, síquies subterrànies, síquies a peu de paredat, Canals verticals i safareigs. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues, arenisques i conglomerats
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Està situat en el vessant meridional del torrent den Roig i es correspon amb una zona d'horta actualment en ús i en un bon estat de conservació. Si bé, quasi tot el comellar està regat per la font des Cireral, aquest sector reb l'aigua de quatre fonts de mina que tenen sortida en aquest indret. L'aigua s'arregla en una bassa i d'allà parteixen les canaletes que abasten els marges propers. Una singularitat a esmentar és la surgència d'aquestes fonts en un mateix marge a peu del qual hi ha la bassa.

Aquest vessant meridional del torrent den Roig contrasta fortament amb el vessant septentrional; les diferències es basen en l'estat de conservació derivat de la litologia i l'ús de la terra. Els marges que es bastiren tenen una construcció relativament moderna, fonts orals ens indiquen que gran part d'ells foren alçats als anys 40.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

BANY-B-259

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments, escorrençia i abandonament, pendent
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

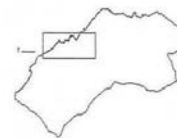
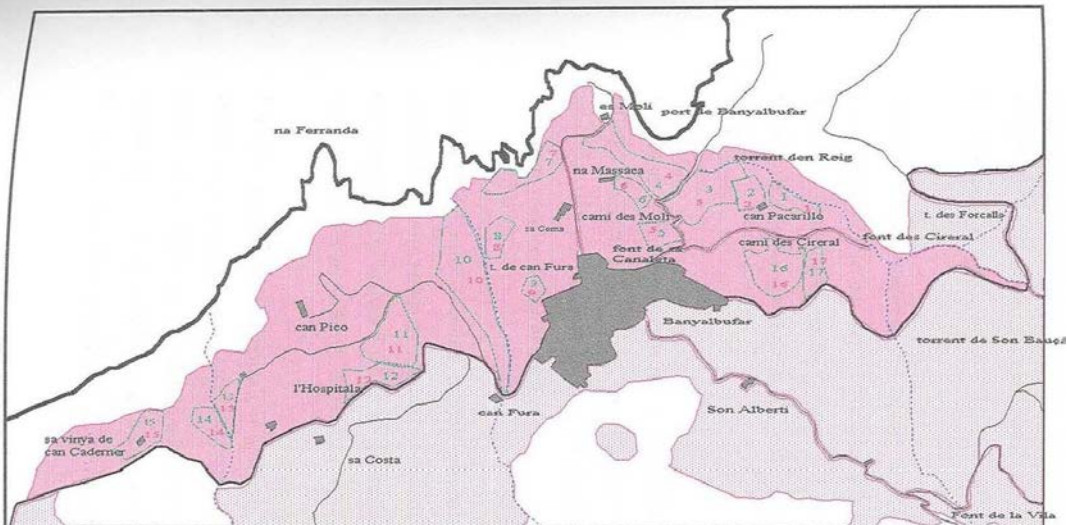
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-259

Horta Baixa

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

BANY-B-260

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

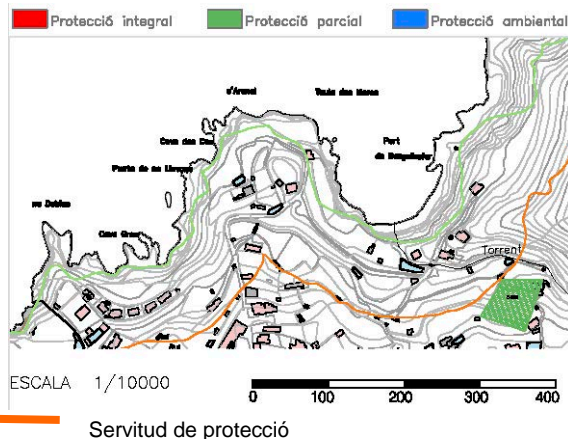
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-2
Codi	BANY-B-260
Tipologia	Marge
Ús actual	conreu d'horta
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	situat a can Pacarillo. Can Pacarillo-es Cireral Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458644 Y:4393418
Altitud	50-70 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200052 07007A00200051 07007A00200153 07007A00200056 07007A00200050

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està conformat per un seguit de marges de planta còncaua que es disposen de forma paral·lela. Es tracta de murs de dimensions longitudinals bastant constants, al voltant del 75 metres i d'alçàries que oscil·len entre 2'35 i 3'70. Les terrasses encara romanen conreades de fruiters de reguiu. A aquest conjunt també hi trobam sistemes d'accés molt desenvolupats a causa de la longitud (rampes, escales i escalons volats). Aquest camp s'inclou dins la xarxa de reg de la font des Cireral.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes, escales i escalons volats. Hidràulica: sistema de reg en base a la font des Cireral (síquies a peu de paredat, síquies subterrànies, canals verticals, piques, safareig). Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Situat a can Pacarillo, està conformat per un seguit de marges de planta còncaua que es disposen de forma paral·lela. En quant a la seva flora i vegetació no es surt del que és comú a tota l'àrea, però contrasta amb el sector 1 en què, no havent-hi conreu actual d'horta i essent més reduïda la importància dels reguius, la flora arvensis és més afí a llocs assolats i no tan humits.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció: **B**

BANY-B-260

Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	Delimitació servitud de protecció.
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

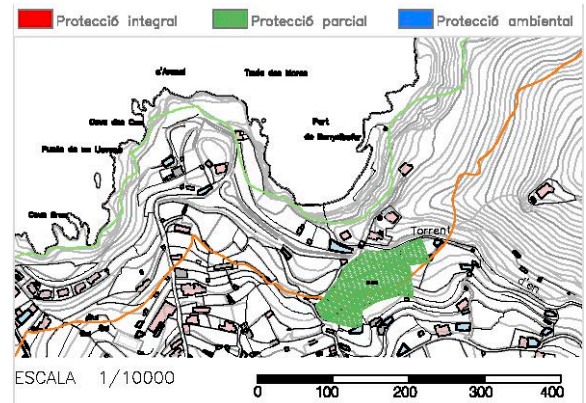
BANY-B-261

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-3
Codi	BANY-B-261
Tipologia	Marge
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	situat a can Pacarillo. Can Pacarillo-es Cireral Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458644 Y:4393418
Altitud	50-70 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200039 07007A00200040 07007A00200041 07007A00200042 07007A00200049 07007A00200044

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està conformat per un seguit de marges de planta còncaua que es disposen de forma paral·lela. Es tracta de murs de dimensions longitudinals bastant constants, al voltant del 75 metres i d'alçàries que oscil·len entre 2'35 i 3'70. Les terrasses encara romanen conreades de fruiters de reguiu. A aquest conjunt també hi trobam sistemes d'accés molt desenvolupats a causa de la longitud (rampes, escales i escalons volats). Aquest camp s'inclou dins la xarxa de reg de la font des Cireral.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes, escales i escalons volats. Hidràulica: sistema de reg en base a la font des Cireral (síquies a peu de paredat, síquies subterrànies, canals verticals, piques, safareig). Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El constitueix una horta en ús i en bon estat de conservació pel que fa al marjament. El paredat presenta un pedreny poc adobat que conté pedres de grans dimensions i corona en forma majoritària de rasant.

Molt més cuidat que el sector 2, té el seu límit inferior vora el torrent i ocupat pel canyar (*Arundinetum*). El conreu d'horta és molt variat i les plantes silvestres existents, principalment espècies nitròfiles i de conreus (ruderals), colonitzen els espais entre els conreus.

Els marges tenen baixa cobertura i, a més de ser rics en lletsons i algunes enfiladisses com l'heura i la proenga (*Vinca diformis*), a les bandes més humides i ombrívoles estan coberts per *Polypodium*, emprobrat com sempre, i redols de *Brachypodium* als peus dels murs.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-261

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Llei de Costes

Delimitació servitud de protecció.

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

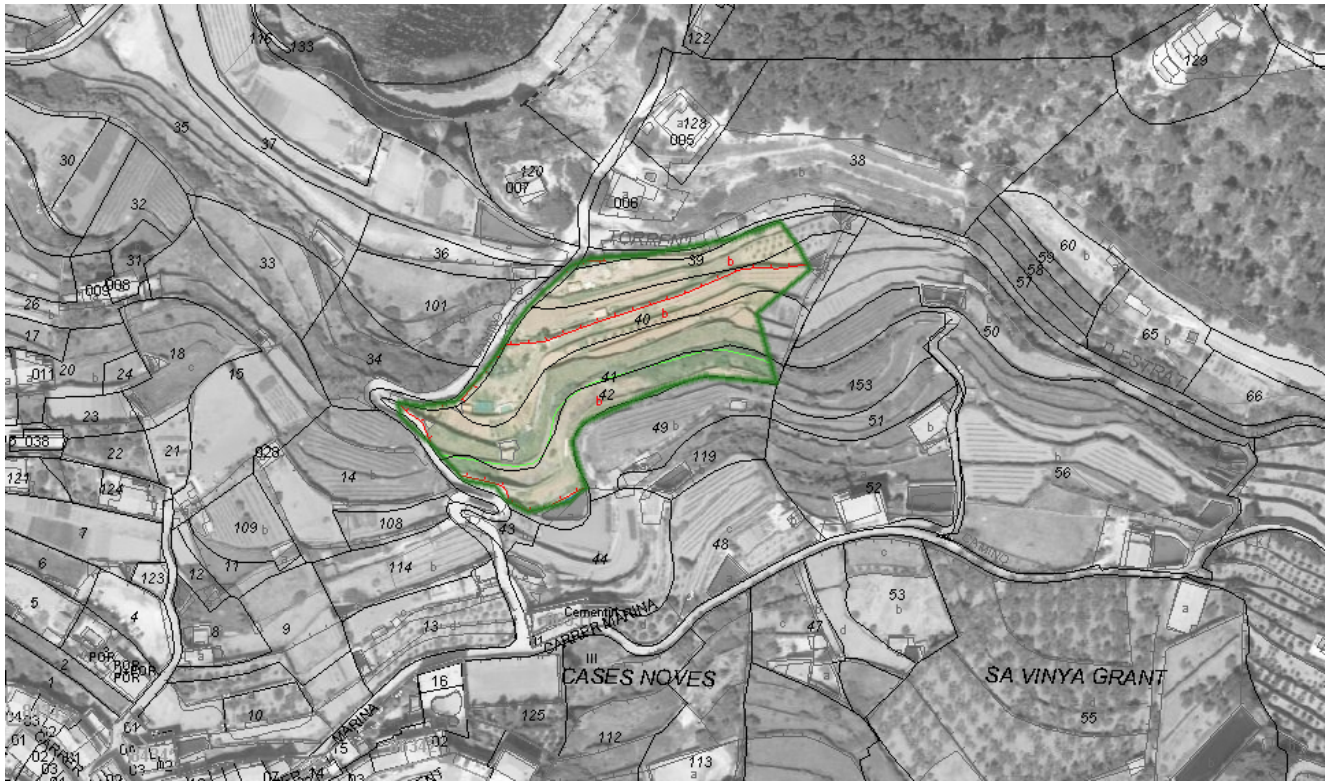
Definició de les intervencions

Finques colindants

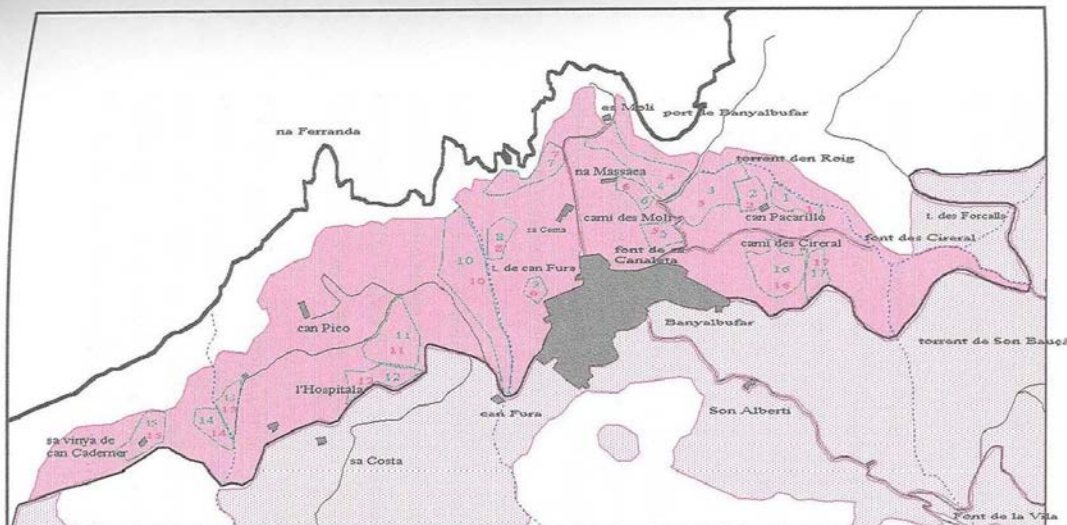
preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

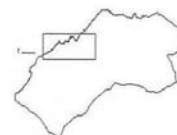
BANY-B-261

Horta Baixa

0 500 m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

BANY-B-262

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

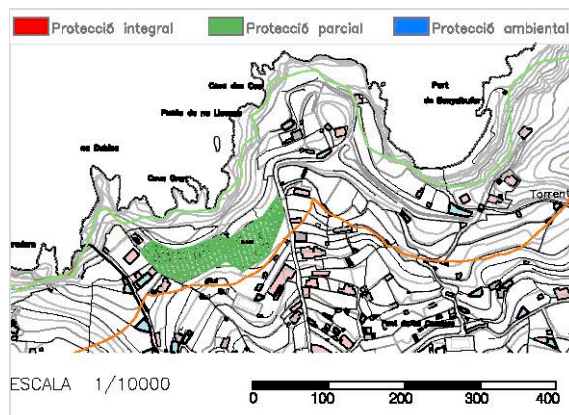
Denominació	Marjades àrea-4 sector-4
Codi	BANY-B-262
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Zona na massaca Plànotl 2B
Coordenades UTM	X:458427 Y:4393478
Altitud	30-50 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00200035
	07007A00200030
	07007A00200032
	07007A00200033
	07007A00200034
	07007A00200101
	07007A00200036

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

— Servitud de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Conformat per una antiga horta, avui abandonada i en un elevat estat de degradació que es dedica tan sols a la pastura de bestiar equí. Els murs presenten nombrosos esbaldrechs (portells) que es veuen incrementats amb el pas del bestiar. Pel que fa a les característiques tècniques gairebé no varien de les esmentades als sectors anteriors, ja que segueixen el traçat curvilini, adopten longituds al voltant de la seixantena de metres i alçàries de 3 metres. Actualment s'utilitza únicament per pastures d'ovelles i ases.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: escales i escalons volats. Hidràulica: safareigs i síquies superficials. Morfologia: vessant

Cronologia	-
Críteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

està conformat per una antiga horta, avui abandonada i en un elevat estat de degradació que es dedica tan sols a la pastura de bestiar equí. Actualment s'utilitza únicament per pastures d'ovelles i ases. Bona part de les marjades estan colonitzades per fonoll i gramínies (*Dactylis*, *Piptatherum*, *Avena*).

Quan la humitat és major (vora les síquies i a la base d'alguns marges) s'instal·la un *Brachypodium phoenicoidis*, on el fenàs ha de competir amb *Parietaria judaica*, els lletsons i amb la coa de cavall (*Equisetum ramossissimum*). A redols són abundants l'olivarda (*Dittrichia viscosa*), les bledes silvestres i *Rumex pulcher*. La part mitjana i superior dels murs són principalment coberts per lletsons, tot i que quan apareix l'heura, aquesta els desplaça i s'estén per amples superfícies.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

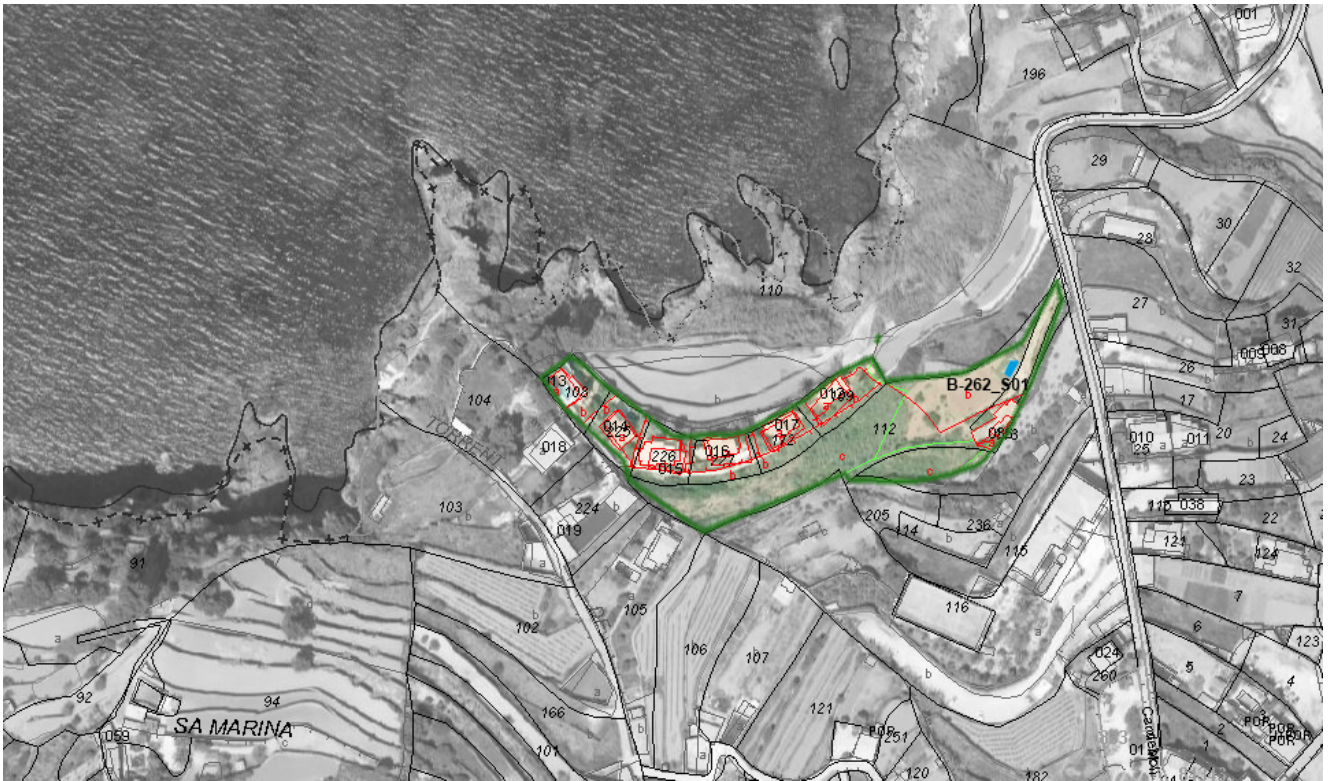
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	Servitud de Protecció
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

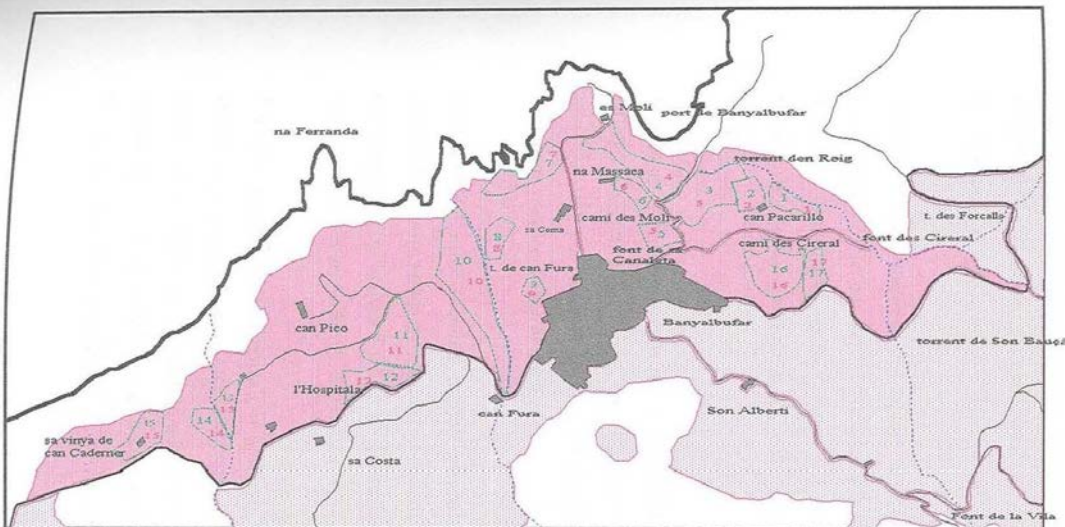
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-262

Horta Baixa

0 500 m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

BANY-B-263

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

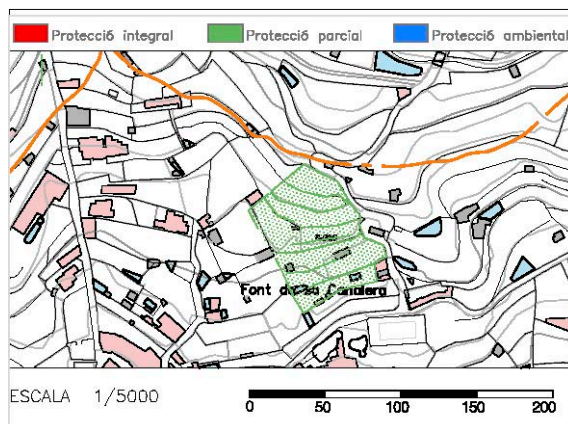
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-5
Codi	BANY-B-263
Tipologia	Marge
Ús actual	hortalisses i fruiters de reguiu
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Entre els camins des Molí i el camí que des del cementiri porta a la Bassa.Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458464 Y:4393365
Altitud	70-85 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200013 07007A00200013 07007A00200114 07007A00200108 07007A00200014

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les característiques del seu marjament es poden incloure en les generals de l'Horta Baixa i on destacarien per una banda la marjada que té la inscripció de la data (1814) a la cantonera.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat i adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: camí, rampa i escalons volats. Hidràulica: safareig i síquies superficials. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Situada entre els camins des Molí i el camí que des del cementiri porta a la Bassa. Les característiques del seu marjament es poden incloure en les generals de l'Horta Baixa i on destacarien per una banda la marjada que té la inscripció de la data (1814) a la cantonera.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

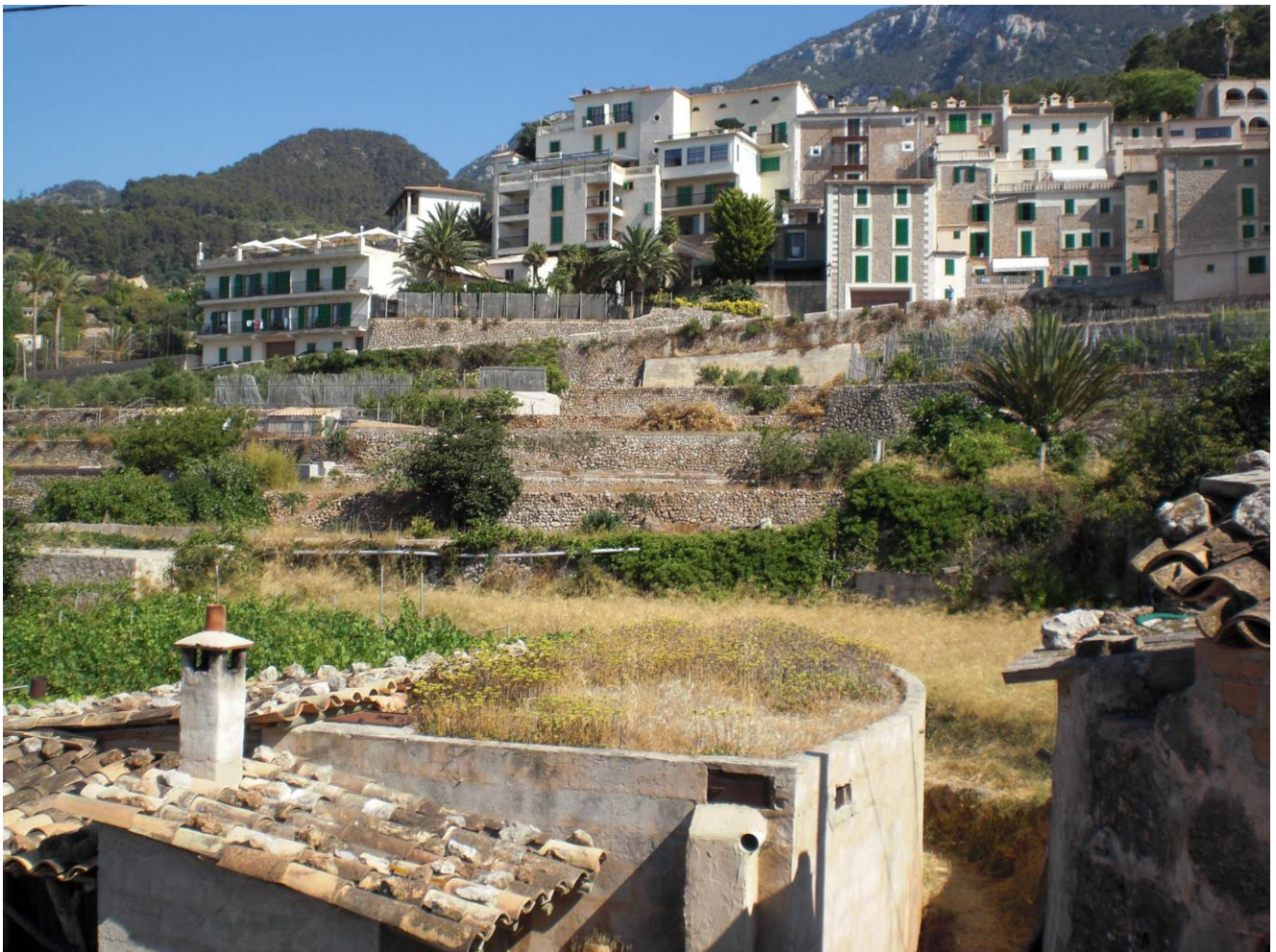
Grau de protecció: **B**

BANY-B-263

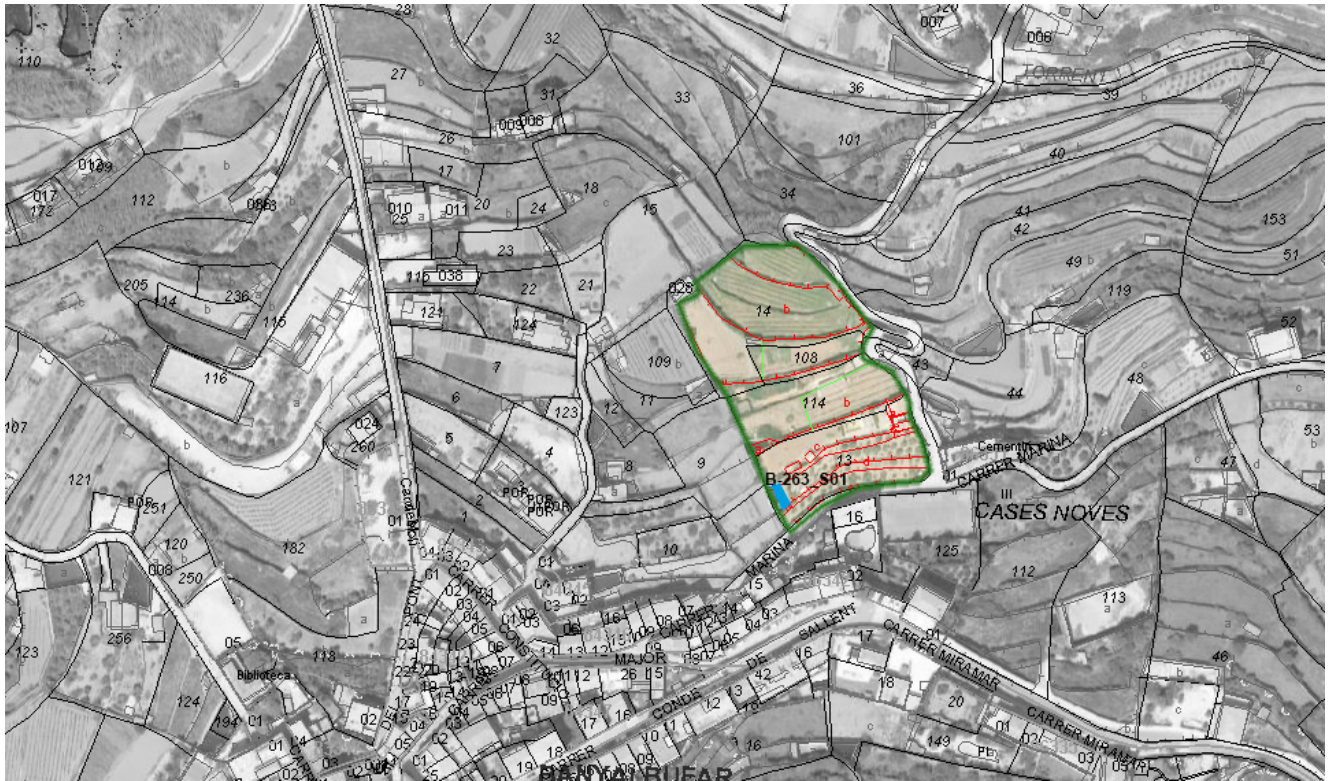
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

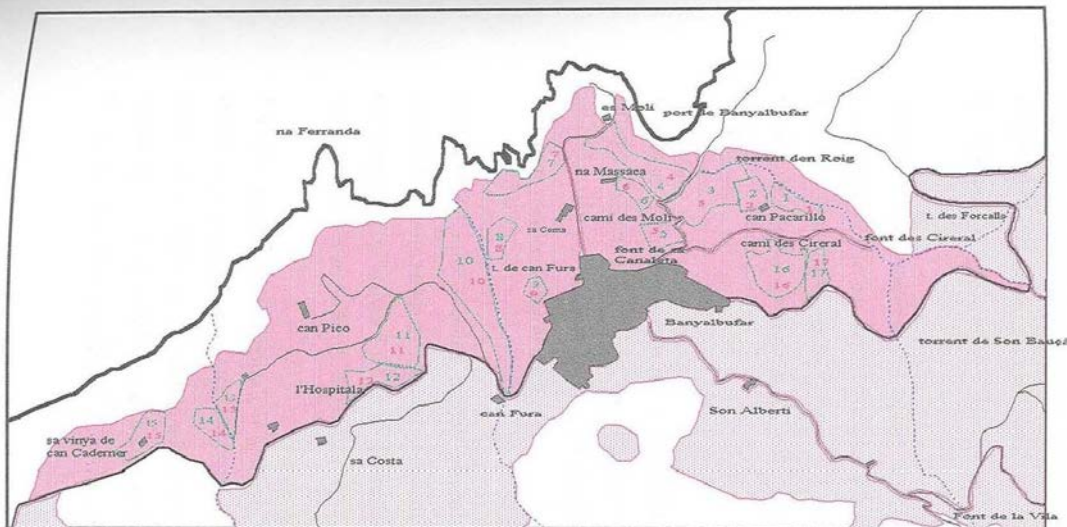
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-263

Horta Baixa

0 500 m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

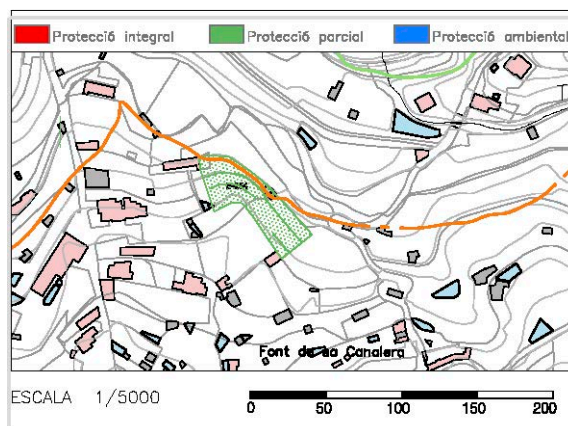
BANY-B-264

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-6
Codi	BANY-B-264
Tipologia	Marge
Ús actual	hortalisses i fruiters de reguiu
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Entre els camins des Molí i el camí que des del cementiri porta a la Bassa.Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458414 Y:4393421
Altitud	55-65 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200018 07007A00200015

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Construcció d'aixoplucs dins el paredat de dimensions considerables (per a guardar la bístia i el carro).

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini i angular, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: rampes. Hidràulica: canaletes a peu de marge. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Marge amb data a la cantonera (1814) connectat per la proximitat amb el sector 4, n'és una continuació respecte a la vegetació silvestre. Hi ha més abandonament que en aquell, amb marjades totalment cobertes per arbusts i algunes amb clara influència de les habitacions veïnes, essent ara utilitzades com a jardins o amb forta colonització de jardiniàcies.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

BANY-B-264

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

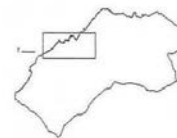
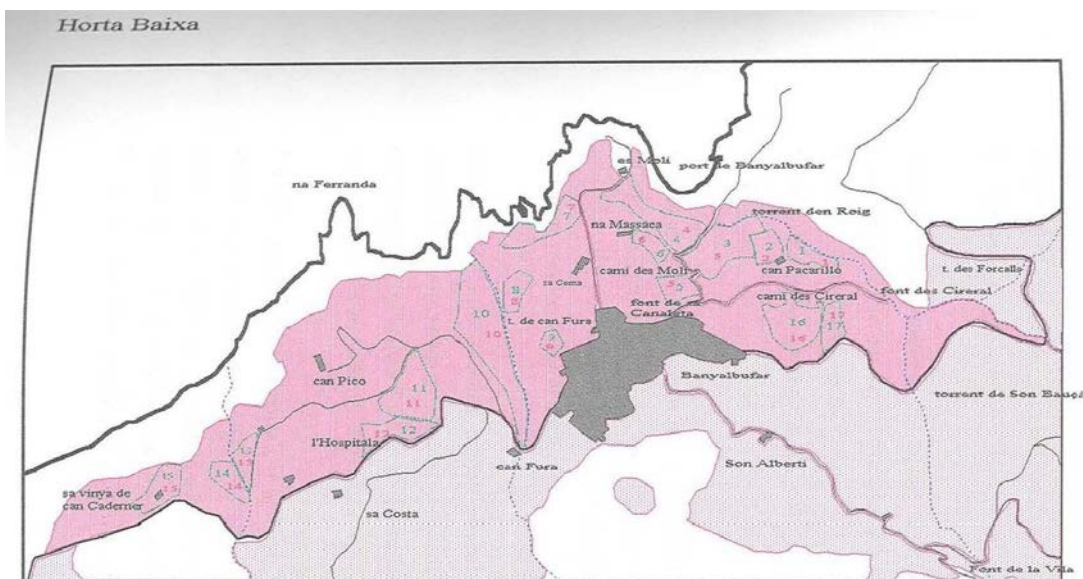
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

BANY-B-265

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

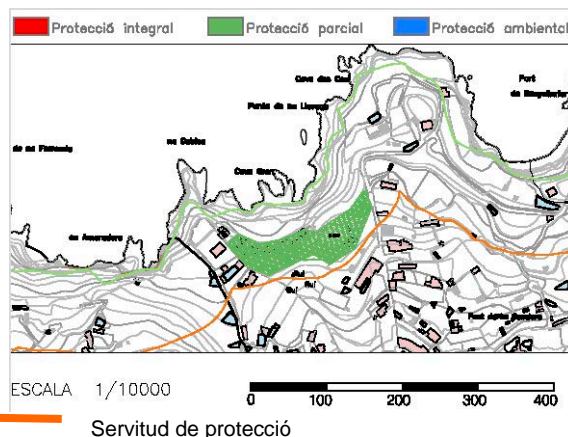
Denominació	Marjades àrea-4 sector-7
Codi	BANY-B-265
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	situat arran de mar. Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458229 Y:4393449
Altitud	10-50 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral	07007A00100112
	07007A00100113
	07007A00100236
	07007A00100114
	07007A00100205
	07007A00100109
	07007A00100172
	07007A00100227
	07007A00100226
	07007A00100225

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està configurat per un total de 6 marges amb disposició paral·lela contínua que esdevenen, per la seva proximitat a la mar i pel bon estat de conservació, com a indret singular. Antigament dedicat a horta, avui no presenta cap tipus d'activitat agrícola i es troba lligat a cases de segona residència.

Com a característiques tècniques a esmentar cal distingir les seves longituds semblants, (al voltant dels 50 metres) i les alçàries que oscil·len entre 2,80 i 5,15 m. El marge que delimita el sector amb la mar és el que assoleix la major alçària (6,50m).

La proximitat a la línia litoral fa que estigui molt influenciat pels forts vents marins carregats de sal.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, tipologia del paredat: silícica, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: camí i rampa. Hidràulica: síquies superficials i subterrànies. Morfologia: vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	dolomies, bretxes dolomítiques i lutites
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Situat arran de mar, està configurat per un total de 6 marges amb disposició paral·lela contínua que esdevenen, per la seva proximitat a la mar i pel bon estat de conservació, com a indret singular. Antigament dedicat a horta, avui no presenta cap tipus d'activitat agrícola i es troba lligat a cases de segona residència. La proximitat a la línia litoral fa que estigui molt influenciat pels forts vents marins carregats de sal. Les marjades inferiors contenen flora d'indrets salobrosos o bàsicament litorals com poden ser la saladina (*Limonium* grup. *pseudebusitanum*), el fonoll marí (*Chritum maritimum*), *Inula crithmoides* o *Spergularia rubra*. Aquest tipus de flora es troba en bona part mesclada amb vegetació higròfila (canyars molt atepèits). Les marjades mostrejades de la vora tenen restes de conreu de cereals i de vinya i, a l'igual que la major part de l'àrea, presenta el tipus graminioide com a clar dominant. En aquest sector la forta influència marítima s'aprecia, a més de per la presència puntual de les plantes halotolerants abans esmentades, per la major població de fonoll marí que s'instal·la arreu d'aquest, sobretot en els marges. La resta de l'espai marjat del sector es divideix en un canyar dens, unes cases amb jardins i unes poques marjades vora el camí en les que es conraven cereals i alguns fruiters.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	Delimitació de domini públic marítim-terrestre i delimitació de servitud de protecció
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

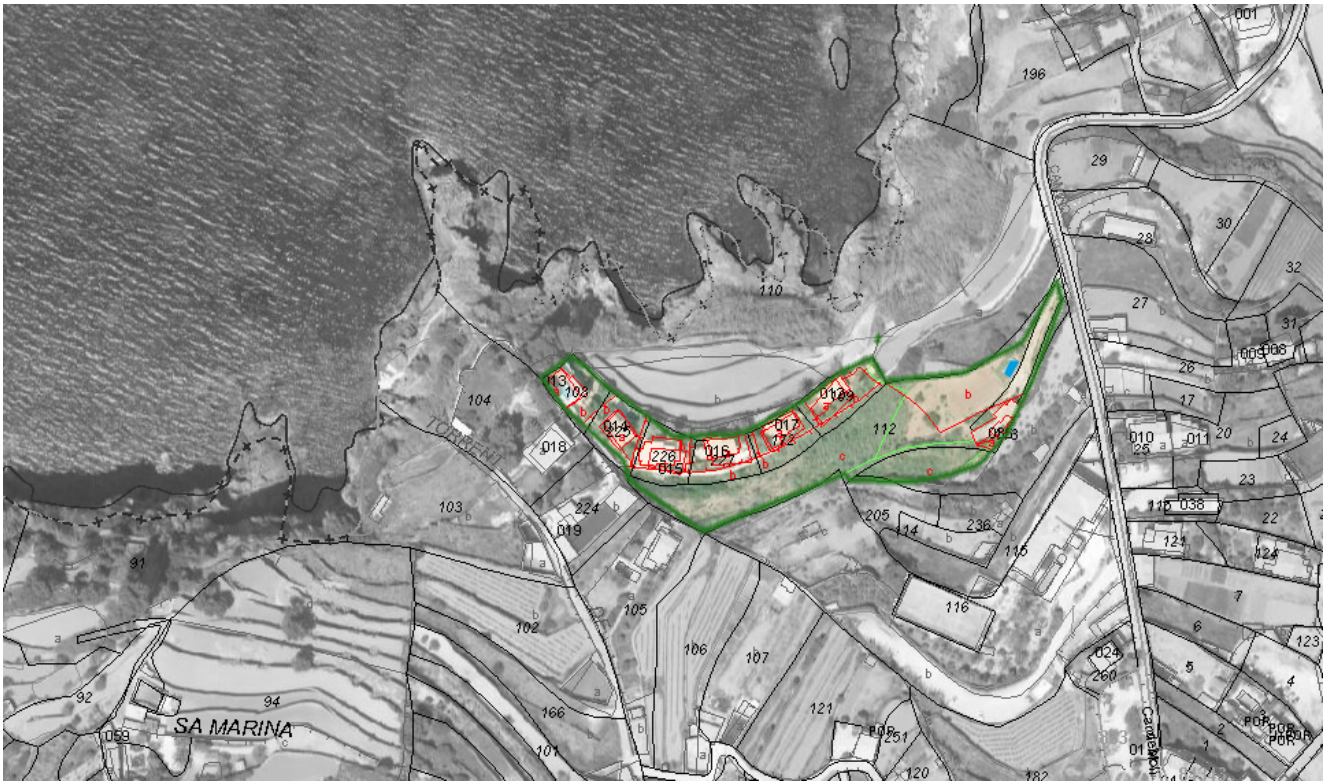
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

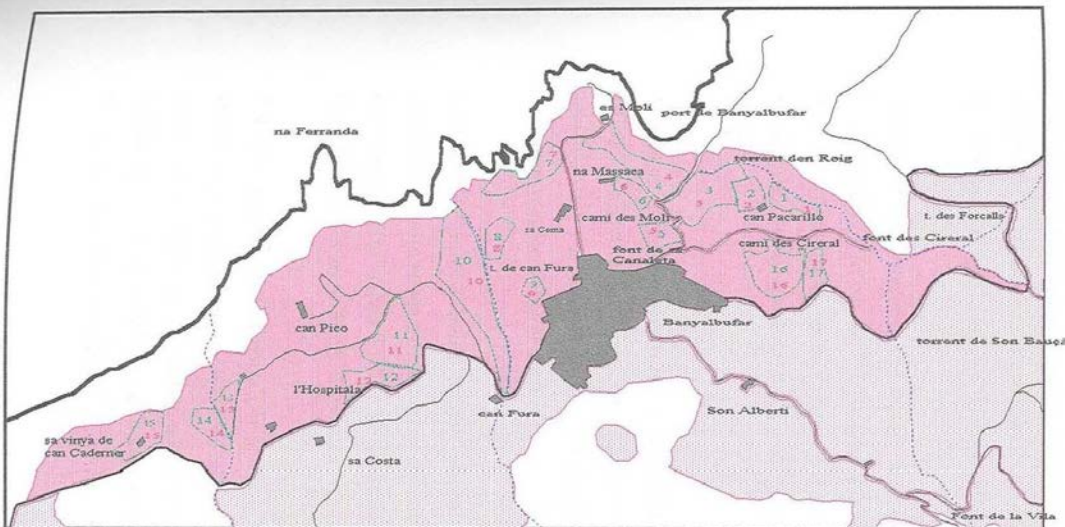
IMATGES

BANY-B-265

Horta Baixa

0 500 m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

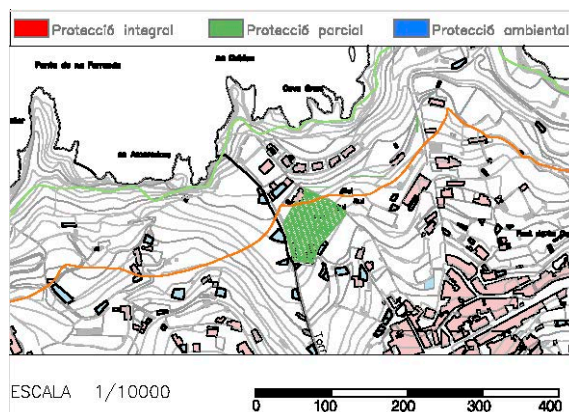
BANY-B-266

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-8
Codi	BANY-B-266
Tipologia	Marge
Ús actual	conreu abandonat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Conca del torrent de can Fura, vessant oriental Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458149 Y:4393332
Altitud	60-65 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100105 07007A00100106 07007A00100107

Servitud de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marjades abandonades agricolament, però que romanen en bon estat de conservació. Com a la resta d'horta, adopten traçats curvilinis i s'alcen amb murs superiors als 2 metres que excepcionalment arriben a assolir 5,10 metres d'alçària. En aquesta zona de l'horta baixa les senyes de propietat es reflecteixen en els marges tot i separant físicament el marjament. Els marges presenten longituds al voltant dels 80 metres.

Disposició del marjament: paral·lela, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant i filada de dalt, forma d'accés entre marjades: camí, escala. Hidràulica: síquia a peu de marge, pica, safareig. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

En aquesta àrea s'han trobat indicis de l'època de construcció dels murs que actualment poden observar-se en alguns indrets, tal és el cas dels marges situats a la zona de blanquer de la riba oriental del torrent d'en Roig que segons fonts orals foren bastits en la dècada dels 40-50.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

BANY-B-266

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

Delimitació de domini públic marítim-terrestre i delimitació de servitud de protecció

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

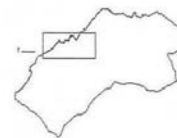
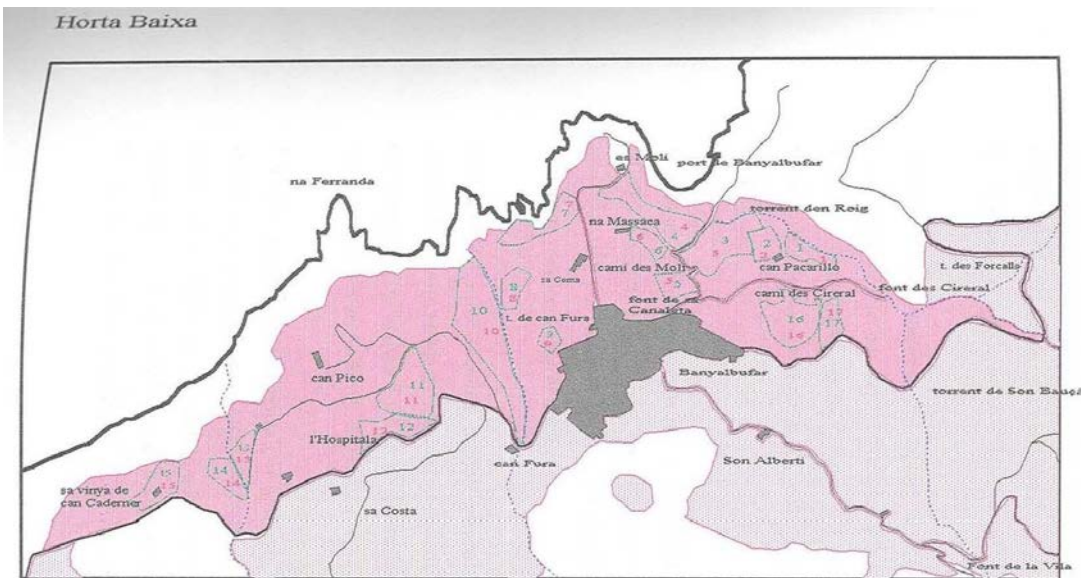
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

BANY-B-268

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

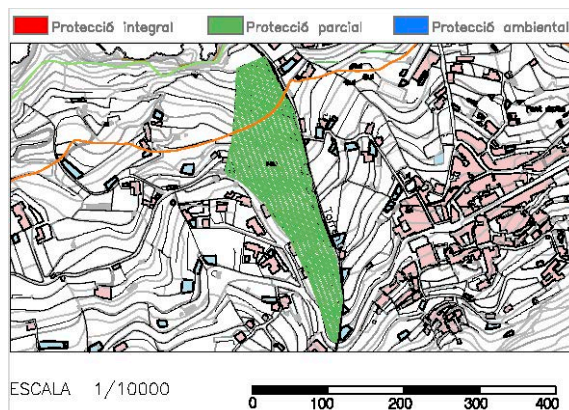
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-10
Codi	BANY-B-268
Tipologia	Marge
Ús actual	zones llaurades i zones abandonades
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	vessant occidental del torrent de can Fura Plànol 2B
Coordenades UTM	X:458083 Y:4393252
Altitud	45-110 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100096 07007A00100097 07007A00100098 07007A00100099 07007A00100100 07007A00100101 07007A00100166 07007A00100102 07007A00100129 07007A00100228 07007A00100229 07007A00100128 07007A00100230 001902200DD59D

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

— Servitud de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

En relació al seu marjament es poden distingir dues àrees diferenciades pel que fa a l'estat de conservació, la part inferior en un elevat estat de degradació i la part superior, al voltant del camí de can Figa, amb marges en bon estat i en ús. L'element característic d'aquest sector i que el diferencia de la resta de l'Horta Baixa és el paredat conformat en base a pedres de diferent factura: de grans dimensions i poc adobades, petites i adobades, i lloses. La canalització de les ribes del jaç forma part dels extrems de les marjades.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària massiva i lloses, tipus de paredat: irregular adobat i paredat de lloses, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: rampes i camí. Hidràulica: safareigs, síquies subterrànies, superficials i piques. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es troba situat en el vessant occidental del torrent de can Fura i en relació al seu marjament es poden distingir dues àrees diferenciades pel que fa a l'estat de conservació, la part inferior en un elevat estat de degradació i la part superior, al voltant del camí de can Figa, amb marges en bon estat i en ús.

L'element característic d'aquest sector i que el diferencia de la resta de l'Horta Baixa és el paredat conformat en base a pedres de diferent factura: de grans dimensions i poc adobades, petites i adobades, i lloses. La via d'accés al sector, a més dels camins de can Figa i del camí que surt de la Baronia, està constituïda pel torrent de can Fura que presenta un jaç empedrat que fa dues funcions simultànies, la hidràulica i la viària. La canalització de les ribes del jaç forma part dels extrems de les marjades del sector. En aquest espai el conjunt és molt heterogeni en quant a la seva funcionalitat actual i, per tant, també en les plantes silvestres que s'hi troben. Hi ha algunes marjades de la part superior actualment conreades d'horta, llaurades amb sovintesa i amb flora ruderal herbàcia. Altres constitueixen hores d'ara el jardí d'algunes cases i tenen sembrada flora ornamental. També, lògicament, hi ha marjades amb distint grau d'abandonament, amb restes de conreus herbàcis, d'horta o de fruiters.

És en aquestes darreres on els marges estan en pitjor estat de conservació i on els arbusts enfiladissos cobreixen extenses àrees, invadint fins i tot la marjada.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

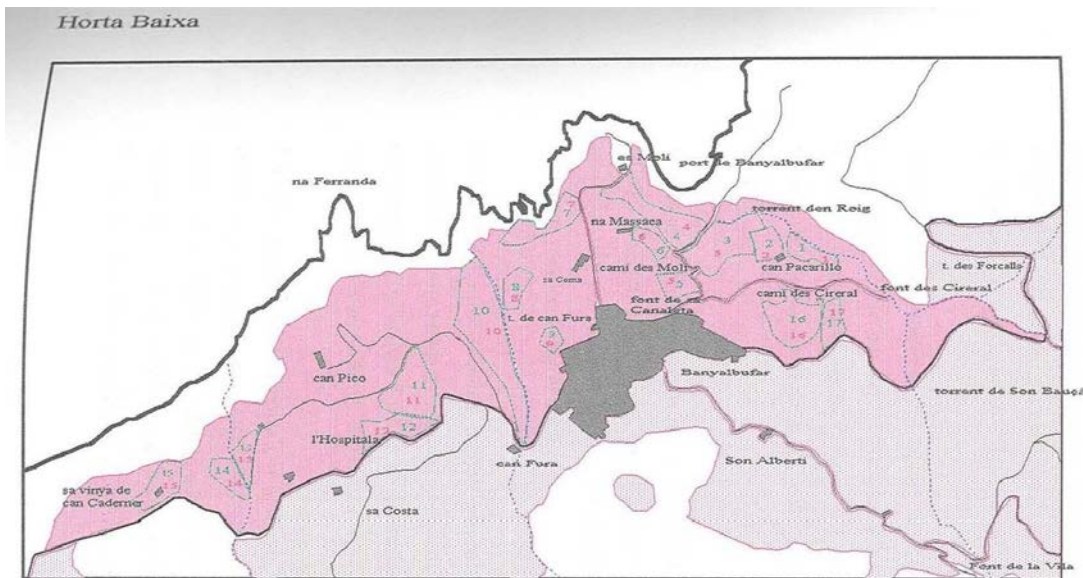
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	Delimitació de domini públic marítim-terrestre i delimitació de servitud de protecció
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

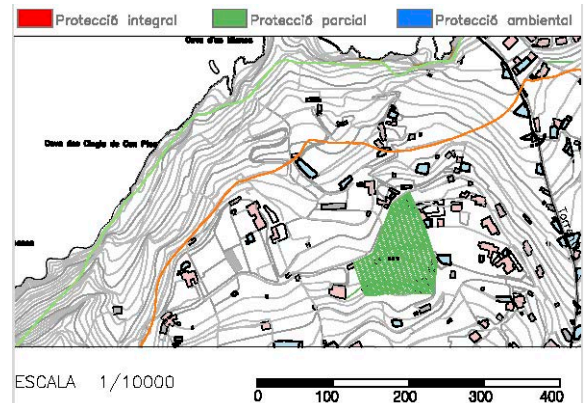
- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-11
Codi	BANY-B-269
Tipologia	Marge
Ús actual	horta en ús
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	can Fura-l'Hospitala Plànol 2B
Coordenades UTM	X:457948 Y:4393113
Altitud	105-125 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100081 07007A00100079 07007A00100080

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Actualment dedicat al conreu d'horta i fruiters, n'és una mostra d'una economia d'autosuficiència on prima la diversitat de cultius aprofitant al màxim l'espai i el reg.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: rampes. Hidràulica: safareig, síquies a peu de marge, síquies subterrànies, canals verticals i piques. Morfologia: de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El maneig agrari al sector ha suposat que la flora silvestre es redueixi a plantes herbàcies ruderals i arvenses amb estratègies reproductives oportunistes.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

Delimitació de domini públic marítim-terrestre i delimitació de servitud de protecció

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

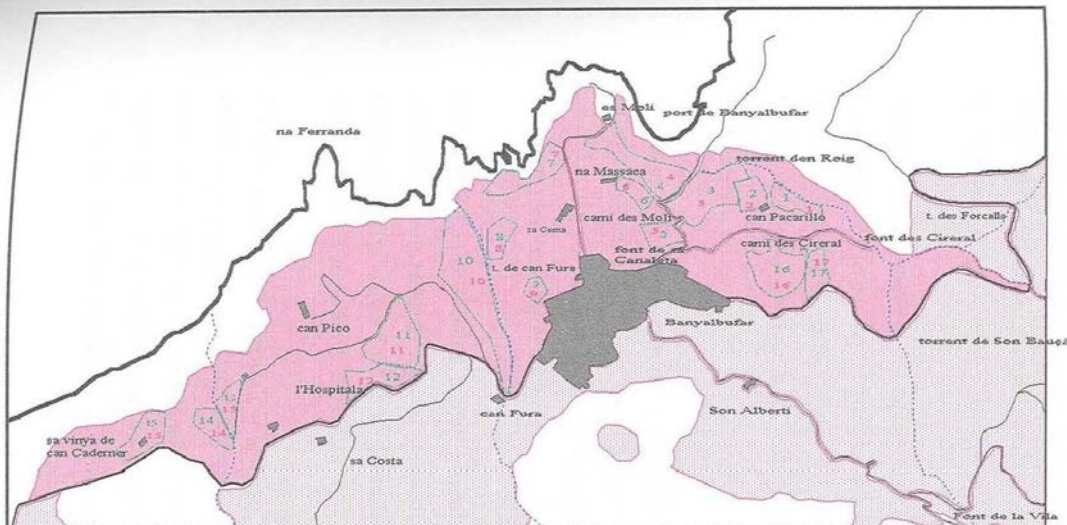
preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

Horta Baixa

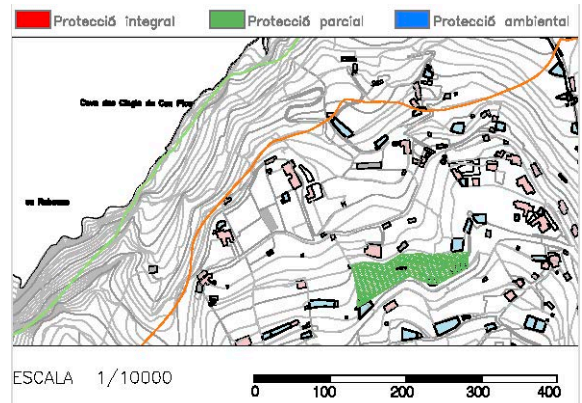
- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-12
Codi	BANY-B-270
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	can Fura-l'Hospitala Plàno 2B
Coordenades UTM	X:457911 Y:4393047
Altitud	125-135 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100077 07007A00100080

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Queden restes d'un cultiu d'arbrat de secà que no precisa excessiva dedicació. La pastura d'equins facilita el control de la flora indesitjada, tot i que espècies poc mengívoles (sobretot espinescents) es veuen afavorides i cobreixen bona part dels marges i algunes marjades.

Disposició del marjament: paral.lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant i filada de dalt, forma d'accés entre marjades: rampes. Hidràulica: síquies superficials. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Queden restes d'un cultiu d'arbrat de secà que no precisa excessiva dedicació. La pastura d'equins facilita el control de la flora indesitjada, tot i que espècies poc mengívoles (sobretot espinescents) es veuen afavorides i cobreixen bona part dels marges i algunes marjades. Es troben també oportunistes vinculades a condicions d'estrés pròpies de voltants de carreteres i camins.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130

BANY-B-270**Just. valor patrimonial / protecció****Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

Delimitació de domini públic marítim-terrestre i delimitació de servitud de protecció

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

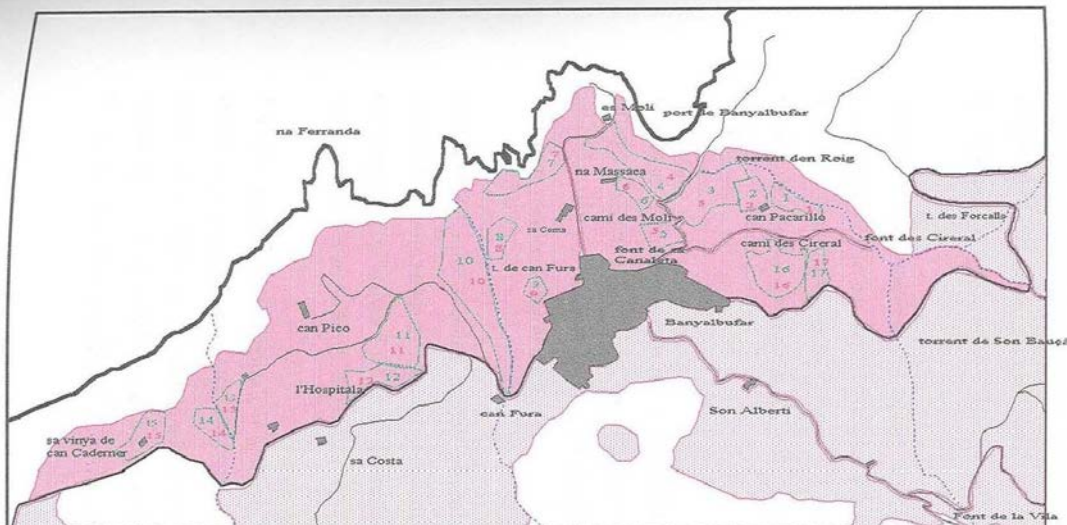
Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

Horta Baixa

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal

BANY-B-273

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

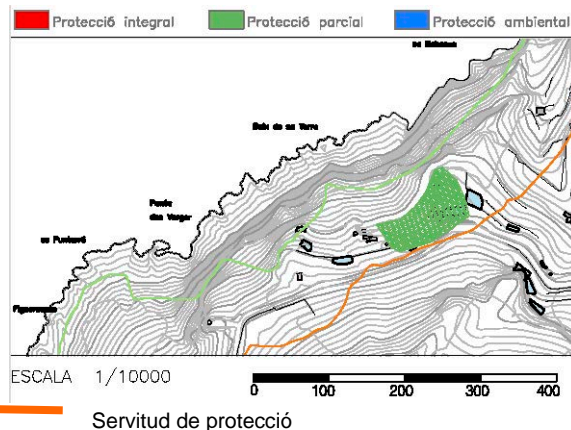
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-4 sector-15
Codi	BANY-B-273
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Nord-oest del Munreal. Can Caderner Plànol 2B
Coordenades UTM	X:457407 Y:4392922
Altitud	130-160 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100049 07007A00100048

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Les longituds dels paredats oscil·len entre 30 - 50 metres i les alçàries entre 1'20 i 3'20. Són curvilinis amb accessos de rampes laterals i conformats en base a paredats adobats. A l'igual que a altres indres el sistema de canalització es basa en síquies subterrànies i superficials que distribueixen l'aigua des del safareig cap a les terrasses.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, ipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes. Hidràulica: sistema de reg de la font de la Vila (safareig, piques, síquies subterrànies, síquies superficials, canals verticals). Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	dolomies i lutites
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

es troba situat al nord-oest del Munreal i es correspon amb una zona d'horta, que es coneix amb el topònim de can Caderner. Aquesta horta s'abastia de Espais marjats de Banyalbufar Horta Baixa 170 la font de la Vila en les seves darreres estribacions

Marjades actualment en ús tot i que el canvi recent de propietaris ha provocat que en els darrers temps s'hagi descuidat molt, invadint-se ràpidament de vegetals oportunistes i altres espècies arvenses de ràpid creixement. Es divideix en un subsector d'horta on la comunitat silvestre és Amaranto-Chenopodietum i un d'arbrat de reguiu dominat per les comunitats Inulo-Oryzopsietum i Rubo- Crataegetum.

A les marjades vora les cases hi són freqüents les plantes ornamentals de flor, com els clavells, Iris, geranis (Pelargonium sps.), margalideres, bellveures, etc.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments, pendent i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-273

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	Delimitació de domini públic marítim-terrestre i delimitació de servitud de protecció
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-280

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

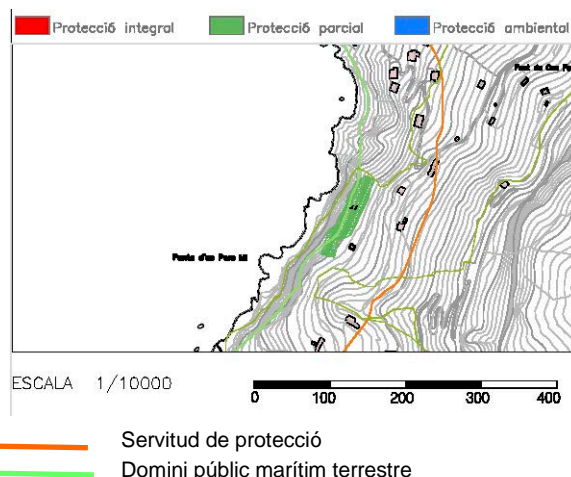
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-5 sector-5
Codi	BANY-B-280
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	comprés entre can Sebastià i can Cerdà Plànol 3A
Coordenades UTM	X:456667 Y:4391994
Altitud	65-85 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100013 07007A00100012

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Actualment és la resta marginal d'una àrea marjada. Les marjades es troben invadides de vegetació i mostren un elevat estat de degradació. Un dels trets constructius que es pot esmentar és la construcció del paredat amb alternància de pedres calcàries i silíciques. Els murs arriben a assolir alçàries considerables de fins a 3,60 metres. També cal fer referència a la presència d'elements d'emmagatzamament i conducció de l'aigua i un sistema d'accessos en base a escalons voltats i rampes.

Disposició del marjament: paral.lela, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: materials silícics, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: rasant, forma d'accés entre marjades: rampes i escales. Hidràulica: safareig, siques subterrànies i superficials Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	arenisques i lutites roges
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Situat entre els 50 i 85 m sobre el nivell de la mar en el coster comprés entre can Sebastià i can Cerdà, Aquestes marjades, molt abandonades des de ja fa anys, han quedat cobertes de la vegetació silvestre de la zona (Euphorbietum dendoidis i Clematidi-Quercetum quan hi ha coberta d'alzines). Els pins són també abundosos i els arbusts assoleixen tamanys respectables, tenint el paper principal les superfícies de càrritx baix la coberta arbòria aclarida. Queden alguns fruiters vells o morts prop del safareig i de les restes de les canalitzacions. Malgrat la proximitat de la mar (les marjades arriben fins als penyasegats) la seva influència a la flora de les marjades no es nota gaire.

Als marges s'hi desenvolupa un Polypodietum molt empobrit i aclarit, amb poques criptògames d'interès. Cal destacar, no obstant, les comunitats líquèniques d'alguns indrets dels marges, compostes per líquens silícicoles.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Lliscaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-280

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

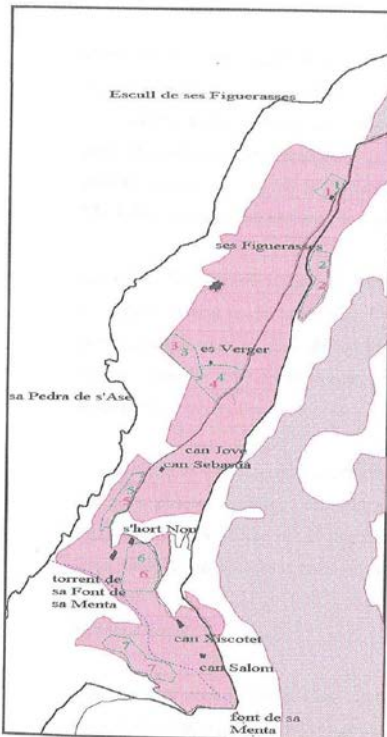
Finques colindants

IMATGES

BANY-B-280

sa Font de sa Menta

0 500m

- Àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

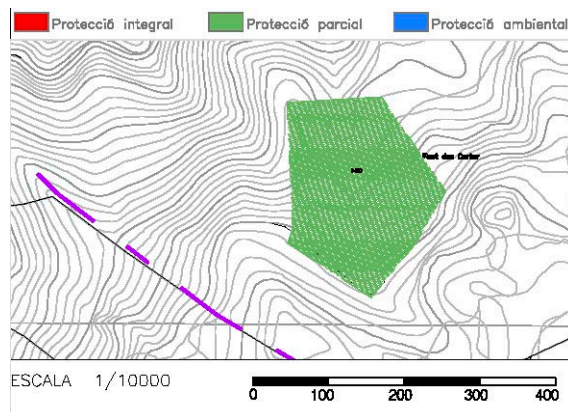
BANY-B-283

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-6 sector-1
Codi	BANY-B-283
Tipologia	Marge
Ús actual	conreu d'olivar i garroverar. Alguns sectors estan llaurats
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	meitat occidental del puig de na Mola Plànol 4A
Coordenades UTM	X:456508 Y:4391120
Altitud	250-270 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100157

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Marges que fan funció de parats i a la part inferior es prolonguen pel vessant arribant a assolir 150m de longitud. A la seva part superior es troben en molt mal estat a causa de l'acció de l'aigua d'escorrentia del torrent inhibit i de l'excedent de una font (font des Carter) situada al mateix indret, per tant, ja no aconsegueixen la funció de deturar l'aigua. L'alçària dels murs oscil·la entre 1,20 i 3,30 segons la topografia on s'ubiquen; més baixos a la part planera i més alts a la part central coincidint amb l'eix del tàlveg. La factura del seu paredat és poc adobada amb coronament de filada de dalt; en alguns casos doble a causa del sobreixement de la terrassa.

Els marges són, en conjunt, molt humits i es cobreixen cada vegada més d'arbusts així com va augmentant el rost i les marjades han estat menys "netejaes".

Disposició del marjament: orgànica, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: filada de dalt i doble filada, forma d'accés entre marjades: absent. Hidràulica: fan funció de parat; sorgència de Font. Singularitats: troncs adosades a alguns murs. Morfologia: de vessant i de fons de tàlveg

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	calcàries i dolomies
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es va dur a terme a un tàlveg situat a la meitat occidental del puig de na Mola on es trobaren una sèrie de marges que fan funció de parats i a la part inferior es prolonguen pel vessant arribant a assolir 150m de longitud. A la seva part superior es troben en molt mal estat a causa de l'acció de l'aigua d'escorrentia del torrent inhibit i de l'excedent de una font (font des Carter) situada al mateix indret, per tant, ja no aconsegueixen la funció de deturar l'aigua.

Al fons del tàlveg del torrent on la terra és profunda i la roca aflorant mínima, la qual cosa ha permès la seva utilització agrícola, la flora està composta per les gramínies sembrades acompanyades de plantes que tenen orgues subterranis difícilment erradicables (rapes per exemple) i alguns arbusts vora la soca dels arbres de conreu.

Als costers, on augmenta el pendent i els marges es fan més estrets, la roca aflorant és considerablement major i així només s'han llaurat alguns troços, permetent una major quantitat de vegetació arbustiva silvestre i un major rost de la superfície de la marjada. Tot i no haver-hi passat l'arada en els darrers temps, es poden reconèixer antigues llaurades a alguns redols d'aquests indrets amb més rost. Quan les condicions són ombrívoles i humides dominen els abatzeres, aritjes, argalagues, etc.; on hi ha més sol dominen els arbusts del Rosmarino-Ericion, els acompanyants d'Oleo-Ceratonion i el càrritx.

Els marges són, en conjunt, molt humits i es cobreixen cada vegada més d'arbusts així com va augmentant el rost i les marjades han estat menys "netejaes". Les comunitats casmofítiques de criptògames són les que més espai ocupen si exceptuem els grans arbusts puntxents i lianoids. Relacionat amb l'existència d'aquests darrers, hi ha trams del marge que florísticament poden considerar-se com a representació de la bardissa. L'aigua d'escorrentia i la que surgeix de la Font determinen, sobretot a certes èpoques en què tenen molt de cabdal i força, la instal·lació de plantes associades als cursos ocasionals d'aigua on les bardisses són dominants.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

BANY-B-283

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	inundabilitat , escorrentia i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

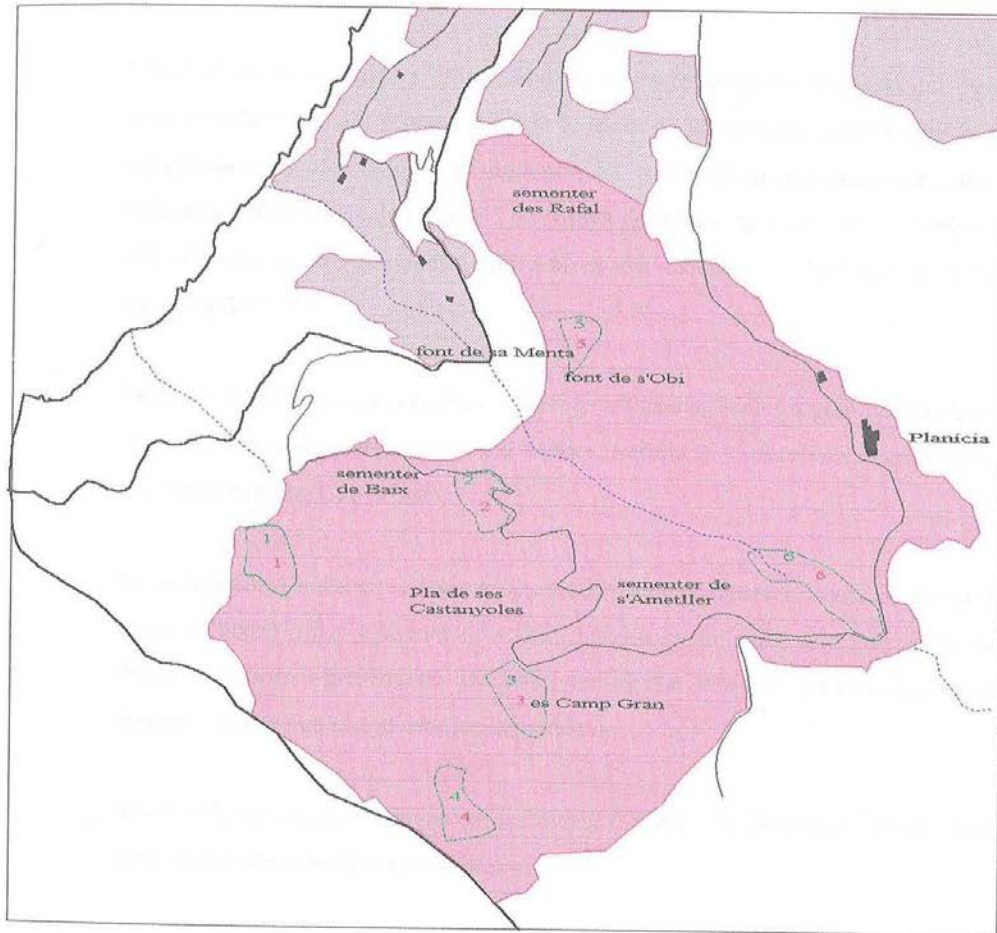
Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

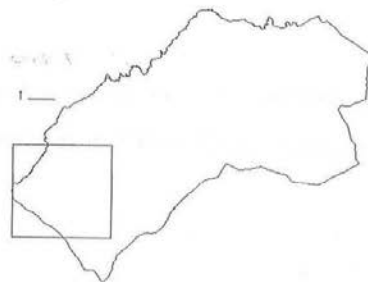
IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- s'iques

BANY-B-284

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

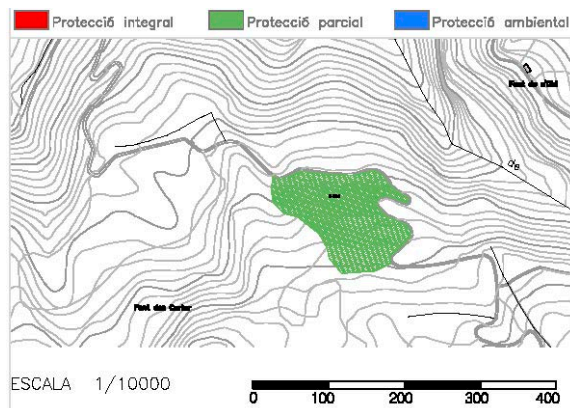
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-6 sector-2
Codi	BANY-B-284
Tipologia	Marge
Ús actual	olivar i garroverar cuidat; alguns sectors estan llaurats
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	situat en el sementer de Baix Plànot 3B-4B
Coordenades UTM	X:456878 Y:4391256
Altitud	275-300 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100157

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està conformat per un camp marjat dedicat a garroverar que es troba en bon estat de conservació i operatiu. Els marges s'hi disposen de forma paral·lela en ziga-zaga i presenten unes dimensions força constants (longituds al voltant dels 50 metres i alçàries que puntualment superen els 2 metres). La planta del mur s'adapta al relleu i conforma traçats rectilinis i curvilinis. Es veuen símptomes de reparacions en el paredat i murs on la infiltració de l'aigua dona lloc a l'aterrament de les juntes del paredat la qual cosa facilita l'esbaldregament.

Disposició del marjament: paral·lela en ziga-zaga, traçat dels marges: alternància de plantes: curvilínees i rectilínees, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: filada de dalt, forma d'accés entre marjades: absent. Hidràulica: absent
Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	calcàries i dolomies
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Situat en el sementer de Baix.

Aquest sector identifica, com l'anterior, aquella part marjada de la finca que té coster i que, almenys en la seva major part, darrerament no ha estat objecte de llaurades (la utilització de tractorets condiciona avui dia que no es llaurin troços estrets i d'accés costós, tant perquè l'antiga forma de llaurar amb bístia implicava menys problemes com perquè el poc benefici i la manca de temps promou que es prefereixi no dedicar-li massa esforç i dedicació).

La seva orientació frescal pot ésser en part la responsable de l'absència notable d'espècies termòfiles característiques de la brolla de xiprell; el que si és evident és que en bona part del sector el conjunt pren l'aspecte de màquia i realment costa pena la identificació exacta de l'associació en la que inclur-lo. Als voltants d'aquest sector es fa evident la presència de l'alzinar proper. També tenen la seva importància els trams assolellats on són abundosos el xiprell i les estepes. Les comunitats dels marges són pràcticament les mateixes que consignam per l'anterior zona mostrejada.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	lliscament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-284

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

B

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Estructura i morfologia del bé

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació i Consolidació del bé.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

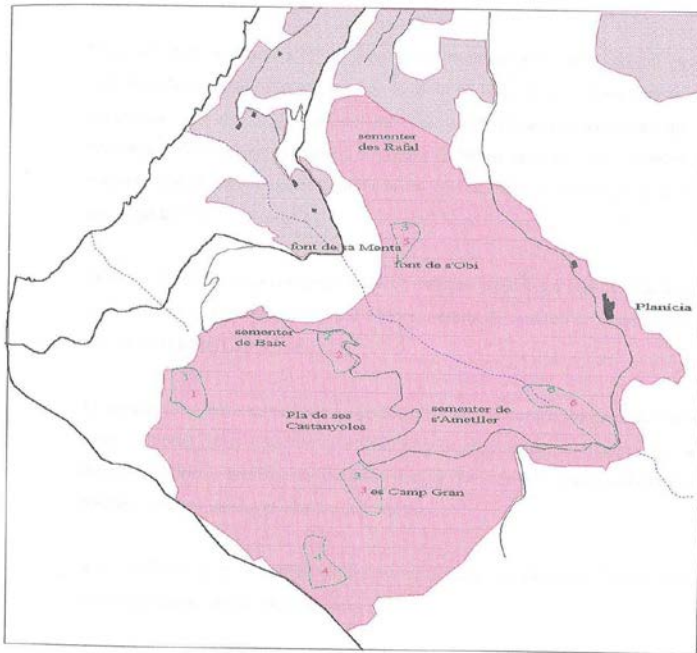
Definició de les intervencions

Finques colindants

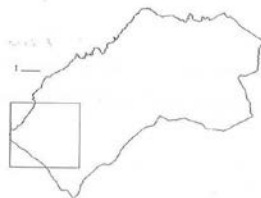
preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-B-284

- àrea muntada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del enjorament
- sector d'estudi de vegetació
- font
- camí
- línia municipal
- rieres

BANY-B-285

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

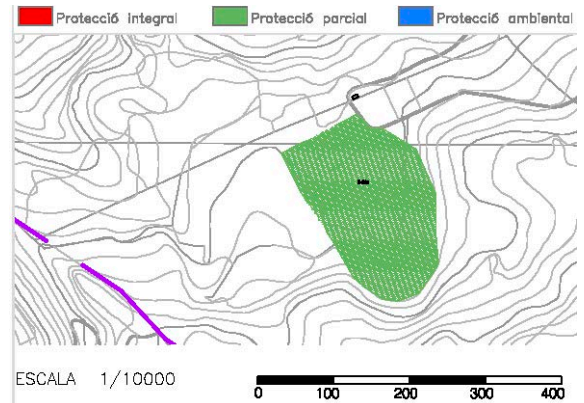
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-6 sector-3
Codi	BANY-B-285
Tipologia	Marge
Ús actual	conreu de secà: garrovers i figueres i sembrat de cereals
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Camp Gran Plànol 4B
Coordenades UTM	X:456968 Y:4390820
Altitud	345-350 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100157

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Extensió de poc pendent on els marges es disposen de forma geometritzada sobre la plana, adoptant la tipologia de marges-galera. Es tracta d'un nombre reduït de murs, de traçat rectilini, que es caracteritzen per la seva funció d'acumular pedreny, ja que les seves dimensions, sobretot d'alçària (0,85 -1,30m), indiquen que el paper de contenció de terra és mínim. Apareix també al sector una galera de planta circular que denota la necessitat constant d'espèdregament d'aquesta contrada.

Disposició del marjament: orgànica, traçat dels marges: rectilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat, tipus de coronament: filada de dalt, forma d'accés entre marjades: camí. Hidràulica: absent

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	dolomies, margues i argiles
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es va realitzar en el Camp Gran, s'ha consignat la flora d'aquest sector incluint els dos hàbitats de pedra en sec diferenciats: els dels marges amb funció de galera i els altres, més alts, que estan orientats al N. Tot l'espai es conrea actualment amb cereals amb esporàdic arbrat de secà (figueres i garrovers).

L'ús exhaustiu d'aquest tipus de collita durant algun temps i l'erradicació de les plantes indesitjades ha suposat que, en aquesta estació de l'any, pràcticament sigui una gran extensió monoespecífica (pot ser que també hi hagi un banc de llavors d'espècies de germinació primaveral que ara no es poden veure). Les espècies inventariades com a presents a la marjada resten al metre i mig (com a màxim) sense llaurar vora els peus dels marges. Excepció d'això són els vegetals de ràpid creixement amb estratègies altament competidores (lletreres, per exemple) també presents. Els faneròfits silvestres i en particular la brutònica (*Teucrium asiaticum*) són indicadors del *Teucrietm subspinosi* que viu als costers propers. Aquesta garriga es fruit, com també ho són la màquia i la brolla de l'àrea, de la substitució de l'alzinar primigeni; el qual està ben representat a partir del límit dels conreus, enfilant-se en els costers més abruptes de la Mola.

Els marges mostren *Polypodietum* pobre i reduït als baixos marges exposats de la zona de galeres i més esponerós als altres (en els que també s'hi troba un poc de *Sibthorpio-Arenarietum*).

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	lliscament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

BANY-B-285

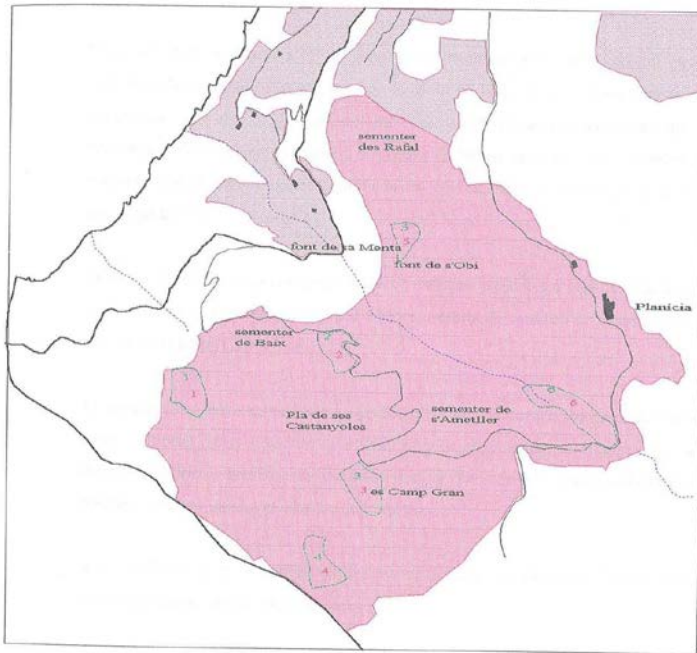
PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

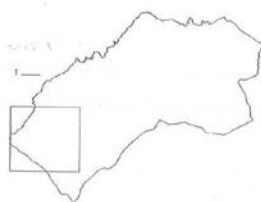
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- font
- camí
- terme municipal
- línia

BANY-B-286

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

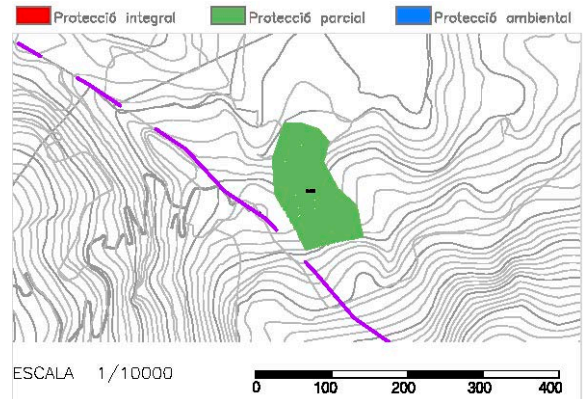
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-6 sector-4
Codi	BANY-B-286
Tipologia	Marge
Ús actual	arbrat de secà: garrovers i oliveres, sembrat de cereals
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Es Camp Gran Plànot 4A-4B
Coordenades UTM	X:456841 Y:4390201
Altitud	360-385 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100157

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El constitueixen marges de vessant que també es troben en conreu de cereals actiu. Es disposen en ziga-zaga i l'accés es fa mitjançant rampes laterals.

El traçat dels marges és curvilini i amb paredat adobat i coronament on es combinen filades, rasant i fins i tot dobles filades. Un tret característic és que a un mateix marge es combinen diferents solucions de coronament i d'adobament de la pedra la qual cosa denota la reparació i l'acurament de seguir mantenint els marges operatius. Integren els aflorament rocallosos dins el paredat i alguns d'ells tenen capginyes i contraforts. Respecte a les dimensions, generalment no superen els 2 metres d'alçària, mentre que les longituds són variables des dels 25 fins als 107 metres depenent de com la ziga-zaga s'adapta al coster.

Disposició del marjament: paral·lela en ziga-zaga, traçat dels marges: curvilini i rectilini, litologia del paredat: calcària, tipus de paredat: irregular poc adobat i adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: ranpa. Morfologia: de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	dolomies, margues i argiles
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

El constitueixen marges de vessant que també es troben en conreu de cereals actiu. Es disposen en ziga-zaga i l'accés es fa mitjançant rampes laterals.

Aquest és, per així dir-ho, una mostra molt més rica i representativa de les comunitats anomenades al sector anterior (del qual n'és veí); i això es deu al conreu d'herbàcies de secà que aquí és minoritari i ocupa tan sols els espais més planers i gens rocallosos de les marjades.

A més, hi ha redols on les alzines que es conserven permeten la identificació de la comunitat d'alzinar; la qual s'ha de reconèixer fraccionada i empobrida, contràriament al que passa si ascendim pel coster apropant-nos a terrenys no marjats.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Saragallament, lliscament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

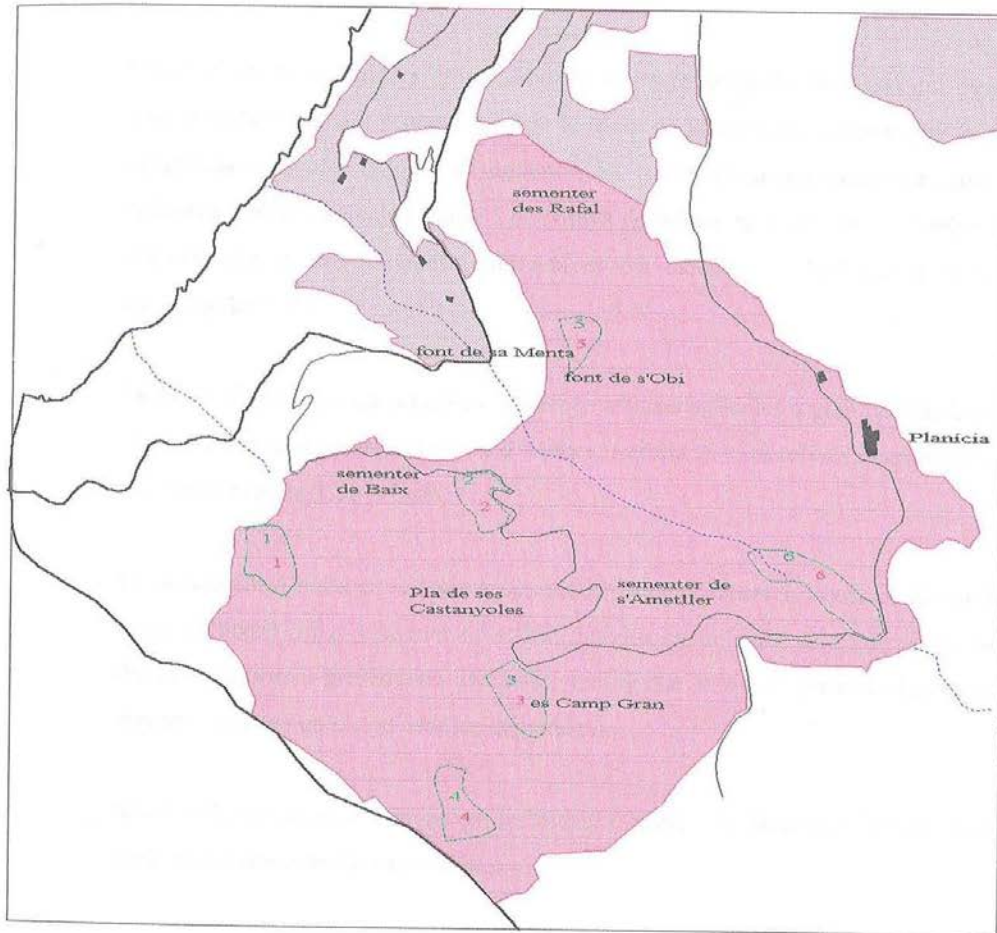
BANY-B-286

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

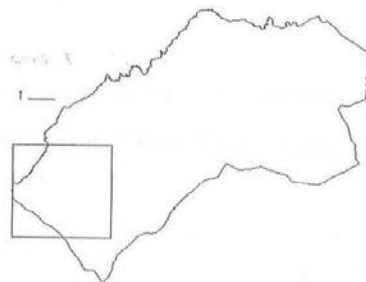
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- s'iques

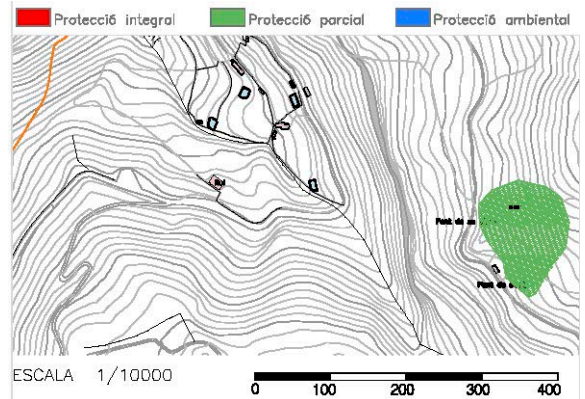
BANY-B-287

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-6 sector-5
Codi	BANY-B-287
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	part superior de l'hort de sa font de s'Obi Plànol 3B
Coordenades UTM	X:457078 Y:4391510
Altitud	300-325 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100157

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

En un indret on l'alta esllavissaabilitat és ben palesa i en els marges es reflecteix en la pujada del coronament, l'aterrament de les juntes i trams de diversa construcció en el mateix mur.

Respecte als trets tècnics d'aquesta contrada cal esmentar la disposició en zigzaga, la diversitat de traçats, les formes mixtes de coronament a causa de la deposició de materials. És necessari també resenyar l'estat de degradació constant de tot el coster amb presència de nombrosos esbaldrecs.

Disposició del marjament: paral·lela en ziga-zaga, traçat dels marges: rectilini i curvilini, litologia del paredat: margocalcàries, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt i rasant, forma d'accés entre marjades: absent. Hidràulica: absent. Morfologia: de vessant

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Està situat també a marges de coster; en aquest cas a la part superior de l'hort de sa font de s'Obi, en un indret on l'alta esllavissaabilitat és ben palesa i en els marges es reflecteix en la pujada del coronament, l'aterrament de les juntes i trams de diversa construcció en el mateix mur. L'abandonament de l'explotació d'alguns punts de l'àrea on es duagué a terme el sector ha propiciat que els arbusts de garriga primer i llavors els pins hagin guanyat molt terreny en els darrers anys.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Esllavissabilitat, saragallament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars

BANY-B-287

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

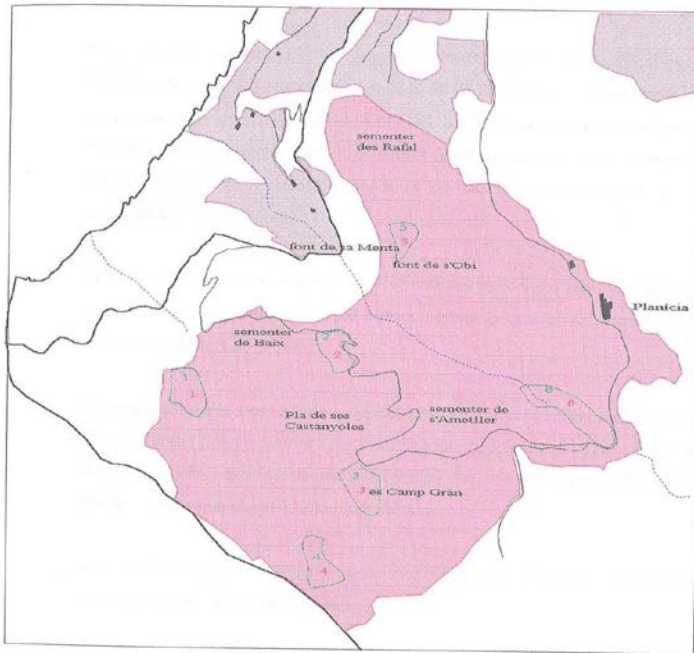
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

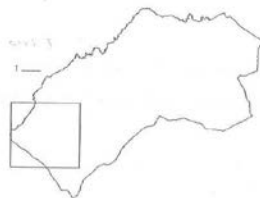
IMATGES

BANY-B-287

- Àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'ús de vegetació
- línia
- canal
- línia municipal
- línia

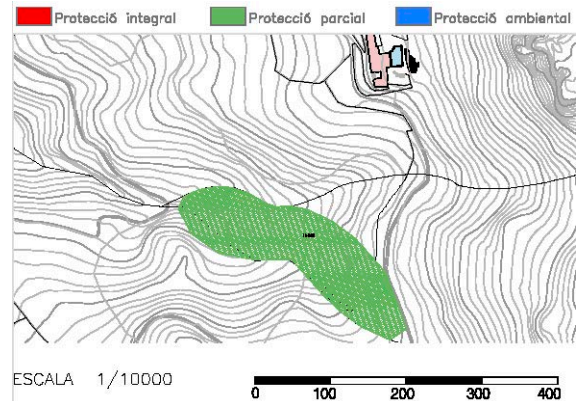
BANY-B-288

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-6 sector-6
Codi	BANY-B-288
Tipologia	Marge
Ús actual	olivar abandonat
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Marges torrent de sa font de sa Menta Plànol 4B
Coordenades UTM	X:457600 Y:4391061
Altitud	325-400 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100157

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El conformen marges en funció de parat que inhibeixen part del curs del torrent de sa font de sa Menta. A aquest sector ens trobam amb un interessant sistema hidràulic que consisteix en el desviament d'un curs subsidiari cap al curs del torrent de sa font de sa Menta tot i que per aconseguir-ho ha de canviar de comellar.

Aquest curs subsidiari es troba canalitzat des de les immediacions de les cases de Planícia i transcorre elevat sobre la riba occidental, mentre en el fons el tàlveg es veu inhibit per un seguit de marges que fan funció de parat. L'elevació d'aquest torrent arriba fins a una zona més planera des d'on es va desviant cap al curs d'aigua principal on es abocat tot i salvant un desnivell de 4 metres. A partir d'aquest punt d'intersecció, l'escorrentia transcorre lliurement al llarg d'un tram, fins que posteriorment torna a ésser canalitzada i empedrada.

Els marges tenen un traçat curvilini, amb unes longituds que oscil·len entre els 16 i els 60 metres, segons l'amplària del tàlveg. Assoleixen alçàries de fins a 4 metres amb un paredat generalment adobat. A la part inferior els marges romanen profundament afectat pel saragallament que en alguns casos ha excavat perpendicularment la terrassa donant lloc a un nou jaç del torrent.

Disposició del marjament: orgànica, traçat dels marges: curvilini i rectilini, litologia del paredat: calcària i margocalcària, tipus de paredat: irregular adobat, tipus de coronament: filada de dalt, forma d'accés entre marjades: absent. Hidràulica: fan funció de parats i desviació de torrent. Morfologia: fons de tàlveg

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues, arenisques i dolomies
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Aquests parats conformen un olivar marjat molt humit i ombrívol, que resta bastant abandonat respecte a l'erradicació de plantes no desitjades pel conreu i en el que les espècies provinents de la garriga i alzinar propers competeixen amb la bardissa per l'espai. On hi ha més cobertura arbòria és identificable, a redols, l'estructura de l'alzinar degradat amb pins, de vegades amb una exuberant cobertura de falguera (*Pteridium aquilinum*); també hi ha zones amb arbusts espinosos de la bardissa i marjades dominades per la lletrera *Euphorbia characias* i la brutònica.

Als llocs oberts hi campen amb més comoditat el card negre, l'herba de Sant Ponç, el càrritx i inclús la botja de cuques. Les poblacions de càrritx i arija dominen a les espècies termòfiles de la brolla de xiprell i donen aquí una fesonomia adscribible al *Smilaco-Ampelodesmetum* tan estès a la Serra.

Els marges són rics en diversitat i cobertura vegetals, reconeixent-se una sèrie de comunitats d'espècies de petit tamany entre els abatzeres i les aritges i on no hi són aquests arbusts. Alguns endemismes, les hepàtiques i els *Asplenium* són aquí molt abundosos, corresponent-se amb una àrea relativament gran, humida i ombrívola.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió

BANY-B-288

Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Saragallament i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

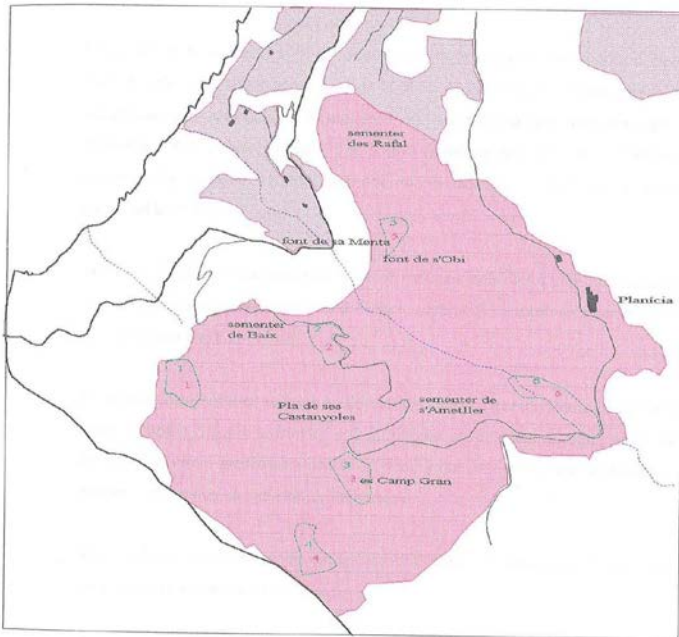
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-B-288

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- entorn marjada
- sector d'estudi del paisatge
- sector d'estudi de vegetació
- terrenç
- canal
- terme municipal
- línia

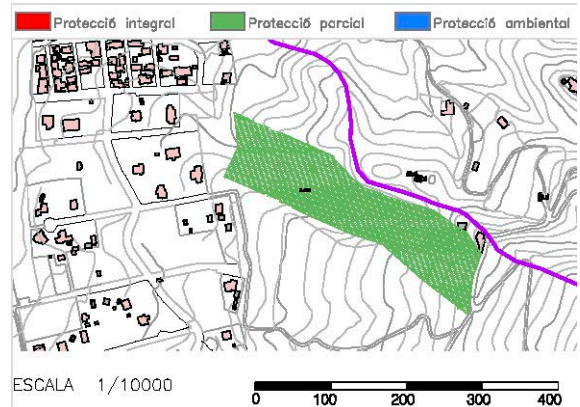
BANY-B-289

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-7 sector-1
Codi	BANY-B-289
Tipologia	Marge
Ús actual	Abandonat dels usos agrícoles
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Terme a la Coma dels Romamins Plànol 1D
Coordenades UTM	X:462189 Y:4394038
Altitud	25-175 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00200083

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

El Clematidi- Quercetum està ben desenvolupat i ha invadit i soterrat bona part de marges i marjades.

Les restes de marges de secà que s'han observat arreu de l'àrea presenten unes característiques constructives que els defineixen essencialment per unes dimensions d'alçària menors de la mitjana del terme i per haver estat bastits amb uns paredats poc o gens adobats. Construccions de pedra en sec associades als camps marjats

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	arenisques i lutites roges
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Els camps marjats formaven part de les possessions de Son Coll i Son Bujosa.

S'ha duit a terme a la Coma dels Romamins, on el Clematidi-Quercetum està ben desenvolupat i ha invadit i soterrat bona part de marges i marjades. Aquells tenen una baixa diversitat florística, però, no obstant, poden lluir cobertures importants de briòfits pleurocàrpics. Als trams que són vores de camins o carreteres la vegetació ruderal hi és present també, amb redols de Inulo-Oryzopsietum, d'arbusts del sotabosc i garriga amb mescleres heterogènies de plantes que no constitueixen cap associació ben definida i digna de menció.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

BANY-B-289

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Estructura i morfologia del bé

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació i Consolidació del bé

-

APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIONS EN SAFAREJOS

Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

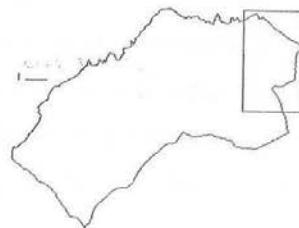
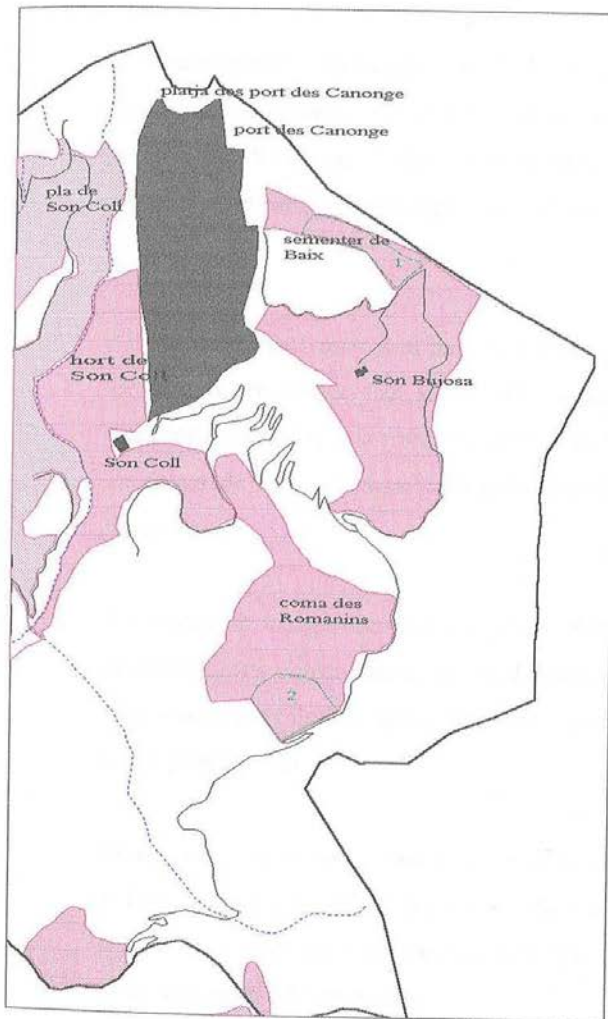
Finques colindants

IMATGES

BANY-B-289

Port des Canonge-Son Coll-Son Bujosa

BANY-B-290

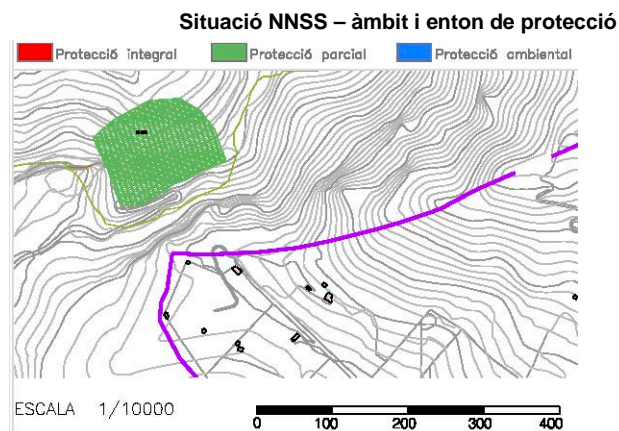
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-7 sector-2
Codi	BANY-B-290
Tipologia	Marge
Ús actual	Abandonat dels usos agrícoles
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sementer de Baix Plànol 2D
Coordenades UTM	X:462118 Y:4393101
Altitud	25-175 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral 07007A00200126

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Està interromput a alguns llocs per l'establiment de segones residències amb els seus jardins i pel camí que enllaça amb la carretera que baixa al port des Canonge. Ha estat un conreu de secà amb oliveres i garrovers que es va abandonar ja fa anys. Al terreny marjat s'hi troba ara un conjunt d'agrupacions vegetals que baix la forma general d'alzinar amb pins permet que a redols s'hi puguin reconèixer fragments d'associacions ben definides.

Les restes de marges de secà que s'han observat arreu de l'àrea presenten unes característiques constructives que els defineixen essencialment per unes dimensions d'alçària menors de la mitjana del terme i per haver estat bastits amb uns paredats poc o gens adobats. Construccions de pedra en sec associades als camps marjats

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	arenisques i lutites roges
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Els camps marjats formaven part de les possessions de Son Coll i Son Bujosa.

El constitueix un ampli sector de mostreig establert al Sementer de Baix. N'és exemple la brolla de bruc (*Erica arborea*) i càrritx, que baix la coberta arbòria aclarida presenta cobertures molt altes de bruc (fins un 95% del total d'arbusts a segons quins indrets). També les grans abundàncies de murta al llit del torrentet fa que hom accepti l'existència de l'estructura florística de la murtera.

Els marges tenen una estructura florística molt menys complexa, i pràcticament es pot considerar que l'únic taxon present és el *Polypodium*.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Llisaments i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

BANY-B-290

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Xarxa natura 2000. Zona declarada LIC (Lloc importància comunitària). Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIÓ EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

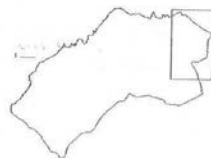
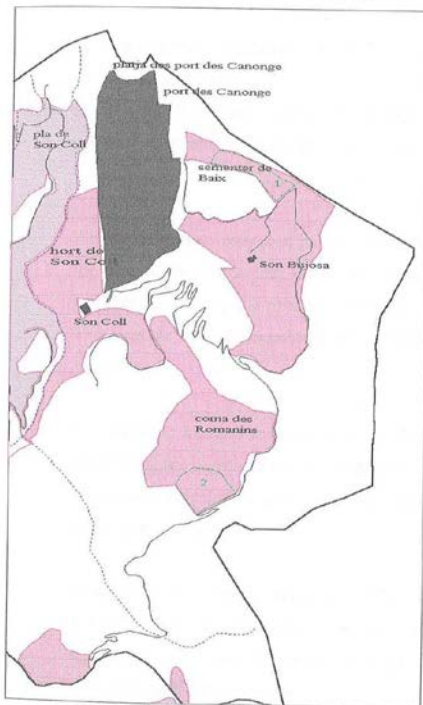
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

Port des Canonge-Son Coll-Son Bujosa

BANY-B-291

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

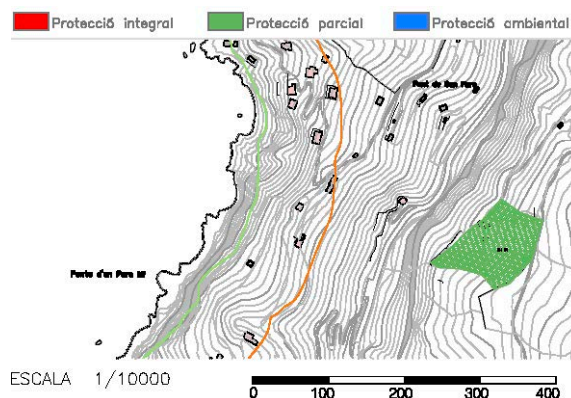
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-8 sector-1
Codi	BANY-B-291
Tipologia	Marge
Ús actual	abandonament agrícola i dedicació a la pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	font des Garbell Plànol 3B
Coordenades UTM	X:456986 Y:4391991
Altitud	275-290 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100163

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

S'hi arriba des de les cases per un camí que conserva trams empedrats i que ha constituït una de les zones d'esbarjo per a la gent del poble, ja que s'hi situa també una petita capella, avui en runes. En aquesta zona ens trobam un seguit de marges que reben aigua de dues sorgències, d'una banda, de la font des Garbell, situada a les immediacions, i, d'altra banda, d'una petita sorgència situada dins el mateix hort. Actualment es dedica fonamentalment a pastura, abandonades les tasques agrícoles i de reguiu.

Pel que fa als marges que contenen les terrasses d'aquest indret, es caracteritzen per un traçat curvilini que assoleix longituds entre 98 i 60 metres, alçàries entre 2,60 i 3,40 metres i suporten terrasses de 10 a 4 metres d'amplària. El seu paredat és adobat i presenta filada de dalt com a element de coronament. Cal esmentar la presència d'un marge amb una alçària considerable -6,90 metres- que delimita l'horta per la part inferior i la separa de la zona de vegetació natural i que no va ésser marjada.

L'estat de conservació del paredat és dolent a causa dels nombrosos esbaldrecs, presenten capginyes i no s'hi ha observat cap símptoma de reparacions posteriors. Els murs dels marges estan densament coberts de líquens crustacis blanquinosos.

Disposició del marjament: paral·lela contínua, traçat dels marges: rectilini, litologia del paredat: tipus de paredat: irregular adobat i trams molt adobat, tipus de coronament: filada de dalt, forma d'accés entre marjades: camí esglaonat a l'extrem dels marges. Hidràulica: font des Garbell i petita font que abasteixen l'hort amb un safareig, síquies subterrànies, superficials i canals verticals. Safareig datat el 1846. Singularitats: nombrosa presència de capginyes.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques
Categoría	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Correspon al reguiu relacionat amb la font des Garbell; al qual s'hi arriba des de les cases per un camí que conserva trams empedrats i que ha constituït una de les zones d'esbarjo per a la gent del poble, ja que s'hi situa també una petita capella, avui en runes. En aquesta zona ens trobam un seguit de marges que reben aigua de dues sorgències, d'una banda, de la font des Garbell, situada a les immediacions, i, d'altra banda, d'una petita sorgència situada dins el mateix hort. Actualment es dedica fonamentalment a pastura, abandonades les tasques agrícoles i de reguiu.

A la part superior del sector és on es localitza la font inclosa dins el sistema de l'hort, aquesta sorgència abasteix les marjades mitjançant un sistema de reconducció i distribució de síquies amb totes les seves modalitats: síquia Espais marjats de Banyalbufar es Rafals 319 subterrània que travessa el replà de la marjada, síquia a peu de paredat que distribueix l'aigua per tot el replà, sortida al paredat per teula volada i per canal vertical

A mitjan hort s'hi ha d'afegir l'aigua que prové de la font des Garbell i que es veu conduïda i emmagatzemada en un safareig (datat a 1846), des del qual es distribueix per una sèrie de canals superficials cap a les marjades de la part inferior. A l'indret es troben altres construccions associades com puguin ésser una soll i una petita caseta en runes a les que s'hi accedeix per un caminó esglaonat.

Actualment, el conreu de fruiters del sector està abandonat i dedicat a pastura, indicant que de fa temps no han estat llaurades. Aquest factor, la pressió constant del bestiar, fa que la cobertura principal pertanyi a les herbàcies gramínoides i a l'abatzer.

Com era d'esperar, hi ha presència esponerosa d'algunes nitròfiles, essent els cards les plantes que han substituït a les més heliòfiles *Pipthatherum*, *Dittrichia* o *Hyparrhenia* en la ràpida successió cap a una comunitat de garriga. La humitat a alguns indrets ha permès una

BANY-B-291

població de joncs molt vistent que competeix amb el càrritx i l'abatzer als espais on l'aigua corre sobre les marjades. Espais marjats de Banyalbufar es Rafals 321 Els murs dels marges estan densament coberts de líquens crustacis blanquinosos (Diploicia, Aspicilia i Lecanora principalment) i, en bona part de la superfície, d'altres criptògames amants de llocs humits i poc assolellats. A les parts superiors també hi ha una esquistada representació d'una comunitat que té preferència pels llocs més exposats (Saxifrageto-Sedetum stellati).

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca.1996

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Vessant, inundabilitat i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

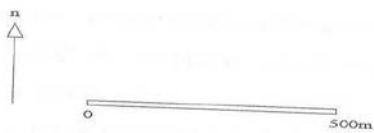
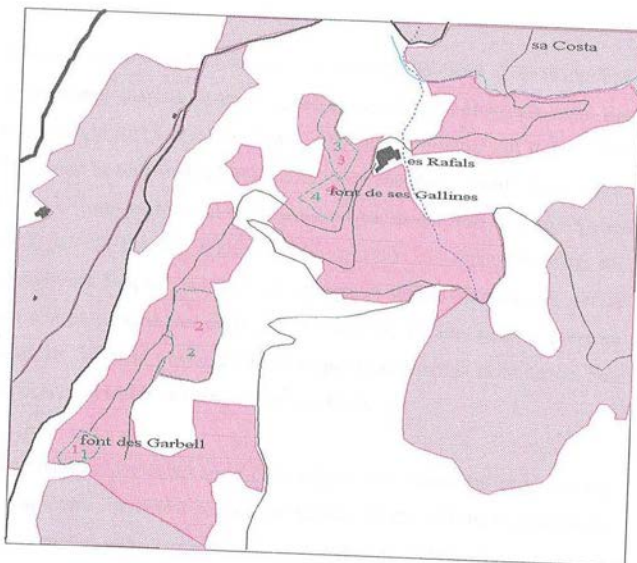
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

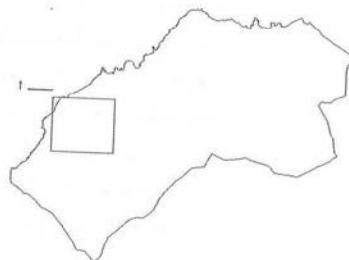
IMATGES

BANY-B-291

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- sector d'estudi del marjament
- sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

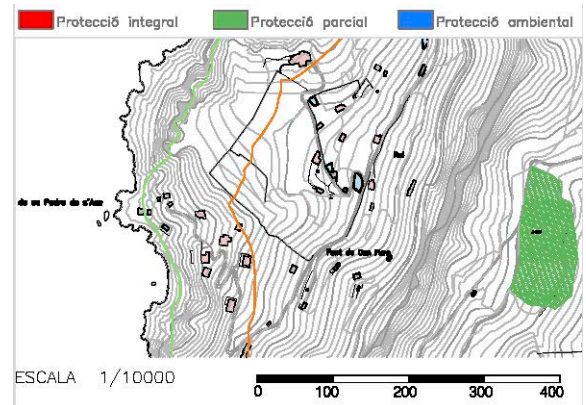

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marjades àrea-8 sector-2
Codi	BANY-B-292
Tipologia	Marge
Ús actual	manteniment de l'olivar i pastura
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Al camí que porta a la font des Garbell Plànol 3B
Coordenades UTM	X:457162 Y:4392208
Altitud	300-330 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A00100163

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Àrea de secà en la que es duen a terme tasques de mantenimen de l'olivar, es llaura alguna Terrassa (únicament no s'ha passat l'arada als racons amb roca aflorant i als que estan més aprop de l'alzinar amb pins circumdant) i la resta es dedica a pastura.

El marjament es disposa en ziga-zaga i els accessos es fan per rampes del propi terreny. És destacable l'alçària d'alguns dels marges (més de 5 metres), malgrat la seva situació en costers de secà, i el coronament de doble i triple filada a causa del sobreeixement de la terrassa. En aquest sector cal fer esment a les diferents litologies del paredat, on es combinen paredats calcaris amb factures molt adobades i paredats de pedreny margós, poc adobat i amb nombrosos esbaldrecs.

Disposició del marjament: paral·lel en ziga-zaga, traçat dels marges: curvilini, litologia del paredat: calcària i margocalcària, tipus de paredat: molt adobat, adobat i poc adobat, tipus de coronament: filada de dalt, forma d'accés entre marjades: rampes del mateix terreny. Morfologia: de vessant.

Cronologia	-
Criteris datació	-
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	-
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	margues i arenisques. Pedra en sec
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Creuen aquest coster d'olivar camins empedrats que connectaven diferents punts de la finca, i que arribaven fins al camí de Planícia.

Es situa al camí que porta a la font des Garbell i correspon a un àrea de secà en la que es duen a terme tasques de mantenimen de l'olivar, es llaura alguna terrassa (únicament no s'ha passat l'arada als racons amb roca aflorant i als que estan més aprop de l'alzinar amb pins circumdant) i la resta es dedica a pastura.

Espais marjats de Banyalbufar es Rafals 323 El marjament es disposa en ziga-zaga i els accessos es fan per rampes del propi terreny. És destacable l'alçària d'alguns dels marges (més de 5 metres), malgrat la seva situació en costers de secà, i el coronament de doble i triple filada a causa del sobreeixement de la terrassa. En aquest sector cal fer esment a les diferents litologies del paredat, on es combinen paredats calcaris amb factures molt adobades i paredats de pedreny margós, poc adobat i amb nombrosos esbaldrecs. Creuen aquest coster d'olivar camins empedrats que connectaven diferents punts de la finca, i que arribaven fins al camí de Planícia.

Les invasions de plantes silvestres en aquest terreny es deuen principalment a arbusts de la garriga i de l'alzinar, amb predomini d'uns o altres segons el punt i la quantitat de cobertura arbòria. Malgrat la presència d'algunes espècies termòfiles de la brolla de xiprell i de l'Oleo-Ceratonion hi manquen espècies molt significatives com la botja de cuques, el romaní o la cossiada. Respecte als murs de pedra en sec, la protecció de l'alzinar de la zona i l'orientació nord afavoreixen una flora silvestre protagonitzada per espècies poc o gens heliòfiles. Les criptògames i aquí en especial les hepàtiques són les protagonistes de bona part dels marges més ombrívols i protegits. Quan no hi ha cobertura arbòria important aquestes petites plantescedeixen la preponderància a petites herbàcies corrents a les garrigues, fins i tot a les més seques, com el fenàs reüll, el tem bord.

BIBLIOGRAFIA

Catàleg i anàlisi dels camps marjats del terme de Banyalbufar. Volum II. Consell Insular de Mallorca. 1996

BANY-B-292

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	-
Perills eventuais	Esllavissabilitat i abandonament
Treballs realitzats	Consolidacions

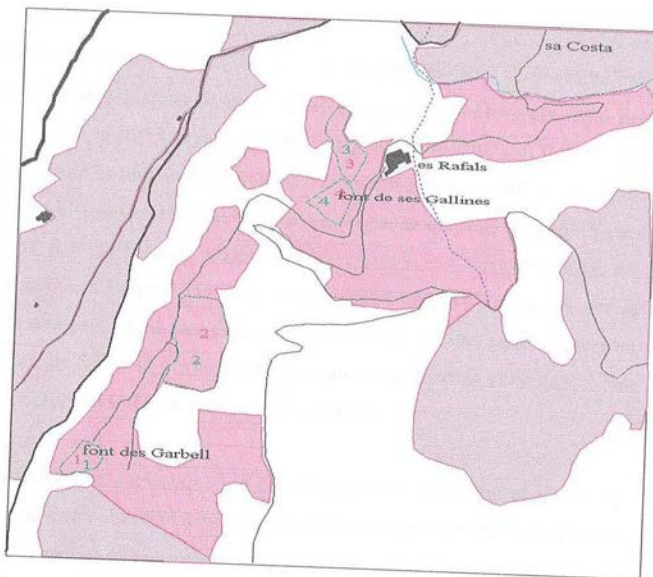
INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i morfologia del bé
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació i Consolidació del bé
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	APLICAR ELS CRITERIS ESPECÍFICS DE L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN MARJADES I L'ANNEX D'INTERVENCIIONS EN SAFAREJOS Tenir en consideració tot allò recollit en el Catàleg i anàlisi dels Camps Marjats del TM de Banyalbufar.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

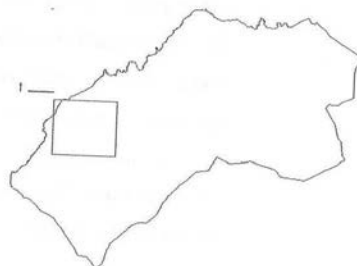
Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

0 500m

- àrea marjada d'estudi
- extensió marjada
- 1 sector d'estudi del marjament
- 2 sector d'estudi de vegetació
- torrent
- camí
- terme municipal
- siques

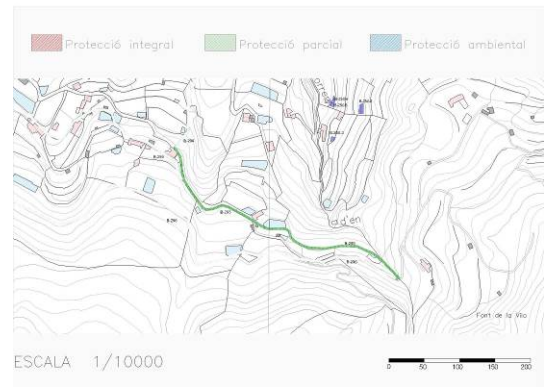

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Siquia Font de la Vila – Ramal Principal
Codi	BANY-B-293
Tipologia	Siquia
Ús actual	Siquia
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	Múltiples
Altitud	Múltiples
Entorn	Rural
Referència cadastral	Múltiples

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Infraestructura Hidràulica. Siquia de conducció de l'aigua de la Font de la Vila, desenvolupada amb paredat de pedra contra el tall natural del pas d'aigua, modificada en trams per a ser entubada en les darreres dècades.

Cronologia	s.XVIII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa amb morter.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Trams modificats per perdua de capacitat de càrrega d'aigua. Alguns trams entubats.

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura. Infraestructura Hidràulica.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de paraments original (contenció). Esbrossada de vegetació en l'entorn immediat
Afectació Llei de Costes	No

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

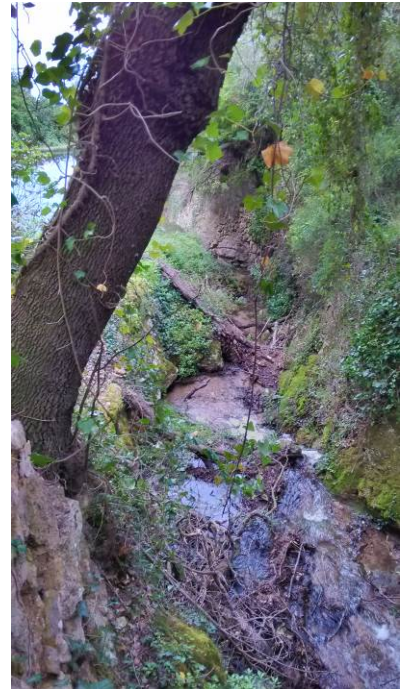
Entorn de pas de la síquia, 60 cms a banda i banda, cal considerar ampliarlo a 1 mt. a banda y banda

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

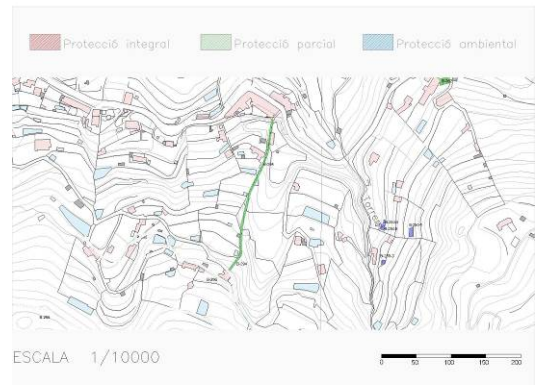

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Síquia Font de la Vila – Ramal Es Comellà
Codi	BANY-B-294
Tipologia	Síquia
Ús actual	Síquia
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	Múltiples
Altitud	Múltiples
Entorn	Rural
Referència cadastral	Múltiples

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Infraestructura Hidràulica. Síquia de conducció de l'aigua de la Font de la Vila, desenvolupada amb paredat de pedra contra el tall natural del pas d'aigua, modificada en trams per a ser entubada en les darreres dècades.

Cronologia	s.XVIII-XX
Críteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa amb morter.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II. Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Trams modificats per perdua de capacitat de càrrega d'aigua. Quasi totalment entubat tot el recorregut.

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	B
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura. Infraestructura Hidràulica.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de paraments original (contenció). Esbrossada de vegetació en l'entorn immediat

BANY-B-294

DENOMINACIÓ: SIQUIA FONT DE LA VILA – RAMAL ES COMELLA

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

No

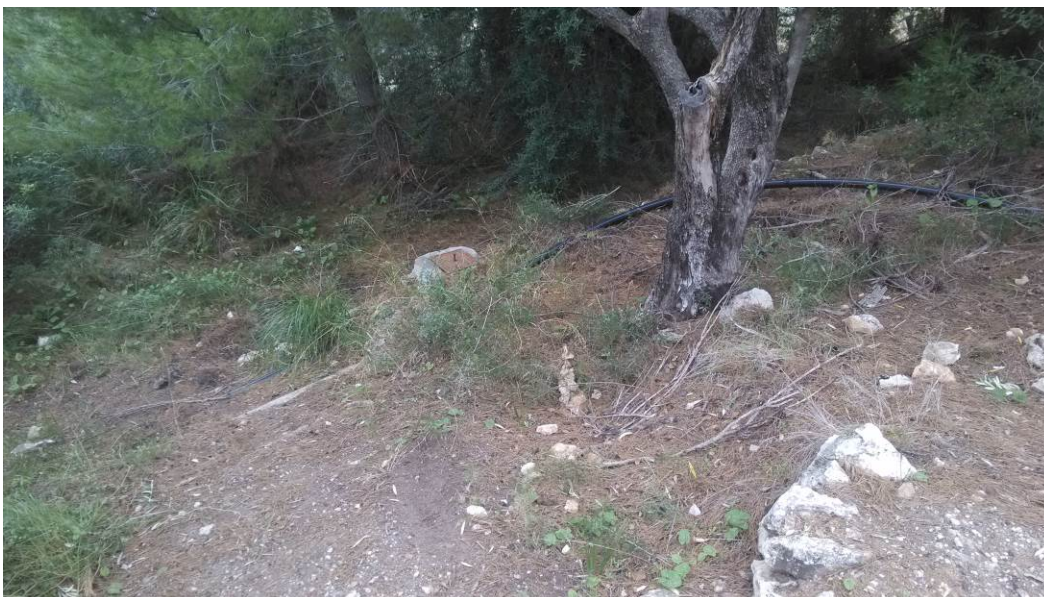
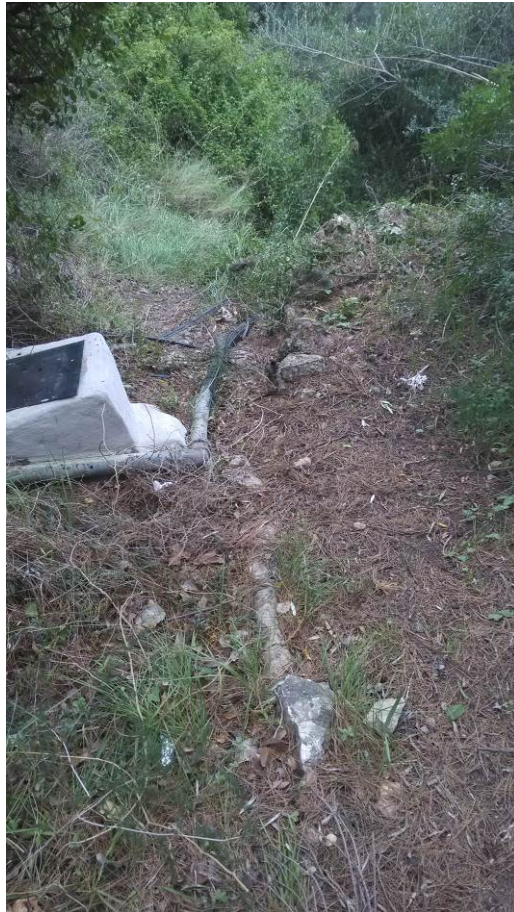
ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Entorn de pas de la síquia, 60 cms a banda i banda, cal considerar ampliarlo a 1 mt. a banda y banda

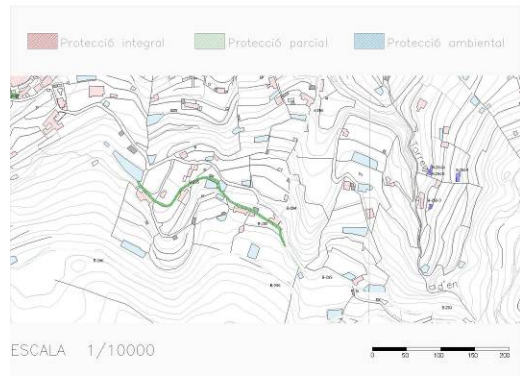
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Siquia Font de la Vila – Ramal Baix
Codi	BANY-B-295
Tipologia	Siquia
Ús actual	Siquia
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció**IDENTIFICACIÓ ESPAIAL**

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	Múltiples
Altitud	Múltiples
Entorn	Rural
Referència cadastral	Múltiples

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Infraestructura Hidràulica. Siquia de conducció de l'aigua de la Font de la Vila, desenvolupada amb paredat de pedra contra el tall natural del pas d'aigua, modificada en trams per a ser entubada en les darreres dècades.

Cronologia	s.XVIII-XX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa amb morter.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Trams modificats per perdua de capacitat de càrrega d'aigua. Quasi totalment entubat tot el recorregut.

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura. Infraestructura Hidràulica.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de paraments original (contenció). Esbrossada de vegetació en l'entorn immediat

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

No

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Entorn de pas de la síquia, 60 cms a banda i banda, cal considerar ampliarlo a 1 mt. a banda y banda

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA**IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT**

Denominació	Síquia Font de la Vila – Ramal Alt (fins els Munerals)
Codi	BANY-B-296
Tipologia	Síquia
Ús actual	Síquia
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció**IDENTIFICACIÓ ESPAIAL**

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	Múltiples
Altitud	Múltiples
Entorn	Rural
Referència cadastral	Múltiples

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT**Descripció constructiva / estructures**

Infraestructura Hidràulica. Síquia de conducció de l'aigua de la Font de la Vila, desenvolupada amb paredat de pedra contra el tall natural del pas d'aigua, modificada en trams per a ser entubada en les darreres dècades.

Cronologia	s.XVIII-XX
Críteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa amb morter.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Trams modificats per perdua de capacitat de càrrega d'aigua. Quasi totalment entubat tot el recorregut.

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:	B
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura. Infraestructura Hidràulica.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Conservació de paraments original (contenció). Esbrossada de vegetació en l'entorn immediat
 No

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Entorn de pas de la síquia, 60 cms a banda i banda, cal considerar ampliarlo a 1 mt. a banda y banda

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-001

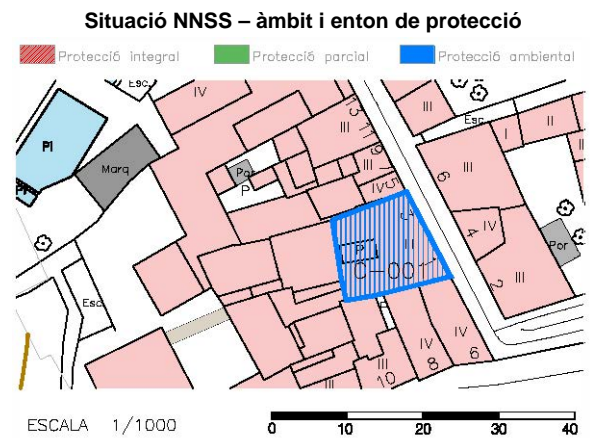
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Portal de Can Toios
Codi	BANY-C-001
Tipologia	Portal
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Font, 3 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458280 Y: 4393178
Altitud	104 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8333404DD5983S0003WM 8333404DD5983S0002QX 8333404DD5983S0001MZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Antic portal forà de llinda, de pedra maresa i brancals de pedra viva local (calcària), de dues peces cada un; s'obri a la façana principal amb orientació cap al nord-est.

Cronologia	Modern s.XVII
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element arquitectònic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

La planta baixa formava part de l'antic celler de sa Baronia i el portal era el d'accés per als carruatges.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Rosselló 2007: 60

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Estructura i ús vinculat (habitatge i permesos segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS)
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Estructura i acabats. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva. Brancals de pedra.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

BANY-C-001**Intervencions no permeses**

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, revestiment de façana, tancaments. Encintat estuc brancals i llindes.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

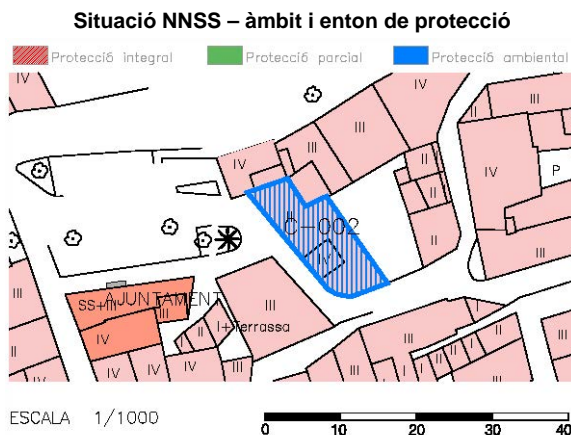
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Casino
Codi	BANY-C-002
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Jeroni Albertí, 1
	Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458326 Y: 4393138
Altitud	117 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8433207DD5983S0001AZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres en un lateral i fent cap de cantó a l'altre, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçat compost de tres plantes, coberta de teules de dos aiguavessos. **FAÇANA.** Principal. Orientació: sud-oest. Parament de mitjans de marès arrebossats i pintats. De tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans, tots de llinda i emmarcament pintat a nivell de façana, es disposen en simetria respecte de l'eix central de la façana i entre ells. Acaba la façana amb un voladís de pedra maresa. A la planta baixa, d'esquerra a dreta, dues finestres balconeres, portal forà de llinda, portalet forà de llinda amb bossell de pedra i finestra quadrada de llinda. Al segon cos, d'esquerra a dreta, finestra balconera, finestra amb balcó tancat per barana de fusa, finestra balconera i finestra rectangular de llinda. Al cos superior, en correspondència amb la planta del porxo, altres tres finestres balconeres, també simètriques, però de dimensions més reduïdes.

INTERIOR. La coberta dels pisos és de llenyam escairat.

Cronologia	Contemporani
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

Casa on va néixer el fill il·lustre de Banyalbufar, Jeroni Albertí i Picornell.

El nom de Casino fa pensar que fos la casa del poble on els homes es reunien per jugar, beure i altres entreteniments, mitjançant el pagament d'una quota fixa.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà

BANY-C-002**DENOMINACIÓ: ES CASINO****Usos permesos:**

Habitatge, Residencial, Docent, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular.

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, proteccions solars.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-003

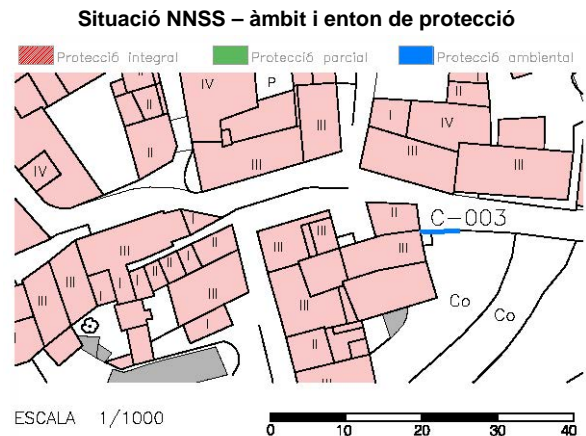
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Borguny d
Codi	BANY-C-003
Tipologia	Cotxeria
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Jeroni Albertí, s/n Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458380 Y: 4393132
Altitud	124 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Cotxeria i/o establa encastada dins d'un marge, de planta rectangular, d'alçada d'una planta. La coberta és la mateixa marjada.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb argamassa, escaires de pedra calcària i marès. Al centre, una portassa moderna amb arc de mig punt arrebossat de morter modern. Acaba la façana a nivell de marjada, amb rasant de pedres poc adobades. Interior d'una sola nau. La importància d'aquesta estructura rau, per una part, en la tipologia constructiva local pel que fa a les cotxeries o portasses, i, per altra, que alguns autors han considerat que podria pertànyer a l'antiga torre de defensa de l'habitatge Son Borguny (a). En aquest cas, la torre hauria estat rebaixada fins a nivell de marjada, conservant-se només l'estructura de la planta baixa. La situació exempta del casal de Son Borguny, seria una prova més que avalaria aquesta teoria. Posteriorment fou dedicada a cotxeria i/o establa d'animals.

Cronologia	Modern s.XVII
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	e) element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

L'any 1654 es troba documentada a un inventari de Son Borguny una torre amb: la cambra "com muntam la torre", dues cambres a la torre (una damunt l'altra) i l'estudi davall la torre.

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000: 57

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars

BANY-C-003

Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Estructura i ús vinculat (habitatge i permesos segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS)
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Estructura, arc, paraments, coronació mur, encintat estuc brancals i llindes, i arc.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-C-004

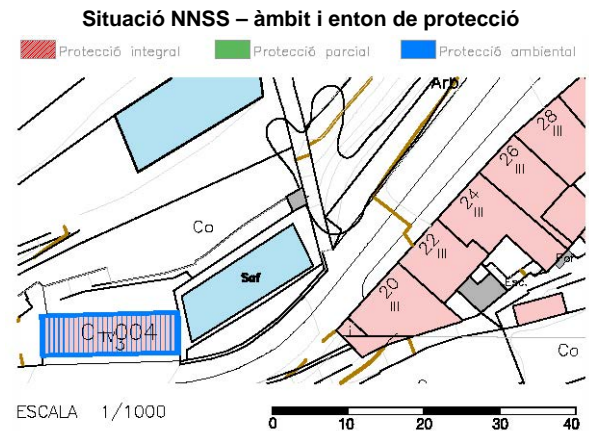
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Ses Cases Noves b
Codi	BANY-C-004
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	c/ Miramar, 5 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458742 Y: 4393184
Altitud	123 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	8833401DD5983S0001WZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, planta rectangular, alçat compost de tres plantes a la façana principal i de quatre a la façana posterior; coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. L'estructura sembla inacabada.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud. Parament pedra maresa arrebossada per pintar-hi, de tres cossos, sense línia d'imposta. Els vans s'obrin seguint l'eix central de façana i entre ells al cos superior o porxo. Al primer cos, d'esquerra a dreta, portal forà de llinda, amb brancals de pedra viva, i finestra de llinda. El segon cos presenta, d'esquerra a dreta, finestra de llinda, finestra balconera (damunt el portal forà) i finestra de llinda. Al tercer cos o planta de porxo s'ordenen simètricament quatre finestrons de llinda. Acaba la façana amb una volada de pedra maresa.

Posterior. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa a nivell de pedra i escaires de marès. De quatre cossos. La distribució dels vans es troben emmarcats de pedra maresa. Al primer cos, a l'esquerra de l'eix central de façana, un portalet de llinda i, a cada costat, dues finestres. Al segon i tercer cos s'obren, a cada costat de l'eix central de façana, dues finestres de llinda simètriques, amb presència de finestra cegada a cada un d'ells. Al quart cos o porxo s'obren finestrons simètrics, seguint la tipologia de les finestres de porxo de la façana principal.

Lateral. Orientació: est. Parament de pedra maresa arrebossada i pintada. Al cos inferior portassa d'arc de mig punt. Al cos superior, només hi ha presència d'una finestra cegada.

Lateral. Orientació: oest. Parament de pedra maresa, arrebossada i pintada. Al cos inferior finestra apaisada d'obertura moderna. La resta, sense vans.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoría	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

BANY-C-004

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****C****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments, proteccions solars, encintats estuc brancals i llindes, obertures.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-005

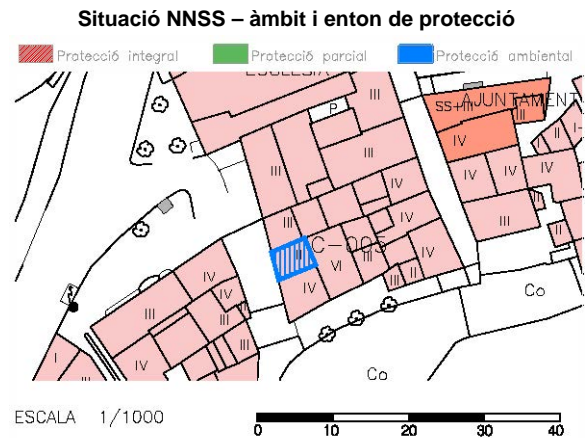
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Carrer Sebastià Moranta, 5
Codi	BANY-C-005
Tipologia	Casa Urbana
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carrer Sebastià Moranta, 5 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458274 Y: 4393113
Altitud	129 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8333710DD5983S0001HZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa urbana alineada entre mitgeres, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçada de tres plantes i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. Parament de pedra local vista (calcària), arrebossat amb argamassa i ciment mallorquí a nivell de pedra. De tres cossos, sense línia d'imposta. Al primer cos, a la dreta de l'eix central de façana, portal forà de llinda amb emmarcament pintat; a l'esquerra, finestra de llinda amb emmarcament pintat. Al segon cos, a la dreta de l'eix central de façana, damunt el portal principal, finestra de llinda, sense emmarcament. Al tercer cos, o planta de porxo, a l'esquerra de l'eix central de façana, finestra de llinda, sense emmarcament.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà. Polígon 1 NNSS
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Vernacular
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

BANY-C-005**DENOMINACIÓ: CARRER SEBASTIÀ MORANTA, 5****Intervencions permeses**

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Encintats estuc brancals i llindes, obertures.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

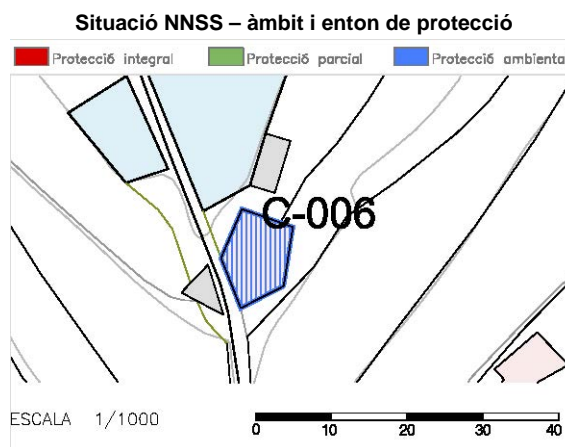
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Caseta de sa Baronia
Codi	BANY-C-006
Tipologia	Caseta
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí Baronia Pol. 1 Parc. 126. Vora torrent can Fu Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458171 Y: 4393124
Altitud	88 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001001260000SG

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Caseta d'eines rural aïllada, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta complexa i alçat compost per dues plantes; coberta de teules de quatre vessants amb fumeral antic.

El parament de les façanes, cinc en total, és comú; de pedra vista local (calcària), amb junta embutida d'argamassa i escaires de pedra maresa. Els vans, tots de llinda, en disposició asimètrica respecte de l'eix central i entre ells.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoría	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Clandestins
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Etnològic

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

-

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-007

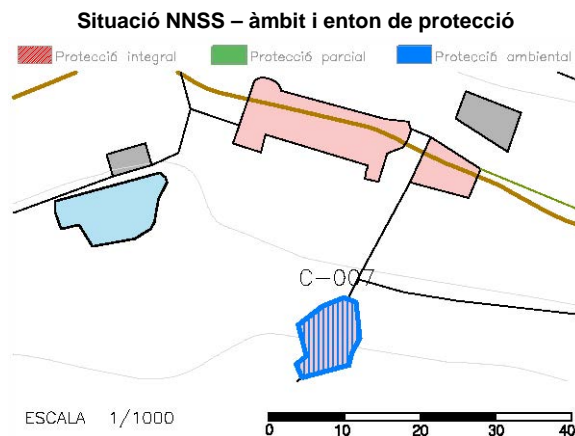
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Ses Roquetes
Codi	BANY-C-007
Tipologia	Caseta
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí Font de la Vila, s/n (damunt les cases) pol.3 parcl.31 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458724 Y: 4392944
Altitud	216 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000310000SD

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Caseta d'eines aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de secció circular, alçat d'una sola planta i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. La façana presenta parament de pedra vista local (calcària), sense treballar, i argamassa; conserva part de l'arrebossat. A la façana sud s'obri un portalet d'aparell rústic en forma d'el·lipse. Enrevolta l'edificació una carrera circular que aprofita el marge des d'on s'hi fonamenta.

Cronologia	Contemporani
Críteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura, façanes, coberta.

BANY-C-007**DENOMINACIÓ: SES ROQUETES****Intervencions permeses**

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús infraestructural vinculat (agrícola)

Intervencions preferents

Consolidació dels murs i estabilitat dels paraments. Coberta.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-008

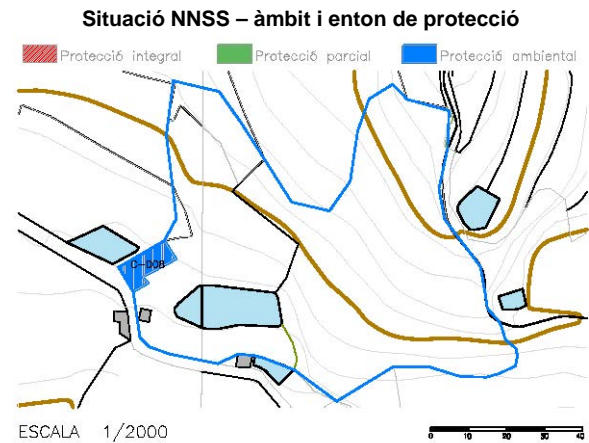
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Ferrà b
Codi	BANY-C-008
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí Font de la Vila, s/n (pol.3 parcel.144) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 458894 Y: 4392870
Altitud	203 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003001440000SG

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta d'un aiguavés cap al frontis, amb fumeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra viva local (calcària), arrebossada i pintada de blanc; escairada de pedra viva i junta repujada de ciment mallorquí. Presenta alçat de dues plantes. A la planta baixa, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri el portal forà de llinda, amb brancals i bossell de pedra viva, i a la dreta una finestra de llinda. Al pis superior o porxo, s'obrin tres finestres de llinda, simètriques. Presenta volada de pedra viva.

Façana. Lateral. Orientació: nord-est. Parament de pedra local (calcària) amb arrebossat d'argamassa, escairada de pedra viva. Presenta alçat de dues plantes i finestra de llinda a la planta baixa. Al cos superior no s'hi presenten vans.

Façana. Lateral. Orientació: sud-oest. Parament de pedra, arrebossat de ciment, d'alçat d'una planta, presenta un portal de llinda. A la dreta hi té adossada una edificació de pedra vista local (calcària), d'alçat d'una planta, amb portal de llinda i coberta de teules d'un aiguavés.

Façana. Posterior. Orientació: sud. Parament de pedra viva local (calcària), arrebossada d'argamassa, composta per dues plantes d'alçada. A la planta baixa, a l'esquerra, portal forà de llinda i, a la dreta, adossada una edificació moderna (galliner). A l'esquerra del portal forà també s'hi troba, adossat, un forn de llenya, antic. A la segona planta, d'esquerra a dreta, presenta dues finestres de llinda i un va rectangular amb arc rodó, condemnat. A l'extrem esquerra s'hi adossa una edificació moderna que comunica l'habitatge amb la marjada superior.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Consolidacions

BANY-C-008

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Grau de protecció:****C****Propietat**

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Revestiments. Safareig. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, façana.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-009

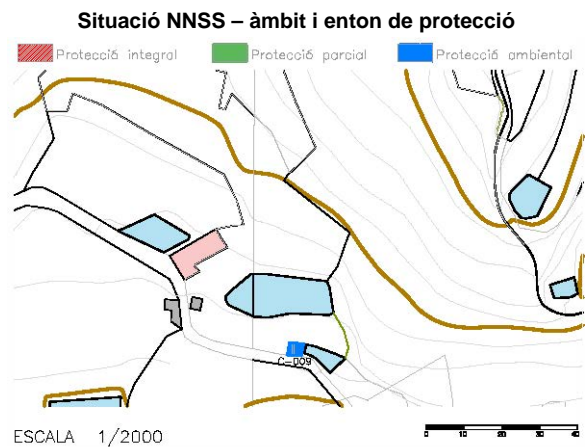
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Can Ferrà c
Codi	BANY-C-009
Tipologia	Caseta
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí Font de la Vila, s/n (pol.3 parcel.128)
	Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 458924 Y: 4392842
Altitud	224 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003001280000SJ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Caseta d'eines aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de secció rectangular, alçat d'una sola planta i coberta de teules d'un aiguavés cap a un lateral, amb fúmeral antic.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. Parament de pedra viva vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida, escairada de mitjans de marès. Al centre portal forà de llinda emmarcat de marès.

Lateral. Orientació: nord. Parament de pedra viva vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida, escairada de mitjans de marès. Al centre finestra de llinda, emmarcada de marès.

Lateral i Posterior. Orientació: sud i est, respectivament. Parament de pedra viva vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida, escairada de mitjans de marès. No s'hi presenten vans.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Marès. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

Just. valor patrimonial / protecció	130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic Volumetria original. CobertaEstructura. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura, cobertes, façana, tancaments. Cobertes, consolidació de paraments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-C-010

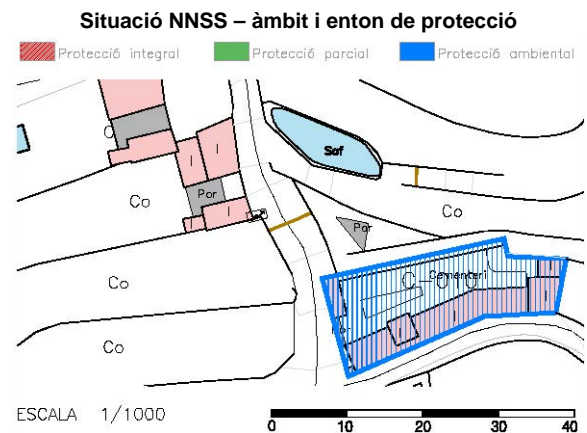
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Marge del Cementiri
Codi	BANY-C-010
Tipologia	Marge
Ús actual	Marge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	C/ Marina, 14 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458533 Y: 4393315
Altitud	76 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	8635101DD5983N0001HD

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Restes de tancament de l'antic cementiri del segle XIX. El tancament orientat cap al nord s'alça sobre un gran marge de parament de pedra en sec i que fonamenta el solar del cementeri. A la part superior, als seus dos extrems, l'alçada és major, en forma de talús. A l'esquerra, el marge es troba escairat amb pedra viva i, més endinsat, s'hi troba la façana de l'antiga capella que, a la vegada, també aprofita el fonament del marge. A la façana de la capella, de parament de pedra seca, s'hi obri una finestra de pedra maresa amb dintell de fusta, cegada modernament.

El tancament originari orientat cap a l'oest, el de la façana principal, es troba a l'esquerra del portal d'accés al cementeri. I és de parament de pedra vista local (calcària) amb junta de ciment mallorquí.

Cronologia	Contemporani s.XIX
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Religiosa
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Marès. Pedra en sec. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.

BANY-C-010**Intervencions permeses**

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

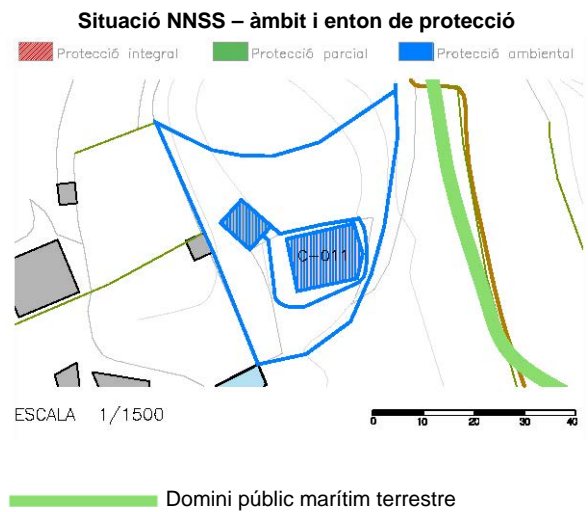
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Molí
Codi	BANY-C-011
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí des Molí. Polígon 1. Parcel·la 195 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458359 Y: 4393567
Altitud	35 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	001400100DD59D0002BE 001400100DD59D0001LW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, alçada de dues plantes i coberta de teules de dos aiguavessos.

FAÇANA. Principal. Orientació: sud-est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta repujada de ciment. A la planta baixa, al centre de l'eix central de façana, portal forà de llinda i, a cada costat seu, una finestra de llinda. Al pis superior o porxo s'obren tres finestres de llinda simètriques. Davant la façana, prop de l'entrada a la finca, cisterna moderna, amb coll d'una antiga mola provinent dels molins d'aigua de la cala de Banyalbufar.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Al segle XIX hi havia edificada una torre de defensa. Fou derruïda i les pedres serviren per a construir l'habitatge actual.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
 Valor Patrimonial i Valor Històric

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Línia de Delimitació de servitud de protecció.

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-012

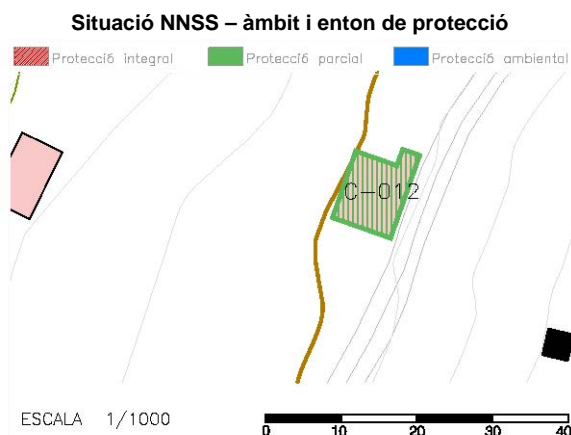
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Bellaure
Codi	BANY-C-012
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Baixant a la dreta del camí de sa Pedra de s'Ase (pol.1 parcel.24) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 456955 Y: 4392356
Altitud	138 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	002300600DD59D0001WW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de teules de dos aiguavessos.

FAÇANA. Principal. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada. D'alçada composta per una planta. S'hi obri portal forà de llinda.

Posterior. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada. Alçada composta per dues plantes. Tots els vans s'obrin a la dreta de l'eix central de simetria de façana. Al primer cos, una finestra de llinda i, al cos superior, altra finestra de llinda; ambdues d'identiques proporcions. Lateral. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment mallorquí a nivell de pedra. D'alçada de dues plantes. Al cos inferior, a l'esquerra, una finestra de llinda. El cos superior presenta dues finestres de llinda, simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Probablement el topònim sia una deformació de "bella alba" i faci referència a la bellesa del sol ixent, rera les muntanyes, o el moment en què el sol comença a aclarir l'horitzó.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

BANY-C-012

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

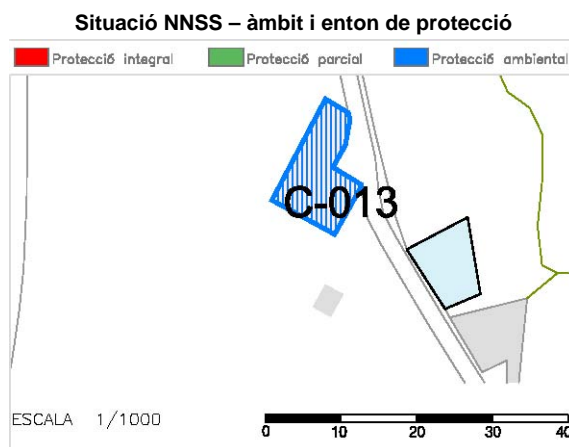
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Verger a
Codi	BANY-C-013
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Baixant a la dreta del camí de sa Pedra de s'Ase (pol.1 parcel.21) Plànol 3B
Coordenades UTM	X: 456875 Y: 4392328
Altitud	104 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	002200300DD59D0001HW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de secció rectangular, alçada d'una sola planta i coberta de teules formada per dos trams, un d'un aiguavés cap al frontis i el segon de dos aiguavessos, amb dos fumerals antics.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment mallorquí a nivell de pedra, escairada de pedra maresa, a l'esquerra. S'hi obrin, d'esquerra a dreta, dues finestres de llinda, sense emmarcament i portal forà de llinda.

Lateral. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment mallorquí a nivell de pedra. Escairada de pedra maresa. No s'hi presenten vans.

Lateral. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment a nivell de pedra. A la dreta, escairada de pedra maresa. Presenta dues finestres de llinda simètriques, sense emmarcament, a cada aiguavés.

Posterior. Orientació: est. Es correspon al segon aiguavés. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment a nivell de pedra, escairada de pedra maresa i finestra de llinda, sense emmarcament. A la façana d'un aiguavés, mateix parament; no s'hi presenten vans.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Marès. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars

BANY-C-013**DENOMINACIÓ: ES VERGER a**

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments. Fusteries. Particions.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-C-014

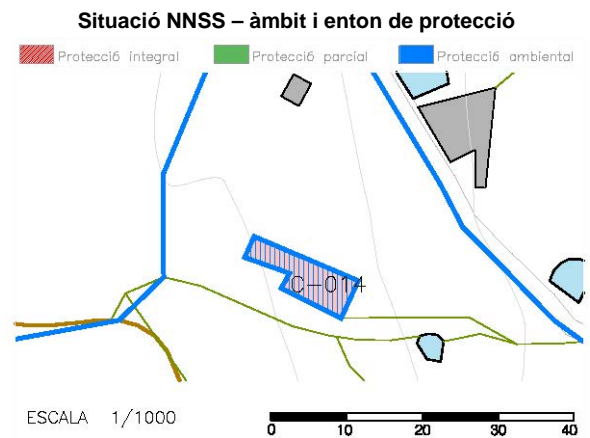
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Verger b
Codi	BANY-C-014
Tipologia	Sestador
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Baixant a la dreta del camí de sa Pedra de s'Ase (pol.1 parcel.21) Plànol 3B – 3C
Coordenades UTM	X: 456879 Y: 4392288
Altitud	104 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001000210000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Sestador aïllat. Orientació: sud. Construït amb la tècnica de pedra en sec, planta baixa rectangular i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. A l'esquerra, més endinsat, però amb la mateixa alçada, s'hi adossa un porxo, modern, amb coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis. La façana principal, amb parament de pedra vista local (calcària), sense junta, rústica, i amb escaires de pedra, presenta un sol portal amb llinda de fusta.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Preindustrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

BANY-C-014**DENOMINACIÓ: ES VERGER b**

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Valor Patrimonial i Valor Etnològic
 Volumetria original. Estructura. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació.
 Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, tancaments.
 Consolidació general del conjunt. Fusteries.

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions
preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-015

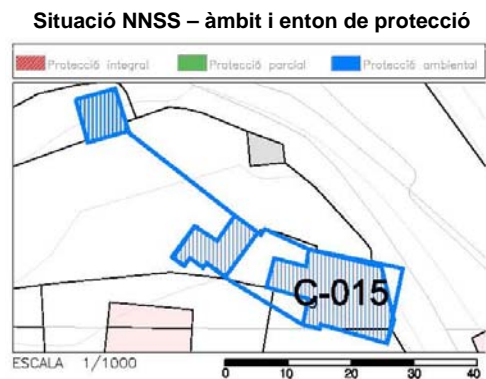
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es camp d'en Toios
Codi	BANY-C-015
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí de can Pico, 7 (pol.1 parcel.154) Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458034 Y: 4393201
Altitud	117 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	001901400DD59D0001LW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Cas rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular, i coberta de teules de dos aiguavessos cap al frontis. FAÇANA. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta embutida de ciment, d'alçada de dues plantes. Al cos inferior presenta, a l'esquerra, portal de portassa amb arc rebaixat, sense emmarcament. A la dreta un finestró de llinda. Al segon cos, dues finestres de llinda, simètriques.

Lateral. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta embutida de ciment, alçada de dues plantes. Al cos inferior presenta, a l'esquerra, portal forà de llinda. Al cos superior dues finestres de llinda.

Posterior. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta embutida, d'alçada d'una planta. Presenta portal forà de llinda, de nova construcció.

Interior.- Conserva l'embigat original de llenyam.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Referència directa. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Pren nom de la finca on s'hi troba construïda. Documentada fotogràficament l'any 1918.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art.

Just. valor patrimonial / protecció**Elements destacats a preservar:****Intervencions permeses****Intervencions no permeses****Intervencions preferents****Afectació Llei de Costes****Altres/Observacions:**

130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació d'Estructura, cobertes, façana, tancaments.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

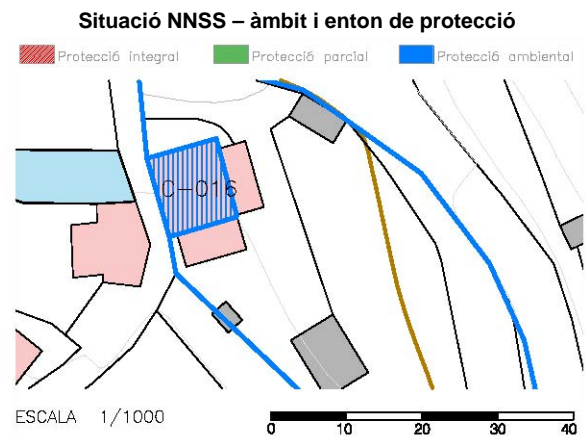
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Vinya a
Codi	BANY-C-016
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí des Rafal, 1. Polígon 1. Parcel·la 130 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458094 Y: 4393062
Altitud	129 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001001300000SQ 07007A001001300001DW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda majoritàriament amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de teules dos aiguavessos. Objecte de rehabilitació integral, amb augment d'alçada de la planta de porxo.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra de ciment i escairada de pedra maresa arrebossada de ciment i pintada. Alçada composta de tres plantes. A la planta baixa, al centre de l'eix de simetria, portal forà de llinda i, a cada costat seu, una finestra de llinda; aquest primer cos es troba cobert per una porxada moderna de teules d'un aiguavés. Al segon cos, al centre, finestra balconera de llinda i, a cada costat, finestra de llinda. Al pis superior o porxo tres finestres simètriques.

Posterior. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra de ciment, escairada de pedra maresa arrebossada de morter i pintada. Molt modificada. Tots els vans que es presenten (8), es disposen asimètricament respecte de l'eix central de façana.

Lateral. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa embutida i escairada de pedra maresa. Les dues primeres plantes és ocupada per la portassa adossada (Sa Vinya c). A la planta de porxo, a la dreta de l'eix central de façana, s'hi obri una finestra de llinda, amb emmarcament de pedra maresa.

Lateral. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta a nivell de pedra de ciment i escairada de pedra maresa arrebossada de ciment. Alçada composta per tres plantes. Al primer cos, una finestra i un portal. De llinda. Al segon cos, a l'esquerra finestra de llinda i, a la dreta, sense vans. Al tercer cos, dues finestres de llinda, simètriques.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma Consolidacions

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

C

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

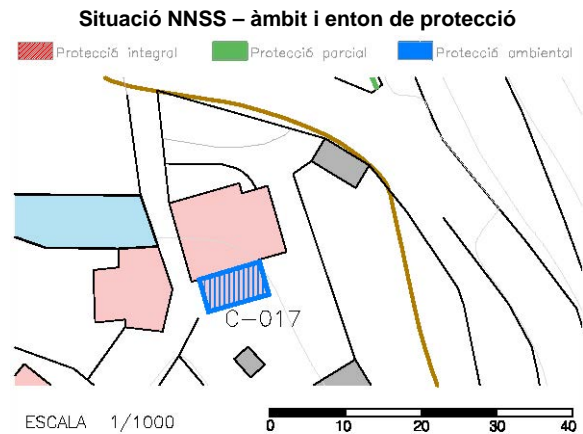
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Vinya b
Codi	BANY-C-017
Tipologia	Cotxeria
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí des Rafal. Polígon 1. Parcel·la 63 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458096 Y: 4393055
Altitud	129 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Portassa, cotxeria o establa, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de secció rectangular, alçada de dues plantes i coberta de teules d'un aiguavés cap a un lateral.

FAÇANA. Principal. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa i escairada de pedra maresa. A la planta baixa, al centre de l'eix de simetria, portassa de pedra maresa adovellada amb arc rebaixat. Al pis superior finestra de llinda amb emmarcament de pedra maresa, adovellada.

Lateral. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa i escairada de pedra maresa. A la planta baixa, a l'esquerra de l'eix central de façana, s'obri un portal forà de llinda, amb emmarcament de pedra maresa adovellada. Al mateix nivell, a l'esquerra, s'hi adossa una porxada amb coberta de dos aiguavessos, que conté un forn de llenya. La resta de la façana no presenta vans.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Era la portassa de l'edificació principal, Sa Vinya b que, posteriorment, fou segregada.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

BANY-C-017**DENOMINACIÓ: SA VINYA b****Usos permesos:**

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Vernacular

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Arc entrada. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-018

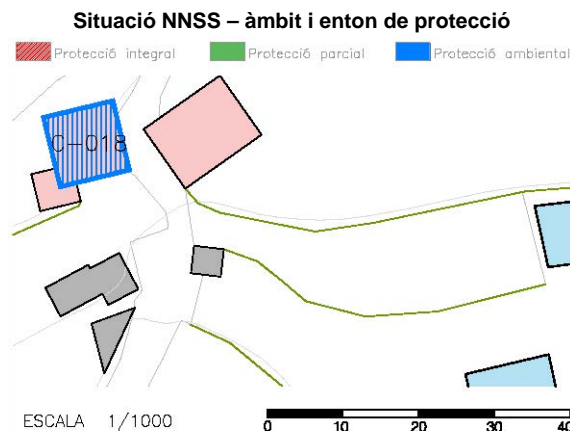
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Costa a – Na Revolta
Codi	BANY-C-018
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí des Rafal, 19. Polígon 1. Parcel·la 63 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457837 Y: 4392928
Altitud	160 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	001800900DD59D0001LW 001800900DD59D0001QW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta de teules de dos aiguavessos, amb voladís de pedra maresa. Rehabilitada i alçat el nivell de planta de porxo.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada i escairada de pedra maresa. D'alçada de dues plantes. A la planta baixa, a la dreta de l'eix central de façana, portal forà de llinda. A la seva esquerra, dues finestres de llinda. Al cos superior, tres finestres de llinda simètriques. Emmarcament dels vans amb morter d'obra nova.

Lateral. Orientació: oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada i escairada de pedra maresa. D'alçada de dues plantes. A la planta baixa, al centre de façana, portal forà de llinda. Al cos superior, a la dreta, finestra petita de llinda.

Lateral. Orientació: est. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada i escairada de pedra maresa. D'alçada d'una sola planta amb una finestra de llinda.

Posterior. Orientació: sud. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment repujada i escairada de pedra maresa. D'alçada d'una planta, amb dues finestres de llinda, simètriques.

Cronologia Contemporani s.XIX-XX

Creris datació Estructures

Classificació general Habitatge

Accessibilitat Rodada

Funcionalitat Hàbitat

Materials i tècniques de construcció Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd

Categoria b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars

BANY-C-018

Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial
Elements destacats a preservar:	Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-C-019

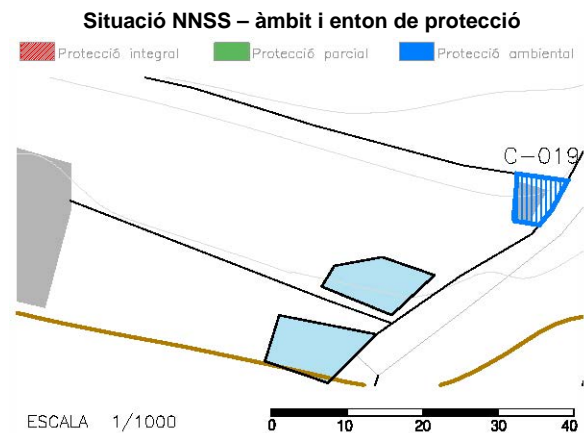
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Costa b
Codi	BANY-C-019
Tipologia	Caseta
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí des Rafal. Polígon 1. Parcel·la 60 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457815 Y: 4392833
Altitud	182 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001000600000SW

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Caseta d'eines aïllada, edificada per davall del camí des Rafal, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de secció irregular, alçada de dues plantes i coberta d'un aiguavés cap al frontis. El parament de totes les façanes és rústic, de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa i escaires de pedra rústica. La façana principal, orientada cap a l'oest, presenten vans asimètrics entre ells i respecte de l'eix central de façana. La planta baixa mostra portal forà de llinda, en part derruït; mentre que a la planta superior s'hi obri una finestra de llinda. A la façana lateral, orientada cap al nord, s'hi obri a la planta superior, a la dreta, un finestró de llinda. La resta de façana no presenta vans. La façana posterior, orientada cap a l'est, presenta parament d'arrebossat d'argamassa, sense pedres, composta d'una planta d'alçada. Només presenta un portal forà. Deteriorada i fora interès arquitectònic.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

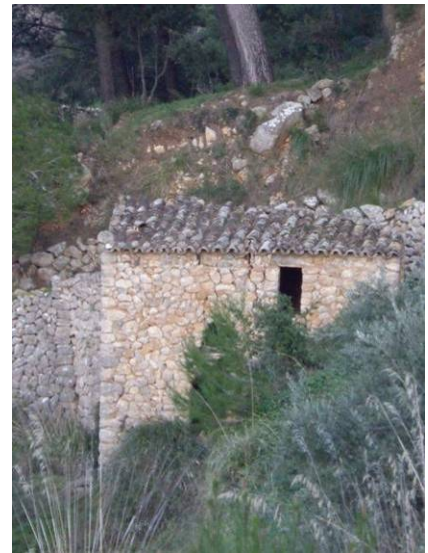
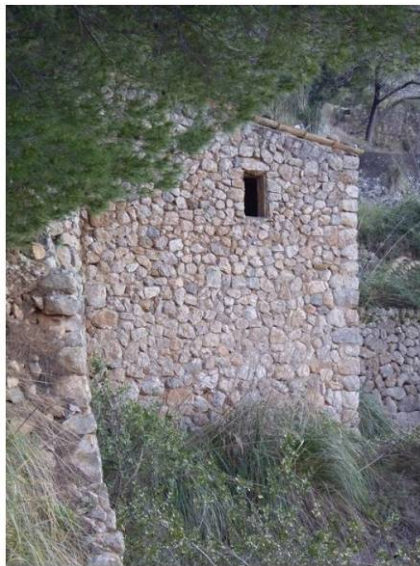
Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de

Just. valor patrimonial / protecció	les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS
Elements destacats a preservar:	Valor Patrimonial i Valor Etnològic Volumetria original. Estructura. Coberta. Façana. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'Estructura, cobertes, façana, tancaments. Consolidació estructural. Obertures.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-C-020

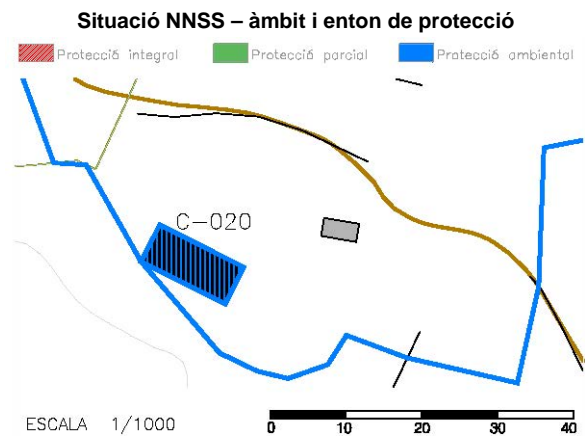
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Teulera
Codi	BANY-C-020
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí de sa Teulera. Polígon 3. Parcel·la 97 Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 459512 Y: 4392899
Altitud	306 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000970000SI

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, edificada al marge del camí de sa Teulera, construïda amb la tècnica de pedra en verd i de planta rectangular. Actualment la coberta es troba derruïda i només conserva el voladís del frontis. L'interior també es troba derruït. Es conserva íntegrament la façana principal, composta per dues plantes d'alçada, amb parament de pedra arrebossada d'argamassa i ciment. A la planta baixa, al centre, portal forà d'arc rodó i, a cada costat, un portal de llinda. Al pis superior s'hi obrin dues finestres de llinda, asimètriques.

Es recomana una intervenció urgent per salvar el conjunt històric.

Cronologia	Modern s.XVII-XVIII
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

El rafal de la Teulera es troba documentat l'any 1457 quan s'exposaren els danys fets pels pagesos durant la Revoltat Forana. A la teulera del rafal dit la Teulera foren trencades i esclafades 4.000 teules, per Guillem Vich i altres de Banyalbufar. Foren estimades a raó de 6 lliures el miler: 24 lliures.

L'any 1584, el rafal dit la Teulera era propietat de Sanuja Bauçà.

BIBLIOGRAFIA

Rosselló & Albertí 1995: 129 i 225

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Revestiments
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones

d'ús general.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses

Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes

Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i valor Històric

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació d'Estructura, revestiments façana, tancaments.

Intervenció general en tot l'immoble per a la seva adequació funcional. Reconstrucció.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-021

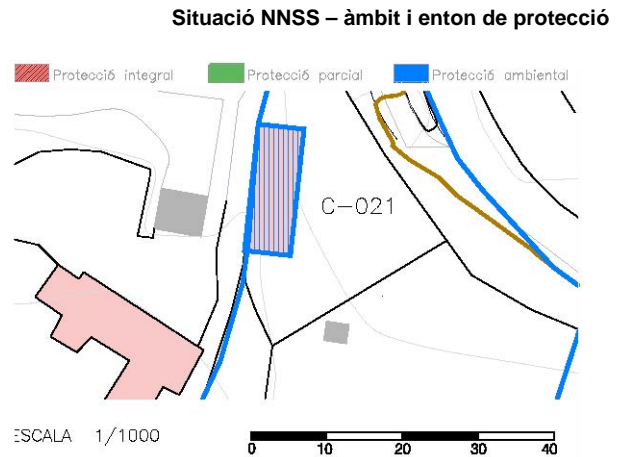
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Es Comellar des Llims – Cas patró Roig
Codi	BANY-C-021
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí de Can Tit. Polígon 3. Parcel·la 45 Plànol 2B-2C
Coordenades UTM	X: 458843 Y: 4393155
Altitud	133 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000450000SB 07007A003000450001DZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, edificada vora la calçada de can Tit, construïda amb la tècnica de pedra en verd, de planta rectangular i coberta d'un aiguavés cap al frontís.

FAÇANA. Principal. Orientació: est. De parament de pedra, arrebossada de ciment i pintada de blanc. Alçada composta per tres plantes. A la planta baixa presenta, de dreta a esquerra, 2 portal forans i tres finestres de llinda. Al cos central, de dreta a esquerra, finestra, finestra balconera i dues finestres, totes de llinda. Al cos superior, o planta del porxo, s'ordenen simètricament, quatre finestrons de llinda. Tots els vans amb emmarcament pintat.

Lateral. Orientació: nord. De parament de pedra, arrebossada de ciment i pintada de blanc. D'alçada composta per tres plantes. A la planta baixa presenta, a l'esquerra, portal de llinda i, a la dreta, s'alça un terrat adossat fins a nivell de la segona planta. Al cos central, al centre de façana, s'obri el portal de llinda d'accés al terrat. Al cos superior, al centre de façana, altra finestra de llinda. Tots els vans amb emmarcament pintat.

Posterior. Orientació: oest. De parament de pedra vista amb junta d'argamassa. Escairada als dos cantons de pedra viva al tram inferior i de pedra maresa al superior. El tram superior es troba arrebossat de morter modern, com a conseqüència de l'increment d'alçada en la coberta. Pel que fa als vans, només presenta un portal de llinda, modern.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

C

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Just. valor patrimonial / protecció

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Elements destacats a preservar:

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Intervencions permeses

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació. Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-022

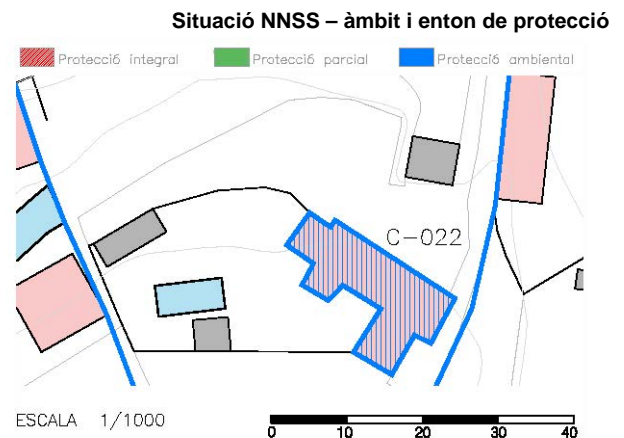
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Son Roca – Can Tit
Codi	BANY-C-022
Tipologia	Casa Rural
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Camí de Can Tit. Polígon 3. Parcel·la 42 Plànol 2B-2C
Coordenades UTM	X: 458820 Y: 4393133
Altitud	142 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000420000SH 07007A003000420001DJ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Casa rural aïllada, de planta rectangular, construïda amb la tècnica de pedra en verd, alçat compost per quatre plantes i coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis, amb voladís de pedra maresa. Rehabilitada íntegrament, amb increment d'alçada a la planta del porxo i amb construcció d'edificacions d'obra nova adossades al buc originari.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-est. De parament de pedra vista local (calcària), amb junta de ciment embutida. Escalera de pedra maresa. D'alçada composta per quatre cossos. El primer cos, a l'esquerra, presenta portal de llinda d'accés a un soterrani i, a la seva dreta, un esglaons de pedra que puguen a una marjada que donen accés al segon cos de la façana que es correspon amb la planta baixa. Aquest presenta, al centre, portal major de llinda amb brancals i bossells de pedra viva i emmarcament de marès adovellat; a cada costat seu s'obrin dues finestres rectangulars de llinda, asimètriques. També hi ha una cisterna. El tercer cos presenta, d'esquerra a dreta, finestra rectangular de llinda, finestró quadrangular de llinda i dues finestres rectangulars de llinda, simètriques. El quart cos, o planta de porxo, d'esquerra a dreta, és compost per finestra rectangular de llinda, finestró quadrangular de llinda i tres finestres rectangulars de llinda, simètriques.

Posterior. Orientació: sud-oest. Parament de pedra viva vista local (calcària), amb junta de ciment embutida. Escalera de pedra maresa. Compost per dos cossos. A la planta baixa, al centre, dos portals de llinda i, a cada extrem, dues edificacions d'obra nova adossades perpendiculars a la línia de façana. El segon cos presenta, d'esquerra a dreta, portal de llinda i tres finestres rectangulars de llinda, simètriques. Lateral. Orientació: sud-est. Parament de pedra viva vista local (calcària), amb junta de ciment a nivell de pedra, escalera de pedra maresa; composta per tres cossos, tots els vans s'obrin al centre de façana. Al primer cos, finestró quadrangular amb emmarcament de marès. Al segon i tercer cos, finestres de llinda simètriques. Al quart cos, finestra de llinda.

Lateral. Orientació: nord-oest. Parament de pedra viva vista local (calcària), amb junta de ciment a nivell de pedra, escalera de pedra maresa; composta per tres cossos. Al primer cos s'hi adossa una edificació d'obra nova, de planta rectangular, amb parament de pedra i coberta plana. El segon cos presenta portal modern d'accés al terrat. Al cos superior, finestra balconera de llinda. Ambdós vans se situen al centre de l'eix de simetria de façana.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Habitatge
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.

Treballs realitzats

Reforma

INFORMACIÓ NORMATIVA**PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**

Grau de protecció:

C

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol V: zones d'ús general.

Agrícola-ramader i habitatge annex a l'explotació. Segons secció 11- Sòl No urbanitzable art. 130 de les NNSS. Es permet habitatge rural, edificació explotació ramadera i cases d'eines segons els art. 131, art.132 i art.133 respectivament de la mateixa secció de les NNSS

Valor Patrimonial i Valor Vernacular

Just. valor patrimonial / protecció

Elements destacats a preservar:

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització. Ampliació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-023

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

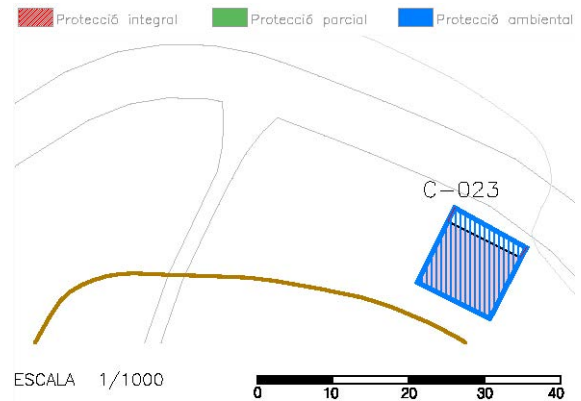
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Caseta desl peons caminers
Codi	BANY-C-023
Tipologia	Caseta
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 81.2 Pol. 3 Parcel. 88 Plànol 2D
Coordenades UTM	X: 461023 Y: 4392886
Altitud	300 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A003000880000SM 001700100DD69C0001AB

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

És un edifici de dues plantes d'alça, amb dos aiguavessos i bastit en pedra viva picada. Les obertures presenten ornamentació a les faixes a base de motllures. Compta amb cinc finestres balconeres i el portal d'accés de llinda. L'interior té cinc obertures (rebedor, sala, cuina amb xemeneia, menjador i un dormitori). Manté una cuina de llenya.

Cronologia	Contemporani s.XIX-XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Arquitectura civil
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Marès. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoría	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Fou aixecada amb la finalitat de servir com a refugi dels peons caminers durant les obres de millora de la carretera.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures Revestiments
Perills eventuais	Esbucament
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Govern Balear
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-C-023

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Intervencions preferents

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Valor Patrimonial i Valor Històric

Volumetria original. Estructura i acabats. Coberta. Façana. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.

Consolidació. Reobertura de finestres i buits. Coberta (brutícia i trencament de teules). Barana.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions
preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-024

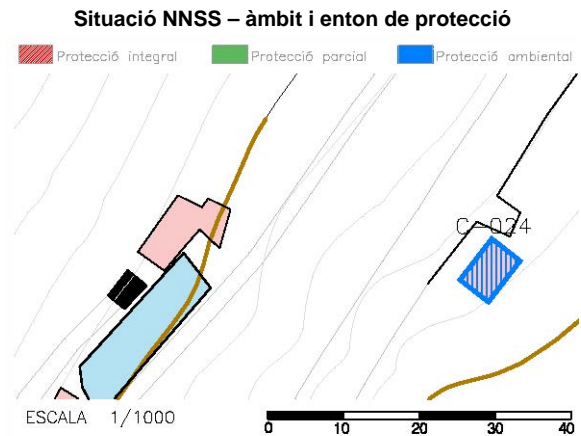
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Sa Torre
Codi	BANY-C-024
Tipologia	Caseta
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carretera Ma-10, km. 88.7 Polígon 1 Parcel·la 35 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 457082 Y: 4392500
Altitud	166 m.
Entorn	Rural
Referència cadastral	07007A001000350000SL

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Caseta d'eines aïllada que s'alça sobre la carretera, construïda amb la tècnica de pedra en verd, secció rectangular i alçat compost d'una sola planta, coberta de teules d'un aiguavés cap al frontis, amb un fument antic. Carrera petita davant façana principal.

FAÇANA. Principal. Orientació: nord-oest. Parament de pedra vista local (calcària), amb junta d'argamassa, escairada de pedra rústica. A l'esquerra de l'eix central de façana, portal forà de llinda; a la dreta, finestra rectangular de llinda. Ambdós vans sense emmarcament. A l'esquerra del portal forà hi ha un pedrís.

Lateral. Orientació: nord-est. Parament de pedra vista local (calcària) amb junta d'argamassa, escaire de pedra. A l'esquerra d'eix central façana, finestró de llinda amb dintell de fusta, fora emmarcament.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Agrícola
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Ciment. Pedra en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Cobertes
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible. Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

BANY-C-024**DENOMINACIÓ: SA TORRE**

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Valor Patrimonial i Valor Etnològic
 Volumetria original. Estructura i acabats. Façana. Mur tancament. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reforma i Reutilització.
 Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'Estructura, cobertes, revestiments façana, tancaments.
 Consolidació de parament.

Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-025

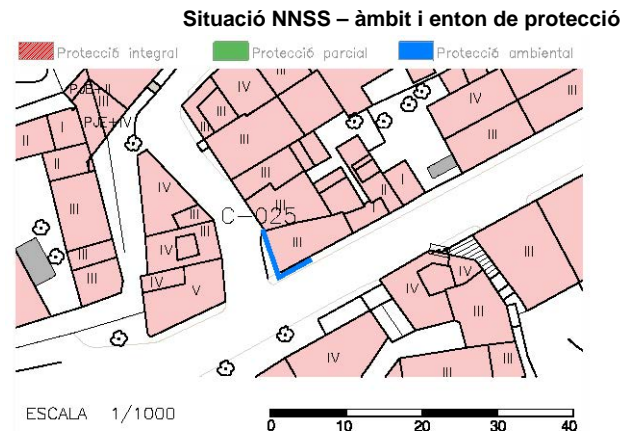
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Voravia
Codi	BANY-C-025
Tipologia	Acera
Ús actual	Acera
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Cantó carrer Major amb Comte de Sallent Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458330 Y: 4393172
Altitud	105 m.
Entorn	Urbà
Referència cadastral	8434722DD5983S0001WZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Voravia amb paviment i bosell de pedra viva. Segueix la voravia d'obra nova, del carrer Comte de Sallent. Al carrer Major, a més de voravia, també fa funció de carrera d'accés a l'habitatge núm. 18 Can Penga-sa Ceràmica, la qual es troba tancada, a la part del carrer Major, per una barana de ferro amb estructura de parral. La base de la carrera, a causa del desnivell del carrer, és un marge de pedra vista viva, amb junta prima. Les dimensions aproximades són: 7 x 1'5 m.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Arquitectura civil.
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Comunicació
Materials i tècniques de construcció	Pedra picada local
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Es correspon a la voravia originària del carrer Comte de Sallent. La resta fou substituïda per altra pedra forània.

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres públiques Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Municipal
Classificació del sòl:	Urbà. Viari.
Usos permesos:	Ús vinculat (peatonal).
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (peatonal)
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

bé i el seu ús infraestructural vinculat (peatonal)
Conservació del bé.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions
preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-026

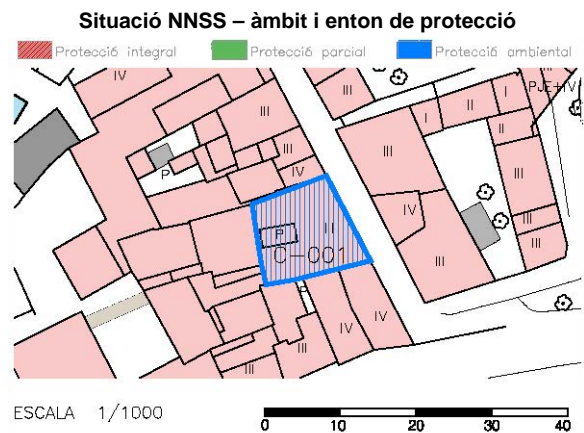
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Arcs de can Toios
Codi	BANY-C-026
Tipologia	Arcs
Ús actual	Habitatge
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Carrer Font, 3 Plànol 2B
Coordenades UTM	X: 458278 Y: 4393177
Altitud	104 m.
Entorn	Urbà

Referència cadastral 8333404DD5983S0003WM

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

A la planta baixa de part de l'antic celler de sa Baronia, amb coberta de bigues de llenyam que descansa sobre paret mestra formada per una galeria de tres arcs adovellats de pedra maresa.

Cronologia	Modern s.XVIII
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element arquitectònic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Hàbitat
Materials i tècniques de construcció	Marès. Fusta
Categoria	a) Patrimoni urbà

NOTES HISTÒRIQUES

La planta baixa formava part de l'antic celler de sa Baronia i el portal era el d'accés per als carruatges.

BIBLIOGRAFIA

Albertí & Rosselló 2007: 60

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	III. Quan es conserven íntegres tots els elements estructurals del monument.
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	No s'aprecien
Perills eventuais	No
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	Urbà
Usos permesos:	Habitatge, Residencial, Comercial (en P.B.), Assistència Social, Socio-cultural, Administratiu. Segons secció 2ª – Casc Antic, art. 53 de les NNSS
Just. valor patrimonial / protecció	Valor patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Estructura i arcs adovellats. Revestiments. Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura.

BANY-C-026

Afectació Llei de Costes -
Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Finques colindants

IMATGES

BANY-C-027

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

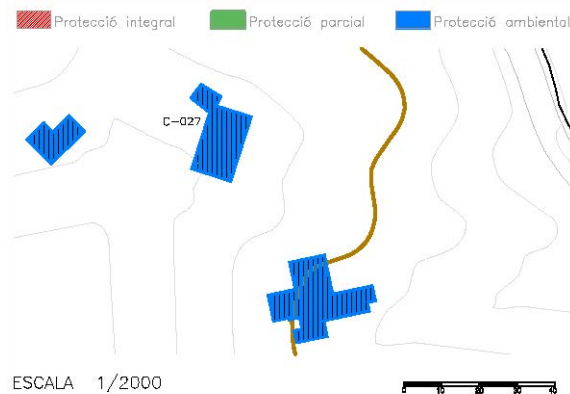
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Cimentera de Son Valentí
Codi	BANY-C-027
Tipologia	Cimentera
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Industrial
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Sector nord del terme (pol.1 parc.245) Pànel 3D
Coordenades UTM	X: 461461 Y: 4392383
Altitud	326 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002450000SZ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La cimentera de Son Valentí és la indústria més important que hi ha hagut al municipi. Les estructures estan dividides en dues parts: els forns i les instal·lacions per a la fabricació de ciment, i els habitatges.

La primera zona és on es coïen les pedres una vegada les havien tretes de la pedrera. Els forns, situats a la part superior, sumen un total de cinc. Consisteixen en una olla molt alta i estreta, folrada de pedres refractàries, i a la part de baix se situa un gresat de ferro. Per accedir-hi resta un portalet d'un metre i mig d'alçada.

El material cuit es deixava caure per una rampa fins als primers molins, situats a ambdós costats de la part central de l'edifici, els quals deixaven les pedres del diàmetre de dos centímetres. Acte seguit, els macs eren traslladats al segon molí, ubicat a la part central, proveït de dues moles compressores. A la part de baix, se situen els magatzems usats per deixar-hi el ciment que havia de ser recollit pel camí.

Vora els forns hi ha els habitatges i altres magatzems del personal. Són en total quatre edificis: la casa del cementers, una cotxeria, la bugaderia i un singular edifici dit es Xalet. Aquest té forma de torre, al qual s'accedeix des d'una porta d'arc rodó. La torre té dues plantes. A la carrera hi ha un aljub que abastava les cases i un petit jardí.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Referències documentals. Referència directa
Classificació general	Element industrial
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ferro, totxos, morter, ciment, fusta verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

El 1917, el senyor Antoni Gual Moragues presentà la declaració d'alta de la fàbrica amb dos forns, la qual, en un primer moment, només era de guix. Pagà un total de 776 pessetes de quota per al Tresor. Però, a causa de la forta demanda, només en tres anys més tard, el propietari comprà un forn més i es decantà per la fabricació del ciment. Uns mesos abans d'esclatar la Guerra Civil, el Sr. Antoni Gual, canvià la domicialització de la cimentera i la passà a dominis de ses Mosqueres. Des dels principis del negoci, el punt de venda a ciutat del ciment estava ubicat al carrer 31 de Desembre. La fàbrica tancà el 14 de novembre de 1968.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions

BANY-C-027

Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Canvi d'usos
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:

C

Propietat

Particulars

Classificació del sòl:

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol III: zones d'ús limitat.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor patrimonial i Valor Històric

Elements destacats a preservar:

Tot el conjunt: foros, molins, magatzems i habitatges. Aljub. Estructura. Coberta. Façanes. Revestiments. Obertures. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments.

Afectació Llei de Costes

-

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions

Finques colindants

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-028

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

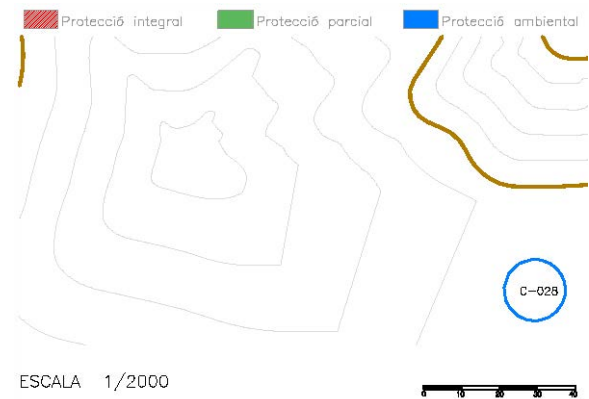
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Mina des Puig de s'Argenter
Codi	BANY-C-028
Tipologia	Mina
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Industrial
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Bosc de Son Valentí (pol,1 parc.244) Plànol 3C
Coordenades UTM	X:460316 Y:4392475
Altitud	473 m.
Entorn	Forestal

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A001002440000SS

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

La falda del puig de s'Argent conté les restes d'una petita indústria minera. Damunt la roca es poden veure les diferents prospeccions. A la vora resta el pou de sa Plata, el qual té forma rectangular i des del punt més alt la fondària és de 3'80 metres. El diàmetre de la boca fa 2'30 m.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Referències documentals
Classificació general	Element industrial
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Tècniques d'excavació i prospecció
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

Possiblement aquesta petita indústria data de principis del segle XX.

BIBLIOGRAFIA

Albertí, Rosselló & Vibot 2002

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Clandestines Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Alteració de la fesomia original
Treballs realitzats	-

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars
Classificació del sòl:	No Urbanitzable

BANY-C-028

Usos permesos:	Ús vinculat (
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Històric
Elements destacats a preservar:	Estructura i ús vinculat (miner). Elements característics de la seva tipologia constructiva.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació d'estructura. Elements configuradors de la mina. Entorn immediat
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:	-
Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:	Finques colindants

IMATGES

BANY-C-029

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

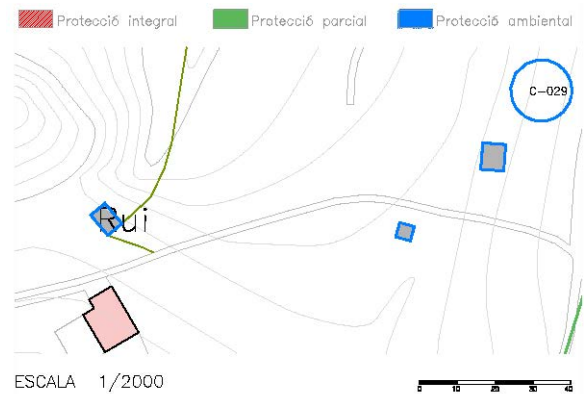
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Guixeria de son Sanutges
Codi	BANY-C-029
Tipologia	Guixeria
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Industrial
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Son Sanutges, sector nord del terme (pol.3 parc.106) Plànol 2C
Coordenades UTM	X: 459650 Y: 4392597
Altitud	361 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral 07007A003001060000SA

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Vora la cruïlla del camí des Correu amb el camí antic de Planícia es troben les restes de la guixeria de Son Sanutges. El conjunt actualment es troba en ruïnes. S'hi destria una porxada oberta al camí, on es guardaven els vehicles que traslladaven el material. A rere resten les boques del forn, mentre que a la part de ponent, s'alça l'edifici que albergava la maquinària.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Estructures
Classificació general	Element industrial
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Industrial
Materials i tècniques de construcció	Pedra, ciment, morter, ferro. En verd
Categoria	b) Patrimoni rural

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

Valero & Albertí 2000

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Obres privades Clandestins
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Canvi d'usos
Treballs realitzats	Alteració de la fesomia original. -

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Particulars

BANY-C-029

Classificació del sòl:
Usos permesos:

No Urbanitzable
 Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció
Elements destacats a preservar:

Valor Patrimonial
 Tot el conjunt. Estructura. Coberta. Façanes. Revestiments. Obertures. Elements característics de la seva tipologia constructiva.

Intervencions permeses
Intervencions no permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació. Reutilització.

Enderroc total, Enderroc parcial, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.

Intervencions preferents
Afectació Llei de Costes
Altres/Observacions:

Conservació d'estructura, cobertes, revestiments, façana, tancaments. Obertures i arcades.

-

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-030

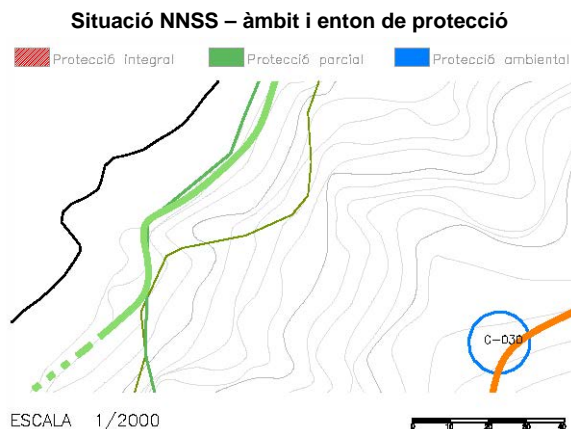
INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Caseta des Carabiners
Codi	BANY-C-030
Tipologia	Instal·lació militar
Ús actual	-
Autoria	-
Estil o corrent	Militar
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	Planícia (pol.1 parc.1) Plànol 3A
Coordenades UTM	X:456191 Y:4391384
Altitud	91 m.
Entorn	Forestal

Referència cadastral 07007A001000010000SQ

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

Caseta de planta rectangular, de quatre metres per dos, de la qual només queden els murs. La coberta era a un sol aiguavés.

Cronologia	Contemporani s.XX
Criteris datació	Referència oral
Classificació general	Arquitectura militar
Accessibilitat	Rodada
Funcionalitat	Defensa
Materials i tècniques de construcció	Pedra, morter, ciment. Tècniques de paredament en verd
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

Era l'habitatge que feien servir la parella de carabiners que vigilaven la zona, especialment la mar.

BIBLIOGRAFIA

Vibot 1999 a

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	I Quan el monument tan sols és identificable en planta o tan sols resten alguns elements aïllats
Causas del deteriorament	Obres privades Obres públiques Clandestins Erosió
Defectes de conservació	Estructures Cobertes Instal·lacions
Perills eventuais	Vandalisme Esbucament Canvi d'usos Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Altres

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	Estat Central

BANY-C-030**DENOMINACIÓ: CASETA DES CARABINERS****Classificació del sòl:**

No Urbanitzable

Usos permesos:

Segons Pla d'Ordenació de Recursos Naturals de la Serra de Tramuntana. Capítol IV: zones d'ús compatible.

Forestal i habitatge rural unifamiliar annex. Segons secció 12- Sòl No urbanitzable art. 137 de les NNSS. Es permet habitatge rural i altres construccions segons art. 138 de la mateixa secció de les NNSS

Just. valor patrimonial / protecció

Valor Patrimonial, Valor Històric i Valor Etnològic

Elements destacats a preservar:

Estructura i ús vinculat (militar)

Intervencions permeses

Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.

Intervencions no permeses

Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé i el seu ús vinculat (militar)

Intervencions preferents

Murs (contenció), i revestiment dels paraments.

Afectació Llei de Costes

Delimitació de servitud de protecció.

Altres/Observacions:**ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT****Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element:

Finques colindants

IMATGES

BANY-C-031

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 1
Codi	BANY-C-031
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458158 Y: 4393297
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral

-

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-

Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

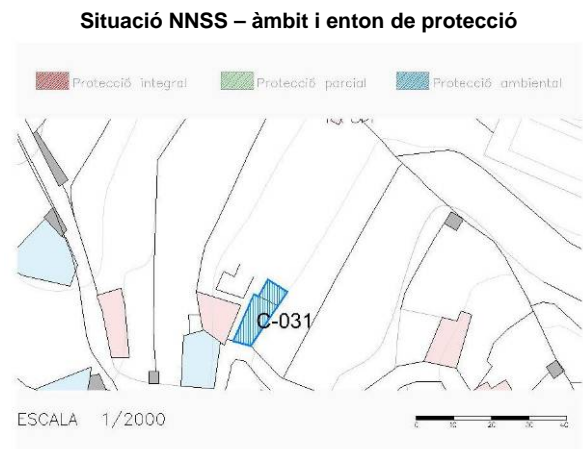
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	

BANY-C-031

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-032

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 2
Codi	BANY-C-032
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458183 Y: 4393267
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

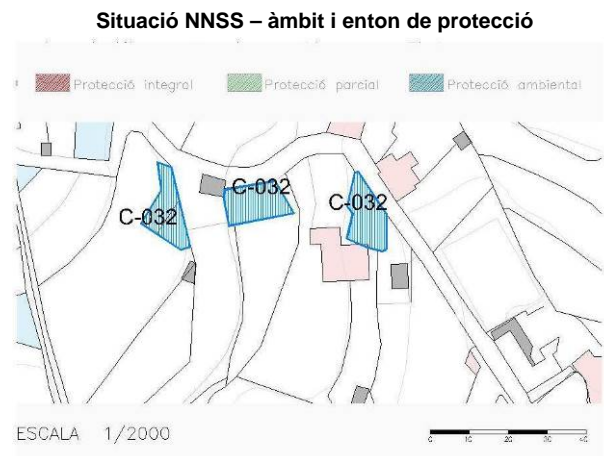
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç de parament interior contenció amb formigó armat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

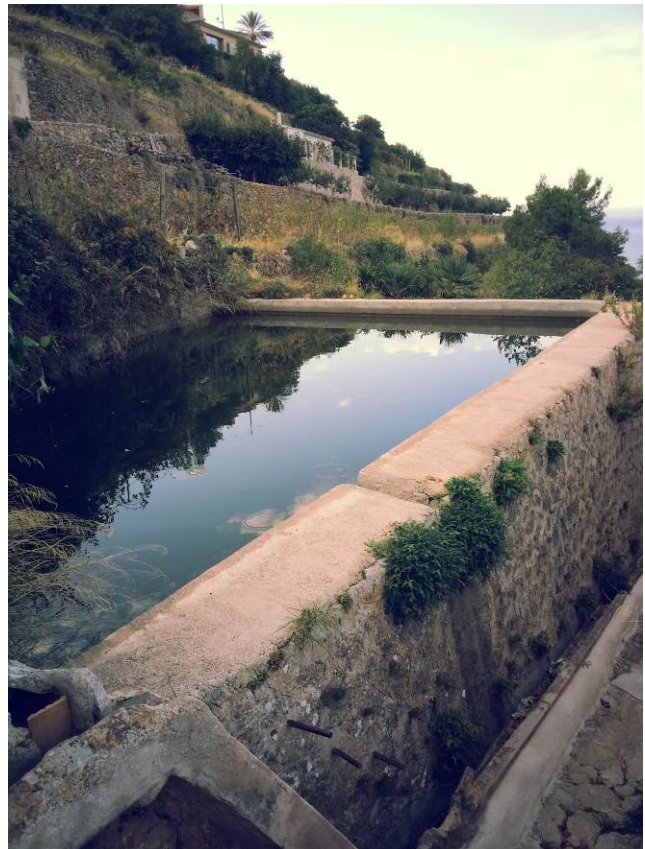
BANY-C-032

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-034

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 4
Codi	BANY-C-034
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458240 Y: 4393201
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

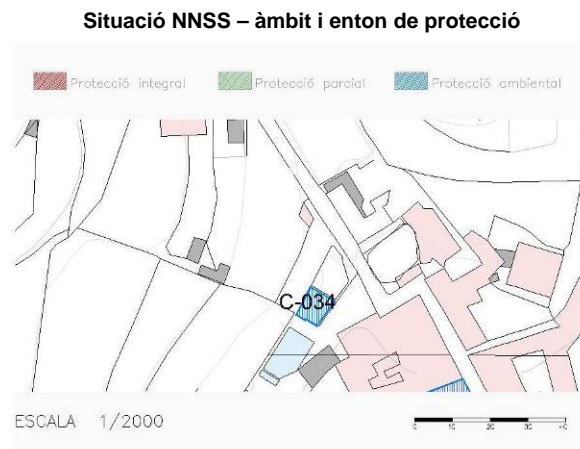
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç de Formigó armat en el parament de contenció interior.

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-034

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-035

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 5
Codi	BANY-C-035
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458175 Y: 4393097
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

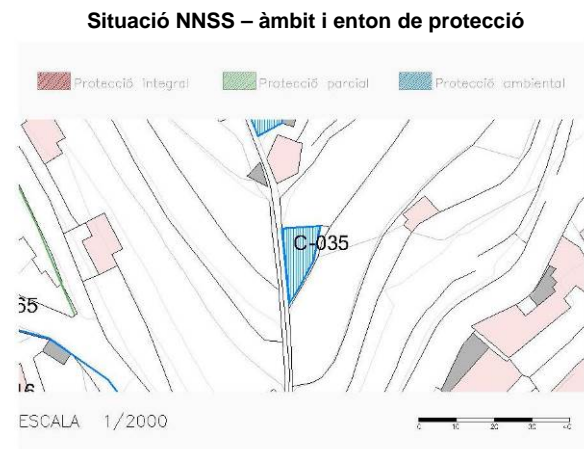
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç parament interior contenció amb Formigó Armat. Sostre superior per evitar problemes de seguretat de caiguda de persones

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-

BANY-C-035

Altres/Observacions:

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència:

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-037

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 7
Codi	BANY-C-037
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458253 Y: 4393350
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

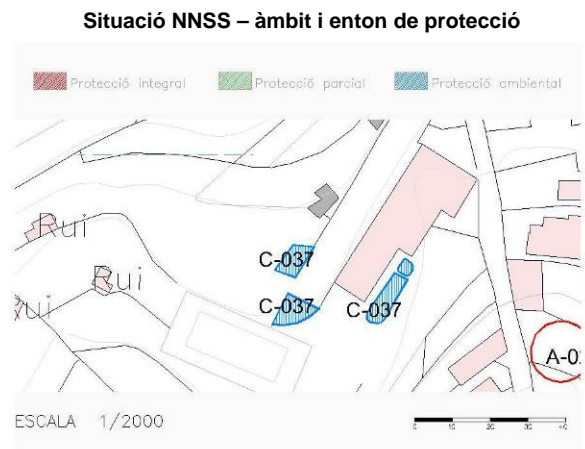
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-037

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-038

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 8
Codi	BANY-C-038
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458538 Y: 4393354
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Pedra en sec.
Categoría	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

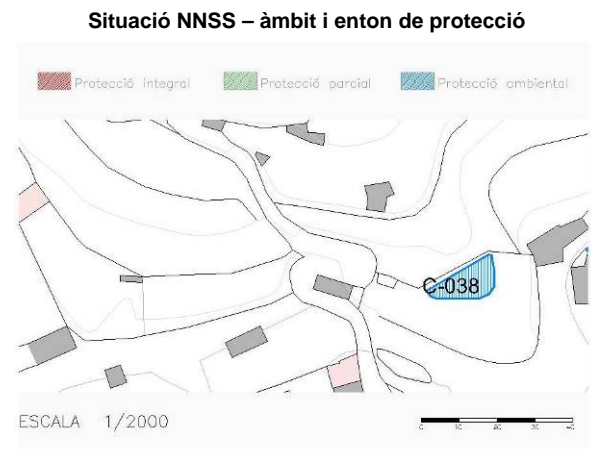
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Cap

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-038

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, Conservació. Us infraestructural hidràulic.

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-039

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 9
Codi	BANY-C-039
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458579 Y: 4393366
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

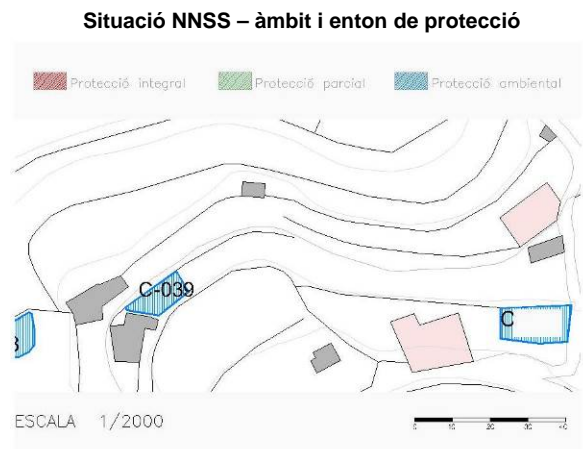
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç parament contenció interior amb formigó armat

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-039

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-040

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 10
Codi	BANY-C-040
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458599 Y: 4393330
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa. Marès.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

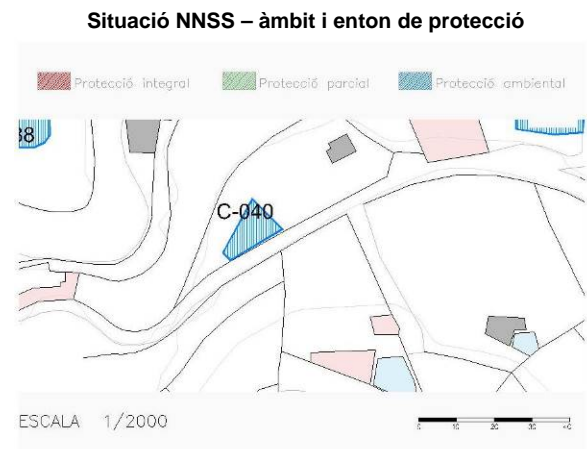
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç en Formigó armat del suport interior.

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-040

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

Finques colindants

Definició de les intervencions

Manteniment, conservació. Infraestructura hidràulica

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-041

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 11
Codi	BANY-C-041
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458679 Y: 4393360
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

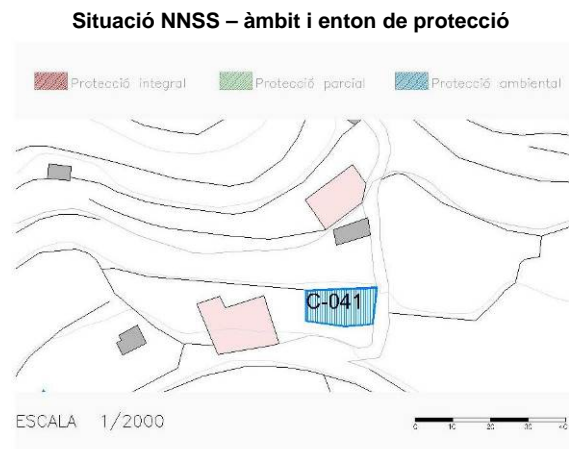
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç de formigó armat en parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-041

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions

- Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-042

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

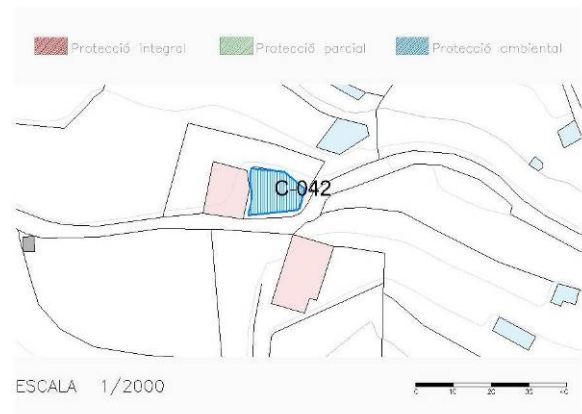
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 12
Codi	BANY-C-042
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458771 Y: 4393338
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç Formigó Armat en parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-042

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:** -**Definició de les intervencions**

Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-045

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 15
Codi	BANY-C-045
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458751 Y: 4393213
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

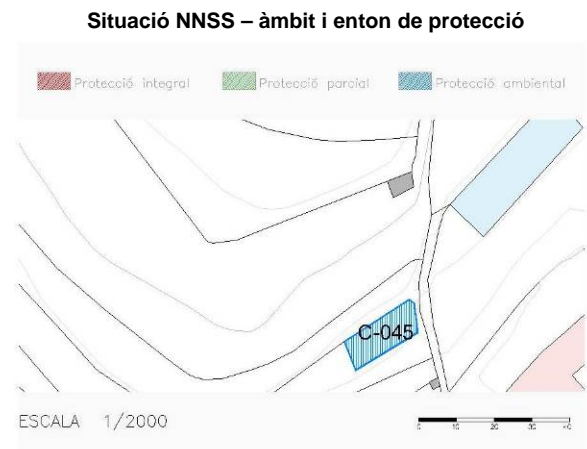
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç Formigó armat en parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-045

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

IMATGES

BANY-C-046

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

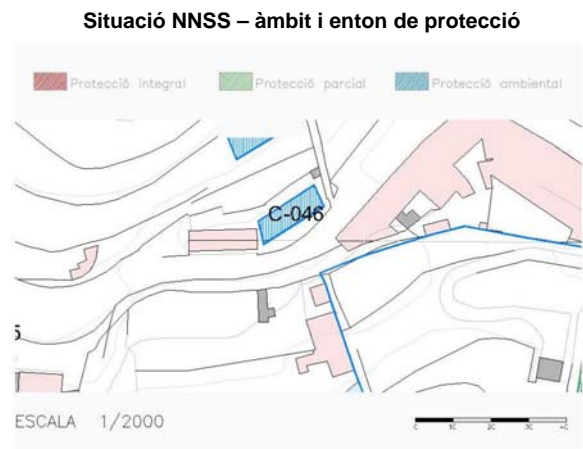
IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 16
Codi	BANY-C-046
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458751 Y: 4393213
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç formigó armat parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-046

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions

- Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-047

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 17
Codi	BANY-C-047
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458478 Y: 4393198
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

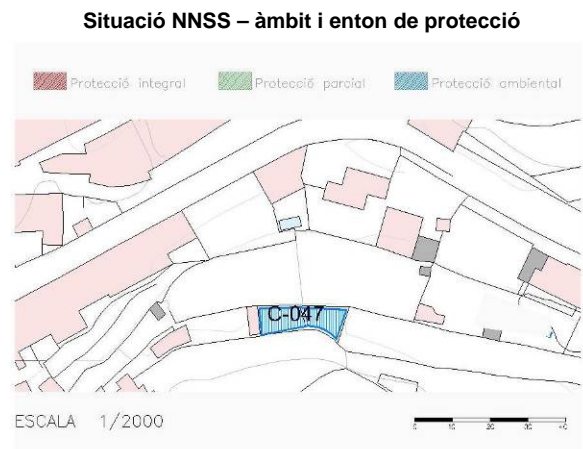
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç de formigó armat en parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-047

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions

- Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-048

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 18
Codi	BANY-C-048
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458535 Y: 4393198
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

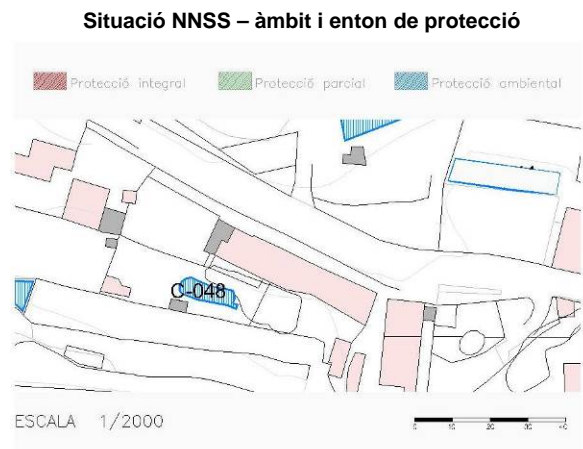
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç formigó armat en parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-048

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions

- Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-049

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 19
Codi	BANY-C-049
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458497 Y: 4393165
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

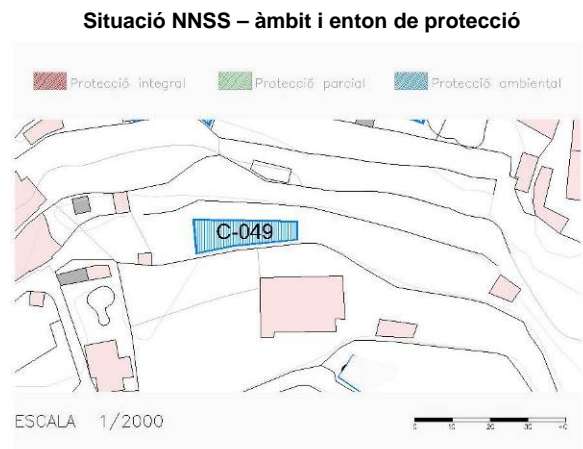
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç formigó armat en parament interior de contenció.

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-049

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions

- Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-050

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 20
Codi	BANY-C-050
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458526 Y: 4393127
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

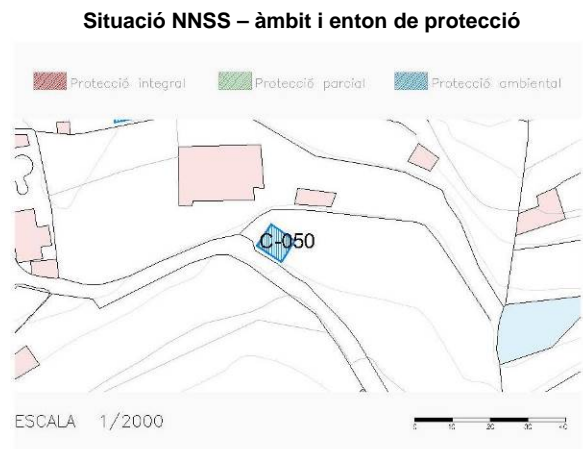
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç formigó armat en parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-050

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions

- Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:

IMATGES

BANY-C-051

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 21
Codi	BANY-C-051
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

Situació NNSS – àmbit i enton de protecció

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458559 Y: 4393037
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures -

Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç Formigó Armat en parament interior de contenció

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-051

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT**Àmbit d'influència:**

-

Definició de les intervencions

- Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

preferents s/ l'entorn de l'element:**IMATGES**

BANY-C-052

INFORMACIÓ IDENTIFICATIVA I DESCRIPTIVA

IDENTIFICACIÓ DE L'ELEMENT

Denominació	Safareig Urbá 22
Codi	BANY-C-052
Tipologia	Safareig
Ús actual	Safareig
Autoria	-
Estil o corrent	-
Grau de protecció	-

IDENTIFICACIÓ ESPAIAL

Municipi	Banyalbufar
Situació	-
Coordenades UTM	X: 458688 Y: 4393008
Altitud	76 m.
Entorn	Rural

Referència cadastral -

DESCRIPCIÓ DE L'ELEMENT

Descripció constructiva / estructures

-	-
Cronologia	-
Criteris datació	Referències documentals. Estructures
Classificació general	Element etnològic
Accessibilitat	A peu
Funcionalitat	-
Materials i tècniques de construcció	Pedra calcària local. Argamassa.
Categoria	e) Element etnològic

NOTES HISTÒRIQUES

-

BIBLIOGRAFIA

-

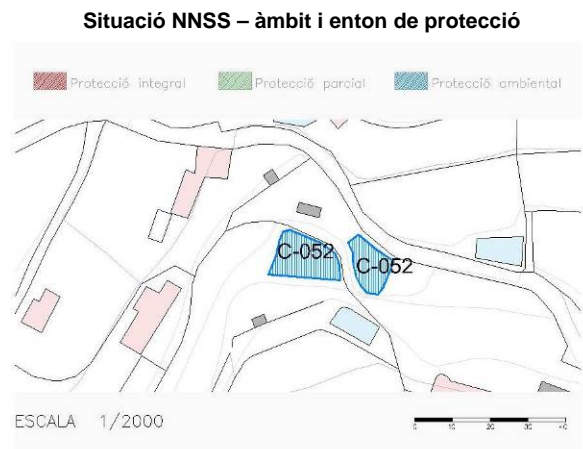
ESTAT DE CONSERVACIÓ

Estat de conservació	II Quan manquen alguns dels elements estructurals del monument (tant per degradació com per modificació) però és possible la reconstrucció hipotètica
Causes del deteriorament	Erosió
Defectes de conservació	Estructures
Perills eventuais	Alteració de la fesomia original.
Treballs realitzats	Reforç formigó armat en parament interior contenció.

INFORMACIÓ NORMATIVA

PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Grau de protecció:	C
Propietat	-
Classificació del sòl:	No Urbanitzable
Usos permesos:	-
Just. valor patrimonial / protecció	Valor Patrimonial i Valor Etnològic
Elements destacats a preservar:	Estructura.
Intervencions permeses	Conservació. Consolidació. Restauració. Rehabilitació.
Intervencions no permeses	Enderroc total, Transformacions tipologia constructiva, actuacions que desvirtuin el caràcter patrimonial del bé.
Intervencions preferents	Conservació de murs (contenció). Esbrossada de vegetació.
Afectació Llei de Costes	-
Altres/Observacions:	-

BANY-C-052

ZONA DE PROTECCIÓ DE L'ELEMENT

Àmbit d'influència: -

Definició de les intervencions preferents s/ l'entorn de l'element: Manteniment, conservació. Infraestructura Hidràulica.

IMATGES